פירוש המשניות להרמב״ם

בכתב יד קדשו — סדרי נזיקין וקדשים

Maimonides' Commentary on the Mishna

Autograph of Sedarim Nezikin & Kodashim, with the Menorah diagram

Fostat (Old Cairo) · 1167–1168

By the Rambam, in his own hand (Bodleian MS Pococke 295)

What you are holding is an exact copy of Maimonides' Commentary on the Mishna for Sedarim Nezikin and Kodashim — the fourth and fifth orders of the Mishna — written by the Rambam in his own hand in Fostat, Egypt, in 1167–1168.

Its most famous page is the Rambam's hand-drawn diagram of the Temple Menorah (image 378 in the digital viewer): he depicts the seven branches as straight, not curved, with the goblets oriented downward — a layout reflecting the precise tradition he had received and one that has shaped halakhic discussion of the Menorah's form ever since.

The original manuscript is held at the Bodleian Library in Oxford (MS Pococke 295), and is one of the most precious surviving Maimonides autographs in any collection.

We hope that being able to hold and read these words, in the same hand the Rambam wrote them, will help create a meaningful connection to the great teacher and the History of our tradition.

ECHOES OF HISTORY SERIES

Brought to the public and printed by the Baal Shem Tov House Press

Bringing Jewish History to life.

www.baalshemtovhouse.com

The original manuscript is held at the **Bodleian Library, University of Oxford** (MS Pococke 295; Neubauer 404), as part of their Hebrew Manuscripts collection.

Image courtesy of the Bodleian Libraries, University of Oxford. Reproduced under Creative Commons license.

Contact **office@baalshemtovhouse.com** for more information about the Baal Shem Tov House Press and its Echoes of History Series.

Copyright 2026 The Baal Shem Tov House
www.baalshemtovhouse.com
office@baalshemtovhouse.com

Ms. Poc. 295

Kept as Arch. O. d. 7

H-9.5.50

Pon. 295.
Wri Heb.
CLXXXII.

IV

Urii Heb.

CLXXXII.

295

N. 404

והיה בשער עין שמש לנגד יצאו חמשה אנפין שמיניה וגו׳ תרגיה ל׳ לשב

לאיקרה: פרק שמיני ווו

מעשה חמשה דברים

החובל בחברו חייב עליו

בנזק בצער בריפוי בשבת ובבושת בשלשה כיצד מיצא את עינו קטע את ידו

שבר את רגלו רואין אותו כאלו הוא עבד נמכר כמה היה יפה וכמה הוא יפה

בצער כיון בשתוק או במקמר אפילו על דברנו מקום שאינו עשוי לחבוט

אומרים כמה אדם כיוצא בזה רוצה ליטול להיות מצטער כך ריפוי הכתוב

חייב לרפואו עד בו שמחין אם מחמת המכה חייב ושלא מחמת המכה פטור

חיתה ונפלגה חיתה ונפלגה חייב לרפואו חיתה כל שהיא אינו חייב לא

לרפואו שבתורין אותו כאלו הוא שומר קשות זכר נקנו לו ימי ידו ודמי

רגלו בושת כבל לא המכיש והמכביש המכיש את חבירו המכיש את המכושל

והמכיש את בישן חייב וישן שכיש פטור נפלו מן הגג והזיק וכיש חייב על

הנזק ופטור על הכבושת שב ושלחה ילה והחזיקה בגלגל אין אינו חייב על

הבושת על שיהא מתכוון: את אלא קטע ילה או רגלה בלחמה הרי

של כמה חקוק אמה אלא פעל בה אליבה ואחלה מן כלה של כמה אליבה

אלו הן מקבלין מקבל אין כיצד אומן פקח פלא יפה נזק בושת וכלך אין שער

פקח פלא יפה שער כמה מקבל כי קולה כאן בשתוק על דברנו ועל

הלא פקח ומקבל מלא הנעדי של עלה על ראי של טביב ואל מרינה או המקבל

לה מן דלך אמה נזק יפה של חובל שיש מן כלך של מרין של חאלה נזק של מרין טפ

נפסק ואעלם אין אלא מן אלא שרי עקנא אין עבין קנסות בבבל וכלך כי מא

נמוע של ארץ נזק כי ארץ ישרש פקח נקולה נעלי על האפלים ושם עמדנא

חכמים יקע עליהם אלפים נזק של ליישן של סמוכין בארץ ישרש כמה נביו כי

סנהדרין ונמוע חכמים של ארץ אנשי הם ברמם של ניאבה עין מן כי של אלפים ושם

ם יסקנידורים אלא כי של אמור של כפירה של וקוע לנא הקציע חקקים של נפק מבל

של לין ושל בוע של אשריה ול אקראר ול אנכאר ואלא הזיקה בהמה בשן ורגל של

כי מועלין לכלך כמה הקלם ואלא הזיק אדם את הבהמה בהמה את האדם אם

או אדם באדם וכלך כל קנס לא ינם נזק כי ביבין לארץ ישרש נאן בלה אמה

מעבת מא הו קלב של נקוע ומובאת מא שם פיהא חמרון כיס ול נאנס כי החובל

בחברו אין יכול כמה ילמד מן שבת ובושת ורפוי ושער וקנס ונמוע של לי

של חובל כי מרה ואחלה וביבי אין כאן של חכם כי ארץ ישרש ואן כאן חוצה לארץ

הלשון בשערו רקק והניע בו תרוק העביר טלטלו ממנו ופרע ראשה שלאשה
נותן ארבע מאות זוז הכל לפי כבודו אומר עקיבה אתמהני עניים שבישראל
אנשים כאלה הן בני חורין שיצאו מעבדים שהן בני אברהם יצחק ויעקב מעשה
באחד שפרע ראשה שלאשתו ובאת לפני ר עקיבה וחייבו ליתן לה ארבע מאות
זוז אמר לו ר עקיבה עומדה על פתחך חצרה נשבר אחד הכך
בתניה ובו אימר שתן ונשברה את ראשה והיתה מטפחת ומנחת על ראשה ובעיד
לה עליס ובא לפני ר עקיבה ואמר לו ר נחו אני נותן ארבע מאות זוז אמר לו
לא אמרת כלום שהחובל בעצמו אין עליו אשם ראשי פטור ואחריס שחבלו
בו חייבין הקוצץ את ידו עליו אין עליו אשם ראשו פטור ואחריס שקצצו
את ידו חייבין: תוקע לחברו מן דמע שחבה מטרו לשמא לאחר
ידו אין עליו אשם בשלר יהה ולכך אשר אמקבלתן ברס בשמנו פטור אלונה וקרנתה
וקולבה הכל לפי כבודו ריר בה אין בלה של מקאלר של מלכורה אומרת אי אביא מן
יכון לרגל כביר של קדר פאן כאן רגל כפים יקדש לה מן בלה של מקאלר ולא
לפרעה אלא לפי כבודו ופאלגר עקיבה עד לגר וקאלן אין ישרש סרבס מקפסרין
פי בלה של חקוק ומן אצולנא אן לא יצרב בית לין אוגל פי של נחקין ואומא עמלר
עקיבה זמן פי של בושת פקט ואין הלבה כר עקיבה פי הקמוכה של נאס ולא כר
יהודה ובלה כלבא קנסוב וחכמהא פי ארץ ישרס כמא בינא: אין על פי שהוא
נותן לו אינו מתפלל על שיבקש ממנו שב ועשה השב אשתה באיש סוטה
תוא ויתפלל בערך ואיה ומטן שלא יהא המוחל אכזרי שלא יתפלל אברהם של
האלהים האומר סמא את עיני קטע את ידי שבר את רגלי חייב על מנת פטור
חייב קרע את כסותי שבר את כלי חייב על מנת פטור עשה בן לאיש
פלוני על מנת פטור חייב בין בשוטה בין בשומרו: קאלת יש בין שהוא כאן
והוא הלית שלי יקולה פי אליה נמאה על מנת פטור לאן מן של מעלים אין לנו ימנא
אחד פי מקלה לך ולגלך חייב פרק תשיעי 111
הגוזל עכום ועשאן כלים אמר רעשאן כלים
בגלים משלם כשעת הגזלה גזל פרה מעוברת וילדה ורתלט עונה וגזזה
משלם דמי פרה בעומדה לגלך ודמי רתלט עונה לבעל פרה ועברה אצלו
וילדה רחל ונט עונה אצלו וגזזה משלם כשעת גזלה זה הכלל כל הגזלנין משלמין
משלמין כשעת הגזלה: קולה זה הכלל בגזלנין משלמין כשעת הגזלה
ל עלמנא אן מן נב ההמה קטנה וגדלה אצלו קנאה בשנוי ואן זבחה או נשחטה
בעד כברהא אלא הוא חובת שלם הוא מוכר ולם הלם המה בשלמי ארבעה וחמשה:

גזל בבהמה והזקינה עבדים והזקינו משום כשעת הגזילה ר' מאיר אומ' יאמר לו
בעבדים הרי עבדך לפניך גזל מטבע ונפלק פירות והריקבון יין והחמיץ פי'
משום כשעת הגזילה מטבע ונפסל תרומה ונטמאת תמך ועבר עליו הפסח
בהמתו ונעברה בה עבירה או שנפסלה מעל גבי המזבח או שהיקבה וזאת
ליסקל אומר לו הרי שלך לפניך: אלא הפסולת בעין של פירות אומר לו
הרי שלך לפניך ואין הפסולת בהן משום כשעת הגזילה ומטבע ונפסל הן
אין לו ליתן לו אלא כדי שהיתה לבעה"ב אבדי ואלבשה אבדי אומר:
נתן לאומנין לתקן וקלקלו חייבין משום גזלן שהרי שלה הבעה"ב ומבלה לתקן
חייב משום הגזלן שקבל עליו את הכובע לכובסו ושבר את האבנים או שהזיק
חייב משום הגזלן היה כובס מכבס זה ונפל מידו זה מטור ואם מחמת המכה חייבי
את פרק בין אין ידעו לאומנין אחרת מעמידה לו שלחה פיפסלוהו או
ידעו לאומנין כשבא חלילו לשמור לה מונח אצל פיעמדה והמתה קפ' יפסלו
בעד לך פחות ידמה ברס של אצל פי של תאלין ומיעאר: נתן לשמור לשבוע
והקדיחה יורה נותן לו למי שמרו שבעו פעור אם בשבת יקדיח ביום שאי
נותן לו את הכוזאת ואם בכוזאת יקדיח על השבת נותן לו את השבוע
לו אלום ושבעו שחור ושבעו אלום ר' מאיר אומר נותן לו למי שמרו ר' יהודה
אומ' אם בשבת יקדיח על הכוזאת נותן לו את הכוזאת ואם בכוזאת יקדיח על
השבת נותן לו את השבת: כיצד ממנה של מנטר והן אין יקראת מלאכת אין בדבר
לומר אחמור לבין הנטן סולת ויעלה לחמי אריאל בה ושבת וכוזאת על מנת
שתלוך לך כאן של קוב מקנאת יסני לינאר ובעל שבחובה יסני לינאר ושבע ונפקד
עליה פי שבחו רבע לינאר פנאת ילפעלה עיר רבע לינאר ואן כאן נפק עליה מלוה
מלבה אוכבאע לינאר ולפעלה לשבע שלי יאלה פי שמעה בדאת כלב אלא אריאל
לך שאחב של קוב גל יקאל לה שאחב של קוב אל ותעליה אמרי אלפעלי מא
כאן יסני קוב אחנטה וכל של קוב לנפסך פיעלך לשן קולנא אם בשבת יקדיח על
~~הקוזאת ואם בכוזאת יקדיח על השבת הי הקנה נאמר כאן כאמר כאן קאל פי~~
~~אי אפשי בקנקנך חכמים זו פלך נאמר על נחומא דכר נא פי כתובות והלבה כרי~~
יכולה: הגוזל את חברו שווה פרוטה ושבעלו יולבנו אחרין אפילו למלי לא
יכול לא לבנו ולא לשלחו אבל נותן הוא לשלוח ביד לין ואם מת יחזיר ליורשיו
לשאפשר אין ידעו של גזלה לבית לין שבעירו ומביא אשמו ומכפר לו ויבקי לך ש
מאבל ביל ביתלין אבל אין יכול שבעירו אין ירמלות ביתלין אין יפעלוה בה מא על
עולתה: נתן לו את הבקר ולא נתן לו את החומש מחלט על הבקר ואת מחלט לו על

החומש מתחלב על זה ועל זה חוץ מפחות משוה פרוטה בקרן אינו צריך לשלם את
אחרין נתן לו את החומש ולא נתקן את הקרן מתחלב על החומש ולא מתחלב על הקרן
מתחלב על זה ועל זה חוץ משוה פרוטה בקרן הרי זה צריך לשלם אחריני ולא כאותה
ששלם באחיה אלא שיש יכול לומר מן ששלם לי אחיה אין אתקל מן פרוטה ורבא
אחרין ולא נקוב איזה יגיד לך שנה מן ששלם לי אחיה אין אתקל מן פרוטה ורבא
לפרוטה: נתן לו את הקרן ושבע לו על החומש הרי זה משלם חומש על חומש
על שיתמעט הקרן משוה פרוטה וכן בפקדון או בגזל או בעשק את
עמיתו או מצאו אבדה וכחש בה ושבע על שקד הרי זה משלם קרן וחומש ואשם:
על שיתמעט הקרן משוה פרוטה מתחלב גזל ארבעה דרכים לחמה נפל
כמקח זפע ארבעה וחלק עלי שלרכם לחמה דרכם ורבא זפע שלרכם וחלק עלי
שלרבא לרכם לחמה ורבא לרכם וכרובה זפע שלרבא וחלק עלי שלכרובה לחמה
גרם כרובה ורבא כרובה זפע שלכרובה וחלק עלי שלרבא כרובה מאי לחמה גר
שלרבא כרובה פקח שאנהא אקלמן פרוטה ואנחת לחם בקלא לקולה הנעלי תמיד שיבו
יוסף עלינו ונתן שלקל מנחמד שמוסיף חומש על חומש וכלך מאן לחמה חומש
חמשה ואחד לאן שרח חמישיהן אכמאמה עלי שוה שלי בינתי איכן פקדון
ואמר לו אבד משבי ערעני ואמר אמן והעלים מעידין אותו שאכלו משלש את
הקרן ואם הודה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם: זיאלה לחמם לא בלחם שלחמן
אלא באקרי ארבה לא בשהאזה שלשמוד לקול אלבה והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה
וכו אומאת יכול לך אלא מגזלו מן הגלקי נפסה: איכן פקדון ואמר לו נגנב משבי
משבי עלך אני ואמר אמן והעלים מעידים אותו שגנבו משלש משלמי כפל ואם
הודה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם: תשלומי כפל בי קנס ומן אצלנא אין אלם
משלם קנס על פי עצמו וחד גבין לך פי שלא גזלתי מן כתיבות: בגזל אבין ונשבע
לו ומת הרי זה משלם קרן וחומש לבנו או לאחין ואם אינו יורשה או שאין לו יורשים
ובעלי החוב באים ונפרעים: דאת אלבה והשיב את הגזלה אשר גזל פלכך מן
גזל אין לו תקנה עד שיגזל גזלה מפחת ידו או יתחלב לו שלי בגזל אלא אלא כאותה
גזלה באקרי ערבה לם שגזר ונאקנתה בשנוי כמאי דגזלים פלכך אלא מאת אבוב
גזלה תחגידו ואבוה לא מתחלב פלא בל אין יכול לך לגזלה מפחת ידו פאן
פאן עלה אבוה יפטר שם מיא גזל או יפטר שלגזלה לאולאלה הו נפסה מן חיים
הכרוב שלגזלה מפחת ידו פאן שם יכן עשה לא אבוה ולא אולאל או שם יכל הו יפטר
הלך שלגזלה לבנו פיפטרא פי לינה אוף כתובת אשתו או לצדקה ושרוט פי לכך
כלה אן יערף ניקון זה גזל אבוה לא יפטר עלי אן לכך מן מאלה מן חיית הגזל גזלה מפחת

ידו: האומר לבנו קונם שאי אתה נהנה לי אם מכרו ירשנו בחייו ובמותו אם מכר
את ירשנו ויתן לבנו ואחתיו ואם אינו רוצה או שאין לו לבנו בחוב בארץ
ונפרעים: הלוה בן ממאת הקדש ויחגאל אי אתה אין יכול שלי ופעל בהם לך ל
מאכל ויקנה בהם אין אכאה חלה עליה אין את יסתפעל במאכלה ובלבוש ופעלה בהם
תהני את יסתפעל בעין לך ל מאכל שלי הגיד נא ישעב עליך כוהב יקנה
אין ל מאכל שלי חרם עליה ל אחתפעל בה אין לך נאיז עלי מא הגיד בי שפיר
ל ראבע מן נדרים וקל שרחשתה הנאך: הנוזל את הבור ושבעל בו הגיד זכה
משלם קרן וחומש לבהנים ואשם למזבח שנ ואם אין לאיש גואל להשיב לו אשם שין
וכו היה מעלה את הכסף ואת האשם ונתן הכסף יתן לבנו והאשם ירעה עד
שיסתאב וימכר ויפל למי שלבה נתן את הכסף לאנשי משמר ומת אין היורשים
יכולין לבוא את מילם שנ איש אשר יתן לבהן לו יהיה: קל עלמה אין שר אלא
מאכל ואת הגיד אוכלת פאה נא ואר נא וכל הקולם בכסף זכה ועין בר שמכר
ואין לו ירעים יקול אלבה ואם אין לאיש גואל אמת שכך מן ישראל פעל בר נבה מן
גואל לתן מן ל מקול עלמה שבעה את בבה פל שכך שלי יבקי מן שבעה הו יהלך
וקל עלמה אוה תיקמת יקול לבה ירוד בה עולה לבה וקל בינת לך פי שקנים
ואחכאם עולה לבה הקבלן פי ל האלבה מן הגמורה וקל הבין לך מן הלה ל פחות שלי
אסקשקד בה פי הלה ל בלבה אין אשם יקמתי ל קרן שלי ירד אעה שלא לבה
בעינה או קמנה: נתן את הכסף ל הוריב ואשם לעלה יצא אשם ל הוריב
וכסף לעלה אם קיים האשם יקריבו בני לעלה ואם לתן יחזור ויבוא אשם
אחר שהחביא נזל עד שלא יביא אשמו עד שלא יביא ניתן לא יצא
נתן את הקרן ולא נתן את החומש אין החומש מעכב: קל בינת פי אכר
סוכה אין משמרות כהונה ארבע ועשרים משמרת ויכנסון בה בשבת משמרת
שבת אחת ומן גמלה ל משמרת הוריב לעלה פאה בלהתלת על בבה שמקנה
פאלת לפעל כסף ל הוריב ואשם לעלה וכאנה ל משמרה משמרת לעלה בן
אכה לאת ר יהודה וחכמים ר יהודה יקול משמרת הוריב בשבת פי אכרה
כסף אל נשם לה פי ל משמרה שי לתבוא אינה שבשבת פלבלך יקול יחזור כסף את
אשם וירעה ל כסף לעלה לי לה ל נדבה ול חכמים יקולן משמרת לעלה בשבת
שלי אמכה ל אשם לון אין בא כסף ושלחים אין יפעל כסף קבל ל אשם פלבלך
יוכל ל אשם מנה ויפעל ל הוריב שלי אכל כסף בריש כמא נבו וכו יקרב אשם
אלא באה נדבה פלמא פאנה הלה ל אחנל כסף בריש כמא נבו וכו יקרב אשם
פי הלה ל משנה אין אלא נתן כסף ל הוריב ואשם לעלה וכאנה משמרת לעלה

פרק עשירי

מן הלוח ל מוכס מן ל מאחר שלי בין יודיה אמת אין ערך מן אינו כי לאחרב אן מינה ו[ב]ן
כי ל סוק לא יבה אמאחוה פלגך תאחל והו מעני קולה מסך בינו ואן מן השוק ולא
יערף מן מא בין לי ובאי עליה מן סבב ל הקמה לנא יקלס אנה יפעל מא[ל] ל עליה
למן לה עליה לין אלא ראה דפעל ל דאתהם מן פ ירה עוד ומא א כל ל לי[א]מר וקל
קבין לך מן מאמנת אין אלא כאן מוכס ישראל לא יזיל עלי מא רמס לה שמעתי אין
ולא ינקד פלוס הו ואחל לאין מן אצלנא לינא למלבא לינא: נוטל מוכסין אכר
תמורו ונתנו לן תמור אחר לטטין אנ[ב]סותן ונתנו לן כסות אחרים ר' אלנ שלן
מפני שהבעלים מקיאשין מכן המוכס מיד הנים מיד הנהר ומיד הטטין אם
נקיאשו הבעלים הרי אלנ שלו וכן אחיל שהבורים אם נקיאשו הבעלים הרי אלנ
שלן אמ[ר] יותנן בן ברוקה נאמנת אשה וכן קטן לומר מיכאן יצא נחיל זה ומכאן
בקוך שלקחו ונוטל אנ[ב]ו ואחינו ואם בזיוק משלם מה שהזיק אבל לא יקוץ אנ[ב]קמה
על מנת ליתן למים ר' שמעון בנו שלר' יוחנן בן ברוקה אומ[ר] קוצץ ונותן למיסי:
לא הצדיק אשה וקטן פ הלוח ל חכם אלא אלא כאן משיח לפי קומן כמא
בונא פ בני לעזוב אשה פ אכר יבמות ואחיל יפמי ומלבה ל נחל ל מובמעה
על פלטיאן ממא שלך משקור מעלמי ואין הלבה כר' שמעון בנו שלר' יוחנן:
המכיר אנ[ב]כלו או קפריון בול אחר אם יצא לו שם נגבה בעיר שבע כמה בוציא
ויטול ואם לאו לא הל ממנו שאינו אומר מכרן שאחר ולקחן ז[ה] ממנו:
הלוח אלא כאן הלוח ל שכיר נר מעלמי בביע פלגך ל אשיא ל[ב] אלעי אנבא מריקבלה
ויצא לו שם נגבה בעיר ולא נחקאב אין נבין אנה יחקאב שש עליו שהלוו אין הלבה
כלו כאנב והלה מפרין כאנב לאין לגך בין אמת אין כאן מן שאנב אין יביע כלין
וספרין פלא יחכם פיב הלוח ל חכם אנא אין באנב עגבה לנאל ואנבחב לארבה
מנקובה ואנאיך ל אשכאיך ל[ב]אין באנבות עגבה קל כרבות עלי נגבך ל נקבבה
וכלו וספרין שלבעל הביב בידיהם פחיניך יחכם לה נמא לכר וקל ביוש מנאנב אין
תיב מא קיל פ ל משנה שבועה פי שבועה בהורה: יהה בא נחבבו שלין וזה
בא בבדון שלבבש נסדקה כלו שלבבש ושפך זה אנ[ב]יינו ובעיל אנ[ב]הלבש לבוכב
אין לו אלא שכרו אמר לו תעיל אנ[ב]שלך ואנבה נוטל לחי שלו חייב
ליתן לו: נו אסמעתא ל חכם פי חביב שלין פקט לקנאת פי מנבל הלוח הו שלי אלא
בין עשה נוטל לחי יין אמת תמורו וחמור חבירו לקנאת פי מנבל הלוח הו שלי אין לו אלא שכרו

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

בעל הבית הכובש נוטל שלשה חוטין ואין שלח יתר מיכן שבעל הבית אם בית
שחור על גבי לבן נוטל את הכל ואין שלהחיט שעיר מן החוט כדי לקשר ב
ומטלית שהיא שלש על שלש חייב להחזיר לבעלים מה שהחזיק מועיל באעצד
הרי הוא שלו בכשיל הרי שבעל הבית אם בית עושה אשלו בעל הבית אין
הנשורת שלו בעל הבית: קל הגבינין ט שבתות מוכין בי קטע ט שלהן ט
שבי יחש בהמ ט מכאל ו ט מאיל ונחומא וכובס שלי יעמל ט שלהן ט שלי
ימשטה וכלי בתוך בו מקשטוט ט אברה ומעבל ט ממלמה ונוחא וכשיל
ט קאלוס ומת יפעל פעלה ונשורת ט שאתה: ברוך רחמנא למיהן:

!!! **בבא מציעא** ווו

שנים אוחזים בטלית זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי זה
שבעה שאין לו בה פחות מחציה וזה שבעה שאין לו בה פחות מחציה ויחלוקו
זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי היאומר כולה שלי שבעה שאין לו בה
פחות משלשה תלקים ובאומר חציה שלי שבעה שאין לו פחות מרבועה זה נוטל
שלשה חלקים וזה נוטל רבועה: גמרא ט חכם אומר בו אלא מסיק לן ואחד מעמא
בטרפיקא אמאי אין שם אחד במשמע אלא נמשמע מרובה וש ט אכר בי פלגא ואחד
שלישא מנהמא מאי חזית לי קבעה ושלי יבקי מנהמא יקממאנה בש קויה בעל ימינמא
נמיעא מאי לכר וקולב זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי בו אין מקום שטלה
קל דאחזנא ויבי עבדא מן אחלקמא בגמין מאי ועסנא בה כל ואחד מנהמא כולב
ט גמין בעינה והו מאלבאע בר מן אחלקמא ואמאי ט גמין פש יקבץ מנה ט
גמין אלא מקבור כארה וקבעה עלי ובה אנה ירשה ובשכך ט בעיע ולש יעמי מאמי
לבאעי ברעתא והאכרא נמיעא וקאל אחלקמא כולה שלי ואנא בו שלי לבאעי מאי
ברעתה וקאל ט אכר כגלך פיחלפא נמיעא כמאי ואנא ניקממא ט טלה ושלי גמין ט אתי
שלי ירד לבאעא ט בעיע ולא עלש ט בעיע ממן לבאעי וקאל מן בלא בעלי נמי מצי
אמר ליה אשתכחת לי בשדה אחרינא ואנא לא אשתכחת לך בשדה אחרינא אלא
אמר ליה אשתכחת לי ואין חכמה כחכם אמר אחד בשלמא אכר ומן אלא ט אתכמש אין מן
יתלע ויסבחה שיר בימינה לא יתלע עלי אכבר מאמי יסבחה בימינה הלכך פלגא זה
שבעה שאין לו בה פחות מחציה ולא יתלע אנהא כולה בה אלא לא יאכל עד שיבוא
ועל הלה ט אתכמש להיא יקם ואתכמש: הדיו שנים רוכבים על בהמה או שבים
אחד רכוב ואחד מהלך זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי זה שבעה שאין

פרק שני

ומן שכן אין קונה אלא אחד מהן או חולה ראובן על שמעון שחבל בשמעון וקוצב חייב יניד בה
לי לקיחה פחות לא מה אין יחוד של חמלת ותלה ואת יכול שאחד של חמלת יחוד מעה
בחוזה שמעון שנפש: אבלהן ואבלת אבין שלו קולמת אבלהן ואבלת רבו שלו
קולמת אבלת אבין ואבלת רבו שלרבו קולמת שלאבין שאבין מביאן לתוי מעולם
בזה ורבו שלמדו חכמה מביאו לתוי בעולם הבא אם היה אבין שקול כנגד רבו
אבלת אבין קולמת היה אבין ורבו נושאים במשא מניח אחד שלרבו ואחר כך
מניח אחד שלאבין ורבו שבויים בשביה פודה אחד לרבו ואחר כך פודה אחד
אבין ואם היה אבין תלמיד חכמים פודה אחד לאבין ואחר כך פודה אחד לרבו:
בעולם אינה ולא נפ יפחד עליה ניר לחטאת מן של משנה פרה הגמרי רבו ובין נ ם
לגמרי אין יפדנה על אבנה פיטא לכר פי של אבלת ושביה ולתרוק אלא אם
היה רבו מובהק ובו אין בבין כוב חכמתן מאנו ולא אשאלה של הקדיש של אנסאן
נפחה על נירה כאין מן כאן קונה בעולם פי שמאל אפם כי לא יהי בך אבין כאן
יקול אור לא לגמרי עין נירך כשך כך עין נירך אלא בשרט אין לא ינזל בך מבול לגמרי של
לי כשפחה עונה שנור אין בנה פי תיז אין למעשה לאבין לי מחמורו רשעה אונסה
אבין פלא לגמרי אין הלמוע לה ובו קולבם שלך קולם שלך לשלבל אד

פרק שלישי

בהמה או כלי ונעבד אין
תמפקיד אצל חברו
שאבדו שמים ולא רצה לשבוע שהרי אמרו שומר חנם נשבע ונפטר מכל
משום השלומי כפל טבח ומכר משום השלומי ארבעה וחמשה לביאות משום
לגי שהות פקדון אינו נשבע ולא רצה לשום נמצא הנעב משום השלומי כפל
טבח ומכר משום השלומי ארבעה וחמשה לביאות משום בעל הפקדון:
אעלמנת אנה לא פרק בין בהמה שגי ביבת השלומי ארבעה וחמשה או כלי שגי
גים ביבת בר השלומי כפל מגי מאשם יכבה בבבל וקונה שום ולא רצה לשבוע
ולא שם בלקאל פי ביבלין בדיוט משום ורשע שלי של מפרוק בעד לך פבו פי
חיזק: השומר פרה מחברו והשאילה לאחר ומתה כולכה ישבעה בשומר
שמתה כולכה והשואל משום לשומר אמר ר יוסי כיצד הלה עושה פחורה בפרק
שלזה אלא תחזור פרה לבעליה: פיבין פי אמר פרק מן שבועות את נושא שכר
והשומר לא ינוחם שלי פ של מתה בל יחלפתך אין מאבדת כולכה ואנה מאבדת לי
עליה ונפטר של שואל ינוחם גרם שבהמה ואין מאבדת עונה עלי מאיבין בעל
והלבה כר יוסי: אמר שנים נקלתי את אחד מכם מנה ואינו יודע אי זה מכם
או אבין שלאחד מכם הפקיד אצלו מנה ואינו יודע אי זה הוא נותן לזה מנה ולזה

מנה זהובים מפי עצמו: בלא שבועה הן אלא שנ׳ ונשבעה האיש ואומר אראל
אין יכול לי שמים אמית אלא ט לבאה וקאל להאיש אנה נחל אתלבמא יחלק
כל אחד מנהמא שבועה בתורה אנה ל מנדוב ומשפט מנה נאה ומנה לזה
ולך קנס לבעל׳ה עלי ל שרי עה וכונה נחל וכלך אי יפת אלא קאל לה כל
ואחד מנהמא אבי הו שלי בפקיד את לך והו יקום אט ולעי אי זה מכס יחלק
כל ואחד מנהמא שבועה בתורה אנה ~~אחד מנהמא אחד וחד~~ להאיש מנה מנה
לבעל׳ה נאה כאן לה אן כתב עלי לך ל מאתי אנה מודע עלי לפלאן:
שנים שהפקידו אצל אחד זה מנה וזה מאתים זה אומר מאתים שלי וזה אומר
מאתים שלו נותן לזה מנה ולזה מנה והשאר יהא מונח על שיבוא אליהו אמ׳ ר
יוסי אם כן מה הפקיד הראשי אינו הכל יהא מונח על שיבוא אליהו: הלכה
ל חכם אומרת יכון אלא לפעמים ל קשה מאיה לינאל פי צרה ואחלה נאה יקום
להאיש נאיה ראיתי בינהמא מן ל אכא ול קצרי בארצם לבארץ מן חיל ומעשה
מאלבאב ומיעת פי צרה ואחלה לי שהו נפשי באן נחפט לאן כי ל מאיה ואמן
כי ל מאתים אומת אן לפעמים הלכה מאיה והלכה מאתים כי ועדין וכל ואחד מנהמא
ידעי אן ל מאתים לבי יחלקין ומיעת שבועה בתורה וילפעי מאתין לכל ואחד
מנהמא לבעל׳ה עלי לי פ יכתב אכס כל שכץ עלי מאלה כאיא תקלס ואין הלכה
כר יוסי: וכן שנים בנים אחד יפה מנה ואחד יפה אלף זוז זה אומר יפה שלי
וזה אומר יפה שלי נותן את הקטן לאחד מהם ומהרך הגדול נותן לשני הק ש
שלי והשאר יהא מונח על שיבוא אליהו אמ׳ ר יוסי אם כן מה הפקיד הראשי
אלא יהא הכל מונח על שיבוא אליהו: ש קיאס פי הלכה כם קיאס פי מנה
מאתים ול חכם ואחד ואומרת אבי בהלכה ל מהאלה ל קלקלי לאל תקון אל ופי הלכה
ל מסאלה יפקיד בערב כל בעל נאנה יכפר עונה וילפעי בארץ הממנה
הו שנהם מונחין עד שיבוא אליהו חכי יקר ל כמאי מנהמא בם תק פאעלמוא
אן לים ל אמר כלך בל הלכה מסאל מנה מאתים שלי לא הפקיד בערב כיאתים
עין מאלה בל הפקיד בארצה ואין הולכה כר יוסי: המפקיד פירות אצל חברו
אפילו הן אוכלין הרי זה לא יוצא בהן ידי שמעון בן גמליאל אומר מוכר בבית
דין מפני השב אבדה בדעים: אסתלאפמא אומת הו אלא יתלף מנהמא מכל
נקי ל מעלים אן טא אלא אכלה פי ל פקאל ובלך מנהמא אכתר
אין נקי ל מעלים לבעי כסי מוכרן בבית דין וקיבל בארץ הלכה מקלאר ל
נקי ל מאנואע ל חבוב ואין הולכה כרבן שמעון בן גמליאל: המפקיד אצל חברו
פירות הרי זה יודיענו ידיעת חמרונות נתנים ואורין ומעשרות דברי רבי מאיר ל

ולרוחן תשעת הקבין לבור שבוסמין ואחד עשר שהן שלשה סאין לבור הכלי תמלא
והכלי תהא מלאה יחזקאל בן נורי וכי מה אצל הכלי והעבדים אוכלין בין מהיכן
בין מקמעה אינו יודיעך לא חסרונות אמרו לבור אחד בלבד ר' יהודה אומר אם
היקבה מלאה מרובה אינו מודיעך לא חסרונות מפני שהן מופרזות: חל בית
פיטמא הקדש מן שרחצו אין לו כור שלשים סאה ולו סאתה שלשת קבין ומעט אמתך
אנה נתן יבאנ אין כתיבה לו אכיאנ אין קבלה אל אכלו לעבדים לא יזיל נא
בכתיבה לו אכיאנ ושרת קמעה יסיר ובלילה לו משנה שרוט מנהגא אין יכין חד
אכלנו הלך לו פרות תמר פירותיו ואכלנו מן לו נמלה ולו יעלם מקדאר מא אכל אמת
אין כאן שלנלך לו פרות אומר לו הרי שלך לפנך וכלנלך אין עלם מקדאר מא אכל
מן לו נמלה יעלם כם כאן פי פירותיו ופי פרות חברו ויעלם מא נקץ לו נמיעו
עלי כל ואחל מנהמא מן לו נקץ מקדאר מא יב ובקולבה הכל לפי המלה והכל
לפי הזמן אנה יחסב לכל כור מן לו נקץ דאן פי כל עתם וזרע פשתן שמקול
הנא הו בבעלו ואורז הו אין יכון מקשור ויחקאל אין ירד לה פי לפנו שלי כיל
עשה חין אולע עגלה נאן פי פנל לו שהנא יזיל שני לו מכול לרטובה לו הוא ופי לו
כיל נקץ ואין הלבה כר' יהודה ונא כר' יוחנן בן נורי נאנה יקבל מיצחן שלי אכל
לו נחלאן שלי לכר והלית לו חכם לנא תקסם עלה נאנה פי ארץ מעלומה אעלם
ארץ ישכם ואנמא יחכם פי הלית לו פן עלי חקב חבוב הלך לו מלינה ובואבא ל לו
מעלום עלי אהלבין מן אחואל נקץ לו חבוב ענדהם פאעלם לך: יודיעך לא שבוע
ליין כ יהודה אומר חומש יודיעך לא ששת לוגין שמן למאה לוג ומחצה שמרים
ולוג ומחצה בשר אם היה שמן מזוקק אינו יודיעך לא שמרים קונקים ישים אינו יודיעך
לו בשר כ יהודה אומר אף המוכר שמן מזוקק לחברו כל ימות השנה הרי זה
מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה: כ יהודה אומר חומש לאן כמה
בלקה כאן נקץ לו כמה וקל אעלמלך אן לו חכם פי הלית לו פן ראנע למעלום
פי לו מלינה ואין הלבה כר' יהודה: המפקיד חביות אצל חברו ולא יחלו לה בבעליהם
מקום וטלטלה ושברה אם מתוך ידו שברה לערכו חייב לערכה פטור ואם
משהניחה בין לערכו בין לערכה פטור יחלו לה בבעליהם מקום וטלטלה ושברה
בין מתוך ידו ובין משהניחה לערכו חייב לערכה פטור: אול הלה לו משנה לו
לי שמעלם שלי יקול לא נעני לעה בעלם וקל לה מלקבה פי אכר
פלנלך יקול משהניחה בין לערכו בין לערכה פטור ואכרה לי עקיבה שלי יקול
בעני לעה בעלם וקל לה לם לי מלקבה הנאך פלנלך יקול משהניחה לערכו חייב
כי לערכה פטור וקל אלה אין הלבה כר עקיבה פלנלך פי לו פנל נמיעא לערכו

חייב לברכה טרם שאינו נהנה ועושה בעשיה ולאחר ועל אכילה החזירה למקומה:

המפקיד מעות אצל חברו ברבין והפשילן לאחריו מסר לבנו ולבתו הקטנים
ועל בהמתם שלא כראוי חייב שלא שמר כדרך בשומרים ואם שמר כדרך השומרים
פטור: נים למאכל של עין שמירה כאכילה אבל של פת של אדם או של בהמה
בהלוך שבת אומרת לו שמור לי כאן וכן מת עלי הלוא רבון מיניע ולא שמר
כדרך בשומרים וישמה של גרם אבל אין יכול עשה וכלוך אין נועל של אבן בבה
או רבוטה פי מנדילה או עלי גופה כלכלך הגדי אבל אין כן פי ידה לקוטה ונתה
בכסף ביד אבל אין יכול עלי לאחר ואין כאן בהפקיד אצל ערב שבת ולם
לך ידעתה פילם שבה של אחל ואין הלבתיום של שבת לא ישמה עי ואין אינו לא
לא מהפקיד עלי לעשה אשתו ובנו שבבית הוא מהפקיד פלכלך אין לפעלכך של
פקדון בבנו הגדולים לא ישמה גרם בב יתלת שבועת התורה אינה לפעלכך שאי
בהם ניחלטון הם כלכך שבועת התורה אנפם שמרו כדרך בשומרין ולא נקולטים
מקבל דפנא של אנפאן לחובה או בבנה שומר שמפר לשומר חייב ואינם אין שומר
שמפר לשומר אי שומר כאן אלא בחוץ עליים אין שומר שני לא משיע בב שמר כדיך
השומרין פלא ישם של שומר ראשון גרם ולא ישם ואחד מובמא ימין לבון של עליים שקדון
בם אונס ולא חוב לשמין אלא בעלם של עשה מן של שבול: המפקיד מעות אצל
השלחנו אם צרורים לא ישתמש בהן ואם מותרין שתמש בהן אצל בעל הביתבין כך
ובין כך לא ישתמש בהן התחנון כבעל הבית דבר ר מאיר ר יהודה אומר כשלחנו:
צרורין הוא יכול חשר משונה או יכול עשיה טאבעומא עד שילך הפסי מותרין
וקונה חייב באחריותן ואם ישבר בהיא לאנה אלא אבחנה בה של אם הנפאנע
בבית רבע שומר שכר עשיה ומיבין לך חכם שומר שכר אמיא אלא אם הנפאנע
והנשבר בהיא אפילו נאנסו חייב באחריותן לאנפא הרבע עשיה לין ובלבה כי יגעך:
השולח יד בפקדון בית שמאי אומרין יקח בחסר וביתר בית הלל אומרין מה
שעה הוצאה ר עקיבה אומר כשעת כתביעה החושב לשנות יד בפקדון בית
שמאי מחייבין ובית הלל אומרין אינו חייב עד שעה שישלח יד כיצד העה את
החביות ונטל ממנה רבי עקיבה ושברה אינו משלם אלא רבי עקיבה אומר
אבל נתן בית שמאי ובית הלל פ
של פשע של אנפ אנפאת הן פי זיאלה זאלה פי נפס של גוזלה מקבלין בעבד רחל בזוזה
אלא רחל בזוזה ור עקיבה יקול אין כאנפ בזוזה וקת טלבה פי בית הלל יקולין משלם בזוזה
ואין כאנפ טעונה משלם טעונה והלבה כבית הלל ואנפאת פי של נפאת של רבן לא אכבלת

לפי כך אם אבד אינו חייב באחריות

פרקרבי עני

111

[illegible] ר׳ יהודה אומר אין לתרומה קונה מי שהוטל עליו ידון על העשוה שהוא
אומר לו הן לך את מעשרותי או תן לי מה שהוא נותן: קונה מי שהוטל עליו ידון
על העשוה הוא מלבד ר׳ יהודה בשלשה ואין הגבה כמותן ואמרו שלשה שהוא
קונה ומחזיר אומרים יהי על שהוטל נטל מקח ונתנו מנהגן אין ידון
אין עחבה: כמה קונה מעט חסרה ואין בבא חוץ לבר מאיר אומר
ארבעה אסרוה מאסף לגיר ר׳ יהודה אומר ארבע פונדיונות מפולין
לגיר ר׳ שמעון אומר שמונה פונדיונות משני פונדיון לגיר: קל בינא
מראה אין פחות מארבעה לירין ושש מעה כסף לירי ומעה שני פונדיון
ופונדיון שני אסרין והגבה כר׳ שמעון: על מה חולקין להחזיר נכרים
על כרי שיראה בשלחנו ובכפריס על ערבי שבתוך אם היה מכירה
אפילו לאחר שנים עשר חדש מקבלה היתמו אין לו עליו אלא הרעומה
ונותנה למעשר שני ואינו חושש שאינה אלא נפש רעה: שם כל אחד
ימין שלנאמני פלגלג נעלנא לה אמלוכלי שיראה שלחנו ואין כאן פי
ריק על ערבי שבתוך שלי יקבל שנאם לאמוראך פיריהא נמאין וקונה
אם היה מכירה אומרת לה תקליר הכלית אם היה מכירה מקבלה ממנו
אפילו לאחר שנים עשר חודש בתולה חסילוק ואם אמר לה לקבלה אין
לו עליו אלא הרעומה שאינה אלא נפש רעה והלית שחסף אומרת יש
פי שמואשטא שלי הוכל פיהא שלנאמני לון מיאמן ואל יבאני בעל צרה ואין
הממנע מן אכלהא פקיל ועלי נהה שלגעפי אמית מואשטא יחתסב בקלי
שנקץ ולו וזן חבק פיכמלנה שוזן בנא שך ואנו לגי קונה שאינה אלא
נפש רעה: תאונאה ארבעה כסף והטעה שבי כסף וההול״ך שוה פרוטה
חמש פרוטות והבן ההול״ך בשוה פרוטה ובאשה מתקדשת בשוה פרוטה
והנהנה בשוה פרוטה מן ההקדש מעל והמוציא שוה פרוטה חייב לבכורי
והגוזל את חברו שוה פרוטה ושבועה ושבועה יוצאין אחד אחד נמלי:
ארבעה כסף וזן ארבעה ומבן חבה שניר [illegible] מאה כאן מקדי
של בן ארבעה כסף נפשע שלי תקבה יקום בשלבן ומבי מאה כאן אקל פשע
בן על מי תקלסו ואת מי תכרי הלית שחסף [illegible]
את כסף פשלטעה ובלית בן שלאחול פי לגי ופרוטה נתן חנה פשה ואמר
הטעה וההולאה מיבן פי אוטעה מן שבועתי: חמשה חמשין הן בא
הגזומה והלוואה מעשר ומעשר מעשר של דמאי והחלה והבכורים מוסיף חומש
הגזלה נטע רבעי ומעשר שני שלא מוסיף חומש הפדה את הקדשו מוסיף חומש

והעבדה בשוה פרוטה מוסיף חומש והנוגל את חברו שוה פרוטה ושבע לא
מוסיף חומש: הלוה כסה בן ובזה זיתלוף ש כאחד פי כאחת לכך מובאין
הערה ומנהגו מא אסתבל עלה וקל דכראשה פי מסכת ערכין ופי מסכת בבא
מן סדר זרעים ומקבלין את כאחד שמעינן פי מסכת מעילה: אלא דברים
שאין להם אונאה העבדים והשטרות והקרקעות והתקדישות אין בהן לא בשעתו
כפלא ולא בשעתו ארבעה וחמשה שומר חנם אינן נשבע ונושא שכר אינו משלם
ר שמעון אומר קדשים שהוא חייב באחריותן ש להם הועיל ושאינו חייב
באחריותן אין להם הועיל ר יהודה אומר את המוכר ספר תורה בהמה ומרגלית
אין להם אונאה אמרו לו לא אמרו אלא את אלו: הלוה אלעזה וכי המכרו
המכר וכן ש הקנו זכר בטקנה מיל של יצאו קרקעות שאין מטלטלין ויצאו
העבדים שהוקשו לקרקעות פי קובה פיבם לשות אחוזה ויצאו שטרות לאמת
קרקע ממכר מי שנופל מכור וקנוי יצאו אלו שאין נופל מכור וקנוי אלא לעניה
שבהן וקל בינה וקנבין פיאה נסתבל מן הלוה של סלר מן אי ונבה נפ יגם פיבה
בשעתו כפלא ובשעתו ארבעה וחמשה ושטר שומר חנם ונושא שכר ואין בהם
כדי שמעון נשא כר יהודה: כשם שהונאה במקח וממכר כך הונאה בדברים
לא יאמר לו בכמה חפץ זה והוא אינו רוצה לקח ואם היה בעל תשובה לא
יאמר לו זכור מעשיך הראשונים ואם היה בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה
אבותיך שכן ור לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: אעלם
מן אונאת דברים לא פיבה אינה מן מורל והו קובה ולא תלנו איש את עמיתו
וירא את מאלהיך ועובדה אשר מן אונאת ממון כאיה גרוע אונה להלל עליה את
הובלה ואין יצא את אין ש אנפאין קל ימכנה ש חיבה פיבה ולכך בין יקום והו לא
שקרי ויקול מא ק יצי את אשקרי או יערץ עני רוב לא עשם לה כאם עלמי
ויקול לה אשרח ל הלא לבזיב ויקול מא טנוקה את מן אהב שעם או יחלב
חליב יערץ פיב באמאני שכך ועובה ויקול מא קצלה את מא קבי בעמה
את ויראת מאלהיך שלי יעש מקאצלך ומא אתמרקה והלא תו מעש
ן הם כל דבר שבוא מסור לב נאמר בו ויראת מאלהיך ועש הלא שלך
קעלב פי ש תורה חיה מא קאתל ויראת מאלהיך הו אמר לא יקדי יכאם שבאר
יכאמן פיה: אין מערבין פירות בפירות אפילו חלשים ואין ירק
אמר חלשים בששה באמת בין הגירן לערב קשה בברך מפני שהוא משביחן
אין מערבין שמרי יין בין אבל נותן לו את שמריו מי שנתערב מים בינו
את יינו כדי שנתן את כל הולש ואת לקבל את עלמו שהוא מולישן שאינו

אלא לרמות בו את אחרים מקום שנהגו להטיל מים בין יושלג קולט
מקום שנהגו להטיל מים בין יושלג אסור לילך בבין הגשרות פתח הבור
נוטל מחמשה גרגות ונותן לתוך מגורה אחת מחמש גרגות ונותן לתוך שתים
אחד ובלבד שלא יבטל לעבודי יהודה אומר לא יתלה החנוני קלות וחמוץ
לתינוק ומפני שהוא מרגיל אותו וחכמים מתירין נפ׳ יפתח את השער וחכמ
אומרין יזכור לטוב ולא יבור את הבריסין כדברי אבא שאול וחכמים מתירין
ומודים שלא יבור על פי המדה שאינו אלא כדונב את הבעין אין מפרכסין
את האדם ואת הבהמה ואת הכלים: פישם לרך ש כביר ומי
לנו כי מסבת כנים וכאן לנשם כי קשר ש פול עלאמה יעש בבית הל יטבך
כי אמרי וקח אתו את יטבך אלא בכל כתיר כמיא לנו משבור מן אמר ש
פלש נפ אבית שיאול אזאלה קשרה כי יסגלל בה עליה וחכמים מתירין
מיא אלכל דאכלה ואנמיא יתרם אין יקי אעלי ש כלים ו יתרך לאכלה ש קשר
לאנה נוגב את הבעין ופרכוס ש גפ יין ש הגמיל ואין בלבה כדי יהודה ואת כע
שאול:

פרק חמישי

אי זהי בוא הרבית את
הוא נשך במלוה סלע נתמשכה לירין מאתים חטים בשלש מפני שהוא שוה
ואי זהי בוא הרבית המרבה בשער ותכיצד לקח ממנו חטים מלירי ר
לבור וכן בשער עמדו חטים בשלשים לירי אמר לו הן ש חטיי שאני מוכר
ועקח אני בהן יין יין אין לו: שלי מאתה שהי בו רבית דאוריתא ושני שלי מד
הרבית הן רבית דרבנן ואשהראטה יין אין לו שלי ילוך אתה מוכן שהן שיי
הלוך ש סלעה לא יחלוה אין ירשאה על נפשה אמנמא לוך אלא כאן לה עשרה
לין פקאלה הן ש מעשרי שיש לו אצלך שאני רוצה ליקח בהן חטים פקאלה
וכי חטים יש לו אצל ועשה עלי כשער פלן כאן עשרה חטים פלוך חלאל ואין לו
עשרה פהו תריסם וקולה לקח ממנו חטים אנמיא יריד בה לקח בבואתו אעי
אנה רפעי עלי מליונה חטים פימא לה עשרה אמא אלא לפעי שיכן לשכן מ
עלי אין שתרי מנה בה כלא וכלא כיל קמח וש סום מעטם לון זיאדה לון לקח
פלוך נתים ועלי אין לשם עשרה קמח ולחמה אחשארה לה מלי טלבה בה ולא
אש תראה באחיל וכלא בין ואוסח ש ירושלמי: במלוה את חברו לגלידו
כח שדרו תנש ולא ישכור בימנו בלחות מפני שהיא רבית מרבין על השכר ואין
מרבין על המכר כיצד בשכיר לו את בחמר ואמר לו אם מעכבו אתה נותן

גו ויקב מיי׳ שכ״ב הי״ב

שדרכו לעשות ואפילו מקום שנהגו לחלוק אינו חולקים מקום שנהגו
לעולם ונמצא רבן שמעון בן גמליאל אומר שמין עובד עם אמו ומסיח עם אמו ומפרי
על שלהן ואינו חושש משום רבית: מפרין על שלהן מפני שלהן
אין מקבלין לאוכלן מן שמעון אבל נותנין להן בשעת קבלת כל עמו פחות להן
לאוכלן אלפעמים כלאים וכלאי הרמים נעשה להם שאינן ואינו להפעיל להם
אגרני עשיר כור כל עמו פחות בחיוב ואין חלבה כרבן שמעון בן גמליאל שלי יקח
שמין עובד עם אמו: אין מקבלין אפילו ברזל מישראל מפני שהיא רבית אבל
מקבלין אפילו ברזל מן הגוים ונוים מתנין ומלוים אותם ברבית וכן בור הנשבר
מלוה ישראל חשובין של נכרי חלוקה הנכרי ואת מלוה ישראל: אפילו ברזל
הוא שמקרע עליה אינה אלא כמאכלת עליה וקדירה אינה חלוקה של עבודה כו
פי כתובות וקונה חלוקה ישראל חשובין של נכרי וכן מתנתה אין יכולין לו
לפעמים לישראל מאחר ברבית פחות אין ילדה לבני פחות לה אין עשיר: הוא נשאר
אחר ויקולבה פעמים לבני כדרך שאינו מעלה לו בו ושל לוקח שמאחר לו
שלו וילוה שלו וילפעמים לוקח של שראתי שלו אבר וכלאי יוסי והוא ומעני מחשבת
הנכרי: אין מוסקין על הכירות על שיצא בשער ביום הוא התלה לקוסם
מוסקים עמו על הגיגיות ועל העבדו שלעבדים ועל הממעטין שלחגים ועל בגדים
של זכר ועל הסיל משישק כבשנו מוסק עמו על הזבל כל ימות השנה
ר' יוסי אומר אינו מוסק עמו על הזבל עד שיבא לו זבל באשפה וחכמים מתירין
מוסק עמו כשער הבבוה ר' יהודה אומר אינו מוסק עמו: כשער הבבוה מפני שהוא
לו תקון סחה אוכלין את מעותיו: כשהוא מפני שהוא
לוקח שנוי וילחמה בה טיב מונה ואין הלבה כר' יוסי ואת כר' יהודה:
מלוה אלפים את אריסו וחמשים בחמשים לזרע אבל את נאמן שהיה רבן שמעון
מלוה את אריסו חמשים בוקרי והוחזו אין בזול ותוקרו ונוטל מהן כשער
הזול לא שהלבה כן אלא שרצה להחמיר על עצמו: וכשרט אין קבלן של
פי לוקח שמוסיף אין ילפעמים שלי יכיל שאתה שאריך מפני
עליה פוסיף אמלבה אמיתי אין באומנת שעאלה אין יעשי שאתה שאין
פלוני אין יפחות חמשים בחמשים אלא אין כאן שאריך שמוסיף אל עשה
כלומר שאריך אמיתי אין פעמים שאריך פעמים לא איסל שיש פלוני
חלבה שאין קל שהלך שכר ואת יכול שאתה שאריך אין יפסיד אין שהלבה
זרועה שאחמה לא אינו שאתה שאריך ויוקר הוא שלשה וקול שיכין:
יאמר אלם שחברו בנוני כור חמשים ואנו נותנין לך לשנה אומר אנו אומרים לו עד שיב

פרק שני

אלא אם כתב אפילו שנעשו לו שבעה מלאכות בי נאמרין ולפיכך
לי נאמרין בלא כתב ראי שהם כיתר אין אריסות אין יורדות לה לי נאמרה אין
יקונין לה נעמלך נמית לפעמים נתן פחט פחן שלי יחזרות נעמלך שאפילו
הכא בכתב פיקדר לה מית יסנו לך שנעמלי יחזרות פחן סנו אכתר - מן
לי נאמר לפיכך שית זיאילא עלי לי נאמר שלי קד לפעמ ויקונ לה פעמות שאפילו
אין שיכתב ונכתב לה אלא הוי מעין קונה חזרו נתנו לו על הקחקונה
ואם בעל הבית חזר בו ילו על הקחקונה ולפיכך לה מית תפני כלומר אין
נב לה אכתר מן שלי נאמר וקונה כלומר משנה ילו על הקחקונה לפי מדבר
יכולה שלי יקונ ולא תחזר בו ילו על הקחקונה כמית בינות אלית אשתרי אי נמי
ולפיכך בעין שלוב אין כאן שבעיר הו שלי רובעין שביעי פי משתרי מכ
אין ארואל אכל מיאלה (אין) אריאל יאכל מית יב לה מן אטחיב פלוני של אר
שלי אשתרי (אין) כאן שמשתרי שלי רובעין שערא כאן שאמר פי עבד
ובשרט אין יקונה ערבון יקנה חיגל יקנה כגב מעלמו ומקני מית כאן
בעיר יטאלב שמשתרי נבקיה שמעון וכאן מקרי אלא אלה לא יצת לה שאת
חבי יכולה מיאלה: משוכר את החמור להולכה בחר והולכה בחרעה
נבקעה והולכה בהר אפילו זו עשרה מילין וזו עשרה מילין ומתה חייב בשוכר
את החמור ובבר יקה או שנשאת באונסין יאמר לו הרי שלך שלפניך מתה
או נשברה חייב לה בעמיד לו חמור: אומנין יכולין שמשכיר אין יקונ לשוכר
הרי שלך לפניך אלא אכרי מנה לחמולאן וישכיר לה שלאחרה אומנין אין אכרי
מנה ברכובה בנסמה או לחמול עלבא חמולאת לאן קיאלה חמור קסף ושם ישכיר
לה לאחרה חייב לה בעמיד לו בהמה אחרת וקונה חייב לה בעמיד לו חמור פרה
אחכאם ולך אנה אין שכיר לה לאחרה וקאלה תמולאן אני שוכר לך ומאבדה פי
בעין שטריק אין כאן הפסד שלך שנתנה שמשתרי לה לאחרה או יכרי לה
בלך שמשן לאחרה הרואחה למחפין שלי אבדה מעכב ואין כאן לא הפסד לך
מיבדה מית יכרי לה בה לאחרה אכרי פיחאסבה עלי מית מעשי מן שטריק ילפעמים
מית יב לה ואין כאן אכרי מנה חמור קסף פיחכר לה לאחרה עלי אי חאלן ואין לה
יחכר מנה יחאסבה בשי מן שכרי וקונה גבריקה הואין בקאטלין שמעשי שאין
מן אמוראין שלוב ושאבדה בא נסרית אן הפסד פי כמיה מעכב: השוכר
את החמור להולכה בהר והולכה בבקעה אם בחלקה טוב ואם בחמתה חייב
בבקעה והולכה בהר אם בחלקה חייב ואם בחמתה טוב ואם מחמתה המעכב
חייב: בין בו אין שעבראבדה פי שנאנס אכרי מן שמתה וכלך יחזר שם

פרק שביעי

אומר משום ר' מאיר מרוח אחת אינן אונס משום רוחב אונס הלסטין הרי:

זה אונס הזאב והארי והדוב ונמר והברדלס והנחש הרי אלו אנסים אמנם בזמן שבאו מאליהן אבל אם הושבה למקום גדולי חייב ולסטים אינן אנסין: קל בתן לך אין שומר שכר ושוכר פטורין מן האונס נתנו אלא פי שהמית הטרפה נאשם ואם לאו אינו אלא פי שבר ונתן פי שבועה פלגה הקרקה הנת פי שאינו ב"ד הי אונס ואין בלבה כי יגולה ואם כידוע בבלה:

מקצה כללכה הרי זה אונס פלגה ומקצה אינו אונס עלה בראשי שורין ונפלה הרי זה אונס העלה בראשי שוקין ונפלה אינו אונס מקצה שומר חנם לבעל פטור משבועה ובשואל לבעל פטור משלם ונושא שכר והשוכר לבעל פטור משבועה ומשלם: תרנגול שנתנו נפש לפלגה נמצא וקולבה עלה ונפלה הרי זה אונס בשרטן אין מקנין עלי ראשי ונפלה והו יריד תאנה לחברתה מן הנאך והמקנה אמת את הרכבת את הגשר ועלו אנשים לפלגה אינו אונס ודוק אחס שנפלט מרפסת וקל הבין פי יומין וקל עלמקה את נושא שכר והשוכר לחמשה שנים פי שלשה ושמרקה ושלשה ימין פי שאונס פלגה קאלין לחם את שהרטוט תקלקל זנוח פי מת לחם פיה שנים ונת יחלטוח פי שאינו הלכי לחמשה פיבית שימין: כל המקנה עלי הכתוב בהורה הנאו בטל וכל הנאי שהוא מעשה מהחלטן הנאו בטל וכל שאפשר לו לקיימו בחזקה והנעשה עלי מהחלטן הנאו קיים: כל המקנה עלי הכתוב בהורה הנאו בטל אלא אם יכון להנאי פי דבר שבממון כמת בינע ולמת הנת הו פי דבר שאינו שבממון וכל הנאי שמעשה מהחלטן הו אם יקדם פי שנים יקע עלה פי שלש עלי פי שאפשר מהלכן ואם לאו אינו לחובה ויקולבה הרי זה נשיך וכנו יך ירשו ניקולבה אם יבא כך נכך פלגה לשרטן שאינו וכל שאפשר לו לקיימו בחזקה הו אם שהרטן בשני ימכן פלגה אמת את אשהרטן בא באמר ממהנשנ מהלכן יקולבה הרי זה נשיך עלמנה שהעלן לבקיע או בקרי להקנות או הבעלי קנה בן תאנה אחרה פלגה לבאת שרוט פאמרה והרי זה נשכר והלה פלגה את כנוך דחיכה מעשה עלה ומעמוד בחת פי לח חכם

פרק שמיני

השואל את הפרה ושכר את בעלה עמה שאל את הבעלים או ששכרן ומקנה חויב שו בעלי אין עמו שלם שלם:

נתנה לקבל את קולה הרעה אם בעלה עמו לא שלח ידיה בה אם שאל בעלה עמו
בשעת שאלה ולא יצאל עדנה מי הלכה לו אחכיאם היה עמו בשעת שאלה אינו
צריך להיות עמו בשעת שבירה ומיתה לא היה עמו בשעת שאלה אין צריך
לי שהיה עמו בשעת שבירה ומיתה חייב ולא קולפי לגלך בעלו עמו ואין לו
אצל אי זאת אלא שאלת פרה ובעלה ואפילו בשעבוד פטור: השואל
את הפרה שאלה חצי יום ושברה חצי יום שאלה היום ושברה למחר שאל אחת
ושכר אחת במשא"נ אומר שאלה מתה ביום שהיתה שאלה מתה בשעה
שהיתה שאלה מתה והלה אומר אינו יודע חייב המשכיר אומר שכורה מתה
ביום שהיתה שכורה מתה בשעה שהיתה שכורה מתה והלה אומר אינו יודע
פטור זה אומר שאלה וזה אומר שכורה שבעה השוכר ששכורה מתה זה
אומר אינו יודע וזה אומר אינו יודע יחלוקו מן אחכיאם אין מן
אלעי וקיבל מיה לו בידך והלה אומר אינו יודע פטור אינו אומר לו לומה נתן
לו שבועה בהדדה לבנה יחלוק שבועה בפני שאינו יודע פאין קיבל חמשים
יש לך בידי וחמשים אינו יודע חייב אינו אומר לומה נתן לו כל לשנה מחויב
שבועה לאקיבל בלא בעלך כמו בונה לו אכר כהדדה ואינו יכול להשבע לו
לשכיבה מי לגלך שנים שלי עלה ילקח לו מין ושל עבדנא לו במחויב שבועה
ואינו יכול לשבע משום פאדלת כאן הלה שאינו מסלמה פקולה בנא במשנל
אומר שאלה מתה והלה אומר אינו יודע חייב נא: יצח לגלך אלת בשרט אשרטנא
והוא יקר לה בלא בעלך ויקולפי לו בעלך אינו יודע מגלל אין קול המשאיל שכיר
פרות מסרתי לך יום אחד בשאלה יום אחד בשכירות ומתו שלישים בזמן שאלה
ויקול בשואל אחת מתה בזמן שאלה ואחת אינו יודע פחינל יכול לשואל חייב
שהרי מרות ועל הלית פקק וקל בונה אי אתה כהדדה אין אלית טען חבירו
חטים ותולה לו בשעורים פטור ואת מלמה שבועה הכורה לאנה מה שטענו לא
הולה לו ומה שהולה לו לא טענו ולא זולי שעורים שלי אקבי בהא לא ילאם אין מקח
המקבל מן ידה פאלת כאן לגלך מן אלעבנא פקולה בונה שבעה השוכר ששכורה מתה
לאלגלך על לי בעבול ולגלך אנה יחלוק השוכר שבועה בשומרים והיא שבועה הכורה
דמתה כדרכה ולא על קולה אין שכורה מתה והלית בו אשל לי מין ויחלוה על לי שאל
אין שכורה מתה או בשעת שכירה מתה וקולה יחלוקו בו מלקבל מאכום שלי יקול
פי לא מוציא ממון המוטל בספק חולקין וקל בונה אין לגלך מלבנע ואנא אי אשלנא
לי לא יכול המודיע מחבירו עליו תראלה פאין לו ברשה לאנה יחלוק שמטעב שבועת
הסת שאינו יודע או יחלוה על לי שאל שאינו וכו: השואל את הפרה ושלה

ביד בנו או ביד עבדו שלמשכיל או ביד בנו או ביד עבדו או ביד שלוחו של
שואל ומהו פטור אמר לו השואל שלחה לי ביד בני ביד עבדי ביד שלוחי
או ביד בנך או ביד עבדך או ביד שלוחך או שאמר לו המשאיל הרי אני
משלחה לך ביד בני ביד עבדי ביד שלוחי או ביד בנך או ביד עבדך או ביד
שלוחך ואמר לו השואל שלח ושלחה לו ומתה חייב וכן בשעה שהוא מחזירה:

יד עמרתן עבד כנעני ידו כיד רבו וקולבה בגד ביד עבדו חייב חטאת וכן
עבד עבדי וקולבה וכן בשעה שמחזירה יריד בה אלא החזירה בתוך ימי שאלה
הו שלי לא יצא לבה אין יד המשאיל ביד נירה אלא באלן דאחב למאיל אמת אלא
החזירה אחר ימי שאלה ואר המשאיל מעבירה ומתה פטור שאינה אחר ימי
שאלה יבוא שומר שכר מאעלם לך: המחלק פרה בחמור ולבה ו
המוכר שחלבן ולבה זה אומר עד שלא מכרתי ילבה וזה אומר משלחתי יחטן
בין לא שט עבדים אחד גדול ואחד קטן וכן שהי שדות אחת גדולה ואחת קטנה
בעקח אומר גדול נתחתי ולבה אומר איני יודע זכה בגדול המוכר אומר קטן
מכרתי ולבה אומר איני יודע אין לו אלא קטן זה אומר גדול וזה אומר קטן
שבע המוכר שקטן מכר זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יתלקו:

לא נחלקו אלא בדבר שאצל כיוצא בו אבל מרה הראשונה ונתן המוכר
מחברו עליו הראיה ושנו חטים והולה לו בשעורים פטור מאחר אין לסלקבית
עלמה אין הלה משנה לו ממלוס וקולבה שבע המוכר עלי נלוכאת בינו
ובין שאלה אי יכול אין נשבעין על טענת עבדים אלא בדבר שבמלון מתלה עוב:

המוכר את זיתיו לעדים ועשו פחות מרבעית לפחות הרי אלו לבעלמיהם
עשו רבעית לפחות זה אומר זיתי גדלו וזה אומר אילו יתלקו שנאמר
את זיתיו ונתן בתוך שלו חברו זה אומר זיתי גדלו וזה אומר אילו גדלו
יתלקו: קולבה בגד יתלקו שהיה לאן שמאיר מעהמת ונישע ובשרט אין יקול
לה אקט עליה מפני מאן אומרת אקלמין רבעית אני שאחת אחוד מלך ואן כאן
אכלך יתלקו אמת אלא קאלבה אקט על מקאם ואקלו פחות מרבי עיר
בעל בקרקע ואן כאן אשתרט עליה משלחי באן קאלבה נקט על מקי שיגדל
עשו יהיה מרבי עיר בעל העדים וקולבה שטל נגר את זיתיו בשרט אין יקל לבה
מעקט עליה מן אלי אמת אלא קאלבה אלא
פי הלך שקט עליה: המשליך בית לחברו בימות הגשמים אינו יכול להוציאו מחמת
על הטפח בימות החמה שלשים יום ובברכים אחד ימות בחמה ואחד ימות הגשמים
שש עשר חומה ובחטוח אחד כרכים ואחד עיר ושש עשר תודש רבן שמעון

ומלוה אומר חנות של נחושתנין ושל כבשים שלש שנים ביתום תחמה שלשים
יום ירידת בית אינה לא מכונה אין כורה את הערבה קבלת איש שקנה בשלשים
יומין ואין ערבה ובקי בשקנה אין קונין מלאכין ומת לא כורה חוץ מכדי שקנה ומלך
קונה אין כל שנים עשר חודש יריד בה אינה ערבה ויקונלה אונשר נעמסך תיב הסכן
ואת יקדר כורה חוץ מכדי שנים עשר חודש בעד שהערין והלבה כרבן שמעון ב
ומלוה שאין הלכה כחוואנה פיבא בניאן ושוב כהיר המשכיר בית לחבירו
ממשכיר חייב בגלגל ובנעל ובמנעול ובכל דבר שהוא מעשה אומן אבל לדבר
שאינו מעשה אומן השוכר עושהו ותיבל שלבעל הבית אין שוכר את הינוקת
התנור ומן הכיריים בגבד: הזבל לבעל הבית אלא לכלה דואב ניסק למחכתי
וזבלה שלאר אמת זבל שלו לשוכר פרי לה: המשכיר בית לחבירו
לשנה נתעברה השנה נתעברה שוכר השכיר לו לתלשים ונתעברה השנה
נתעברה למשכיר מעשה בניסולין באחד ששכר מרחץ לחברו שנים עשר
חדש לשנה גדיר זהב לחודש ובא מעשה לפני רבן גמליאל ולפני ר' יוסי ואמרו
יתקנו את חודש העיבור: אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל ור' יוסי אלא מקנו את
לכך ליר לחודש ולא קאמר כלום ולכלה פי שעמד כולו למשכיר לפיכך שאבל עוקר
תלך אחר הקרוב שבשנים וקרקע בחזקת בעלה קימת פלגלך קלגת כולן למש
למשכיר עד אי תאמר כאן: המשכיר בית לחברו ונפל חייב להעמיל לו בית
בית קטן את יעשנו גדול ואת יעשנו קטן אחד את יעשנו שנים שנים את יעשנו
אחד לא יפחות מחתנות ואת יוסיף עליהם אלא מדעת שניהם: הלא ל תכסה
אנושית הן אלא אשאר שלי בית אית וקאמר מקבל לא נכרי מיכך פלגלך חייב להעמיל
לו בית מלא ארכו ומלא רחבו מקבל שבית שלי אשאל אשה אמית אוקאמר בית
זה אני משכיר לך ונפל אינו חייב לבנותו ואין קאמר לך בית סתם ושדה מושכר הסתם

פרק תשיעי

בית סתם כאן אכבר או אשנר מקום שנהגו נקיבור
המקבל שלא מחבירו
יכול לעקור יעקור לתרוש אחרין יחרוש אחרין הכל כמנהג המדינה כיצד
שחולקין בגבואה כך חולקין בגבן ובקש כיצד שחולקין ביין כך חולקין בזמורות
ובקנים ושבלים מפסקין את הקנים: שקנה שלש מהאות ומיעת ומי שלש הרמב
בית של כרוש הי שלש יקמחת עד תמוז שמלך בראשונה יקנה מה טעם חולקין בקנים
מפני שאין מפסקין את הקנים: המקבל שלא מחבירו והיה בית השלחים אין
בית התבן יבש התמרים ובקרקע התבן אינו מעכבה לו מחלקורו אם אמר לו השכיר לי
שדה בית השלחים זה או שדה בית התבן יבש התמרים ובקרקע התבן מעכבה לו מחלקורו

נוקח לך מן השוק אצל נותן לו מתוכה: הלכת בן עזאי ומחתא שרח: המקבל שדה
מחברון לארבעה שערים לא יזרענה חטים חטים יזרענה שעורים רבן שמעון
בן גמליאל אומר קטנית יזרענה הבוחה הבוחה יזרענה קטניות רבן שמעון
בן גמליאל אומר: הלכת פסולי המוקדשין אחכתיה דאמר לאכלתן של ארבעים ומצרף
הלכת שאמר אצל אלכסנדרי מעה בחמשת אלפים וזרעה נוטע מיד פטור
אין יזרע מיד הוי אוקל אליה לשדך מן לבך שני מהקדש עליה ואם יזרע מיד הן
אפקר אליה וירגע לי לבך לאחר שמערפה נטבעה לבך שמודעת לי שזרע מן
המשתלם בחרישת בלבך של ארץ ובשאחקבית: המקבל שדה מחברון לשש מועטות
לא יזרענה פשתן ואין לו קורת שקמה קבלה ממנו שבע שנים זרעה בשנה
הראשונה פשתן ויש לו קורת שקמה: אצל שנתן הקדש לי אריך וקורת
שקמה כשר שנאמר ושדה לי של נאבות לי של סני של אפקרי: המקבל שדה מחברון
שבע שנים בשבע מיחות לירי אין השביעית מן המנין שכבע אחד בשבע מיחות
לירי שביעית מן המנין: הלכת בן: שכיר יום עבדה כל היום ושכיר לילה עבדה
כל היום ושכיר שעות עבדה כל היום וכל הלילה שכיר חודש שכיר שנה
שכיר שבוע יצא ביום עבדה כל היום יצא בלילה עבדה כל היום וכל הלילה:
נא של נקל אם קולבה עד ובלא הלין פעלת שכיר אתך עד בוקר אומית לך פי שכיר
יום לאבה יקרני טולא ולא קולבה ביומו הגן שכרו אומית לך פי שכיר לילה אעבד
יקרני טולא ואחר וקולבה פי הדלה של משנה שכיר שעות עבדה כל היום וכל הלילה
יכול שכיר שעות לילה עבדה כל היום נשכיר שעות לילה עבדה כל הלילה:
אחד שכיר האלם ואחד שכיר הבהמה ואחד שכיר הכלים יש בו משום ביומו הגן שכרו
יש בו משום לא תלין פעלת שכיר אתך עד בוקר אמרתי בזמן שהבעלים אבלא הבעלים
אינו עובר עליו בלאוין אתה הנעני ואת לא תשלחנו אינו עובר עליו בשכיר
משבא בזמנו ונוטל עבד זמנו אינו משבא ונוטל ואם יש עליו שהבעלים בזמנו בדי
זה משבא ונוטל בר תשב יש בו משום ביומו הגן שכרו ואין בו משום לא תלין פעלת שכר
אתך עד בוקר: שבועת השכיר די שבועה בקורת ובשרט אין יכול שכר אורכו
בעלים אומרת אין לי יפה אמרת בעלים מנו יכיל לומר לא שכרתיך נאמן לומר
נתתי לך שכרך ויתלך שבועה הסת אומר ושלא אובדה מאי מעבין פי שמא בעלמא
שבועה ושרח בחתנו אחאלה: המלוה את חבירו לא ימשכנו אלא בבית דין
ואם מסר לבית דין ונטל אחר משכון אין בתוך העמוד והאיש אשר אתו נושה בו וכן
היו לו שני בתים ונטל אחד ומחזיר אחד מחזיר את הבית בלילה ואת במחרשה ביום
ואם אחד אינו מחזיר ליורשיו רבן שמעון בן גמליאל אומר אף שעמו אינו מחזיר אלא

עד שלשים יום משלשים ולמטה מוכרו בבית הלוין אלמנה בין שהיא עשירה אין ממשכנין אותה שנ׳ ולא תחבול בגד אלמנה החובל את ברתים עובר בלא תעשה ותייב משום שני כלים שנ׳ לא יחבל רחיים ורכב ולא רחיים ורכב בלבד אמרו אלא כל דבר שעושין בו אוכל נפש הוא חובל׃ קיבל עליה ואם איש עני הוא לא תשכב בעבוטו כל זמן שהוא עני וכל כי היכי דתהוי לבה מיא לית מתניתא עניה ולא עשירה במיא דקעזין מנה כמיא בין עני וכל כי היכי דתהוי לבה וכו׳ ואין הלבה כרבן שמעון בן גמליאל ותרס אדרבנין לאלמנה לא תקבל עליה מי שהלוה לה אדרבה את מין אלמן שלרבן או יתלוש אין שיגא בינמא פסיחא וכלך מני כי היכי דלא ליקבל בין עניה ולעקיה׃

פרק עשירי

הבית והעלייה שלשתן שנפלו שניפה בעצים ובאבנים ובעפר ורואין אלו באבנים ראויות לבנין היה אחד מהן מכיר אותן אבניו נוטל ושלהן לו מן החשבון׃ אלא אמכנת אין נפקא מן תיגר חולקין וקולבה נוטל ושלהן לו בשדה אין יכול לומר לו אחכה בבניין אלא אומר לו אי אתה יכול לבנות בית אלא על מקומו׃ הבית והעלייה שלשתן נתחתה בעלה ואין בעל הבית רשאי להקדים הרי בעל העלייה יורד ובונה עד שיחזיר לו את הוצאתיו העלייה לר׳ יוסי אומר התחתון נותן את ההוצאה והעליון נותן את הדמים׃ הלכה שמעה אומרת מכלל דאית ליה לר׳ יוסי עלייה שנפלה בלי בעל הבית אינו משכיר לך בלשלך יורד ובונה עמו בבית אמת אין מאלצה עליה אין נפל בלי בעל הבית אינו חייב להקים ואין מאלצה עליה מפני שחייב להשכיר לו עליה עד שיחזיר לו את הוצאתיו׃ ר׳ יוסי ואחכמים פי מעזיבה והן שמטח לי׳ יעמוד בתוך שמטח ולא אלנאח ר׳ יוסי יקול אנמא תעמל שמעזיבה ליחסן שיקעוד עלי מטח שמשב בלשלך בעל העלייה נותן את ההוצאה ולחכמים יקולון אנמא בעמל להקנין בלשלך בעל הבית אינו יכול לומר לבעל העלייה לא בניתי לשבילך ואין לבעל העלייה לומר לבעל הבית הבית והעלייה שלשתן שנפלו אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנותן והוא אינו רוצה הרי בעל העלייה בונה את הבית ונושב בחלקו עד שיתן לו את כל הוצאתיו׃ קולת בנא שלשתם זה לר׳ בלוך שלחברו יכיר לבעלות לו שכר אלא בעל העלייה בונה את הבית ואת העלייה ומקדים את העלייה וישב בבית עד שיתן לו יציאותיו׃ קולת בנא שלשתם אין יכול שבית מלך ואחל ולעלייה מלך נתן לו את אחלקוניא אכרי מן שאכר ואין לבעל כר יכולה׃ וכן בית הבד שהוא בנוי בסלע ועלייה אחר על גביו ונפחת הרי בעלייה

שלי לתצור והלבה כר׳ יוסי׃

יורד וחורץ למטן עד שיעשה בו תיבדו פיפין הכותל ואת לן שנפלו בשוק
הרבים והזיקן פטור משום שנתנו לו זמן לסתור את הכותל ולקוץ את האילן וכו
ונפלו בתוך הזמן פטור לאחר הזמן חייב: כל מועדין יקוץ פיגה ונחית חלבה
אין לו אלא ימכון ש אנפשין ת"ש דאמר מאן כאן יתנאלה יקבל מעל לגך ש פחת אלא במשקה
וכל זמן שרב עוד נאה הוא שלשים יום והוו זמן ביתלין: מי שפיגה כרמו ממוך
לגבוה חברו ונפל ואמר לו פנה את אבנך אמר לו הנשך אין שומעין לו אם
משקבל עליו אמר לו הא לך את שלי ואני נוטל את שלי אין שומעין לו:
השוכר את הפועל לעשות עמו בהבן או בקש ואמר לו הן לי את שכרי אמר
לו טול מה שעשית בשכרך אין שומעין לו אם משקבל עליו אמר לו הא לך את
שכרך ואני נוטל את שלי אין שומעין לו: המוציא זבל לרשות הרבים
המוציא מוציא והמזבל מזבל אין שוקין טיט ברשות הרבים ואין לבנים
לבנים נותנין טיט ברשות הרבים אבל נותן הוא לבנים הבונה ברשות הרבים המבי
אבנים מביא והבונה בונה ואם הזיק משלם מה שהזיק רבן שמעון בן גמליאל אומ
אין מהקין הוא את מלאכתן למה שלשים יום: רבן שמעון בן גמליאל אומר
אנה יצרב לבן אנך למאן מא הזיק פ ט לגך ש אנך פטור ואם הזיק אחר אין
חייב ואינה הלבה את כתן בלתק מנה אליב ולמה ש גרם אבדת: שור של
גבוה זן על גבי זן והיזיק בנזקין ר' מאיר אומר שלעולם הוא אומר שלתקון
אמ' ר' מאיר מה אם ידעה העולם שטול את עפרו אין כאן היזק אמ' ר' יהודה
מה אם ידעה הבחכון למלאכת נכרי אין כאן היזק אמ' ר' מאיר וכי מאחר
ששערה יכולין למחות זה על זה מפני היזק ר' שמעון אומר כל שהעולם
יכולין למשוך את ידן ושלא למשוך את ידן שאחרון שבחכון: קונה כל שיכול
למשוך את ידו ושלא למשוך את ידו ברי בתחת ומוכר את הגל אלא כמה אין יקעמעה
בל יאמר יקדר מא ימכון לון ברי והלבה כר שמעון: נריך רחמנא לסיעבדון:

בבא בתרא

מחיצה בחצר
השותפין שרצו לעשות
לבנות בתוכו בית לגזית בפנים לבנים
בונים הכל כמנהג המדינה בבל זה נותן שלשה טפחים וזה נותן שלשה טפחים
בגזית זה נותן טפחים ומחצה וזה נותן טפחים ומחצה בבלסטין זה נותן טפחים
וזה נותן טפחים בלבנים זה נותן טפח ומחצה וזה נותן טפח ומחצה לפיכך
אם נפל הכותל במקום הזיזים שלשתן חלוקה של מלכות הגע
ר' מאיר לא תצא מחמה מלגך לא תקפוץ אלא בריחמא לסיעבדון

המוך) ולא אמרה שובך ולא את הטלית ולא את המרחץ ולא את בית הבד עד שיבא
בהן כדי לשה וכלי לשה ואמרה באמן שאין שעתה רוצים אבל באמן ששעתה רוצים
אפי' לא בתחוב מיכן יתלוקו ובגתבי הקולש אף על פי ששעתה רוצים לא יתלוקו
קונה ארבע אמות לשה וארבע אמות לשאר ירידה בה פי יחן שראוי בעד שיי
יהרך אמתם כלבית ארבע אמות לשתרוך פיחזקו מן הלאו אין אלא כאן פי
דאר ביתן מהקאבלין לא תקסם אלא אין יכון מן באב של בית שי שבאב של הגאי
שש עשרה אמה והלאו של חכם אנמאבו ט ליאר של באליה אעני ליאר של
פתוחה עין שמדינה מהלב ליאר של אריאץ של גני יכון פיהא של גנם ושל בקל ונחו הגי
של הגרפחה אמת ליאר של מכון של גני פי שמלן פבי תקסם ואין לם יכון פי יחזק
ארבע אמות לשה וארבע אמות לשה ונם ר יהודה מכאלף עלי של חכמים בי
הבלם עלי חסב מוסעה לאן פי בלב ר יבוה כאן הגניב שאריץ של גני פי ממאחקה
השעה תשעי קבין מהלב מאי הגניב של אריץ של גני מפאחקה תשעה עשר של שי
קאלב השעה תשעי קבין וביה רובע ירידה בה מפאחב ביה רובע ולב רבע מפאחב
ביה קב וחד בינם פי שהאני מן כלאים אין מפאחב בית רובע מאיה זרעים וכמם
אלרע וכלב מפאחב בית השעה תשעי קבין הגלגה אלאף וסבעמאיה וכמסין זרעים
והשעה תשעי קבין מפאחקה תלב והמאן מאיה וכמסה וסבעין וקטנע של
הלבה אין לא תקסם של אכתים של משהרכה אלאף כאן פי לא תקסם מנפאל מאי יכלם
פיה של יאלב של ואחד עשרה אומע מן חרות או זרע או עתומאל ושמלין ומורין
נועין מן של קצור וכלי לשה וכלי לאן יתקי אסם נמלב לב של שי עלי כל
קסם מן אקסאמה מהלאל אקולן אין יכון שטרקין מן של כבר פי חיז אלא קסם בין
של משהרכי חיז הגמי לא תקסם מן אקסאמה טרקין וכלב מאיקה פאלא לב
הגמן של קסמה פי כלב של מלב אמת לאכבלאת אומאה או לאנה הגבאל דורבה אלא
קסם לכברה כמאי מהלאל פלאל יקלד אחלבמאן ובר יאחבב עלי של קסמה לבין
יברה בנחו אכרי וכלב באן יקולאה אשתהי מני תדבני או בעי מני תדבך עלי חסב
מא הגמי והלא הו מעני גול או אבול שרחה אנבל נעיבי לך או אנבל אנא נעיבך
ובגתבי הקולש אף על פי ששעתה רוצים יתלוקו אלא כאן סבי אחל אמת אן
כאנה עדל אסבאלי פי לרג ואחד ורביע גם קסמה באן יתכל הלאל כגאב ובל אן
כגאב עלא ימשוא׃

פרק שני

לבורו שלחברו ולא שיח ולא
מערה ולא אמת המים שלו וברכת שלכוהנים אלא אם הרחיק מכתלו שלחבי
שלשה טפחים וסל בפיל מרחיקין את הגת ואת הבור ואת הבית וכל ואת המלח ואת הסיד ואת

הסלעים מסלע שלחברו שאינה טפחים או מל במיל מרחיקין את הזרעים ואת
המחרשה ואת מי רגלים מן הכותל שאינה טפחים מרחיקין את הרחים שאינה מן
העפר שהן ארבעה מן הרפת ואת הגורן שאינה מן הכלבי שהן ארבעה - מן
הקש: ברכת הכובסין של חוץ לשלי ינקע פיה של קיצארון של תיאב מע אשיא
הבי יהא וקולה מכותל של חברו הקילירה מכותל בורו של חברו וכותל בבור של
אקל מן שאינה טפחים פקד בין ערוך אין מן פצמת בור הלת של פצמת בור הלת שאינה
טפחים ואין בעד כל ואחד מעה מאת מן של חד שלי פצל בינוניות שאינה טפחים
וחיניל חפר בירה והוא עלי של אצל שלי ענגמת אין מומכין בעד המיה והלך אין
לא יגוז למאנסאין אין יסוד אחד בזה של אלי אגב של מלכורה מע אכר חלה סני חבני
יבעד של חלול של מתדורה ועל אין לנו לאורה כותל חברו לאין פימא בעד קל יבש
חברו פוקל פי אכר חלה ויב בלנק הלה של אלי אגב וקאל נברכת ואמת המים לאנש
מחקאב לבמא ומיע לנא נקול לי אמת המים פקדינהקאב אבעאל שאינה
טפחים לבן של אמת פיהא לאימא אמת נברכת כובסין פלנא ולא אסמענק נברכת
כובסין נקלנא אי זאת לי של נברכת פקד נחקאב אבעאל לבן של אמת מוקמע ראמ
פהו שרב של חיטאין אמת אמתק במים פלבן של אמת נאריא פהו לא יחקאב אבעאל
שאינה טפחים פאעלמנא אין של חכם פיהמא נמיע מע ובה קנור לחיטין והלה
של אשיא הכלבלב של חיט אדא באשרקה פלנא יכפיב אין יסוד בלסיד וקולה מחשק
ולא חרש לאיבוב אמת לזרעים פלנא בין נאנה קד קאל אק מרחיקין זרעים וקולה
אי זאת מרחיקין זרעים ולא כאנת השרב מי מטר אמת אין כאנה הקסקי במי אמת
פלנא בין נאנה קד קאל אק מרחיקין אמת במים וקולה מי רגלים ולא כאנה לשכן ואל
נאנה לא יוגז למאנסאין אין ישבין מים בעד כתלנא של חברו חבני בעד שאינה טפחים
אין כאן של חיט אבור אמא חיט של חבר פיבעד ענה טפח פקד ואין כאן חבר עלב
פלא יבעד ענה נאנה לא יזרה של בלב והבעד של רחת עש של חיט לאין שלי אמת יהלי
של בנא ושפב של רחת של סלעה ובי אוסאע מן של חבר של פוקאעי ובלנא של בנור כל אמת
עלא שאק: לא יעמיד אדם הנור בתוך הבית אלא אם כן יש לו על בין לובה
אי כא אמה היה מעמידו בעלייה עד שיבא התבין מעז יבא שאינה טפחים ובין
טפח ואם היזיק משלם מה שהזיק ר שמעון אומר לא נאמרו כל השערין האלו אלא
שאם היזיק יהא פטור משלם: קל בינא אין כורה מספיק פיה מוזעקקין ואין
תלבה כר שנעון: לא יפתח אדם חנות של נחושתין של צבעין בחנות אוצרו שלחברו
ולא רפת בית האמת בין הגדרו אבל לא רפת בתוך חנות שבתוך יכול למחוק
כילו העמיד לו אינו יכול לו שלא לא מקול הנבנסין ולא מקול היוצאין ושאינה טפח ויש

ומוכר בשוק אבל אינו יכול למחות בידו ולומר לו אינו יכול לעשות את מקולקל הפנים
ואת מקולקל הרוחים ואת מקולקל התינוקות: באמת ביין התירו ואת רואה בקר יהי
ין תלית כאן אומר שלייין לחברו לא אין עמהם הקפדה חנות של נחתומין ושל צבעים
אמת רפה בקר פלא לאומה ופשר ראיתיה ש כאן ופי אמת הלזה ש הנעת
ופי מכאובה שלי לעם כאן הקדר ש תראהו במרמס וכל מוסגא הלזו ש תראהו
פיה ש כאן פלא נוגה לא אין שעל תחת אומר חברו את יסבנה וכלך כלאים הקדוה
ש תראהו הקהל פעה בחכם אומר יין ומעט למחות את יבר עשב ושלי אובד
אין את נזר עשב דכולך ש התינוקות ועל אנשי נבזים ויצאתי להקהיל ש הורה פי יש
ולכלך את יסח הלזה ש חכם אלא פי מלאך התינוקות הקורה אמת אין כאן מעל
חסאב או העסיקה פלא אין יבר עשב ויקולקה אינו יכול לעשות את מקולקל הנבזים ואת
מקולקל היוצאין: מי שהיה כהלן ממוך לבולך חברו את ימוך לו כולך אחר
אלא אם כן הרחיק היממונא ארבע אמות ובחלונות בין מלמעלה ובין מלמטה ומפ
ומכנגד ארבע אמות: הפסיד הלה ש משנה קל שעב עלי כתיר מן שאוש
לאן ש כאשם עשה פי ש הגמול כתיר ש אחת מאלו והפסידה עלי מת אקולקל לך
ולכך אין אלא כאן לראובן חציט ובנת שמעון חציט אחר ממוך לו על הלדה
ש צורה הפי אריאל שמעון אין יבני חיטא אחר ממוך לבוסף
עשמעון
את אין
והלית אנשי אם אלא כאן פי כולך ראובן ארבע אמות מאת יאה
עלי מת בונה פי ש צורתן אמת אין כאן טרף ש חציט שלי ממוך לו
שמעון את מאה ארבע אמות פלא אין יבני באיזה לון אבעבד
לאן נאיה מת ימאטעה אלא עטן עשה לַוְשָׁת ליתר מארבע אמות
אמת אלא עטן ש עשה לושת לפחות מארבע אמות פלא ימאטעה פי לכך לַוְשָׁת הל
לרם ש ארבע וכלא יקולן לשון בה רבים ומעט לכך אין אמקטרייאך ש נאם בין שחיטי
יכלך לרם ש ארץ ויעשה אותו ש חציט והן קולקאם לושת לבקם מעט לבכא ופי
ש אחכאם פי כולך עגה או כולך חצר בעיר חלשה אמת כולך חצר שבעיר ואת
ממוך בעיר בעד לאן קל הגלגזת ש ארץ ואחכאם ש תנועה עלי מת אצל אלא כאן
פי כולך חברון תלון תלמות אין ימטעה אלוה ש נזר לאן מן אצלנאת בזק ראיה
שמיה בזק פיבעד בונה ובין ש טאוק ארבע אמות כיצד יטלש עשה וימטעה ש
ואן כאן ש טאוק פי אמקפל ש חציט פיקולן לגלי בונה באיזאה ארבע חציטך ארבע
אמות מן חיט אלא והפה לשה הגלי ש טאוק וכלך אלא כאן ש טאוק פי אעלי ש חציט

גדול שבהן בית חמישה על חמישה ארבע אמות ויותר קטן ע
עני רואם של חמישה והכשר עני והלא הוא מעט מלמעלן ארבע אמות ואלא בית
כנגד שטאק כותלו מן הבית ואחדה פיבשה עין שטאק טפח פתח ובשרט ראין
רפעה פוק של טאק ארבע אמות חוץ אלא לפם עשה לא כשר מן שטאק אן יחיל
ראם של חמישה חוץ לא ימכן תן יקף עשה ואן בני חמישין מן גבי שטאק פינעל
ביהמת ארבע אמות וש טאק פי ש ומט עני הלה של עזרה שבעזרה תלן שבעזרה

מרתיקין את הסוף מן השובך ארבע אמות כדי
שלא יקטין העזיבה ואת הכותל מן המזרחית ארבע אמות כדי שיהא זורק את
הסוף מרתיקין את השובך מן העיר חמשים אמה לא יעשה אדם שובך בתוך
שלו אלא אם כן יש לו חמשים אמה לכל רוח רי יהודה אומר בית ארבעה
כורין מלא שער היונה ואם נקחו אחיהן בית רובע הרי הוא בחזקתן: שובך
בגג של חמשים גבוה של גמלים יחפה פרצה של חמשים ושל היונה הולכת
של חמשים של תוך הטיר לפעה מגולה שער אלבך שלפני הי קטאיע של גגה וקולבה
ואם נקחו אחיהן ביתרובע ולא פי כן בינה ובין שלפניה יהי בית רובע יעש
שלפני מרובע בית רובע ולמעלה עשר אדרע וכמה בהקדיב לא יאמר אבעאלה
בב פתח עני מאתן עשה והוקנה בחזקתן וקל עלמתך מן שכור שנים מאה
בבאן ר יהודה יקוץ ביתבור לכל רוח ולמעלה מאתים ותעשה ומבעון קרעא ואחצ
אכמאם לכל רוח בהקדיב ואין הלבה כר יהודה ומזחילה קנאה יזיל מעבא מא
של מטר: נמול שנמצא בתוך חמשים אמה הרי הוא של בעל השובך חוץ
מחמשים אמה הרי הוא של מוצאו נמצא בין שני שובכות הקרוב לשה שלו ולשה
שלו מחצה למחצה שניהם יתלוקו: נמול פרח של חמאם אדם סתם ובאתי
של כלאם מפהום: מרתיקין את האילן מן העיר עשרים וחמש אמה הרחוב
והשקמה חמשים אמה אבל שאול אומר כל אילן סריק חמשים אמה ואם בעיר
קדמה קודם ואינו נותן לחמים ואם האילן קדם קודם ונותן לחמים סתם יש
קדם וסתם אב קדם קודם ואינו נותן לחמים: עלה אבעאר הלה מן של מלינה
כי יהם מנשר של מלינה והוקנה משום נזקי העיר ונם של הלבה פאבא שאל
וקולבה אם האילן קדם קודם ונותן לחמים אי יקטעה כל מן קטע מן אהל שמלינה
ובעל לך יגמע תמרה מן אהל של מלינה וילקט לשאחב של הגרה וקולבה סתם אב
כו לאן הלה של הגרה הקטע עני כל של ובני כן קדם האילן בון קדמה העיר
פאלת קטע יקוצב הבא ראיה שהוא קדם וכל לחמים פלבלך הלבא קודם ואינו
נותן לחמים: מרתיקין בור קבועה מן עשר חמשים אמה לא יעשה אדם בורן

פרק שלישי

למעלה מארבע אמות אין פתח טאוק לגדל מעה שיש ולא כאן צריך גבוה ומעלה
מארבע אמות פתח בלא שקופיקין יש להן חזקה ומעל יפאמת שמעון לראובן
פתח טאוק מעלה שהוא חזקתה לראובן ואת יקדר שמעון יבוא במקרבה
בלבד שטאוק חוץ לעשר אמות על מת בבין פי שפרק שלי קבל הלכה:

לא יפתח אדם חנות לחצר השותפין פתח בית הסתר אחרת לא יפתחנו לתוך
שותפין בזה עומד על גבי ביתו לא יפתחנו לחצר שותפין אלא אם כן עשה בזה
תלה לשנים מבחוץ ובזה עומד על גבי ביתו ופותחה לתוך ביתו: הלכה שתי
בתי אין יכולין לבל ואחד מן שותפין בית מעלנים וצחן שלאר משתרך לבם
ובתי שן הלכה פלגית לשת יחידון פי שמשתתפין לבל ואחד מנהם מן יחיד שאחד
מן שיאלה פי חיזק ראיה ושת לבו אין יכול אלו ובשלן עליך מן הלכה שבאב אין מן
הלכה שטאוק ובשלן עלי פלגית הסתעפי פי פתח באב אחר בל יחיד מעלה מן שיאלה
לבשלן עליה: לא יפתח אדם לחצר השותפין פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון
בית קטון לא יעשנו גדול אחד לא יעשנו שנים אבל פותח בית שותפין
פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון היה קטון עושה אותו גדול אחד עושה אותו
שנים: עליה הלכה פלגה לשת יפלן עליה פאלגית כאנגי לאריץ ובינה מלת רשות
הרבים פלגי אין יפתח חלון כנגד חלון ויזיל פי שאבאב לאחד יכולים לפתח
עליך באמצע מן כשלן שלפתח אומנין שמאריץ פי רשות הרבים: אין עושין חלון
בחצר רשות הרבים בזוית שיתין ומעגולה לי עשר מפני כדי שתהא עובר
מלובן והיא טעונה אבנים אין מוציאין זיזין וכיוצא בזה לרשות הרבים אלא אם
רצה כופף בתוך שלו ומוציא לתוך חצר ובה זיזין וכיוצא בזה הרי היא כחזקתה:
שחכמים יכולין עלי מרור שיאפ תיפתוך שמאב שם בניאן שלי מן פתח
אבין ויבקש שמוציא בשמאיין עליה וכיוצא בזה שלראשון שלי מן
חבירו ומן אינו נותן טורח ושוענין לו וקח פנגלך אלא אשר בקיתה
הדי הוא בחזקתה לאחת עשרה ובקול לעולם בתוך שלו הוא יכול עלי מת

פרק רביעי

יב ובקיתה בחאלה: מוכר את הבית את
המוכר את הבית לא מכר את העלייה ולא את הבור ולא את הבאר ולא את הגנה ולא את
הפרדס ולא את הבקעה ולא את הבקתה ולא את הדיר ולא את הסובך ולא את
הגת ולא את הבור ולא את הדות

שמת ואין לו יורשין הפקר וכל הקודם בהן זכה חוץ אלא קדם ובחזיק בהן וקנה
כיצד שמעון המקדיש את השדה עם הקדיש עם את חרוב הגמון וכן
וכן שלי אחד מהם ומכן השקימה אבל אחרים שלשה שאינן לברכה ושמת
עם הקדש לשם ואין הלוקח מכר שמעון

פרק חמישי

המוכר את הספינה מכר את התורן ואת
הגוף ואת העוגן ואת כל המנהיגין אומרים אבל את מכר לא את העבדים ולא את
המרכבות ולא את הקרקע ובזמן שאמר לו הים וכל מה שבתוכה הרי כולם
מכורין מכר את הקרון לא מכר את הפרדות מכר את הפרדות לא מכר את הקרון
מכר את הגמל לא מכר את הבהמה מכר את הבהמה מכר את הגמל ר' יהודה
אומר הלמים מוליעים כיצד אמרו לו מכור לי גמלך במאתים זון הלבר ידוע שאין
הגמל במאתים זון וחכמים אומרים אין הלמים ראיה: הורן של ספינה
ועוגן של מרחפי ומנהיגין של מנהלת ומרכבות של אוניה שכן העגלה בתוכה
כ שמרכב ח[illegible] מן שער ומן בגד ומן כיס שבהן ומן שעל אילנות
ומן שמרכב וקרון נועלין של עגלה ופרדות של עגלה מפתחות עגלה שכן הגר
בבית ובשדה אין הכרון של פרדות מפתחות וקת של בית וגמל של מרכב שלי רבש
על אשתך של בקר והלית שלי קנאת אין הלמים ראיה למעט הגמלים שבית אמת אין
יקום בית אוצרות אין בבתולת מקח פיסח לב לך ובשדה אין יקרב שמן אמת אין כאן
בינתיים הפאות כגיר נדת אמת יקום בבין ואת בתולת מקח לאת מלא של הפאות שכתוב
את יגלם כי מקללי ואמא אילם כביר פחחנית שאת נקוב אתמא לשון לב מתנדב
נאכלניאדב ואין הלבבה כך יהודה: המוכר את החמור לא מכר את כלי העור
הגמלי אומר [illegible] את כלי ר' יהודה אומר פעמים מכורים פעמים שאינן מכורים
כיצד היה החמור [illegible] עליו אומר לו מכור את חמורך זה כלי מכורים חמור
הגיע אין כלי מכורים: אמת כלים העשויין לרכיבת הגמל של אוכף של מרדעת
דברי הכל מכורין מוי כאותה עליה עמל של ביע או של הכן אמת אותו של נקן פעמים
שאוכף לאתך ופעמים אוכף של חכמים אותה של מגבע בבית עה ולא כאותה עליה עמל
של ביע והלבבה כחכמים: המוכר את החמור לא מכר את השיח מכר את הפרא
[illegible] מכר את הבהמה מכר את השפה מכר את הזבובה מכר בור מכר מימין מכר שובך
מכר יונה מכר כורת מכר לכורים העוקר פרות שובך מפריח טורף כראשונה
[illegible] ומתרפס תחות לבוא מעת שהן תחת הזבים לקנות
מעת שהן רפוחות: הלא אלא קונה פרה מעיקרה אני מוכר לך חמור מעיקרה
אני מוכר לך ומעלמו אין לבין של תמורת לא יצאת לאי פרה פאי לב קונה חמור מעיקרה

אלא שביע ולהיות מעתיד וקונה מכר בור מכר זית מימיו הן מהדבי יתיר והו מד לעש
קונה מפריח בורך אחד כי הגיע לבור ומעמיקה ומחיל מן עמל של נחל וכל ומעמי
איר אכרי פקחל אנה יאכל שלשה נתילים עלי שנאמר ובעד לעך יאכל מרה
מריאכלת ויתרך מראיך מרה אכרי הקבר והלחק בש אחת הבלוק אחת וכ
מעני מפרים משתוק מן סרום אלקטע וחלות לבש שמל של עמלו ובי שבוסק
שלני העמלים שמעי ומלכי פיהת של עמלו ושתי גרופות חדר חביתין פוק של
חיין הקונה שני אי לבות בתוך שלחברו הרי זה לא קנה קרקע ר מאיר אומר
קנה קרקע הגלילן ישפה העולה מן הגיע שלו ומן השרשים שבאמצע הבית ואם
מהו אין לו קרקע קנה שלשה קנה קרקע הגלילן ישפה העולה מן השרשים שכלן
ואם מהו יש לו קרקע: לא ישפה לא יקטע יעני לא יחלוק את יקטע שני
שנאמר ואיבה הבבה לאמת נתקי אן ימכר ערק מנהיא פי אריץ ויתיר עוזרה
שלמה ויקונה שלשה אילנות בעות מהו יש לו קרקע פלגלג יחלוק של משפיל אן ישפה
והלה שלפטה מנאנסה למשריאט הרגוס ואכות ושפיכה ונשיכה הו שטאהר פוק
של אריך נשרשין מא בחתך של אריך וקונה הגלילן ישפה לא יקונה לבאיע אלו ויש
לך קרקע ולא עקדר נאכרך פיהא לאן לך שלש אילנות פלאתי שי בתרך של אנפסם
תמתך והעמר לי פאיני של אריך וקונה יש לו קרקע קדר פלך שקרקע מא בין
של שובר מן של בעל וכאיבן של שובר מקלאבר מא יקן שלי יומא של פמר פמלך
אמאה שלי יגעל פיהא מא יומא בלא אלא כמא של בעל בין של שובר בין שאיבא
אדרע ולא פמר עשרה לראשה אמתא אן כאן בין שובר ושובר אחל מן ארבע אמות
אן אכתר מן שש עשרה אמה פלים לה מן שקרקע חול פלשובר בין מלא האוב
וסלו תורה לו: המוכר את הראש בברמה נמה לא מכר אלא הראש מכר את
הרגלים לא מכר את הראש מכר את הקנה מכר את הכבד מכר את הכבד לא
מכר את הקנה גמל בבחמה דקה מכר את הראש מכר את הרגלים מכר את
מכר את הקנה מכר את הראש מכר את הקנה מכר את הכבד מכר את הכבד לא
מכר את הקנה: בהמה נמה של בקר פקט: ארבע מלות במוכרין מכר לו
חמשים יום ומצאו רעוע הלוקח יכול להחזיר בו רעוע ומצאו יפה המוכר יכול
להחזיר בו רעוע ומצאו רעוע יפה ומצאו יפה אין אתל מצאו יכול להחזיר
שחמאים ומצאתן לבנה ומצאתן שחמאים עדשים שלאיטים ומצאו של
שקמה שלשקמה ומצאו של איסוק ומצאתן תומרין חומרין ומצאתן שעורים יכול
להחזיר בהם: שחמאים חמרה שלטן ועלה שלך אין אלא כאותן רעוע יכול לה שי
אשתראתא לך ריבית שלך לנפסי ואת יקדר שבאיע יפתרלא אמא חומרין ומצאתן

או יין ומיצא חומץ ואת אשבחה מלבל ואחד שקיאם עם צאחבה לאו מן שמת
מן יפשל שלמר עלי שלכל וקל יכון שבאיע יקנאנו שלכלנא יקנאנו שלמי

המוכר פירות לחבירו משך ולא מדד קנה מדד ולא משך לא קנה אם הי
פקח שוכר את מקומן הטוקח פשקן מחברו הרי זה לא קנה עד שיטלנו מ
למקום ואם היה מחובר לקרקע הלש כלשהוא קנה: עודנו אשלם שבשה
ושאירית יבש אין קחצלהית וחיטל מבין מעמי הלה שלבה פמוהת אין משיכה
קונה בפימטא ובתצר שלשניהם ומסירה קונה ברשות הרבים ובחצר שאינ
שלשניהם והבבה קונה בכל מקום ושל מוטעה שלי קמלך פיה של מט לטלן במקום
לא קפיל פיה שמשיכה ושל מוטעה שלי קפיל פיה שמשיכה לא קמלך פיה במקום
ואין שכר והוא שלכל מא קנאת פי כל מוטעה אנה ימלך במשיכה ולן פי שמוטעה
שלי קפיל פיה של משיכה אומא ללך פומא לא ימכן פיה שהבבה אמא שאשית
שלי קמכן פיה שלי קהה פלא קמלך אלא בהבבה וכלך אלא מא אלוי שאי
שלי קלך שלי ואין רשות אר שה וקל אחאז קלך שפירות ואשל אכר ורש
אין כלון שלאם כלמקום שיש לו להטחו קונה פלך לא ימלך לה כלון לא פ
רשות קרבים ולא פי רשות מוכר אלא אן קאלנה מוכר זיל קני או אן אשקרי מנה
לך שכלי והקביבוק בל חצלפירות שמשהראה מן לך שאכין בעינה לא מך
בחנב שהשה שלי כאנק לה פי בית שלי לא ישאחה עלי מוטעה והלה ש
פרוב שלי קבלמת פיה שמשה הוא פי רשות הרבים פלך אלא מלל לא
משך לקונה ולא כאן לך שלי פי כלון שלחח לשה לא ימלך ברשות הרבים כמא
אשלנא הלא אלא כאן שמוכר הוא שלי יכיל אומא אן כיל שלקח פומלך בהבבה
כמא אי[illegible] מדד המוכר לקח בפימטא קנה וקולה משך יכיל בה
משך מרשות הרב[illegible] ואין אוקפימטא לאן משיכה ברשות הרבים לא תפיד
ואעלם אנה ולא משך באגץ שחפץ ואכרנה מן רשות הרבים קנה הלא אלא שם
ימכן פי הלה שפרוב הבבה אלא כאנק אתמאל כבירה כמא אשלנא ולך חאל
פי שפשקן אנה לא קנה עד שיטלנו לאנה ואן כאן אתמאל כבירה ימכן רשנה
שי ואן לא יכביל פלך לא ימלך משיכה אלא בהבבה וקת עלי שפשקן כמא
הבבה ולמא ימכן פיה לך אעלם אן ירשע שי פאנה לא ימלך אלא בהבבה
ושל אישא עודנו כל העומל לבירי כבירי לאמני פלך שמכלם שמקלם שאין
אלא יבש העשב ואחלאט אן יקלע פחטיה כחפי שמט לטלן וקל בין שלגמוד אן קולב
הוא ולנש מעוה כלשהוא קנה אומא לך אלא קאלנה יפיה לן חריק עלשהוא וקנה כלשי
שעלנה פשאר אומא ימלכה בטריק שאורה לאנה אמגאורה עלי כלמה הלה שמוכ

עשר רטל אלא בארבעה עשרין רטלין מן לימבם בבבא קמא נ מן מאיה פי שרש
ופי מן ארבעה מאיה מן לימבם ונסת שלים כנגד וקה שלשה עשר למחוק
וימסח עלי ובה שלים ובשרש אן יעני עלי שלים ואין בלבבה כרבן שמעון בן

111

פרק ששי

המוסר פירות לחברו ואח"כ מחמיץ חייב באחריותן רבן שמעון בן גמליאל אומר זרעתי גבה שאינן נאכלין חייב באחריותן: אפילו זרעתי שלי לא ישקר עלי אכקר שאמר ליה לשלם מנחתן אין זרעתי גבה שאינן נאכלין חייב באחריותן וידעינה המוכרת פקח ורבן שמעון בן גמליאל יקול המוכרת ובא מאי כסר עלי זרעתי פגאה יקול חייב באחריותה בהוי ודאה ואין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל: המוכר פירות לחברו גרזה מקבל עליו רובע טופת לפאה תאנים מקבל עליו עשר מהלשות פאה מרתף של יין מקבל עליו עשר קוסמות לפאה קנקנים בשרון מקבל עליו עשר פוטמות טופת ממרקדה בש גריב מקבל עליו שת מסתאסה קוסמת מקבלה אין כאן של מרתף כואבי פעשר כואבי זאן כאן של מרתף קבל פעשר קבל הלית אולת קאנבה מרתף זה של יין אני מוכר לך ומקפה אעני עשרה פי טבך אחת אולת קאנבה מרתף של יין למקפה אני מוכר לך פיחוזאב אין יכון בה טיב נעניה נאן לא ישרק פי טבך אנא טיב כמר ואן קאנבה מרתף של יין אני מוכר לך ונם יזכר לה מקפה פילפנ בה יין בגמר בחנות שלי יש בו נעניה פי טיב פאן קאנבה מרתף של יין אני מוכר לך נם יזכר מקפה ואח שכשה ביקולב זה פהו אי זאת מקבל עליו עשר לאחת כמאת נסך של משנה אחת אולת קאנבה מרתף יזכר יין אפילו כולו חומץ הביעו קנקנים בשרון פי שוטה ושרש פוטפות מעיבה יעני כאחלבה שלבך ובשרט אן הכון חסנה של גייה מכברה המוכר יין לחברו והחמיץ חייב באחריותן ואם יולע שיינו מחמיץ הרי זה מקח טעות ואם אמר לו יין מכופם אני מוכר לך חייב להעמיד לו על העיירת ישן משלו שהקל מיושן משלשלש שנים: ובשרט אן יכון פי כלם לעקח ויכון עלה אנא טבך בה שלי יערפה עני ואינל לא יכון מוכר חייב באחריותן ואנא אקול פי קנקנים למוכר פיקול לה הי תמרך והי קנקנך ואנא יקדר יקול לה שמוכר ם גרבה חבי פאנא נאוה זד בין עלה אנה יערפה קנלקנלך: המוכר פקופ לחברו לבנות לו בית הכן במקבל מחברו לבנות לו בית חצרות לבנו ובית אלמנות לבתו בונה אחבע אמות על שש דברי ר עקיבה ר ישמעאל אומר רמת בקר בית הלל והרועה לעשות רפת בקר בונה ארבע אמות על שש בית קטן שש על שמונה בונה

שמונה עשר טרקלין עשר על עשר רומן כחצי ארכו וכחצי רחבו רבי
יוחנן בן נורי אומר כנגד ל"ב נבנין היכל: רבי נקר לול של בקר ורבי כל
שלמה פטולה ארבעים וארבעה עשרין ואר התשעה משתכין ולבר נצפר של טול
של ערץ וקרטפיס של הלעוז אין רבן שמעון בן גמליאל מודה אנה עצל בלא
מלהב שלי קאתל הנא קמית אן ארקלאשא של בוית יחבאב אן יכון חצי ארכן ורחבן
ומחכן אנה כאתך עשה וכאתך סקרפיס אסקרפאס אבשאל ויקול אינס
אין קרנין של מבאחין כלאת כנגד הבי כל נא בנא של אמר ראוי לעשות בעזרה
אמת של היכל פתלודה מן קבל אתלה: מי שיש לו בור לבנים מביקן שלחברו
נבנם בשעה שדרך בני אדם נבנסין ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין ואין
מכנים את בהמתן ומשקה מבורו אלא מתמלא ומשקה מבחוץ זה שעשה לו טובת
הנאה עושה לו פרחה: טובחת [illegible] יכול בלא לבירה והלא לאחרה:
מי שיש לו גנה לבנים מגנתו שלחברו נבנם בשעה שדרך בני אדם נבנסין ויוצא
בשעה שדרך בני אדם יוצאין ואינו מכנים לתוכה פגרין לא יכנס מתוכה לתוך
שדה אחרתן החיצון זורע את הדרך נתנו לו דרך מן הצד מלעה שיהם נבנם
בשעה שבונין רועה בשעה שהוא רועה ומכנים לתוכה פגרין ולא יכנס מתוכה
לתוך שדה אחרת זה וזה אינן רשאין לזרעה: של מכב כי תנה לא יכנס מתוכה
לשדה אחרת ועל אין קדר נתנו לו מלעה שיהם דרך לחנה מזרחה עליהם אבל
הדרך ולא נתנו לו אלא לצורך נתנו לקט: מי שהיה דרך בריבי עוברין
בתוך שדהו נשנה ונתן להם מן הצד מפני שהשלום נתן ושנו לו הניעו דרך ביחיד אמרו
חמשה ודרך הרבים שש עשרה אמה דרך המלך אין לה שעור ודרך בחבר אין לה
שעור והמעמד ליני צפורי אמרו בית ארבעה קבין: מי שהיה בעל חית בעמיד
של קרחבה בגדב וקד בית פיתח הקלס מפתחת של קב של חוגב אין שלח לא
הניעו ולא יקשפיש של טריך עזה לאן אין אלשלא אלא שהחזיקו בו רבים
לקוקלו: המוכר מקום לחברו לעשות לו קבר וכן במקבלי מקום מחברו
לעשות לו קבר עשה הוכה של מערה ארכו אמות על שש ופותח לתוכה שמונה
בוכין ששה מיכן וששה מיכן ושנים מכנגדן והבוכין ארכן ארבע אמות ורחב שש
שבעה ורחבן ששה ר' שמעון אומר עשה הוכה של מערה שמונה על שמונה ופותח
לתוכה ששה עשר כך ארבעה מיכן וארבעה מיכן וששה מכנגדן ושנים
אחד מימין הפתח ואחד מן בשמאל ועשה חצר על פתח המערה שש על שש
כמלא משה וקובריה לפותח לתוכה שבע מערות אחת מיכאן ואחת מיכאן ר' שמעון
אומר ארבע לארבע רותוכה רבן שמעון בן גמליאל אומר הכל לבני הפטר:

שש

כור הוא שקבר שלי יחני נרס שמיה והדה צמה שמערה שלי זכר הנאי מיה
ואין הדה שצורה התבון לך אי שת צמה
שמערה שלי זכר ר שמעון
וקול רבן שמעון בן גמליאל
לפי כפשוטו. ענין זה שאמרה
של ארץ ולעולם פאעהאיז כ
כאותה שלבה פשוט. נרס של
מקבלאין יחפר ניר מערה
קטנה ובי שש על ארבע
כמות צורתן ואין כאותה לעולה פיחסר מערה גדולה כמו שלדברי ר שמעון ובלם
כהנאת קמיה:

פרק שביעי

האומר לחברו בית כור עפר אני מוכר לך
היו שם נקעים עמוקים עשרה טפחים או מטעים גבוהים עשרה טפחים אינן
נמדדין עמה פחות מכאן נמדדין עמה אם אמר לו בבית כור אפילו היו שם
נקעים עמוקים יותר מעשרה טפחים או מטעים גבוהין יתר מעשרה טפחים הרי
אלו נמדדין עמה: נמדדין הן אין יכולין למחוק מחלב של גבן ומקח ערב על חסרה אינה כאותה
שקבלתי עשרה טפחין והחסיר פחות ממאחה של מוכר לאין יכולין לומר זה
וקח הבין לשם מדתה מאחה בית כור כמסה ומבטן אחד זרועי: נתן
כור עפר אני מוכר לך מדה בחלב פחות כל שהוא יכול הוכיר כל שהוא יחזיר
ואם אמר לו אם חסר אם יתר אפילו פחת רובע למאה או הוכיר רובע למאה
הניעו יתר אינו חייב לעשות חשבון מקבוא מחזיר לו מעות ואם רצה מחזיר לו קרקע
ואמה אמרו מחזיר לו מעות כל לשעות כוחו של מוכר שאם שייר בשדה בית השעה
קבין וגנבה בית הקבר וכדברי שקיבה בית רובע מחזיר לו את הקרקע ולא את
הרובע בלבד הוא מחזיר את כל המוכר: קד עשרים אין רובע למאה אין
פחות מרובעה עשרין ומדה בחלב בכל עלי שמאחה עלי מאחה לך
ארץ וקולבה אם חסר אם יתר יכול עלי שמאחה מנהמא למיעבד ומקארבה של
קדב שלכור בזמיל או שקין אין אלא אמה אחת אמה מעה במדה בחלב ואל
תי קדם בארן או אמה מעה בקריב וכאותה שזיאדה אכתר מן רובע למאה
פאן שמשקרי. יפעל לבאיע מאן לך לזיאדה שלי פשלה עלה מן פוס שתה
למעלה של ארץ ואין אוראל של באיע אין יהיה לך לזיאדה פלה לך ולא יקדר שלא
משקרי. נזמה נבוע לך לזיאדה לאן הדה רפק בל באיע לאנה לא יפגעע בלך

פרק שמיני

ירד מה תנה מקח מת זכר שון מקנה וקחל בעד לבר ישב אן קחל ארשעה כסף
קחל הקדש לו אן קחל ירשנה והקן לו וירשנה מעל לכר מקנה אן כאובד וכי
לון עקל או פי נפש ש עקד כלאמה פאיב והלבה כר יתן בן ברוקה: האומר
זה בני נאמן וזה אחי אינו נאמן יטול עמהן בחלקו מה שיחזרו בעלים לאמקומן עד
לו נבעלים ממקום אחר וישן אחיו עמהן שמת ונמצאת ליתקיק קשורה על
ירכו הרי זו אינה כלום זכה בה לאחד מהן הורשים וכן עדינו מן היורשים דברי
קיימין: נאמן לוה ולאת הלאם זוגה חלצה ולא יבום וקולה פי אחי אינו
נאמן למעני ש יבום ש חלצה ואמת ש ורק פי מאלה וקולה בעד לבר ונוטל
עמהן בחלקו כי מסאלב הלאנשה לא הלעלך בעמת הקלס ולבר אן ש אנסאן אלת
אקר באב ירק מעה פי סהמה מן אביה ומקחל ורקה מעה בחלקו על מא
אלת הלפי שכין וברך ארבעה אלאל ומגין לינארת לם אקר אחד ש אכו
בכאמם וקחל הלת אלכונת ואן כאסה אלאל הלפי אבונת ובקיה ש אכוה יקון
אן לא נעלם הל הלת אלכונת או לא פיכל ש לי אקר בהלת ש אר אלתי עשר
לינארת ולפע לבלי אקר בה הלקה לנאבר ש פאשלה מן רבעה פאן הלפי
אר ש משכוך פיה השה ש מלקה לנאבר לבלי לפעמת והו מעי קולה יחזרו
נבעים למקומן פאן כאב מאלת נר ש הלקה מלקחל והלפי יריתה אכוה ש
ארבעה שלי אקר בה שלאן בשכבות פיה לאן יקולן לם אנה מקר לעיינה
אכונת הלת אלת ש יבורת ש אכוה אלת אן קחל לבם הלת אכונת קחלת לא
נעלם פלבר אלת מאלה ירקוה אנת לא כאנת נאכרוה וקחלת לם הו אכונת
פלת ירה אלת ש מקר בה הקט ולי יתקיק אלפ מרכב שרח וב לא בהת לעקם
לחקונה והה יתקיק אומת כי ועיה ש מרי לן פיבת מלגונת שכיב מרע
ונירהת מן פאיר ויבר: כיוהב נבמין לבנו ערייך ש יכתוב מתיום ואחר
מוהדברי ר יקולה ר יוסי אומר אינו ערייך הכותב נבמין לבנו לאחר מוכין
היאב אינו יכול למכור מפני שהן כתובין לבן והן אינו יכול למכור מפני ש
ברשות היאב מכר היאב מכורין עד ש ימות מכר הבן אין לוקח בהן כלום עד
ש ימות היאב היאב הוטל ומאכיל לבנו ש ירצה ומה שהניח תלמוד הרי הוא ש
ירשין: הלבה כר יוסי: הניח בנים גדולים וקטנים אין הגדולים מתפרנסין
על הקטנים ולא הקטנים ש יזונו על הגדולים אלא חולקין בשוה נשתו הגדולים
ישאו הקטנים ואם אמרו הקטנים אנו נושאים מדרך ששיתפם אבינו אין שומעין
לבם אלא מה שנתן להן אביהן אלא כיוצא ש נאמר בעד מוסף ש אב
כיוצא בו אינו ש נאמר מן ש מלאנו ש משכרך וקולב אין שומעין לבם אלא כיוצא ש

כבאר פ חיאה ל אב: הניח בנות גדולות וקטנות אין הגדולות מקפרנסות
על ידי הקטנות ולא הקטנות ניזונות על ידי הגדולות אלא חולקות כשוה זה
חומר בבנות מבנים שהבנות ניזונות על הבנים ואין הבנים ניזונין על הבנות
שהבנות ניזונות על הבנים אין הדין בזאת צנירא ורמלה כבאר יהבלן
ביזפעתה לון חמאב ועלי אין ל צמר יבדלון פי ל אכל ויטמלון נעם סלוך אלא
לם יהדך נער ל בזאת בל יקמם בינהן בל סניה נעכל בל ואחלה מן מאלה:

פרק תשיעי

מי שמת והניח בנים ובנות בזמן שהנכסים מרובין הבנים יורשו והבנות יזונו נכסים מועטים הבנות יזונו והבנים שאין להן על הפתחים תלמוד אומר בשביל שאינו זכר הפחלגי אמר רב נחמן רואה אני את אלה זכר תלמוד: מקדיתי ל נכסים מרובין כל שיזונו מהם אלו ואלו עד שיגדלו הא כאן אחד מהן לבדו מהו מועטין ואין הלבה כתלמוד: הניח בנים ובנות וטומטום בזמן שהנכסים מרובין הזכרים לוקחים אותן אלו הקבות נכסים מועטים הקבות לוחות אותן אלו הזכרים האומר אם ילדה שפחתי זכר יטול מנה ילדה זכר נוטל מנה ואם נקבה מאתים ילדה נקבה נוטלת מאתים אם זכר מנה ואם נקבה מאתים ילדה זכר ונקבה הזכר נוטל מנה והנקבה מאתים ילדה טומטום אינו נוטל אם אמר כל מה שתלד אשתי יטול הרי זה נוטל ואם אין שם יורש אלא הוא יורש את הכל: מן הצוואה המיוחדת לעובר לא קנה לתן לו יתום ל הגדיך אלא למוכר אנפקין בל מעלך ל עובר נם כלוך ושלי אוכל הוא אין יתלך מת והבה אבוה לפי שעתה שאלם קרובה אלבנו ולבלך לא יצה לעובר אלא מת והבה אבוה פקט [כאן יקום בל באלאין ל טומטום כדי שתבטל עצמו הוא ונם מן נעל ל אנפקין ל כאמל ולבלך ירק ונו כאי ותלה לאעלמוא אן לים ל אמר כלוך בל אף אין שם יורש אלא הוא יורש את הכל: הניח בנים ובנים וקטנים השביחו הגדולים את הנכסים השביחו באמצע אם אמרו ראין מה שהניח לנו אבא הרי אנו עושין ואוכלין השביחו לעצמן וכן האשה שהשביחה את הנכסים השביחה לעצמה אם אמרה ראו מה שהניח לי בעלי הרי אני עושה ואוכלת השביחה לעצמה: אבל נתקוים מן בעלי ל מאל עלי בעצה אנפקין ל מאל השבח לעצמה אמרו אלא עפי אתלהם כי ילאח ל מאל מן מאל נפקה השבח לבני השביח ועלי אנה לם יבי עלי בם וקולה האשה שהשביחה אלא כאנה ואהלה בעלה את עצמו ומלה ואהלה מאלה ראובן עבד שמעון ומאת ראובן עם יהדך בנו ניר זוכה שמעון

נשנו בגנוב יאת
ויקט נו ל

גם מאחר שמעון עמהם וזובחת בני הפלגה מעון נמלה אכובה ואחזתם ש' וכן כלא
ש פעל ש אכיר לאחוה כאן יקום בש כאל אונקן במוא לבאת פי לעלך מן ש קנאת בכומא
רעידה ואנחותיה ש מאל פאנהת קל פאמחקב ש איקאפ אעני ש ואחקבן פאעלמה
אנעת לא נחמל עליהת אנהת פאמחקב: תיחיס והשוהפין שנפלו אחד מהם
לאמונות נפל נאמעטר חלה ונתרפא משלב עצמו היחיס שעשו מקן שכינות
מוי היאב חזרה שושבינות חזרה לאמעטר שהשכינות נעבדת בבית לין אבל
השונה לחברון כלי יין וכלי שמן אינן עבין בבית לין מפני שהן מיטמאין חמלים:
הלכה ש אומנות בני כרמה ש סנטיאן כאשה ולעלך אנה אלת נפק עלי חמלת
ש סנטיאן מן באמעטר חקי יחשב לה פאידה מן ש סנטיאן פאן קנעלך ש פאידך
לאמעטר אד ונפק פי אקנאבהא מן היאמעטר אמת אן קנבי לנפסה או עמל
צנאעה פש עאיד לה וחדה והלת שלי קלנת אנה יקטב מן מאשל נפסה ל
היאמעטר אלת כאן הו ש מגב פי מרץ נפסה בקי כל מנה ולעלך באן יקנב
בקלבי קל שבר עוד עאמה ש נאקס אן ש מרץ. לאם ענה ערוה מקבל אכל
ש מאכל ש משקורה ש רדא על לוקס או ש אקאמאה זמאנת טוילת פי חר
ש שמק או ברך ש מת פאן חכם הלית כחסם מן נוח נפסה בי דה ושוש ביכות
הי ש מעונה שלי. ענין ש נאקס בעזקה פאנך מן אמוראלהם פי אלת ערעיק פאן
אזוב מקבלת ראובן בקולה ניטן הלית ש זואב קאנטאנה ודפעלה שמעון לישל
עוד הלית ש זואב על נבה ש מעונה לה פי נפקה ש ערם קם אזוב שמעון בעד
לעלך פיהקאב ראובן אן יפעלה מעונה מקבל מת זפעלה פאן לם יפעל פאן שמעון
לה אן יטלב ראובן ויסגבר מנה ש לינאר ובשרט אן יכון שמעון קל אזוב בקולה
וקבון ש מעונה ש מעונה לאן מן חק ראובן אן יקולה מת שינך אנת פי מקל
זכיתי חוק [illegible] עקוב מקבלת קל דפעל שושבינות פי ערם [illegible]
מן קם עדם יעקב וח' לעלך ש אנפאן ואכל נשרב ולם יפעלה על מן ש
שושבינות קם קוף יעקב פאן קעלך ש שושבינות קרעה לאמעטר כלא שך פאן
ראובן הו שלי ארסל ש שושבינות נשכן בחיי האב ולם יבן אנפאן מן אחסאנה
וחדה אלא פאנהת מן מאשל אביה מקם ניאבה ען אביה קם ואקף יעקב כאן
ונתנן וחזרה שושבינות חזרה לאמעטר ואקף ש בית מעה אן מן אביה
אן הלית ש שי הו מעונה מן ראובן נתן ש חכם אן קרעה לראובן: השונה מכשות
לבית חמין שלת שם באלת מעה ואכל שם מעולת חתן אפילו בליר אינן עבין לא
אכל שם מעולת חתן קרי אלא עבין שלת מכשות מרובים כלי שבזאו עמה לבית
בעלה הרי אלו עבין מכשות מועטין כלי שמשתמש בהן ובית אביה אינו

נבין: מכלונות הראויות ואשתקד לחת הלות ש אחס מן מעט ש נקנתן מן הכבל
וקולה אפונו בדיר נים ידיד בה ש הקנלנ אלא ש הקחדיר נאמה אן אכל איקל
מן ל ינר נבה וקטוע ש הלבה אן כלמא ידסר: נבה בין מרובן בין מועטין
אכלבין נא אכל בין מהה הוא או מקה היא או קדר ביב ירצע ש כל נדר ש מאכל
ול משקה אינו חוזר ואס הדרה היא ירצע ש מאכל ומשקה ולו נמן שכיב
מרעה וכל מה שכ או הלוך חכמה חכם ש מאכל ול משקה: שכיב מרע
שקנה נכסין לאחרים ש״ר קדקע כל שהוא מהנהו קיימה נא ש״ר קדקע כל
שהוא אין מהנהו קיימה נא פקב בה שכיב מרע והוא אומר שכיב מרע
קייתי והן אומרין בריא היה צריך להביא ראיה שהיה שכיב מרע דברי ר מאיר
וחכמים אומרי המודים מחברו עליו בראיה: אלא ש״ר קדקע נקול על
על ש אסקנאל מן מריצה ולגלג אבקה לעסקה מה אבקך מלגלג נא ש מקרע
ולשרט אן יכון קד אכל בקנין צרורה ואן לם יאכל בקנין לה אין ש מקרע ולו
אבקך לעסקה ולו מאקה שכיב מרע נא ימלך קלך ש מקנה אל לים קנין מן
מן אשלנא מהנה שכיב מרע במקצה בשיח קנין בין עמד בין נא עמד הלא
אלא אריאך אן ימלכה לגלך ש מקצה מחיים אמת אן קאל אלפעו למלאן כלא
וכלא בעד מוקי פלגלך עאמל ואעלם אנה אן אסקבקי לעסקה מטלטלין פחסה
פחסה מן אסקבקי קדקע ואן לם יכך לעסקה עי פלה אן ש מקרע פיאת ובב
ולו קנו מילו ושכיב מרע הו ש מרי״ך אמת אן כאן מצוה מחמת מיקה פלה
אן ש מקרע פי כל מה יעני אלא אסקבקל ולו אכל בקנין ולו אסקבקי לעסקה ש
אן ש מקרע פי כל מה יעני אלא אסקבקל ולו אכל בקנין ולו אסקבקי לעסקה ש
אמת אן מאקה פימלך כלמן וכי לכ בש ולו לם יאכל עלי לגלך בקנין ושכיב מצוה
מחמת מיקה אן יכון ש מרי״ך קל קנסה אנה מוקי צרורה מן גלך ש מרי״ך וקול
ש חכמים עליו הראיה הו אן ש מקנה הר ש לגלין בחיי לפי שטר מקנה בעלים אנה פי
שכיב מרע וקל מקנה ומאת יב אן נעלמה אן אלא מאקה שכיב מרע וול פי מהנו
קנין סנית כאנה מהנה במק זנה או בכל הנכסים פאן גלך ש מקנה מבטולה פאנה
נקול שמאת נא נמי לקנונה אלא בשטר ואין שטר לאחר מיקה אלא אן יכון כמיפה
את כוחו והו אן יכון פ ש שטר וקיימאמינים מוסף על מקנהו לא או יכון קד זכה
בו על ידי אחר לאנה נא יקדר ש מקרע ולו אעני נמלה ש נכסים ועל אן פי קנין
לאן זכני על ידי אחר קד זכה בה ש מקנה ונא ש לקנין ליפוג את כוחו ואין פל
הלבה כר מאיר: המחלק נכסיו על טו ר ש שטר אומר אחל בריא ואחל מסוכן
נכסים שיש להן אחר וקנקנין בכסף ובשטר ובחזקה ושאין להן אחל יוצ אינן נקנין
אלא במשיכה אמרו לו מעשה בחיתן שלבני רוכב שהיתה חולה ואמרה תנתן בניבה

מיקרופילם אגודת הסופרים

לגדי והיא בשנים עשר חודש וקיימו את דברי את לבית בני ובכל הקברים
אמם וחכמים אומרים בשבת דברי הקיומין מפני שאינו יכול לבקש את כל
ר יהושע אומר בשבת אמרו בחול ואומר בחול פודין את בן זכין לקטן ואין זכין לגדול
ר יהושע אומר בקטן אמרו קל וחומר בגדול: קד ביומא פ שלישי ר
מסכת קדושין שלושה שבועה פרק ראשון משנה מלך מקרקעי ומלך משפטיה פיקח
ר שמעון בן עזאי אומר אחד מלך שיש אתה בגלך שלושה ואין אתה יכול
ולחכמים יקוטן את שמרים לא יחגיבו את אין מלך גדול כמשיב אל
בל קול פקח וקולם אבל לא בחול. ענין שמרין אלא חלק נכסיו בחול וקדשו
שבת מרע שבת לדברי שכיב מרע בקרובין וכמסורין לאמו ואת פרק
בין קובה פי שבת חופה שחל ואת יחגיב קטן כמה קרוע לבנה את ראשל
הוא יכול בקטן קוטן ממנו ואפילו משבת שמא בעטרן שעמו עליו אלא כאן את
והקטנה בחופתה והגבה זכין לגדול לקטן והרגוס והרקיליס וכביאתה:
נפל הבית עליו ועל אביו עליו ועל אביו ורשע עליו ועל מוריש ויהיה עליו בקובת
אשה ובעל חוב ורשי האב אומרין הבן מת ראשון ואחר כך מת האב ויורשי
הבן אומרין האב מת ראשון ואחר כך מת הבן בית שמאי אומרין יחלוקו בית הלל
אומרין הנכסים בחזקתן: קול יורשי האב הבן מת ראשון ואחר כך מת האב
את פאידה להם מעל יורשי הבן נל כאן של אמם כמאי לכרות לאן יורשי הבן ירשין
זכות אלא מאחז עליו מיד שתשעת פ פרק שלישי קבל בלית ואמרת יקוטן בלית לבעל
חוב לבן שלי לך מפיל טורשי מאב אין יתנין לה יאכלות בעל חוב ד
שיש וקולת יורשי הבן יכיל נה שלשין אסגרוזות מאלה כמאי מהחקה של יורשי
ויקול בית הלל בחזקתן יכיל נה בחזקת יורשי האב: נפל הבית עליו ועל אשתו
ורשי הבעל אומרין מת ראשון ואחר כך מת הבעל יורשי האשה אומרין
הבעל מת ראשון ואחר כך מתה בית שמאי אומרין יחלוקו ובית הלל אומרין
הנכסים בחזקתן וכתובה בחזקת יורשי הבעל ונכסים הנכנסים והיוצאים עמה
בחזקת יורשי האב: קד ביומא פ מוציאין מן מלוי נשים אין אמם כתובה ואין על
מנה מאתים שלי הן עקר כתובה מעל קוסבת שלשי יוצאת משלהן ונכסים הנכנסים
והיוצאין עמה כי נכסי מלוג וקד ביומא שלך אי אית בעלך פקול בית הלל הנכסים
בחזקתן נכסי שאין בהן פרי של הגמוד בחזקת מי ואתן של אין מאין את נכסים
יחלוקו פשה מן שלך אין יורשי האשה להם נחלה נכסי מלוג ואתן נכסי שאין בהן פרי
הקטן וקד הגבין פי שמאבעין במוקפי עלה מוציאין אי שלשים פי שלשים פי שלשים
הקטנה נכסי מלוג ואין את תקסמי נכסי שאין בהן פרי נפל הבית עליו ועל אמו את

ואע"ג מוליס שיחלוקו אמ"ל עקיבה מודה אני בזה שהנכסים בחזקתן אמר לו ר"ש
שאני על החלוקין אנו מדברין אלא שבאתה לחלוק עליהן את השדות קדמ"ל
והלכה כר' עקיבה:

פרק עשירי

111

נט משום עדיו מתנות ומקושר מאחורין משום

שהקדים עדיו מאחוריו ומקושר שהקדים עדיו מתנות שנינו פשוטו של חנניה בן חנינא
אומר מקושר שהקדים עדיו מתנות פשר מפני שיכול לשמוטן משום רבן שמעון
בן גמליאל אומר הכל כמנהג המדינה: נט ימין כלי והיקפו וקל בינוני מרגלית
ומקושר עקד מטוי שבה טי שמרגלית של רק ענוגה בשמנה
ועבה מרוקב הלב של עקוד מן סביב קהנות פי אשמרתם יכלין בשלשלת
מרוקב לבם נט מקושר כי טוב עמוה פשנג יוכל חרובה פי זאתן עמל בלבך
שקשרים ולפ ירוא אי אינא אין יעלנא פריקא בין נט שיש ומאיר של עקול פתלמא
אין יכין אי אינא נט מקושר פי של בועאתה של אשריב וגרבא לעין אכאל לבך ול כל
מעמעין אין אלא כאן עמלה של מוישאלא יסתבוא אלא נט מקושר וקאל למופר
אכתב לי נט סתם ולפ יבין עושה לא משוט ולא מקושר וכתב המופר משוט הוו
פסול מאן כאן מנהג של בלד יכתבון משוט ומקושר וקאל הו למופר אכתב לי
נט משוט או קאל לה נט מקושר פכתב לה של מופר בכלאת מא קאלה רבן שמעון
יניז שלך אלי ומנהג של מדינה אין יסתבוא מקבל מא כתב של מופר ולא שאחר
של בעל פי הלאת של קדר ול חכמים יקולון פמנל חכי יכתב כמא אמרה והלכה
כחכמים: נט משוט עדיו שנים ומקושר שלשה משוט שהקדים בו עד אחד
ומקושר שהקדים בו שנים שנהם פמנים כתוב בו זוזין מאה להימו מנה
עשרים אין לו אלא עשרים זוזין מאה להימו שנים הלבנין אין לו אלא מנה כמן
זוזים לאינון ומחקן אין פחות משנים כמן מנים לאינון ומחקן אין פחות משנים
דד כונות לאינון ומחקן אין פחות משנים כתוב בו מלמעלה מנה ומלמט מאתים
מלמעלה מאתים ומלמטה מנה הכל הולך אחר הקהתון אם כן למה כותבין את
העליון שאם תמחק אותו אחת מן התחתון נמל מן העליון: אעלמנא אן כמא נט משוט
בעד אחד פמול מלאורייתא כלך מקושר בשנים פמנל מלאורייתא וקל בינת אין נט
אפס כל והיקפו ולבלך יקאל כתוב בו וכו והלכה של זוזין של מלכורה בנת בי לייבין
של ארבעה מהאפי של מנע כמא בינת מראתך אן ממנע ארבעה לייבין:
כותבין נט למוש אות על פי שאין עמו ושומר לעשות את על פי שאין בעל עמו
ובלבד שיהיה מכירה ובעל נתן שכר כותבין שטר לשות את על פי שאין המלוה
עמו אין כותבין למלוה עד שיהיה מלוה עמו ושלוה נותן שכר כותבין שטר למופר

שמעון
שמעון בן

מסכת סנהדרין

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

פרק שני

מעיד ומעידין אותן חוזק וחולשה

רשע והוא קונה אשר בוא רשע לאות והוכח תלוי שקבל שמעון ורועה
מקבלין שהאלה כי אין ירדוף מיא אכלוה מן שמאל בעיר חק למקחה
ואין אחאבעיין שלי שיאכלו קפי נקבלין עין הלך שאפעיל נשמע ואחל
ונו עין שנה של חלמא מנהיג מתעלב לגלך אין ירד שלי אכל שרבית מיא אכל
ולא שקבל ברבית ונו מיא שנוים שלי לגלך חלמא וכלגך נאעב של מטרנו
לא נעבה ונו זון פעלה ושלי יטיר של חמאם לא שקבל בבא ונו של שנרית
שלי ליש קפ מן נעבה ועלי בלות מקום פאלת שהר עין שלכך מנהיג בלדה
של קובה ושבל של שבוד בלגך ואנה קל אמכנה אין יפעל מקבלמא סאן יפעל
מן שנעלי פנס יפעלה מן אנב של קובה פקל רוצ כשר והלבה כר יהוה
אלהין הקרובין אתיו ואחי אבוו ואחי אמו ובעל אחותו ובעל אחות
אבוו ובעל אחות אמו ובעל אמו ואמיו ואבימו הן ובניהן וחקנתה וחורנו לבדו
אמר יומי זו משנקר עקיבה אבל משנה ראשונה רולוב לולוב והראוי לן
לרועה וכל הקרוב לו באותה שעה הוא קרוב ונתרחק כשר יבולה אומר
אפלו מתה נהו ויש לו בנים מאנה הרי זה קרוב: חמיו אב זונתה ובן
זוב אכלתה וחקנו זוב בנקבה פקולה כס ובניהם וחקנתה) יעני אזואב בזכרים
שאן זוב בנקה של שכיך מלך בנקבה נאן הבעל כאשבו פיכון חנם אבן של שכיך
או חקנו פי שהאלה ואחד והלא שלי קלעא בן נעמו וחקנו קרוב אלא כאן לגלך
שולך או של בנה מאחות אשבו אמא בן נעמו וחקנו מאשה אחרת נור אחות
אשתו פהו רחוק ממנו וחורנו והו אבן זונקה מן רולך נרה הו וחלה קרוב אמא
בן חורנו והה חורנו פנא בן אשת חו[illegible] של נאנתה מלך זונקה
[illegible] בה אי קרוב [illegible] פי של שהאלה הו ומא אלך
[illegible] ואחל אנבעאלה אולא והם שאכלה
[illegible] שהאלקבם בעדהם על בארץ ושל שבקה
של באלה [illegible] בעדהם מעבארץ או אולאל של כאלה בעדהם
מעבארץ או אולאל של כאל מעבעדהם מעבארץ ימות שלי
בשני פנא קנוז אינא שהאלקבם בעדהם מעבארץ ושל שבקה של כאלקבה והם
אולאל אולאל של שכיך מעבאולאל אולאל אכיה או אכלה ימות שלי בשני
וקנוז שהאלקבם בעדהם על בארץ וינו אינא שהאלה שלי בראשון בשאלה
של על אבן אבן אכיה או מעבה וכלגך שהאלה אבן אבן אכה על ובשאלה
של אנדר אן הכון שהאלה שלי בשני נאי יה ואקם של רגל מקאם זונקה וזונקה
מקן אמה של שהאלה מלך כלגך אן של נאסאן מעבזוב אכלה ראשון כל

ראשון לאין הבעל כאשתו וכלקח הוא מעיזות אביה ראשון בראשון לאין באשה
כבעלה ולא אב ואבנה תמיא ראשון בראשון ולאי אובד אין לא יעדה פי' משנה
ויקוב אבן נאנה נין ואת הערלה לתחריס שהאשה לחראבה אשה אין התחריס אשה
אין ישהה לא אב על אבנה אין אבנה עשה פי' וקולה לא יומתו אבות על בנים
אי לא יקין בקולה וקולה ולא הדיאה לא לרושה לא הוא אין כאשה משנה
ראשונה ואחרית הוא בימיה משנתו עקיבה וקרוב ונתרחק הוא אין בימיה אובד
אין טלקהת שלי קרבה בינה ובין טמקה אבי' ואין הלבה כאשונה ראשונה ואת
כי יבולה: האוהב והשונא אי זה הוא האוהב זה שושבינו והשונא כל שאינו
לבר עמו שנאמר ימים באיבה אמרו לא נאתשלון ישרש על כרי: שושבינו
הוא נדימיה מגל של נאמית שלגין יהבלון פי' איאם של עלים ויקמוות שושבינין
ואין הלבה כי יהולה בל אוהב ושונא כשר לעדות לבנה פסול לביגות אעב
תנת לא יגוז לב אין יחכם לא לצדיקה ולא לעדות לא לגון אנוש לא לאין זרחה
עה ולא לאין למען שב ולאיע מעשיות פי' של גמרא הלא של איעל והעשה
והקם עשה ולא יבוא של הקהאון בגמיע לכך באותאם לא חקיקב לבאי: כיצד
בודקין את העדים היו מכניסין אותם ומאיימין עליהם ומודיעין את כל באדם
בחוץ ומעידין את העדות שבתן ואומרין להן אמור כיאך אתם יודע שקר תעיד
להם אם אמרו הוא אמר לי תעיד אנו לא איש פלוני אמר לי שהוא תייב לא לא אמר
להם עד שיאמר בפנינו הודה לו עדות תייב לו מאתנים זוז היו מכניסין את
השני ובודקין אותו לאברים מכושן נעשתי ונתקנין בלבר שנים אומרין
זכאי ואתה אומר תייב זכאי שנים אומרין תייב ואתה אומר זכאי תייב אתה
אומר זכאי ואתה אומר תייב אפי[illegible] אומרין או מתייבין ואתה אומר אינו
יודע יסיפו הדיינין: מאיימין יבוא ויעיד על לר[illegible]
ויבין בלבם ואת פי שאמרה של אור תן של כי[illegible] של עקב לא לבא ומעיד
בפנינו: תורה לא אנוש קיבל לא היו עדים עדים שאנו תייב כרת ואנו אומרת אמת את
הודה בתשבתם ולא יקל לבם כיון עדים פתלא תיקולב הוא אמר לי שאנו
תייב לו שלי לא תפיל הלב של באדם ויסיפו הדיינין הן אין יכילות אבנים
פיטרות כמכה פעם חזקה אי אינה הלא של אחאלה בעינה ואיאל שנים זכאי שנים
תייב ואחד אינו יודע או אחאל של ארבעה זכאי או תייב ואחד אינו זכאי ויסיפו
שנים ואת יוצא בלבך חבי יכן עדות כיי ועדי אכתך מעה יקול בלבך
לבך של ראי: נמצאו את הדבר בין מכניסין אותם בגולות שבעיונין אומר אי
פלוני אתה זכאי איש פלוני אתה תייב ואין בעיונין לא יאמר אני תואם אי

מלמד חובה מלמד זכות ומלמד זכות מלמד חובה ואין נפשות המלמד
חובה מלמד זכות אבל המלמד זכות אינו יכול למחול ולמד חובה לדיני
ממונות לדון ביום ונומרין בלילה ואין נפשות לדון ביום ונומרין ביום לדיני
ממונות נומרין בו ביום בין לזכות בין לחובה ואין נפשות נומרין בו ביום
לזכות ואיום שלאחריו לחובה שמכריזין לדון את ערב שבת ואת ערב יום
טוב: קונה אחד דיני ממונות בלא שלשה ותקירתה אומרת הוי דבר קורא
ובין כדי שלא תשמע לבעל בפני בעלה ואחקירה
בדיני ממונות ואומרת בדיקה פעמים אומרת אין כאן כי לבך שחכם
באיטליה כמה יקונן לין מלונה ושם פרק בין שדיקה ושם תקירה אין
תקירה לי שאיני שומע כי תקיד מעני כי שחכם מקבל קונגס כפי שמסבה
ומקי שמסבה ועל אי ובה אסלבה ופי אי מוסיף אסלבה אעני כי אי בלא
ובדיקה לי שהקדני כי אמור לא תקיד מעני מקבל קונגס אי הוב כאן בשאל
שלי אסלבה או שלי הסלבה תין אבל שמאל ואסלבה כאן אחד במאה או ואחד
ופי הוב חדיר כאן שמאל אופי הוב צוק ומאה נתי נחובה שאיני שכבי
לי הקדני לא יפיד בניך כי שחכם ועלכי שנים לחובה מקבל אין יקונ אחד
עשר לין זכאי והלבה עשר לין חייב שלי זאל עלל שמחייבין על
במאכין שנים ותינוק יהרג ואין קונגס כיון יאכין לגך וביקלין אומאה
כב פחט כמאה הקלס ולא יאכין אין יזיל שמחייבין על המאכין שנים אלא
אלא כאן שביקלין כל פוראב לגך הן אין יקונ אחד עשר זכאי ואחד
עשר חייב ואחד איני יודע שלי יאמס אין יומיפו הליינין שנים כמאה הקלס
כי דיבר שמתנאטרין כל ויאכין כ[illegible] מאה ברגנא מן זיאדה שמחייבין על
המאכין שנים והעלך לגדלת שמעני [illegible] לביס
בעות יעני אין אלא כאן שאכבר [illegible] אחד עשר יאכין
נקרה זאילה והו אין יזיל שלי יחכמון לא עות אחדין [illegible] זאל נפי כך
אין דין בערב שבת לאין נמר לין יני כי שקבת ולא יאכין שקקל כי שקבת
קונה לא הבערו אלא בכל מושבותיכם יזיל בה ולו כי מושב ביקלין לא
יחרוק טיה מן אסלחק שחרק וכלך בקלי שתלול לא הקאפ כי שקבת
לין מחונות הטהרות והט מאות מהחיטין מן הגדול ואין נפשות מהחילין
מן הקטן הכל כשרים לגדול לין מחונות ואין הכל כשרים לגדול לין נפשות
אלא כהנים ולוים וישראל המשיאין לבהונה: כי לין נפשות לא ישמעו בשני
אנשים אלא אחד שלישי מן הקהל אומרים כי שאול לא יאכין שקקל

ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עון אומרת תאמרו מה לנו לחוב בדמיו שלמה
ולא כבר נאמר וכאכד רשעים רנה: מאומר אין לבבה שטן ושל אפקולמוס
בפסין של אחואב. ותוקמו שם אדם תריאטון צורה של אנפאן של נועית של שכי
בבית של אנפאן אנפאן ובית ישקרך נועיע של שתם פועכון שכל יקבלון קולך
של צורה תקבלנא אשר כאעריאן כתירה כמאת נשאהל ואיני
של לוארב אין נועיע שמלב וש פרק וקד כינאפי מאת תקלה אין הלא של אפס לא
הו ואקרעני צלוקין ובקומין ותלקס: **פרק חמישי** ווו
היובולקין אותם בשבע חקירות
באי זה שבוע
באי זה שנה באי זה חודש וכמה בחודש באי זה יום באי זה שעה ובאי זה
מקום ר יוסי אומר באי זה יום באי זה מקום מכירין אתם אותו הקרי הם
בו העובד עבודה זרה את מה עבד ובמה עבד: יכול ר יוסי אין לא מהגנו
אין נפאלטם באי זה שבוע באי זה שנה באי זה חודש בכמה בחודש בלבאי זה
יום באי זה שעה באי זה מקום פקח וקולה מכירים אתם אותו הקרי הם בו
ואם לים לנו אין למלב של חקירות הלא של לרישונה ואמאתי אשיית לא הקבון הם
שהגולה תתקבצו לרישונה וחקירות אלא בעד הם שלבאי ועלה בלה של שבוע
חקירות קול אלבה פי של אקואס של לגין ושמכם של חקלב ולרשה: וחקרתי: וה
שאלתם: והנה לב: ושמעתי: ולרשה: ולרשה: ולרשה שופטים: ובלה סבאי
הראבי לאקבלי פי של הקלבה ול מבאלבה פי של בחוק ול הבחיני ואין הלבה בלי יומי
בלבו קאל של שהוד אומם קלבה לבאי אין יקאלבתם באי זה שבוע באי זה שנה
באי זה חודש באי יום באי זה שעה ולבי נעלבה קולבתם מסיעין אתם בעלים
מאקום לכלי שהקטרך לעלין ויקרו בהן ישני אנתם יטול עלתם
ויכרב מעבם מן חלקי שלילי והקלאי
שהאלהים אלבהאל יכלון עין של שהאלה בבל קולה הרי זה
משובח מעשה שבאין בן זכאי בעדי הם מבין
אלא שבחקירות אמר אחד אני יודע ואחד אומר אינו יודע אי אתה יכול עד
בטלה ובבדיקות אחד אומר אינו יודע אפילו שנים אומרין אינו אנו יודעים
עדותן בטלה: בן זכאי הוה רגיל ויתן בן זכאי ואמרו לו בדין בא שקנה
כאנפי בין ילי אסקאלה הלב הזקן והוא הלמיד בין ילוד פאאל בלב של שבוע באי
זה מקום פקח אלא פי של מוסיבה של פלאט הקחה שבורה הבן פקאל רבן יותן בן זכאי
אלא יסאלון עין צמה של הבן ועין אטראפה שה הקעלב בהאלון של שבורה הם

אי שבוע

ת"ק הלך ל[א]ת[ר]אך שיעלה או קרירית והלכו ונטמא או קריקה והלא כלה
הטומאה עמו שהוא כמת ודרגא פאסבחתן לה הלך ומאלוא כמאקאל ולם
כאן יערך כי הלך לוקח אחת בן זכאי פקט פאלבקרה ל רואים בלפטרה
זכאי פאלבקרא רבינו החכם עגל ל הלוין פמא ושלשה סיה וקולה ואפילו שנים
אומרין יכיל נה אפילו בתקירות שת"ק הי שאעלה אלא קאלוא שנים אנו ויעש
ואחד יקול אינו יולע עדותן קיימת ובכלא קדרה ל תלמוד ושלשה ל ת"ק
נאלבא אן קאל אחד ל שאהלין פי ל תקירות איני יולע עדותן בטלה ואין
קאלוא נמיעא פי ל בלקולה אין אנו יולעין עדותן קיימת הוא אומר ואנו
ולכך אין מן אלכולנא כל עדות שאין אתה יכול להזימה אינה עדות ל הזמה
נא הלצח אנא בלחה שיל ל זמאן ול מכאן לליו כאן פיהמא לכך ל פעל פיקול
להם לליו יזים אותם והלא עמנו הי יקום בחובה שאה בלקום פלנו כמה יבין
פמה בעד ושבע חקירות אומא הי לחזיל ל זמאן ול מכאן פאן קאלוא פי ל
חקירות איני יולע לא לחכם פיה הזמה בוב פלכך עדותן בטלה לאומא מקום
עדות שקרי היא והלא לליו יקולפי ל תקירות איני יולע חזי לא הלשה
הזמה: אחד אומר בשנים בחודש ואחד אומר בשלשה עדותן קיימת
אזה ילע בעבורן שחודש וזה לא ילע אחד אומר בשלשה בחודש ואחד
אומר בחמשה עדותן בטלה אחד אומר בשבעי שעות ואחד אומר בשלשה
עדותן קיימת אחד אומר בשלשה ואחד אומר בחמשה עדותן בטלה ר יהודה
אומר קיימת אחד אומר בחמשה ואחד אומר בשבעה עדותן בטלה שבחמשה
חמה באזרח ובשבע חמה בטערב: הלא לליו קלנא אן אלא וקע בינהם
ל אכבלאת פי יום ואחד עדותן קיימת [illegible] הלך לליו ל שבר פקט אמא
[illegible] שלשה עשר עדותן בטלה ול א
[illegible] ל שהל אנא וקל עלם נמיע שמא
אי יום כאן [illegible] ומן אסבן ל ומט ל פמא יתמא מעורת ומן ופט
ל פמא לליו אפקם ל מערב יתמי מעורב וקל בינא פי ברכות אן נמלה שמעוה
ל מלכורה פי נמיע שמשה זמאנים ואין הלבה כר יהודה: הין מכנסין
את השט ובודקין אותן שמצאו לבניהם מכוונין פותחים בזכות אומר אחד מן
העדים יש לי למאל עלו זכות או אחד מן התלמידים יש לי למאל עלו תובה
משתתין זותן אומר אחד מן התלמידים יש לי למאל עלו זכות מעלין ומוש יבין
אותן עמהם ולא בית ורל מוש פלבוס ואם יש מוש בזבין שומעין לו אפילו
אומר יש לי למאל לשמעוני זכות שומעין לו ובלבד שיהא מוש בזבין: איני

יורד משם כלום אינמא הוי אלא לאו היינו משום בדברין אמרו אלא היינו משום
בדברין אינו יורד משם כשעלה ואי משום מעשרין שאחד כאלו בין לחכות בין לתובן
כאחד ועל לא יעשה וחולצת בנעל לאחות אינמא הוי עלי אחד באחת יחוב אחד
לא יעשה בנעל לאחות ולחלוץ לא יקבל חלוצי יכין המאחיבין יחילון על המזכין
אותן פחות מאחד כאחד בינוני שפרק שלי קבל הלוי: אם מצאו לו זכות פטורו
ואם לאו מעבירין לינו למחר ומזלזלין זכות וזכות ומעשרין במאכל ולא כיון
שהוזיין כלום ונושאין ונותנין בדבר כל השנה ולמחרת משכימין ובאים
לבית דין המזכה אומר אני הוא המזכה ומזכה את במקומי והמחייב אומר
אני הוא המחייב ומחייב את במקומי המלמד חובה מלמד זכות באחד
זכות אינו יכול למחזר ולמד חובה ואם טעו בדבר קופרי קליין מזכירין
אותם אם מצאו לו זכות פטורו ואם לאו עומדין על המנין שנים עשר מזכין
ואחד עשר מחייבין זכאי שנים עשר מחייבין ואחד עשר מזכין אפילו עשרים
ושנים מזכין או מחייבין ואחד אומר אינו יודע יומיכו הליין על כמה הם
מומיכים שנים שנים עד שבעים ואחד שבעים ושבע מזכין ושבעים וחמשה
מחייבין זכאי שבעים ושבע מחייבין ושבעים וחמשה מזכין דין אלא כגון אלו
על שיראה אחד מן המחייבין את לבו למזכין: הלל כלה בין וחד הקם
לנא לכר אמרה לאן הטוהר לטובה עלמי אחד ולרעה עלמי שנים פחות מאחד:

פרק שביעי

נאמר הלין מוציאין אותן למקלן ובית דקקילה
היה חוץ לבית דין שם הוציא את המקלן שמחוץ למחנה אחד עומד על פתח
בית דין והקולרין בידן והסוס רחוק מהן כדי שיהא רואהו אחד יש לו
למד על זכות הלה מניף במוט[ל] [ו]הסוס רץ ומעמידין אפילו
למד לעצמו זכות מחזירין אותו אפילו [ב]עשרה שהפעמים ובלבד שיהא
אחד בדברין אם מצאו לו זכות פטורו ואם לאו יוצא [ל]הסקל והכרוז יוצא
לפנין איש פלוני בן איש פלוני יוצא לסקל על שעבר עבירה פלונית
ופלוני ופלוני עדיו כל מי שיודע לו זכות יבוא וילמד: שלשה שלוחי
בית דין בקקילה חוץ לבית דין כנגד שלשה פתחי לחצר עמוק שלא יקבל קול מי מיד
שלישי שלא יקבל קול כדי שלא יהא אחד רואה שיהא
אחד בדברין חוזר ומחזירין אותו אפילו ארבעה וחמשה פעמים אחת פעם ראשונה
ושנית פירש אחד מהן שיש לו למד על עצמו זכות ואפילו לא היה אחד בדברין
אחד מהן כדי שלא תהא אומה אחת רועה בבית דין ואחת מקרקרת נפחת

כמה קלעים משימפון בגולל ושם פה תינוק אחבטות והואיל ונתן ידו:

פרק שביעי

ארבע מיתות נמסרו לבית דין סקילה שריפה הרג וחנק ר' שמעון אומר שריפה סקילה חנק והרג זו מצות הנסקלין: עגלה ערופה פי' ש ארבע מיתות פי' ש התקלים ש' תאכלנו אונקלס יחדמון פי' ש קונ' מיתה חמורה עגל מיתה קלה ש חכמים ור' שמעון מכרתנהון פי' שריפה ומקיבה אי הוא אשל וכלך פי' חנק והרג ופאילית מעברתנא אי מיתה אשל נתן מן נתחייב שתי מיתות ידון בחמורה נרבי הכל וקובה זו מצות הנסקלין תשארה שיאת נקלס מן נכס לכך פי' שפיר שלי קבב בלא ואין הקבה כר' שמעון: מצות הנשרפים היו משקין עוים אותן בזבל עד שיכרסמו ונוקבין סולמין קשה בתוך הרפה וכורך עליו ד' או ה' זה מושך את זה וזה מושך את זה עד שהוא פותח את פיו ומלטף את הסם בזרוע ומוריקה לתוך פיו וירדה וחומדה את בני מעיו אמ' ר' יהודה אין הוא את הסם מקבל בידים אלא היו מקיימין בו מצות שריפה אלא פותחין את פיו בכח עד כדחין שהוא בטובתו ומלטף את הסם בזרוע ומוריקה לתוך פיו וירדה וחומדה את בני מעיו אמ' ר' עזריה בר' יהודה מעשה בבת כהן שזנתה ותקיפוה תבש זמורות ושרפוה אמרו מפני שהיה ביתה שבאותה שעה בחי:

פרגיה עי' מסבוך מן ש מעאלן ונס כאנוא יתריקון בר' יצחק מסבוך לשון אחרים לאכל ש נפש יתמי שריפה וכלבא ש שנא פי בני אהרן אמת לפ יחברין ט אחר יתנקאמא וקיתל אלנה פיהם יבבו אותם בשריפה ושלנה הלא משפחה עם ש שכיח בשם הזה [illegible] אמר ש אנסא [illegible] תסהב מוכה [illegible] רגם חבר [illegible] ומולין קשב בתוך בדכה אין לנו מנאיב כמו קני פי הוב לן תהי לנא יונה קטה נמוה ענב ש כנף ומעני חומדה את בני מעיו הפיתמי את מעאי ובחרקבא וכלא קאלוא פי ש טיט אלא וקעפי שמאר נפלה לאור ונחומדו בני מעיה ומשקין מן תמרי מדו מעט ואין הנבה כר' יהודה ואם כר' שמעון:

מצות הנהרגין היו מקיפין את ראשו בסיף בדרך שמלכות עושה לי יהודה אומר נוהג הוא אלא מניחין את ראשו על הסלע וקוצצין בקופיס אחרון אין מיתה מצוה אלא מצות הנחנקין היו משקין עיס אותן בזבל עד שיכרסמו

(ספרי ירושלמי)

ונותנין קורין קשה לתוך הרפה וכורך על צואריו זה המושך אחריו וזה מושך
ואינו עד שנפשו יוצאת: תאנות פי׳ בריתא אמר להם ר׳ יהודה אין את
יודע שאין קרקע מנוולת היא אבל אני אעשה שהרי אמרת תורת ובחקותיהם
לא תשבעו חכמים יקונטן אלו וכלב פי׳ שקרא ל׳ קלב בשמים מאן שקורא
תעלומות לא תעלם וקל עלמא אין שלשים הם שלין יקבלון באילים אין מיבעי
באנגה לאן לעלך ש אמר עגלתם יקין אלו אילכוה בחוטמם ועגלת כבר
אלי לא עלם לנא אלא בגזרת מתעלת מנהם פלגלך אמר אלנב אין יכון שעשוע
אלטמטם מגלנין ש חאל ובלק נבקה תמנה ואין בלבה כי יקלה: אלטן
הן הנשקלין הבא על האם ועל אשת אב ועל הכלה והבא על הזכור ועל
הבהמה ואשה המביאה את הבהמה המנך והעובד עבודת זרה והנוטל
משרעו למולך ובעל אוב וידעוני והמתלבן את בשבת והמקלל אביו ואמו וגבת
על נערה מאורסה המסית והמדיח והמכשף ובן סורר ומורה: הבא על האם
חייב עליה משום האם ומשום אשת אב ר׳ יהודה אומר אינו חייב אלא משום
האם כבבל הבא על אשת אב חייב עליה משום אשת אב ומשום אשת איש
בין בחיי אביו ובין לאחר מיתת אביו בן מן הארוסין בין מן הנשואין הבא על
כלתו חייב עליה משום כלתו ומשום אשת איש בין בחיי בנו ובין לאחר מיתת
בנו בן מן הארוסין ובין מן הנשואין הבא על הזכור ועל הבהמה ואשה
המביאה את הבהמה אם אדם חטאת בהמה מה חטאת את לי שבחת נאלם
תקלה על יליה לפי כך אמר הכתוב הסקל זכר אחר שנא הבא הבהמה
עוברת בשוק ואמרו זו היא שנסקל איש פלוני על יליה: חייב מיתת
פי׳ התורה למיתם בם בסקילה ובשריפה לשופב עם בהמה מן קולב
מות יומת ואת הבהמה תהרגו וקאמר פי׳ מסיר כי בריתנו פי׳
מתים ידעי כלב ש בהמה וכמיתת בבהמה מיתת בשונב ערוה ומן ש בן
מן מן הבא זכור על עסקן בסקילה והלא הן שלי ממונה ערבע לחמור
וכלב איש שהביא בהמה על עסקו ידעי והלא הפסי ערבע בהמה והוא
בחתיכה הענש כל שופב עם בהמה וכלב האשה המביאה את בהמה על
עסקה לא פרק מן הביא על עסקה כולה או שעשו כולה וכלב הבא על בהמה
בן כולה בן שעשו כולה וקל מן לי מן אלכר אתעלב בגזרה לא מן אמור ש
על ות ומן כאנך מסגרקה פי מואתעא מן שמענה וקל בינא כל אתעלבנא פי
מוטעה לבני אנמעמא בנא לגבון פלבא פי מוטע ואחל לנו מן אראל ש פשל על
עלבא מוה ואלכר אי׳ אתא מעאנו ש מגבון פי ש מענה לבהמ ש ברך פלה פאלנ

49

מדרש

ראובן אינו יודע בפיו והוא מדבר מאליו וישמע אפס טאיר
והלוא אינו הנה מדבר כאילו וכלך מדבר משחין יכול לה מאיר
כלאים מן הקיט אבטח: ר' המחלק את השנה לדבר שחייבין על זדונו
כרת ועל שגגתו חטאת והמקדש אבין ואמו אינו חייב על ביקדש בשם
קדשים בבגדי ר מאיר מחייב וחכמים פוטרין: הלה ל משנה לי עקיבה
שלי יעקיד אין הם תלמיד שהם אין חייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת
והו אסור התומין לאן אסור התומין ערל ר עקיבה לאור יקיד ואנשים ל
חכמים פיקולין אסור התומין ורבנן פליג שמועה חלוק ואנשים שמעון תלמיד
ל מלאכות פקיד שהי חייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת כאילו הבין הם
מן שעה והלבה כחכמים: הבא על טהרה מאורסה אינו חייב עד
שתבא נערה בתולה מאורסה בבית אביה באו עליה שנים הראשון בתחילה
ובשני בחנק: יכל בינא מראית אין טהרה הקפמא מן וקיל אין הבית שהי
שערות כאר שאוחזני עשרים שנה שי מלה סגופה אשתר וקולפס הראשון
בספקלה ובשני בחנק אלא בת עלמה ראשון כלרכה אחת אין באו עליה
עשרה שלא כלרכה ועליין בית שתולה כולם בספקלה: המסית זה
הדיוט המסית את הדליוט אחר ישיראה בחקום פלוני בך אוהבת בך
שוקה בך מטיבה בך מרעה בל חייבי מיתות שבתורה אין מכניסין
עליהן חוץ מזו אחר לשעם והן עדין מביאין אותו לבית דין וסוקלין אותו
אמר לאחד הוא אומר לן של חברים רוצים בכך אם בית עדים אין
אינו יכול לבבר בפניהם אלא מלמדין לאחורי הגדר והוא אומר לן אחור
מה שאומרת לי בייחוד והוא אומר לה הלשה אומר לן בואי נעבד את
אלהינו שבשמים ונלך ונעבוד בעצים ואבן באלבים אם חזר בו ומוטב
ואם אמר לה כך היה חובבנו ר יפה לגו העומדים לאחורי הגדר מביאין
אותו לבית דין וסוקלין אותו והאומר אעבוד אלך ואעבוד נלך ונעבוד
אזבח אלך ואזבח נלך ונזבח אקטר אלך ואקטר נלך ונקטר אנסך אלך
ואנסך נלך ונסך אשתחוה אלך ואשתחוה נלך ונשתחוה המדיח זה באומר
נלך ונעבוד עבודה זרה: קולבה זה הדליוט המסית את הדליוט לאן בית
המסית מיקהו בחנק והמסית את הרבים והם מדיחי עיר הנדחת אין מכניסין
עליהם ואנשי מכמנין למסית הדליוט פקיד והלה ש אקוא כלבת אלא קאלפא
ליחיד מהו ומסית ואין קאלפא לרבים אינו מדיח חכי כאשר בהם בלשון שומע
ויקול להם נלך ונעבוד עבודה זרה נקול כתיב בי ועבדם ועבדה ואם

המכשיר העושה מעשה ואת בחוזר את הענין ר עקיבה אומר אעפ"י שאינו
שנים לוקטין קשואים אחד לוקט ופטור ואחד לוקט וחייב העושה מעשה חייב
והחוזר את הענין פטור: קולה פטור הוא פטור אבל אסור מקבל פטור:

פרק שמיני

ואלו
נעשה בין סורר
בין סורר ומורה מאימתי
ומורה משהביא שתי שערות עד שיקיף זקן בהתחלה אבל לא כענין את
שהברו חכמים בשון נקייה שנ' כי יפיח נאי בן ואהבתיך בין את הקטן
פטור שלא בא לכלל מצוות: כנאיהבתיך עת שערי עתה בחקן בי לשון
נקייה וקל הענין אין כלה ר' בבאת שתי שערות אומרת בי בעד שעשית
שנה ויום אחד ואת כאן אקבעתן בלה שמן הבסמי חסן ואת שתי שערות
פיה סימן ואומרת הי שומע וקל בינה הלא שמעני מראת בי בחורת ומקבי מאת
עם פלגה אשהר בעד הבאת שתי שערות אינו נעשה בן סורר ומורה ולא לב
יקיף יקן בהתחלן לקולא בן ואת אב ובעד פלגה אשהר יאכלן יכול
לה ולא נאנה מנל יבית שתי שערות יאכלן אין תחבל מנה ר מריאה לפלגה
אשתי ישהבר חמלבית פלגות בי בלה שמלה יאכלן אין יכול אב נאי נעשה בן
סורר ומורה וכלך מקי הקיף יקן בהתחלן קל חכם נפקה ואינו נעשה בן
סורר ומורה ולו בקיף בי אבר בבאת שתי שערות: מאימתי הוא חייב משיעל
שליש בשר וישהה חצי טבין באכילה ר יוסי אומר מעה בשר ולבין אכל
בחבורה מצטרפת אכל בעבור בחולש אכל מעשר שני בירושלים אכל נבלות
וטרפות שקצים ורמשים אכל נבל ומעשר ראשון אכל לבר שבוא מיצוה
ולבר שבוא עבירה אכל מאכלות אסורות אכל בשר שהבה בלא שחיטה אין שהבה
יין אינו נעשה בן סורר ומורה עד שיאכל בשר [illegible] יין שהו זולל וסובא אין
עליו שאין ריאיה לבבר אלא בבר שהבי בן בזולל בשר לחוי
שליש חצי מעה ואין שרוטב איצטא אין יכול שלחם בשיעול בשר בלא
שלא מזיע ואת מזיע וקולה דבר שבוא מצוה ולא מלדבר עבירה אבל
ולבר דבר שבוא עבירה מקבל אם יוסי העושה עבירה לקולה בעל אינו
שומע בקולנו חבי לא יכון בי פעלה לאך אנא מאת ואנביה פקח נא פלאך שאינו
ואין בלבב כי יוסי: נעב משלאבו ואבל נרשות אבין משלאחרים ואבל בשות
אחרים משלאחרים ואבל נרשות אבין אינו נעשה בן סורר ומורה עד שינוב
משלאבין ויאבל בשות אחרים ר יוסי בר יהודה אומר עד שינוב משלאבין
ומשלאמו: ירוד ר יוסי בקולה אין נעוב מלמי מעולה המוכרת לאבין ולאמו

אין מוחלטת אין כאן לאוה מוחלטת עד וכמ למאוה טוב ולעלב בעין יפה
שכן מאוה של מוה שאין לבעלה בו קשה ולעלב מאוים ומן שרוט באלמנה
מן ישקרי בן בתשבה בעלב שמאוה למאוה בשר ויין בשול ומאפלה חיסה
קלגת פלב של ונוה של מוצעה ומן הלבה כי יומי בל יבולה: תיה
יבין רוצה ואמו אינה רוצה אמון רוצה ואביו אינו רוצה אינו נעשה בן
סורר ומורה ר יבולה אומר אם לא הביאה אמו ראויה לאביו אינו נעשה
בן סורר ומורה היה אחד מהם נקס אין חבל אין אנס אין מומית אין תל שאינן
נעשה בן סורר ומורה עד שיאכל וישתה בו ואת בלאמין וכולם אומרים אוכל ואת חבירו ואמן
לא את אלמין בעבודה ואת סומין אינו שומע לקולנו ואת חרשים מקריס בו
בפני שאשה ומלקין אותן חוץ וקלקל עילון כשרים נשאשה ואינו נסקל עד
שיכוון שם שאשה בריאשונים שכן בגנו אה הוא שנקה בתניכם בית עד
שאשה נעשה לינו ואחר כך בקיץ יזקן הבחרון פטור אם משנעשה לינו בית
ואחר כך בקיץ יזקן בבחרון חייב: ראויה לאביו יכיל בלעלב אין בקטן שמא
במראה ובקומה ובקול לקולנה אביו ואמו וקולה ומקריס בן בפני שאשה יעד
מקריס בו ולוקה בפני שאשה לאין התורה כשנים מקלכל בהדיאה ומן אלמנה
אין של שכן אלא נעשה לינו ובדרא קשיעא הוא ויקבל מקב וב ואין בלבה כי
יבולה: בן סורר ומורה ילון עליהם סופו ימות זכאי ול ימות חייב שאי אפשר
שלא עשיהם הניב לבם והניב לעולם ואלדיקים רע לבם ורע לעולם יין ושכר
לעשיהם הניב לבם והניב לעולם ואלדיקים רע לבם ורע לעולם פיזור לעשיהם
הניב לבם והניב לעולם ואלדיקים רע לבם ורע לעולם כינום לעשיהם רע
לבם ורע לעולם ואלדיקים הניב לבם והניב לעולם אחד לעשיהם רע לבם
ורע לעולם ואלדיקים הניב לבם והניב לעולם ילון עליהם סופו ימות זכאי ול
הורה האומרה אין אין בן סורר ומורה נהאמרה בי הלל של תל של אומרים
פטור שנאמר בם בי יהיה לאיש בן סורר ומורה של אומרים ומפרש של לומר לאכול מאלף
פעמים בא מן הקיעור פאמר אלמה אין יקטע בה מן חבל ויקבל-קבל אין יקבל
הבא במחתרת ילון עליהם סופו הוא בא במחתרת ושבר את הכלים
אם יש בם לשלם חייב ואם אין בם לשלם פטור: וכלבך בבא במחתרת מעלים
אנשי מעלה אין נאמנים עדאחד של לאו שנעשה מאלף יקבלה פלבך אביו
קבלה ואת פרק בן בא במחתרת או בא דרך חצר וירך בו וירך קרקע ואנשי
קבלה של כתוב עליו של אכסדרה ובור וקד קבין בי כנבות ונתנה אין מן אלמנה אין
קבלה מת ומשלם פלבך הבא במחתרת אין נאמר חבוטה בי תין לבעלה ואת יכו בשבר

פרק תשיעי

מעשר ואת חייב בשבת לתוך התחום או לתוך התחור ויכול הוא לעשות מעשר ואת פטור
שיפה בו את בשבת שיפה בו את בשבת פטור השיך בו את בשבת ר' יהודה
מחייב וחכמים פוטרין. המכה את חברו בין באבן בין באגרוף ואמלוהו ומיקל
והקל מאה שקלים לאחר מיכאן הבביל ומביר נתחייב פטור וחכמים מחייבין
שרגלים לדבר: שיפה בו הן אין שיר עליך לשתות בטיל או בשוגג
פשטה עליה והשיר אין שיכורים עליך לשתות ולשחק אמעאה כי נמאה והלוקח
כחכמים כי שלם: נתכוון להרוג את הבהמה והרג את האדם לבר
והרג בן ישלש לנפלים והרג בן קיימת פטור נתכוון להכותן על מקומן ונפל
היה בה כדי להמית על מקומו והלבה בה על גבו והיה בה כדי להמית על גבו
ואת נתכוון להכותן על גבו והיה בה כדי להמית על גבו והלבה בה על מקומו
ולא בה כדי להמית על מקומו ואת נתכוון להרוג את הגדול ולא היה בה כדי
להמית את הגדול והלבה בה על הקטן והיה בה כדי להמית את הקטן ואת
נתכוון להכות את הקטן והיה בה כדי להמית את הקטן והלבה בה על הגדול
ולא היה בה כדי להמית את הגדול ואת פטור אבל נתכוון להכותן על מקומן
והיה בה כדי להמית על מקומו והלבה בה על גבו ואת נתכוון להכות את
הגדול והיה בה כדי להמית את הגדול והלבה בה על הקטן ואת חייב ר'
שמעון אומר אפילו נתכוון להרוג את זה והרג את זה פטור: נאמר ר'
שמעון אומר מן על נתינה שפעל לאול ובן קונה נתכוון להרוג אדם
הבהמה והרג את האדם פטור נתינה לבר אינה אלא נתכוון להכות אלא
והכה אדם אחר חייב פרישנן ר' שמעון על לבר וקאמר אפילו נתכוון להרוג
את זה והרג את זה שורת הגבה כר' שמעון: נותח שנתערב מחרים בתוך
פטורים ר' יהודה אומר כולן אוהן לביפה כל חייבי מיתות שנתערבו
זה בזה ילונו בדבר אחד הנסקל בשרפין ר' שמעון אומר ילונו נסקלים שכל
שבשריפה מעורה וחכמים: מגלין ילונו בשריפה שהסקילה תמורה אמר
להם ר' שמעון אנו לא ביפה שריפה תמורה לא נתנה לבית דין שיגיע אמרו
לו אנו לא ביפה סקילה תמורה לא נתנה נמצא עבודה זרה נסקלין
בחנק ר' שמעון אומר בסייף וחכמים אומרים בחנק: נאמר ר' יהודה אמר
הוא על נאמר מיכאל ולכך אין תיק או אבן שיש מאבני אשים בריבה והרב
לא יעשה מן המאה כולם פטורים ואם בלא נאמר אחת שהרב ואמר
לינו ונתערב בשורים אחדים כולם פטורים ר' יהודה אומר כל שאלו יכולה נאמר
ניקנה כולם אותן לביפה ואין בלבה כר' יהודה ולא כר' שמעון: חי שנתחייב

שהיו מיבמות בבית דין יכול בתמורת עבד עבירת שיש בה שני מיתות ת"ל
בתמורה ר' יוסי אומר יכול בזיקת הראשונה שבאת עליו: כאמה של אדון
פי שכן עבד עבירה ונעשה לו מיתה קלה ובעל לבך עבד עבירה חמורה
כאן יקוס בש באב אחד ולן בחלה נאמה בבית חמו ואח יבקעה לאיש פעל
בעל לבך פאעלתא אנה לון בחמורה ועבה זיקת ראשונה עלי מיא אי לבך
מלבך אן הבן חמותן אשת אביו ויבוא עליה הן חייבי חמותן יבאתה שריפה
ואן חייבי אשת אבין נאמה סקילה פתן כאן צארת חמותן קבל אן יזנבת
אביה ילון בשריפה (או) כאן אבוה אזנהא אולא ובעד תזנבת אשת אבין
אזול בנפסהא וצארת חמותן ילון בסקילה ועלי הדא פקס ואן הלבה כי יפי:
מי שלקה ואינה בבית דין כופין אותן לביפה ומאכילין אותן שעורי ש
עד שיכריסו ונקי עתה התורה נפשות שאין בעלי כופין אותן לביפה ונותנין
להן לחם צר ומים לחץ: כיפה מטבח עמלי פי שמעון יכין אריהמאעה
מקבל קאמת ש שבין מוי ואי יכין מעה פיה חיב ימות ואי יאכס והלא ש
קאלת הנא נקה נשתה מלקות שלבית לאן פי מחוייב כרת פקט יצרב מלקו
וקל לכרת לבך ומיב אעלה פיהא בעד אחת מלקות לאחו פהו יצרב מלקו
מאת עשי ויטלק נה אלף מרה וקולה שאין בעלי יריך בה שאין בעדה שחיי
פה מיבה ואי אן לא קפקל ש שהאלה בוה אין ש ושב שבי המשנה שקבל בעלי
ש שהאלה ואן כאנת חק מקבל פהאל ש בהדאה או שבוך ושקפ פי ש בזיקה
ש חקירות ומו לבך ולאין יקדם ש כיפה נותנין לו לחם צר ומים לחץ הגי
בשעת קומה ויפל נפשה ובעד לבך מאכילין אותן שעורים עד שיכריסו ובקעי
הנושב את הקרקעות והמקבל בחנפס והבועל ארוסת חבירו פטורין בתן
כתן ששמש בטומאה אין אתיו בכהנים מביאין אותן לבית לחם אלא פרי
כתובת מוכין אין אותן חוץ לעזרה ומוכיחין את מיתתן בבית דין זר ששימש
במקדש ר' עקיבה אומר בחוץ וחכמים אומרים בולי שמים: חקרנה כל
שרה משקה מן קשות הנסך ומקבל בקופס בזן יכרך בשם בשם עבודה
זרה ובועל ארמית אין יבעל בת עובדי עבודה זרה במרגמיא בעשרה שב
פעמים זאל ובשעה ששעת שכרות מקבל קרבנות פיהם אומר בעד אשתי
או אלא ש יכן פי נמעי ישפט או כאנת בר עובדת זרה פלא יבוז קטנה
בבית מחויב כרת עלי בת עובד עבודה זרה ואן כאן ש ילכד פי שמרה ולא
עליל פי נמלה ש כרתות בבית נקל ובבין פי ש מקדאן פי חקלה ובעל בת ש
כרת: לאיש אשר יעשה וכו' וקל בונות אינה אן הבא על הבהמה לא תהי

פרק עשירי

חלק לעשר הבא שנושאין
כולם ראויים לעשר ישראל וגרים שנתגיירו חלק לעשר בבא ראויין אין
הכהנים המעכבין ואין עוברי כוכבים ומשמשי קרקעות ר' עקיבה אומר אין בקרקע
בפרים התיבוש והלוחש על המכה ואומר לא ממחלת אשר שום עליך אשר
עליך אבא שאול אומר אף הנחש בזוהמתו

55

1

2

3

4

5

שנאמר עונה תענוים שנתם ואונאתם לה והקנאתם עליה והדת כלה מלמוד
ואומרת ונתני בלבך שמצות עקל שלי. ונעל אחיה שעלה שיא אכר עד
שעלה פיקול נאי. נעלה בלית שעלה אלא לנאל בה כל אומה עלי שחקיקה
והלא הוי עיל שחכמים אלא שמות אי אלה ימלכה שראיע ויעמלבא ניקון
ונקבל נא נלבך שלי. כי נעמה כל נאי. אכר והוא שחכמים עליהם שמלה
עין הלית וקאלנא נא בעמם עטרה להתגלל בהם ולא קדלום לחטור בקי
שירון שי. מא בינה לך אלה נא יעל אחיה שעלה נא הקנאתם שנתם לה
ולא אכתם אב שמאל נא. הקבל דין אלבה מעשיהם ולא הקנו עונה ואחיה
שעלה אלא עלמה בקט ומלך נם נאיב שחק אלא אן. יעלה אלב חק ושאיע
חק פלאי הבא אתהקנאתם ולא יגו לנאנסאן שכאמל אן יקול אן עמלבא בלב
שפאיל ואלבא בלב שקבאיח שלה נבי אלה שנבא בחי ני נאלא נא
לנלך מקבל קולם שלי אלא חריק אחי ני. ולפעלם פיקאלנא שאמר שפאיב
לאנא אלא ראינא שאמר עקלה שלי. ים יפהם הלית שקלר ושלב לנאיה נאנה
נאלא עלי קלר נהלב עונה כסיל כאולנו וקל נהונא שחכמים עין בלית אינא
אעני אן יעלב שאנסאן נאיה עבאלקבה ואלקנאלב לנשראיע אמר חזר שי
אמור והו קול שפאעל שאמר שמדרך שחקאיק חנטבעה אים שוכו שבהון
פעבדים באשתעין אתה הלה עלי אנה נקבל פרם הין פעבדים באשתעין אתה
לרב עלי אנה נקבל פרם ואנתא אראלוא בלנלך אן יעקבל שחק נעל
שחקקלית הו שמעני שלי. יעברון עונה בעובד אתהבה וק אלא עלבם שמאם
פאתהנו חבק מאל אתר שאמר בחצוקנו נא כשכר אתצוקנו ואת אעני
קלית שלנל ואת אבונה פאנה כלנל ואיש עלי מית קקלם נאתאן שקול ואעני
אן הלית קולם פי נא סבני. שאת בחמר תריט למל תורה בשבול שאהיב עלי
בשבול שאקלא ריבי שאקבל שכר שעלם בבי כל נומר שהבה אנייי כי
שאתם עושין לא בעשו אלא מאהבה פקל נבין הלית שמעני ואיש אנה נבין שאת
וקאעל ה אעקבאתי שחכמים ולא יפעאתי עונה אלא נאתבל נבי קל אהקבה
וקומם שאבאר שמטיבת ושל הקבולאת שנתן צדקה ופלוב פי דרבה אברהם אבינו
אנה כאן עובד מאהבה ונחו הלית שטריק ינים שנזוע ולמעלם שחכמים עלי
שלאם אן הלית שאעני עויק בלא ומא כל אחל יל כה ואן אלרכה פלים
ואהקה אן אנל מלה ולא ירהב אעקבה אלא עזיה נאן שאנסאן לא יפעל אפעל
אלא לנאל בהא נפע או לדפע מי[illegible] אן יכון פעלה לגיר עלה פיכון יקר
לאהקשרע אפעל הלה שאפעל ולא תפעלהא לא נבוך אן עזאב אלנה ולא

X2

X3

X4

62

Z3

מסכת מכות

Digital Library

פרק שלישי

הבא על אחותו ועל

הן הלוקין

את אביו ועל אחות אמו ועל אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת
אביו ועל כלאי אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט אלמנה
ואשה חייבין עליה אבל שפחה גרושה וחלוצה אינו חייב עליה
אלא אחד בלבד: גמ׳ מאן תנא הלכה דאיצטריך כדתניא שלש אלמנה
פי׳ הלכה דמיצטרא מן לאו כלומר מן כלאחוייב כרת פחות או מיקרב ביה שתים
הלכה כאן לאו בעלים והתראה יתרב מלקות ואלא יתרב מלקות ועשה
השובה ופטר מן הכרת ומחוייבי כרת פחות כגון שבעה מיקרב מלקות
ומחוייבי כרת ומלקות כגון שבעה ומלקות עשה ולאו כגון שבעה
פי׳ שבאמצע ולא תאכלו עשר ושם פי תוכל הלוא יקאל אין אלא חייב בשני לאוין
כאן עבר אחת שבאמצע שם קטל בה עקובה כרת ואת עקובה מיקרב ביה שתים
ומעלה אין שבאמצע כלבא הי אחוי ונהי ושל אחר בו מצות עשה ושל נקי
מצות לא תעשה ושל אלבאט שלפי בבא שלפי פי שבועה ובבא יקאל
אין של מצות שבאמצע אין חמש שלפי ארבעה אלבאט לא ואל והשמר
ופן קאלוא כל מקום שנ׳ השמר פן שאינו אלא מצות לא תעשה והלכה
מצות לא תעשה הקמצה חמש עשרה שי ארבעה אקמאט מלקות מחוייבי כרת
מיקרב ביה לין ואולאיך נמ שבאב בעקאבהם של חמש שבאמצע מחוייבי כרת
של חמש שבאמצע מחוייבי מיקרב ביה שיקמצה וקל לכרגא אין האלין אי
מבמא מלקות של חמש שבאמצע כם מחוייבי לאוין והם שלוקין פיהם אבי
פי׳ הלכה של חמש מנה מלקות אלא שם פיהא מלקות ומנה מלקות אלא שם
אין בעלי עשה אלא אין כאן בעלי וקל פעל פעלה חכאמה
אלא עשה מלקות ואין כאן בעלי ועשה הוא מלקות עשה מלקות ומא
מלקות את שם עשה מלקות בהא אצבה ולכל לאוין שבתורה
פי׳ שבתורה הקמצה ארבעה אקמאט מלקות אלא שם פיהא מלקות וחמש
ואחד הן שלי שם פיה של מלקות וקול בעא לאוין אריד בה שנ׳ מן כאן
באחדי של אלבאט או כאן מי יפרב הן מי שאמר בעא בה
חמש של מלקות לאו שנתן לאזהרת מיקרב הן עון עשה
את יקח איש את אשת אביו לא יגיה חמש מצי
ואחות [illegible] בלא שלנו אלא מזהרת עשה שלי עשה

חייב שתים אחת ואחת: על כל שבת ושבת. למה נאמר לפי שנאמר
אלא קט עבדא בהדיא כמאן דאמר בין תמורה:
היה לבוש בכלאים פחות
היום אינו חייב אלא אחת אמרו לו תלבש ולבוש והוא פושט ולבש חייב
על כל אחת ואחת: קולבי והוא פושט ולבש עם בואו יוצא ואחרת
בא תחתיו יכול יאסר וירדה וכלך אלא בקי עליה כדי לפשוט ולבוש חייב
על כל אחת ואחת: ועל אחת כמה וכמה:
נאמן בחורש בשור ובחמור ובן מוקדשין כלאים בכרם שביעית ויום טוב נאמן
וכהן אבית הטומאה חבושין אומר אין הלבש כלאים אמרו לו אינו
השם אומר לפניו בגניבה בזאת כאשר: יכול שאומר בקדש אלא בקדשי
בדק הבית וקל עלמא נן לכתחלה נן בעבודה בבגדי עורך וכו ובאלמנה
מנה נמלה שקדשים אנהא אסורין בעבודה פלגלג חייב משום עבודה
במוקדשין על השור ועל החמור אחר ובקדשי מזבח נאמן בין
ונפ בלה כלאים אסור חלבו אסור ושומנו הי אסורין כגירה אקדש בזמן
ואחד ולכלב לא ימלטנו אין יצאתו שלא לצורך כגירה פלגלג שומנו
בעונה ומן אשולטת תמורת בכלאים חייב פלגלג אלא דל שגראב גרולת
על שמו שלי זרעתי חתך סולת חייב משום לא תחרוש בשורך כלאים: כמה
מלקין אותו ארבעים חסר אחת שנ במספר ארבעים מכה שבות מתוך עשרים
ס' הולכ אומר ארבעים שלמות אי אפשר לו להכה את חבירה בין כתפיו:
נוקלת ארבעים במספר לאחם טוטת נאמלת פלגלג במספר תשע
ויוד בה אין שם יעבר נזיר על כל שערה ושערה בעד כלך ארבעים יוד בה א
והאיש ארבעים על מה נא בה שנקל ותין בלבבה כי יהולה: אין אומ
אותן את ארבעים ואחת שמא יתן בו יתר מן הראוי לקבל ארבעים לקה מן
מלאו אינו יכול לקבל ארבעים פטור אמלוהו לקבל ארבעים לקה מן
אמרו יכול הוא לקבל ארבעים פטור עבר עבירה שיש בה שני לאוין אמלוהו
אומר אחד לוקה ופטור ואם לקה ומברחת וחזר ולחב: אעלה
קולת ארבעים יכנו שם יוכיל בה אחד יעבר ארבעים ואחד ואמאי יכול
בה אין מניח שתי ארבעים שתכבד ויפרנסנו ויהיו ארבעים
על הקרקע ומן תיבה לו כלי שעתו כאחד
ערב אחד ואחד ושתים עשרה ואחד ושתים עשרה ואחד
חייב שתים אחת ואחת: על כל שבת ושבת. למה נאמר לפי שנאמר
אלא קט עבדא בהדיא כמאן דאמר בין תמורה:
היה לבוש בכלאים פחות
היום אינו חייב אלא אחת אמרו לו תלבש ולבוש והוא פושט ולבש חייב
על כל אחת ואחת: קולבי והוא פושט ולבש עם בואו יוצא ואחרת
בא תחתיו יכול יאסר וירדה וכלך אלא בקי עליה כדי לפשוט ולבוש חייב
על כל אחת ואחת: ועל אחת כמה וכמה:
נאמן בחורש בשור ובחמור ובן מוקדשין כלאים בכרם שביעית ויום טוב נאמן
וכהן אבית הטומאה חבושין אומר אין הלבש כלאים אמרו לו אינו
השם אומר לפניו בגניבה בזאת כאשר: יכול שאומר בקדש אלא בקדשי
בדק הבית וקל עלמא נן לכתחלה נן בעבודה בבגדי עורך וכו ובאלמנה
מנה נמלה שקדשים אנהא אסורין בעבודה פלגלג חייב משום עבודה
במוקדשין על השור ועל החמור אחר ובקדשי מזבח נאמן בין
ונפ בלה כלאים אסור חלבו אסור ושומנו הי אסורין כגירה אקדש בזמן
ואחד ולכלב לא ימלטנו אין יצאתו שלא לצורך כגירה פלגלג שומנו
בעונה ומן אשולטת תמורת בכלאים חייב פלגלג אלא דל שגראב גרולת
על שמו שלי זרעתי חתך סולת חייב משום לא תחרוש בשורך כלאים: כמה
מלקין אותו ארבעים חסר אחת שנ במספר ארבעים מכה שבות מתוך עשרים
ס' הולכ אומר ארבעים שלמות אי אפשר לו להכה את חבירה בין כתפיו:
נוקלת ארבעים במספר לאחם טוטת נאמלת פלגלג במספר תשע
ויוד בה אין שם יעבר נזיר על כל שערה ושערה בעד כלך ארבעים יוד בה א
והאיש ארבעים על מה נא בה שנקל ותין בלבבה כי יהולה: אין אומ
אותן את ארבעים ואחת שמא יתן בו יתר מן הראוי לקבל ארבעים לקה מן
מלאו אינו יכול לקבל ארבעים פטור אמלוהו לקבל ארבעים לקה מן
אמרו יכול הוא לקבל ארבעים פטור עבר עבירה שיש בה שני לאוין אמלוהו
אומר אחד לוקה ופטור ואם לקה ומברחת וחזר ולחב: אעלה
קולת ארבעים יכנו שם יוכיל בה אחד יעבר ארבעים ואחד ואמאי יכול
בה אין מניח שתי ארבעים שתכבד ויפרנסנו ויהיו ארבעים
על הקרקע ומן תיבה לו כלי שעתו כאחד

שבועות שבים שבין ארבע ילידות בטומאת שבים שבין ארבע ילידות בטהרה
שבועות שבים שבין ארבעה נשים שבין ארבעה: שבועות שבים שבין
ילדים שבין ארבע מראות נשים שבין ארבעה: שבועות שבים שבין
חלב של אטמין על של מאיזי של מפקבל והלאן נשאר ונקמס ימינה פי שמאזי
קמטין אוב פעל בלא וכלא אוכל יפעלה וכלך פי של מפקבל אין יפעל ואין
לא יפעל וילידות בטומאה הן יבינאת פי שפרין שלי בעל בלא וקולה ישאות
השבת הן ירידו בה בעת נשיות השבת שבין בי שבים נשות בחיל ונשות הדבים
ופי בל ואחלה מנהמאן הכנסה ובוצאה וקל הבינוך אחכאם של ישאות על ~ של
מאזל פי אול שבת ולם ילכר מנהגת בעת אלא מאן לשם פיב סקילה פקט אמאן
פי אול שבת בלכר חייבי ופטורי מאן בעת בעתך ומראות נשים שאת ובגית
והמאן של אשאן המבהרת שעה בה ולשאת שעה בב ומאבין לכך אבא בין
ואולב אשלבה פי אול נשים: כל שיש בה ילידה בטהלה וילידה בטומ והעלם
בנקים הרי זה בעולה וירד אם יש בה ילידה בטהלה ואין בה ילידה בטומ
השעיר הנשרפת בפנים ויום הכפורים הולה עד שקולעין ויבוא בעולה וירד:
אכל פי הבינין ילידות בטומאה אוכלין בלבד של פלאם פי של שלי נים הן
מן נרין של מסכתין וירבא שי נרין של מסכתין והי שבועות אמאת שבת ונשים
פחד אפרד לבל ואחדה מנהמאת מסכתין על חלשאת ומאת יב אין בעולה
אין אל טומאת מקדש וקדשין במשיל כרת ובשוגג קרבן קאול אולה פיב והבית
את אשאן לי וכו פאן לם ימכבל קרבן של נפש ילאל ואם לא עשיב לו וכו
לא הגיע ילו והלאת הן וקלבן עולה וירד ולא ילמאת קרבן חבי הבון מעה ילידה
בטהלה וילידה בטומ ובעלם בנדים ואולב לכך קול אולבה פי בלאת של נרין ונעלם
ואנו והוא ילע ואשם פקולה ושלם מאנו לכל על מקדש עלם קבל לכך וקולה
את ילע לכל על עלמה מאת קל בקבל הרי ילידה בטומ וילידה בטו
והעלם בנדים ואנאת ונה אמקבלאולבה אין שעיר יום הכפורים בשרף
פיטול לעבה והו אשבה בנשר של בלאול מנה בקאלנפעת בלאת: אין
שעה בטהלה אבל יש בה ילידה בטומ השעיר הנשלה בחוץ ויום הכפורים
מכפר שבאולב חטאת הכפורים על שזה מכפר זה מכפר מה בפנים אינו
מכפר אלא על מקדש עיש בו ילידה את החיצון אינו מכפר אלא על מקדש שיש
בו ילידה ומאין הלאת בהינוק שנשבין הבנים ולם יקדש בב שלעלם אוב
חטאם של שעיר בואת לקדש והוא טומאת בם שלאמה מאנו טומאת
ובנים מקדש בם עלם בעב לכך אבה טומאת בין עוד של לכול ואבה יחום עליה לכול
של מקדש טומאת בלים מעה ילידה בטהלה בולה ושעיר בנשלה בחוץ ויום הכפורים

הן חטאת ואכל למחר יום בכפורים וקרבן שלו פר חטאת: על שאין בה
ידיעה לא בהתלה ולא בספק שעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין
דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר שעירי רגלים מכפרין אבל לא שעירי ראשי
חדשים ועלמה שעירי ראשי חדשים מכפרין על טבול שאכל טומאת מיתה
אומר הכתוב כי בשעיריו כפרתו עוד מקדש ומקדשים שביה רבי
שמעון אומר שעירי ראשי חדשים מכפרין על טבול שאכל טומאת ושלמים
מכפרין על שאין בה ידיעה לא בהתלה ולא בספק ושלום בכפורים מכפרי
על שאין בה ידיעה בהתלה אבל יש בה ידיעה בספק אמרו עוד מה
שיקרבו זה בזה אמר להן יקרבו אמרו לו בואיל ואין כפרתן עוד ביאך ב
קרבן אמר להן כולם באים לכפר על טומאת מקדש וקדשיו: קול ל
מחיל כל בשעיריים ירויל בה שעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים ושעיר
הנעשית בחוץ ביום הכפורים ובלית אכילתן לא יקאל פיה בלבה כבר
פלוני נתנה אחד מעשרות אני אלנב עם ובל ופס אומא אכילתן פי קיימת
ואסבלנאל מן פסוקים לם בלית הוישע לכר ונוה קיומסבם פיבא וקד ביעת
מן כל ראני מן ל אכילתם פיה עומאל מן ל אומאל קעפיה אכילתן בין
חטאים פעת יקלתם ... נבה כפלוני ומעט קולבם שיקרבו זה בזה אין
יקרב שעירי ראש חודש אלא הבבל הקרי... פי רגל מן ל רגלים שעירי
... אלא הכבל הקרי... פי ראש חודש לעין כל ואתר מוהמת חטאת בנעשה בחוץ
ר שמעון בן יהודה אומר משמו שעירי ראשי חדשים מכפרין על בטבול
שאכל טומאת מושיב עליהם שרגלים שבן מכפרים על בטבול שאכל טומאת
ועל שאין בה ידיעה לא בהתלה ולא בספק מושיב עליהן שלום בכפורי
שמות ומקדש של בטבול שאכל טומאת ועל שאין בה ידיעה לא בהתלה ו
בספק ועל שאין בה ידיעה בהתלה אבל יש בה ידיעה בספק אמרו
... פיה שיקרבו זה בזה אמר להן אין אמרו לו אם כן יהיו שלום בכפורי
קרבן בראשי חדשים אבל ביאך של ראשי חדשים קרבין בשום בכפורי
בכפר כפרה שאינה שלמים אמר להם כולם באים לכפר על ומקדש
וקדשיו: אבל ביאך של ראשי חדשים קרבין ביום הכפורי בכפר כפרה
שאינה שלמים לאחר קול קאל אין מושיב עליהם שלום בכפורים מכפר
שאין בה ידיעה בהתלה אבל יש בה ידיעה בספק: ועל זדון טומאת מקדש
וקדשיו הרשעה הטעשת בשלמים ביום הכפורים מכפר ועל שאר עבירות שבתורה
תקלות והזהורות הזדונות והשגגות בודע ולא בודע עשה ולא תעשה

כרתות ומיתות בית דין שעיר המשתלח מכפר: קאמר אלא לר' שמעון העומד
דתנים וכפר על הקודש מטומאת בעלים ומקבל חטאת וכו' וקשיא לי מאי מצית
עשה ומצית לא תעשה ניר לא תעשה כאידך וחמורות הן כרתות ומיתות בית דין
לא תעשה דלא תעשה ניר לא תעשה פקח ואמאי קרבא מכן
ניר לא תעשה דלא תעשה ניר לא תעשה פקח ואמאי קרבא מכן
ואזלינן בתר עיקר ועוד מנין לך שקולים תמורות
בשוגג אין במזיד ומנין תוציא אתה שלי שגג פוטר או לא הולך שעיר
המשתלח מכפר ונוכרין עיר נגיב מן שקולה אמתת תמורות שעיר עם הקשות
מכפרין: אחד ישכח ואחד כהנים ואחד כהן משיח ומה בין ישרש לכהנים
לבין כהן משיח אלא שלש הפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו
לשמעון אומר כשם שלש השעיר הנעשה בפנים מכפר על כל עם
הפר מכפר על הכהנים כשם שולוין שבשעיר המשתלח מכפר על ישרש כך
ולוין שבפר מכפר על הכהנים: יקול אנכי כלהם שוין בכפרת שעיר הנעשה
בפנים בין לכהנים וישרש ובין משיח פרק עיר פי טומאת מקדש וקדשיו ולא
שמעון יקול אנכי תיובתי בבכורה שעיר המשתלח ואנא אמאי כפר
על ישרש פקט:

פרק שני

ידיעות הטומאה שנים ארבע נשמע וידע
נעלמה ממנו טומאה וכפר לקודש נעלם ממנו הקודש וכפר לטומאה
נעלמו ממנו זה וזה אכל את הקודש ולא ידע משאכל ידע בו
וידע נשמע וידע נעלמה ממנו טומאה וכפר למקדש נעלם ממנו מקדש
וכפר לטומאה נעלמו ממנו זה וזה נכנס למקדש ולא ידע משיצא ידע בו
בעזרה וידע: אלא מעתה בידיעות הגלויה מתאניתא אתאן
[illegible] ידיעות הגלויה מתאניתא אתאן
[illegible] בעל כרחך ידיעות מתאניתא אתאן כאן עד שלא אכל כאן משנכנס
בהלכה שני ידיעות ולא מתאניתא אתאן וערך אין הדא מקדש לפי כפר עליה כלך
והלכה טומאת לפי ערך בעל כרחך אתה מקדש לכל בהלכה ידיעה כאבעה
מתאניתא אתאן וערך אין הדא קודש לפי כפר עליה כלך ואכלה ובוא טומאת לפי ערך
בעל כרחך אין [illegible] כאן קודש בהלכה ידיעה מאלמה ולא מאבעה אין וערך
[illegible] ואכל שקודש לפי כפר עליה כלך אתה מקדש טומאת נגעים את קודש
טומאת כל בהלכה ידיעה מתאניתא והלכה ידיעה מתאניתא אתאן ידיעות מתאניתא
שני ידיעות טומאת גופו כלך כאן וערך אתה טומאת ולפי כפר עליה כלך

בבתי דינין דברי ר' מאיר וחכמים אומרים בין מפי עצמן בין מפי אחרים אינן
חייבין עד שיכתבו בבתי דינין: קולא אינה נוהגת אלא בדיינים בלבד
בזמן שהוא מלך ופקוק עדות לרבים לאנשים פטורין ועל אנשים כאנשים
ואזהורי הא ואין בלבבך כר מאיר: וחייבין על זדון שבועה ועל שבועת
עם אדון העדות ואינן חייבין על שבועת ומה הן חייבין על זדונה קרבן עולה
ויורד: לא יקל אלא פי שבועת העדות ועשה מתנו פלגלג חייב על
זדונה קרבן ושגגתה עם זדון העדות הוא אין עשה אין כלה ל שבועה חרפה ואנה
יחקק ל שבאלה והלה שימין באטלה לבטה לא יערף כל לשם פיבא קרבן או
לא פחינל ישמה קרבן אמת אלא שנב פי נחלת אמורתא ולא יעשה כל שבועת
העדות חרפה או לא ותלך או לא ידגר ל שהאלה פלא ישמעי והלא קולה
ואינן חייבין על שגגתה: שבועת העדות כיצד אחר לעליס בזאו והעידו
שבועה שאין אנו יודעים לך עדות או שאמרו לו אין אנו יודעים לך עדות
חשביע אני עליכם ואמרו אמן הרי אלו חייבין השביע עליהם חמשה פעמים
חוץ לבתי דינין ובאו לבתי דינין והולו פטורין אמרו חייבין על אחת ואחת בשם
השביע עליהם חמשה פעמים בפני בתי דינין ואמרו אין חייבין אלא אחת אחת
ר שמעון מפי טעם מפני שאינן יכולין להזיר ולהודות לא בתי דינין כפירה
אלא פי בתי דינין לקול אלבה אם לא יגיד ושמא שמע פי שמושבע שלו יפיל פנ
ל אכבאר והו בתי דינין ויתחייב על שבועה ל שבועת חוץ לבתי דינין
בתי דינין לאו ל כפירה פקט פי ל מלעיקה בבתי דינין ועל לר שמעון בין
ויתחיב לאנשים מעל אנכרוא לא תמלכנים ל שהאלה בעל לך פלמין יתפש
בעל לך לא ילמלכים מעה שי לאנשים אינן יכולין לבעיל לגלך ל עדות
כין שהם כאחת שנים חייבין זה אחר זה בראשון חייב כפר אחר
אחד חייב היו שתי כתי עדים כפרה הראשונה ואחר כך כפרה
שניהן חייבין ופי שבעדות יכולה להתחייב בשתיהם: קולה כאחד
יכיל בה בתוך כלי לבור והו מקדאר שאינה תלמיד שנים נרב"א כאן בין
אנבאר הלא לאנבאר הלא אמרתי מן הלא שמקדאר ניקאל נהם זה אחר זה
וקולה שניהן חייבות נה שרט ולך אנה מקי מאכאנה כת שנב ראוי לבעל
פלא ילם כת ראשונה פי אנבאר הא שי לאנשים לם יבשלוא תקא ולך אין לנהם
אין יקול את עלמא אין קם נרנא תקום בה ל שהאלה ואנמא יכון חייבין כת בשנה
אלא אנכרת בעל עלמא אין ל שהי הקדמתה זל אוכרת ואנמא קולה הא
שניהן חייבות פתו כאת בונא בשתיהם כת שניה חרובין בשוגגין ושוגגין

פרק חמישי

אשמועי׳ אינו חייב וכו׳ פקדון וכתש וכלה עליו עליה בב׳ פקדון וקיבל עליו ושמ
בחכמים שבועת הפקדון כיצד אמר לו תן לי פקדון שיש לי בידך שבו
שבועה שאין לך בידי או שאומר לו אין לך בידי תשביעך אני ואמר אמן חייב
השביע עליו חמשה פעמים בין בבתי בתים בין בשדות בין בבקעה ובמדבר
חייב על כל אחת ואחת אמר ר׳ שמעון מה טעם מפני שהוא יכול לחזור
ולהודות הלכך בין בפעם אחת בין בכמה פעמים אינו חייב אלא אחד
אחד׳ואחד׳ואחד׳ וכן כל פקדון שיש לאדם בעולם אינו חייב אלא אחד בב׳ ג׳ ד׳
חמשה פרשיות אותו ואומרין לו תן לנו פקדון שיש לנו בידך שבועה שאין לנו
בידי אינו חייב אלא אחת שבועה שאין לך בידי לא לך ולא לך ולא לך חייב על
כל אחת ואחת׳ר׳ שמעון אומר על שיאמר שבועת באחרונה ר׳ שמעון אומר
על שיאמר שבועה לכל אחד ואחד׳ כן לפקדון ותשומת יד ושלוחה שיש
לו בידך שבועה שאין לך בידי אינו חייב אלא אחת שבועה שאין לך בידי פקדון
בשומת יד גזל ואבדה חייב על כל אחת ואחת׳ הלכך חמשים שעורים וכוסמין
שיש לו בידך שבועה שאין לך בידי אינו חייב אלא אחת שבועה שאין לך
בידי חמשים שעורים וכוסמין חייב על כל אחת ואחת׳ ר׳ מאיר אומר אפילו
אמר חטה שעורה וכוסמת חייב על כל אחת ואחת׳ ר׳ מאיר יכול אין לוקין
חטה ושעורה אנו אומרים ירייד בה ב׳ חכמים ילון אנו אומרים אנו מכין
ואחדה ואין הלבבה כר׳ מאיר ואין כל שמעון ואין כר׳ שמעון אנו
אף בידי והוא אומר לא אשקר ולא תתיתי משביעך אני ואמר אמן חייב
שמעון פוטר שאינו משלם קנס על פי עצמו אמרו לו אף על פי שאינו משלם
קנס על פי עצמו משלם בושת ופגם על פי עצמו׳ ר׳ שמעון יעקב אנו
אנו אומרים לעולם קנס שלי הוא שעל פי עצמו ושל חכמים יקול
בושת ושל פגם שלי יעל פי אנו אין אקיר בבא
הלבבה כר׳ שמ עבדתי את שורי והוא אומר לא עבדתי משביעך אני
ואמר אמן חייב עבדתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי משביעך אני ואמר
אמן פטור התיית שורך את עבדי והוא אומר לא התיית משביעך אני ואמר
אמן חייב התיית שורך את עבדי והוא אומר לא התיית משביעך אני ואמר
אמן פטור אמר לו חברו חבלת בי ועשית בי חבורה והוא אומר לא חבלתי
ולא עשית משביעך אני ואמר אמן חייב אמר לו עבדו הפלת את שני
פמיי את עבדי והוא אומר לא הפלתי ולא פמיתי משביעך אני ואמר אמן
פטור את הפלת לא המשלם על פי עצמו חייב ואין משלם על פי עצמו פטור׳

אכור מן סנא או שקל או טקדר שלי יקול עלי נטול וכלך קבון ומין ל
צאחב שרבן אלא אכבלפא פי חיוה שרבן אנה לאן יסוי רבני אקל מן
סנא או שקל או מא אלעי אנה כאן יסוי וכלא ראיב אבא תרי ישלב יתלפס
מלי אב בגלא שלנא עלי מא כאן כאי אסבאלת רבנו יוסף סני ישלב יתלך ראימא
ויקולב פי שקסס שאול מן פלה שמשה פטור ויתלך שבועת הסגוקל בינ
לך וקולב מי נשבע מי שבקדלון אמא ראנע עלי שקסס שבאני מן הדרך ל
משה והו קולב לא כי אנא סנא הלויתני עלו ושלשה לירין ביב שוב שלי לא
צאחב שרבן שבועת הקורב וידפע לינר לאנה מולה נאיך צת פלא יתלך לבלך
שרבן חקי יתלך קבל כלך מי שבקדלון בילו שבועת הקורב מן עלי שרבן אבל
ומינל יתלך בלא מן שעלב שלי לכר לאן הלב שעלב שמש פל ירין ואמא עלב
אמא עינו לאן בו פלש שמש פל ירין נאא בינא נשלך ש יעלהא שעא ניעב
פי הלא שקסס ואמא עני בהולה מיך צת או בכפירה בגל ובגלב שעלב
שלי לכר אמא ושבע הלב ויוציא בלב בקדלון וקל באן לך מראה מן סנא

פרק שבועת הדיינין

ארבעה לירין: ג

כל השבועות שבתורה נשבעין ואין משלמין
כל נשבעין ונוטלין חשכיר והנזקל והנחבל ושכנגדן תשוד על השבועה
והתנוע על פנקסו השכיר כיצד אמר לו תן לי שכרי שיש לי בידך והוא
אומר נתתי והלב אומר לא נטלתי הרי זה נשבע ונוטל ר יהודה אומר
אם מיך צת הולב יאמר לו תן לי שכרי חמשים לירין שיש לי בידך והוא
אומר שתקבלת מהן לירי והב: זקל אנלה פי מסגתק ש ימין ונקר
מעט ואם שלם חשב מן בלא מן שלי לא יגרס יתלך ונא ביך מן יאכל שי בימינ
לבן מדרבנן ועלא שבועת הקורב עלי באמנא ומן כאנוא טאלבין פי
שלי לא באב מגבין אמא ש שכיר פלבין בעל כבות משנל שבא
ונאול אשנעמל ש שכיר יחזק ש אמר אכלך ופי כלך שרטין אחלהמא מן
לבן תבעו בזמנו תאני אן יכון שכרו בעלים אמא אלא שכרו שלם בעלים
שלי מן יכבה א יקול לא ש כרביך אן אלא תבעו שלא בזמנו וקאל בעל תבות
פרעתי יתלך שבועת בסת ונלך מן וקע ש מנאכרה פי מקדאר ש אנייך
יתלך בעל הבות שבועת הקורב מן בגלא וכלא אנפק מעה וילפע לב מא יכו
ומן קבלך כי יהולה: הנזקל כיצד היו מעילין אותו ונכנס לבור בירון
ומשכין שלא ברשות אמר לו תן לי כלי שנטלת והוא אומר לא נטלתי הרי זה
נשבע ונוטל ר יהודה אומר עד שיהא שם מיך צת הולב יאמר לו שני כלי שנטל

ואחת דברי בשבועת שווא אחת דבר השוכח בלבלב בפרק שבועה:

פרק שמיני

ארבעה שומרים בפ שומר חנם ובשואל

נושא שכר ובשוכר שומר חנם נשבע על הכל והשואל משלם את הכל

נושא שכר ובשוכר נשבעין על השבר ועל השבויה ועל המיתה ומשלמין /

את הבאבדה ואת הגנבה: מחכאס ל ארבעה שומרין לעולם לא חכם נושא

שכר והשוכר ואחד והלה ש מחכאס ל מלכורך פיגם כלבא כי נץ בורח

ויקחם על היתה אין נושא שכר והשוכר נשבעין על האונס ואת יגזמבאא גרם

לא שבויה ואחרה אונס הוו והשואל חייב באונס אלא אין מאכלת בשעת מלאכה

מאי בינא פי ש פרק ש קמא מן מציעאה ושבועת השומרין אמאא כי שבועת

התורה ומעכון ש שואל משלם את הכל יחלוק קבל לעולם שבועת בתורה אין לעולם

שמי יהל בלעך צרורה לאמא עיטו לא בו ועל נחו מאבינא פי שמלק

מן הלה ש מסכתא: אומר לשומר חנם איכן שורי אמר לו מת והוא שנשבר או

נשבה או ננוב או אבד נשבר והוא שמת או נשבה או ננוב או אמר נשבה והוא

שמת או נשבר או ננוב או אבד ננוב והוא שמת או נשבר או נשבה או אבד או

והוא שמת או נשבר או נשבה או ננוב משביעך אני שלא אמן פטורי הלא

בין לאונס אנבר שיא לו אקר בה לא יגמרת ליה מאמר לא שבועה כי שלא בשעת

פי אי חאנב כאנב מן הלה ועל הלא פרק ומיע הלה ש פי יאנב וגרבא לא מן פ

מן יחלוק על שי כלב לו קאל פיב ש לא יגמרת לא לפע מאל פהו פטור ומן

כאן יחלוק על שי לו אקר בחקיקה ש לא יגמרת ליה מאמר פהו חייב על אנאקה ש חק חקי פטר עצמו מן בשמין

ולעלך ש חאכם לא ינבני מן יחלוק אחד על אנאקה שיא לו אקר בה לא יגמרת

ורפ איכן שורי ואמר לו איני יודע מה אקבה מת והוא שמת או נשבר

משביעך אני ואמר אמן פטור איכן שורי ואמר לו אבד משלם

ואמר אמן והעדים מעידים אותו שאכלו משלם את הקרן הולה מעצמו לא

משלם קרן וחומש משלם איכן שורי ואמר לו ננוב משביעך אני ואמר אמן והעדים

משלם אותו שנים משלם תשלומי כפל ואם הולה מעצמו משלם קרן וחומש

שומר חנם אינו משלם תשלומי כפל ואם הולה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם

אקר מן נפשה אמת שלה על עלך ומן מגבר פנא יגמרת חומש ואשם

פיך אלא אמנע ש נבה וכאן הו נפקה שלי נגבו יגמרת בשלומי כפל נקול אלא

יגמרת הנגב וכן יעני אם ימצא שהוא הנגב ישלם שנים אין כאן קנס ואין

משנת עדיות

שמעיה ואבטלין שנשתכחו מישראל פרשו את המקום וקיימו את
דבריכם: שמעיה ואבטלין היו אומרים שמאי וכל כמה יבין בי אבות
ובאגדת עובדות של מלאכי גריס ובקיאין בי אגדתא עומדה על גריס בראש
יקולאן בי מוצא מלוא בין מלאה בין בגדים כלך יקול כלך מלאה בין בראש
ממעל מוכתא והוקוב שחיב אלס לומר בגדים רבו ולפי מין יקרא מלואתין
ויקול אין של גדיר כאן בין בין ותין של קרקעה של אוכל כי של גדי רויב עין אבנא
מאחרי יושב על רבו עין אלכסנדרוס בריבע ושל בין הוי שנשתכחו ולכך נתנו
מאה ולנו רבע של קב לאן של קב אוכאגת לנוין וקל בינא קלר של לנוין פאה
ובקיין חיאך וקטוע של לבבה עלי מא שבל בה שעי גליין שנבין אצטל
לכך בי מסכת מקוות ואבגלי בש בלבבה של אוכל של כאשר קבל קלוב ואין כאן
לים בימא עלות לבוהא אינא אכגלאת שמאי וכלב ולים של עמל עלי מלהב
ואחל מוכתא בי שלמה בלבב לפי רוצה שלי עלה אכגאגת בלאמכתא ואין לה
יעמל בה ואב פלוא ישבה לכך בי אב של לבבות שלי נשמאי נפקל בי בית
מלקב עיר מלקב של שמיע לפי של לבבות שלי חזרו בית הלל לבורות כדברי
בית שמאי וקטוע של פרק ורובא שלי של שכאלו של שלי בי גרך של מסכתא:
ולאב מן כירין דברי שמאי והלכה לבטלן לומר לא ניתנה בראין שלא יבא אדם
עומל על דברו שכדי אבות העולם לא עמלו על דבריהם שלא יבא אדם
עומל על דברו אין לא יבא עלי אכגאגת ריאיה ויעמל עליה ויעמל בה ויעטף עליה
אין יכאלך ראיה אין אבות העולם ומאת שמאי וכלל קל אולמעגה אקאוסלי ושל
עמלי אכמים על דבריהם כמה הקלם: ולאב מן כירין דברי בית הלל בין המוכי
לך ואין הלכה אלא כדברי המרובין שאם ירצה בית הלל את דברי בית שמאי ומתוך
עלי שאין בית הלל יכול לבטל את דברי בית שמאי חברו על בית הלל ממנו
בחכמה ובמנין בית הלל גדול ממנו בחכמה אבל לא במנין אבל חכמי
בחכמה ובמנין בית הלל גדול ממנו בחכמה ובמנין: ולאב מן כירין
של הלבבה אין אלא אין בית הלל קל עמל עלי מלהב יחיל פלא יקלל בית הלל אחר
יראה בי לכך ולקטוע של תכס עלי מלהב של מרובים אלא אין כאן אכגאר עלי
אין בית הלל של מקדם שלי עמל עלי מלהב לכך של יחיד עלם מעה אחד
אין כון ראה שיהא בלאת בית הלל אעלם מן לכך למקדם: אלא בי יהודה אם
כן למה מן כירין דברי בית שמאי בין המרובין לבטלן שאם יאמרה אלם כך אלו
מקובל יאמר לו כדברי איש פלוני שמעתי: פלוא אין הקלם לפי קול בי
יראה אכגאגת כלאם יחיל בין המרובין ואו אין קל יקטוע בית הלל לכך

שני בירושלמי בית שמאי אומרין בכל המצות בית הלל אומרין בשקל
כסף ובשקל מעות הלכך חכמים אמרו בשלשה דינרים כסף ובדינר
מעות ר' עקיבה אומר בשלשה דינרים כסף וברבעה כסף וברבעה מעות
ר' טרפון אומר ארבעה ספרי כסף שמאי אומר יחיה בחנות ויאכל
בעלה: מצה שני שקלים ודינר רבע של מצה ורבעה הוי רבע של שקל
ולכך תני דינר ומעה ספרי ומעה ספרי והוי דרכים בעלה ונאמן ולפי שהחזיק לי שאין
כסף ספרי בי של מצה פעמים של תמרים בי ירושלמי אין יצרך מצה וירדה
בואש לשקדי בה מאי מראל בינוני בית שמאי אין נעלה כלה מעות ובית הלל
יקולו נעלה של מצה מעות שלו נחושת ונצפה כסף והמנין לפני חכמים וכם שמעון
בן עזאי ושמעון בן זומא ושמעון המצרי וחנן ותנינה קולן אנה יצרך דינר
דינר פקח נחושת או עקיבה יקול קמאן יצרך ושמאי יקול אין שחט אין
דפעל של מצה לאחב זכאי [illegible] עלה שי שי חבי נפל של מצה והלכה נבית
הלל והלכה של כלבה מעל אקנמן שלבא קל שרחשהא פי שלאחו אין מחכך
מעשר שני: כמאי שלבלה שנטל חמשה בית שמאי מטמאין ובית הלל
מטהרין שמאי אומר אין מלבין שלכסא טמא שקבעו בעריבה בית
שמאי מטמאין ובית הלל מטהרין שמאי אומר אין העשיר בב: אין שאין
של כראמי של בי יולמן עלבא של עריסים אין קרבן מרצעה של עאב של אבנוס
של סאב דינר לכך ויכון פיבא הברים ונקוש ובי שני בקמחי חפניין אעני לקטע
של מקשה של בי בלחם עלבה ומלבן שלכסא הרביעה מקושה גרוב עשה כרם
אי בי בלחם של עירופה פיבא והלכך של הרביעה מפרדה לא הצלה לנקוש כמאי
לי יצלח כמאי שקבעו בעריבה לנקוש שמאי אומר אין באעמי מה יעני ולא כאן
של כרמי אין נפק של נחוה מחוק אין עול ואחל מעל של נחוה פאנה יולמן ומעני קול
הני שמאי אין נקוה נמשכ הזב ובית הלל מטהרין מתשכב כזב כמ
כי פאני מ זלין מן אמסת כלים והלבה נבית הלל: אלו דברים ש
מת הלל להורו כדברי בית שמאי התשה שבאה מאליה היום ואמרה
מהבעל הנשאר שלא כשלו הניכם ובית הלל אומרין לא שמענו אלא בבאה
מן הקיר בלבד אמרו להן בית שמאי אחת הבאה מן הקיר ואחת הבאה
מאליה היום ואחת הבאה מאליה היום לא זכרו מן הקיר אלא בקוב חזרו
בית הלל להורות כדברי בית שמאי בית שמאי אומרין הנשאר והטול כעובר
ובית הלל אומרין הנשאר ולא הטול כעובר אמרו להן בית שמאי לבית הלל
הרכים את הערוב החמורה לא נתירו את המתון הקל אמרו להם בית הלל

פרק שני

0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

ש תדיר שהוי הלבנה למקום אחר, ועוד אין הכוונה שבבה כבוה ובוה שהוא רבוי ש
פרק ש באלו מין טבול יום וקדשים פסולים ואחרים אין ש מונחים ענין ש תצמד
ויקטע בו אחד חולבת פקיעת אחרת אין כאן ראיה ש מעבה. לחק ש ארץ שקנים
לי. גם יתצד והוא כל בה פחמתא כחכם ש ארץ ובו שלבנון קבוע ואין
פאנה הטבור כלבוא מתרדה מטעם עון ש ארץ שקיאים פבי שלעגים נאין
חכמתא כחכם שלקט ו[illegible] שלאדם פי ש נתמסמן פאה ומוסב
עליים הון אין יחיט בבית נ[illegible] לותנ פאן בקי כארב עון כלב ש עבי[illegible]
אות יקר שלי יקטן ש[illegible] ש[illegible] נאיה פנוז לה אין יבעל עון ש שורה ש לאורב[illegible]דר עבולבה
ולכך שאב טפתים מן כל נבב שהוי בי עבודה זה אחד מן ש לותנ ויחוב
ש בקיב ויזרע פיבא ש קמת ואת ארצך ויציר ש זרעפי ומט ש עבים שלאיר
ואין כאנה הלכה ש עבה מן [illegible] חיז לא יכון פיבא מטוח בוצר ומטומן כל
נבב פלאי יזרעפי ראובנא שי ולא [illegible] קלל עבודה בעפן מן כל נבב
נאין בצרפת יטמר ש זרע אע ש כרם [illegible] מלקק ארבב וקבון כלאים וקד
קבין פי ש כאתם מן כלאים הלא ש מעבר הלכה ש שאלאה כלבא
צחיתכ: עשה דבריס אמרו לעשי ישמעל ואת אמר נבן לא אמור ואין
הכר ופירש"י יהושע כן מלקיה התקים תורתה בשב אם לעשות לה מכה
חייב ואם לבוזיה ממנה לחה פטור והצל נחש בשבת אם כמהעסק
שלא ישכנו פטור ואם לרפואה חייב ועל לבמין אחרונה שהן טבורות
בי במה וטמאות במשא הזב"ז שעשר בי צדוק אומר אף במשא עזב
[illegible]רוב ומפני שאין נמירה מנאכבן: אפיס מורסה יעשר ש נח בין
ולבמין אחרונה טואנן בדוב ואחרונה ושרטוב סני מנקובה ש עיירות
פבאן וקעש ש[illegible] ישמעאל פי אפיס מורסה וצד נתש פעם יקלפיבא
[illegible] זמור ואת מוכר וכלבך פי לבמין אחרונה ואם יקל איצא לא טמאה
ש טבורות פבא ש בושע ובנבא כמא בקרי וקאנל עלי אי ובב יכון חייב ועל
אי ובב יכון פטור וכלבך בלבך ש טואנן בני ש[illegible] הקנקנים ובאיבא לא
[illegible] הקנקנים פקאנל בן שלי יעשר ש נח בן בב אם [illegible] פעם ש נח ו[illegible]
פעם נאן בלבך אמא יקצה ש אטבא הקנקנים פעם ש נח פהו חייב ואין בן
נאין בלבך אמרא ש אדם פלבך תאנל בבתולה ופו אעני יקוב הנא טור וכלבך
שלי יעשר ש תנח אין כאן נ[illegible] אין ישנה חכי נא יפאב פלבך תאנל בבתולה
ואין הצילה לנקבב בטמא אי בה נפסק פהו חייב סקילה ובבן ארנוב בי

שנעלם שנים מחלוניו זה בזה זב שהרי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין:
מנלן שלמים יילין נעלם מן עור מקבל טומאה שלי נממיד נתן שקיבל כאן ונפסל
ל' יארון כולה תחקרך ארנבת פ' נר יקול אנך אולת נבסך ל' זב ינהג
וירבע משכב זכר ובעל נדה אחכאם משכב זכר ושילי הנור ארבעה יעש
אנך אולת יגבלם ובקי מנך ארנבת אלבעה טפחים פעמים זאת יגבע
ויקבל טומאה כמת יקבל והו כאמר פעמים מיבין פי ל' כאמם מן כלים וכלבך
ל' פרסי אלא זאת מן [illegible] ואנבשתן שעל יקול [illegible]
תנלך קל פסל שכבה ורבעים זכרי כלים ולא יקבל טומאה ור[illegible]
יקול אנך יקבל טומאה כאן עלי מתנבין פי [illegible] ל' עשרין [illegible]
בחכמים: הוא היה אומר היאב זוכה לבן בנותי בכור [illegible] עשר בחכמה ובמנים
ובמספר לורוק לפנינו הוא בקיץ שנקורא בלורוק מראשו אין עליו סי שנ ועבל
וענין אוכל ארבע מיאוכל שלא אמר ולור רביעי ישובו בנה: נואי לנמאל
שנים ל' עשר והוא אין יכול עשרה [illegible] מן עשר אביה לאנה אלא קארבה פי
ל' מיאוב פיקארבה פי ל' עשר בנא שר [illegible] תשיא הגבי עלי ל' אכבר וכלבך
מעשה ל' אמור ל' טביעיה אנמאל בי אכבריה ועלי ל' אכבר איצא אין ל' אנמאל
אלא כאן לו מאכל ונקבה נאבנה ויבקי לנלך מקנעו במאכל אביה וכלבך אלי את
כאן לו עלי עלי אבוה ותעוב עליה פי ל' אכבר ופי ל' הומפנת חמשים חולין
עלי עקיבה שאין באחד זוכה לבן בחמשה זכרים אנמא [illegible] מרק שאלי
נא הניע נעונה חייב מצוות אבל משביע למרק אם כוא יגדיק [illegible]
ואם לאו אין אביו זוכה לו: ובמספר לורוק לפנינו הוא בקיץ שעני אנה ירוע שאין
ל' עלי משכאץ מצאנך עלי עלי לפנין חבי יכון לקזר מנה בעלי את
בעה כלא וכלא רובל ואחד ינמל הכאנת יכון ל' אמור שלי ועל בה וכמא אמבלנ
מן ל' קץ שלי [illegible] עלי לאשלאין ואמאל ולור רביעי ישובו בנה וכלבך כאן לאן חבב
מן יורלי מעשרים ומשה מן יומאי מעשרים ואומאל משה לכמא ל' ארץ שב
[illegible] מונא קקבי וכם ל' נוב ל' ראבע לקבב לאן יקובב נמאלי ולור רביעי ישוב
הוא אומא יבבי מן וקב ואלבם מן ל' שאם אעני [illegible] יקובב
הנה כאנה יקול מן תין ואלבם מן הלה שבאלי אובאנה [illegible]
אך הוא אמור חמשה לבריס שלשים שנים עשר חולק משפט לור
המבול שנים עשר חולק משפט אוב שנים עשר חולק משפט במדבר שנים עשר
עשר חולק משפט נוד לעפיל לבוא שנים עשר חולק משפט רשעים בגהנם

שנים עשר חודש שנ והיה מדי חדש בחדשו ר יותנן בן נורי אומר אין בפחות
ועד העיברה שנ ומדי שבת בשבתו: יעני ש שבתות ש מקרואתיה ש
אנשת צאורך שבתות בנסבה בעיבורא ש בעיון ותוקועה וספרתם לכם מאחר
השבת מסתמי אולי יום מן פסח שבת כמאן דמי ואחר מן בעל בעלה שבע שבתות
וכלך קולב הנא שבת בשבתו יעני כלך ל שבת מאי ש שבתות ש מנסובית
שיה וכלך בסאנה ואחבעין ומאי תיבל מאי מן פסח [illegible] עיבורא ושלי אוב לכר
בלה [illegible] מן כאונה לעסק מן בריך ש מי [illegible] מאי פיבא עלות וכלך
בלבוש [illegible] בלה [illegible] ומיצאך ש יי כוכבא קד
אבבבה פי [illegible] יקון וכלך [illegible] כל בלאם נאת פי בלה
ש מסכתא פני [illegible] שבוה בלבם פיבא ושבל מנבא בחת שבל ולכר ומנבא
מאי לכר והקחה מנבא [illegible] בקחה פי יום ואחל ופי נאבור ואחר בעינה וכן
יום שהוש יבו ל שעיר [illegible] עשרים בישיבה ובו ה [illegible] ס עליונה בו ביום קק נוס
וכלך כל מאי יקון פי ש [illegible] בו ביום [illegible] ס יקון פלבלא ש מעני קבל
פי בלה ש מסכתא בלבוש מן אבר [illegible] בלבוה פאעלם כלך ואחפטר

פרק שלישי

כל המטמאין באהל שנאמר זאת התורה וגו' להבדיל בין הטמא ובין הטהור
בין הרבים לזומאין הרבים מטהרין וחכמים מטמאין כיצד הנוגע בשני
חציי זיתים מן השרץ ובמת הנוגע בחצי זית ומאהיל על כחצי
זית [illegible] בחצי זית וכחצי זית מאהיל עליו מאהיל על שני חצאי זיתים
מאהיל על כחצי זית וכחצי זית מאהיל עליו ר יוסה בן הלכינס מטהר
וחכמים מטמאין אבל הנוגע בכחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל
זית או מאהיל על כחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית
אמ ר מאיר אף בזה ר יוסה בן הלכינס מטהר וחכמים מטמאין בכל טומאת
חיי מן הנוגע עם במשא והמשא עם באהל זה בכלל בל שבו [illegible] עם
שמות טהור: נמצא אעלמוני ר יוסה בן הלכינס נוגע חצי שעורה
שעורה לבאת בת שעורה טומאת פי טומאת אהל [illegible] יעלתך
[illegible] טומאת [illegible] ופי טומאת מגע [illegible] בין במקבין בנבלת
[illegible] פי טומאת [illegible] מן מקבת אבלות אין של אנשאן אלית באהל בו בטומאת
[illegible] ית נגע מן של מקבת באהל נגעת באלית כאן של אנשאן פי בית
[illegible] חצי מן המת ויכרך עמו מן אעלמוני כאחד של בית ויצא בחצי זית אחד
או יצא [illegible] ית בשדה ובמת ויאהיל על חצי זית בשדה ובמת פאהל פי בלית

כלה אינה טמאה עד שיראו חכמים פי הילד אין נוגעת ואוכלת מה' עד שיצא ואין הלדין
מעוברין מעשה אחד בי קסם שאל בעד הלך אבל בנוגעת בבהמה זיבה ודבר אחר
מאכיל עליו ועל כחצי זיב טהור והלה יכול אין נוגע ומאכיל עם במאי מעשה
יחל וקדבין שלמוד שרוח הלזא שהקשה בי שאכר ושאל אין נוגע ומאכיל
שני שמוקף כמאי הכין במאי בי קולה אבל בנוגעת בבהמה זיבה ודבר אחר מאכיל
עליו ועל כחצי זיבה טהור ואומרים קולה אולת ובמאי הנוגעת בבהמה זיבה ומאכיל
על כחצי זיבה פסול עד שיהא [illegible] ולכך אין הכין כיאנה מקבלת עד טהרת
תצי זיבה אין במאי ובזאנה [illegible] אולי בינתא ובינתא לון [illegible]
מאכיל על לכך שחצי זיבה [illegible] חצי זיבה [illegible] כיאנה
שפוקיה פני הקונם לאין יכולת שחצי זיבה שנוגעת חצי זיבה שמאכיל
עליו וכאן נוגע בב כזית מן במאי ואומרת לחם בלא שחסר לבונבא מרקמטה
אין לכך שחצי זיבה לון טמא לי אקל שעור אוכל כמאי מיבין בי מוציע
אין מסכת אהלות אמאי לן כאן בי כיאנה טמא מאי פלים כאן
הקונם שכיאנה ולא עוד שחכמים אין נוגע ומאכיל שני שמוקף והלא הן ומעני
קונם בטומאה ריבוי בין שני מוציע עפקים ואין בינהם פותח טמא ולכך
אין נוגע חצי זיבה בכיאנה שמקונם ויכון שחצי זיבה אחרי בי קיעי שכיאנה
שפוקיה חבי יאכיל שחצי זיבה עלי שכיאנה שמקונם ובינהמא אקל אין טמא
בני אינא הקונם עלי שוב לי לכרגא לאנא נחסב שכרגא לקריב שחצי
זיבה אחרי אין שמי לי באכיל או הואכל עלי אמאי [illegible]
פלגא יצטריך עד שחכמים כמאי הקל בי קולה אבל בנוגעת בבהמה זיבה וכאלך
[illegible] שחכמים אינא יעקבלון אין אוכל ונוגע מישתין ואין בלבך
כי אחרי [illegible] אין הלא אין נוגע בחצי זיבה ומאכיל על כחצי זיבה טהור אלא
אין יכון בינה ובינה לון טמא בין חכמים מטמאין וכלך אין כאן שחצי זיבה לי
[illegible] ובינה ובין שמי לי באכיל עלי פחות מטמא לוסא מטמא כיאנה עובה
נוגע ומאכיל וחכמים מטמאין כיאנה עובלא נוגע בחצי חצי זיבה אינם
[illegible] בינה ובין שחצי זיבה אחר בשר פגא שאוכל לי אקל אין טמא ואין
כי לוסא בין [illegible] שחכמים [illegible] שרוח הלזא שלכך [illegible]
[illegible] אוכל פרוד אינו מישתין [illegible] וחכמים [illegible]
מתלין מעשה שני על אמסימון לדברי לוסא וחכמים אומרין [illegible]
לדברי לוסא וחכמים אומרין אם נשמאו ידין נשמאו גופו [illegible] אוכל פרוד הוין
אכלים טמאים מפרקיקא שאנא מוקמינא בי מיכין ואתל פחבוב לוז אלא מפקיקא ואינו

שעשה דבריו רבן גמליאל מחמירי בית שמאי אין טומטין את החמין
ביום טוב לשבת ואין אוקמין את המנורה ביום טוב ואין אופין את פיתין בר
ני עזות אלא ריקיקין אמר רבן גמליאל מימיכם שבעת אבא לא היו אופין פיתין
ני עזות אלא ריקיקין אמרו לו מה נעשה להן לבית אביך שהיו מחמירין על
עצמן ומקילין על העולם להיות אופין את פיתן גריצות וחורי: בית שמא
יקולין אין אופין מיום טוב לשבת אלא אם כן עירב בחמה ואין מבשלין אלא אם
כן עירב בהבשל ואין טומ[illegible] חמין אלא אם כן היו חמין טמוטין מ[illegible]
יום טוב ובית הלל לא יחמין [illegible] מקח ובקיא יגיד [illegible]
ובשל ויתם חמין פיקוח רבן גמליאל מקל בית[illegible] חמין ביום טוב ולשבת
מערב יום טוב שבת ערובי תבשילין ושל מנורה שאלכורה הנאה מי מצלה
קטע בית שמאי יתלו [illegible] יטבול כאן יבנו פי יום טוב
ובית הלל יקולין אין בונין בבנין ושרת אוקמין יקאם שכחה תרנגול ונם נעבד
ואין אין לקפד וגריצות כגון כביר ל"ו ורקיקין רקיקך שנים ונים שנך
נא כבני שרנך ואמתא שנרך כתרת שעון וקלבה נאן בית שמאי
יחמין אין יעבן שאנקאן עוגך בבירה פי יום טוב ובית הלל יביחון לנך אלא
פי פסח וחלב מאוה לעברי הבל נא יעבן בר שעור תלת [illegible] עלה לטמיר
וקל הקלם שעור תלת פי אנגבה שמסבכת וחורי נוע מן שבע פ[illegible] שנים קאין
הלכה כרבן גמליאל פי שלש: אף הוא אמר שעשה לבריו לבקל מכבדין
המטות ומניחין את המוגמר ביום טוב ועושין גלי תקולם בלבד פסחים דף כמים
[illegible] מין המטות לבנים של ארץ בין של אסרה ועל אנגא אנץ
קרבת ומניחין את המוגמר יחרית של בסור לעשקם אמת הבכור של גיאב של
אוגני פל כל המוגמר ובלי מקולם הוא אין יכון כאשו על כר עיו שלקדבן מקל
של פסח של יוכל פי ירושלם והלכה כחכמים: " שעשה לבריו
של עזר בן עזריה ורבי וחכמים אוסרין פרקין ויצאה בריצועה שבין קרניה
ובין אזניה ובין לחייה ובין לסנרה ובין שיניה אבל מוציאה היא בהמתו
ובין מוקרלין את הבהמה ביום טוב מפני שהוא עושה לצורך אבל אין
חכמים אומרים אין מוקרלין את [illegible] פרקין יעני [illegible]
אומא כאנא לאמרא בורקא פלאנא לא יגר עלבא נסבה לא כאנא
ומצועה עמלה כרסם של זיגה או עלאמה נאן בכבלה של תראם לאנב
ומלה כאן פי של נאמם מן שבת וקדול בו אנאב שלבאב שעוה של

שלישים משלמין בית שמאי אומרין אינו צריך לעקב ובית הלל אומרין צריך
לעקב ומודים שאם נקבת ומתמות שהיין טבורה הסך שתין טבור
ושמאי וירד לטבול בית שמאי אומרין את עלית מעלית טבור ובית הלל
אומרין כדי שיכנס אבר קטן אם בית שתין מטמא בית שמאי אומרין כל
מיכנס אבר קטן ובית הלל אומרין כמשקל טופח ל[illegible] אומר משום בית הלל
טופח ומטפיח: זכר ענמוג אין מין אחר לא[illegible] בשר בשר
באחד [illegible] ואחד משחין או נקאינטא כמו [illegible] אחד מין מכשירין ומין
אינו [illegible] מין אחר [illegible] מין אחר מין אחר מכשיר
[illegible] ומין אחר מכשיר
אינו אלא לא יכון אלא בדרכן בעלים לקובע גרעיני וכי יתקמים והו מכבוב: יכ
ואת שנקל יובן לומיר ליכן מה יכן לרצונו את יורד לרצונו פעולת רש שיכון בש
מלח ומעל פי כאביבית לתרבים ולין נחמה פלאך אלא יכרו מנה לגר שמוחכ
ותבקע כה ל שיכון פיקול בית שמאי אלא לא יחגזל אין יקבע שכאביבית לא מיכ
שמא שלי ומיעל אין שיכון לאלה [illegible] יגמע ויבלבא ובוחן שמכשירין אל
שם נרעת אין תבקע ואת מנפעה לפי כלך אינם מוכשרין ובית הלל יקולין מלפני
ש יקבע שכאביבית לרצונו אבקלבת לאן מעלטם אין שמא יגמע ויבלבא וקולף שמין
טבורה ומנו [illegible] אין צר מחכשה בכלך שמא אלא וקל קבע שכאביבית ואנפי אנכ
לא [illegible] אובמאמע שמותלו(אן) כאן אנלק שקבע בעבר ואובמע שמא
פאנה לא יכשיר אל ושם לגר לרצונו ולבירי מא יטלקון אחם שטבורה על שלי שני
מוכשר כמא נבין פי מסכת מכשירין את עלפי שמוח מנטף ומעל [illegible] שיכון יקטר מפ
ובית הלל יקולין אין כאן מן שיכון עלי נמאה כדי מיכנס אבר קטן [illegible]
שצריך מין אצאבעשיל אמא אין כאן אכבר פהו מנגוש מן אלש [illegible]
מלוקאסה ובקי עלי נמאה ושם נקלני שמשחין שמאין בחי מקבע אנא שמא
[illegible] פי שראבעאין מכשירין וקל קבקם מן כלך טרף פי שקאני [illegible]
[illegible] אין יגלי שלך שקבע אמאבאת טפח וטופח ומטפיח אין יגלי שלך נגלה אלא קם
[illegible] אבר קטן ואין בגבת כדי יכול: האשה מפקלשקבגדיל ובשוכ
[illegible] בית שמאי אומרין בפרוטה ומשוה פרוטה כמא בית פרוטה
[illegible] ומשוה באיפר הלעלקי בית שמאי אומרין פוטל כוח אלם אלא אשר
[illegible] ישן ובית הלל אומרין אינה הוה בו ישן כלשניהל עמה מאחר שנבעה המש
[illegible] ואנה עמו בפולקי בית שמאי אומרין אינה צריכה המנה בו שני ובית
הלל אומרין צריכה המנו בו שני אמבי בזמן שנתרשה מן התשואין ומולים בנתרשה

פרק חמישי

פרק עשירי

דבריס שמותרין אפי׳ בתענוג

ואיש אשר ינאף את אשת רעהו

פרק שביעי

צדוק עד פרין פטר חמור

קונטם נזרת שמא יבלע מהם עדרים ושמא על בזה שבאולה ואם עקרי הלה
לקרקע בא ואם נקרי מוהרי אין יקרב שלמים כמאן יכון פי שבאולה מן המורק:
והן העידו על ארוכות של נחתומין שהן טמאות שרי לשעיר מטהר והן בעידו
על תנור שחתכו חלות ונתן חול בין חולית לחולית שהוא טמא שרי לשעיר מטהר
והן העידו שמעברין את השנה בכל אדר שהיו אומרים הפורים והן בעידו
שמעברין את השנה על בקעתי מעשה ברבן גמליאל שהיה יושב ודורש מראשון של
שבועות ושפה לבוא ועיברו את השנה על בקעתי שהיה רבן גמליאל וכשבא
אחר לפה אמר ואני ומצאתי בשורה אחרת:
ל כבאזין שהי יושבי ואמר ומניין אדר בחסב שכלאת ומניין
פי מואצאת מן מסכת כלים מן פשוטי כלי עץ אין מקבלין טומאה מן התורה ואמאי
קנקנם מדרבנן פשיון יקולר שעיר אנקם לפ יטמא הלה של ארוכות הלא שקבל
של מפשל הן יעמל בין כך כריזה וכריזה רשע לשעה כלה מפשל תלק תלך
פשלת כמאל ארתפשעה לבם עשה שלטין מן כארב חבי אמנם שלה יקול רבי
שיעור אחד של רמאל פשלבין כריזה שהו כל מכסור של מפשל לאימלא ולבלך כדי
טאהר אבדלא שלא יקבל נאמה ול מכמים יקולון אל של טין לשלך בכריזה מן כאדב
פקל מהבשלבה כלבון ושאר כל שהיה ויקבל טומאה ואין הלבה כרי שיעור עלי
מת נין אי שלא פי רוב ל הגוף פי כמאם כלים ומעברין את השנה בכל אדר בו מן
לפה מן ישל מעוברת חבי לאחר יום מן אדר ולביקלין מן יקולטא פי אמר
ואחר מן אדר מן הלה של שהי שלי ידל נלא בו אחד שני וקולה עלבעי קל בינה
במא גרי של כל שהי חמעמולה בה: העידו מנחם בן מבעי על מוסף יורה
שלשולקי יוסיס שבוא טמא נעל שלשבעים שהוא טהור שהין אומרים הלה מבריו:
יורה חלר מבני פי שארץ וירמי שנאמר מן הקבלא וחולבא בניהן יאמר עלי
תאשיב של קדר יחלי של קדר בשלי שלי יטבך פשלת גבי ובל תיה יחלב פי שלב
מן כמא יפשל של צבאון ושלין טבבון של צאבון של מכר ושלין של
שחוסם ושל אשל עגלת מן הלה שאיאלאק שלי יעמל מנבא לשאולגת אשה פי של
טבע פבו יגבם ושלי יעמל עלי ובה שלי שיבה אן של יואלה על מא יחתשב פשה לע
יגבם חמש שלך לקובה בנור וכירים יובל טמא בם ושמא יהיו לכם וכל שלקבלם לע
שבעי כילם כמא עבין פי של כאמא מן כלם: העידו יוחנן בן בגלה על התרשת
שהשיאה אביב שהיה יפאה בנו ועלקטנה בתישרל שנשאת לבהן שהיה אוכל בתרומה
בתרומה ואם מתה בעלה ורשה ועל התרישו הנשוי שבנאו בבורה שיבין את דמיו
ועל התשאת הנשוי שלא נישאה לרבים שהיה מפרשת מפני הבין במאזנת:

פרק שמיני

ויכיר בקדושה בין שנתקדש
קדוש שלמעלה ובדקדוק פי' מקדש
כאדנה מנחיל עליה אמתים
קדוש סמוך יכיר שרי פקדה
ובמלחמה ופי' אמר במאזל פי' לשלך
עלה קדשה עדיכת וכי קדושת
שנה ובמי הכל מן חדושה
בכל קדשה לשארבן וקדשה
לעתיד לבוא

מסכת עבודה זרה

לבני איליה
ימים אסור מלאכת ומלבה עמהן ומלהשאיל ומלשאול מהן מלבלוסן
ומלגלוח מהן מלפרעם ומלפרע מהן ר יהודה אומר פרעין מהן מפני שבוש
איליה אמרו לו אף עכשיו שהוא איליה עכשיו שמח הוא לאחר זמן
איליה חזקתם כנאיה עין אעיאלכפס לא יסתכל אין ישמיכא אעיאל לאנבא
אתחזאן פי שתקיקב וגלה שלבבה איאס נר יום של עיד נפשה וחרמנא אין ישתי
מעכס אן יעלה מעכס לאחוס ישכרון מעאבדהם עלי לגלך פי כין שקנב פי זגר
עבודה זרה ואין הלכה כר יהודה ר ישמעאל אומר שמה לבני בן ושמה
לאחריה אסור וחכמים אומרין לבני איליה אסור ולאחר איליה מותר
קטיעה של בהמה בגולה אין אסור אלא יום איד יכן פקח וכל מה יבאע
וישקרי מנעכס פי יום עידכס אסור אעני אלא יבוז שאמלכפא עד
ואין הלכה כר ישמעאל ואלו איליה שלבני חלבנים ותמרים
ויום גניסיה שלאמוריים ויום כלולה ויום המיתה דברי ר מאיר וחכמים אומרין
כל מיתה שיש בה שלישי לה יש בה עבודה זרה ושאין בה שלישי לה אין בה עבוד
זרה יום הגלחת זקנו ובנזיריו יום שעלה בו מיום ויום שיירדו בו מביה באסורים
אינו אסור אלא אותו היום ואותן באים הלך של איל שלבורה כאנך משקוף
פי לגלך של זמתן ענד שלנאלי ול מנאלמין שיקס לגלך כל אומס של נאיע
מלבב פי נאיע אקטאר שלארץ אלא כאנוא עובדי עבודה זרה יאס פיבא מא עבר
ואעלם אן הלבה של מלבה של נאיאנה של קאימה בראשה של מאיה עלי אכתלאף פחקית
כלבס עובדי עבודה זרה ואיליה כלבא חראמ וינהב מעכס פי נאיע של שלישה
מא ינהב מא עובדי עבודה זרה ויום של אחד הוא שאין בה איליה שלבני פלגלך
לא תגזוז מא עובדי עבודה זרה מעכתקד של מאיה פי יום של אחד ראמא פי שי מן של אשיא כר
יום של אחד מא ינהב מא עובדי עבודה זרה פי יום איליה וכלא בין של נשתר
מיתה של בהמה יכון פיבא בבור או חרק הגיאב שמיה ואוכיב ואנסיה
שלאמוריים הוא יום שנגמרין פיה לנקדאוא מלך ואין הלבה כר מאיר ובנזירי כדו
שלאמוריים הוא יום שלראס ישתלק מא ויתלק מא ויתלק בה מן של נבאה כלבא ובולא של נהו
מן של תלאתה חראמ פי שריעתנא איצא לבא נגשבה בבס לבן לא יכון פיה מלקוט
אלא אין חלק של פאות כמא בינא פי מכוקו עיר שיש בה עבודה זרה חוצה לה
מותר היה חוצה לה עבודה זרה אסור היה בתוך של לה מותר מפני שדרך מיוחדת
לאוהבו המקום אסור ואם יכול לעשות גג מתיקום אחר מותר עיר שיש בה עבודה

זרק והיו בה חטאת מעוטרות ושאינן מעוטרות זה הוא מעשה בבית שאין
ואמרו חכמים המעוטרות אמורות ושאינן מעוטרות תופרות: קונה מבן
ישראל שם אין נעבדא טריף נמעי חוצה לגבולין אבל לא יתן בובה לכותי אלא
יכול שהיא עבודה זרה פנאתיך עין סכנתא פנאתיך עין לגר פתח ואחורי
מעוטרת שחוטה שמיה בהמי נועבתו תעשון שיהא עבודה
זרה ולבך לא תמא פתח אמור בהמה ולא לעופות אין כל בעל מום שאינו
שנתרועע יכול שהיה פתח בתוך חמש שלי הן בית עבודה זרה
בלא שרי פתח לגר שבעל עד שיהו בו ד' טפחים מנחת בכורים
קלגא באילימס חגי נסכים בלאדמס בד' קברי לשבת ועילה ועבדתם שם שעיר
מעשה ידי אלם עץ ואבן ואלא כאן בלא חכם שבעל נתכוין עין חכם בית עבודה
זרה נתפסת נאחת יתרם נשרף יפתל פרוץ שקובע פרוץ לכולם: אין
לברים אמורין למכור לגוים אינטרובילין ובנות שוח בתוטולוביין ובנות
וקרנגול בן ר' יבולא יאומר מוכר הוא קרנגול בן הקרנגלין בזמן
שבוא בתוך עשרה חוטא את יתעבדו ומוכרו שאין מקריבין חמר לעבודה
זרה ואין לוקחין מהנין מוכר ומרוחץ אסור ר' מאיר אומר אף לקוח
טב ותצב ואין לבם אמור לגוים אינטרובילין שבנוב שנאמר
שלי אמי יקריבו לכם שוח בהמי ופטרוקיון אטראפרית
שלי אמי יקריבו לכם שוח בהמי וקונר מאיר לקח טב ירול בה פרוטרות לקח טב
אין לו לוכבב שטיב ירול לעבודה זרה ותצב קצב לפי ולקיבה
נועלין שתשיש רפיעת ריקה וקונר יהודה אומר אין מקריבין חמר לעבודה
זרה יתיח וכלך בלבד כר מאיר שלי יחלם ביעבלה לאשים נזרה שמא
יקריב מהם לעבודה זרה: מקום שנהגו למכור בהמה דקה לגוים מוכרי
מקום שנהגו שלא למכור אינן מוכרין ואלו שנה אלם מפני המחנקות ובל
מקום אין מוכרין לבן בהמה נפש עשם ומייחי שלמיים ושבורים
מאיר בשבורת בן בתירה מתיר בסוס: בהמה נפש חרם
מיצוה עשבוקת בהמתו פחרם ביעהא מעה שלי ולא בזהיל אינקטוס
ולא יכלינא אלא ויקונ כתא יוה לי עלא יוה כראה ועאר יהא ובמיא
שלי אלא בשרא ולבך יוה לי ביעבת עלי ילי פמאר כתא בנא פ' מתא
מן פתחים ול שבורה אינה חל הכלם פ' שטאחן ובן בתירה יקונ פ' ילי
שלי שור נושא את עצמו כמה בנין בית שמאי ובית הלל אין מוכרין לכם

פרק שני

0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

102

פרק שלישי

מפני שכן נשבעין אחת

פרק רביעי

שלבדי. ונהגו ברשותו בבית שהוא פתוח לרשות הרבים בעיר שיש בה גוים
וישראל מותרי עיר שכולה גוים אסור עד שישב שם וישמר ואין השומר צריך
לבוא וישב ומשמר ואף על פי שהוא יודע ונכנע מותרי שמעון בן שעיר
אומר כל רשות גוים אחת: מטהרי יין שלבדי הן יין שנגבלה של ישראל
מן הגת אמרה חכמי יכול שמור ויהיה ברשות בעל הבית תלמוד לומר יחבאנו אין יכול
בבית עד שיהיו ברשות הרבים ויכול כל מי שמלינה ישראלים פתוח יכנס אין יכול
בבית עד שיהא ישראל ויכבד בפתחנו כמאן אזה חד חרס אמרת אין הרבה
בית עני אחד פתוח מותר לאזה עד שיגדל עני אחד עמהם בבית ואם מחזה
של מדינה כגון גוים וכאלו רי שמעון בן שעיר עד שיהיו בתוכו כל גוים
אחת בית ואפילו ברשות אחר אסור ולבבא כר שמעון בן שעיר ואעפ שאין
תלת כאן מפתח וחותם בית ישראל פתוח לרבים ועל אותה ברשות

המטהרי יין שלבדי הן ברשותו והלה כותבו לו שהקיבלני מותר
תעשה אבל אם ירצה ישראל להוציאו אינו מניחו עד שיתן לו את מעותיו
בית מעשה בבית שמאי ואמרו חכמים: ועל אין מפתח וחותם בית ישראל את
ולא יכנס מלבד ואמרו חכמים אזה חד יבדרך בית ועלה יין נסך

פרק שמיני

השוכר את הפועל נעשות עמו כיין נסך
אסור שכרו נעשית עמו אלא את על פי שאמר לו בעבור לו חבית
שלו יין נסך ומקום למקום ואפילו השוכר את הפועל בחמור להביא עליה יין נסך
שכרה אסור שכרה לו עליה את עליה שהניח לנגו עליה שכרה מותר:
קיטנית קנה הוא שקנאו חכמים ביין נסך ומן שמעלגים פי שאכלו מן שלו יהיו
לאכלה לרכובה נעל עליה זאבה פטור יקוס בה באגל אגב כאגה אבדי אגב
על רכובה נקלטן יין נסך ויחזיר בראבית פשעלמא אין לו שאמר בגלך בל שכיר
אומר אל תן יקעלגה בית בקלטן יין נסך: יין נסך שנפל על גבי פירות
ילין ובן מותרות ואם היו מבוקעות אסורות מעשה בבילות חזון שביה
אביה גרוגרות בספינה ושקבלו חביות של יין נסך על גביהן ובא מעשה לפני
חכמים והתירו זה בכלל כל שבות בהנאתן בטעם אסור ובשאי
בהנאתן בטעם מותר כגון בחומץ שנפל לתוכן: תקדיר של חרס
בכלאי ואם היו מבוקעות והיה בהנאתן בטעם אסורות ואם לא היה בהנאתן
בטעם מותר ומעשה בבית סאון שנפל לתוך הגרוגרות את

כיצד אלו חכמים אומרים לעיסה בשלשים וכמות יקדר בשלשים מין במינו פי
שאינו שלשה עשרון בשלשים כלך יקדר במאה הוא שעורו מאה ובמאתים
הוא שעורו במאתים וקולטת פי שביעית אינה חכמים אומרים כל שהיא במינו
כמות שבין פי שקולטת מן שביעית עם יניקתן הלה שאינו נאנה עד יחרם
אכלה ואנמא ולא אין יכלה בקדושת שביעית פקדו ולכלך הקלטת פי שביעית
פי הלה שמעון אין עם הם אסור אכילה ואנמא הו יאכל פי זמנא שביעית
כמות שבין הנאך ועד שיטלך עליך לפטה זוסחת אנא עלי סבינ שקרקפתא ופ
עשבים אינם בשלשים וכאם פחתו הלה שמעון ואשר הלבישה לא ין קל הניקך
פי הלה שאינו נאנה הרי אלו עלמות הל שלא נאנה לאשר ואחל או
בעשרת יקדר בעשר ועלי אשר בו שעמל ושלא נאריה עלי אשר ואחלה כמות
פי הלה אלא אסורין אוסרין כלשהן יין נסך ועבודה זרה ועורות לבוב
ושור הנסקל ועגלה ערופה ועפרי מצורע ושער נזיר ופטר חמור ובשל בחלב
וחולין שנשחטו בעזרה הרי אלו אסורין ואוסרין כלשהן קל הניקן פי פ
פרק שלשה מין מסכת ערלה מדקב לי מאיר אנה יעקחל אלו שדרכו למנות
אקדש ובינת הנאך הלה שמעון אנא בשר הלה שאינו נאנה יעקחל אלא אלו נאנה
פי פשי שחרמס חאלקמא אחלקמא מן יכון [illegible] למנות ופ [illegible]
בקנאה פאנה אומר בכל שהוא פקולה [illegible] נסך יריד [illegible] נסך אלא אכלנשך
פי אי עדל אכלנשך מן חביות יחרם פ [illegible] לאלקמא של חאלקמא וכלך
ריאר עבודה זרה מלמד פי נמלה ושור ועור פ [illegible] שור פי נמלה
שורים ועגלה פי נמלה עגלות ועפור פי נמלה עפרים ורבטה מן שער נזיר
פי נמלה רבטאת שער ופטר חמור פי נמלה חמורים וקטעה לחם מן בשר
שנתבשל בחלב או מן חולין שנשחטו בעזרה פי נמלה קטעאת לחם אי נמלה
באנה הלה שנמל יחרם פ כל הנאנה ופי שר נסקל ועגלה ערופה ופטר חמור
יקדל שנמיע יקד בינו פי שנאנה מן קדושין כון קלה כלהא אסורין בהנאה ועל
כל ואחל הנאנה וכונאת כלהא דבר שדרכו למנות בין הנכרי כרי אלו אסורין ואו
אוסרין כלשהן נאעטי דבר שבמנין ואינו אסור בהנאה יחרם קטעה נאנה אנא
נמלה קטעאת לחם אן אסור בהנאה ואינו במנין מכל אכלנאט יקיק כלאים או
נביל אנא יקיק חולין או נביד חולין והלא שאינו כלהא לחם שחנס פי חביות
שלשן שנר שלי בחקקנא אנהא נעשכת עבודה זרה אלא אכלנשך פי נמלה חביות
יביעש כלאים שלשים [illegible] חביות נירמיה פי שנחר שנאנה מן [illegible]
נו מעני יולך הניה בנס נמלה [illegible] עד לנרב פי שנחר שנאנה מן [illegible]

מסכת אבות

113

B6.7

B68

CC.1.

ל אנתאן כלך פהלת לנו תעתם עלי תא נבין ולעך אן שריעה אנמא תרמוז
תא תרמוז ואתרוך בתא אמרתך אן הלא ל סבב תעני חקני נבעד אן ל נתרחי
ל ואתלה אכתר עלי ל ל ל

Ex 3

Ex 4

Ex 5

Ex 6

ופתלא לפום צערא אגרא ואעפ"ט אין לנו תנהו אמרוהו אין יכול שאפשר
נפסח ובו אין יכול אתה בטל עשה זו שקבלו הדם שמצינו בהרואה
שריעה ובן קולבוס רבן שמעון בן גמליאל אומר לא יאמר אין אפשי אין אפשי
בשר חלב אי אפשי לבשר שעטנז אי אפשי לבוא על הערוה אלא אפשי ואע"פ
תעשה ואבי שבשמים גזר עלי בעל כרחי טוכבר ל' פלאתיו בפחדי ל' פלאטר
פלן ל' קולוס מקנאקין ולם ל' אומר כלנך כל כלאי בהמה חוץ ולא כלאיך בירושלים
אשלם ולנך אין ל' שרור ל' בי ענך ל' פלאסטה שרור בי ל' קלאנה אין ל' 7 ב 3
לא יבואהא אפשלמין לי יהואהא ויעבט נפסח עליהא ובי ל' אמור ל' משקוף
עשר ל' נפש אומע אנפא שרור מגל ספר ל' לומ' ל' ברוקף ול' נעבר ל' בנו ול'
אליה לתן לם יאסף ומנאזף ל' מחסן ל' אמאכ' ל' ונף ל' ואלף ומנו גדול
ובי ל' שראיע ל' יקולן עליהא ל' חכמים עליבי ל' פלאסף דבדים ל' שאלאנ לא
עבדנו ראוים בין לבהמה ומחוסרי בגדים עלמאנא ל' מקאכרין ל' לבין מרינא
מרץ ל' מקלמאין ל' שראיע ל' עקלה ולא משרף אין ל' נפש ל' בלוי שיא מנהין 8 ב 3
ובשמתקב אנפא נפש נחק צה ואין ל' נפש ל' פאשלב לא נשקבי תין הלה ל' שרור
שי אשלא ולא נקפאלם ל' נמוע מנהא אמת ל' אשיא ל' קאלא ל' חכמים
אין ל' פאבלי אנפא עליהא אפשל ונחק אלוף פבי ל' שראיע ל' פשעיר
ובלית שחיח לאה לנא ל' שרע מא פאנף שרור בונב ולבלית קאלא אין יחפוץ
ל' אנפאן יבקי נפסח על חמצו ולן ישלב מאשעה מנהא בל ל' שרע ואע"פ
תכמוקבים עליבי ל' פלאסף ובראת מבטלת לאה לם יקולנא יאמר אלם אי אפשי לעזוב
אלא בנפש אי אפשי לעזוב אי אפשי לכיב אלא אפשי ואפ ואע"פ נאב אמור
פמעיבה כלבא בשר פאלב ובישף שעטנז ועריות והלב ל' שראיע ונחובא כי
ל' פמיבא אלוב חקוקי קאלא חוקים שחקקתי לך ואין לך רשות לבריה בלם
ואומות העולם משיבין עליבן ובשעה שאתה עוסק בהן כאלו פרה אדומה ושעיר המשתלח
וכן וקלב ל' פומבא ל' מפאכרין עקלם ל' פלאסף משיבות עלי מא כינות ל' חכמים
פקד בבין אין שראיע מא קאלא ל' משה יכון שלי לא ישראל אפשל ל' 10 ב 3
לי שקאלא ויעבט נפסח עליהא ואינא יכון ל' אומר פרה בהמה והלה שקלה
עליבה ובקוף עליב בין לקולן ובין ל' קולן יש עלי שלאב מא וקל פאה
נדר בלוא ל' פשה שלי
ל' פלאסף
את יוסף פי ל' מדרשות
אין אין ל' אנפאי אין. כי אלוה מן פלא חנב פכיר ומע
חלבה על קדר קרבנם מן אלוה ועל מנחתם פי ל' נבוה הכי קאלא אין משה

ש. ש הוא פגז נקי ש. אספל פאן קונגאת פיבא אן במעיה אללה נ נקב ש. אספל
קונ שחיח נאן אללה עא אן נקבון ש ארץ בעלבהא פי ש מרכז פלכלך מתי
מא רמי מנהא נ ש. פוק פבון יתחרך ש. מרכז וכלך כנ מן אנזא ש
נאר יתחרך ש. פוק ש. במעיה ש נקי כאנק פי אן נקבון ש עאר מתחרכה ש. פוק
נא אן אללה עא אנאן חין חרכה הדא ש נ מן ש ארץ אן יתחרך ש. אספל
וף הדא יכאלבון ש מתקבלון נאנהם מעקהם יקונון אנק ש מעיה פי כ ש.
פי ש תין באנ ש תין לאימא ונם כלך שעקל תין בל ש מעיה כוגק פי שנק ימי
בראעיה ואן ש מעיה כלהא תגרי עלי טבאיעהא לאימא כמא יקאל מא שגיה הוא
ש יגיה ואשר לה. כבר. כי אן כל חגק יתחרך בשמאל ולכל אלגנוב ש חבאים אן
יקונוא אן נמיע ש אי אגק ארונה עק ש עאלה ש. כאנק ושק מגק תמא ועל
כלבא כלבא תקל מגק ש מעיה בהא פי שנק ימי בראעיה ובעלב פי טבאיע כלך
ש מעיה חינך אן יחדה פיבא מא חלק פלמא תלק פי ש וקק ש. יגב ט אן נב
אנק אמר טרי. שאן ונם כלך וקד אתפאנא פי הדא ש ארץ כגיר פי מדרש
קובלב ונרב ואן קולהם פי הדא ש מעני עוש כמעהנו כולך וקולהם לאימא
פי נמיע כלאמהם עלבהם ש מלאם. כרבון אן יגעלוא ש מעיה פי מי וף חין
חין ועלי הדא ש נתן יקאל פי ש אנסאן תלת קאפ וקעד אן בעיה יקאל קאפ
וקעד יעני אנה נעל פי טבאעה פי אסל ונול ש אנסאן אן יקום ויקעד באכתיאר
נא אנק ש אן עד קיאמה אן יקום ואן נא יקום עאת לה. ש אן עד מקום
תלת ש חגי אן נתקט ואן נא נתקט פוגב ש כבר אנר נתעקל אנק כאת אן
אללה אן יכון ש אנסאן מגתנב ש קאמה עלי ין ש נאר לו אנאבא כלך
אן יכון יתחרך ויסכן מן נפסה ופעל אפעאלה אלכיאריה לא נאבר לה
עלבהא נא מאטעה מנהא פאת בין פי כתאב ש חק וקאל מבין הדא ש מעני אן
קאלם פיב כאחל מאמנו לנאנק ט וב ורעוכו וקד בין ש כרנוס ש נפסיר אן קולהם
מאמנו לנאנק טוב ורע וכו יעני אנה קד יצאר ואחל פי ש עאלם יעני נועלים חגק
נועל ש מארכב פי הדא ש מעני שלי חגלב ואת בו אנה נפסה מן נלב נפסה יעלם
פי כאנב ש שרי ויפעל אי פא שי ונא מאטעה לה מן כלך פאנא כאן הדא פוק
נמל יד ב ואי מן גלוה ואכלוהי לעלם פאנת לם פי הדא פי ונל ש אנסאן מעני
אן יפעל באכתיאר ב אפעאל ש כי ש שי מגי שי לם געלנאה טרק ש כי ואן
יומי ויעני ויעאר ויגזאת וכאן הדא כלב עלב לם נעלמה מן יעוד נפסה אפעאל
ש כי ואת חגי תגתסב ש כי פעאיל ויגתנב אפעאל שעזר חגי תגזל עניה ש כי לאיל
אן כאן קד תעלב ולא יקול קד תעלב עלי חאלה לא יוכן תגיבהא אי כי תאלב

0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

Gen. 15. 13

Sol

Sol

Sol

Deum Israel
et Pharaonem

Gen. 6. 10.

1 Reg. 18. 37.

Psal. 4. 7.

Psal. 93. 17.

פרק ראשון

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע
לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה והם אמרו שלשה
דברים הוו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סיג לתורה: קל פרש
פי' עזר פלוגתא פי' הלכה שלילון דמקל וכוין כאן ונם שלין בעל שרש
גדה שלקאב פקט ופחיין על אפקמאב בארץ כלך מעהא שלילה שפאילה ומלך
שו ולפי שפרשתי בארץ רלאלון שלילה שלילה ובאחין בית אשרת אלבאטנפקט
ובארץ מעאני לעזרת בית שלקלי. מתונים בדין אין בטוח פי אלנאס
שלא יהא ונא יהתונה בסרעה חבי. בקהלות פקד הקטר לבם מעמד מת הקטר פי
הולכ כאטר ועשו סיג לתורה. עני שלגדרות שלקנות שלא תבאו אתם בתלמד
אין העבירה מתא קאתל הגלל ושמרתם את משמרתי וקאלוא פי הקמיר לגלך עשו
משמרת למשמרתי: שמעון הצדיק היה משיירי כנסת הגדולה הוא היה אומר
על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:
יכולין כל העולם והן שתורה וכל פרשיות שלה פי' גמילות חסדים ובמקרא
מנאמר שלשיעה וכי שלבנות לוקח שלאשה ומקבלה ובא עליה שלא
אכזל: אנטיגנס איש שוכו קבל משמעון הצדיק הוא היה אומר שלא תהיו
כעבדים המשמשין את הרב על מנת שלקבל פרס אלא היו כעבדים המשמשין את
הרב שלא על מנת שלא לקבל פרס ויהא מורא שמים עליכם: יהא מורא
שלשמים עליכם שלא תהא עבירה נעשית תחת ידכם ועל שלכך עליכם שלא
יהא נזיקין באין לעולם ואם באו בשבילכם באו: יהא מורא שלשמים
עליכם שלא תהא עבירה נעשית תחת ידכם ועל שלכך עליכם שלא יהא נזיקין
באין לעולם ואם באו בשבילכם באו: יהא מורא שלשמים עליכם שלא תהא
עבירה נעשית תחת ידכם ועל שלכך עליכם שלא יהא נזיקין באין לעולם ואם
באו בשבילכם באו: יהא מורא שלשמים עליכם שלא תהא עבירה נעשית תחת
ידכם ועל שלכך עליכם שלא יהא נזיקין באין לעולם ואם באו בשבילכם באו:

ישראל ישראל ישראל
ישראל ישראל ישראל

יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: וּבְאִסְתַּלְּקוֹת עֲנָנָא מֵעִילָוֵי
מִשְׁכְּנָא פָּטְלִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַטְלָנֵיהוֹן: כְּכֵן הֲוָה אָמַר
אִדְּמָר אַרְתְּפַע עַל מַשְׁכַּן יְקָרָא בְּנֵי אִסְרָאֵל אֲנִי גְּמִיר
מֵאוֹרַיְתָא: וְאִם לֹא יֵעָלֶה הֶעָנָן וְלֹא יִסָּעוּ
עַד יוֹם הֵעָלוֹתוֹ: וְאִם עֲנָנָא אִסְתַּלַּק עֲנָנָא וְנָסְעִין
נָטְלִין עַד יוֹם אִסְתַּלְּקוּתֵיהּ: וְאִין לָא יִתְפַּע עֲנָנָא
לָא יִרְחֲלוּ עַד יוֹם אִין יִתְפַּע

איש ירושלים אומר יבי ביתך פתוח לרווחה ויהיו עניים בני ביתך ואל
שיחה עם האשה באשתו אמרו בשלו חברו מיכאן אמרו חכמים כל
המרבה בשיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובוטל מדברי תורה וסופו יורש
גהנם: פתוח לרווחה אין יכול לה בא מפתוח לשון ניקוב מפתחי כל מפתחי
יעטר לאמר אין יושבת על גבע ועל עמוד ידבר לאחד ויהיו עניים בני ביתך
יקול אחד יגבי אין יכול מלדבר פיך של שכנתו ושל מפתחין אותה אין שוא של עבירה
וכלך של חכמים יכרכון אקלגני של עבירה ויפשטון אמקלקלאם של שכנתו וכוונה
אין כוכל של אנשים ולכלבה ומעלים אין של חליבת עשת עלי של אכלה אשתו הן
פי אחור של נשיכת פלבלך קאת אין של אכלאר אין חליבת חואם נאנה גורם רעה
לעצמו יעל הראשל לה רגילה לקיה פי נשמה והוי של שרה ובוטל מדברי תורה
בין נאנה אשתו של זמנין בשבת אכר ומופו יורש בגהנם נאת יולי שיב כלך של חליבת אין
של עציאין פוסקין של עקאב עליה: יהושע בן פרחיה ונתאי הארבלי קבלו מהן
יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב וקנה לך חבר והוי דן את כל האדם לכף זכות:
עשה לך רב ולא של יכול אהבת ניסון לך אם בקאל בין אנעלב אם בקאל חבר
בקבל לה של בקאנים פיחת שלך של עלם לאן שם בקאנים של אנשים אין נשמה כבעלמה
אין נירה בל בקעלמה אין נירה אקבקבה לה: אבטליון ושמעיה קבלו מהן הוי של עלם או לוזה ומגי
פינוח פי שיח בלה שוליה וקוזה וקוזה לך חבר אכרבה בלחני של שרון ולא יקבעשך
לך חבר אין בקחבר לחבריו ושלו לכך של נרין אנה יבני לשומעין אין יקבל עשמע
צליך צרורה לבקשלח בלך נמיע אחואבה כמה קאנשא אי חבריך אי מיבעבא פאן
לא בלה פיחבאב אין יהל פיה ולא יפקלבה לשאקבה אנשי חבני יקשל צליך ואל
יקאל יאשי פי נרה חבני יאמן צאקבה כמא יקון אחבל של אלאב אלא צחלקיה
פלא בצאלך עלי אכלאך ואמנא צאלך עלי אכלאך צליך פאלא אעבמל בל
ואחל אין של צליקין עלי בלה שוליה פאן נרין כשוחל מנבמא אקבמואם נרין צשוקן
פיכון נרשמאת בשיעך שיא ואחלא בשא שך ואת אחסן קול ארמאו של צליך אכר
הן אנה ולא אצליקין בקבה אנואש צליך אנעמה וצליך באחב וצליך פצלב אמת
צליך שמנשוה פבאצליקין של שריכין וצאלחב של מלך ועשכי בקה ואמת צליך
של ראחב פהו נועין צליך לבה וצליך שמענש אמת צליך שלב פמאצאליקה שמני
לשמשת ושחרין ואת צליך של שמאנש פהו אין יכון לשמשאן צליך קל אמנב נשפה
אנה לא יקחבש אנב לא בי פעלנא בי קול ויטלעה עלי נשיע אמנפא אמת אשן אמנע
ואת קלא אין צל כוך פוש אין יקחבה בי נשיע עלך עקן לא עשבה ולא עשב נירה פחשב

126

ואמרי לה קטנה של חכים חנוך לנער וגו׳ שמאי אומר עשה תורה קבע
אמור מעט ועשה הרבה והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות קטנה
אנעלך בשלוה כורך את שלי ופלטת סופה מן שתנאך באבטה מן יהקדם אכלך
ומן לם יהקדם פלטת אליה כי פוקדה וקטנות צדיקים אומרין מעט ועושין הרבה
מקבל אבותם ועל כסא כבוד לטס אחת פנאב חמה ותנב ובן בקבר ושש מיין
זמות פולה ופשעים אומרין הרבה ואפילו מעט אין עושין מוכל עפרין טס קול
ובב של כל ועוד של מעל יברך ולא לינאר ואחל מן שמיה ופבר פנים יפות בממתק
ובאתעתה: רבן נחלט אומר עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר
תמדורה: הלית של לו אמר לבש באתבאל אסתחל לים בו נמעני של הלעיל
בל נלמדתי קטל אנעלך לך שכך אסתאל לתקלהה כי של תנאל ואל חראש והרחקת
תנתק מן שכוך נחו קולהם כי ירושלמי זיל אזיל לי יזקן מן השוק דאפשר עשה
ואשתי לך וכלך הרבה מן אכראב של מעשר רוב טס הרמיון לבטן לנך מן שכוך:
אמרון בנו אומר כלי גלגלי בין החכמים נאו מצאתי לגוף טוב אלא שביקה
ומן קמלדש בוא העיקר אלא המעשה וכל מרבה דברים מביא חטא: קטל
קטל של חכים ברוב דברים לא יחטא ועשה פלך מן אכתר של פאם פשוט ולנוב
כמות נבל תשמן תלית אכתר של אשמאת פאמת אלנב שרוכב נאוה יהן כי נאמה ולו
פלאה ואחדה לא תבטח מן קקאל ומן עלאמאת של עלמאת קלה של פלטס ק אלטא מיב
לחכמה שביקה וכתרה של פאם מן עלאמאת של נבואה וקול כפיל נרוב דברי
וקל יקלות של חכמים מן קלה של פאם כנל עלי שרף של אחל וכן לשכך מיות ק
היגלות מיחפוגאת שביקה וגא. קיל כי כתב של אכתך מן בנוך של מרגאלין ראי יכתר
של מכוב חכה. אנא לא יכלם אנא קטל נגא פקיל לה מא עלה תפריאט פכוכר
פקאל. מעני בכרך של פאם כי נאוה יקלם ארבעה אקסאם של קלם של אחל פאם
כי פלה אליה דון מנעלה מגל שקם אשמאן וקול פחש ק ונחוראת פקול בלית נגן
אחך של קלם של פאם פיה אליה מן נאוה ומנעלב מן נאוה מגל מדת אנפאן
נעמקנעל בה ויכן כי פלך של מדת מא יחרב עדות כי אלי שלי מדוחה כי לם כרך
בלית נאגל בלא ולא יקבלם בבות של קלם מן פאם אן עצא של קלם של פאם
לאמנעלב פיה ולא אליה מגל אכתר פאם של עאמאת כיך בני כוך של מדינה
וכיך בני של קלי של פאם וזלך חסן לאל פאם וכתרה פאכבה של אמינה של פאנה
ואנו בזה מן אחאנאת פיגל קאל של פאם כתלת של קלם אן עצא פיכול לם כי אליה
אנה של קלם של ראנבא פאם כי מנעלה כלה מגל של פאם כי של עלה של פי אלה
ואלם של אנפאן כיאה יכנה אמאת נה קול אחל אלה וכתרה עבב

פרק שני

רבי אומר אין

פופת בטילה ונורית עון וכל העונים עם כעבור יהו עמהן
שמים שיפות אבותם ממיי עכן ושרקתם עומלת לעד ואתם תענה את
עניכם פאתנו עשיתם: ירוד בידיך ארץ הענן ש אשקנאתל בש מעישב קולב
ונורית עון עלי מא בינות פימוצא אלי קאתנא פופו שהוא מלפטים את הגביות
וקולב ואתם תענה את עניכם שכר הו כשאבמן אתנה לגבין קם עמהן עם
פעבור פקד ישקנאן עון עמלך מצוה באשקנאתנם פיתא יכן ש נעאשע פחאל
מן אתנה יחסב לכם אור עמלך לגלך ש מצוה ומן כאן קם יעמלוהא את ואשקנאתנא
באמור ש נעמע נשוף שמים: הון זהיריס ברשות שאין מקרבין נאלם אתנ נעזך
עצמן נרתין כאוקבן בשעת הנאתן ואין עומלין נו נאלם בשעב לחקן: קדד
בינו מן ישות ש מלטנה פבו יכבד באלאחקם ויחטר מנהם: הוא היה אומר
עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו בטל רצונך מפני רצונו
כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך. הלל אומר ש הפרוש מן הציבור ו אל תאמן
בעצמך עד יום מותך ו אל תדין את חבירך עד שתגיע למקומו ו אל תאמר דבר
שאי אפשר לו לשמוע ופופו לבשמע ש תאמר כשאפנה תשנה שמא לא תפנה:
קל עלמאתם ש פעל ש ראבא אתנה נא יכבו מן יכזב מן ש נעמע אנא בחסב פאתם
כאמא בינו בשאר וקאל מן ש אנתמן ומן תעלב ש ביאתך פאעלה פי נפסך ואתחנב
מן ירצע ידיה מן הקריב פעל ש כראתך לו ויזדהאקתמן ולא יאתמן ויקול קוב פעולה
קל חשלב נא יתמן ויתלבא לחוטא חד גזול ופו קולב על יום מותך ודבר שאי אפשר
לו לשמוע ואל בו מן יכון טאהר ש כלאם תמסתבעד פאסד פאלא אגיל פאתלב ריתי
אנם כאם שאיב פנפי עון ש אתון ש כלאם כאנה יקול לנא יכון כאמאך יתגאו
ש: בחעיל באניד ובאמול כגיל ותוטל יפבם פשאפנה אלא הפרוש מן בלא ש שנב
ובלא טחומא בקלם מן ושב שמאי אחבה עשה תורתך קבע: הוא היה אומר
עין בוע יצא חטא ועין עם הארץ חסיד ועין הבישן למד גוא הקפץ מלמד ועין
מרבה מחורף ומחכים ובאקום שאין אנשים מקשקלים בתורתו אישו: בוע הו
שלי נא עשם ונא כלב לנא ושם ארץ נשם לנא פשלה נשקיב ובטן לנא בארץ פאמל בקא
ובישן ש כלב וקפץ ש חריב ומעט בא מגלל יצאהב נפסך ונאחדבה עלי אחקב
ש פשאול אלל ונשם הלם עלמאת. עלמאתך פבן אנתך מעשע נפסך ומרגוע ויאכלן אנש
ואשקלב עברא עמיק חאנא מן ש בורה נא תוכל נא פי אכל ש עגב ש כבר ואת
פי ש יקם זפרין לעבאדה ש בעילה ואפנוא כלב נתחוק עלי טריק ש נעלה ויהו
קולב נא בשמים בית ואת מאכב לם היא חאנות לא בנפי קרוח היא ואת באלבלב
מעבי לם בית: אין היא כאה גול נעלה אחב צפה על פני פרים ואמר לה על

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

דאנטפת אטפך ופוק מטיפך יטופון: קאל למה עומדין ולמי עומד
מי שמש יעני אתך קבלה למה קולבה נרך שלי יקלבך מיקלבו ושלנין גבלת
ל קולאן אבעאת ל שרור מנערמה עלי פאעלבה כמה קאל עונהין לבלונוף
וקאל בור כרב וכו וקול ל חכמים במדה שאלם מולל בה מוללין לנ ורלך
מראי משהלל פי בל זמאן ופי בל מכאן אן כלמן יפעל שרור ויבדע אנאת
ל גוד וש ל דאיל פאנה נסבה בלחקה ל אלית מן קלבך ל שרור באינבא שלי אבקא
לאנה יעלם יצאעב בעמל לה ולגירה וכלך בל מעלם פיגיב ומן ישרע פעל
כיר מן ל כולאב פאנה קלבה פאידה כלך ל פעל לאנה יעלם שיא ויעמל בה
הוגירה ושן ל כלאב פי לגך חכים נדא קאל פי פועל אלם ישלם לנ: בוא ביה
אומר מרבה כשר מרבה ומה מרבה נכסים מרבה זאנה מרבה עבדים
מרבה נל מרבה שפחות מרבה זהב מרבה נשים מרבה כשפים מרבה קורב
מרבה חיים קנה שם טוב קנה לעצמו קנה דברי תורה קנה חיי בעולם הבא
רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי הוא היה אומר אם עשית תורה הרבה ל
תחזק טובה לעצמך כי לבך נוצרת: חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי
ואלו הן ל אליעזר בן הורקנוס ול יהושע בן חנניה ול יוסי הכהן ול שמעון בן
נתנאל ול אלעזר בן ערך הוא היה מונה שבחן ל של אליעזר בן הורקנוס בור סוד
שאינו מאבד טיפה יהושע בן חנניה אשרי יולדתן יוסי הכהן חסיד שמעון
בן נתנאל יראת חטא אלעזר בן ערך מעין המתגבר: מלה ל של אליעזר שתהא
ומלחך יהושע בן חנניה בל פלאיו של עולמיו יוסי הכהן בל פלאים של שקיבל
של אבותיו ושמעון בן נתנאל בל עפות ואלעזר בן ערך בנובד שלבן של סבים
של פאיק ושון בלמעני אויב עורה בין ויפעל בפועל עלי למעני: בוא ביה
אומר אם יבין בל חכמי ישרל בכף מאזנים ואלי אליעזר בן הורקנוס בכף שניה
מכריע את בולם אבא שאול אומר משמו אם יהיו בל חכמי ישרל בכף מאזנים
ואלי אליעזר בן הורקנוס אף עמהן ואלעזר בן ערך בכף שניה מכריע הוא את בולם
אמר להם עמדו וראו אי זו היא דרך טובה שידבק בה האדם ל אליעזר אומר עין
טובה ר יהושע אומר חבר טוב ר יוסי אומר שכן טוב ר שמעון אומר הרואה את
הנולד ל אליעזר אומר לב טוב אמר להם רואה אני את דברי אלעזר ערך מדברי
שבבל דבריו לדבריכם חזר ואמר להם עמדו וראו אי זו היא דרך רעה שיתרחק
ממנה האדם ל אליעזר אומר עין רעה ר יהושע אומר חבר רע ר יוסי אומר שכן
רע ר שמעון אומר הלוה ואינו משלם אחד לוה מן האדם כאלו לוה מן המקום
ברוך הוא שנאמר רשע לוה ולא ישלם וצדיק חונן ונותן ר אליעזר אומר לב רע אמר להם

יום אחד

עניה בקדר שכיבה הוו אחינאל אכר נאנה קל פעל עני שלכך רחמה נפ
נלא יערך בקדר אית עמל מעה אם תקנאל נחקה: הכל בעבו והרשות
נהונה ובטוב העוש נרון והכל לבני רוב המעשה אבל נא עני פי המעשה:
הלא שפעל הקמן אנראך עני ימה נלא ונא יכון מהכל הלא שנאם אנא נרב
עקיבה ובלא שרחה באינאן ובשרט אן קבבם אית קקדם פי שפעל מקזומה
קאכל כמא פי שאתם מעלם עזבה קעני ובו ילדה והוקובה הכל עבני קם
קאנל ואת הקטן אן בבוגה קעני עלם שאתעאל לנזם שנבר ואן יכון שנאם אכן
מקבור עני עמלכן שנאתאל נים שאמר כלך בל בל שלכך מכיר פי מא יפעל
והו קונה והרשוק נהונה יעני רשות כל זנם נהונה לו עלי מא בינא פי שפעל
שקאתמן קאכל ומחאכמה חלבה לנאתם אנאת פי באחסאן נא בקקני שחק שוקנב
עשבם כמא כין קעני מן אוצאפה וקאל ארך אפים ורב חסד וקאנא ארך אפים
לעבדיכם ולשעיה וקאל שנבי ואעלך טוב ... לבל וכו קם קאל אן שפעיל
לכם קחשל נחדר עטמה שעמל כל נכקרב עדד שעמל ולבך אן שפעיל
אנאת בחשל בקכיר אסתאל שכיר מראזב עליה ובלבך קחשל שמלבה לם אן
מאל שאנסאן פאל ואחל עטים מן אסתאל שכיר פאן לבך וחלה נים נחשל בב
מלבה מקאל לבך אן שאנסאן אלה וכב לאם קרחק אלך ליעאר פי מן ואחל ושטן
ואחל נים קחשל בה פעולה שכרם נחלה שפעל שואחל שעטים פאלבל אית קחשל
לאן כרם אלך מרה באלך ליעאר ולפע כל ליעאר מנהא בונה כרם לאן הלא נכרי
מנה פעל שכרם אלך מרה פחשלך מלבה חניב ובלא מרב ואחלה קקט נועה
נאם נועה עטימא לבעל כיר קם כלבה מן לבך ובלבך פי שריעה נים אנב מן
אמלי אסיר במאית ליעאר מן בעדך עלי שעיך במאיה ליעאר כאנב לי אחסורן ואמל
מן אפלי עשרב אחסאני מן אכמאל נקצאן עשרה שמאה ולו במאיה ליעאר ועלי אמל
פקם ובלא הו מעה חולב לבני רוב כמעשה אבל נא עלי פי כמעשה: הוא פיה
אומני פכל נעין בעדבן והמלולה פרופה עלי כל בחיים והחנות פתוחה והחנוב
מיקין וקפוקם פתוחה והיד כותבת וכל ברוזה למוות בא ונוב והנבאין מחזרין
תמיל בכלים ונפרעין מן התלם נאשתו ושלא נאשתו ויש נבם עלמה שי שמאכו והדלין
לין אחת ובכל מהוקין נמעולה: מיקין יחתל בלין ואת יטלבה עלי שמיקאם ובלא
שמתל בין מעלם שערין וקולב וכל כרוזה למוות בא ונוב יאכל שערך שמקדם
אן נים קם קחזר ואת נבר כל טאסבייאר שאנסאן יפעל מית שאת מן אתפעלה וקולב הנבאין
הו מתל עין שמוב ומאיר שעיקאבאת שנאולה שאנסאן וכל מהוקין נמעולה. מן בלא
כמא שנאית מנת חי העוש כבאן: ר שעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דרך

ארץ אם אין דרך ארץ אין תורה אם אין חכמה אין יראה ואם אין יראה אין חכמה
אם אין דעת אין בינה ואם אין בינה אין דעת אם אין קמח אין תורה ואם אין תורה
אין קמח: ידיד כלך אין כל ואחד מהמאמרות מפורש בפי וגוד ש אכר ומגמם לה
ואמא קולה פי ש בינה ושאצה פהו מעמפחם דקיק בצל ואנא אלכרה מגבלת
עלי פהם מן נשרי פי הלא שגרך ולגך אן שעלקלי יחשלנא ונפ גפילה אנאא
הן אדראכנא ש מעקולאת שגי נדרכהא אמא בא נגתע ש עזרב ונעקלנא הון נדיך
ש עזר ש מפארקה פי ונזלהא לון אן נשעלהא טאן עקלנא פלבי פי ונזלנא עקל
והלא ש אדראך הן שלי יתפמי בינה והו ש עקל ופפ עקל אי יסא נעקלון ואכנא
אין נדרך מא נדרך פבאעה יקולאן פ נדרך מעקול פלא עקל נעא ואן פ יכן לנא
עקל פלא נדרך מא נדרך מעקול נעא ש עקל נדיכה ופפ הלא עזיז ולו מן ש כתב ש מוסיעה
לה פבין בנת ואנאא ארשלנא אשב אני ש אלא פקט: הוא היה אומר כל שחכמתו
מרובה ממעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו מרובין ושרשיו מועטין הרוח נאחז
ועוקרו והופכו על פניו וכל שמעשיו מרובין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו
מועטין ושרשיו מרובין אפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזות
אותו ממקומו חלק שרתנא מעני הלא ש נעא פי הלא ש פרק מן פלאם ל הנשב כאן
דומא:

פרקא בינעי

111

בן זומא אומר אי זה הוא חכם הלמד מכל אדם ש שנ
מכל מלמדי כי עדותיך שיחה לי אי זה הוא גבור הכובש את יצרו ש שנ טוב אפ מגבור
אי זה הוא עשיר השמח בחלקו ש שנ יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך אשריך
בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא אי זה הוא מכובד המכבד את הבריות ש שנ כי
מכבדי אכבד ובוזי יקלו הלא כן וקל וחמר אברהם פי ש פעל ש מקלמכה:
כן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה ובורח מן העבירה שמצוה גוררת מצוה ועבירה
גוררת עבירה שכר מצוה מצוה שכר עבירה עבירה: קל בינא שוא הלא
ש קול כמא יב פי ש פרק ש עשר מן מנהדרין ולגד נבהוא ש חכמים עלכם שמש
עלי נעהה עניבה פי ש הורה פיהא מחרירין עלי עמל ש מצוות ולגך קולב אן יבגל
מעשה שלש עריס וכו ומעלם אנבאא לא תגפיל ולא יכן פיהא חכם עני מקלט חתי נשאר
ש הלכה לאחרי ש הי פי ארץ נשען קאלוא וליעקיה משה רבינו שתין שנה שנתנבא
ירמיה קולטות עד שיהיו שלש שבארץ כנען שנ שלש ערי מקלט תקינה ואנא אשכן
הדה נעונה קאלת קותיל ופאלת מצוה לגי אחיי אונה פאלדי פין מקלב משה רבינו מהיך
ש חקיקיה אכמל ש כאמלין רפ פי ש ויל נקל מצות עשה לעולה פאלוה ופאלוב
כנגד שנים לעולה ופאלת מצוה לגי אחיי אונה פאלדי פין מקלב משה רבינו מהיך
הוא היה אומר אל

ואסתר נקראין

[illegible] משה רבינו שלי כמלך היה ל[illegible] שנטל ה[illegible] ולא פלח[illegible]
מרוקבלה כי שנבוה אב בחכמה אב בנביאים אב בתורה ואוהב אלהים [illegible]
בכלל ל[illegible] פתח יקהל והעתיק משה ענן מאד וקולה מאד נתן על שמיר
נחו ל[illegible] אלהי וכתיב ותגלה יקולותינו מה וכלכך דוד משית שפן יעקב ונעים
זמירות ישלי והו מלך מטעם קד עטם מלבה וקודם מיפה מושוך בה עלי ידי
משה והו ל כוכב שלי דרך מיעקב כמה בין חכמים ונביא ומקדם שבעים
זקנים כמה ק[illegible] ושב שבת ומעלה יקולטן נפשה לב נשבר ונשבה וכלה
מן הלה ל[illegible] עלאבה עלי נאיבה ל[illegible] ומתא קאלטא כי כבר קולבם כל
אלם שיש בו נשמת הרוח כעובר עבודה זרה כת הכה תועבת ... כל נבה לב וכפי
הקטנה קביא תועבה וקאלטא כאלטא כפר בעיקר שנ ודם לבבך ושטחת את ...
שקיך וקאלטא אן זנב ל[illegible] מן נבה נאיע ל עיר וק[illegible] תועבת ... כלם
לב וקאלכ ל[illegible] כל המועבות כל וקאלטא אן ל[illegible] הוא נפשה עיר אלטבה
מלך עבודה זרה נפקיא ואם הקלטא מן קולבה הלם אשר שמלה כאלם ועש
נביר ל נפק כי בחמה נחשב הוא קאלו בעלה נחשב וקאלטא אן ל[illegible] יעלת
חקלבה קאלטא כל שיש בו נשמת הרוח נאוי לבלען כאשרב כתי הכא ורמי בקומתה
נזועים וכת הקם ואשרי כם תשיגון וקאלטא אן אלבה לא יהיו ל[illegible] פחייה
המגים בו קולבם כל אלם שיש בו נשמת הרוח אין עפרו נשאר שנ בקיצו ורננו וכ
שובבי עפר לא נאמר אלא שובבו עפר מי שנעשה שכן לעפר בחיין יעני שמהאלטין
תכם שלבין יעשון וקאלטא כי לבך וקאלטא כל אלם שיש בו נשמת הרוח שכינה מילבה
עלו שנ ונבוה מוארחן ... וכתיר מן קולבם אן ל ער עת איבא עוקאב ל[illegible]
קאלטא נפש אתך ונסתחת ואין שאתך אלא ל נבבה שנ הנבעות בשאות פנאתך יקול
ל[illegible] כבר ל נסתחת ואפר מא קאלטא אמר רבא בשמתית נאיתי ביב ובשמתא אלבה
כיה יעני אלבה לא יעבוד ל שאקקעזר איבא עלי כמאסבה ל נפש בה שלבה אל נפש מן
ל פתאיל וקלרוא לבך עלי סביל ל מלבאת נ מן ארבעה ומקון יעני אלא שלבה
ל כבר כי תאשיה וכמאסבה ל נפש כי תאשיה ויכון ביהמא ערץ מלבה פיכון ל
תנסמן ואחק כי נ נ גלגלה ומקון ולא יר שלקסם כי בלא ל פלך כאלבה הוא מן ל
כבר פאן עלא נ וקרב מן ל כבר אלבלך פלבל בחלה שמלבה בלא פאן נאי רבא
כי שלאלבה אמא וב נחמן פלטע וקאל אלבה לא יעבוד בלא מן יכון עלי שאסמן אלבה
אעני מן ל נבי לא עיר ולא נבי לאן נפש לבלבה קלך פלך ישנל ל אסמן הלבלה
... כיף יעבוד מן יקדר אלבה קאל כי בלא ל עלך אלא רב נחמן בר יצחק לא אלבה ולא
מן עבלה מי יוסל ל אלי ל[illegible] ... כלבה לב בשלה בלא שלך קאל אלא

[illegible]

136

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

כפר זלוד כדי שהכתוב עטרקלין: טרקלין ל"ק ד' ופרזלוד ל[illegible]
בין ואין נרץ מעלמא אין כי הלא ל' עאלף ג'בג'קב ל' פעאיל ל' ב' בהיא זכה ל' אנעים
לחיי העולם הבא והלא אומא הוא טריק ומעבר גלגל: הוא כיב אומר יפה
שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מחיי העולם הבא יפה שעה
אחת של קורת הרוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה: ק"ו בינא כי עאשר
סנהדרין אין נופח בעל ל' מות כמאלנא נגיד ואנא יכול ל' אנפתן ויזלאד
דרגה כי הלא ל' עאלף ואני הלא יודיר שעה בתוב כי אין מעשה ותשבון
ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הולך שמה בלעני ל' תאלה ל' ב' יעקב
אנפתן עליהא יבקי זברית פלגלך נביו ל' אנתקאד כי הלב ל' מלילה ל'
ישיבה ואת הגיע אלא כי ל' אלתפאב פקט לאן כמא אלתבית עני יומב אלי לא
עוך אנהא ואת יאכל ל' אנבאר מעבא פלמערפה ל' פעלא בהלא מא ראוא
באלתפכיר ניר כי ל' עלם ול' גיוד ורכחות זמאנהם כלה עלי ל' תקיבב ואת יבחו
מנה כי ל' אמור ל' בפאלה אלא אין יכי ופי ני בל מנה ואכבין נפר
עניהם בומלה כי ל' נפאלא אלא פקט וכרנא מנה מלבלא לכנא פל עומת
שבאלן הלך פבפלב כלה כמא ב' ל' אבד ול' עאמה בומלבא געבם ל' חיך
כי הלב ל' מפאלה ולקונע ל' פרחה ל' אנו כפרות ל' שנינו ואין ל' פריקב ל'
אכי רה רבחות ל' דנא ול' אמר בם עבם כמא ודבנא שמים חושך שחור ואור
לחושך ויל"ו לבאמרין כי ל' תקיקה והלא ל' מעני הו שלי אלגלוב שמה אלא
כי קוהלב כי מלחב לרבה ל' דנא ולמה לבמאלבית ול' בלדית בתה לא רבה
ואת מכנה בער ל' מוב[illegible] ל' שלי שלי יפובך בנא והלא כלה ראיה ואלא אעלבות
לך ל' כלאחב בלא ל' אעלבאר בלן ל' חלן: ר' שמעון בן שער אומר ל' תיסה
את חבירך בשעת כעסו ול' תניחנו בשעה שמתו מוטל לפניו ול' תשאלנו בשעת
נדרו ול' תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: הלא בין והי אמור תלאב כי ב' ל'
ל' עשיר ואיקאצ ל' מלאם כי מוטאה ל' מפלי: שמעם בחטן אומר בנפי
חוביך ל' בשוכו חנון אתם לא נאמר אלא אתם ולא כלן שלמה הו שלי קאלב הלב
ל' ושיבה לבן הלא ל' חכם כלן יודב בהלא ל' פלך ויחלר מן בלב ל' מעציב:
אלטעם אבניך אומר הלמד תורה שלא למה הוא לומה לגיון כתובה על גיר
חלש והלמד שלן למה הוא לומה לגיון כתובה על גיר מחוק: יקול אן שלמה
כי ל' שנר יבנית נלא יסבל נאיאנה ול' אמר כי ל' שעלם ל' נבר בם עכם והלא בן
ושאהלי: ר' יוסי בן יהודה איש כפר הבבל אומר הלמד שלן הקטנים למה הוא לומה
הוא לומה לאוכל ענבים קבוצות ושותה יין מתוק והלמד שלן הזקנים למה הוא לומה

עשרה נסים נעשו בבית המקדש לא בטלה אשה מריח
בשר הקודש. ולא הסריח בשר הקודש מעולם. ולא אירע קרי ליום
הכפורים. ולא נראה זבוב בבית המטבחים. ולא נמצא פסול בעומר ובשתי
הלחם ובלחם הפנים. ולא כבו הגשמים את עצי המערכה. ולא נצחה רוח את
עמוד העשן. עומדים צפופים ומשתחוים רווחים. לא ביזיק עתש ועקריב בי רושפה
מעולם. ולא אמר אדם לחברו צר לי במקום שאנו בירושלים: קל שבמה בין
שמזבח בי ומה שעירב בנין גלגל בי חוצפה וכו מכשוף לעמאת ומעגלך ליסם
כאן ישם נאוה לשמה. ולא הפרוך שריה עמוד שלאחריו שנאמר לקראתם על
עגל הפרים. כאן כתוב ויקטון בי שעירה ואחל בנוב אחר ועשה שפוך
לא יחלל בסם אחר ולא יזיחתם באחר בארץ בהלכה וקרחים בי גלגל שמוציא
עשרה הלבנים בריאו כאן בשמשות בי פתרון בי הכתוב בי תאמרו. ובקש כי
ובמין והמטה. ובשמיר. והכתב והמכתב והלוחות. ושן אומרים את במזיקין וקי
קבורתן שלמשה ואילו של אברהם אומרים אף צבת בצבת עשויה: קל
וחומר לגלגל בי שלפיד שלא נתאמן אותם לא יעקרון דרזלון דשמיא בי שמין באר של
תין שלא אמן בי אוכל עמלק אשיאך נעלך בי טבי עקבתא אין שמעל בי בא כלאים אשמעך
ואשמעך שלא אמן בי אוכל עמלק אשיאך נעלך בי טבי עקבתא אין שמעל בי בא כלאים אשמעך
אנא אעלך שלא אמן בי אוכל עמלק אשיאך נעלך בי טבי עקבתא אין שמעל בי בא כלאים אשמעך
אנא אעלך שלא אמן בי אוכל עמלק אשיאך נעלך בי טבי עקבתא אין שמעל בי בא כלאים אשמעך

ועל עניני הלין ועל ניווקי הלין ועל המורים בהורה שלא כהלכה חיוב רעב באכילה
לעולם על שכחה וקדחת על חלב פסח נבלת בא לעולם על עבודה זרה ועל גילוי
עריות ועל שפיכות דמים ועל שמיטת הארץ: רעב שלבעורת הוא זקוק
שמטר קלילה שמטר בעוד מועטת ואת הפטר בעוד מרובה יכול
תטרוף קלילה ועוד שלמהומה הוא זקוק שנאמר בשחרוב שפתן ובתואת
הטרף נפש חכמים תרעיב שלא תשביע פי וקץ זרא שברא לאשתנות
עולם: ועוד שלטוב הוא זקוק לשוד ושלאונאר נחון
קולב ופלגי שתיך וכן ועוני הלין הערבה שחכם והדילה איאם כתורת פי אמר
כין ועוות הלין אין יחכם בניר מת יגב: בארבעה פרקים הלבר מרובת מרבעת
ומאבי עיבת ומחוצאי שביעית בחג שכל שנה: כרבעיבת מפני מעשר
עני שמשלשת בשביעית מפני מעשר עני שבשלישית ומחוצאי שביעית מפני
פירות שביעית ומחוצאי חג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות עניים:
זך בינת מרחב פי מלך ירעים רבבה אכראב שחקוק מן שרעו ובעדך תבון
אין פי שמנה שהאדמה ושל פאדמה יכרב מעשר דאשון וילפע לבני מגבל כל
מנה פי יכרב מעשר וילפע לעניים והו מעשר עני בכל מן מעשר שט שלי
יכרב פי פאיר סט שמטה ומקנות עניים הי שלקט שלא שכחה שלפאה ושלט
שלעולות נאן פי שחב יבס לעך לבה לעוה קל כמלבה אשנאל שאראבי ומן
ופאה הלבה שחקוק ופאהאן ומן אירצא ואבראא נעבראא: ארבע מלוק באדם
התומה שלשלך שלך שלך זו מוה בינוניב ויש אומרין זו מוה קדוש שלשלך
ושלך שלשלך עם בארץ שלי ושלך שלך חסיד שלשלך ושלי שלי רשעי:
קל נבון לך נהלת שלקל אין חסיד הו שלי יבי פי אפעאל שלכיראה אעני יתיל
שלי אתל שטרפין קלילה ונבון לך אירצא אין רשע התמיה מעה רלילה
מן רלאיל שלנפש אעני שלי יאכל פי אפעאלה שטרף שלואתו לאיל עני בינוני
פי שלשלך שואבע נאן הלית שלי יריל אין יכון לה מאלה ומאלבי שלה שרה
ומאה רשעי: ארבע מדות בלעות נוח לבעום ונוח לרצות יצא שכרו בהפסדו קשה לבעום ונוח
בשכרן קשה לבעום וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו קשה לבעום ונוח
לרצות חסיד נוח לבעום וקשה לרצות רשעי: הגאמל כיף ממי שלתנם
שלאיל שלתנם חבר קרב מן שמהאנה חסיד ומחי שלי מעה רלילה שלחרב
רשעי: ארבע מדות בלמידים מהיר לשמוע ומהיר לאבד יצא שכרו
בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד יצא בהפסדו בשכרו מהיר לשמוע וקשה
חכם קשה לשמוע ומהיר לאבד זה חלק רעי: הגאמל כיף עם יקלעין שלניד

מסכת הוריות

קונטרס עם שיורין בדבר שיטין הצדוקין מולין בו: הורו ביתרין ויש אחד מהם
שטעו ואמר לבן טועים אתם אומרים ביום תופעתו שלבית דין שם אז שביום
אחד מהן בר אונין או מומזר או זקן שאין רואה בעיניו הרי אלו פטורין שנאמר
כאן עדה ונאמר להלן עדה מה עדה האמורה להלן כולם ראויים להורות
אף עדה האמורה כאן על שיבוא כולם ראויין להורות: מופעתו של בית
דין הוא ראש חדש ויום טוב הראשון של חג הסוכות ושל שבועות וראש
ביתרין והיכן אם מעיני העדה וכו' ואחת בי ביתרין ושפטו העדה ובי בית
בי סנהדרין אין הראשונה של מלכות כולם ראויין להורות קונטרס
למשה ובני אהרן שם עמוך ונא שלקל עמך בלומין לך יעני מיוחסים וזקן שאין
ראה בעיני אינו כשר לדיין נשתות לאחה קאמי שלקב פעמי ישמח עני שאם עשיר
ניר עיניך במחבה שלאשאל ושלקאב שלי אומאעבם כלבם עני שלפגוי לקונה ואי
כל עדת ישראל שנו: הורו ביתרין שוגגין ועשו כל הקהל שוגגים מביאין פר
מזידים ועשו שוגגים מביאין כשבה או שעירה שוגגים ועשו מזידים הרי אלו
פטורין: קונטרס הקהל וכלכך רובן אעני רוב יושבי ארץ ישראל שאם
שלבין תפתון קהל כמאה בינם ולקחם שלוא אין והמוא ביתרין פי מיקצתקהל
אין שלמצוות שלהן זכרונן ויבי חון שלחדאם בשגגה ועשתה רוב קהל כמקצת
והוקבה ועשו כל הקהל שוגגים יעני שוגגים על פיהם כמאן דקדים פנים
ביתרין וחזקם שלקרבן וכל בעלי פטורין שאינם בני ביתרין ושלקחם שלהם
והן אין יעלמוא ביתרין אין לאלך שמי חראם ויתעלנה בזולן ואין כאן בזית בעיר
לבנת הקהל פימא הנעלים שלקמאב ועשו כל הקהל שוגגים על פיהם יעני כל
אחד מהן עמל קרבן ביתרין ובי ביתרין פטורין מן הקרבן שאינם מזידין ושלקחם
שלגאלב אין יפרו ביתרין בשגגה והורו שעשות ועשו הקהל על פיהם ושלקהל
עברים אין ביתרין עלטוען ואינם ואהמין ואין נראים טועים בי אלך לבניהם
פעלוא בי כל פטורין מן הקרבן ביתרין פטורין מן הקרבן שאין עשו
על פיהם ואת בנו בכן והקהל פטורין מן הקרבן שאין שלמזיד אין שמביא קרבן שם
שלקחם שלכאבע והן אין יורו מזידים ועשו מזידים אלו הלאת בין בעדת
הורו ביתרין ועשו כל הקהל או רובן על פיהם מביאין פר ובעבודה זרה מביאין
פר נשאול לנרי לי מאיר לי יהודה אומר שנים עשר שבטים מביאים פר
פרים ובעבודה זרה מביאין שנים עשר פרים ושנים עשר שעירים לי שמעון אין
עשר פרים ובעבודה זרה שלשה עשר פרים ושלשה עשר שעירים פר
לכל שבט ושבט ושעיר לביתרין הורו ביתרין ועשו שבעה שבטים או רובן

על פרים מביאין פר ובעבודה זרה מביאין פר ושעיר דברי ר' אליעזר ר' יהודה
אומר שבעה שבטים וחטאו מביאין שבעה פרים ושאר שבטים שנא וחטאו ה'
מביאין על ידיהן פר פר שאין אתה חטאו מביאים על ידי החוטאים רבי
שמעון אומר שמונה פרים ובעבודה זרה שמונה פרים ושמונה שעירים פר
ושעיר לכל שבט ופר ושעיר לביתדין הגדול שלאחד מן השבטים
ועשה אחד מן השבט על פיהם אחד השבט חייב ושאר כל השבטים פטורין
דברי ר' יהודה וחכמים אומרים אין חייבין אלא על הוריית בית דין הגדול בלבד
שנ' עדת ישראל ולא על עדת אחד מהשבטים: קד בינה כי תקומה גלב ס
מפתח אין על שגגת עבודה זרה קהל מביא פר עולה ושעיר חטאת ויחיד
מביא שעירה וכ"ש בקיבה ס"א ולשגגותיהן תלוה ביתדין מביאין פר
ויחיד כשבה או שעירה פקולה והקריבו הקהל ועל פיה אכלאחת ר' יהודה
אומר כל קהל וקהל ור' מאיר יקול ס"א קהל אפלי פקט וכו ביתדין הגדול
נאנה קהל שרש באומעה ור' שמעון יקול כל קהל וקהל וכו ביתדין הגדול אי
מצאן ס"א עדל ס שבטים שלי חטאו אין כל שבט יתמי קהל כאחת קהל
ויעמדו השופט נקהל יהודה ושבעה שבטים תם רוב הצבור שלשבטים באחת בית
דין הגדול ומקומה וקולבה חן רובן יכירו את אשר עדל אשר ישרש ואין כאן כלל ס
אכלאך מן ושעיר ס שבטים לא מרובן וקל עלמת מחזיב ר' יהודה אומר יקול כל
קהל וקהל ולא יצאו לביתדין הגדול שאין פה קריאבן כגירה יביאו אותן שלא
חטאו על ידי החוטאין וכלך עד ר' יהודה שבט אחד שעשה בהוריית בית
דין הגדול שאר שבטים מביאין על ידו אלא כאן רוב קהל והלך קהל בעת
ושאר שבטים פטורין לבן כלך ס שבט עשה בהוריית עצמו ור' שמעון יקול
כמאן אין אלא עשו כל קהל יקריבו ביתדין הגדול על [illegible] כלך אלא
עשו רוב קהל יזונבן ביתדין עמהם ערורה ס קרבן ס מביאין ביתדין
נתן פס שלהן אפקרון ולא יצאו עשה אין יכיא שלא חטאת בונה [illegible]
ואין כאן לפ יצא כלך פר אין אלא כאן בעלך ס שבט הוא רוב קהל שעשה
ביתדין הגדול את ביתדין הגדול ותלמס מביאין פר פקט ובעבודה זרה פר ושעיר
ולמה פר יהודה כל קהל וקהל מביא והלך שמונה ס"א קהל ס"א קהל תמי
פר העלם ושעירי עבודה זרה ולמה נחמיה ואתמא ס"א קהל שלי תשתי ס"א
גלוי ס פרים ס שעירים פקאתא פר העלם לבד ושעירי עבודה זרה פחלה
נובן לבן ואינן בתי מקדושת השלה ולמה ס פרים ס שעירים פלאא קהל

פרק שני

שוגג הקהל וקרבו פר עבודה זרה וביה אם מעיני העדה כמה אין בעזרה פר קולע
מעיני דבר ואם כן בעזרה אינה פר קולע פר עבודה זרה מעיני דבר ואם כן
הגוף ואם נתחלפו אין נכנסין אין חייבת אא קטנה שאר מצוות או כל המצוות פר הלכות
ערב חייבת אא אנא אמאי נכנסת בה אחלי אם נעשין מצוות לא נעשה לגבי
חייבין על זלונן כרת ועל שגגתן חטאת אין חייבין אנא על העלם דבר עם שגגת
המעשה וכן המשיח ואם בעבודה זרה אין חייבין אנא על העלם דבר עם שגגת
המעשה: חד הקדש אין כהן משיח בעצמו נכנסין לבתבור ואין עבודה זרה
כשאר מצוות ושגגת המעשה הוא אין יעתמל עלי לגלך ל פרה ויעמל עליה פיטין
שונג על פי ההוראה כמה בינה: אין חייבין אנא על דבר שזלונו כרת ושגגתו
חטאת וכן במשיח ואם בעבודה זרה אין חייבין אנא על דבר שזלונו כרת ושגגתו
חטאת [illegible] אנא בשגגת עבודה זרה יקלש וקתני לך תורה אחת יהיב לכם לעשה
בשגגה ולנפש אחת מעבדי רחק הוקש כל עשה בשגגה לשגגת עבודה זרה
מה עבודה זרה דבר שחייבין על זלונו כרת וגלגל שגגתו חטאת אף כל שגגתו חטאת
וחיגל לגזם ביקלין אלא הורו בה קרבן חטאת אף כל עשה בשגגה על שעשה
בדבר שחייבין על זלונו כרת וחיגל לגזם על שגגתן חטאת פתלת כאן לך
שמי לגזם ל יתיל על זלונו כרת ועל שגגתו חטאת חיגל לגזם ביקלין אלא הורו
בו אן ל משיח קרבן חטאת פ לגזם מן קולעת אין כל שחייבין על זלונו כרת לגזם
ל יתיל על שגגתו חטאת ולגזם ביקלין והמשיח על הוראה בו על ל שרוש ל
מקרקעה קרבן ניר כמשמעה אשיית ולי פסח ומילה ומצרע ומטמא מת עשיתן
לגזם ל פסחו ומילה מעכו[illegible] בכרת פ קרבן [illegible] לגזם קרבן חטאת
לגזם על שגגתן חטאת לגזם מצות עשה וגלגל ל[illegible] לגזם קרבן חטאת
על מצות לא תעשה וכו קולעת אחת מכל מצוות [illegible] וכלך ל מצרע
גזם לגזם פ שגגתו חטאת לקולעת לעשות בשגגה [illegible] מעשה וכלך
מטמא מקדש וקדשיו לגזם הו לאכל פ קולעת אחת מכל מצוות [illegible] לגזם
לגזם לא פ לגזם אנא בעובד כוכבים ורוחל ומעלגזם מן שלשים ושש כרתות בקולעת ל
בזן עלגלגת פ אוכל מפסח פרקי וכי כלגת גזם פרקי לגזם מן ל כרתות אחד וגלגלן
וגלגלך ל אחד וגלגלן כי ל לגזם לגזם פ שגגתן חטאת קבועה על הלב ל לגזם
ל לגזם גבי לגזם פ הלב ל מסכת פסח אם אין ל יתיל לגזם יביא חטאת קבועה הלב
על אחלי הלב סוף כאן לך ל יתיל לגזיוש או כאן ושלוח אין שלוח אחת שגגת זכור
אנא לא לגזם בשאר מצוות אי אא אנא פ אחלי הלב פעמים אחת מן שגגת בעבד

148

כהן משיח שחטא ואחר כך עבר ומשיחות כהן משיח שחטא ואחר כך עבר ומנדולות כהן משיח מביא פר והנשיא מביא שעיר: זאת אומרת כי נשיא אשר נשיא יחטא וכו׳ או הודע לו והביא את קרבנו שעיר עזים וקורבה על חטאתו אשר חטא ידע עליו אתה יביא חטאתו שלמחמה לב והוו נשיא ועל אתה אנעשה וקרב שקריב אל כאן וקרב שכשיהיה נשיא: כהן משיח שעבר ומשיחות ואחר כך חטא וכן הנשיא שעבר מעלות ואחר כך חטא כהן משיח מביא פר ונשיא כבדיות: כהן גדול ואין עבר בעיב או כברה אוחכמת פהו בתוך קהלושתו לא שמן המשחה שלי: חטא עליה מאי ידטא פעלה ולא פרק ביה יכין שכהן גדול שמשמש פי נמיע שמשיא נדרים שלמדמה פקט ומא יבעלך שבא אעני: פרד יום בכפורים ועשי תאיפה שלפי יקרב כל יום פעמא סיבין אומא שמשיא פלא הקהל מבה לה אנא בעמל פלמלכת פאלא בטא בלא שמעני הלי פוא כבדיות: חטאו עד שלא נתמנו ואחר כך נתמנו הרי אלו כהדיוט ר שמעון אומר אם נולעבדן עד שלא נתמנו חייבין ומשנתמנו פטורין ואי זה הוא הנשיא זה המלך שנ ועשה אחת מכל מצות ה׳ אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: זאת אומרת כי נשיא אשר נשיא יחטא שחטא והוא נשיא וזאת אומרת אף הכהן המשיח יחטא שחטא והוא משיח ובני עמו כן נבין קרבן שמשיח ואין כאן יכרין פעמעמי מא הקהל לבן אזיקה ביתן חכמי לא יבוי אשכאל ולמך תן שנשיא אלא עמל סבוראת ביתלין עם הצבור פהו יתכפר לו עם הצבור אמא אלא שנא הו נפסק פי אחד שמעות שרי לנשם שהדיוט עלשנתן חטאת כשבה או שעירת פיכ אמא הוא שעיר חטאת ופי הלא פקט פאריך פאיר שעאם והו לא יתכאב הורחה עמו מקל כבן משיח שכל עלי שנתן מעשה פקט לחמה שמי מא עמל בשגגה כמקל מא שם שהדיוט כשבה או שעירה מבי מא עמל בשגגה: אי זה הוא נשיא המשוח משמן המשחה ולא המרובה בבגדים אין בין כהן המשוח בשמן המשחה למרובה בבגדים אלא פר הבא על כל המצוות אין בין כהן משמש בבגדי כהן שעבר אחת יום הכפורים ועשיריית האיפה זה וזה שוין בעבודת יום הכפורים ומצוין על העבודות ואסורין באונאה ואין מטמאין בקרובין ולא פורעין ולא פורמין ומאחזירין את הקרעים: מרובה בבגדים הן שלשה ימשח בשמן המשחה לכהן שמרובה בבגדים ובראשה עליו שאר ככה נים לאחנא אינא בקדנית כמא בן זקאל ומלא את ידו לעבד את הבגדים וכלך כאנוא כהן גדול שלי

ומעיר עבודה זרה שעיר נשיא לכהן ש נשיא יחיד ושעיר נשיא לשעירת יחיד
ושעירת יחיד לכשם יחיד לומן ש שעירת בחה על שאר מצוות ועל עבודה
זרה אעפי כי חטאת יחיד קמא מקלט ולכשבה כי שאר מצוות מקט : האיש
קולס נעשה לבחיות ולבשב אבדה והאשה חולמת לאיש לבקות ולבזיון מביא
קולס נעשה : תלתלה תשבי ובזמן שהיו עומדין בקלקלה באיש קולס נעשה
קד עלמה אין שאצות פלגא לעזכור ולנאמה באשתה מאה לבן כי יחי
קלושין פתו וקולש מאחה ולשלך קולס לבחיות וקולב שהיו עומדין בקלקלה
יריד בת אנקמא כאחה נמיעת כי שביה ובאחה נמיעת יטלמן לנכאת כיפלי
ש רולב תפלש אמרתה לאחה אין לרבו לבך ולבב באמר בר טביעה :
כהן קולס למשוחי לשרש וישרש למחזר ומחזר לנהן ונהן לבר ובר לעבד
משחרר אחה בזמן שכולם שוין אבל אם היה מחזר הלמיד חכמים וכהן
עולה עם כארץ מחזר הלמיד חכמים קולס לבהן עולה עם הארץ : אעלם
אחה קאמנא חכם קולס למלך ומלך לבהן גדול וכהן גדול לנביא ובלות כי
שרוט כפרת ולמלך אין מעני הקדמה לחכם על מלך אחה הי בש אעפיה
פקט אין ש חכם אפיל למלך מן מלך אחה בש אפיעל פלגא ובקלס אפריאס
מלך יי ולו כהן עם הארץ שום תשי עלך מלך שהרגת אחה עליך ובלך כהן
גדול קולס לנביא חלא מאחה כי שעשה אחה עבר ש בפחיל לש שעשה פל
אעלם : בקלס ורהבה תקדמה ש שהכהן כי ש מפיעל אלות בפאחו א כי שעשה
ועמל על מא אתנא משוח בשמן המשחה קולס למרובה נבנים ומרובה בנים
למשיח שעבר מחמת קדין ומשיח שעבר מחמת קדין למשיח שעבר מחמת
מומו ועבר מחמת מומו למשוח מלחמה ומשוח מלחמה מאה קולס לבהן ובהן למשוח
וחמרפל לשבר ונזבה לראש פאשתיר ורש פאשתיר קולס לבהן ובהן
כיפ אב קולס לבהן גדול וכהן גדול לנזיר ולנזיר לשרש ושרש קולס לבהן
חלל לבעולה לנבעולה ובהן שרש שרה לנבעולה פאה בהן כי בהן ש חלל קול
לשפוך ושפוך לנמפוחאפס למחזר לבן שמחזר ולאו ואחלק כיה ומחזר
קולס לנהן לבן ש מחזר מזרע ישראל משפחה פשרה ובהן קולס לבר לבן ש
עמנו בקדושת ור שמוכר לבעל מקח שלבר קולס לעבד ואחוני ומעלי ומלוי
קולס לעבדון ומוכרי ושעבד מוכר קולס לעבד משוחה לבן עבד משוחה בכ בש
אדוני עבדי פהן וקולב כי כהן עולה עם פארץ על מה בישעה כי אל כפרים אוכל
בן קולס לעלם ול מחזר מזרע ישראל משפחה פשרה ובהן קולס לבר לבן ש

מסכת זבחים

ש ובזה והלך על כלל פרטים. שמא אינו אשם והלא יקריבנו אשם נזירות ומני פ"ל
כלומר כאן שוב או מזיל. שמא שאשם תלוי וכמה בינו לפסח קמשמע קמ"ל. ואלא
חטאת שאנסתן שבועה בטוי בשגגה שמא קרבן מקדש של קרבן שלאשם למטמא מת
וקדשיו והלה הי שמא ש קרבנות שלאזמא לחיוד אלא פעל לנב בפעל או בקול
על מת קמשמע פ"ה אלא שקפס. ול קפס ש קאמר אין שמא קרבן עלי חטאת מת ש
חטאת קצחבה והו אין יכיר זב או מצורע או יקדש בפ שמא אין כאן נזיר ומוי פ
לכך אקדש בשגגה או בזדון ומן הלא ש קפס איצטר לר ויולפת. אמת שקרבן של אשם
לזב ול קרבה אלא טהרת פה"ו שבי קורים או שני בני יונה ואחל חטאת וואחל עולה
ואמת קרבן ושלמים פה"ו כבשים שנתן לעולה ובן יונה או קור לחטאת ומן כאשר פקירב
פקקרב שבי קורים או שני בני יונה אחל לעולה ואחל לחטאת ואמת קרבן שנזיר אלא
אקדש פה"ו שבי קורים או שני בני יונה אחל לעולה ואחל לחטאת וכבש בן שנתן לאשם
ואמת קרבן מצורע פה"ו שני כבשים אחל אשם והו יקריבו אשם מצורע וואחל עולה
וכבשה לחטאת פאן כאן פקירב שבי קורים או שני בני יונה ואחל חטאת
וואחל עולה וכבש לאשם אמת ש לר פעמ יכול לכולם פ שלין ויכיר כמאיר ישראל
אלא בקדקדה אשית מילה וטבילה והרצאת קרבן מקבל. שרש איצטר עכר לכולם ד"ין
אלה כלל פאנסם בקדקדם ש רמוז פיחזר ענל מת שר עכם בשריעה קרבן פסח
ונקי אין יאכלת ערל וטבלוא פ שלובר קבלנחול ש קורה וקרבוא עולה ושלמים
והו קולה וישלח אלת שעל בשיע וכו ואינל נשבע שריעה לנם ול קרבן שלי יקרב
שר הו שני קורים או שני בני יונה והמת נמיעת עולתו ושאת אורה שי שלך קולה בשעל
וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדורו ועשה אשה ריח ניח לוי אין מיפרי מה
שרש לא באו לבריתי אלא נשלשה לבריס מילה וטבילה והרצאת קרבן אף בבריס
כיוצא בהן או מה שרש בלם עולה וזבחי שלמים אף הבריס בלם עולה וזבחי שלמים
בלעומת ועשה אשה. אמרה צא וראה אי זה הו מן בלמים שכולו עולה נאמים אין
לך בכלנו בבר יי אחרה מוצא אלא עולת בשחר יעני אתר לא קבל מאחת שחרי נה
קרבן עצמ ים בקנאתי בתי מן נאמר אלא יחדיו ש קאמר על עלבי מאזכה נר עולת
בשחר לא עולת בבהמה עורה לבהמס והמאכס שיקול בבגיא פרידה אחת אי אפשר
שלא מצינו פרידת קרי בה בכל התורה מי כן אמרו כל בקנן שבתורה תצין עולה
חוץ משלנר מפני שכולה כליל לאשים. ול קפס ש קאמר אין שמא ש קרבן נחלקה
מת פי מחלקה והלא הו ש בבור ומעשר בבמה וכלאמת שלאשים נר אין מעשר נפוש
יחלקנה אלא חצי חבה פי רושנים מפני מעשר שני אמת ש בבור אלא כאן כמים פה"ו
ש בהמס כמת יבין פי מסכת בכורות ובקיר אלת בבורים בבורים פ תאנה יקרב שלמים
כמת שבין פי פרק ש פאנו מן בבורים. ול קפס ש ראבע אין שמא ש קרבן בחטל

פרק ראשון

0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

אבל פסול ואינו ר' אכר אינה שלא בשעת פסול וקאמר מי ר' חטאת ושחט אותם
לשם חטאת שהרית שחיטה בשם חטאת וכלך קאמר ולקח בכהן מדם החטאת וכפר
עליו הכהן מחטאתו לעולם אינה יהא מקבל בשמה מרי קה בשמה תשלך אלא
משחטה שלא בשמה או שלא בשם בעלים פסולה לקולה וכפר עליו הכהן עליו ועל חברו
ומחלת יום ר' העלמה קולתם ושחט את הכבש לחטאת בשם אותו בחטאת ואעלם אותה את
שחטאתם בשם חולין כשרה ואת עולתו בעזרה ואינה מתכפר אלא שחטה בשם
קדשים אחרים והוקרבה ולא יחללו את קדשי בני ישראל קדשים מחללי קדשים ואינן
חולין מחללין קדשים וזמנו של חטאת היום ארבעה עשר אחת אלא שחטו קודם
יום ארבעה עשר פחות אפילו שחטו בשמו פסול שלא בשמו כשר ומתיר בין וקדקדם
קודם תמידים ור' לעזר מקבל מן קולה כחטאת כשאם ולא יחל לך קודם הלילה שמעון
אומר לפי נגד פי שאשם מיעוט כמיז ובעזרה פי ר' חטאת אומר ואין כאן בין פי
שאשם אשם בעלות פסח יבא לך פיה פי חין לבתה כמיז בין פי ר' חטאת ואומר בין פיה
לך בעזר כמאכל בקטר אמורין ואין הלבה כר' לעזר: יום בן תוני אומר
השחטין בשם פסח ושם חטאת פסולין שמעון אחי עזריה אומר שחטן בשם
נבוה מהן כשרים שם נמוך מהן פסולים כי דר קדשי קדשים שחטן שם קדשים
קלים פסולים קדשים קלים שחטן בשם קדשי קדשים כשרים הכבוד והמעשר
שחטן בשם שלמים כשרים ושלמים שחטן בשם בכור ובשם מעשר פסולין:
יום בן תוני יכאלך עלי הרגת קמיז ויקולאן בלית לי קרבת פי שאר זבחים שלי
שמן כשרין בשרט אין לי יכחבא בשם חטאת או בשם פסח אמית אין לבח עלי
או שלמים בשם חטאת או בשם פסח פלך ר' קרבן פסול וכלך ר' שמעון אחי
עזריה עלי יום בן חוני ועלי הרגת קמיז ויקולאן בלית לי שאר זבחים אלא שחטן בשם זבח
יכאן אלי דמים מנחת פלך כשר ואין לבחה בשם זבח הו אקיל דרבה מנחת פלך
פסולים מן קולה ולא יחללו את קדשי בני ישראל יעל פי תמצא דרבה
ובין כיון לך ומיבין לך פי ר' פרק ר' כאמם מן בלה ר' מפכבת אמת פי קדשים
קלים ואת פי קדשי קדשים והשאר אי אינו יבין מן לבכור ולא מעשר ולא שלמים הרגת
קדשים קלים ואשמות שאר כל שלמים ארבע דרבה שחנה טעון מתן ארבעה וסמיכה
וסכים ונקבו בתר חזה שוק לחם פי ר' לבכור ולא מעשר ויש מן לך כמאי יבין
פי הלית ר' פלר כמעון פי מוסיעה ובעזרה כהרגת קמיז: התפח ששחטו מחוץ
לזמנו או שחטו בין הערבים אמר שמעון בן עזאי מקובל אני מפי שבעים
ושנים זקנים ביום שהושיבו את ר' עזריה בישיבה שכל זבחים הנאכלים

שנזבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים משום חובה תוך זמן הפסח ומן
התמיד ולא הקומיץ בן עזאי אלא העולה ולא הולן לן חכמים: וקל עלמקר נך ל
הורה פי ל פסח בין בערבים וקל אעלמקר אן פסח שחטו בתוך זמנו שלא לשמו
כשר פיקול ר יהושע אין זמנו למעני שלא לשמו הו זמן שחיטה בין בערבים אמת
קבל לך אלת לבחה פי אול ל נהאר פלא ובן בגירת יקול יום ארבעה עשר אין שחטו
ראני פלבלך חתי מת לבחה שלא לשמו פי יום ארבעה עשר פסולנו נלוה שלא
וקד עלמת אן ל עלה פלנ לאתים כמא בינא פי שחיטה שלא לשמה ואין הלכה כבן עזאי
והלכה כבן בגירה: הפסח והתמיד שחטן שלא לשמן קבל והלך וזרק שלא
לשמן או לשמן ושלא לשמן או שלא לשמן ולשמן פסולין כיצד לשמן ושלא לשמן שם
פסח ושם שלמים ושלא לשמן ולשמן שם שלמים ושם בפסח שהזבח נפסל באחד
דברים בשחיטה ובקבול הדם והזריקה ר שמעון מכשיר בהילוך שהיה
אומר אי אפשר שלא בשחיטה נעשה בקבלה ושלא בזריקה אבל אי אפשר שלא
בהילוך שוחט בצד המזבח וזורק ר לעזר אומר המהלך במקום שהוא צריך
להלך המחשבה פוסלת ובמקום שאינו צריך להלך אין המחשבה פוסלת:
הלל בן ולך אנא אנמא נראני ל מחשבה פי הדם ל ארבעה אפשאל ואלת
תשב באתלפת שעת שחטו הו שלי יפסל ל זבח אן כאן חתאג ופסח ואן כאן שאר
זבחים פלא ועלן לבעלים כמא תקדם וקד בין ר שמעון עלה קולה ול חכמים יקולון
עבודה שאפסד לבעלה שמה עבודה ומא יג א תעלמה קולהם הולבה בזר
פסולה ונץ סברא מקבלה ואילך מצבה כהנה וקולו ל עזר מקום שהוא צריך
הואן ימשי בם זם מן מוצע ל לבח לי ואכלם ל עזרה אעני נחו ל מזבח ומקום
שאינו צריך אן ימשי בה כארב ל עזרה ואין הלכה כר שמעון נא כר ל עזרה:

פרק שני

כלהזבחים שקיבל למן זר אונן טבול יום מחוסר בגדים
מחוסר כפורים ושלא רחוץ ידים ורגלים ערל טמא יושב עומד על גבי כלים ועל
גבי בהמה ועל גבי רגלי חברו פסל קיבל בשמאל פסל ור שמעון מכשיר שמקבל
על הרי דמה ואפלו פסולו נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסול נקרא הניתנין
למטן למעלן ואת הניתנין למעלן למטן ואת הניתנין בחוץ בפנים ואת הניתנין
בפנים בחוץ פסולו ואין בו כרת: כלמן לם בו כרת יהפמי זר קאלזר ל יקל
אלבה וקאלזר בקל ואונן יהפמי ל אנמאן פי יום ימות לה פבה מיה שמא
עליה ל אבלות ויום מיתה פקט הו אונן מלאור יגא ובלה שלא מת ל לפי ל
מת בינו לבין אבות העיר ואת יתעלה אכל ל קטלים ופו פי אנינות לאור יגא ל

תורה והקריבה אותה כאלו חטאת ביום וכלך אינו עובד אלא אין יכול בהן גזול
פחונה מקריב אזון כמו הכי פי אחר גזירות ושבועים שהם בכלל טהורות
חלבי הערב של שמש ובא השמש וטהר וכלך אינו עובד ומחוסר בגדים הוא אין יכול
כהן הלבוש באחד מן ארבעה בגדים והי כתונת ומכנסים ומצנפת ואבנט וכשהוא
גדול באחד מן שמונה בגדים והי של ארבעה של מלך ומזיל אליהא ציץ וחושן
ואפוד ומעיל והלבה הי של הגדולים וכהב כמו בזה פי כפורים ונתן של שלח וחגרת
אותם אבנט אחר ובנו וחבשת להם מגבעת והיית להם לכהנה לחוקת עולם וכו ונתן של
עקב בזמן שבגדיהן עליהן אין בגדיהן עליהן אין כהונתן עליהן ואעפ
אין כמו מחוסר בגדים פסול כלך יכול בגדים פסולו ולא יאמר איסור שיש פי בגופם
ומחוסר בגדים לכתוב הנתון של כהן לא יחללו של עבודה בתמידין שלו לבונתא תחלב
בין של הכבש ובמלח ואתלבה יקון [illegible] על בשרו שלא יהא לבר חוץ בינם לבין בשרו
אמת של ראש פרי עלי של שער בין של ציץ ושל מצנפת ולא יסגיר של הגדולים בגד עמאמה
ומחוסר כפורים הן של שבו ושל זבה ושל מצורע עם ולבש אלה הם טהורה כל שהוא
מעלם קבל בהאת קרבנו של מכשיר בא כמו בינם פי הגדולים ומחוסר כפורים ולא
יחללו אכל בקדשים על שיביא כפרתו כמו בינם פי פרים של מהקדמי
וזעזעת של כתוב נתן פי מחוסר כפורים אינה נאכל של טהורה ולכלך שאר פסול
לעבודה ולכלך קונה תרומה פי של ולכלך של הי מן מחוסרי כפורים וכפר עליהם בהם
ושהרה מכלכ שהיא טמאה מן קבל כלך. ושלא רחוץ ידים ורגלים אינם פסול
לקונה ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידי ואת רגלי בבוא של אוהל מועד ובקרבתם של מזבח ירחצו
חוקת עולם לו ולזרעו וקחל אינה של בגדים חוקת עולם כמו לכהונת פמוה מן מחוסר
בגדים פסול על מה הקדים כלך אינה שלא רחוץ ידים ורגלים ואל ולכהונתו
ידים ורגלים פלגלגה ונשי ערוה מן אחכאמה וצפרדע אין נאכל ידה של יתוש
על רוקה של יתוש וידה של שרץ על רוקה של שרץ ויטמא לך של מה מן של כור על הטמא
ויחך רוקה בידה פי חלב של נפל והוא מנחתי בר נאכל על של אדם לאן נאכל פי מן של
עבודת לקונה לשמוש לפני ... ולא יגוז של נפל פי נפש של כור לקונה ממנו ולא
בגדיהן ולא יכון פי כור מן של מה אקל מהמה יקום באחרונה כהנים לקונה וחגרו
אתם אהרן ובניו ממנו וכתן אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ונשמן שרוט מי כור אין
יכון מן של עין בגמן פאיר של מיתה כשר וכהן אלא קדש ידיו ורגליו ונא של לא פשוש
מן של גל אין עיל של קדוש לאן ידיו תפסל בלינה ואן אכרב ידיה חוץ לחומת
העזרה פלא לשחוב אין עיל של קדוש ואן כרב בלינה נפלה עיל של קדש ואן אכל
אלגפה ידיה מטבילן והן טבורין כמה נכון פי מוחסרן מן פלו טהרות ולא

שנא לשמן קבל והלך וזרק חוץ לשמן או ששחט חוץ לשמן קבל והלך וזרק
שנא לשמן או ששחט וקבל והלך וזרק שנא לשמן זה הוא שנא קרב המזיר
כמצוותו: קל שחוה אין מחשבה אומת ה' פי' אחד הלה ד' ארבעה אשיי
או פי' מצמוערת אעני שחיטה וקבלה והלך וזריקה פגול אלא תשב פיגול
כלהת או פי' באעדתה חוץ לזמנו וכאן פי' ד' בשעת פאלה עין שמחשבה בד'
פעלהת סגפ והו קולה בשהיקה ונאכך אלא כאלה מחשבתו פי' לגך ד' בשעת
כמצוה אעני מחשבה כשרה פלגך ד' זבח קל אנפרד בפסאלה חוץ לזמנו
פקט והלגך צאר פגול כמיא בינת פימיא קקלס וקל קקלס פי' אוכ פרק אין פסח
וחטאת פקט הי' שהי הנפסל אלא חשב בבאן שנא לשמן וד' כלאס כלבבו מחשבת
אכלנא: לאכל כזיק בחוץ וכזיק לאחר כזיק לאחר וכזיק בחוץ כחצי זיק
בחוץ וכחצי זיק לאחר כחצי זיק לאחר וכחצי זיק בחוץ פסול ואין בו כרת
אמ' ר' יהודה זה הכלל כל שמחשבתו בזמן קלמה למחשבת המקום פגול וחייבין
עליו כרת ואם מחשבת המקום קלמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת וחכמים
אומרים זה וזה פסול ואין בו כרת לאכל כחצי זיק והקטיר כחצי זיק כשר
שאין אכילה והקטרה מצטרפין: הלת ד' כלאס כלבבו בין אלת פבמחשבת אין קקלס
לנאכל לשרף ולגבוה כחכמים: ומחלוקת בד' אין יעלם בנאכל אלא תשב
על כחצי זיק חוץ למקומו ועל כזיק בחוץ לזמנו פי' בקלמת מחשבת הזמן אין
בחכרת הזבח פיגול וחייבין עליו כרת בשלמים שאכלו על גבי חצי זיק מועיל
במקום כזיק: וכלגך אלת תשב על כחצי זיק אחר מגך הלגך ד' מחשבת שאוכל חוץ לכזית ושכי
תשב בשר לגך על כחצי זיק אחר מגך הלגך ד' מחשבת שאוכל חוץ לכזית ושכי
מחשבות פי' בד' ואחד אחת חוץ לזמנו או חוץ למקומו פאכל יטרף ופאכל
חשב על כזיק והלחקה אחכאס הלגך ד' מחשבת: ואלא תשב לאכל כחצי זיק
ושגאכל בבאכה או חיה כחצי זיק פבאן שם אכילה אחל

פרק שלישי

כל הפסולין ששחטו שחיטתם כשרה שהשחיטה
כשרה בזרים ובנשים ובעבדים ובטומאים ואפילו בקדשי קדשים ובבל שלא
יהיו הטומאים נוגעים בבשר לפי כך הן פוסלין במחשבה וכולן שקבלו את
הדם חוץ לזמנו וחוץ למקומו אם ישב הנפסל יחזור הכשר ויקבל: קאל אלמ
ושחט אלקדש הבקר לפי' והקריבו בני אהרן פלם ישהרט פי' ד' לבת בבני אהרן
בל ילזם כשמן דבת ומן אכל שלם יחקאל ד' כתן כמא לכרנת מן חולבם מקבלה
ואילך מצות כהונה פלבנין האולת ד' פסולים אהלת לגבוה פוסלין במחשבת אעני

אלא שחטן שלא לשמו או חוץ לזמנו או חוץ למקומו עלה מן הקדש ואינו
אין נאכל בהתלבה לזר ולאשה ולעבד אין ידבלא שקדשים ואמאקובה בעת שה
ששחטן שלי. ילא אין בהתלבה לא ישחוט סהו עלי שטמא ותהא תן שטמא בהתלבה
לא ישחוט נרבה שמא יבעבשר ולא יקבל ערך כן שטמא ידבח שקדשים
לבון שחיטת קדשים בעזרה צרורה כמא קמענו ושטמא לא יגיע לב ולכל שעזרה
כמא בינא פי שבועה לאן הלא ימכן באין יכון שמכון טוניל וידבח והו כאהל ש
עזרה או אלא שבב ולכל שעזרה או אין הבעלי אי יצא ויקד הקדש לב פי פתח ש
הלאנו מן הלה שמסבבא אין בל הזבחים שקבלו זר חוץ וכו פסול הלא אלא קבל
לם הזבח לשמו וכלך קולה פי מא הקדש אין אלא קבל המקבל והו יני חוץ למקומו
פסול וחוץ לזמנו פבל באזרט אין יכון שמקבל שלי אפסל שמחשבה יצא לקבל
אמא באונא שפסולין שלין לא יצלחון לקבלה אלא אפסלו שמחשבה עבר
שקבלה לם יפסל שקדשים בל אין בקי עי מן לם בנפש יחזור הסדר ויקבל במחשבה
כשרה לאן לא יפסל שקרבן בשמחשבה עבד עבודה מן שעבודות אלא מן יצלח
אין יעמל בלך שעבודה הו שלי בפיל מחשבתו חקי לא יכון שפסאר מן קבלה אלא
מן קבל מחשבתו עלי נחומא אשהרטנא פי שפסול שיקרב באתיל כמצבו פחשב
הלא שאסל אי יצא: קבל הכשר ונתן לפסול יחזיר לסדר קבל בימינו ונתן בשמאלו
יתזר לשמינו קבל בכלי קדש ונתן לכלי חול יחזיר לכלי קודש נשפך מן הכלי עד
הרי צבה ואפסו כשר נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן אתהנתנין למטן
למעלן ואת הנתנין למעלן למטן אתהנתנין בפנים בחוץ ואת הנתנין בחוץ בפנים
אם ישלם הנפש יחזור הכשר ויקבל: יעלמנא אן מעד כאנת שקבלה כשרה
פאנה לא יתקבלא פסאר מן שפאדאת בעל לבך הפ רוצה לבשבל אכר וקאר
אין הלאת שלם שלי קבל אותן כשר ונתנו לפסול אין אכלה כלך שפסול וכאנת
בה מוזעזה פאן שקרבן לא יפסל אל והלאת שלי בר הלאת שהגייר לא יצלח שריקה
וכמאן לא יפסל מחשבתו כמא הקדש אל ואינו כאני לבלך שעבודה כלך אי יצא
לא יפסל מעשיו בלאן בקי מלם בנפש שי יחזור הכשר ויקבל ויזרוק הד
במקומו ואחפני הלאת שלין יכון קולה אין מחשבה מועלת אלא במי בריאתי לעבודה
ובלבר בריאתי לעבודה ובמקום בריאתי לעבודה: השוחט את הזבח לאכל לבר שאין
דרכו לאכל ולהקטיר זבר שאין דרכו להקטיר כשר ר שיעזר פוסל לאכל לבר
שדרכו לאכל ולהקטיר לבר שדרכו להקטיר פחות מכזית כשר לאכל בחצי זית
ולהקטיר פחצי זית כשר שאין אכילה ולהקטרה מצטרפין: הלאת כלה בין ואין
הלבה לבר שיעזר: השוחט את הזבח לאכל כזית מן הטחול מן הכוסבר מן הקומה

מן התלוי מן העצמות ומן הגידים ומן הקרנים ומן הטלפים כשר ואין חייבין
עליהם משום טבול ונותר וטמא: רובע שמרק וקופה של אתמול של נבלה
מעל של עצמם מותרת ובלבד שלא יגע בהדיא מן של עצמם והתלוי בקרקפת של
בהמה עוף של טמא עור של ראש וגידים אסם ואקנע עוף של ערוק של ראש וגרר
של ראש וחוהבאר ושל אעצאב ושל רבאט אסם ותיבת מאי יקונפי הלא של
קרנים וטלפים אסורת ירידל בב של מוראעצאב של רטבה מן של קרון ושל אטשוק של
הקרב מן של נבל של אלא קטעה ושל חיות תי נשעי מנבלת של פיקולטן אלא
תשב עוף כזית מן שי מן בלה ליאכלה חוץ לשמנו או חוץ למקומו לא פסל
הזבח בלבו זבח כשר לפי הלב של אשיא ואין כאן תוכל לבוא עם יעבי ברית
ולפי אעצמאל של אכל עשהית וכלך אלא כאן של קרנים נפסל פגול או נותר
או טמא ואכל כזית מן כלך של פגול או של נותר או של טמא לפי שהן עם יאכלו מן של
נפסל בלו מן הקרנים ומן הטלפים ומן הערוד ופאיר מאי עלא שמא יטמא כרבי מאיר
שם מן אכל כשר כותבי או פגול אוכלו וקל בשר שם פרק של בשר מאי בו
פגול ומאי בו שנותר: השוחט את בהמות קדשים לאכל שלא או שלא בחוץ לא
פיגל המולק בחוץ בפנים לאכל בי דיבון בחוץ לא פיגל חלב מוקדשין ובין
בין חין חייבין עליהן משום פגול ונותר וטמא: קל עשמאן שחט לא
יכון פיגול אלא אלא תשב עלינו חוץ לשמנו עלי מא לק לם מיכון לקל מיכון
הכלל השוחט את בהמות קדשים לאכל שלא או שלא בחוץ לא פסל וכן אם
תשב לאכל מבן חוץ לשמנו לא פיגל לאנהא איזא מטרתה עשר של נאם מפסל
של עור של אלא ושלשל הו של נאם של יוב פי גוף של בהימה קדב כמאלב נשלבה
של נאם של יכון עלי של נאם פי של גוף ונקיב שלבהמה בין מאת אשרנא בב גוף ומאן
לקלם פי שרח שבהמה שלי קדבאנא: שחטו עלמנה לבטיח את זמו או את
אמורין למחר או לבודאן לחוץ לי יהודה פוסל וחכמין מכשירין שחטו עב
מונה ליבנו על בי הכבש שלא כנגד פיסול לגבן את בשלמין למעלן ואת
הגדין למעלן למטן ואת בגדין בפנים בחוץ ואת בגדין בחוץ בפנים שיאכלנו
שמאים ושיקריבוהן טמאים שיאכלו טהורים ושיקריבוהו ערלים לשבר עצמות
הפסח ואכולמנו עד ולערב ימו בלם הפסוק כשר שיהין במתשבה פוסלת
אלא חוץ לשמנו וחוץ למקומו והפסח והחטאת שלא לשמן: אלא תישב שיוחין
הלם למחר או שיקטיר באמורין למחר פלא של אך בלא הו חוץ לשמנו ואן שזבח
פגול אמא אן כאנת שמתשבה אן יבדך שלם או שאמורין פקט ולא ינוי לא זיבח
ולא הקטירת אלא אן הקטי לגבל ולכלך אלא תשב אן יזבח חוץ לעזרה פקט ולא

יכול אי אינה נאמרה בחוץ ונאמרה בקטורה בחוץ מיכול של חכמים אלו ונא תשב נא
נאכל ונאמר בקטורה נא שרוך נא פסל ולו יבולה יכול אלו ונא הוציא כאן אלו
אלו הניח פסל בפני עצמך אלא תשב איצא עבור לנו שמי פסל ונא יכתוב לי
יכולה פי שמחשבה פי הקיר מוציא אומרת שלש בני יקר אתה לא פסל ואי
פשן לו נתן כמחשבתו פסל שאין יכולה לעקור פי שלש אין חוץ למקומו מקומו
הוא אעפי אתה אלא תשב שריקן חוץ למקומו כאתה תשב שריקן במקומו ונא
יכתוב אי אינה פי כותב תשב שיאכלנו טמאים וכו אתה נא פסל למחשבת כאמרת
עין שזכח וקדי אעלמתך אין מעני בחוץ ובפנים במזבח בפנימי ובמזבח בחיצון
ואין שלומא שבי הנח עבי של מבחוץ ופי קומש בקטורת פי אי אינה בפנימי הנתנין בפנים
והבאה טמאים: ס

פרקרביעי

הנתנין על מזבח החיצון

111

ביה שמאי אומרין כל כיפר ובחטאת שבי מתנות וביה הלל אומרין אף החטאת
שנתנה מתנה אחת בכיר בפיכך אם נתן את הראשונה ועלתה ואת השניה
שנתנה מתנה אחת בכיר בפיכך אם נתן את הראשונה חוץ למחוה ואת השניה
חוץ למחוה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ למחוה ואת השניה חוץ למקומה
פיגול ותיבין עלין כרתי פיתבין לך פי פרק שלי בעל הלית אין של קיבנות
שבי יכיל להתכפר עבי מזבח החיצון מנהת אין הו טעון מתנה אחת ומנהת אין הו
טעון שבי מתנות ומנהת אתהו טעון ארבע מתנות עבי ארבע קרנות המזבח
טעון שבי מתנות ומנהת אתהו טעון ארבע מתנות כמות יבין הלית כבי למדוה בבבא אם נתן
של חטאת טעונה ארבע מתנות כמות יבין הלית כבי למדוה בבבא אם נתן
מתנה אחת פקט פי כקרבן מנהת כיפר לקולה העלי ולא יתחיל שכך עבי
מזבח ווי שקיר כין פין לך ואכתלך ביה שמאי וביה הלל פי של חטאת שבי
הכרך יבא בפני קרנות המזבח שבי מריחות ואקל של נותע עודנא אתנין יבין
שמסתעין מן לך שש מתנות יקוין ביה שמאי ארבע למדוה שבין עבי
עזרה מבי אין בזיקה אלא בחטאת אקל מן שבי מתנות לא כיפר וביה הלל
יקוין אין של נתן של ואחד שלי נא פי של חטאת הו שמכתוב קרנות המזבח ושנין
שלי מכתוב הקרבה פיהן של מסתעין מן של הקטרה נשתין ארבע מתנות שבי
למדוה ואחת לעכב פינוס אלא מן הלית של אכתלאת אין ביה הלל שלין יקושי
מדוה אחת ואחת לעכב פינוס אלא מן הלית של אכתלאת אין ביה הלל שלין יקושי
מדוה אחת פי של עבל ועבדא של אעבמיאל ושבי באלהא למדוה אנה אלא זרק
ראשונה כהקרה נתן יפסל שקרבן באפסאל של מתשבה פי של הזאה שהקרה ואת
באלהא ואנה איצא שלי נתן את הראשונה חוץ למחוה ונא באלהא שקרבן פגול ועבי אין
נתן השניה ואת באלהא חוץ למקומה נתן של שניה ואת באלהא פי שהגיעו שאלה
ונפסל יכוריה פי שלוט של כפרה חבי נראני שמתשבה פיהא ועבי מלבב ביה

Thop 10 lowy should be change place ch f fower 10.

שמאי שלשין יקולין אין שתי מתנות המאי אשל פ׳ שחטאת אם נתן את הראשונה
חוץ לשתים והשניה חוץ למקומה אינו פגול אפילו קל אכלו מחשבת הזמן
ומחשבת המקום פ׳ שאני הזאות והמאי נמיעת אצבע פתאר מגבל מן שחט
חוץ לזמנו וקבל חוץ למקומו שלי אינו פגול עכ״ש אשל שלי בגמרא פ׳ ש
פרק שלשה שחטאן נעיל לך כשמרה אין קובה חוץ לזמנו או חוץ למקומו
מעלמה מחשבת הזמן ומחשבת המקום עכ״ל מאי הכין פ׳ פרק שלשה פתכי
גדלת דאימאפ׳ נמיע שמואל אצבע אין שלשה אלמא הו עכ״ל מחשבה: כל
הנתנין על מזבח החיצוני שאם חסר אחת מכל המתנות לא כפר לפי כך אם
נתנן כולן כתקנן ואחת שלא כתקנה פסול ואין בו כרת: קאמאשה פ׳ פר
החטאת שלי יקריב יוסי ברוב ונפנו הכפורת יוה שבע פעמים וקאמר
פ׳ שעיר החטאת שלי קסימה שעיר המשתלח ועשה את למו בחצר עשה
בלשכת פרה ענין אין יוה שבע פעמים פגול אין הזיונן שבפנים מעכבות זו את
זו שלשה פ׳ הכהנים שעלדבית פעמים כאחת כאחת מחלאנת אשבית פעמים יכול
יקריבן פגול חלבי יפסל פ׳ מחשבת אעפ מחשבת הזמן פ׳ ואלקבית לעיל
שלי בגמרא פ׳ פרק שלשה כפר כך הר צאת פסול פגול יחלאנ
אין הכון פ׳ מחשבה פ׳ פאפרה פ׳ הזאות פ׳ שהוריה בבית אין כאן פ׳ פסאל אמת
נת פ׳ פ׳ הזאה ומיגל יכן פגול וקל קלעת אין מתנות שבפנים בבית שהוריה
פ׳ כפרה פעבוך אין אפסל פ׳ מחשבה פ׳ בעזך פ׳ מתנות והו קובה ואחת שלא
כתקנה מו׳ הזאות או הקלמת פגול פ׳ קריבן פסול ולא ינוס מן אבמונה כרת:
אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פגול הקומץ והלבונה והקטורת
ואחת כהנים ואחת כהן משיח ואחת נסכים והלם והנסכים הבאין בפני
עצמן דברי ר׳ מאיר וחכמים אומרין אחד הנסכים עם הבהמה ולבד שאחרים
ר׳ שמעון אומר אין חייבין עליו משום פגול ור׳ מאיר אומר חייבין עליו משום
פגול שלם באשם מתירו וכשאינו אין מתירין בין לאלם בין למזבח חייבין על
משום פגול קל עלמת אין פגול אנמאת בעזמאה מן שנמים והו קובה
ואם האכנל יאכל וכו וקאמאת מה שנמים מיוחלין שאינם להן מתירין בין לאלם
בין למזבח וחייבין עליו משום פגול אחד כשאינם מתירין בין לאלם בין למזבח
חייבין עליו משום פגול ומעני הלא אכלו אין שלי לא יעלה אין יכול במובן
שנעלאו יקריב אלא בפגול יפקלמה ובעל המאפ שלך שפעל עכ״ל אסקאמאת
יעלה לגבך שלי לאשם או לקריב מזבל שלי יוכלו שנמים שלי לא יהו
אכלה אלא בעל הקטרת אמורין או מתיר ——— אמורין אינם שלי לא יעלה

להקריב אחת בעד זריקת הדם פעמים שלש מתיר אמורין למזבח ושל אמורין
מתירין בשר נאכלים פחות שמפסל שמחשבה בחוץ לזמנו כמאן דקיל"ם ירצה לקרב
שלי שלי כאן חקה אין וכל אין יחרק פיגול ונותר מן אכל מנה של כרת אמתי
שלי שלי נים עגלה מאי יעלתה בב הו נפסה של מזבח לגירה ואת מזבח לה
פנא ינאס מן אכל מנה כרת ואין כאן קל אפפל של מחשבה ופיגול והלאת כהו
מעט אין חייבין עליה משום פגול פמן לכך הקומץ והו שלי שלי יאכל מן
של מנחה וירמיה על בני המזבח כמאן דאמר וקמץ ממנו בקמיצו פמן אכל מן הא
של קומץ אין שלבונה ועל אין של מנחה נקרבה לא ינאמה כרת נאן נים קם פשט
ויקלם וחינל יעלת של קומץ ושלבונה נקרב בב ה' נפסה בי של מתירין וכלך
קטורת ומנחת סגנים תחרק כלהא ונים וכל מנחת קומץ פנקול אין של קומץ
מכשיר בשיירי עלה וכלך מנחת כהן משיח ובי שלא יקרב כהן נדול פי כל
יום ונץ של תורה וכל מנחת כהן כליל תהיה וכו ומנחת נסכים הו של מאיד של
נאב מע של קרבות כמאן נבין פי אול מנחות והלם יעני לם של קרבין כלה את
נאנה יכשיר נרך ונים נב ומכשיר כמאן דקיל"ם והנסכים הבאין בפני עצמן
הי של פאור שלא תנאב בשר ובנקבה כמאן יבין פי מנחות והבאים עם הבהמה
הי של פאור שלא תנאב בשר ובנקבה כמאן יבין פי מנחות והבאים עם הבהמה
הי של לא תנאב מע של קרבין שלא נשמהא נסכים כמאן נבין פי אול מנחות וקל
וחומר לנאן קבין כלך פי שקנים ויקובר מאיר אין לם הקרבן מכשיר הנסכים
דקיל"ם לנאן קבין כלך פי שקנים ויקובר מאיר אין לם הקרבן מכשיר הנסכים
הבאים עמו למזבח פלכך חייבין עליהן משום פיגול של חכמים יקובן אין שנסכים
מן נמלה של מתירין נא אין נהא מתיר בל חכמהא חכם אלם ומן נמלה קרבן
מצורע ונוב אחל שמן פיכון של אשם של מנחת נסך אין של קרבן או של מנחה אוגרפל
עלי מאי דקיל"ם מן שראוים של פיגול פי של פרק של תאנב וכמאן יבין פי אול מנחות מן
נמלה פיגול במנחה פמן אכל מן של מתירין נפסהא שלא נאי דקיל"ם מתיר נא
שמה כרת ומן אכל מן של שלי שלי שלא מתירין פוי כאן לכך של שייחוור נאלם
מלבד שיירי מנחות וחוס של חטאות של אשמות של שאנאים או כאן חקה אין יחרק מכל
של אמורין ונחס של עולה פיגומה של כרת משום פיגול וקל טובנאמי הקבין הלה של
הנבה כי נא נחקאב נשאנאה גלה של אצבע כי כל מוקטר והנבה כחכמים ואין הלחם
כך שמעון: העולה לשה מתיר אתבשרה למזבח ועורה לכהנים ועולת
השלם לשה מתיר את בשרה למזבח וחט את בשר עולה מתיר אתבשרה לכהנים
פרים השרפים ושעירים השרפים לשה מתיר את אמורי הקן לקרב ר שמעון אומר
כל שאינו על מזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול: פרי

פי׳ חרקהא על מין בינא פי׳ זמר כלאמנא פי׳ הלה ש מפכתא ושעירים קשרפים
פי׳ שעירי עבודה זרה וקל בינא פי׳ זמר כלאמנא פי׳ הלה ש מפכתא מן חרקהא
עקל מן קולה פי׳ פר העלם חטאת בקבל הוא וקאלנא בנין אב לכל חטאות
הקבל שישרפו וחכמהא ותכם פר כהן משיח ופר בעלם סוי׳ לא פי׳ חרקהא נעת
פי׳ זריקת דמים לפנים ולא פי׳ הקטר אמורין וקאלנא פי׳ מפרש פי׳ פרשת פר כהן
משיח החטאת לעבודת שעירי עבודה זרה לכל האמור בענין יעני הזאות
וזריקה והקטר אמורין על מזבח החיצון ותרוייהו ש נעשו בחוץ אעפ״י
חוץ למחנה לבון הלכה למעשה הקרב מנהגת ש אמורין על גבי המזבח והפרוכת
בקיבה אנפאלבא מחוץ למחנה פעלי מלהב מן יקול קמן מתיר את אמורי׳ הן
הקרב צאתך ש אמורין דבר שיש לו מתירין פאלת פיגול במחשבה על מי
הקלס פלקבוץ ש אמורין פיגול ומן אכל מנהגת כזית לגמה ש פרת׳ שמעון
יקול אלי ואנמא קעלנמנא ש פיגולין ש שלמים ו ש שלמים כל מעשיהן במזבח
החיצון כלך את יגוס חכם ש פיגול אנמא פיגול אכילת זמנו עמלה על מזבח
החיצון ואין הלבה כר׳ שמעון: קדשי בדים אין חייבין עליהן משום פיגול
ונותר וטמא והשוחט בחוץ פטור לברי׳ ר׳ שמעון ור׳ יוסי מחייב דברים ש אין
חייבין עליהן משום פיגול חייבין עליהן משום נותר ומשום טמא חוץ מן מה
נומי׳ ר׳ שמעון בדבר שהיו כאכל אבל כאן הבשרים והלבונה והקטורת
אין חייבין עליהן משום טומאה: נד ש התורה אין שנים יקריבון שקריבו והקריבו
מנהגם וקל בינא פי׳ ש אונלין שקלים אין שלשים יקבל מנהגם דבר הנדר והנדבה אעפ״י
ש עולות פקטיבין וקל בחן פי׳ הלא ש פרק ש אמצית ש הן אין חייבין עליהם משום
פגול ומן נמלנהא שלם וקאל אלנה פי׳ שלם ואנם נתנו לכם על המזבח לכפר
וקאלנא שלכם יהא וקאלנא אי צא לבסרה נתנו ונא נמעלה ונלך אלא אין
בין כל שקלים לזבחים הלא ש אכל שמאת הגוף חייבין בדבר משום או כל
קדשים בטומאה ונא משום נותר ונא משום פיגול
ואנמא יגוס אכלה משום אוכלי פקט מהם מאיר ש אמת והלבה כר׳ יוסי ור׳ שמעון
יקול אין ש עצים ו ש לבונה ו ש קטורת אין בהן משום טומאה ואין הלבה
כר׳ שמעון וכן ש עצים הנתנים על גבי האש ש לך נר פי׳ עצים שקריבו פקט אנהא
קטעל ולא יגוס חרקהא על גבי המזבח: לשם שמה דברים הזבח נשחט לשם
הזבח לשם זובח לשם השם לשם אשים לשם ריח לשם ניחוח חטאת ואשם לשם
חטאת אמר׳ יוסי אין מי שלא היה בלבו לשם אחד מכל אלה כשר שהוא הנאמר בית
לין שאין המחשבה הולכת אלא אחר המעשה: אין מלאכה יבין לך אונה ש

עולת העוף
עולת העוף

ש חטאת שלא לשם חטאת ש פסח שלא לשם פסח ש אשם שלא לשם אשם ש מנחת חוטא
ש מנחת נסכים ש בכור ש מעשר בהמה ש פרה ש שעיר המשתלח ש העומד לפני
ה׳ ש הנשרפין ש הנסקלין ש הנחנקין ש הנשרפין ש הנהרגין ש הנסקלין ש הנחנקין

יחוב פי שעמיס אין הקרבה כשם שעמיס וקל תעלמוך פי אוכל שמפסידת אותה
אלא שחט שלא לשמה כשר והלת שלא תעלה אחוב שי בלבה שעשה לבעלים אין יוצר שהיא צאחב
שקרבן מצאתך שי שלאחבח וקאלב יוסי אין הנעמי ביקרין הוא אין שם הראשון עיקר
מחשבת העובד פקט ועני שלאחבח או שמקבל או שמהלך או שזורק אמות באמת
הזבח פנא והלבה כר יוסי פלגלך קול אין קאל בעלים מפגלים מלפעל ואנמא
אמר שמחשבה פהו ראשון למהנאתו אתלי שחרבע עבודות פקט כמא הקדים:

פרק חמישי

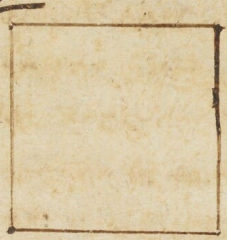
זבחים קדשי קדשים

אי זה הוא מקומן של קדשי קדשים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי
שרת בצפון ולמן טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב
ומקטיר אחתה מהן מעלבת שיירי הלם היה שופך על יסוד מערבי שלמזבח
היתה כן אם לא נתן לא עבבי קדשי קדשים הפנימי שעולה ושחטאת ושאשם
ושניהם פי שחטאת ושאשם חוטש קדשים הוא קודש קדשים הוא וגעלמנא שעולה
למא קרינה מעי שחטאת ושאשם כמא יבין אמא מבחן לבחתא פקאלב פי שעולה
ושחט אותו על ירך במזבח צפונה וקאלב פי שחטאת במקום אשר תשחט העולה
תשחט החטאת וקאלב פי שאשם במקום אשר ישחטו את העולה ושחטו את
האשם וקאלנא בין אב לבן חטאות שלנא ישחטו אותן בצפון וכלך שלי יקבלם
לם תעמא יכון בצפון לקולה באלך ודך שלבח ולקח מלם אין יכון שקיבולם פי
מוצע שלבח ופר נשיא שלם הכפורים אמא במא חטאת בינם פי
צדר שקראבין ואנמא קלמהלא עני מאיר שחטאות לבין למהמא נכנם לבנים
כמא בין שניהן ושלי נעלה אין לא יקדם שעולה לבותא אצלושניהן אליבא יסר
כמא קאלב במקום אשר ישחטו את העולה ושלי נעלה אין לא יקול אי צאפי קדשי
קדשים וקבול דמן בכלי שרת בצפון כון שאשמות אין נאלב קדשי קדשים ואין נאלב
שאשמות אשם מצורע שלי נאלב זמה נעם יוכל פי כלי שרת אנפי יד שכהן
בעזרה ופי כלי שרת באזרה כמא יבין פי שפרק שאכיר אין נשנים וקל הכין פי
פרק שלי קבל הלא אין מהנות שבפנים מעכבות או אתלי ושיירי הלם ועני נקיה
לם פר ושעיר שלם הכפורים לאנמא בעלמנא שיירי לם פר שנשרף
משיח שלי זמו איצא נפנים נפנים שלי נאפיה נן ואקבלה לם בפר ישנך שיקול
מזבח העולה אשר פתח אהל מועד שלבה שבי פתח אהל מועד אין שמזבח
ולבונה שיירי מנחות קנאה אם נאן נאן נאן שעיבב אין שאכל מעלנא שיירי אצאר

אין מעכבין ואמרו אותיות שאין עליהן אומות פי׳ מזיקות: פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון
הזיה על הפרכת ועל מזבח הקטרת ומתנה אחת מהן מעכבת שיריהם
היה שופך על יסוד מערבי שלמזבח החיצון אם לא נתן לא עיכב אחד ואחד
נשרפין בבית הדשן: קד בינא פי׳ פרק שלישי קבל הלא אין פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפים הי׳ כתיב חטאות וקרבן עבור והעלותם חטאתם ואשמם
ומים ונירה אין פר כהן משיח אעפ׳ שלישי נת׳ שנתן פיה ותזה אין הדם
שבע פעמים לפני יי׳ זה פני פרכת הקדש ונתן הכהן מן הדם על קרן מזבח
קטרת בסמים לפני יי׳ זה אשם בא׳ מעל וחטאת כלכם בפר ישלח שלישי יסוד מזבח העולה ומקדש
גדלת שמעני בין פי פר העלם ובעלמות שעירי עבודה זרה מפר נכון משיח נמצא
קחלם מקולה אלא הנא ואמן טעון הזיה על הפרכת יכול בזיה מצדדי ונתן
על קצה הזיה אחת בלא שלא כמעלם שלישי הוי שמעת בזיות כמה בזיות
חטאת העבור והיחיל אלו הן חטאות העבור שעירי ראשי חדשים ושל
מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ואמן טעון ארבע מתנות
על ארבע קרנות כיצד עלה לעבש ופנה לשובב ובא לו לקרן דרומית
מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שיריהם
היה שופך על יסוד דרומית ואוכלין לבנים מן הקדשים לזכרי כהונה בכל
מאכל לילה ולבקר עד חצות: קד דכרינא פי׳ אוכל לחמנא פי בלה שמפטרת
נמי עד שחטאות כלהן שלישי ושל עבור והעבי אי׳ית פי בלה פרק מן שחטאות
שחיטתן בצפון וכלכך קבול דמן ונתן של תורה פי׳ שחטאות קאמר ונקט הכתן מלמ
החטאת באצבעו ונתן על קרן מזבח העולה וקד בינא פי׳ פרק שלישי תבלא מן לגלג
על ארבע קרנות והמאש שפסוק ואת כל הדם ישפוך שלישי יסוד מזבח העולה וקאמר
פי׳ מפרש זה יסוד דרומי למה שאקדם שיהא עוד נזקק מן שמזבח מן שבעה
שלישי יטלנו עליהם למזבח אנמא הוו בדרומו שלמזבח כמה נבין אלא צורך
לגלג פי מלוקה פכמה מן לם תחטאת השעשוקה בפנים אנמא יצא שיריה
על יסוד מערבי והוו שלישי יהיה עוד כרונה מן שביכל כמה ביעו כלכך אי יצא
לם השעשוקה בחוץ אנמא יצא שיכיל הלם על יסוד שלישי יקרב מנה עוד שלישי
מן ראש של מזבח ושלישי אוכל אין יבלי בקרן דרומית מזרחית לאחמא שלישי על
ימינה עוד שלישי של נבש של מזבח ולא אצל עשרת כלפנות שאקדם פונה
יהיו דרך ימין למזרח ואמאמר שאין צורך הרבה עד של מזבח בקרנין הלה שלא
של שאחת ושל קרנות פקטחת נצור צורך שמזבח בשחקדם פי מוסיפה מן חלוקת

והלה צורה הרבי עה וו צעה פי מא בן שנאת ארבע
ונק ל תורה פי ש חטאת במקום קדוש תאכל בחצר אהל מועד
והו מעני לבנים מן הקלעים ול עזרה מן מקדש מלך לבנים
מן הקלעים במשכן ותאכל אי ית את כל זכר בכהנים יאכל תורה
וכוותה הנוכל בו עם ונלה נאנא ונלע ל גזרה ש בי קדשי
קדשים קל חל פיהיא אנא הנוכל בר עם ונלה כמא שכר פי הלא ל פרק פנא אקר
אן הכון הלה ש בי קדשי קדשים כלך עם ונלה וטוהא עד חצות הטבה
בהרתיק אהרהאלם מן העברה עלי מא הרבין פי אול ברכות העלה קדשי
קדשים שחיטתה בצפון וקבול למא בכל שרת בצפון ומאת טעון ש בי מהבוכת
שהן ארבע ול עלה הפשט וניתוח וכלי לאתעים: אנמא יאכל פי ל עלה קדש
קדשים נאן ש יב פיהיא הלא ש נן לבן למא קול בין ש חטאת ם אשם ול עלה ה:
מבאן לבחתיא ואכל למהיא כמא בינא פי אול ל פרק צאהרה אי צא קדשי קדשים
מבלך ש חטאת ם אשם ונק ל תורה פי ל עלה והפשיט אהרה העלה ונק אוגרה
לנהתיה והקטיר את הכל ונש יבין פי ל עלה על קרנות המזבח חתי נקול אנהא
הנחנאל אנבא מהבוכת ואנמא נא ל נן פי רשלמותא וזרקו את הדם על המזבח
סביב פקולה סביב אחת נגד מן הנעם ל מהבוכת ל ארבעה חיוון אעני בהדלי
המזבח ולך יכון אלא הזה שהי מהבוכת פי ל זמן שהן ל תנין על ל קטר והלא
הן מעני שהן ארבע עני אנהא ישמאן ל ארבעה חיטאן ואנא אקול שאן
הנרבי עה ל מזבח ואנמא ל לם ל מכשוש מבלך ל כטוט ל מכבוב עליהא ל
והלה צורה ל מזבח ול לם עני ל צפה ל מלכוכה:

זבחי שלמי עבור ואשמות אלא ן אשמות נזיר
אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע
אשם תלוי שחיטתן בצפון וקיבול למן בכל שרת בצפון
ולמן טעון שהי מהבוכת שהן ארבע ונאכלים לפנים ־ מן הל
קדשים נשחי כהונה בכל מאכל עם ונלה עד חצות קל עלמכל
מן לם עמ ל עבור שלמים נר שנ כבשי עצרתכם והי שהי הונף תעשה בלחם
כמא יבין בעד וקרבנה ל מגיב מעל ל חטאת קחתל נעשיקם שעיר עזים אח לחטא
ושנ כבשים לזבח שלמים פצאהרה אחכמאהנא כם חטאת נר מבן ארבע לאן
מבן ארבע לא ינאם פי קרבן בונה נר פי ל חטאת כאצהה ל בינא הלם שאשמות
כלהא פי שר כלאמנא: ההולה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ולמן טעון שהי מהבוכת שהן ארבע ונאכלים בכל העיר לכל אדם בכל

אחת ומעשר בהמה אינה תקרב מנה שאמרו ויאכלו אותם שבקיה כיצד
כיצד מראה לעם לבהמים פיה שי ושחיה ושוק וכן קיבה לבעלים שבכור יאכלנו
שכהנים ונאת שנתן פיה ולשרים יהיה לך לחיה בהגוף וכשוק התרומה וקל שלמה אין חזה
ושוק מתנה שלשלמים כמאכל המורם מהן כיוצא בהן ושלמים בפסח נשתי ימים
ולילה אחד פכלך איזהו הכבוד יאכלנה שכהנים נשתי ימים ולילה אחד בכל מקדישין
בכל מאכל כמות יאכלו חזה ושוק וכלמות לכך פי שפסח הוא נתן שקדושה וקל בישא
לכך פי פסחים ואינה אלא נאת אין לנו שמקדשה כעצם היסוד לאן נאת פי שעשה ואין
אתה הלם ונאת פי הלה ואתה מוצא שכל רוב מבואת שעשה לאחרי מן יסוד לקונה שי יסוד
מזבח בעשה כלך הלה ופי מדוקדקין לך אין ומשלם שמזבח חולין מאי לבאי יקול
ואתה מאי עים לבאי יקול והאמר נצור לך ואתעשם אין קונה פי יכיר כלאחרנא פי בקף
שמם כבאי שלמים או שבהאי אני אחרנא אשרית אתי הלה שמשלם קרבנות
אעני שבכור ומעשר ופסח לאחרנא שאכילתן שלשלמים פי חוץ שבח
ופי הקטרת אמורין ופי חוץ שבא שכל ופי כון שאכל זכור ואחרנא ועביל ופי
כוונת כלבאי קדשים קלים ופי זמאן אכלבאי בר שפסח שלי נאת פיה שנתן ונשחט
מעלה ין יעלה ויקול פעם נאת קונה אחרנא שקראתין שבעזרה והעור הלה
הלבשה מיצאתן שי שחוץ שעזרה ושאשם ושלשלמים פהלה נאת יצוב פי שקדשים
לאן הולך שארבעה אחרנא יכיר עזרה כל ואחל מעבאי לניחיל פי חאחרנא מכבשם
לאכבור פי אז מאן מוכן לפה והלה ניסה כלך ואיזהו פאן שנתן אחרי הלה
שאחרנא פקט ובי שבי נאחל לבאי הלה ובן קונה חאחרנא בעזרה ואחרנא שחוץ
ואשם ושלשלמים ושחה משלמים וקאמר בעל לבך אשר שי וכן פעם בעם קרבן בר
הלה אחרנא שמחוץ פעם שכבאי שחט עם שכר בר קרבן הנוהג בעזרה ושחוץ

פרק שלישי

סגאחרי אחשחוץ פי מחשבה בעזרה הלה קדשי קדשים שנשחטו בראש למזבח
ר יומי בר יבוקה אומר מחצי במזבח ולצפון כצפון מחצי במזבח ולדרום כדרום
המנחות היו נקמצות בכל מקום בעזרה ואוכלות לפנים מן הקלעים לזכרי מקום
בכל מאכל לילה ולבקר עד חצות: אלא צורעא שמקדש פי מלוקה סיבין לך מוצא
שמזבח מן שעזרה חיק כאן ואכלבאי נמיעא פי קונה הגעל וז בחוץ עלי אחר
עולה ואחר שלמים ולקל עלמה מן שי שבל הלה אין שעשה קדשי קדשים
ושחיטה בצפון ושלשלמים קדשים קלים ושחיטה בכל מקום ר יומי יבוקה יכול שלמים
מזבח הלה כשרי שנשחטו שעולה ושחיטה שלשלמים ור יומי בר יבוקה יכול שלמים

שחוץ פרק שלישי

והנוהר מן המנחה נאכלין ובכל קדש קדשים פתחי חכמתא וחכם שחטאתו ואשם
סלי תעשה אחת לא תוכל אלא לאכל עזרה ולא יאכלנה אלא זכור פתח ופי
יום שלמים ולי נסכיהם שלי. שה כמאן בינא פי שפרק שלי קבל הלית ונא פשוט
מן לזכר בבני אהרן וכו ומאת יגב מן אלכהה בנא מן שמזבח אלית יתהדם
מנהן עי פתחי עשרים שקלים שקל זבחים פי שלשה והו מהלוס פסוק נקובה בשעיר
ובחטאת עלה ושם שלמים נפסם שמזבח ואנמאת כו פי שעזרה פירוד בקובה
עשו בכורה מובל והו קולהם מזבח שנפסם כל קדשים שנשחטו שם פסוק אומאת
שקדשים שהי הכון פי שעזרה חינל וכלם תדבח קפסל נאת שאכל עלנא אין פתח
בעלי חייס נדחים וכלנך עירי מנחות נאת הנוכל שמזבח פסוס נקובה ואכלוה
תצות אצל המזבח יעני שמזבח מובל כאמל כאמא הקדש וכלנך קדשי
קלים נאת האכל בירושלם אנא ומזבח בנוי שנפם ואעלם אין אלא קדשים קלים פי
שהיכל עוד שחרורה נאיז נקונא בכל מקום וכלנך אכל קדשי קדשים בהיכל
והלבה כר יוסי: חטאות העוף היתה נעשית על קרן דרומית מערבית ובכל
מקום היתה כשרה אלא שזה היה מקומה ושלשה לבדים היתה אותה הקרן משמשת
מלמטן ושלשה מלמעלן מלמטן חטאת בשעת והתשובת ושירי הלם מלמעלן נסוך
המים והיין ועולת העוף כשהיא רבה במזרח: בהשובת יעני הנשחת ה
והמנחה נאן נאת שמן פיה הקרב חוקבה בני אהרן לפ... שפני המזבח ונא יקריבו
פני המזבח ופני ... ער פי קרן דרומית מערבית כמא יבין לך אלית קמלם
שהקריבו עה שהי דורנא פי שפרק שלי קבל הלית והפסולת שמנחה חטאתה והו
קולה פי מנחת חוטא כי חטאתה היא פלכלך שלנאת מוצא חטאת העוף פי הלך
של קרן וקד הקדם לך פי שפרק שלאמם אן שירי הלם היה שופך עלי יסוד דרומי /
ומעני מלמעלן ומלמטן פוק שכו שלי יקדם אלקפיא שמזבח והקהקה כמא לנוצא
פי שפרק שלאמם ונסוך המים יכון פי סכוכה כמא בינא פי ... ר סוכה אמא נסוך היין
מלאימת כמא נבין פי חול מועד ואנמא נעלנא מוצא עוף העוף במזרח
המזבח לקרבה מן מוצא שפך הדם שלי. ורמי פה מראתו בנו זבלה: כל
העולן למזבח עולין דרך ימין ומקיפין וירדין דרך שמאל חוץ מן העולה שאשה
זכרים אלא שהיו עולין וחוזלין נעקב: קד בינא לך פי שפרק שלאמם אנ
אלית טלע שכהן למזבח ודשא עלי שימין פאנה חול מא יקי קרן דרומית מזרחית
פהו יזור שמזבח כלה וחינל יצל לקרן דרומית מערבית כמא יבין לך מן קלך
דורה נבן שלי. טלעת נסוך המים אן עולה השוק אלית אחקינא לך שכו
קלנא אן הלבה שמזבח הקטרת אמא אן הכהן פי קרן דרומית מערבית פלים נלמב אן

ירבע על ד׳ מין פי׳ האבן אין ידור ד׳ מזבח בומלכה בל׳ יד׳ בה׳ להלך ד׳ קרן
ויקרב בשאר וירצע ד׳ כלך ועלה לגר אחת דאר ד׳ מזבח והלת ד׳ כאר פי
ילה או שאת יהדלן מן לכאן ד׳ מזבח פי מין לורתנה ונפסד דאי תקבל ונח נחקאב
הימיני׳ יכין לבה נמכיבה כמת יבין פי מנחות וכלך אי יעלה עולת העוף נכש׳
מן התורת בא לכאן: חטאת בעוף כיצד היקה נעשה היה מולק את ראשה ממול
ערפה ואינו מבדיל ומזה מלמה על קיר המזבח ושיריו הלם היה מתמצה על
היסוד אין למזבח אלא לחה וכולה לבהנים: קמל תלבה פי חטאת העוף והזה
ממם התחת על קיר המזבח והשאר בל׳ יתצה ד׳ יסוד המזבח וקחטאת קיר יְהַיְּבִין
שלא מקדמין ניסוך ואי זה זבח זבח קיר הקרבנות, ענין ד׳ נתנו ד׳ מפתי מן אלקבאלה
ד׳ מזבח מן קחת ד׳ כתי חקי המעלה נקיה ד׳ לם ד׳ יסוד המזבח והלת מן ד׳ מזבח
פי טן חטאת העוף למטה ונצפה מלקת חטאת העוף אין ימסך ד׳ רוש בין
אצבעין מן אצבעי׳ יוך ד׳ יסרי ד׳ נתנין בין ד׳ אצבעין ד׳ אכלתין וד׳ טיל עלי
טהר ילה נא יכון אכל ד׳ כף וימל עקה על ד׳ אבהאם מקל אר עין אצבעין
ומולק מאול עורף והלה מן נאלה עבודות קשות שבמקדש: עולת העוף נידל
היקה נעשת עלה לגבוה ופנה לסובב בא נו לקרן דרומית מזרחית היה מולק
את ראשה מאול ערפה ומבדיל ומצה את לחה על קיר המזבח ונטל את הרואש
והקיף בית מליקתו למזבח מפני נמלח וזורקו על גבי האשים: צאת לעוף והסיר
את בחרצה ואת הנוצה ואת בני מעיים ביוצאין עמה והשליכן לבית הדשן צידע
ולא יבדיל ואם הבדיל כשר מפני נמלח חזרקו על גבי האשים: עולת העוף
לם יבין פרהת ד׳ נך מאול ערף לבן העלמות מליקת בעולה ממליקת החט אכל
ולם יקל אלקה פי עולת העוף: מצה ד׳ יסוד ואמאי קאמל ונמצה למעלה על קיר
המזבח ולם ילכר יסוד פלגלך יכון לם עולת העוף למעלה ואעלם אן עולב בהמה
דמה למטה וחט את בהמה למעלה לקולה פיהא על קרנות המזבח כמא בינא
ולגלך על ארבע קרנות על מא תקדם פלמא כאנת חטאת בהמה למעלה כאנת
עולת בהמה למטה פי כלאן ד׳ נסתק קיאסא על עולת עוף וחטאתו ואיצא לבין
ד׳ עולה מנסובה לעיסול אעני קולה יסוד מזבח העולה פמא תקדם לם יסוד פי
אסתפל ד׳ מזבח כמא יבין ומן קולה פי חטאת העוף לא יבדיל עלמנא אן עולת העוף
כלי אעני אנה יקטע ד׳ כאם ויביה עלי ד׳ מליקה ושרח סופבו במלח אן /
יבסט עלי ד׳ מלח בידה כמן יבסט שיא בידה וסטב אסם צופה ד׳ בחר ד׳ קי
ישל בהא ומרצה בי ד׳ חולה ד׳ יכין פיה שט עלמס ד׳ קי בי מן טאיר במנסם

ושריש שלי עליהם והלא כבר נזכר׃ לא הסיר את המורידה ולא את הנטעה
ולא את הבני מעיים היוצאין עמה ולא סמנים במלח כל שעושה בה מאחר שמירתה
את זומה כשרה הבכיל בחטאת ולא בבכיל בעולה פסל מירתה לה הראש וכלי
מירתה לה הגוף פסולה לה הגוף ולא מירתה לה הראש כשרה׃ קל עלם אין את
אכתר לה אומאתה פי פאיר ש נסל לא פי ש ראם אל אעלב שלה פי ש כבל ומקלב
פי ש ערוף ש כארבה מנבמאת והו קולבה רוב למיס בגוף שכיתי פלבלך אעבמד
עלי לה בגוף ומחת יב אין בעלמה אין חטאת העוף יחזאב אין יקט ע רקב אחד
לא אקל מן לבלך ובעולה רוב שעם לא אקלונך ש בקרב אין ש קט עממוט ערוך
כמא נבין פי אול מסכת חולין׃ חטאת העוף שמלקה שלא לשמה מירתה למכה
שלא לשמה או לשמה ושלא לשמה או שלא לשמה ולשמה פסולה שלא העוף
כשרה ובבבל שלא עלה לבעלים׃ אחל חטאת העוף ואחל עולת העוף שמלקן
ושמירתה את לזמן למכל דבר שדרכו למכל ולבקטיר לבקטיר חוץ
למקומו פסולה ואין בו כרת חוץ לזמנו פסולות חייבין עליו כרת ובבבל שיקיב במקיר
מצותן׃ כיצד קרב במקיר כמצותו מלק בשחיקה ומירתה את הלם חוץ לזמנו
או שמלק חוץ לזמנו ומירתה את הלם בשחיקה או שמלק ומירתה את הלם חוץ
לזמנו זה הוא שקרב המקיר כמצותו׃ כיצד לא קרב המקיר כמצותו מלק
חוץ למקומו ומירתה את הלם חוץ לזמנו או שמלק חוץ לזמנו ומירתה הלם
חוץ למקומו או שמלק ומירתה הלם חוץ למקומו חטאת העוף שמלקה שלא
שמה מירתה לשמה חוץ לשמה או שמלקה חוץ לשמה מירתה לשמה שלא לשמה
או שמלק ומירתה לשמה שלא לשמה זה הוא שלא קרב המקיר כמצותו׃ לשם
כיזק בחוץ כיזק למחר כיזק בחוץ וכיזק בחוץ כתכי זיק בחוץ וכתכי זיק
למחר כתכי זיק למחר וכתכי זיק בחוץ פסולה ואין בו כרת אמ׳ יהודה זה הכלל
אם מתשבבת הזמן קדמה למתשבבת המקום פסולות חייבין עליו כרת ואם מתשבבת
המקום קדמה למתשבבת הזמן פסולה ואין בו כרת וחכמים אומרין זה וזה פסולה
ואין בו כרת לשם כתכי זיק ולקטיר כתכי זיק כשר שאין אכילה ולקטרת מצטרפין׃
שלשה פי ש עוף בי מבלש שחיטה פי ש במקה ו ש מירתי מבלש זריקת
דם פי ש עוף לא קבלה ולא הגוף ופי האילן שמעלין פחת בפסולות במחשבת אעב
במקיה ובמירתי נאמ יפסל ש זבח בארבעה לבריס ובלא ש כאמס פלב בין באך עם
ש אכילת ש בי נאמ פי ש פרק ס אוכל ש נאמי ואלא פבמקה מא שרחנאה פי אבי ש פרק
ש הקומץ נאן לך ש כל לחמאה נכון ז ומתלה ואומא כרהא פי זיכון בעלת הגוף נסמני בינה זבן
קרבן בהמה פי אחכמס ש מחשבה **פרק שביעי** ואין הבהמה יוצא׃

חטאת העוף שעשאה למטן כמעשה חטאת נשם חטאת כשרה כמעשה חטאת
נשם עולה כמעשה עולה נשם חטאת כמעשה עולה נשם עולה פסולה עשאה
למעלה כמעשה כולן פסולה: קד במן פי ז פרק שלי קבל הלית אין חטאת העוף
למטה ועולת העוף למעלה וגבין אי אינא ז פרק בין מטיקת חטאת ומליקת עולה
ומעשה חטאת כיצד הו ומעשה עולה כיצד הו פקולה פי ט אולי כמעשה חטאת נשם
חטאת כשרה יריד בה ולא שנה במליקה וקיה שלבבה ביה: עולת העוף שעשאה
שעשאה למעלן כמעשה עולה נשם עולה כשירה כמעשה עולה נשם חטאת
כשרה ובלבד שלא עלת נבעלים כמעשה חטאת נשם עולה כמעשה חטאת
נשם חטאת פסולה עשאה למטן כמעשה כולם פסולה: זולה אינא כמעשה
עולה נשם עולה כשרה ולא שנה במליקה וקד תקלס לך אין כלבחיים שנזבחו
שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים משום חובת אין בפסח ואין בחטאת פלוני
למא אמלך הלכה ז עולה נשם חטאת כשרה אמא מקבי מא עלבאת מעשה חטאת
או במקום חטאת אעני למטן פלי קבקי עולה בלבגזיר חטאת פסולה אעני
אעלא מקבל חטאת וקיע פיבא פסאל פי ט עמל אן פי ט מחשבה שלבי פי פסולה
עלי כל ובה כמא תקדם לאנה שי יפסל הלכה ז עולה במחשבת חבני נקול כשרה
למא עולה לבעלים ואנמא אפסלהא בה מעשה: וכולם אינן מיטמאות בבית
הבלועה ומועלין בהן חוץ מחטאת העוף שעשאה למטן כמעשה חטאת נשם
חטאתו: מן ז אכול עיניא אין נבלה בעוף הטהור לא הנותן לא באוכל ולא במשא
לא אוכל ולא בגדים ואנמא הנוגע בבית הבלועה פקט אעני אן מן אכלמנהא כזית
ענל חשבל לך ט כזית פי מבלעה יטמא ויזיר טמא ואן אנקט בקיאב אנפסהא
והלא הו מעני מטמא בגדים מהל נושא את הנבלה והלה אין נאמר אבות הטומאות
ט מנקולה כמא נבין פי אול כלים ומקבין אנבל לך ולא אשארה שיה פי שנ פי אול
מסכבת ברוב פאחפני הלא ז אשבל ומעלנם אן אלא פסל דבח ז אחלין בונה אין ומטי
מפסלאה לבח רבא ז דבית נבלה וכלך אלא פסלה ז מליקה מקבל אין ימטי
בסכין ונחול לך עלי מא יבין פי אול חולין פאין לך נבלה אמא אלא מלך מליקה
כשרה פהי מקבל לדבח ז כשר פי ט חולין וקד אבאת אלנבה אכלהא לנבחין אעני
חטאת העוף פקאל הנא אין הלה ז תבייקה כלהא שבי ודכלה לך פי חטאת בעוף
אלא מלקה שנא לשמה או שנה מקומה מע כונהא תפסול אוקה פאנהא לא תכרוקה
עין חל ז טאכלה חבי תביר במוצלה נבלה בעוף וטמא כזית בבית הבלועה ויזיר
אכלהא ומטמא בגדים בלי ט אכלה לא יחל אכלהא לנפסל ז חאלה פיקה ומין
אכל מנהא שוה פרוטה ז מקבה מעיה כמא ילם כלמן נהנה מן בקדש לאנהא קולא

0 mm 10 20 23 24 25
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

ואם תעלה למאכל בר חטאתה העוף שעשאה לחטין כמעשהו חטאתו פאנהיו כשאה
ויחל אכלהיא ועלי אנת שנה במעיקתה ולא מעקה מלגל מאי קנעא מן צמחה מעיקה
חטאתה בשעת פי פרק שלי קבל הלות לאן הלך שמחה למעטה ואן ניהיא לי
יפסל שיאי: עולת העוף שעשאה לחטין כמעשה חטאתה שם חטאתו ר שיעור
אומר מועלין בה ר יהושע אומר אין מועלין בה אמ ר שיעור מה אם חטאת
שאין מועלין בה נשמה כשעשה את שמה מועלין בה עולה שמועלין בה נשמה
כשעשה את שמה אינו דין שיועלו בה אמ לו ר יהושע לא אם אמרת בחטאת
ששינה את שמה שם עולה שכן שינה את שמה לגבר שיש בו מעילה תאמר
בעולה ששינה את שמה שם חטאת שכן שינה את שמה לגבר שאין בו מעילה
אמ ר שיעור והרי קדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן שם קדשים קנים יוכיחו
ששינה את שמן לגבר שאין בו מעילה ומועלין בהן אף אתה ב תגמה עלה העולה
שאף על פי ששינה את שמה לגבר שאין בו מעילה שיועלו בה אמ לו ר יהושע
לא אם אמרת בקדשי קדשים ששחטן בדרום ששם קדשים קנים שלא שינה
את שמן לגבר שיש בו מעילה תאמר בעולה ששינה את שמה לגבר שאין בו
מועלין: כלמהמא ומטאטרהא את אמא הי פי שנוי מקום ושנוי שם ואם יחלאל
פי פהם הלות פ כלאם יר הלכאר פ אמור שמחפטה ולכך אין חטאת העוף אלא כעוף
כשרה פהי הוכל בשלמים כאח בין שנו וכאח בקדשים אין למזבח אלא לאשה וכולה למשש
פנים פיהיא מעילה וקדקבין פי הלות פ פרק אנה אלא שחטה שם עולה לא יצוו אל
אכלהיא ומועלין בה ומעלום אין פ עולה כולה כליל נאמרה ושם כאמרה כשרה ואין אכלמעלה
שיצא מהיה מעילה וקדקדם פי פ פרק שפאם אין קדשי קדשים שחיטתן בצפון
וקדשים קלים בכל מקום ומעלים אין קדשים קלים הא כל אחת לבאנים או לבבהמים
כאח הבין פי פאחם פלכך אין בהן מעילה לפי פיהיא אמור והכתר לאן פ אמורין
מעלה אסורין ואם יצוו אכלהיא לאחד ופ בקיה בי שבי תחל לבבהמים או לישפם או שמת
נמיעת וסיבין פי פ פרק פ אומאן מעילה אין הלות פ סלר מצוי מועלין באמורי קדשים
קלים ומצוי אינו מועלין בהן והנאך יכין אין קדשי קדשים ששחטן בדרום ולא אפסל פיהיא
שמעילה מועלין בהן בלא כאח והלבה כר יהושע: כל הפסולין שאמרו חטאת פסולה
אינן מטמאות בבית הבליעה אלא כשאמרו בעלה שחט חוץ לפנים וקדשים לחוץ
אינן מטמאות בבית הבליעה אלא בפנים וקדשים לחוץ הרי אלו הניע זמן ובני יונה שעבר זמנו שיבש נפה ושנפחת עינה ושנקטע רגלה ושמת
בבית הבליעה זה הכלל כל שהיה פסולה בקודש אינה מטמאת בבית הבליעה לא היה
פסולה בקודש מטמאת בבית הבליעה: כל הפסולים הם שמעלולין פי אולם פ פרק

ש הצמר זה אינן טבולין יום מחוסר בגדים וסך ונך ש הורה בי עולה בהמה זכר נעדים
וקאמנא בי ספרא בי עולה בעוף בחוות ונ כרוב נבהמה ותין נעוולה וז כרוב בעון
יכול שיביא נבהמה ושקטע עיניה ושקטע רגליה הגל לומ מין העוף לא כל השוק וקל
בינא בי הצמר קדושין אין חולין שנשחטו בעזרה אמורין בהמה לבעלים ליסלק הנשם
לאן קאעלה שכיעבעת אין נים לה מיא יחרם אכלה אוכ אסהנפצעה בה ינגף ונא כל
מנשם יחרם אכלה ש מלקה אמאי הי כשרה בקדשים בפנים אמא מקבל מיא
מלק כחוץ או מלק חולין ולו בפנים פה נבלה נפא שך לאן לא פרק בן ש מלקה
או נוחר ומעקרי אל לא יהי עליה אמס לבש אצלה ואמאי הו פעל נעלה אמשם
ש לבש בי קדשים בפנים פקט ונך ש הורה אן כביר ש תמאם ונעביר ש יתמאם
לא בעלה לקרבן לקולה לאימא שתי הורים תן שט בני יונה וסמאתי חלול כנך
בי חולין ומעני קנגה לאתיה פסולה בקדש אתה לא בעלה לקרבן ש
בפאל ש מחשבה ולא מן אובל ש שכיח ש מקנאל ולא מן אובל שנוי מקום שהי
נהלה ש אשיה הפסל ש לבאיח מן אובל שרץ ש קוקש ועוט מהבל בל נבוגה בי
בי נפתחא פאסוגה קבל וצולבא לבפאלאתה ש קוקש חיוב אם נמלקה פה נבלה
או אלא מלק בסכין ש לי יכל נבב או אלא מלק בחוץ כמא בקדש עבלה לגבי
מלק ונמצאת טרפה י מאיר אומר אינה מטמאת בביאת הבליעה ר יהודה אומר
מטמאת בביאת הבליעה אמ ר מאיר ומה אם נבלה בהמה שהיא מטמאת במשא
ובמשא שחיטתה מטהרת טריפתה מטמאתה נבלת העוף שאינה מטמאה
נמגע ובמשא אינו דין שבקבא שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה מה מצינו
בשחיטתה שהיא מכשרתה לאכילה ומטהרת אחת טריפתה מטומאתה את מלקתה
שהיא מכשרתה לאכילה הטהר טריפתה מטומאת ר יוסי אומר לייב כנבלה
בהמה שחיטתה מטהרת לא מלקתה: טרפות בעוף סיאבי ואבהא בי נאבלה
חולין ומעלנם אין שקדשים אלא וב מנבלת עי טרפה לא יבי אכלה לאת בקריבה
נאמא עקול מיה הקריבהו לא נתחלך וכו ומעלנם אין ש טרפה לא הנגע ונך ש הורה
בי נבלה בהמה אינה הנגע במגע ובמשא ונבלה בעוף בטהור ק לכרעת אשר
לא הנגע לא במגע ולא במשא ומגביו אינו עלך פלה בי טהרות בי מיאבי ורי
מאיר יסוי בין ש שחיטה ש מלקה ויקול כמא יבי נשמט אכל שחוטה יבוז עבקין
אכל מלוקה והעלם ש עוף מן ש בהמה בקל ותומר כמא הרי וזאל חכמא בי
עי שלי הפעלמאה אעני נבלה העוף לא ש בהמה לים יכלאבא מן ש אנגבא
ביי ש שחיטה ושעוף יכלאבא שחיטה ומלקה וקאל ר יוסי לייו לבא מן הגין לקיות
כגלון אמאי הפעלמאה מן ש בהמה יכן מהבאבא כמא בין ושל מומעין לא כלי

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 mm 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

יתעלם לה חכם בקל וחומר ומה אלמנה לוי שבאת מן הדין לבית דין וקבלה כנגדו ובלא שבועה מן האנשים
מקחים פקהנא ולה אשארת פי שהרה כאיש כיצד פי שהאיש מן הקטן פטור אשה אשבוע
ר יוסי עלי ר מאיר בדין לבא מן הדין שלי נא כלאתך פיב צאר ש' מן יהעלם לנך
בש חקץ מן קולה זאת הורת בבהמה ובעוף וקאתל מה בהמה דבר המביאה באנוס
מטבר טריפה מטמאה אף בעוף דבר המביאו באכילה מטבר טריפה מטמאה
ואת ילמדנו את עבדתך בדין לבא מן הדין לאחר העלם בש בקץ לא בקץ וחומר
ור יוסי יכרב הלא ש בקץ נתפש אינו ולא יליך בנו צנא זכר נמלה ש אחקבאוצאת
כלבאן כמאן צמנא ש צדל ש האלנת והלבה כר יוסי:

פרק שמיני

111 111

כל בזבחים שנתערבו בחטאות המתות או בשור
הנסקל אפילו אחד מריבו כולם ימותו ונתערבו בשור שנתברה בו עבירה או
שהמית את האדם על פי עד אחד או על פי הבעלים נרובע ובנרבע ובמוקצה
ובטעבד ובאבנן בחיר ובבלאים ובטרפה וביוצא דופן ירעו עד שיסתאבו וימכרו
ויביא בדמי היפה שבהן מאותן הממין נתערבו בחולין הממיתים ימכרו החולין לשריפה
מוקדין המין: סיכבין לך פי ש פרק ש באחד מן התמורות את אמנאתן ש חטאות המתות
אעפי שהן בהרך חתי בתמורות ומעלתם מן שור הנסקל איצא לסקילה שנאמר בחלא וקל
אלבהמה בי נהרא ובין פחיר ש זבחים ולא אלבהמה חיוון ואחד מן בלה ש מעלה לתמורת
פי אלנך קרבן פחטהת כלהן הרך חתי בתמורת בחא יבין פי התמורות ולא נקול יבש נרבע
מן ש אינו בעלי חייס תשיבי ולא בטל ומוק צה הו שלי עשל לסקילה רב לשעבוד
מזרה ומיבין פי פחלם התמורות מן הלוג כלבאת אפורין לנבי במזבח והעלה נלכר
לעל קחנים כל ואחד מנהא לקרבן ומעט יסתאבו מן יחלק פיבא עיב פלא פלא
לקרבן ושלי יגבי מן יעלם מן קולה הנא רובע ונרבע אמאת יכון בחל או על
פי הבעלים או קבל נעד לינו או אלת כאן שרובע ש נרבע בני אמאת אלת כאן שם
ובאלים ונמר לינו פלנך הו שור הנסקל ועריכי אוקו בחין מקבלין יכון ש מקבלין
פי ש חולין שלמים פקנבאת ש כלחמין יקובאת שלמים אלא חמין ש קרבן ש מקבלין
פחולה לא יבאת ולחלב קאל יחכרו החולין: קלעים בקלעים מין בחינו זה יקרב
לשם מה שהוא וזה יקרב לשם מה שהוא קלעים בקלעים מין בחינו מינו יהיו
עד שיסתאבו וימכרו ויביא בדמי היפה שבהן מחין זה ובדמי היפה שבהן מחין זה
ויפסיל המוקדי מביאין נתערבו בעכור ובמשכר ירעו עד שיסתאבו ויאכלו נכבור
ובמעשר הכל יכולין לנתערב חוץ מן החט אלמוקדש: מין בחינו יקרב
לבית עין את חאבהא ואין לש שיהא ועקור גלות קרבן גלות ובלות קרבן בלות ולא יצא

הלא של חכם נר פי קרבנות נשים של בני לא התחזיב סמיכה אמת קרבנות אנשים
של בני התחזיב סמיכה בבעלים לקולבה מעלי וסמיך ידו על ראש קרבנו פיהתנשב
הקריבהו לבעלים אל ואכבלנטר ומין בשאינו מיום מובל מן הבהמה לב עולה
בשלמים פיהקרבהמת חבי יקע פיבהמת עיב וחיניל יביעבוא נמיעלכל ואתו עלי
אנסר אלה פאן אחבהמא בגיאסר שלאתאו בגיאסרין פילזמה מן ניב מן
אהבמא נהמת עולב בגיאסרין שלמים בגיאסרין אל שם נדרי איבהמא כן עולב
ואיבמא כן שלמים פיכן קל כסר ליעאר והלא הוקולב ופסיל במוקב וקולב
ויאכלנ כבכור וכמעשר יעני אן נא הבאעב פי של אסוחק ולא הזון בש ארטאלכמא
נא יפעיב לך בבכור ובמעשר אלא תלבי פיבהמא עיב כמא פיכבין פי של כאתם מן
בכורות וכן של חטאת לא יאכל מבן אכבלאטבת מעי של אשם בונה כן נלא ולבך מן שאשם
לא יכון נר מן לכור של נפש כמא בינא פי דבר בלאמת פי כזב של מפכבת נפש
בכבן חטאת מן נוע של נפש נר של אנשת פקט ואלא בלאמלבת נאלב של קרבנות
מן בבעלים פיהנל לך: אשם שנבעלב בשלמים ר שמעון אומר שניהם
ישחטו בצפון ויאכלו בחמר שבהן אמרו לן אין מביאין קדשים לבית הפסול נעניבו
חתיכות בחתיכות קדשי קדשים בקדשים קלים בזאכלים לזוס אחל בזאכלין שש
ימים יאכלו בחמר שבהן: קל בכבן פי של כאתם מן הלה של מפכבת אן של אשם
קדשי קדשים נשחט בצפון ויאכל לכהני כבונה לזוס ונלבה עד חצות של שלמים
קדשים קלים נשחטין בכל מקום ובאכלו בכל העיר לבל אכם נשם ימים ונלבה אחל
פלאלב שמעון נחכם פיבהמא נמיעת חכם של אשם להחמיר של חכמים יקולן לב
כיך נדבהמא נמיעת ומן נערך לשלמים מבהמא אן בפסל בעיר חק נאנה
אלא בקי מבהמא שי מן בר של נהאי יחרק מבלל של אשם ולמעלי יבקי שלמים ומן
של חק אן האכל נשם ימים ונלבה אחל ושל אכל עבלנא אן מביאין קדשים לבית
הפסול מעבאה אנה לא יעבך בבא לבאעיה הכעו לבפאל פלבלך יקולן לחטא
אנה לא ידבחהמא בל ידעו עד שיפבאבו ויביא בגמי ביפב שבהן ומעין זה ובגמי
ביפב שבהן מעין זה ויסיל במוקב מביאו אמת אן וקע של אבבלאט פי קט עאלב
של חט לא יאכל בשר ימים ולא אחל ושל נמיע מבלב של אבבלק וקולב בבאכלים
לזוס אחל בשר ימים לא אן קדשים קלים נפסבת מובת מבלב אכל לזוס אחל מעי
של בלב כמא בבבן פי של כאתם מן בלה של מפכבת ואן בלבה כי שמעון אומר
חטאת שנתערבו באברי עולה ר לישעי אומר יהן למעלה ורואה אני אתבשר
חטאת שנתערבו באברי עולה ר לישעי אומר יהן למעלה ורואה אני אתבשר
חטאת ושלמים כאלו הוא עצמו וחכמים אומרין בעבור שרובן למעלה אין מעלה של

ר' שמעון אומר יכול למעלה ורואה את הנתינין למעלה כאלו הן מים ויחזור ויקן
למטן וחכמים אומרים שפבו למטה ואם לא נמלך ונתן כשר: זד תקלסם לך פ"ש
פרק ט כאומם מן הלב ש מפכבא מן חט אחת בהמה למה למעלה ומים בנתינין
למטה לס עולה בהמה ואשתות ושלמים ובכור ופסח ומעשר וקל בינא מן למעלה
הן למעלה מן החוט ולמטה למטה מן החוט אעפי ש כש שלי יקסם ש מיטחן מן
בלבה כלי שיעור: הנתינין מקנה אחת שנתערבו בנתינין מקנה אחת נתב-
מקנה אחת מכן ארבע במכן ארבע נתנו מכן ארבע מכן ארבע במקנה
אחת בי' ש שיעור אומר נתנו מכן ארבע ויבושע אומ' נתנו מקנה אחת אומ
בי' ש שיעור והלי בוא עובר עובר הנרע אמ' ר' יהושע והרי בוא עובר עובר בל
נוסין אמ' ר' ש שיעור לא נאמר בל הנוסין אלא כשהוא עצמו אמ' ר' יהושע
נאמר בל הנרע אלא כשהוא עצמו ועוד אמ' ר' יהושע פשהקבה עברית עובר בל
נוסין ועשית מעשה בירך וכשהוא נקבה עברית עובר בל הנרע ולא עשית בירך:
קל הבין ש חט אחת ותלתא בי ש בי הקונאב מכן ארבע ולבכור ולמעשר
ולפסח מקנה אחת וכלבך בו ש אכבלתך בינהמא אי אית פי אכבלתם מכן
ארבע במכן שכים או מכן שכים במכן אחת וקונה ולא עשית בירך ישיר
ש כונה לפ יכפ מכן ארבע פאן ש הקונה עין ש עמל מת בו מעשב והבהמה כר
יהושע: הנתינין בפנים שנתערבו בנתינין בחוץ ישפבו בהמה ונתן בחוץ וחזר
ונתן בפנים כשר בפנים וחזר ונתן בחוץ ר' עקיבה פוסל וחכמים מכשירין
ש בי ר' עקיבה אומר בל הדמין שנכנסו לבתי בתי כל פסולין וחכמים אומרים
החט אחת בלבד ר' שיעור אומר אין באמס ש בי כחט אחת באמס: יקונאה אם
נמלך פיקאלה ישטוך בהמה פאן לפ יסאב ונתן מן ש כש ש מכבלתם בפנים
ונמלך פיקאלה ישטוך בהמה פאן לפ יסאב ונתן מן ש כש ש מכבלתם בפנים
מת כאן ינבב אן ינתן מלם שלפנים ובחוץ מת כאן ינבב אן ינתן מלם חוץ כשר
ויקולו ר' עקיבה אין למים בתי שנים מקבי מת לכלב ש בי כל בבתי נפסלין נלא
ינתן מלם בשר לכלב בחוץ ראסאן ול חכמים יקולון ש חט אחת פקט נקולה כל
חט אחת אי נוע כאנה ולא חט אחת יתיל הנרגת על מזבח בנחושת אם נכנס למש
בפנים לא האכל מלכלב יפסל לחה אלא נכנס ולא יקדי בעד כלב יהב מומן
על מזבח החיצון ובלבה כחכמים פי ש כל: חט אחת שקבל לחה בשני כומות
יצא אחד מהן לחוץ הפנימי כשר נכנס אחד מהן לפנים ר' יומי הגלילי מכשיר
בחיצון וחכמים פוסלין אמ' ר' יומי הגלילי מה אם במקום ש התחשבה פוסלת
בחוץ לא עשה את המשואר כיוצא מקום שאין התחשבה פוסלת בפנים אינו דין
שלא נעשה את המשואר כנכנס נכנס לבתי אין על פי שלא כתי פסול וכתי ר'

אין יכול לראות כמה אשה"ר חולה על מזוזה ובניהם מן שלאחריהם לכך אינה מזוזה
והלבה כר' יהושע: אלא אם עלו לא ירדו הלכך והיוצא והטמא ושנשחט חוץ למקומו
וחוץ למקומו ושקבל הפשולין וזרקו אחת"כ ר' יהודה אומר אף שנשחטה בשבת ושכ
ששפך דמה ושיצא דמה חוץ למקומו אם עלה הדיר ר' שמעון אומר לא הדיר
שהיה פסולה בקודש שר' שמעון אומר כל שפסולו בקודש הקודש מקבלו לא היה
פסולו בקודש אין הקודש מקבלו: ר' יהודה אומר מן קודם היא העולה כדי לשחוט
בשבת ושכ ששפך דמה ושיצא דמה חוץ למקומו אם עלה הדיר ור' שמעון אומר מן
קודם העורך העולה הורה אחת לבעלים שאם עלו לא ירדו וקודם הלך עד לא
הלך ושר הלך והלבה כר' יהודה: אלו שלא היה פסולן בקודש היוצא והטמא
והתוקצה והטעבר והאחרון והמחיר והכלאים והטרפה ויוצא לחוץ ושלא מומין ר'
עקיבה ומכשיר בבעל מומין ר' חנינה סגן הכהנים אומר לוחה היה אבא את בעל
מומין מעלה בי המזבח: אם יכשיר ר' עקיבה מן בעל מומין גזר ש עולת אשה ש
היה לכהן מי שיש לו בית אב בכהונה ש טרפה ושטרפה ונתוקע נכון מלבוא
לידה של מומין כשר בעופות נמצא בנמצאים שפרק ש מאבעבועות שיש בקולפס אין בהמות ונכרות
בעופות והלבה כר' חנינא סגן הכהנים: כשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא
יעלו וכולם שעלו חייס לראש המזבח ירדו עולה שעלתה חיב לראש המזבח
הרי שחטה בראש המזבח יפשיט וינתח במקומה: עולה וכולם שעלו חייס
יעלו בעל מומין ולכך נאמר ר' עקיבה אלי יכשיר מן בעל מומין מלא לכרעת יקוד
מן לכך בעל ש לבוז אמת ש בהמה חיב פרי הבד וקנבב עולה שעלתה חיב לבוז
עולה טורב ודברי הכל והנמצא אסורעת מן ש מזבח ראוי להפשט ולנתוח אין בראוי
ודבר בראש המזבח: אלא אם עלו ירדו בשר קדשי קדשים ובשר קדשים קלים
ומותר העומר ושתי הלחם והלחם הפנים ושיירי מנחות והקטורת ונמר שבראשי
אברים ושאר שבזיק הנסכים והעצמות והנילים והקרנים והקלפים ובזמן שאין
אחובדין יעלו שם והקטיר הכהן את בכל המזבח פרשו לא יעלו שם ועשיק עשבר
הסאר והלחם עלי מזבח יי ש לך: הוא כלבא ש לך אומא התחט מן ש מזבח
ואם טעלה נסתק בי ראויין למזבח ואנמא בי כלבא ראויין למכלה ביר שקטורת
בבהמה אי אינה נמצא למזבח ומלך כלמא עד בשר שקטורת אינו ראוי למזבח
אלא אין מאחובי אעפ אין יכול שקרבן עובה שלי יחרוק כשה והקרבן הלוב מבשבב
שלחם אבראבא שטבעי: ופוף שפקש מעלה בי המזבח לא יחזיר וכן
שחטה שפקעה מעל בי המזבח אבריס שפקעו מעל בי המזבח קולפס למזבח
יחזיר ומועלין בהן למחר חצות לא יחזיר ואין מועלין בהן: וכן שחטה שפקעה

Right to leave ought to be seen after following 10.

ואין כאשם תחרק כלבא מכל אברי עולה בגין שעולה נתרק בשלהבת ושל חטאת
לא יחרק מנותר בי אמורין והלא קדושה חמורה קדושה מפני שהן כולן נאכלים יעני ר' א
נמיע של עולה כולן נאכלים וקדושה פי שלמים מקדושת ארבעה ירידות שהן אוכלין
וקל קדושת גלוח של אחרונים כלבא שלכל זכר פי גלוח של קדושה פי שלאחרונים מן גלוח של
מם כנגד ומנין פי תנחומין מן של בכור שלמעשר לא יגז מבהמת נסכים ולא הנזוזה:
הבכור קודם למעשר מפני שקדושתו מרחם ונאכל לבהנים המעשר קול
לעופות מפני שהוא זבח ושבו קדשי קדשים דמו ואמורין: מעכין קרבן בשעת
כלה קדשי קדשים לאחר חטאת או עולה כמאן דבין נתן נועל של בהמים שלי פיה
בין מן קדשי קדשים מעשה דרבה עזרה מקנוע שטיה שלי כלה קדשי קדשים ומן הסמיכה
שלם עם אמורין קדשי קדשים עלמנא מן מן אכבב אמורי קדשים קלים חוץ לעזרה
נפסל אחר שחר קדשים קלים פאנה אלא גאלי ואכרנה חוץ לעזרה קודם זריקת
הדם: לא נפסל אלא ומפו לאחר העופות קודמין למנחות מפני שהן מיני
דמים מנחת חוטא קודמת למנחת נסבה מפני שבאין על חטאת חטאת
העוף קודמת לעולת בעוף וכן בהקישה: מנחת חוטא בי עשיריות באיפה
של זכר יקרב שפקיר על טומאת מקדש וקדשיו או על חנת שבועת בעזרות או
שבועת בטוי כמאן דאמר פי שלי כלבא של מפרכת וקאכל אוכלה והקריב
את אשר לחטאת ראשונה וקאכל בזן אחד בכל בחטאות שיהו קודמות לעולת
הבחורות עמהן בין בעוף בין בבהמה וקולה וכן בהקישה יעני וקדש יקריבנה
יקול ברי זו חטאת ובעל כלך יקול ברי זו עולה: כל בחטאות שבקדש
קודמות לאשמות חוץ מאשם מצורע מפני שהוא בא על ידי בשר ודם באשמות
שבקדש באים בני שבעים ובאים בכסף שקלים חוץ מאשם נזיר ומאשם מצורע
שהן באין בני שבעים ואין באים בכסף שקלים: הלכה למשה מסיני לשנות באכילתן לאכל זכרים
אוכל בערבי אוז כמטרא וכו': ובכולם בכהנים ראשין לשנות באכילתן לאכל זכרים
שהקין ומבושלין לתוך הבית חוטן והבית הרומה לברי ר שמעון ר מאיר אומר
אין לתוך הבית הרומה שנא יביא את התרומה על פסוק: מאי אעשה
כי שאשיא שלי יאכל של כהן למשחת קאתא למשחת לעולה כדרך שבמועדים
אוכלי יעני אנשי ומשפחה באהל ובחוץ והלבה כל מאיר: כשם שקדשי
בהקדשן כך קולמין באכילתן שלמים של אמש ושלמים של יום של אמש קולמין של
שלמים של אמש וחטאת ואשם של יום של אמש קולמין לברי ר מאיר וחכמין אומרין
חטאת קודמת מפני שבאין קדשי קדשים: הלא בין והלבה כחכמים:

הכושר שנשחטה חוץ לשמנה וחוץ למקומה ושקבלו פסולין וזרקו אבר דמה:

נת פי׳ ש הקמיר מלמטה ולא מלמעלה בשרה ולא מלמעלה פסולה ופ׳ הגבוה כשהוא ביני׳:

ניתץ מן הצואר על הכבש אינו טעון כבוס מן הקרן ומן הי׳סול אינו טעון כבוס נשפך על בגדה ואפלו אינו טעון כבוס אינן טעון כבוס אלא הלם שנתקבל בכלי וראוי להזיה: הגעלם הלת ש אבל מן קולה ואשר יזב מלמעה קאמרת לא אמרתי אלא בדם הראוי להזיה: ניתץ על העור על שלא הופשט אינו טעון כבוס משהופשט טעון כבוס דברי ר׳ יהודה ר׳ שמעון אומר אף משהופשט אינו טעון כבוס אינו טעון כבוס אלא מקום הדם ודבר שהוא ראוי לקבל טומאה וראוי לכבוס: ש כל מומעון אין ש נלך בצפה עוד מא ימלך קבל אין יכבל ויצלה לא יעלם בקמיר ש טמאות לבנה ראוי לטומאה אעני אלת אשלח ודבל וקיאת פי׳ קס חטאת ואשׁ יז מל על כבגד ר׳ יהודה יקול מה בגד הראוי לקבל טומאה אף כל הראוי לקבל טומאה וש עור מפשוט ראוי ואין כאן הו ש אין לא יתלם ובלך מא אשבבה מי ש אשיות ש לי לא הנתלם על מא בי עליה לבנה אין עיר פיבא אתשבבה הנעה הקבל טומאה ור ש עזר יקול מה בגד שהוא מקבל טומאה אף כל שהוא מקבל טומאה עלי מא הו עליה פי ש חאל וקולה מקום הדם לא ומלה ש לגבי קולה אשר יזה עליה בכבש וקולה וראוי לכבוס שבגד אותו ש עור ושבשאת לאוכלת ואין כאות הקבל טומאה לא יטמא במלמלם בחטאת אלא וקיע עליה לא נראת לא הצלח לעשות בגד ובגבה כר׳ יהודה לאוה מקום לן כוגיה פי קולה לבר שהוא ראוי לקבל טומאה: אחל הבגד ואחל השק ואחל העור טעונין כבוס הכבוס במקום קדוש ושבירת כלי חרש במקום קדוש זה חומר בחטאת מקדש הקדשים: שבירת כלי חרש אבא טלך פיבא ש חטאת נן ש תורה עלים לגם נן פי׳ ש כאר יכון פי שמקדש לבנה חמל מחמל ש נכום שלי לא פיבא שנן אן יכון פי שמקדש והלא ש חכם שלי חכם ש שנן פי קדשן חטאת אין יצלל מאבא מן ש היאב במקום קדוש ובכלי אומני ש מבאר שלי הגי הטבך פיבא לגם בלא ש חכם פי שי מן קשי קדשים שר פי ש חטאת ותהבא ותקליל ש טמאם זה חומר בחטאת משאר קשי קדשים:

בגד ש יצא חוץ לקשעים נבגם ומכבסו במקום קדוש שמא חוץ לקשעים קורעו ומכבסו במקום קדוש כלי חרש ש יצא חוץ לקשעים נבגם ושוברו במקום קדוש טמא חוץ לקשעים נוקבו ובגם ושוברו במקום קדוש: אין אנלגם בגד כל ונק שלי לא יאכן אלכאל בגד טמא למקדש פיקט ע ש הגד הקדש יעלא יטהרך ויבבלה

עלי הגבוה ונוקבו אין הקבה הקבא רקיקא בשורש קטן מן חיק טבור מטמאה

נשנכנס קדשים וחולין או קדשי קדשים בקדשים קשה אם יש בהן בנותן טעם כו׳
הקנס נאכלים כחמורין ואינן טעונין מריקה ושטיפה ואינן פוסלין במוגע ריקיק
שנגע בריקיק וחבינה בחבינה נמי כל הריקיק ונמי כל בחבינה אמורין אינו אמור
אלא מקום שבלע: קל בין לתלמוד הקדירה הלה שמשנה וקאמרת אנהת בכלי
אם יש בהן נותן טעם הרי הקנס נאכלין כחמורין ושטעון מריקה ושטיפה ופסולין
במוגע אין בהן נותן טעם אין בקנס נאכלין כחמורין ואין טעונין מריקה שטיפה
ואין פוסלין במוגע ומעיר פוסלין במוגע אנהת תרוצא מכל קדשי קדשים שכן כל
מאי יעשה בהאי מן דמאכל פסל אין כאותה שלנו קדשים פסולין אוי דיר מקבלת ולא
ויאכל בקלושה אין כאותה עשרה לקולה בשני פי שחטאת כל אשר יגע בבשרה יקדש
וקאמרת יקדש לבי וקדש כאותה כי דב אם פסולה בפשטה אם בשרה היא תאכל כחומר
שבה ובשרט אין יכול כמו בוץ והוקולבס ולאשר יגע יכול אף על פי שאין בגד לגוע
בבשרה על שיבלע וקאמרת אשכחן חטאת שאר קדשים מנא לן הלמה זאת תורה
לעולה ולמנ לח ונשמ וכו וכלה שמאת כי לך שמעון שלי יקול קדשים
קנסים אין טעונין מריקה ושטיפה וקל קנסא אנה אין בלבה כו׳ שמעון:

פרק שנים עשר

כפורים אינן חולקין

טבול יום ומחוסר

נקדשים שאכל לערב אונן טונא ואינו מקריב ואינו חולק שאכל לערב ואינו מקריב
ואינו חולק בעלי מומין בין בעלי מומין קבועין בין בעלי מומין עוברין חולקין וחולקין
אבבשר מקריבין כל שאינו ראוי לעבודה אינו חולק בבשר וכל שאין לו בבשרי אין לו
לו בעורות אחילו טמא בשעת זריקת דמים ושבור בשעת הקטר חלבים אינו
חולק בבשר של המקריב אחד מן השנמים ואחד מחלב מבני אהרן לו נגמ שוק
הימין למנה: קל בינת מראית אין טבול יום ומחוסר כפורים לא יחל לבמא אכל
קדשים ולא שעבודה לאחלפ בגמל טבאר בהמא וקל תוספתא לך פי פרק שלישי
מן הלה שמפסיק שאכל עשרת כל הראוי לאכילה חולק שאכל פחות והאוכל לא
יקבלון שאכל פלא יפעלה נתיבה לרפעלה לגל ויאכלנה עוד כמאכל
שלחן שאכל לאוכל פלא יפעלה נתיבה לרפעלה לגל ויאכלנה עוד כמאכל
שבארה לא הגעוים עלי וקל שקריב קאכל אלנה פי שמנחה הכבן המקריב
אוכלה יאכלנה וקאכל פי שחטאת הכבן במלא אוכלה יאכל וקאכל פי שאשמים לבבן
הזורק אכלם בשר לו יהי ויכיל בגוא בשר מן יקלה לגלך שעבר לא אנה לא יאכל
לגלך ניר מקבלן שעבודה וש אוכל קל הקבינה אחכאמה פי אוכל שפרק שלישי ולא
בגד מן יאכל שקדשים אלא בעל טבלה [illegible]

יצא לבית השריפה: כלאם ר' עקיבה אומרת אף בכור בעל מום אלא בתוין
מומחה ונשחט על פיו ולא פי סאיר בעלי שיאם כמאן יכין פי בכורות תלמי אומה
וכן טרפה פחכם כלך שנאמר אין יכולין לומר ר' עקיבה וכלאם של חכמים
פי בכור הקמים אלא לבחו פי שעורה עזרה כמאן בינו פוגל טרפה פחכם
עד של חכמים אין יכלן שלחם ויחרך שנאמר והנשרפת בחכמים: פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפים ביום שהן נשרפין כמצותן שרפין בבית הדשן ומטמאין בגדים
ואם חינן שרפין כמצותן שרפים בבית הבירה ואין מטמאין בגדים: קדשים
בינת מרחצ אין פרים הנשרפים פי פר שלום הכפורים ופר הבא על כל המצות ופרי
העלם ושעירים הנשרפים שעיר שלום הכפורים ושעירי עבודה זרה ומוא שעיר
של חריק הנשרפת אחד האמר פי לאחד של עזרה ופיה בחרין פפול המוקדשין ואמרו
קדשים קלים אלא נפסלו חיצה ופרים ושעירים הנשרפין שאיל עבה פפול בין
לפני זריקת בין לאחר זריקת ושל מוסף שהקהל פי הר הבית ופיה בחרין פרים
ושעירים הנשרפין אלא חלבן פיבא פאחד בערב כרובות אין של עזרה ואפף פעלה
מוסף ביום ושל מוסף שהקהל הוא שלי יקפתי בית הפשי והוא כאחד אין שלבד
בשחטה ונפטלה שלי שמחלק נפטה כאחד מחלה ישרש שי אובל מונח שלי
פיה בחרין פרים ושעירים הנשרפים נקול אחלה פיבא של מחוץ לפאחה ואין של
נקל תוץ נשש מחנות אעני מחנה שכינה ומחנה לויה ומחנה ישרש וכין
שלקרב פי פר ושעיר שלום הכפורים אנהגו הטמא בגדים ומעני הטמא בגדים אין
שלכין שלי יהפם אמא בחריקה או בקבלה פאחה אין קוב שנאמר פי
חוץ אלא לנו בהיאב אנפשה והוא קובע והשורף אותן יכבס בגדיו לנו חיהמא
כאשפי של הערה יכבס בגדיו שלרץ בגלל שקול אין הלא של שלכין אין אנפש בהיאב
אנפשה ונפש שלרץ אחה לא ינפש בור שהיאב שלי הכין עוף חינל פקט פעשה
הלא של אחל ואחפשה ופבינה פי אחל שהקרוב אל שקל בנין אב על הנשרפים
שיבוא פטמאין בגדים ופקבין אחכמה הלה של טומאה פי מוצאה אין פפכנה:
היו פובלין אותם באוטות יצאו הראשונים חוץ לחומת העזרה והאחרונים
לא יצאו הראשונים פטמאין בגדים ובאחרונים אינן פטמאין בגדים עד שיצאו
יצאו אלו ואלו פטמאין בגדים ר' שמעון אומר אינו ואלו אינן פטמאין בגדים עד
שיצאו באור ברובן נתן הכשר אינן פשורף פטמא בגדים: מעשה אין פרים
ושעירים הנשרפים נפסלה לא הנפש אין פפסלה ולא שהיאב שלי הנפש בנפסלה
מאי הנפש ואמאי הנפש אחלין ופשקין פקט לא אלם וכלים לבין שלי יחוקבא הו

Digitized by Google

פרק שלשה עשר

השוחט והמעלה בחוץ חייב עליה

השחיטה ותייב עליה העלייה ר' יוסי הגלילי אומר השוחט בפנים והמעלה בחוץ חייב שחט בחוץ והעלה בחוץ פטור שהעלה אינו דבר הטעון אמרו אין השוחט בפנים והמעלה בחוץ כיון שהוציאו פסלו שנו חכמים בפרה יכול שחט בחוץ והעלה בפנים תלמוד לומר אל פתח אוהל מועד יביאנה נעשה אוהל לה ונכרת הא מישב הפרוכת וחייב ר' יוסי עליה שחט אינה יכול שוחט בפנים והמעלה בחוץ מעבודת המעלה לבר מסתמא לבן בינה ת"ש הכושר אמרו שוחט בחוץ לא בינה תלמוד לומר ושחט בכושר וקולר יוסי פטור יכיר בלבך פטור על המעלה אמרו על בחוץ טהור שלא מקדון אתה חייב לומר שנו חכמים פרה אוהל מועד יביאנה יכול פעור הנאת אלא שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב שנאמר ור' יוסי יקול אחת ואין הלבה כר' יוסי: טמא שאכל בין קושט טמא ובין קולש טהור חייב ר' יוסי הגלילי אומר טמא שאכל טהור חייב וטמא שאכל טמא פטור שנאמר אל תגש לבר טמא אמרו לך טמא שאכל טהור כיון שנגע בו טמא הן וטהור שאכל טמא פטור שאינו חייב אלא על טומאת הגוף: שלש מועטין הן אלא שמוסיף הגוף ואחר כך טמא הבשר חייב כרת אלא אכלתי שלש פעמים לא יכלתי ר' יוסי הגלילי אומר לפי שנאמר בו טמא הן ואומר שלשת אלה טמא הבשר ובשר לך טמא שלשה שלשתן הגוף ואחר כך טמא הבשר חייב כרת אלא אכלתי שלש פעמים יכולין חייב כרת שנתנו עיקרון אסור כולו ויכולין מיבו לנתאר בבשר טהור ותייב עליו תחייב על זה בבלבד בקדשים ור' יוסי לא יערוך אסור כולו ואת יכולין מיבו לנתאר ואמרו אסור כולו ושבבה כי כרתות כי מועטה ובשר

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

ב"ן אסור כשלמים של אדון של מעלה עליהם כי פגיע של אשית ואמאכון של שכין
לא ינזמה כרת אלא אין כאן הן נפסק של מנגוע ולא יקרבה לנאסף שלהם שלמים
קולבה ונמצא כי תמצא בכל טמא בטומאת אלם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל
מבשר זבח השלמים אשר לי"י וטמאתו בנפשה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ואין בעבה כרי יומי: חומר
בשחיטה מבעבית. ובעבית מבשחיטה שהשוחט להדיוט חייב והמעלה להדיוט
פטור חומר בעבית שנים שאחזו בסכין ושחטו פטורין. אחזו באבר וכעלהו
חייבין העלה וחזר והעלה חייב על כל עלייה ועלייה דברי ר' שמעון ר' יומי אומר
אינו חייב אלא אחת ואינו חייב אלא עד שיעלה בראש המזבח ר' שמעון אומר
אפילו העלה על הסלע או על האבן חייב: הלכה של אחכאם כלהא מקלואמתה
לכאורה קאמאת שוחט להדיוט חייב. לכבש לם יתשב לאיש ההוא אפילו השוחט לעצם
אמאת פי של העלייה פקאמאת לעשות אותו לי"י חגי יקדר פיה לי"י וחיגיל יכון בחוץ
חייב כרת ובפנים כשר וקאמ פי שוחט בחוץ אשר ישחט וכן או אשר ישחט ומן
אחל נאת שמש וקאמ פי מעלה בחוץ איש איש מבית ישראל וכו' ולו כאשא אתגיין וקאמ
איזאת פי מעלה בחוץ לעשות אותן פיקול ר' שמעון מן הלזאת שמיד ראשון על כל
נ"ן ונ"ן: פלכלך אזאת העלה בחוץ יכון חייב על כל אחת ואחת ור' יומי יקול אינה
ראשון על עיקרו בשלמים פיקול על השוחט חייב ואת על הארמר ר' יומי אי זאת
יקונאן אם יקדמי קרבן ולו בחוץ אנא פי מזבח יקדם כל מן נח שלי קאמ פיה ויבן
עד מזבח ור' שמעון יסבול מן מעוח שלי קאמ פיה ויעל על מזבח לי"י וכלהא כל
יומי פי של: אחד קדשים כשריס ואחד קדשים פסולין שהיה פסולן בקומץ
והקריבן בחוץ חייב המעלה בזיהן העולה ומן האמורין בחוץ חייב הקומץ
והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים שהקריב
מאחל מהן כזיהן בחוץ חייב ר' שיעזר פטור על שיקריב אבר כולן וכולן שהקריבן
בפנים ושיירי מהן כזיהן והקריבן בחוץ חייב וכולן שחסרו כל שהן והקריבן בחוץ
פטור: היה פסולן בחוצה מהלכין ויוצאין ונשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו /
וחט אחת ופסח שנשחטו שלא לשמן ואסהלכ על לנך כלה מן קולה לעשות אותו
לי"י כל העושה לי"י חייבין עליו בחוץ ובלה שבי על כלהא הנא חכמהא / מן
התרוך בנאסהלכת נמא בינא פי של פרק של ראשון והן העבה כרי שיעור: המקריב
קדשים ואמוריהן בחוץ חייב מנחת שלא נקמצה והקריבה בחוץ פטור קמצה
וחזר קמצה לעבה והקריבה בחוץ חייב: מעלה קולה קדשים ואמוריהן / מן
יקריבה בנאסהלכת לון מן פכלא של אמוריו ולא נקול לי"ם של יפתח חוצץ בין שאמורין
ובין של נאר לא אכל עד לא מן פאינו חוצץ אמא של מנחה אלא לא נקמצה

ר' שמעון אומר אפילו העלה על הסלע או על האבן חייב

(א) חסר

בפנים קבע רמה בשני כותלים עקב שעקם בתוך חייב אחד בפנים ואחד בחוץ
חייב אחד בחוץ ואחד בפנים חייב על המיטה והפשימי מכפר למה הדבר דומה
למפרישי חטאתן ואבדה והפרישו אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה
והרי שהיו עומדות שתיהן בפנים פטור שהיה בתוך חייב אחד בפנים
ואחד בחוץ חייב אחד בחוץ ואחד בפנים חייב על המיטה והפשימי
מכפר בפנים שרמה פטור אחד בשרץ כך הוא פטור אחד בשל חבירתה:
אלא עקן בתוך פי ג אוכל וחזר ועקן בפנים חייב על שזרק בתוך שנה כלה ראוני
לבוא בפנים אמא אלא עקן בפנים וחזר ועקן בתוך פהו פטור שנה שיריים וקונה
הנח חייב הן מלהכרי שחמיה ג לי יקונ שירי הלם שהקריבן בתוך חייב ושמה
מדשע וקונה כשם שרמה פטור אחד בשרץ יעני אלא שחטו שהיה בפנים וזרק
לם אחת מהן הוכך בשר שהקריבו שחטו לשם אחת מהן כמה יהיו אלא ג לם להלה ג ואחלה
יהיו אין צא חבירתה אלא צאת שני עצים במנחה ג שני ג ואחד וג מעשי כלה בין

פרק ארבעה עשר

פרק חטאת שנשרפה

וכן שעיר המשתלח שהקריבו בתוך פטור שנו ג פתח אבל מועד לא יהיה
כל שאינו ראוי לבוא ג אוכל מועד אין חייבין עליו: פרק חטאת שהקריבו
פרה אלומה לקול אלמה היא חטאת היא ושהקריבו אחכמהתה ג מפרישה
ג מפרידה להיא וחכמהיא אין להחזיר על אחטאב מעבידה שבה בת חיב שהקריבו
פי כל המשחה פאלא חרקהיא כאדב עין לכך ג מוציאה פסולה ונפסלה לכך
ג מוציא לחרקהיא כפסולה ג עזרה לשהקריבו פבאן יקום בם בעל אנה אלא
חרקהיא פי בל מוציאהיא יכון חייב כאן שהקריבו בתוך פאעלמנא אין לם ג אמר
כלך לקונה ג פתח אבל מועד: הרובע והנרבע והמוקצה והטעבד
והאתנן והמתיר והכלאים והטרפה ויוצא לגוף שהקריבו בתוך פטור שנו לבני
משכן ... כל שאינו ראוי לבוא ג משכן ... אין חייבין עליו: בעלי מומין בין בעלי
מומין קבועין ובין בעלי מומין עוברין שהקריבו בתוך פטור ר שמעון אומר בעלי
מומין קבועין פטור ובעלי מומין עוברין בעלי חטאת חייבין שלא הגיע זמנן ובעלי
חובה שעברו זמנן שהקריבו בתוך פטור ר שמעון אומר בעלי חובה שעברו זמנן
פטור וחכמים אומרים חייב ואתה בנו ומחוסר זמנין ר שמעון אומר
הרי זה בלא תעשה שחכמים אומרים כל שהוא ראוי לבוא לאחר זמנן הרי זה
בלא תעשה ואין בו כרת וחכמים אומרים כל שאין בו כרת אין בו בלא תעשה:
אוכלן ואתה בנו אין יכול רבי אחלמאי ובלי ג בעלי וכן בלא ג פתח חייבין עלי

[illegible] ואינו מקריב ב' חטאים
[illegible] ב' חטאים ב' עולות
[illegible] ב' חטאים ב' עולות
[illegible] ב' חטאים ב' עולות

~~לאשם וכיוצא מן חדוד מחוסר זמן קרב הקריב בשר של שלמים~~
~~את הדם לא יזרוק מיד לתוך הכלי לשחוט מחוסרי כפרה ולזרוק~~
~~לקרקע נאמר וכאן הוא מחוסר כפרה~~ ומעלים מן בשר חטאת ואשם ובשר קדשי
קדשים אעפי שאינו יכול לאכול ומוקדש הבעלים קונים ומוקדש בשעתו שהרי בלחם
ולחם הפנים ושיריו מתוקן כלהו הכא ומן הקריב לגבי במזבח ואלבה יקוש פי
מעלה בחוץ אשר יעלה עולה וקאמר מה עולה שראויה להעלאה אף כל שהוא
להעלאה ויוצא הוא שלי יצב ס זיבק עלי שמתוקן והוא קולה ויזקק עלי שמן ושל
יריד נב לגר שמיל בס זיבק והוא קולה בשעה ופוגלה וקפיגלה בבי שמתוקן
והוא קולה פגולה אוכלה פסולי ומולת רמי ס מחת עלי שמתוקן קאמר עלה כלכך הכתוב
הקריב מלה ומנין קולה והנך אוקמי ומנין קולה ובשר ופסולין ס אשי מלה מחוקי
הכתוב ס אשי שהי הקריב בשה פי כאמם מתוקן ומסדר אבבשלן הקדש
להם בפנים עלי ס שלחן וחם הקטרת עלי כן פאעלעי מן הלה ס אפעלה בחוץ עלי
לזמה כרקא מן קולה פי מעלה בחוץ אשר יעלה עולה קאמר מה בעלאה שהיא
נמר עבודה אף כשהיא נמר עבודה ולה כלבא נים מנהא ולא ואחלה בי נמר
עבודה ואלא הקטרתה באן כלכך ומן הלה ס עלה אי יכא קאמר אין חייבין עליה
עבודה ואלא הקטרתה באן כלכך ומן הלה ס עלה אי יכא קאמר אין חייבין עליה
עלי משום זרות וכו׳ יעני אין אלא פעלי מנהא אעני אתלי הלה ס עבודות זר
או טמא או מחוסר בגדים או שלא רחוץ ידים ורגלים פלא הלי מיבה ועלי אנה
פסול כלך שלי וקד בינא בי ס פרק ס הקטורת מן זר וטמא ומחוסר
בגדים ושלא רחוץ ידים אלא שמעו במקדש נאמרים מיבה בילי שמים ולכרעת
לשל כלואחל מנהם וקבין הקטלים אי שמעו כאן בזר יעבול עבודה נמוכה
וחינל הלי אמת מיבה בילי שמים אמת הלה ס מלכורת פלא מיבה בילי וקד קבין
ס שלא הוקם במשכן הוי הבמות מוקרות ועבודה בזכורות משהוקם במשכן
נאסרו הבמות ועבודה בזכרים קדשי קדשים נאכלים לפנים מן הקלעים קדשים
קלים בכל מחנה ישרל׳ נאמר ס נקל מן קולה וישלח את נערי בני ישרל אעלים
ס בכורות לזבח ס עבודה אבלית לא קבין אנא בזכורות מן אלם ס׳ משה רבי
ונמיז לבנים ס׳ סאן יקרבוא עולת נשים חיב שאול ובשרט פי במה יבנוקת
בגדם קאמר אסור לסייע ולעשות שלחנו לבעלי מומין שלא יקריב פי כלמוקע
ויתלבנו מן נפקיהם ונעלמהם כך יפעלו והוא קולבם ואוקי נהוי שרי ואנמא חומרו
שהקריב בגמות עגל אקאמלה שלשה אעני בונל ס משהן סבוי קולב וס פסח אוכלי
מועד לא הביאו וכן וכלכך עבודה בבגדים מן חינל ושלא רחוץ ידים כאן לבעלי
הוקבו הבמות קדשי קדשים נאכלים לבנים מן הקלעים קדשים קלים בכל מקום:

ל. ש נחלה חרמת אינה לנו אלא תנחל בין ש מנוחה וש נחלה והו קולטים למה
תילקן שבין מגר בין זה עשה ובין כן שמקדש פי שילה וכונה פי יושלם באחד ש
שכינה פי נוב וגבעון ואם ידבר אישה מעשר שני לאחת יוכל חייב על קדשים
קלים. אבדא ומן חיבין אמרים שם ש הקריב פי בלמוצא פי לנו ש הלין נאכל שם
אישה ש אוכל פי בלמוצא והו קולטה קדשים קלים בכל ערי ישלם ואם ימכר לנו
פי קדשי קדשים לאו ש שוה פרוטה במקום קדוש הלוקח כאחר אוכל מוצ ופי ש וקדש
שלי לא יתן אוכל קדשים קלים בכל מקום יכול ש משעבר שעון בקבעת מקום וכן
קולטה אם תוכל לאוכל בשאר מעשר דגן תירוש ויצהר ובכור בקר וצאן וכו ואם יקל פי
וקדש ש נחלה בכל ערי ישלם לאו הכי חינוך לישלם ערים חשלשה בכל ארצנו
משלמנו בקדשי קדשים: באו לירושלם ואספרו הבמות ולא היה להם עוד הקרב ופי
היקבה נחלה קדשי קדשים נאכלים לבנים מן הקלעים קדשים קלים ומעשר
שני לבנים מן החומה: ממי ירושלם נחלה לקבאת הקדים בקרקה ובקרקה לאחר
ועזקה יקול ש נבי ונחלתו לא יעזוב ולנו אנה צמן אנל ש קול אין אנלה אלקבאר
ירושלם לפי נקבה ואלקבאר ישלם לה בעלי סלעה לפי קאל בעד לנו אין אלעה
לא ירפץ הוא ש שעבד שלי אלעלה ואלנלנו ש מוצע שלי אלקבאר והו קולה
כי בה יי בכל אלו נאלו לו כי יעזב בה לו יש לשבו כי לא יטוש יי עזר ונחלתו
לא יעזב וקל בן תקביל קרבנותיה וקאל זאת מנוחתי עלי עד ומעט לפנים
מן הקלעים לאכל תיטאן ש עזרה כמא בינא מראבה: כל הקדשים שהקדישן
בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות בחוץ בני אע בעשרה
ולא בעשה וחייבין עליהן כרת הקדישן בשעת הגר במות והקריבן בשעת
איסור במות בני אע בעשה ולא בעשה ואין חייבין עליהן כרת הקדישן בשעת
איסור במות והקריבן בשעת הגר במות הרי אע בעשה ואין בהן בלא בעשה:
בעשה ולא בעשה יעני אנה הערי עלי מצות עשה ועלי מצות לא תעשה
אמא מצות לא תעשה פקולה בשמר לך פן תעלה עולותיך וקל בינא פי זבר
מכותיהן ש אכל עבדנא כל מקום שנ בשמר פן ש אינו אלא מצות לא תעשה ואין
שבועי עלי עשה פקולה שמה הקריבו עולותיכם וכו פעלי אין פי בר לנו ש
מוצע ש אלקבאר לא יקרב ומן אלנל פקולה לאו הבא מכלל עשה עשה וקל בינא
לנו פי בחוץ ומצות וחייבין עליהן כרת נאנה הקריב בחוץ בימא הקדים ש
באנב ש הקריבו שלי קאל פיה ואין חייבין עליהן כרת נאנה הקדישן בשעת הגר
במות ולא קרבנות חינוך בחוץ לאמה שי ולשמה ישלם כרת אולא הקריב בחוץ
אלא עלי קרבן נו קרבנות פי שעת הקדשן בחוץ לשמה כרת אולא בימא פי ש מדבר

מסכת מנחות

פרק ראשון

כל המנחות שנקמצו שלא לשמן כשרות חוץ מאלו שלא לשמן עולה לשמה חובה חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות ממנחת חוטא ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן נתן בכלי והקטיר שלא לשמן או לשמן ושלא לשמן או שלא לשמן ולשמן פסולות כיצד לשמן ושלא לשמן לשם מנחת חוטא ולשם מנחה נדבה שלא לשמן ולשמן לשם מנחת נדבה ומנחת חוטא: אבל אם קמיץ במנחת מקלט רבה ולקח מקלט קטן לשם מנחת חוטא אין כל הזבחים שנעשו שלא לשמן כשרים חוץ מן החטאת וכן פר מנחת חוטא כי מנחת קנאות גזירת עולה וכל מיכל שהן פסולות מחמת מנחת חוטא וקדו עליהן עליות שיקמול מהן כזית אינה מקבלת טומאה וחבורה שם אלא מקבלת פיגול וזר מתחלל שהוא כמותו שהוא עלי מזבח ועלי מזבח מקבלין טומאה ומרבעה לקמץ מעזרה ולא עשירון הבא עשירית האיפה ובו לעומר ובו שתי חלות וקדו בינו מקלאר בלתי שכל פי האחד חלה ופי אחד עליות עלי התחיר והשתי בינו אינה אוכלת אחד עלי עמלבה שלי מכילת שלי עמלבה יחמל ומן שהוא עשירון זה המאת מן דקיק הלוח מצר ופלת שלי מקלאר באויר ונלוה יחמל מן סמיך מצר אינה ולא דראבם כלבא מצרים פהלת מא ראינו תקלימה ובעד לנך אכל מיש מדח

[illegible]

[illegible]

[illegible] אלא קמיצה שנאמר [illegible]

[illegible] מנחות שאין קרבות אלא ביום אלא קמיצה שנאמר [illegible]

[illegible] עשרים ומאה אין מקריבין עשרה מרחשת אין מרחשת עשה מחבת ואין מחבת עשה

כלך וקונה בזה בכלי ירד בה בזה בקומץ בכל שעה יחלאם אין שעה בכלי

שרת וראוי אין אדבר הנאה בר"ג מלכורת פי' שמעון פי' צמה בקריב

שמנחת אלו בי בינה ושם בחלאם שרח והלא נאמרו פיבא כללי מנחות

כיצד אלמ מביא מנחה מביך ביתן בה לבונה שלבסף ושלזהב ונותנה לתוך כלי

שרת ומקדשת בכלי שרת ונותן עשב שמנה ולבונתה ומוליכה אצל כהן ובא

מן הכהן את המזבח ומגישה בקרן דרומית מערבית בסוף חולה שבקרן ולין

מפלך את לבונתה לבד אחר וקומץ ממקום שנתרבה שמנה ונותנו לתוך כלי

שרת ומקטירו בגבי שרת ומקטר את לבונתה ונותנה על גביו ומעלה אותן על גבי

מזבח ומולקו ונותן על גבי האשים וכל פחתים הלה שמעאל שבי בצמוקים

הלך לבריכא: אחל מנחת תוטא ואחל כל המנחות שקמיצן זר אונן טבול

יום מחוסר בגדים ומתוסר כפורים ושלא רחוץ ידים ורגלים עדל טמא יושב

עומד על גבי כלים על גבי בהמה על גבי רגלי חבירו פסל קמיץ בשמאל פסל

בן בתירא אומר יחזור ויקמוץ בימין קמיץ ועבה בילו צרור או ערב מלא או קוטו

שלבונה פסל מפני שאמרו הקומץ את היבש ואת החסר פסול אי זה כיוצא

בו שקמיצן מבחוץ וחסר שקמיץ בראשי אצבעותיו כיצד בות עושה פושט

ידו שקמיצן מבחוץ והחסר שקמיץ בראשי אצבעותיו כיצד בות עושה פושט

את ידו והחזיר את הכף לכרכם ואחל ואחל

פי' פרק ד' תאנו מן זבחים פתחתם אעפ כלך מן כלך פרק וכמה יקול בן

בגירת פי מן קמיץ בשמאל כלך יקול פי שאר פסולין אנה אלא קמיץ ירד

קומץ בהוך במנחה ויחזור בכסר ויקמוץ ויקטיר ערב מלא לא בשעשע מנה מן

מלא ירמי עני ואבה ומתחב לאן קל בונב בך פי בריכא אנה אשמא ירמי עני

קומץ ואמיא קונה עבה בילו ערב מלא מבל קונה צרור ענב אן אקבר

אן יכבלנו מע ד' מאיל עיית מן כלך ועבה בידו וקל בקלו לך פי צמה לקמיצה

אנה ינתי שמנה ד' בזה לבונה חבי יקמוץ בה ולבקשה ושמנה מע קומץ

ויחרק ד' מיע בזה כאן פי שמנה קומץ חבי או חבה מלא או תעצה לבזה צחר

קומץ חסר וד' שיח פי צמה קמיצה ואו שלי בזכר אן כאס ד' מאיל בקמס

מלא קומצו כראשי אצבעותיו ואן פחתו בעובה ובחרז כגיר ומבורך מוסק ובזוך

אן עבורות בשלאסק ואן פחתו בעובה ובחרז כגיר ומבורך מוסק ובזוך

שקמץ ונתן בכלי והלך והקטיר חוץ לזמנו זה הוא שקרב המקריב כאצבעו כיצד
לא קרב המקריב כאצבעו קמץ חוץ למקומו ונתן בכלי והלך והקטיר חוץ לזמנו
או שקמץ חוץ לזמנו ונתן בכלי והלך והקטיר חוץ למקומו או שקמץ ונתן בכלי
והלך והקטיר חוץ למקומו מתחת חוטמו ומתחת קנאוכ שקמצן שנא לזמנן נתן בכלי
והלך והקטיר חוץ לזמנן אע שקמץ חוץ לזמנן ונתן בכלי והלך והקטיר שנא
לשמן או שקמצן ונתן בכלי והלך והקטיר שנא לשמן זה הוא שנא קרב המקריב
כאצבעו לאכל כזית בחוץ לכזית למחר כזית בחוץ כחצי זית כחצי זית
בחוץ כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת
אומר יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פסול וחייבין
עליו כרת ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת וחכמים
אומרין זה וזה פסול ואין בו כרת לאכל כחצי זית והקטיר כחצי זית כשר
שאין אכילה והקטרה מצטרפין: גמרא מנה"י בן לך מן הפתח זה"ל ואין הנוסח
כך יקולב:

פרק שני

הקומץ את המנחה לשם שני כהנים או להקטיר
קומצה למחר תודה ר' יוסי בזמן שהוא פסול וחייבין עליו כרת להקטיר
לבונתה למחר ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת וחכמים אומרין פסול וחייבין עליו
כרת אמרו לו מה שנתן מן הזבח אמת לבן שהזבח לזמנו ולשלו ואתה אומר אחד
והלבונה אינה מן המנחה: קל לכרת מן הקומץ ולבונה במנחה שאומרין
מן הזבח וקל הבין מי מאנ אחים אנחנו אלא תשוב להקטיר מן הדבר שאמרין
למחר פסול וחייבין עליו כרת ולא מכאן אתה מקל פלגא קלא יוסי אומר אלא
חשוב להקטיר לבונה למחר שכן מי מצינו מדבר שאמרין מן הלך שמתחת מן
הלחם מן האבוקא כרת את עצמו מה שנתן מן הזבח פסול לבונה אינה מן המנחה
יעני אתה נתן הוון נוצ שמתחת מקבל קומץ ואינה הוון מן האבוקא מקריב
מתחת ולא יוקד עתיקד מן המקריב מכאן אתה למקריב ללך למה תלמוד
על הלבונה בשעת קמיצה ושתכתים יקולבן מן המותר באכילה אתה מוצא היכא
דלא מקטיר בחוץ מותר באכילה ואחלב פסול באכילה ואחלב כשר ואחד
ומפסל באכילה בחוץ מקבל טומאה וקל בינא מי מאנ זה"ל מעני שפסול
ולאילה פסח מהאל בכור שחוט חוץ לזמנו והלבו כחכמים: שחט שני
כבשים לאכל אחת מן התלת למחר הקטיר שני בזיכין לאכל אחד מן המלרים למחר
ר' יוסי אומר אותה החלה ואותן המלר שחשב עליו פסול וחייבין עליו כרת והשני
פסול ואין בו כרת וחכמים אומרין זה וזה פסול וחייבין עליו כרת שנאמר אחת מן

מפטירין את הפתח והפתח אינו מפטיר את הכבשים כיצד השוחט את הכבשים
ומפטירין את הפתח למחר הפתח מפטיר והתורה אינה מפטרת כבשים
אינו מפטיר את התורה כיצד השוחט את התורה לאחר ומחזר למחר בין והפתח
ומפטירין את הפתח למחר מפטיר והתורה אינה מפטרת כבשים
כיצד השוחט את התורה לאחר ומחזר למחר בין והפתח
מ

אכל מהן למחר הן והלחם מפוקפק לאכלן מן הלחם למחר הלחם מפוקפק והבשרים
אינן מפוקפקין: קל וחומר אין קרבן שלמים שלי יקרב מעשה נבוז יקמי לוך
כמה בין שנן אם על קדושה יקריבנו וכו' ומיבין שאמה לקך שכבו ומקאלקה פ
הלה שמסכרת ולקך שכבו הקאבצ בשלמים וכקך שהי הלחם הקאבאב שש
כבשים פאלא אעקב שאצ אעקב שרע נא עקאלאב אמא אן כאנק שעשק
חלקת פי שקאבאה שהי בי שהם פיהון שלחם ותלה הו שפאכל ויבקי שאעש
שמקבוע שלי הו שקרבן בשאלה ואסמעגא שחכם פיהא נמיעגא אעני פי
שלמי קדשי שעשרת לאן שם יבי מערפה בלית שחכם פי אחלבמאת אין ש
אכר לאן מן אסמעגא שקדשה ותלהא לקלנא אנמא כלך למא לם יקרבו שבחמע ש
כבו לבקנופה אמא שלשם כבשים שלשתי חלות שהי בוזקין לבקנופה כמא בין ש
נן עלשני כבשים פהי כלהא בחנזלה נפס ואחד ואלא פהי כלהם נקפלה היבח
פאעלמנא אן שם שאמר כלך לם אסמעגא אינא בלית שחכם פי שכבשים מע ש
לחם לקלנא למא בוזקין לבקנופה שאר בינהמא אקרבאט אין חיה אלא פהי שלחם
נבשר נקפלה כלחם אמא שקדשה ולחדשה ולם פהי שאלמים לם יקפלה בלחם פאעלמנא
אן שם שאמר כלך ואן שחכם פיהמא נמיעגא קול פי בלית שמאעי: בזבח
מטבל אקבנסים משקלשו בכלי וכרי' מאיר והנסכים אינן מפוקפקין אכל
הזבח כיצד השוחט אתהזבח לאכל כימנו למחר הוא והנסכין מפוקפקין לבקריב
נסכין למחר נסכו מפוקפקין והזבח אינו מפוקפק: קל בינא פי שלכלה שקאבאה
אן של פרק שקאבאמן זבחים אן נסכי קרבן אין מקפלקין אעני אין חייבין עליהן
משום פגול ובינת עלה לקך ואן ר' מאיר הו שלי יקול מקפלקין מפני שלם גזרת
מקרין לקרב כמא בינא בעאר וקד קלנא אנה אין הלכה כר' מאיר: פגול
קומץ ונתן בלבונה פלבונה אבל לא בקומץ ר' מאיר אומר פגול וחייבין עליו כרת
וחכמים אומרים אין בו כרת על שיפגל אבל המתיר ומוליך חפנים שר' מאיר
מאנחה חוטא ובמנחת קנאות שאם פגל בקומץ שהוא פגול וחייבין עליו כרת שבקומץ
הוא המתיר: שחט אחד מן הכבשים לאכל שני חלות למחר ובקטיר אחד מן בזבחים
לאכל שני סדרים למחר ר' מאיר אומר פגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים
אין בו כרת עד שיפגל את כל המתיר שחט אחד מן הכבשים לאכל במנו למחר
הוא פגול וחברו כשר לאכל מחבירו למחר שנים כשרים: מעשה פגול
בקומץ ונתן בלבונה אין יפחל שמחשבה ונעלמת מחשבה מפגלת עליו אלא
בקומץ שנתן בלבונה אין יפחל שמחשבה וקדת שלימי צבור ונקדת שלחטאת אין
מחשבת פגול וקדת נקט שלחטאת ונקדת שלימי צבור וקדת נקט שלנסכין אין

הם הקמיצין שיריים שאכילה אעפי שהחזיק בשיעור וחיבל התחל בשיריים
שאכילה יחד בינתים פיגל שקרב מן הזבחים ופיגל שראבא אין מן שרוט שפיגל
אין יפסל שמחשבה במקרי הזבח והוי קולה ובבר שיקרב במקרי כמצוהו
עליו ובין בינתים הערך מן שרית בלית שקרוב שהוא פיגולו חוטא ומנחת קמאות
שהמזבח לוין זיבת לוין בבאן פנים למזבח מקריב ביר שקומץ ובין הוי אינה מן שקרב
בבשר עצמו שחישב שיבוא מקריב שבי בלחם שאכילה וכלבד בקומץ שני
בזכים בקריב לחם בתנים שאכילה כעצמו שבשר שבא ואחד ושניהם
מקום שהוא מקריב וכקיבה שהגבהה בין לחם בתנים מן בקלים ואין הגבהה כרי מקריב:

פרק שלישי

הקומץ את המנחה שאכל לבר שאין לריכו לאכל
ולבקטיר דבר שאין דרכו לבקטיר כשר ר' שיעזר פוסל לאכל לבר שדרכו
לאכל ולבקטיר דבר שדרכו לבקטיר פחות מכזית כשר לאכל כחצי זיתים לבקטיר
כחצי זית כשר שאין אכילה ובקטרה מצטרפין דבר שאין דרכו לאכל שקומץ
ושלבונה ודבר שאין דרכו לבקטיר שיריים וקל בקלים נשיר הלה שהגבה עיך
פי הקומץ זבחים וקל אעלמקך פי פנים זבחים מן שם יכון שמי שמתעבד פנים
חוץ לכון שמחשבה לאכל לבר שדרכו לאכל ולבקטיר דבר שדרכו לבקטיר לא
חוץ לזמנו ולמקום לקולה ואם באכל יאכל מעשר זה בשלמים שלי הן ראוי לאכל
ור שיעזר יפגל מן קולה באכל וקל בינתים אין בשבי אכילה בעבד מדבר
אחד אכילה אלם ואחד אכילה מזבח פיקולה שיעזר מא קרבמא שנכנס אצל
נמר לך שמחשבין מאכילה אלם למזבח ומאכילה מזבח לאכלם ושתאמים יקולן
אלה אומא קרבמא נומר לך מא אכילה בבזיכין אין בקטרה בכזית והגבה טמאי:

לא יצק לא בלל ולא סבך לא מלח לא בינך לא בישן אלא שמקבלן פנים מרובה ולא
משחן כשרה עשרב קומצה קומצה חברבה במנחה כהנים במנחת כהן משיח
ובמנחת נסכים כשרה לי יהודה אומר במנחת כהן משיח ובמנחת נסכים פסולה
שאין בשלבה עבה וזו בשלבה רכה והן בולעות זו מזו: קמל אלה פי שמנחה

מבשלה ומשמנה וקאלוא בשן ושמן מעברין וכלבך שמלח לא מלח אי מנה אשני אין יכון
מעשך קומץ כמא דכרנא קמלוא קרבן טעון מלח ואין כל המנחה טעונה מלח וכלבך
למא יקרב עבי המזבח לשחרק לא בד מעה מן שמלח אלא שעשים פתים וכלבך
שקל וכלבך שלם קאלוא מעשך מנחתך ולא מעשך זמרך אמא שבלשה והו נקבל אמיל
בלבך שזיבת שלי זבד עליה פהו הנמים מצה ואינו מעבד וקולה בינה לא יצק לא
בלל וכן יריד בבד לא יצק פהן ולא מלח כהן אלא זר פה כשרה לאין שאכל עבד לא

ושמאו שיריה ושלפו שיריב אבלושיריב כמידתה לישנו כשרה
כמדתה ר' יהושע פסולה שלא בכלי שרת פסולה ר' שמעון מכשיר הקט'
קומצה פעמים כשרה: ר' לעזר' אומר הקדר אין לו עלוקה של שיריים יקט'
הקומץ ור' יהושע יקול חבי הבקי של שיריים בקי' ותינוק יקטיר הקומץ
אמאי אין עושה כלה פי פסולה ומעלה בארץ של שיריים או אחלשם שבארץ ולא
ר' יהושע יקול יקטיר הקומץ פלגא דבין כשרה ור' שמעון יקול חציה כשרה
ולא כאנה שמעתא בשמעתא פי ניר כי שרת ולא נעל לקומץ פי ניר כי שרת
יעלם לגבי מן קומץ פי של מנחה כחטאת כאשם ועוף כמאי דתנאול שנל שחטאת
בידה לון כי אעני הקטרת אמורין בגלגל אישת הקטרת הקומץ ואין הלבונה
כר שמעון והלבונה כר' יהושע: הקומץ משעטן מעכב את רובו עשרון משעטן
מעכב את רבו היין משעטן מעכב את רובו בשמן משעטן מעכב את רובו
הקומץ ובשמן מעכבין זה את זה הקומץ והלבונה מעכבין זה את זה:
קמץ הלבונה מנחת קמיצה מאי נקט מינה שי פסול וכלך שעשרון שלי לפי
דבון של נסכים ושמן שבמנחות תנן מאי נקט מינה אקלמן עשרון פסולה
וכלך יין של נסכים ושמן שבמנחות תנן מאי נקט מינה של מקדש שי ולא אקל
מקלאר בגלך מעכב וקוכרנא מקאדר של נסכים פי שדר הלה שמסכת וכלך
בשא פי שדרך שאול אם לא אקלמן טוב שמן עשרון מנחה וכלך סולת ושמן שם
מנחת מעכבין זה את זה לקולת מנשה ומשמנה אמאי קומץ שלבונה כלך
בין מן שאבר שלו וברים ממנו בקומץ מכלל בשמן ואת כל לבונה אשר על המנחה:
שני שעירי יום לכפורים מעכבין זה את זה שני כבשי עצרת מעכבין זה את זה
שתי חלות מעכבות זו את זו שני סדרים מעכבין זה את זה שני בזכין מעכבין
זה את זה הסדרים והבזכים מעכבין זה את זה שני מינים שבעזרת עשרה
שבמדינה חובשה שבתולה חובשה שבלוד חובשה שבמזרע מעכבין זה
את זה שבעבודות שבפרה מעכבות זו את זו שבע הזיות שעלבן גבוה
על הפרוכת שעל מזבח הזהב מעכבות זו את זו: שני שעירי יום הכפורים
שעיר המשתלח וקמיטה זקל הבין כלך פי יומא שני כבשי עצרת פי שני עגלי
שמיים וקל הבין כלך שני סדרים של כבזי אעני לחם הפנים ושני בזכין שעלבן
על הלבונה שלבזין עלי של עצי כמאי לכרנא שני מינים שבמזיר נזיר שלבזין
ניב מעי איל שעשלמים עלי הכמאם זמאן שמזיר נזיר שלבזין פרה חטאת
בלולה בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן ושלשה שבפרה שיר של פרה אדומה
שלבזין חוץ מן יחרן מערבא עלי ארז ואזוב ושני תולעת וארבעה שבתולה שבמצורע

ש ארבעה אנו את מין ש מנחות שבו הנאכל פי קרבן הוא ומן ש הוא חלות
מצות ורקיק מצות ופולת מורבכת וחלות למס חמץ ואובעה שבמצוע עיר
ארץ ואזוב ושט הולעת והצבוע הזיב ואובעה שבולב פרי עץ הדר וכפות התמרים
וענף עץ עבות וערבי נחל ומעלם אנה אלא כאות עונה ארבעת מינין שבולב
פלה אין יכולהא ואחל ואחל ויצא ידי חובתו לאן ש אחבל עונות נלב אין צריך
אלך כמו בינו פ סוכה ושבע הזאות שבתורה כי ש שבע בזאות שב ירש מדם
פרה אלומה מקאבל ש בית קאנל ונקח בכהן מלמעה באצבעו ובזב ש נכח פני
אהל מועד שבע פעמים ושבע בזאות שעל בין הבדים וכו אנא אלכר הנא שהזאות
פלהא ש בו הכפורת לפנים ש מנקול מנהא ש מנטרך ועלהא ואן כאן קל בקלם לנטרך
בין הבדים מלם הלא שמעני לים בהטו ול הזאות שלום בכפורים בפנים הי
בלב וארבעה הזאה מנהא אנף הבדים סב עשרה אמה מלם כפר וחמאן מלם
קשעיר וכלך איצא על הפרוכת חמאן מלם הפר וחמאן מלם בשעיר לקולה פיהא
על הכפורת ולפני הכפורת יזה שבע פעמים ידיה שבע בפנים בין הבדים
ולך הו על הכפורת ושבע על הפרוכת ולך הו לפני הכפורת ומע כל שבע
מנהא אחב נאעלה כמא בינא פ יומא לנל לך קולב והזה באצבעו הלב הזאה
אחת נפו קאל שבע פעמים מהלב אחבהמין והשאלמין הזאה לפני ירש מלם בקרן
ולם בשעיר בעד פלטהא ארבע הזאות על ארבע קרנות מזבח הזהב ושבע
הזאות על אמצעו נאא בא פ יומא ופיהא נץ ש הדיה איצא קאל ונתן על קרנות
המזבח סביב וקאל והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים ואמתא פר נבן מעיין
אעני פר הבח על הבח על המזבח פנץ ש הדיה פיה אן ירש הוא סבע על הפרוכת
והי ש מבאזרת ש פאצלה בין ש קודש וקודש הקדשים ואובע על מזבח הזהב אעני
אובע קרנתין קאל פיה והזה מן הדם שבע פעמים נפני ... אנא פכ פ וכ מלת
ועלת מן כל עלב קרב מזב קטר בסמים והדאת ש נץ בעוה נא פ פר העלם דבר
שעירי עבודה זרה נכל באמור בעני נמא בינא פ ראובע זבחים פעם ל נאלה מן
הדה ש הזאות יקול מעבדות זו אחת זו והזב טהרה קפנים ש הלויחאת פי ש נטרך נכל
על כונהא מעבדות ש אחר נקל באילינא שבעה קני מנורה מעבדות זו אחת
זו שבעה נרותיה מעבדות זו אחת זו שני פרשיות ש בתמיד מעבדות זו אחת זו אחת פיהן
כנגד אחד מעבדי אובע פרשיות ש בתמיד מעבדות זו אחת זו אחת פיהן כנגד אחד מעבדי
אובע פרשיות מעבדות זו אחת זו שאובעהן מצות אחת ר ישמעאל אומ אובעה

פרקים עני

מעכבין את הלחם ואת הלחם מעכבין הלחם מעכב את הכבשים והכבשים
אינן מעכבין את הלחם דברי ר' עקיבה אמ' ר' שמעון בן ננס מה ת"ל
מעכבין את הלחם והלחם אינו מעכב את הכבשים שכן מצינו שאפשר יהיה
במדבר ארבעים שנה קרבו כבשים בלא לחם אף כאן יקרבו כבשים בלא לחם
אמ' ר' שמעון הלכה כדברי בן ננס אבל אין בטעם כדברין שכל באחוז
בחומש הפקודים קרב במדבר וכל באתמור בהדית כבשים לא קרב במדבר
תשבאון לארץ קריבו אתנו ואתן ומפיס מה אני אומר יקרבו כבשים בלא לחם
שהכבשים מקדירין את העצמן בלא לחם והלחם בלא כבשים אין לו מי יקדירנו:
הלכה שר שם שני אילים ושבעה כבשים וגו' שהרב שלמים שלי יקריב בשני
הלחם פי יום עשרה וגו' כבשי עולתך ושעיר חטאת וקולבה בשני לחם
וכבשים יריד בה שני כבשי שלמים שני הלחם פי חין
הנופה כמה יהיו בלב שמסרה שקולבה והכבשים אינן מעכבין את הלחם
יעני אלא לפי שני שם כבשים כנגד הלחם וחמאבא אין קונה ואתרך חוץ העבור
לציית השורה וקולבן נמי קריבו כבשים בלא לחם לאן נמי פי שמדבר לחם עיר ואין
וכאלך ר' שמעון עלי כלא אלא לקול וקלא אן נמי יקרב פי שמדבר לא לחם ולא כבשים
ולא שאר קרבנות הבאים בצלב הלחם לאן כלא מלכור פי תורת כהנים אעני
ספר ויקרא וכלמא לכר פי ויקרא נפי יקרב פי שמדבר ומלא נקל עשרה ואחת
קרב פי שמדבר שקרבנות שמלכורה פי תומש הפקודים וגי נמלה שמוספין
כלהא והלחם כר עקיבה: התמידין אינן מעכבין את המוספין ואת המוספין מה
מעכבין את התמידין ואת המוספין מעכבין זה את זה לא קריבו כבשי לבקר
יקריבו בין הערבים אמ' ר' שמעון אמתי בזמן שהיו אנוסין או שוגגין אבל אם
היו מזידין ולא הקריבו כבשי לבקר לא יקריבו בין הערבים לא הקטירו קטורת
לבוקר יקטירו בין הערבים אמ' ר' שמעון וכולה היכה קרבה בין הערבים שאין
מחנכין מזבח היכב את שלא בקטורת הסמים ולא מזבח העולה את שלא בתמיד שלשה
ואלא את השלחן את שלא בלחם הפנים בשבת ולא את המנורה את שלא בשבעה נרותיה
בין הערבים: קל בין שלמוד אין פי בלב שלבה שרט זאיד ואין קקלירתא
הכלא לא הקריבו כבשי לבוקר לא יקריבו בין הערבים נאב דברים אמורים
שלא נתחנך המזבח אבל נתחנך המזבח יקריבו בין הערבים אמ' ר' שמעון את
אמתי בזמן שהיו אנוסין או שוגגין אבל אם היו מזידין ולא הקריבו בבוקר לא יקריבו
בין הערבים לא הקטירו בבוקר יקטירו בין הערבים וקולי שמעון לא יקריבו יריד
בה אולאך שבעים שמזידים ויקרבה בירפה ולא יקל לך פי שקטורת לאן לי

ויקרא

פרק חמישי

חוץ מחמיר שבגזרה

נסים מנחת נסך משיח מנחת בנים מנחת חוטא ושמן חומר מנחת
ואינן טעונות הנופה מנחת הסולת והמחבת והמרחשת והחלתה והריקין מנחת
הנופה הנופה ולא השתא בשתא והנופה לא הנופה ולא בשתא אלא טעונות בשתא
יחכם ש"ג הגבהה פקט: יש טעונות שמן ולבונה שמן ולא לבונה לבונה ולא
שמן לא שמן ולא לבונה אלו טעונות שמן ולבונה מנחת הסולת והמחבת והמרחשת
והחלתה והריקין מנחת כהנים מנחת כהן משיח מנחת בנים מנחות נסים
מנחת העומר מנחת נסכים טעונה שמן ואינה טעונה לבונה מנחת לחם
הפנים טעונה לבונה ואינה טעונה שמן שכן בלחם ומנחת חוטא ומנחת
קנאות לא שמן ולא לבונה: מאחר יקוב אין מנחת הסולת או במחבת אין
במרחשת או בחלתה או בריקין טעונה כל מנחה מבן שמן ולבונה ולא מרק
מי שלא בין רובה מנחת שכח או מנחת נסכים או מנחת בני דמי כאחת מנחת אינו
או מנחת אשה אמאי מנחת נסכים פעמים שאין מביא אלא יין ושמא לבונה ושלא
שאין מי לחם הפנים ונקמץ עליהם בשעת הגשה שאין מביא אלא יין ושמא לבונה
ומנחת קנאות קאמר מי כל ואחלת מנחתא לא יתן עליה שמן ולא משיח עליה לבונה:
וחייב על השמן בפני עצמו ועל הלבונה בפני עצמה נתן עליה שמן בפני
לבונה ולקטנה נתן שמן על שיריה אינו עובר בלא תעשה נתן לה על גבי כלי
לא פסלה: נתן לה על גבי כלי ירד נה"מ לעולם אוסר בזיקת עליו שלא של
פיה של מנחה לא פסלה ולא נקרא קרבן עליו קודם לא יתן עליה שמן לאחר
הנאתך שנפל שמן או שלקח בזיקת: יש טעונות הגשה ואינן טעונות
הנופה הנופה ולא הגשה הגשה והנופה לא הנופה ולא הגשה אלו טעונות הגשה

מנחת נסכים משיח מנחת בנים מנחת חוטא ושמן חומר מנחת
ואינן טעונות הנופה מנחת הסולת והמחבת והמרחשת והחלתה והריקין מנחת
הנופה הנופה ולא הגשה הגשה והנופה לא הנופה ולא הגשה אלו טעונות הגשה

מנחת כהנים ומנחת כהן מעיח אין נקין בנשה חפנ שאין בהן קמיצה וכל
שאין בהקמיצה אין בהשגה: השגה בן יום שמי לקרן המזבח מעט
חולב שלקרן דרומית מערבית והו קולה ובנשה או ובנשג ש הנופה שהריך
לבוא חמה ש ארבע כמאי יבין והלכ ש בי יום בעצמה ש בנשה ושהנופה
ובעצמה ינמה אחד ש מעט מנחת כן ש קרבה ומנחת מנקולב מסנולת
שי נסוך יניק ב בנית שן ש הקטיר בלכרבת והבזין הלנך ש אסנאלאת ש עלך
ש פרשין אולי מנה בהלת שמכאן ואין בלבב כי שמעון: תלן טעונות
הנופה ואין טעונות הנשה לוג שמן שלמצורע ושמנו והבכור ספרי ר שיעור
בן יעקב וחמורי שלמי יחיל וחזה ושוק שלבן אחד אנשים ואחל נשים בישראל
אבלנא בחברים ושתי הלחם ושני כבשי עצרת כיצד הוא עושה נופן שתי בקש
על שני כבשים מניח שתי ידיו מלמעלן מולך ומביא מעלה ומוריד שלא אשר
הונף ואשר הורם והנופה כיצד במזרח והנשה במערב והנופות קודמות לנשיות
מנחת בעומר ומנחת קנאות טעונות הנופה והנשה לחם בכבש ומנחת נסכים
לא הנופה ולא הנשה: קאל אלעזר פי אשם מצורע ולוג שמן שלו והניף אותם
הנופה לפני ... זמן שנקל לפני ... במזרח וקאל אלעזר פי ש בכורים ולקח הכהן
הטוב מידך וקאלת נעמד על בכורים שטעון הנופה והלא מלבד ר שיעור
בן יעקב והו שחיט כמאן הבין פי קאלו בכורים וקולה אבלנא בילי נשים
מעניהם אין ש הנופה נמסבא פסולה בנשים ובעבדים וקולה הלכ ש משנה פי ש
הלמוד הכלא אחד אנשים ואחד נשים קרבן טעון הנופה והנופה עצמה בשנים
אבלנא בילי נשים וקאלת בני ישכם מנסמן בני ישכם חנסמן הא
נשים מניהוק וק אל קשה ילו קבית אלא אי קאלת הלי יל בשלמן אמור
פעצמה ש הנופה אין מעלוע מעני שכן כמאלכרון מנחת באמורין עלפי ידין
וחזה ושוק נאמרו לקולה עלשלמי החלבים וכהן מנחת ילין בבאנשים ואין
וקד בינש מרחק אין הלכ ש שנו נבאים פי שנאמרים ש בקרב בשלמי יום
עצרת ונקיב ש כשאם בין: ר שמעון חומר שנשה מינים טעונים שנים מצורע
שניים בבל אחד ועשיר אין בהן זבחי שלמי יחיל וזבחי שלמי עבור
ואשם מצורע זבחי שלמי יחיל טעונים סמיכה חיים והנופה שחוטים ואין בהן
הנופה חיים וזבחי שלמי עבור טעונים הנופה חיים ושחוטים ואין בהן סמיכה
אשם מצורע טעון סמיכה והנופה חי ואין בו הנופה שחוט: שנים מצורעים
סמיכה והנופה חיים והנופה שחוטים ול אבלנא ש אשים פי כלואחת
מנחת שני מצורעים הן הלכ ש בקשה מצורע זבחי שלמי עבור וזבחי שלמי יחיל

פרולה על הלכות ... ...

פרק ששי

ומנחת חוטא ומנחת קנאות ר׳ שמעון אומר מנחת חוטא שלכהנים נקמצת
הקומץ קרב לעצמו והשיריים קריבין לעצמן: זקן אחד מן הגולה ס׳ שמעון
ואיזהו הורה המלמד והוא והתלמיד והמורה מאחר יאמר אהרן ובניו וקהת עליהן
הורה ואל מנחת כל קרבן פיקול ר׳ שמעון אין מנחת כהן חוטא ועל אחת
תחיק כהן אין חייב בי מנחת כהן מאחר אי אתה קומץ אין חייב בי מנחת חוטא
ולא חכמים יקומץ כל מנחה ושיריה נאכלין נקמצת ושאין עיכוב נאכלין אינה
נקמצת והלכה כחכמים: מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים למזבח
ואין נכנס לכהנים ונזר יפה כח המזבח מכח הכהנים שכן בלחם והשתי
נכנס ואין נכנס למזבח ונזר יפה כח בכהנים מכח המזבח: קולת ובזה יפה
המזבח מכח הכהנים שלי יכלין שם שי אחר יפה בו כח המזבח מן אחר ואו
עטף ישיר שי לנסכים אחרת למזבח אינה אחרת לשיכין והוא שתקדם לאחר
בי שמזבח כואי יבן בי מדות ושם בגדב עלי שאמר לאחרן מן הקטרת ולא
יכון למזבח פיבא חט וכלך קולת ובזה יפה כח בכהנים ישיר שי שיכ בלחם
הפנות בכני עצמן אחרת הקולת ועוף תחרק לאחר בינת בי ואבא בלה שמסמן

כל מנחות הנעשות בכלי שרתן שנאמר מחבת ומרחשת שמן יצוק ושמן בלול
ומהן שמן בלי קודם לעשייתן החטת בלשון זכרי ר׳ וחכמים אומרין אף בפולת
החטת שעורת בלשה ובריקיס משיחה כיצד מושחן כאין כי ושחר בשמן מאכל
לכהנים: הנעשות בכלי יעני במחבת ובמרחשת אחת מחפה בעור שלא כל
חלות או רקיקים כאן בינת פשוט בחבת ר׳ אומר בלבד מרחשת ונת בי
כאן בי מנחות פולת בשמן הנעשה פלגר לגל עלי אומר ר׳ זיכ בי אינה ונתן
כל זיכ וקולת ויצק עשה שמן ולגל עלי הגבי זיכ ר׳ עשה מבנת בשמן
בי כל הנעשה בכלי בלה שלבה אשית בתכון רלבבה עמלה מן זיכ בי נאכל
ואת יגיש מן הבאים אשה ר׳ בניו צוה בגי יאכל ר׳ שמעון עלי לגל ר׳ זיכ בי
ר׳ בגי אשית ולגל ר׳ שמעון בה והלה בי ר׳ בשלה בי ר׳ יעכן והבשל והפלת
בי אשה מן אחרן שמקטר ויצב עשבת ר׳ זיכ בשלה והלה בי ר׳ יהיה וקומ
ומקטיר כאן הבקס והקולס ר׳ בקיה כאן קמאה מן כאן ר׳ שמעון ר׳ מחבת מחפה בעור
ומחבת חלות בי כל ר׳ תלות נפתחת ר׳ זיכ בשר כבוהה ובזה מלבב ר׳ וחכמים
יקומן אשה אי אינה לגל ר׳ שמעון ולגל מנה ר׳ חטת והן קולת ומן מקטיר
בשלה בשמן מן ר׳ יקיס ר׳ יקיס בי מחבת כל בריקה מחבת מחפה ר׳ זיכ עלי שכל ר׳
ומחבת חלות בי כל ר׳ תלות נפתחת ר׳ זיכ בשר כבוהה ובזה מלבב ר׳ וחכמים
יקומן אשה אי אינה לגל ר׳ שמעון ולגל מנה ר׳ חטת והן קולת ומן מקטיר
בשלה בשמן מן ר׳ יקיס ר׳ יקיס בי מחבת כל בריקה מחבת מחפה ר׳ זיכ עלי שכל ר׳

וכן מצינו במנחת
העומר

שלקיק חיה כגר חיה וכו׳ יצפי מנה עשרון סמיד ועלה לך כוסא שעיר נדיד
קדיב ש עבד בס חקלאי לאנה עלה חצרך עלה טחינה כמא יבן פי עשר בלה
לם מכבא פהן קנינ שמיד ופלה זקיק ופן יסח עשרון מובחר מן אקלין הוא
שקלאר ולנג כוסא שעיר קוסא ראשית קצירכם ומעלום אן שעיר ידרך
קבב קמח אמא שבי הטס פעבוסא מן שקמח פהו אכגר סמיד נבעה איצא
קמח נדיד וקו אול קמח ידרך כמא כין שעיר וקו קוסא ועשיב חב שבעה ני׳ שן
בכורי קציר חטים פיצפי ש שבי עשרונים משש סאין אחא לחם בחמים שלי
תו מן קמח קד שנר עבדה בש חדש וקד יבס ואסבארכם יבקב פהו כגיר שמיד
בנא שך ויצפי מנה עשרון מסאה ונץ ש קורב פי לחם בחמים שבי עש חטוס
שש עשרונים יכיל בחלב באחב׃ העומר היה מנופה בשש עשרה נפה
ושבי כלחם בשבים עשרה לחם בחמים באחב עשרה ל שמעון אומר לא בירח
לבן קצבה אלא סולת מנופה כל צרכה בים מביא שם ולקחת סלת ואפית
אותה עליו שתהיה מנופה כל צרכה׃ נפה אחת ש מנחה וכלה ש בשבה עשר
מנחות כאן ואחד עשר מן כאש עלי כדרי׳ב ואעלם אנה אלא ש יאכל פי
הערבים או ש יכרב עומר משש סאין או עשרון מסאה כאלה ונקחת ש בשבה
שמקדמה פאנה לא פסח ואנמא בלה בשבה למצות ואין בשבה כי שמאנו ש
לי יקולון ולא בשתשך שם פי שלך תל מחדול ואפיב למצות אין לבן קצבה׃

פרק שביעי׳

הבודה באכר חמש סאין ירושלמיות שהן
עש מלבוש שבי איפות פאיפה שש סאין עשרים עשרון עשרה לחמי
ועשרה למנחה עשרה לחמץ עשרון לחלב עשרה למנחה ובמנחה שנשתי מינים
חלב ורקיקין ורבוכה נמצאו שנשה עשרונים ושש לבונה ומין ושש חלב
לעשרון׃ בחלה ירושלמית בין שנמים קב חמשה עשר לחמץ וחמשה עשר
למצה חמשה עשר לחמץ קב ומחצה לחלה וחמשה עשר למצה ובמנחה
שנשתי מינים חלב ורקיקין ורבוכה נמצאו חמשת קבין לבונה ומין ושבי חלב
קב׃ שלי יגאב פי קרבן קולה אלבאב אנאא מן ש מחוב אחלבא ש לחמץ
והו מקבל ש למצה שבי פעמל מנבאת ש תנופה אנאא ש באקיה לחלה עלחלב
לחם לחמץ באב קולה חלב למצה ורקיקי מצה ופולה מלובבה ונת ש לחלב אנה
ירגל נפה מן מקלאר בלה ש בלבה אנאא מקבל מקלאר ש לחמץ וכון לחם תלה
הלת ש מקלאר נקי וקל בוש מראה מן לחמה שלה לחמץ וכון לחם נעמן מלה
ש אנאא ש אלבאה עשר קרץ פהו קולה טבא ואקרי׳ב מחץ את מכלקל תרומה

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

עשר קב ירושלמיין והי עשרה עשרונות מדבריות פלטיאת עשרת קבין
ירושלמיין והי שמה עשרונות ושני שלשי עשרון ושן האילין שלמין עשרון
קמח ועדיין איס יתני זימלא קמחא נמוע עול יריד אין כן מע פל עשרון ועוד
חקני יכון פי ששה עשרונות שלמי הא כאן פי שלושה אין שמעת ואתני
קולה שיכול הקרבנות שנים אין יכולין שעלד עשרה מן כלנועפי ר
קולה ושל נזיר כאת בינת פי שרק שלי קבל גלאי: השוחט את הקודש
בלנים ולחוצה חוץ לחומה או קדש הלחם שחטה על שנא קדמו מתנות
ואפילו קדמו כוס חוץ מאחל מבן לא קדש הלחם שחטה חוץ לחומה
וחוץ למקומה קדש הלחם שחטה ומצאת טרפה לא קדש הלחם שחטה
ומצאת בעבת מום רי שמעון אומר קדש וחכמים אומרין לא קדש שחטה
שלא לשמה וכן איל במלואים וכן שני כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן לא
קדש הלחם: חוץ לחומה בינוה וקאמאת חוץ לחומה בית פגי והו מוצע
כארב שן הר בבית אמאת אלא כאן שלחם קריב מן שעורה ועליו אינה חוץ
לחומה בעזרה פאנך יקדש ואין כאן נתפי שנוך עלבלחם פנים נחגאלו בגיל
עלי בממור נאבל ולא אקריב ענלי אין בית פגי כאן מוצע יכבון פיר חלות הזיו
ודק ניזיר. ולנלך תמי בית פגי מן קולה בלקבלת המלך ובי משא וכאן עלי
מקריבה הר הבית וכו כארב ענלי בנאת שלך כאת הבין פי בחר מנבלכי וקולם
איל המלואים לם יקלב איל נזיר שלי הן נוכל לעורות לאנה אכל אוכל שלום
והן קולהם עיקר מילהאת נקטי נפכים שקדשו בכלי ונמצאו מזבח פסול
אם יש שם זבח אחר יקרבו עמו ואם לאו יפסלו בגופו ולא קולה והמורקבי
והמפריש קולהן ואבדה והפריש אחרת קולה אינן טעונין לחם שלא נקריב
על זבח בקולה חלות קולה טעונה לחם ולא ולא תשבקה ולא המורקבי
טעונים לחם: הלאת שלי קלאת אם יש זבח אחר יקרבו עמו לא יכון לנלך שר
פי קרבן צבור לאן שאכל לב בית לין מקולה עליהם אמאת קרבן יחיל פל
אמאת אנהן פסולי גבה אחר ושרט אכר אי אפשר אין יכון שזבח זבוח מאוסף
שעה שנפסל בזבח בראשון אמאת אין לף יכן קם זבח פגי פסולי מפסל
לו בזבח שלי נפסל בגופו והקריב שמשנה בקבת ואף אין לם זבח אחר מאוסף
שעה נעשו כמי שנפסלו בגופו ופסולי קולה אלאת קבשו בבלי שרקבו יכון
שזבח קל נשחט לאן שאכל עלנפת אין בנפסלים מקבלטיין אלא בשחיט כל
תיזבח שלי נפסל בשחיטה לא קדשו הנפסלים ולא עשה אונה אלאת לא נקדש שלו

לקדש

ואין בקבה כל שיעור בשיעור

בנפלים נמי יקריבנה מכח זה לאו שיהא עובדת חביא תלם קרבנו ביום
ונפלים אחר עשרה ימים ולא פרק בי לוך בין יתיל או צבור וכלך תשם מצורע
מביא אשמו ביום ולא שמן שלו אחר עשרה ימים אמאי אלא קבעו בבני שוק
על מא שרטא פחינל קפתל בלוה וקולה אינן טעונין לחם אנמא לוך לאחר
כפרה אעגב באל קריב ל גולה ל אתי שלמי כי אשם אמאי אין ש קרב
אחולהמית אנא חצרב למיעת הי ואבנהא או בראנקבא או שלמי עולת עולת
מנחת פהמאת נחיעת טעונין לחם ובלא פלה פי הגרה חובה אמאי גולה
נלבה חטאת ואשורלה טעונין לחם בין לשלמי כפרה בין לאחר כפרה
לאנה מרבה בתולות וולדה אינו טעון לחם בין לשלמי כפרה בין לאחר כפרה
לאנה מובח הולה וקל עלמיך אין ש חובה הן אין יקול הרי עלי ש נלבה אין
יקול הרי זו וקל הבן בלא מראת ומאת יב אין אלכרה הנאת מיך לאחר ש יש
שלי יצרך פי ש גולה ופי שנזירות אל לוך ש יקבין פי שטן לבנה בנפש
למשה מסיני אין יכון חצי לב שמן לגולה ורביעית שמן לנזיר וקל קקלם
אין ש גולה קרבאנאת עמיה וב קהקאל ש זיבות ש ראבעא מאתן ולא יחקאל
זיב פלגל ש תלי טל נצפה ובו ש ובישת לנבוכה ש ובישת באקיה
לחנגה ולריקין ומלך ובישת של לחם הנזיר לחגבת לרקיקין אל נים פי
קרבן נזיר ניר תלגב ריקיקין כמא בינא: האומר הרי עלי גולה יביא
היא ולחמה מן החולן הולה מן החולן ולחמה מן המעשר יביא לחמה מן החולן
היא ולחמה מן במעשר ולחמה מן בחולן יביא גולה היא ולחמה מן המעשר יביא
לא יביא מחיטי מעשר שני אלא מחטעות מעשר שני: שפרה שהאיש
למא יקח את ביבא הולה מן החולן ראוה חובה ולחמה של לחם ועאר לחם
של לחם איזה חובה ולא יקדר יקרב חובה מחטעשר שני כמא יבן בעד הלך
וקולה פי ש פרה ש קהלה ולראבעה יביא ש מן צוד בה אנה מביאה לב
אין יב כמא קאל ומן נאב ש פר מן ש חולן פהו אזל ואתמן ואנמא למאנה
פי ש פרה ש ראבעה מן יב לחמה מחטעות מעשר שני לא מן מעשר שני
נפסח ניכון ש לחם הבא עומה אעגב עם בשלמים מהלכת כמא מן ש שלמים
שם הו נפסח ש מעשר בלא מן הטמן ש מעשר כלך אינה ש לחם יכון מן הטמן
של מעשר: ואטן לאומר הרי עלי הולה לא יביא אלא מן החולן שלו וזבחי
פסח לי ש לך זלאי ובקר ובלא אין בפסח בן אלא מן הכבשים ומן העזים
אם בן למה נאמר זלאי ובקר אלא להקיש ש הבא מן בזלאי ומן הבחר לפסח
מה פסח שהוא בא חובה אינו בא אלא מן החולן אף כל לבר שהוא בא

חובה לא יבוא אלא מן החולין הרי עלי עולה והרי עלי שלמים הוא ואין באיזה
חובה לא יבואו אלא מן החולין הנסכים בכל מקום לא יבואו אלא מן החולין:
כיון שפסח לא יכול אלא מן החולין הערמוה מן פסח מצריים שלי כאן חולין בלא
שוה לאן לא יפין חינוך לך שיאמרו הקדש אל יפי מתקדש שריעה קבלה וקנטה
ועברה את העבודה. הזאת בחוץ בזמן שיכין כל עבודות שלחוצה זה הוא מצד פסח
האמור בעזרה לא בא אלא מן החולין אך פסח האמור לעורות אינו בא אלא
מן החולין וזה עלמצד אין שלי יכול הרי עלי שמא לזה שמי נדר וחייב בתריזון
וקולה הנסכים בכל מקום ואם כן למה לך שפי שאתה למקדשות שהן אלא
לא פי בעזרה אין יביא לחמה מן המעשר לא יביא נסכים שלאותה הגדה מן
המעשר לאן שנסכים מאלה פיבא לעשיר שלי כונתה תמיה מלבה יל יאחב
שקיבן ואתרד בכלך ואו קולה פי שנסכים והקריב המקריב לי' אף רבי

פרק שמיני

כל קרבנות בעבור והיחיל באים מבחוץ ומן
ומחוצה לארץ מן התלש ומן היוצן חוץ מן העומר והשתי הלחם שאינן באים
אלא מן התלש ומן בארץ וכולן אינן באין אלא מן המובחר ואיזה הוא המובחר
שלהם מכמש וינוחה אֲלֻבָּא לאולבת שניה להם חֲבָרִים בבקעה ופי באפנות
היו כשרות אלא מיוחין היו מביאין: נך לי גרסה פי שעומר שהי בלחם אינה
לא הָבִיאוּ אלא מבחוץ ומן התלש קאל אלה פי שעומר כי בעזרה ופי
והבחר אף עוד ראשיך קיריכם וקאל פי שהי בלחם מחושבותיהם בביאון שם
הגדפה וקאל פיבא ובחרבהם מטחה תשרה וקאל אינא וחל הקציל בכורי
תעשיך אלא מאיר קראבן שתיאון וכלך בקיבה שלחוצה ושנסכים מבין
מן הארץ ומחוצה לארץ ומן התלש ומן היוצן ומעני שניה לבן אינא לוניהם
פי שטיב ולא יגלגו לאחכל מוהא אלא בזה ירוחה וקולה כל בארצותיהן
כשרות יריל בה כשרות לבניא מבן חובת שלחוצה יחיל ושנסכים בין
שלחיל ובין שלעבור כאלא יומן אחד שלהם: אין מביאין לא מביאין הזבלים
ולא מביאין השלחים ולא מביאין באילן ואם הביאו כשר כיצד הוא עושה נרים
שנה הראשונה ופשנה שהיא עלה קולם לפסח שבעים יום והיא עושה סולת
מרובה כיצד הוא בודק הנחבר מכנים ידו לתוכה עלה בה אחד פסולה
עד שיכניסה ואם הקלעה פסולה: לא יניב לכתחלה סמיל לחמה שאובה
פי שמיאחב ולא פי שאיאחי שעשאוה ולא פי שאיאחי שלאשאוה לאחר

יקבהא אמה תאנה ויזרעהא וקונה מכנים ילו לתוכה ועני לתוך הסוכה
פאמר טעמה ידה מנברה פיעלם אנה בק' פי לגך של שמיל יקיק פעלבה
תאנה ונפיק והו קונה על שיעבדה ונפה אחסם של מנכל ועון של שמיל אי יצא
יקול ואם בהניעה פחולה ופלגך של קמח שלי יטחן מנה של שמיל ובשרו
אין יקלעדבו ולכן בלא כלה קונה כעלי המיומים יהיו נפש ונסכיהם
אין בכון איצא של נסכים אעלם של שמיל. של זיתים ול כמר פי נחיב של כואכ פי
נועהא: הקועה אלבקא שמעון אבא שאול אומר שטה לה רגב בעבר
הירדן וכל האדמות בין כשרות אלא מי כאן היו מביאין אין מביאין לא מביאין
בזבוב ולא מביאין השלתים ולא מחמה שטרדה ביניהן ואם הביאו כשר אין
מביאין אלפקנון ואם הביאו כשר אין מביאין מן הגבעים שעשרו במים
ולא מן הכבושין ולא מן השוקין ואם הביאו פסול: הרגל ושלש רגלים
אומרים והאלמנה יהבון פראה קאל הקועה מלמדה לשמעון יעני אנך
מעלהאלה בעמל זיתך טוב והי לנה עבראנה לאן קד נאלת לא
מלבנו מבה ארך ואנמא בינהא מן הרגלים לבין מן מעני אנך אולמל
ואחד וכלגך קונה פי מא הקלם אלבקא לאנה הלא מעלאה אין בלה שמעל
כאנה מלעלוה בעמל של שמיל של טיב ואלפקנון הו של זיתך שלי יסמיה
שאט בא זיתך של אלפאק והו שלי יעבאר מן של זיתים שלב והומר שטעם:
ששה זיתים ובששה ששה שמעם בזית הראשון מלגיו בראש הזית
וכופף ונוכן לתוך הסל ר יהודה אומר מביבות הסל זה ראשון טעון בקורה
ר יהודה אומר באבנים זה שני חזר וטחן וטען זה ששי הראשון למנורה
והשאר למעוכת זית השש מניחו בראש הגב וכופף ונוכן לתוך הסל
יהודה אומר מביבות הסל זה ראשון טעון בקורה ר יהודה אומר באבנים
זה שני חזר וטחן וטען זה ששי הראשון למנורה והשאר למעוכת זית הששי
עטנו בתוך הבית עד שילקט ומעלהו ומניחו בראש הגב וכופף ונוכן לתוך
הסל ר יהודה אומר מביבות הסל זה ראשון טעון בקורה ר יהודה אומר
באבנים זה שני חזר וטחן וטען זה ששי הראשון למנורה והשאר למעוכת
נדר הי שחבה של מפרוה וקל לחלם שרת לגך פי זרעים ומעני מחרבו
בראש הזית אין לחקטה מן שגריב חבה חבה חבה יכון נלה נעלב עליה שחב
ובעד לגך ידרסב ויעלב פי שלה פי זיתך של מאיל מנה הו שאול
יחמל עלב כשבה שמעדרה והי שלב לחקטה זורק בית בבל וגי שלב יסמי
קנא קורב באטלאק נעלאה של מעני עלהא פיסן שזיתך שמאיל מנה הו שלחם

ומקטיר הלך של אחרן במערכת חבי ראשכרתא של מאנש הוא: לא היו כותבין
אותן בחצבים ולשם אלא בחבוק קטנות אינו מחלת אלא בחביות עד סיב כלי
שיצא ריחן נולך אינו מביא לא מפני הקמחון ולא מעשוב מפני השמרים
אלא משלשל ומאמצעה כיצד היה בולק בצמר ושב והקנה בידו זרק את
הניל הקיש בקנה ר יומי בר יהודה אומר יין שעלה בו קמחון פסול שב
תמידים יהיו לבם ומטהרם תמידים יהיו לבם ונסכיהם: ריחו נולך מנין תלמוד
לומר יהיו לבם ומטהרם תמידים יהיו לבם ונסכיהם: ריחו נולך מנין תלמוד
לומר ירקפנו בכארה מי שמוציא שלי מרך מן של אחיה פי אעלאתה ובקבי ראיתיך
לא שובתאי שי ויט לעשות וב של כמר הגנב שבה של חבוב כמא יעזרי לגך מי
אשרבה של מכבי והו שלי יקמחו קמחון בשביה לא שך בחב שקמח ול ערב
קמחיה של קמחתאן והלית לם יחלק ענדנא אלא מי אטיב כמר הכבון וקל רבאת
לא יחלק הלא פי כמר של שאם אלא מי אלוה ומעני קולה זרק את בעל הקיש
בקנה הכלת זרק פיין ניל שלשמרים נשבר מקיש בקנה יעני אנה יוסעה
ויבעדה ולא יקרכב יסיל ואין הלבה כר יומי בר יהודה ומתא יב אן הלעלמה
אן כלמן יקיש למוצאי שי מן הלה של יקנע אחלה פסולים מן קמיל או כמר
או זיתה או עצים אלות נאנב מסתחקה של הי איצא פסולים למוצאי פאנב
יקרב מלקות מדרבנן כמא יקרב מלקות דאורייתא אן יקיש בעלמוס בבהמה
לא נהיה עביהה בתא ונץ ספרא מ בעלמוס לא תקריבו אם מעוס בבשרט הני
בל בשרט אמור למעוט הא אינו אומר כאן לא תקריבו אלא מעוס בל בקיש מיכאן
אמרו המקיש בעלמוס למוצה עובר מעוס חמשה דברים מעוס בל בקיש בל
בשרט בל בזרוק את הדם בל בקטיר אמ בחלב בל בקטיר מן שבו ואחת
לשמה דם שלא יזרקו נפש שנאי פי פרשת בעלי מומין אעני מומי בבהמה
ונפש שנקל אחלה נפש קל לשאכיל אלא בל לאו מחלה לטעני וקאל פי אול בלעך
של פרשת בל אשר בו מום לא תקריבו והלית הו שנאי עין בקטנו הם קאל הנמים יהיו
לרצון כלמום לא יהיה בו והלית שנאי עין לטחה גם קאל לא תקריבו שה עיי והלית
שנאי עין כת לאבה ואשבה לא תקנו מהם שנאי עין בקטני אמורין וקאל בעד בלעך
שנאי עין כת לאבה ואשבה לא תקריבו לי ולא שבור של אמורין פשלי יקיש בעלמוס
ומעך וכת ונתוק וכרות לא תקריבו לי ולא שבור של אמורין פשלי יקיש בעלמוס
יוב של בעלי עלי הלה כלבא ולבלך בשמה פאעלם בלך ואעלם אנהם פאנוא אלנא
יקרבון מוא שלא יבון מנהא קרבנות בהמה ועוף ועלי אנהא כשרין מן כל
מוצע למוא בקלם וכלא קאלנא אילם מומאב כבשים ואחברון עשרים עשרים
בוצעב מהר בעלך.

פרקתשיעי

בחקלש עשרון וח כ

עשרון ר' מאיר אומר עשרון ועשרון וחצי עשרון עשרון מלא היה משמש שבו
היה מולד לבל המנחות ולא היה מולד לא בשלשלשה לבר ולא בשלשים לאיל
אלא מולד עשרונות תצי עשרון מלא היה משמש שבו היה מולד חביתי כהן
גדול מחצה בבוקר ומחצה בין הערבים קל לכרעה פי צדר כאחותה אין
מנחת נסכים שלפר שלשה עשרונות ושלאיל שני עשרונות ושלכבש עשרון
וקולה פי חביתי כהן גדול מולד יכיל בה מחצה לאחת קל בינת פי אפר שפרק
ל' ראבא אין הלה שמפכתא אחה מביא עשרון שלם וחוזרהו ואעפ"כ אין חביתי
כהן גדול הקסם בערב כיבותא וקל הקדם אחה אמרת עשרה תשב והלבונה
פי שלמעלה אחה יקסם כל תשב בילה בחלבונה וקל הבין בינה אחה יקסמה
בחצי עשרון פיכון שתצטרף עמהה אחה יניב עשרון ויקסמה וכן
ממיל בחצי עשרון כמה הבין ויעמוד כשבעה עשרון ויעמוד מהה שש חלות וחצי
שהבים עשרה חלות כשהיא מרה ואחדה הם יקסם כל תשב עד אחדים ויקריב
שאחדים עשרה עשרה בבוקר מפני שהיא כמה הקדם פי שפרק ל' מאלם
ושל בקיה בין הערבים והבין כל הקריבה מן הלחם שפעשית עשר אחדים
כמה הקדם לכרה הנחך אמה הקריבה מאיר שמנחות ואחן כאן ניחה פאן כל
ואחדה מנהה מנחות עשר ארבעה עשר אחד כמה בינת פי שפרק ל' מאלם פחצי
הלא שמעני ור' מאיר יקול אין שנים מלוקין שנאמרו במקדש ואחד חצי עשרון
ואחד יחמיל עשרון והו מחסרון ומאחד יחמיל אקלמן עשרון לבן אלא עבד
שמיל עשרה חסרה אחת ימכן יכון פיה עשרון יפנל לחלך לקולה בעשרי
עשרון יקול מלמל שנים עשרונות היו במקדש אחד בעוד לבל המנחות ואחד
מחוק לחביתי כהן גדול ול חכמים יקולון עשרון אחד פקט ומחוק יכיל בה והנשך
חכמים: שבעה מלוקות שלא היו במקדש בין ותצי הבין ושלשית הבין ורביעית
ורביעית הבין לבלות ותצי לוג ורביעית ר' שמעון ברבי יהודה אומר שנתוכל
היו בבין עד כאן לבר על כאן לאיל על פאן לבבש ר' שמעון אומר לא היה שם
בין וכי מה היה בין משמש אלא מלמד שהיה שלטוב ומחצה היקרה שם שנה
היה מולד למנחת כהן גדול לוג ומחצה בבוקר ולוג ומחצה בין הערבים:
הלא שכל שליהו בין לם עשרה שי נכיל בה והלא הו שלי אנברי שמעון קוטן
וכי מה היה בין משמש ואמרה כאן עמהה משה רבינו פי שלמדה וכל שליה
בה שמן במשחה הו קול אלבה ושמן יהיה בין פיקולון שחכמים אלו וכאן פי שמשכן
בין לא יהיה שמן במקדש אבנא לנך שכל ול שמעון יקול אלו ולם עשרה מה נכיל
בה פלא ועמל אלו שכל תמעון אין לא יעמל שמן המשחה מהו מה עשה שלי עמל

משנה אין כאן

משה כמות כינה מראשם ונתן לתורה פי שנכנסים תחת ההין וכיצד לבדר ושנים
ההין נאחל וכביעית ההין לבדם והן יבין מיתא בשר אין שני כיולן בלוג וחצי לוג
וברביעית לוג וקל בינה פי צידי שמסכמא מקלאחר שלוג ואין שבין אחדים עשרה
לוג ואעלם אין רביעית בתוכה הי רביעית לוג וקל וכך בכלא שתעני מראשת
ושרית שנהוג רשום וקל בינה איזהו פי פרק שהמקדש מן הלזה שמסכמא אין שיוך
שלי יפיין עלי חביתי כהן גדול הן שנשתי לוגין ואין בלבבה כך שעיר ואם כהן
משיח: רביעית מה היתה משמשת רביעית מים למזבח ורביעית שמן
לגזיר חצי לוג מה היה משמש חצי לוג מים לשוטה וחצי לוג שמן לגדולה
ולוג היה מודד לכל המנחות שאפילו מנחה שעשרים עשרון נותנין לה
עשרים לוג ר' שלי עזר בן יעקב אומר אפילו מנחה שעשרים עשרון אין לה
אלא לוג שנ' למנחה ולוג שמן שנאמר לפר ואיבעה לאיל ושלשה לכבש ושלישי
ומחצה למנורת מחצי לוג לכל נר: נתי פי שמצורע ושחט את הצפר
החיה שלכל חכמי עלמא חיים נתי שקל אין לא יכול אקל מן רביעית וקל בינה
פי פרק שמאבא שאנה לחם תולה ולחם נזיר ואין חצי לוג שלגדולה ורביעית
שלנזיר שלי נהגלא שלזיבן ידען שלכבי פי הלבה למשה מסיני וקבלו פי לשוטה
לקח מכבין מים קלוח ונתי שקל אנה חצי לוג ומאה יגב אין בעלמא אין האלין שמכ
מכיאלן תעני רביעית וחצי לוג לם ירעאין כי שרת ומשחו בשמן במשחת מן
חלב מי מצורע ומי שוטה אין הלה אמור לסבת מן אמור לעבודה ולחם הולי
איזהו ולחם נזיר בשתיטת זבח מקדשין לא בטיהת שלי קדלן בה שלחלו
ואנמא זאר חצי לוג מן כי שרת לאנה יכיל בה חצי לוג לבלעל ור ורצאר ש
רביעית מן כי שרת לאנה כאן יכיל בהא רביעית שמן לבלחלה מן חביתי פי
גדול לאנתא אקבני עשרה תלה כמא בקדש וז יקבא שלשה לוגין כמא בינה פי
פרק שקבלה פיכן מן שיוך רביעית לבל רבנן ופלא שלקול מאמא יקוי מעלה פי
נפשי לם חזר נן יסקלבב ולכל מן קולב פי חביתי כהן גדול מורבבת הבי אחנה
ולכלב נתי פי שבועה מנבא מורבבת והו שלי יסמון רבובה והלה שלבטיב
אמקבקאיך פלבא אעלת מאמא באילינא מן שלנה ואנמא קון ענני פי מעני רבובה
אנה הכבשי שיוך לאמא ונלחה מן כשרה שיוך פי חביתי כהן גדול ופי נטי
רבובה מן בין אנוחנו שקורה עלי מא בקדש ביאנה ופי נפשי אן שאקרב פי
מעני רבובה אנהא מקלה בשיוך בקל שיוך בשה אעני אן בעוש פי שיוך
שלי בקל פיה ולהלא אחבנגא כשרה שיוך והו מעני קולב בשמן תעשה ושלי
רעאני להלא קולהם פי פסרת פי שוח מעני לבטיב מורבבת מלמל שפי

שכל מעשיהם פרוקדין ואת מעט הלח אצל אין יכול לו אינו יעמל מעלת רוגז
פאין כאן לו אמר הכלל פקולתם רבי עירית לבל ואתלה לבקלי טיב וקל בינא אין
לו היין אלא עשרה לוג פלאיא לזכר לוג שמן למנחה קאל אינו עשוי לבר
וכו עים אינו נוטל פקים בו לוג בלי בחצי הבין שלשית הבין ורבי עירית הבין
כאיא הקדש ואנאיא שלשת חצי לוג לבדר לקולה מערב עד בוקר פיחלאב
אין יעמל פי כל סראב מא יכפה טוב שלא במפקול מעלמל והו חצי לוג ואעשי
אין אלא אנטפי אחד לו מרב פאן לו מפקולתו לו זיתי שלי פי לגלך לו סראב יזיר
כלה כאנה בשן ויזיל לו מפקולתו לו זיתי ויעלא זיתי אכר חצי לוג ומפקול
כאמל נליל ואהן קולתהי שכבבה עלדש השמן ועלדשנה פתילה כיזא כיזא
עשה מט יכה ונותן בה שמן כמדה ראשונה ומלוקה ואין בלבה פי לשער
ולא פי שמעון ולא כר שעזר בן יעקב: מערבין נסכי פרים בנסכי
אילים בנסכי כבשים שלחיד בשל עבור שלום בשל אמת אבל אין מערבין
נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים ואם בלגן אתו נסכי עצמן ואל בתי עצמן
ונתערבו כשרים אם על שלח בלב פסל הכבש הבא עם העומר אין על פי
שמנחתן פסולה לא היו נסכו כפולים: לא יעשה אדם אלא הקטיר מנחת
נסכים כיצד לה אדם יכלה כמור של נסכים לבתחלה ובשרת נסכי פרים בנסכי
אילים כמאי לכר ואין אכלנתה מנחות נסכים בעזרה מע בשר פיכלה תיזה
של כמור בעזרה מע בשר ולא יוצי אדם לכלה מנחות נסכים בעזרה מע בשר
לבתחלה ומכי מא אכלנתי של ממיל לם ממיל קבל לגלגא בל לדם פלי פסולה
כמאי קאל אם על שלח בלב פסול וקל קלנא אין של נסכים יוצי אין הקרב בשר
זבח במדה ושלך ימכן פיבא שלום בשל אמת ונך של הקרב פי כבש הבא עם
העומר ומנחתו שם עשרונים וקל הפרשת חלה פי עריך בלה של מתכתא:
כל מדות שהיו בעזרה היו נעשות חוץ מאל כהן גדול שהיה נעשה לתוכה
מילוקבלה בירוציבן קולש ומדות היבש בירוציהן חול לי עקיבא אומר
מדות הלח קולש לפיכך בירוציהן קולש ומדות היבש חול לפיכך בירוציהן
חול לי יוסי אומר לא מצינו זה אצל שכלח שעבר והיבש אינו נעבר: הלה של
משנה לג מאיר שלי הביאוהבבא אחת הלח שפרק שלי יקול עשרון עשרון בית
כמקדש אחד גדוש ואחד מחוק כמא בינא ומעני בעשה לפבבה אנה כאן יחמל
והו מחסוה מכל מא יחמל של עשרון של אכלי והו גדוש וקל בקלם שרת לכל ואן אין
הלבבה כי מאיר ומעני נעבר וקל יקרי נעבר אין אלא כיל שלי מאיר קל פין
ויכרע אן של מכיאל מא קל חצל פי לאכלה שלי בקדש נעמ שך ואכבלאן הפשט

באונס ר' הנאין אומרים הוי כמי שהיה כאן ענין אחר להנית בשמן כגון
המשחה ולגבוה לא אכפת ליה הא מני ר' יהודה: כל קרבנות צבור וכו'
טעונין נסכים חוץ מן הצבור והמעשר והפסח והחטאת ואשם אלא
שלמי צבור ואשמו טעונין נסכים: זבח תקדים שרוב הלחם
מקדמה שבי דלמנין לה ומסכבא וקדקאנא פי נאר שוטה אין שעלה
פי כן חטאת ואשם לא ילמדמא נסכים כלי שלא יהא קרבנו מהודר וכלך
ע"ה פי כן מטחת חוטא כלא שמן נלא לבונה וקאנוא אבל חטאת מצורע
ואשמו טעונין נסכים לפי שאין באין על חטא אחר חטאת נזיר פלא יומא
נסכים לאנהם קאנוא נזיר חוטא הוא על מא[illegible] פי שרת אבות ומלת נעבד
בעלמא ר' שמעון ול אצל שמעא עלה מא[illegible] ביאנה אין כל הבא בנדר
נדבה טעון נסכים: כל קרבנות הצבור אין בהן סמיכה חוץ מן הפר
הבא על כל המדות ושעיר המשתלח ר' שמעון אומר אף שעירי עבודה
זרה כל קרבנות ביחיד טעונין סמיכה חוץ מן הצבור והמעשר והפסח
היורש מומר ומביא נסכיו וממר: נזיר מפרישין סמיכה אינה נוהגת אלא
בקרבן יחיד ולכך נקרא נזיר ומתר לו עלרא קרבנו וקולא הנאתו הבית
על כל המצוות יכיל בה פר בעלם לאנה איצא על כל המצוות יבוא על
מא בינאתי מום כגון עורות וכן אכתר מא יסמי בלגא שאפס פר בעלם
שלבהן משיח ולכן עלי נבה שהקסאנתי שאמא יסמי איצא פר בעלם יבוא
שלצבור פר הבא על כל המצוות ונזיר שהקריב איל ומכוי זקוק בעל אבי לי עלי
ושש כפרי ונזיר שפרש יכול כל הזקנים גלגוח בעזרה הסיוחלים שבעזרה
וכאה בן והבין הנאך אנהם שלשה וכון הלית שנוע לאכל בחת קולנאם פי
אחד מהלדין סמיכת זקנים בשלשה יעם בלה שמיכה ובקליים שחכאם
שלי בינת הנאך ונזיר שהקריב איצא פי שעיר במשבלות קחלו ופחר אחר אחת
שבני ילין עלראש השעיר בחי ונזיר קנאה פי שריק אין לנם עלי שעיר
ניר בלה שלשה סמיכות קאנוא שבי סמיכות בצבור ואנה גריאבת נ
ואנאא מעני בלה שקול אין שנקי בחילונא אין לא בקון סמיכה בונה פי קרבן
צבור ניר בלה שמנחה ולא נסעלם לך לעורבא מן קרבנות צבור נחלקו
ששה עשרה מלות עלי נוו אין בעלמא אחנאם שעירי עבודה זרה מפר
כהן משיח כאה בקלים ביאנה ונזיר שפרש איצא קרבנו נדבה כל נעלי קרבנות
נהן משיח כאה בקלים ביאנה ונזיר שפרש איצא קרבנו נדבה כל נעלי קרבנות
נסמיכה ונא שבקון בצבור ומעשר בהמה ופסח לא ילמדהא סמיכה קולנה
קרבנו יעני שלי בקון שנלמדה קרבן לא בצבור שמעשה ול נפרשו אין

Generated by unknown

הלכה כר שמעון: הכל שומרין חוץ מחרש שוטה וקטן ושומרת ונכרי ועבד
והשטח והאשה ומניחה עירוי מצוה על הישראל בשתי ידים ובמקום ששומרין
שוחטין ובכלי שמניחה שחיטה: קיימא אמלבה בי אולא בשריע בש קראי
דכתיב לבני ישראל וקיימא בני ישראל שומרין ואין בנים שומרין וקיימא נמי
ידו על ראש קרבנו וקיימא ידו ולא יד עבדו ולא יד שלוחו ולא יד אשתו וקיימא
בני ישראל שומרין ולא בנות ישראל שומרות אמאי חרש שוטה וקטן פנים הוו
עלמא וקיימא בי מר העגל ושמכין זקן בעולה וקיימא בי הוריות אנפש שנתעלמו
מעיני סנהדרי בעגלה ולא ידעו מי הרגו ואיכא בני מי סנהדרי ומעלה
ומעמידין שמניחה יחיל מן שמניחה צבור כמאן דלא בעי שמור בשומרת נמי
שמניחה לא בעי בשומרת וקיימא לן שמור שמור לכתוב
מעלה עליו הכתוב כאלו עשה כאן וקיימא בי שעיר המשתלח ושמור אחר אחר
שמע ידיו וקיימא בני אהב לבן שמניחות שיהו נשתי ידים ותקרא שמניחה
שחיטה אין הבן מפנים לא יכון בינמאת הזכיר והו תעביל לקמה ובמקום
שהמכין שוחטין ומגיד מאי שמור חוץ לעזרה חוזר ושומר במקום שחיטה חבש
שמור שחיטה לשמניחה ולא יכון בינמאת שנאמר לקמה ושמור ושחט
חומר בשמניחה מבשחיטה ובשחיטה מבשמניחה שאתה מוצא לבל החוברין ואין
אתה מוצא לבל החוברין חומר בשחיטה שבשחיטה נוהגת בקדשי קדשים ויחיל
ובקדשי הצבור בחיים ובשחוטין וכבר שיש בו רוח חיים ובלבר שאין בו
רוח חיים בין בשמניחה: הלכת מה כין וקל וחומר לשמניחה שאתה מוצא בי מזבח
שמניחה וקל ערמה אין שמניחות מועלות מי טעונות הנסכים ועל אין שמניחות
נסכים בעולות חיים:

פרק עשירי

ר' שמעון אומר העומר היה בא משבר
משלש סאין ובחול מחמש סאין וחכמים אומרין אחד שבת ואחד חול משלש היה
בא לו חנשה סאין בשבת אומר משבת היה יכול עד ביתיל ובמועד אחד ובקופה
אחד ובחול בשלשה ובשלש קופות ובשלש מנפות וחכמים אומרין אחד שבת
ואחד חול בשלשה ובשלש קופות ובשלש מנפות: קשיא העומר אעומר
שנה מאים עשר עם כאה יכין וקל יכון הלת שנאמר מבית וקל בקלם לך אין כל
חובות שיש בועל לתן זמן לוחין את בשבת ואת בטומאה ואלי אוכל אין יתכדות מלמד
עליו שנאמר בסך עד כאה יכין כאה והלכה כחכמים: מצות העומר נבוא מן

ומעט הלח אינה חולת הערב שבת בשחרית אין מדחין אותה אף בתרומת לשם רומה לפי
שתדחה את הכהני ישמעאל והלוית שתדחה את ישראל יכול אף בשל עומר אין נוחג אין אקיבא ר
מוחזקת ברושלם חכם לא יתרך הלוח שלי ישלח למחזה ויחזי יטלב נירה פיטן
קל עבר מחזה למחזה והלוח לא יגוז: כיצד היו עושין שטחי ביבלין היו
יוצאין מערב יום טוב ועושין אותן כריכות כמחובר לקרקע כדי שיהא נח
לקן ערב כל העירות המחוברות לשם מהבשלות לשם כדי שיהא נקצר בעסק
גדול כיון שתשבת אומר לבן בא בשמש אומרין היו בא בשמש אומרין היו
בא בשמש אומרין בין מבע זו אומרין בין מבע זו אומרין בין קופה זו אומרין
בין קופה זו אומרין בשבת אומר לבן שבתון אומרין היו שבת זו אומרין
בין אל צור ובן אומרין לן ק צור שלשה פעמים על כל לבר וזבר ובן אומרין
היו היו בין כלבך למה מפני הביקומין שהיו אומרין אין קוצרין העומר
ממוצאי יום טוב: קאמ אלבה פי של עומר ממחרת השבת יעפו הכהן ונפי
צדוק ובני הוא קל בינלה פי אול אחבת והם יעבקלון אן שבת הוא שבת
בראשית פתכון קצרי הוא העומר יום שאחר והקריבה יום שאחד צרובה
מלבל מא הם עליה שלי יום של כוכבים ולמינים ונאמת שלא נקלאן קולה הוא ממחרת
השבת אנה בעלל יום טוב ואן במוצאי יום טוב קראשון שלפסח בין הנבדל
העומר וקתל ופלגה ממח השב והו שבתון שבתון תמימות תהיה ולא הכהן
אלמה אין יבקרי של עדל מן אול שלפה לאן אבקרי של יום מן אול לפלבה וקאל מהמה
תרמש בקמה תחל למסור פדל אן קצירת העומר בלילה נמא נאמת בקר
של נקל: קצרוהו ועגנוהו בקופות הביאוהו לעזרה והיו מקבבין אותו
באור כדי לקיים בו מצות קלי לבני לראיה וחכמים אומרין בקלחת
חובטין אותו כדי שלא יהמעך ונהנוהו לאבוב ואבוב היה מנוקב כדי שיהא
האור שולט בכולו שטחוהו בעזרה והרוח משבבתו ונהנוהו לריחים שנרוסות
והוציא ממנו עשרון שהוא מנופה בשלש עשרה נפה והשאר נפדה ונאכל לבל
אדם חייב בחלה ופטור מן המעשרות כדי שיהא חייב בחלה ובמעשרות
בא לו לעשרון שהן שמנה ובבונה יצק ובלל וגבל והניח נקמץ והקטיר ובשאר
נאכל לכהנים: של קפסיר של מרני שלי לא כשאול פיה אן קולה בשעל ואם קרב
מנחת בכורים אביב קלני בלא כרמל אלא שיארה בלגה של מנחת העומר
ואף אם הגיע ליפת לבלי בגלי ערפיה ויכון שרחבא אלא קרבת מנחת
הבכורים פגבון בגלך של מנחת אביב קלני בלא וכי מאיר יקול אין לא יכון קלי
אלא בזמן שיהא רוב עם עליה פגלך לשמה אין ישוט כי סנבלה של חכמים יקולון אנה

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

לא ירד עמו שאר קבל דרסה לאנה ירטב ועגל לרסה יקבשם ויפסל ואמאת
יקל בעל דרסה פי אנה שקט והבון ש אשב מקבבה ופי שי בקמאי אבוב
כמא מהרי פי פלים פי קובלם אבוב שלקלאין ול עקיבה יקול אן ביקלש ואן
פאן תשהרי שי נמיע פלים נרסה נרפי ש עומר פלבלך יגש שי בקיב עגל
ש מעשר וש חכמים יקולון אן מנל נגמרה מנאכתו והו פי חכש ש בקלש פלא ישתע
משער והב כמאת בינת פי מואלעב אן סלר זרעים ובלית שלי קאל נקש עגו שמכן
והבותו אנמאת יכון לגלך בש נהאר תעני יום סגבה עשר מן ניסן ואעלם אן בדית
ש עומר מן ש שעיר וקל דכרנא לגלך ובלית ש מעני הלוחאת כתירה פי ש נין
מן נמלבבית אנה סמאה מנחת בכורים ומסי שבו בלחם בכורים ובין פיבא
וקאל בכורי קציר תטים פלגלך לגד מן ש בכורים ש מלקלומה נבא בכמא מין
ומא אנמא פי בכורי קציר שעורים וש אצבש ש מאלמאל עליב אן לגלך נקל
באילינא ואין בלבה כל מאיר ולא כר עקיבה: משקרב העומר יצאין ומו
ומוצאין שוק ירושלם ש בית מלא קמח וקט שלא כרצון חכמים דברי ר מאיר
ר יהודה אומר כרצון חכמים בין עושין משקרב העומר בוקר החלש מיד
והרחוקים מוכרין מתצות היום ולבלי ומשחרב ביב במקדש התקין רבן יוחנן
בן זכאי שיבא יום טוב אמור אמ ר יהודה והלא מן בתורה הוא אמור
שנ עד עצם היום הזה מפני מה הרחוקים מוכרים מתצות היום ולבלי מפני
שהין יולעין שאין בית דין מתעצלין בו: ר מאיר יקול לא ינוח להם שעורין ש
אסואלן בקל וקמח קבל הקרבת העומר אינה ימלון שיל ואכלן אנה קבל
ש הקריב ולגלך קאל שלא כרצון חכמים ול יהודה לא יהקי הלה ש בקיב ולגלך
יקול כרצון חכמים והלבה כר מאיר ונת פי הדרים אכל ש נגיל נכון קאל עד
עצם היום הזה וקאל עד הביאכם את קרבן תלבוכם פלאלת כאן בבית המקדש קיים
פלא יחרם ניר קבל ש קרבן ואלת קרב העומר חל אכל ש נגיל עלי ש פור ואבל
ש בעאל שבועה יאכלן מן סגל נעבר נהאר סגה שער שהרם יתקדון אן לגלך ש
וקד קל קרב העומר פאנא קאל מפני ש יוכלון שאין בירלין פתעצלון פו ולגלך
יחקאנון אקול אן יתרזוא נעבר נהאר יושלם לא נעבר ש נהאר עגב אבלגלך ש
גב שנה קל יכון קבל ובעל ואלת יעבר מן מערפה טול ש בהאן עלימא כן
משתור עגל ש היאיין אמא אלת ש יכן מקדש פיחרם אכל ש נגיל יום בגב סב
אעני יום סגה עשר לתולבה על עצם היום ש אצל עגבה עד ועל בכלל ולב
יהודה רבן יוחנן עגי לגלך וקולב מעקין אנמאת ארבע בה אנה עלם שנאמא הלת
לחכם ש מקול וחלתם עליב והלת מעני קולבם מאי הוקין דקדש ומקין ושן ר

יקולה אנה אענתקד אן קאל תשתג מן הזרה לבנה חכמה מורכבה עלי בסה
ל תקנה פקאל ולכנה מן הזרה הוא אסוד ונים קאל כמא טן לא אנאמיא
אנה אלא לם יכן מקדש עצמו שניוס אסוד מן הזרה: העומר היה מתיר
במדינה ושהי הלחם במקדש אין מביאין מנחות ובכורים ומנחת כהמה קודם
לעומר ואם הביא פסול קודם לשהי הלחם לא יביא ואם הביא כשר: מעשה
מגיר במדינה אנה יחלב אכלב של שי יגוז אכלבה פי סאיל של בעאל והו שחטה
ולכך טן הזרה כמא קלמנא ומעשה קולה ושהי הלחם במקדש אנהא מביח אן יגאב
מן בחתש של אשיא שהי הנאב למקדש ולכך אן בעד הקרבת שהי הלחם יגוז לה אן
יגיב אי נוע אכאר מן מנטוק מן החטש אמא קבל שהי הלחם פלא יגוז לה אן יגיב
מנטק מן כתשש לבתחלב ולכך לם קולה העלי פי שהי הלחם והקרבנים מנטק
חלשה ואנמא קלנא אנה מן העלי ונאב קודם לעומר לא יצא וקודם לשהי הלחם
יצא לאן לא יתלב שתצאל לאחר קבל אן יחצל שעומר כמא יבין שאן ואן בעאל
קיל בי נא העומר יתלב שתצאל לסאיר שנתם כלמא אראלו: החטים והשעורים
והכוסמין ושבולת שועל והשיפון הדי אלו חייבין בחלה ומצטרפין זה עם זה
ואסורין בחדש מלבני הפסח ומלקצור מלבני העומר ואם בשרישו קול
העומר העומר מתירן ואם לאו אסורין עד שיבוא בעומר הבא: קל בי נא
מריאת אן כומכין קמח ברי ושבולת שועל ושיפון נועין מן שעיר וקל בי נא
פי אנב חלה אן בלב שאנאע פקט בי שהי התמיד לחם ומצטרפין זה עם זה
ליקס מן מנוענהא שעור חנב וקאל ולחם וקל וכרמל וכו כמא קלנא פי שתלב
והיה באכלבם מלחם הארץ ונן סבדא ראשית עריסתיכם שתהא חלה נבה
העקדים יעני מנחת העומר פלבך לא יגוז חצאל שי מן חמשת המינין קבל
חצאל עומר הבנומה כמא כאן מנקדל אמלגא חלה פי ארץ קבל קציר ויחל אחלה
העומר והו מעני קולה בשרישו פיחל חצאל בעד קציר העומר ואמא כאן
מנהא חבוב מבלורה פי שארץ וקת קציר העומר ונקציר העומר ולכך ש
חבוב לא השרישו והשרישו בעד לכך פלא יחל חצאלהא חתי יחצל העומר של
שנה הבאה וקד תקדמת גלה שמנחה בנצהא פי אול מסכת חלה: קוצרין
ביה השלשים שבעומקים אבל לא בעולשין אנשי יריחו קוצרין בלילו חכמי
ועולשין שלא כדעתן חכמים ולא מיחו בידם הקוצרי לשחק מתכוין לבהמה אמר
ר יהודה אמבי כזמן שהתחיל עד שלא הביאה ששה ר שמעון אומר אף יקצור
ויאכיל את מהקבוצים ששה: קהל וקציר את קציר ונבואת את עומר דאשית
קציר פמן קולה וקציר את קציר נסתגל אן יגוז לנא ל תצאל קבל שעומר

ומן קולה כאשיקן צירכם ולא מן לא יחזר קבלה שי פנאת שנקלט בו הקופיק לתך
הכלת ממקום שאהלה מביא אין אהלה קודר ממקום שאין אהלה מביא אהלה
קודר מלמא לא יצאנ שעומר מן בית השלחין כמו שבין בו פרק שלישי
נאין אין החזר הלך שמואצא קבלה חזר שעומר בין לא הגרים אלא בעד
הקרבת העומר והו קולה אבל לא בולשין ושחת שקדים והביאה שעשו את
הכמל הגבת כמאלתת שאכיל ור יהודה מביאין לבאלאם שמוקדש ולבלי את
הלבנה כר שמעון: קוצרין מביאין שלשה מעמר בית האבל ומעמר בטוף
בית המדרש ולא יעשה אוכן כריכות אבל מניחן צבתים מצות העומר
לבוא מן הקמה לא מצא יבא מן העומרים מצותן לבוא מן הגת לא מצא
יבא מן היבש מצותן לקדר בשעה שקדר ביום כשר ולוחה את השבת:
מעמר בשלשה עשר הו אין קדרה בו שחזר לבעל שגרזם לא תפסל ומלקט
גנוז לא אין יחזר מוצא לעמר פיה בית אבל או בית מדרש לאחת מצות
וקאל אלגת קצירכם ולא קצירו מצות אעלי אין קצירו מצות נאין מלבד
העומר וצבתים הי שקבץ שצורה והצמח שצבתן בעצבת לבאין ועמר
מעמר חזר את כבירה והי שגי הקמחי כר כוסת וקד הגבן בלא אי צאת בו עשר
עירובין:

פרק אחד עשר

שתי הלחם נלעשות אחת את
ואפות אחת את לחם הפנים נלעשו אחד ואפה שהיו אבים ובטלום
היה עושה אוכן משהוא רוצה אוכן נוקנן לטלום כדי שלא יקלקלו:
תוב שלא עשאן כלחת נקל וכלת רוית בעמל מן משה את לבנים וטלום בין
שקאלב וקד יקרי לפום ופאנה לחם הפנים הלבנה קואלב ואחד הלשון
היה והי עגין ופאנו הבנין היה פי שהורו חכי הקבן בין מארין ופאלת הלשון
היה עד כרונתה מן שהנורו: אחד שתי בלחם ואחל לחם הפנים לשתן ועדי
ועד כהן בחוק ואפייתן בפנים ואינן לחות אלא בשבת לי יהודה אומר כל
מעשיהן בפנים לי שמעון אומר לעולם הוי רגיל לומר שתי בלחם ולחם בפנים
כשרות בשרה וכשרות בבית פגי: כותבת יבנה לחל שעירה ואיזהו כשרה
שעירה לפי יהודה בן בתירא עשה שלך בשנה לאי שי אחונות שבבזי נאכל
שעירה ולפי טחוב שעגין וקד בינא אן בית פגי כאחל שעירה באן מעד
בבבזי שהוד ולכל מא יבלו לבעזר ואין בלבה כי יהודה ולא כי שמעון:

ולחם הבאים עם
את נקיר

אין נהג לוחצין את בשבת וכל מלאכה שאי אפשר לה לעשות מערב שבת לוחצין אותן
השבת: קד כינה מרחב לן הלא כל שלי קאלר עקיבה צחית לא יכלו
בונה כי אי מן נמיע שראינו: כל המנחות יש בהן מעשה כל בפנים ואין בהן
מעשה כל בחוץ שהי בלחם תרכן שבעה ורחבן חמשה וקרנותיה אחד
אצבעות לחם הפנים ארכו עשרה ורחבו חמשה וקרנותיו שבע אצבעות ר
יהודה אומר שמא תטעה זלל יהי בן עזאי אומר ונתת על השלחן פנים
שיהיו לי פנים מרובה: יש בהן מעשה כל בפנים הן אומרים בתחלה כל שיהו
בפנים נאה בקלה והלא שמאי מכשיר בקונה אין לחם הפנים יעלין בחוץ וי
ויכנס בפנים ולא כבר [illegible]
[illegible]
זלל הן סימן לשלחן שבו בלחם לחן כי טול כל ואחלה מנחמא סבעיבצאתך
ובי לערין ארבע קבצאתך כי ארבעה ארבע אצבע ושמינו כי שלחן
כל חלבה מן לחם הפנים יהי וקונה עיבו לן פנים בהאות אעני אין יהיו בה
סלת חטוח כמא בבין: בשלחן ארכן עשרה ורחבו חמשה לחם הפנים ארכן
עשרה ורחבו חמשה נותן ארכו כנגד רחבו שבשלחן וכופלן טפחיים ומחצה
מיכאן וטפחיים ומחצה מיכאן נמצאו ארכו ממנו רחבו שבשלחן דברי ר יהודה
ר תאיר אומר השלחן ארכו שנים עשר ורחבו שמה לחם הפנים ארכן עשרה
ורחבו חמשה נותן ארכו כנגד רחבו שבשלחן וכופלן טפחיים מיכאן וטפחיים
מיכאן וטפחיים רוח באמצע כדי שתהא הרוח מפסקת בינתים אבא שאול
אומר שם בין נותנין שני בזכי לבונה שלחם הפנים אמרו לו והלא כבר
נאמר ונתת על המערכת לבונה זכה אמר להם והלא כבר נאמר ועלו מנח
מנשה: שלשלחן נתן שהרי הוה אומרים ארון ואמה רחבו ר יהודה יקוד
אמה כנגד פנים נמי תמשה טפחים ור מאיר יקוד כל אמה מלכורה כי שהרי אין
כי לברי חכמים פחי נמי שמנה טפחים על מזבח בזהב וקרן המזבח בחיצון
והקרבה ובימול לאוקמא נמי חמשה והלבה כר מאיר פחלת נעלמת ושנים ש
כבין עלי שלשלחן כמא ונתן ערך שלבנין עלי טול שלשלחן כי יצר כי תנו שלשלחן
רגלין בעל ש אטרפהמא נמאלכר בפ יעמל אלי בין פוך שלשלחן חצי יב
מן שלשלחן שלשלבנין שבין סגלה כי לא שבע ואחלה לוח ואחלה לוח ולקונה שבים
מערכות שש המערכת ואספרלאחלה בעני למטה חמשה שלי הו בעגבה ושלשה
מנה כשלש קונה כי שלבונה יעל בסמוך ולבונה כאמת שאול: ארבעה
מנחות שבאין מאשה מנחת כהנים מנחת כהן משיח מנחת

ומנים מפלר זה עשרים ושמונה קנים כחצי קנה חלק ארבעה עשר למה
זה וארבעה עשר לפלר זה לא סידור קנים ולא נשיכתן רוחב את השבת אלא
נכנס מעריב שבת ושומעין ונותנין לאורכו של שלחן וכל הכלים שהיו במקדש אורך
לארכו שבבית: מפרשנים מראשיהם על הלה של צורה ך וקאל אלעבד
פי של שלחן ועשית קעריו וכפו ומנקיו וקאלת קעריו אלת לפומין כטובין אלו
בזכין וקשוביו אלת סניט ומנקיותיו אלת קנים וכונהא ארבעה עשר לבלוג
על מא תקדם יעני שרבוע שואתל עלי שואעלי קקלם פי יכון
עלי הית שלשה קנים מן הלך לקנים ועלי שקנים כבזה פאנה פי סלב קנים
ועלי הית כבזה באלעבד פי סלב קנים ועלי הית כבזה ראבעה פי סלב קנים
עלי כבזה שראבעה ועלי הית רבוע כאמם פי שי קנים עלי של רבוע של כאמם
ועלי של שני קנים של רבוע של סאלם ונעלם שני קנים פקט בין של כאמם של סאלם
אלל ונסם עלי הית ניר רבוע ואחל פקט ולה של קנים ימכן זואלהא עשית שסבב
וכלך כרל עלי של אתל והלך אינ לוחין אלת בשבת לאן ימכן לך פי ניר של
סבבה וכל הכלים ארכן לאורך בבית ניר של ארון לאן ארכו לרוחב בבית וכן
וצעה פי קדש הקדשים הכתוב:

ומן הלה של צורה יבין לך מוצא של שלחן ושל מנורה ומזבח
הזהב אין כאנת מן ג' כיכל וכיף כאן וצא של אתל מנורה
ואין מזבח הזהב כאנ[ת] מן של שלחן של מנורה ובין של ללוים
מגלגל של צפון: שני שולחנות היו מוקפים על פתח
הבית אחד של שמיש ואחד של הזהב על של שמיש נותנין
לחם הפנים בכוסותיו ועל של הזהב בי זיתיהן שמעלין
בקולש ולאמורילין ואחד של הזהב מבפנים שעליו לחם
הפנים תמיד ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם שני
פלגים ושנים בידם שני בזכין ואלבעה מקדימין להם
להניחם שנים לטוטפות שני פלגים ושנים לטוטפות
בזכין הנכנסין עומדין בצפון והנכנסים שלפנים ויוצאין עומדין בדרום והנכנס
לצפון אינו מושכין ואינו מניחין ופתחו שלזה לתוך טפחו שלזה שיש לפני תמיד
נפי אומר אפילו אינו נוטלין ואינו מניחין אינו בית תמיד יצאו ונתנו על של
שלחן הזהב שהיה באולם פקדו בזכין והיתה מתחלקת לשבתות חלוים ונכנסין
הכהנים לבית השבת החלוה מתחלקת לערב חלבית וערב שבת שעה
שלוש הכהנים נכנסין לערב הבבלין אוכלין אותן כשהוא חי מפני שאינו

שורה 199

יפה: קל וחומר מן מלוי בלחם אנחנו יכולין יום שמבשלין בו יום בשבת
כיום השבשלו ויום שמבשל ויכולין יש יותר מן לילך שיאפו ויקפים לחם הפנים
כין משמרת הנשמה וכין משמרת כיון דאתמר כיוצא בו אכר מוכה ואלא הכא מלוכ
קראכין יום שהוא כתור כלחם פנה מנהג מוכיח אותו ולכניך שעור חטאת בעשרה
בתוך וקל וכבין מי כאמת וכתים אין שחט אחת האכל לשם נשיכה עד חצות פאנו
וקל וכ יום שהוא יום שמעה פנה יאמר אכל שעיר חטאת לשבה שמבת מטבוך
אלא לא ינוח טבכה לא מי יום שהוא כתור ואת לשבה שמבת פקיבל אין שבבלין
כאנות יאכלוה ני זון טבך לקוה מעלכם והו מעני שלשלין יפה וגלוי מאת
יקטע חבל כלאין כאבר ויזעם אין שהוא כתור מאכלין קט לא מי יום שמעה לא
פי יום אחד ואין כל מאי בת אין לכר לילך פי שמשה פהו עלי שבה שמבת פרוך אין לו אפשר
פקל שבת שמשה בה לשבה למעשה אין שלאלין כאנות יאכלוה ני לא שבשלו
הוא מפאברות ולא יאכלו אין יקראו לילך פרוך מלכם יכן וכביר פי שמשל אלו
יקני מלאת ואלמנת שחטו לאשה לשרוב עבד וגוי ביבלין עלי מאי בינה פי לא
משנה פאשם לילך: סדר את הלחם בשבת ואת הבזכים לאחר שבת הקטיר
את הבזכין בשבת פסולה ואין חייבין עליהם משום פבול ונותר וטמא סדר את
הלחם ואת הבזכים בשבת והקטיר את הבזכים לאחר שבת פסולה וחייבין
עליהם משום פבול ונותר וטמא סדר את הלחם ואת הבזכים לאחר שבת והקטיר
את הבזכים בשבת פסולה כיצד עשה יניחנה לשבת הבאה שאפילו כיוצא
על השלחן ימים אין בבך לחם: חכם לחם הפנים אין יכול יום שמבת על
השלחן ותערוך מערה אחר בזכין שלבונה לילך שוקבת אין לא ויערוך שלאיש שם
שמבת שמקבל ויכניס שלחם שם בזכין ותערוך מאוחר ויקטיר בזכים שלא
אכרי יום שמבת אין לא ויכל שלא כבו ולילך לבה נצוץ שלכרה פקלאנה את
סדר הלחם באחת כמידותו וסדר הבזכין אחר שבת והרך שלאיש שבת הבאה
והקטיר הבזכין שלא נעלמו עם הלחם יום שאחר פלילך שלחם פסולה ולא נקטיר
פלילך שם פוב אחבאם נותר וטבול וטמא לאחר אינו קדוש וכלילך אלא סדר
לחם ובזכין לאחר שבת והקטיר הבזכין לאחר שבת הבאה פין שלחם אין לא
נפסל ואינו קדוש אלא אלא סדר לחם ובזכין לאחר שבת והקטיר את הבזכין
בשבת הבאה פאן שבזכין לא יפסל פלילך לא יקטיר הבזכין לשבת הבאה בל
יקרבו לשבת הבאה חקת עולם שמבת על שבזכין ושלחם ואינו יקטיר הבזכין
בשבת שלשית מלבי הי יום שראשון עשר לאלול הלחם והבזכין לאין יום שאחל
כאן לילך ויש אחנה חינוך ולא יפסל בבקשה עלי שמאילה והו קולה שאפשר היה

ימים עכשיו אין בינך לנוש: שבת בלתם מכבות אין פחות משנים ואם יפר
עליהם כי אלי נאפות מערב יום טוב מכבה ביום טוב שנים חליום טוב לפות
אחר שבת מכבה לשלשה לחם כפנים מכבה אין פחות מכשנה ואם יתר על אחד
עשר כיצד מאפה מערב שבת מכבה בשבת לכשאה חליום טוב לפות עירוב
שבת מכבה לעשרה שני ימים טובים של ראש השנה מכבה לאחד עשר ואין
לוחה לא את השבת ולא את יום טוב רבן שמעון בן גמליאל אומר משום שמעון
בן הסגן לוחה את יום טוב ואין לוחה את יום הכפורים: גד הגדול בי מכבה
בי"ה אין שני ימים טובים של ראש השנה קלושה אחת היא וקדקורנא שלה בי
עירובין וגבין בי בידה אי אתה אין לא יטבך ולא יערה בי יום טוב אלא מאי יכה
בי שלה ש נאמר מקט ואין הבבה כרבן שמעון בן גמליאל:

פרק שנים עשר

המחוסר והנסרים שנטמאו עד שלא הקריבו בכל יום לבם חיין מחוסרי הזאה והערב שמש והבגדים
וכל שהוא חיין לבם חיין שנאמר אשר נאמר אשר בהמה: קמץ אחד ואם כל בהמה
שמאה אשר לא יקרב ממנו קרבן לי וכן ואמר בפי הגדה ונתן ש נקבין הלוי ש
פסוק אחד אומר בבעלי מומין שיכרו לנגף לנגף קולבה אשר לא יקריבו ממנו לאן
קצר בה בהמה טמאה ממעלים אותה לא תקריב פנים אין קל נא פסוק אחר בי גלך
ש פרשה אחת פרשת ערכים בי פלוין בבהמה טמאה והן קולבה ואם בבהמה בטמאה
ופדה בערכך בטמאה ממי אלבה בעלמוש בי הלוי ש פסוק טמא ואבאח מן הגבי
כאן יקוש בטמאה אחת יפה אי אתה מוצא ינקנם אין ש מחוסרי ש נפסים פה עלמנה
אין לנו לא יבוז לאן לם יב שאין עיר בי ש בהמה פקט אלא כאנה לאחת עיב בהמה
בינה ואין קולבה אלבה הפרי אלא אלבה בקבב חצלבה בי כל שרצה הערב אין לא
יבוז פרי יקהה אלא לם יקנבם ולא קבב אין הקדשו בכל שרצה: האומר
הרי עלי בחכמת והבית במרחשת בחכמת מה שהבית הכאן
ויהי חובתו לא יצא אי והבית בחכמת והבית במרחשת במרחשת והבית בחכמת
הרי זו פסולה הרי עלי שני עשרונות להבית בכלי אחד והבית בשני כלים
כלים והבית בכלי אחד מה שהבית הבית ויהי חובתו לא יצא אלא להבית בכלי
אחד והבית בשני כלים כלים בשני כלים והבית בכלי אחד הרי אלו פסולים הרי
עלי שני עשרונות להבית בכלי אחד והבית בשני כלים אחרים בכלי אחד
מרחשת הקריבו בשני כלים פסולין בכלי אחד כשרים הרי עלי שני עשרונות
להבית בשני כלים והבית בכלי אחד אחרים בשני כלים עדות הקריבו בשני

כלים כשרים ונתן בבלי אחד כשהן מנחות שנתערבו: קד גבלין פי אלף ל

כאחת מן הלכה ק"ם של מסכתא ל פרק בין מחבת ומרחשת וכלך הקלים ל כאלו פ ל בראשה עלי שהן מנחות שנתערבו ובקיה הלכה ל בבבא בינם עד שהגיעו

ערוך: הרי עלי מנחה מן העשרים יביא מן החטים קמיח יביא מנחת שמן ולבונה יביא שמן ולבונה חצי עשרון יביא עשרון שמן עשרון ומתנה יביא שהם ר שמעון פוטר שאין ההעגל כדרך המקובלים: ר שמעון יקול בשאר לבריו אלם נקטם ומנל נאמר לבריו עלי נר מת יב לם שמעון יקול בשאר לבריו אלם נקטם ומנל נאמר לבריו עלי נר מת יב לם יהיו עשיר עי וכאחד מן עניי אלו הלת ל שכך שלי נאר מהי קאלאת טעות אחת מהלת ל כאלו שלי קלבים איב ולא לך מא אלא מהי נפסי שיא פלא יכולם עי ואחדא כאלו ל חכמים פי הלכה ל משנה פי שכך יקול לו עשרת מן לא הלכו מנחה אלא עלי צפחה כלת לאת אלא נפסי אלא כלך עלי חפה מת יביב פלו שלי לאחה מן וכאחד ל חלבן ו כאלו כלב פ מן יקול הרי עלי מנחה בפ שקרט בשרט פאחד כאחד לכר פיסקט ל שרט עלי מא בינם אחת מנחה בפ שקרט בשרט פאחד כאחד לכר פיסקט ל שרט עלי מא בינם אחת מהי אצאק וקאל הרי עלי מנחת שעורים הרי עלי מנחת שהן שמן ולבונה הרי עלי מנחת חצי עשרון פלא יאחד עי לבדי לכל לאחה לם יאם נפסי שיא מפרוצת ואין בבבא לר שמעון: מהגעב אלם מנחה שעשים עשרון ומביא בבלי אחד ואם אמר הרי עלי עשים ואחד מביא עשים בבלי אחד ואחד בבלי אחד עכן העבור מביא ביום טוב הראשון שלחב שחל להיות בשבת עשים ואחד בבלי אחד ואחד לין ליחיל שיהיה פחות מן העבור אחד אמ ר שמעון והלא אלו עפרים ואחד בבשים ואין בבלי זה עם זה אלא על עשים יכולין להבלל אמרו לו עשים נבלין עשים ואחד אין נבלין אמר להם כלמלות חכמים כן בארבעים מאה הוא טובל ובארבעים מאה חסר קרטוב אינו יכול לטבול בהן אין מתנבלין בו עשים וחמשה אבל מתנלבין שלשה וארבעה עשרה ומעשה ולמעלה אלא נטרקפי ל מקלמה ל שני קלמעת למסכת זבחים קבר חופין יום טוב הראשון שלחב שלשה עשר פרים ושני אילים וארבעה עשר כבשים פאלת כאן יום מבבל אחד ל כלך שני כבשים מוסף שבת ואל כל אין שני תמידין ל לאחד אחד יום ואחד כלבא עולת פאלת חם כבר מנחת נסכים ל ואבבה למוסיף שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל שעשרון בבבא כאן בשבת כלך ואחד ומבין עשרון ושעור מיכוב ארבעים מאה כמא יבין פ מקוטן ל מאה שלחב נשקיב ארבעת לבין ולב ארבעה ביעיות וקרטוב נתן לכמן ל רביעית והשמן ר שמעון צחיח ואין כאן קלקלם לנא פי ל פרק ל בחלב מן בלה ל מסכתא מן

פרק שלשה עשר

לכוונתו אעפ"ם מנחת יחיד נאכל אחד כאחד הכתוב מ"מ לפרש"י קשה הא ומעש
מ"ו חטאת נר מצוה בלא סמיכה ל"ש כשאר מנחה באמעלת אחת שאין הנרי
ל"ש מנחות ממצות מרחשת מנחה על המחבת מאפה התנור ואין הלבונה כ"כ
יהודה: מנחה מן המנחה יצא אחת מנחות מין מנחות יצאו שתים פרשתי
ואיני יודע מה פרשתי יצא חמשה פרשתי מנחה שלעשרונות ואיני יודע
מה פרשתי יצא מנחה שלשים עשרון ר' אומר יצא מנחות של עשרונות
מאחד ועד שלשים: חמשתן ל' כמסה אנואע ותי מנחת הסולת והמחבת
והמרחשת ומאפה התנור והי טעון חלות ורקיקין וקול' מאחד ועד שלשים ר"ל
מן יג' עשרון בכבש אחד ושני עשרונות בכבש אחד ושלשה בכבש אחד והכלל
על הלדי"ג יחלה ואתך פיכון קל נחב שלשים מנחה פ' שלשים כבש פ' ל' כבלי
של אול מנחת עשרון ואי' ל' אכיר שלשים פיכון שלל ל' עשרונות כלומר אלף ותמאין
מאיה ושלשתן עשרון ואין הלבונה נרמז: הרי עלי עשים לא יפחות מעש
נזרין לבונה לא יפחות מהקומץ חמשה קמצין הן דאומר הרי עלי לבונה
לא יפחות מקומץ המונח במנחה יצא עמה קומץ לבונה המעלה את הקומץ
בתוך חיב ושני בזכים טעונים שני קמצין: קאמר הכא אלמ' כי יקריב מנח
קרבן וקאמר עשרת קרבן בעזים פסחיכ קרבן פלגלך אלא אלמ' ל' תעשין
נפשך עזים למזבח נזמה לגך כפאיר ל' קרבנות ולא תקבלו מן עולין לא
פר כליום מן עולין תיאר עלי ל' מזבח לא תקבל מן לגך לקוה וערך עלי
העזים ואקל לשנעת אקנין: הרי עלי זהב לא יפחות מלי' זהב
כסף לא יפחות מלי' כסף נחושת לא יפחות מעשרה כסף פרשתי ואין אנ
יודע מה פרשתי יצא מביא עד שיאמר לא כך נתכוונתי: הלא לבדק הבית
ובשרט אן יקול לבשה מטבע אחת אן ל' ידכר מטבע פלגא אן נקול לעשרה
סלעים דהב אום סלעים כסף פלגה אלמ' נפשה: הרי עלי יין לא יפחות משלשת
לוגין שמן לא יפחות מלוג' אומר שלשת לוגין פרשתי ואין אני יודע מה פרשתי
יצא כום מרובה: קל עלמאת אן אקל מקדאר פ' שלמ' נפסי נצא והו שלשת
לוגין ואקל מנחה עשרון זהי גחתבא לוג שמן כמא בינא מראתב ולי יגר שי אקל
מא יכון מן שי ב' מנחת נפסים ולגך שלשת לוגין של' יכ' נצא עשרון לנצא
ויום מרוכב הו יום טוב ראשון שחל נתי' בשבת ואחת מעלכרב שנפסי
של מזמה לגלך קרבן של' קרב פ' הלת של מקדאר יקרבון של נמי
ומקבלה מיעט יכון ל מיעט של' קבל בה ל' ואחד ומרתין עשרון של' קרב פ' הלת

שלא נתחייב כאן קרבן פי שפרק שלישי קבל הלכה ואין הלכה כרבי: הרי עלי עולה יביא
כבש כ' שעזר בן עזריה אומר פר או בן יונה פרשתי מן הכתוב ואינו יודע מה
פרשתי יביא פר ועגל מן הבהמה ואינו יודע מה פרשתי יביא פר ועגל איל
גדי וטלה פרשתי ואינו יודע מה פרשתי מוסיף עליהן פר בן יונה: פי מושכע
הגיה קמיה גם כאן יסמון עולה באטלאק בר עולה בהמה ואקלבא כבש ופי מושכע
כ' שעזר בן עזריה יסמון עולה באטלאק ולא נעולה העוף פלאגלב קאל בר או ב
יונה ומסם טלבה ואקל עלי כבש ועלי עז והלית שלי קלנא אן אלא וקע עלי שך
ניב מן לגלך שנוע כביר וצבירה אנמא לגלך מלהב כ' שלי יקול מן מן ההגלב
קטן והביא גדול לא יצא פלגלך יחלתאב שי כביר ושגיר אחאת שי תכמים פיקולון
אנה יגיב שי כביר מן לגלך שנוע אלא וקע עלי שך והלכה כחכמים ולא נחתאג
נעיד עליך מן עולה בהמה לא נכון אחאת מן שלכור מן אי נוע כאנב אל קד פקלנא
לגלך: הרי עלי הולה או שלמים יביא כבש פרשתי מן הבקר ואינו יודע מה
פרשתי יביא פר וטרה עגל ועולה מן הבהמה ואינו יודע מה פרשתי יביא פר
וטרה עגל ועולה איל ורחל גדי ועז שעיר ושעירה טלה וטלה: גלית
לבון שלמים פקרב מן שלכור לם אנתתי והו אי יצא מלהב כ' אחאת מלהב כחכמים
פאנה אלית קאלמן בבהמה ואינו יודע מה הפרשתי יקרב פר וטרה איל ורחל
שעיר ושעירה והלכה כחכמים: הרי עלי שור יביא הוא ונסכיו כאנה עגל
יביא הוא ונסכיו בחמש איל יביא הוא ונסכיו בשלשים כבש יביא הוא ונסכין
בסלע שור במנה יביא במנה חוץ מנסכין עגל בחמש יביא בחמש חוץ
מנסכין איל בשלשים יביא בשלשים חוץ מנסכין כבש בסלע יביא בסלע חוץ
מנסכין שור במנה ובביא שנים במנה לם יצא אפילו זקף במנה חסר ליער
וזה במנה חסר ליער שחור ובביא לבן לבן והביא שחור גדול והביא קטן לא יצא
קטן והביא גדול יצא כ' אומר לא יצא: הלה שאקמאן כאנת שאקמאן / ל
ותוסטה פי הלה שאשכאך פי לגלך שלקארך ופי לגלך שבעאל וקל קצאת אנה
אין הלכה כרבי: שור זה עולה ונסתאבו אם רצה יביא בלמין שנים שה
שוורים אלא עולה ונסתאבו אם רצה יביא בלמין אחד כ' אומר אינו זה עולה
ונסתאב אם רצה יביא בלמין כבש כבש זה עולה ונסתאב אם רצה יביא בלמין אינו
כ' אומר התאומר אתר מסכנתי הקדש ואחד משוולי הקדש הין לו שנים בקדש
שבהן הקדש שנאמר הבנים שבהן בקדש פרשתי ואינו יודע מה פרשתי אין
שאומר אומר ש אבא הגדול שבהן בקדש: כ' יכאלף עלי נעולה ש אקדמאת
כי הלה שהלכה ולגלך אנה יעקדל אן שלי יגי יקריב ואם נסתאב יביא בלמין

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

כמוהו ואין תשובה כו׳: הרי עלה עולה יקריבנה במקדש אם יקריבה בבית
נחונו לא יצא שאקריבה בביתי נחונו יקריבנה במקדש ואם יקריבה בבית
נחונו יצא ר׳ שמעון אומר אין זה נזיר אני נזיר יין במקדש אם שתה
בבית נחונו לא יצא הרי זה נזיר שאין יין במקדש ואם שתה
בבית נחונו יצא ר׳ שמעון אומר אין זה נזיר כהנים ששמשו בבית נחונו
ששמשו במקדש בירושלם ואין צריך לומר רבי אחר שנא׳ אך לא יעלו הכהנים
במזבח על מקבת ... בירושלם כי אם אכלו תצות בבתי אחיהם כרי הן כבעלי מומין
תנלקין ואוכלין אבלות מקריבין: שמעון הצדיק עלה של מנחם שלי עלה
נמיע של נוחיה כמה בינתי צדי הלוח של לויתן למה אין אלהאר אלוה לה דומם
שנעשה הרך ובין אחם אחלבמא חונו ואחם של בקאחם שמעו והו שאכבר לם
כאן חונו אעדת באחור של עבודה פאוקי עלה של מנחם בבקלמה חונו שאצר
כאן גזול בכלמה פאנסלך חונו ען הלה של מרקבה של שריפה לשמעי אכיה
וקלחה כהן גזול מוצע אביה גם אלרקבה של מלאמה על מא פעל פחסן ענק
קלחה שמעי אכיה ברוא הו של מי מרקבה אל לא ימכנה של אחם הלבשה על מא
קל עלמקבה מן קולא על שרי עבדנא אן כל מן הקדם של מי מרקבה שרעיה לא עזלה
לך אבדא אלא בנריחה הוב של עזלה מעלין בקולש נלא מורילין ולא יכון כהן
גזול ניר ואחל פי נמיע של עאלם פלחיל על שמעי אכיה וקאלה הזמעל נעלך
והקבה של עבודה ואלרבך נהיא פאלבסה הוב נים מעלנם של כהנים לבאסה ואסף
נהמיאן נים על שאנעה שמעלמה אי זה בלכאן שכל של הוב ול במיאן מלאה כאן
לבסנה של נסף פי לילך של זמאן וזמה למאזח יעלמה כם חכמיב לא אן יהנזול
שי מן של עבודות אל לא הנזיר עבודה מחוסר בגדים כמא אעלמקבר הם הרכבה
ואנעל עלה של נמלה מן של כהנים פי של מקדש וקאל להם אן אכי הלוח לה עזיקה
יזאנהיא והלוא של עלה הקובה והמיאנה וכאן קל חלק לבית אנה יום יקל
כהן גזול לבם הזיב בבית ויקדם נהא למזבח ן עלמקבה באנים מחבקבה לבית
וקל הקבה לבא מא נעלכת פהנם נמהור של כהנים לקבלה שנים בלוח של הזאמר
על של מקדש וכן הקבה ומיאנה שאהל עלי קול אכיה פאסקמלבם חכמי
הקדם ושאלהם נמא אראלון ואכביהם בתילבה עלבה פהקני על של חלל נעיה
שהקני פעל אנה בני ואן חונו הו של מקבאסר לקבל כהן גזול של מזבח שלי
עבודה לעבא חקי פעלי מא פעל פי של בה של מהור לקדלה פבנא של למנים
פלם יקדר יחמיב מן נמלה של נאסם אל כאן שאלבה נמיע שלם פבר באחר
מן ירושלם של אסכנדריה מצר ואקאם פי של אסכנדריה בבית על שכל של מקבת

ובין מזבח וקרב עליה קרא בן למה הרעל והכלא קיבלו בית חונן נתן בית עבד
עבודת זרה הוא לבנה כמוני על קולה הרעל לא בעלה עלכתיך וכו ואבתמע עליה
קבט מצרי מעלמה שמנעתם לבם ושמעתם לעבדה אלהי ואקבלות עליכם
ועטמות כלמותה פיהם ואקבלות אמתם ועטמות כלכך שביה ונצאר שמצרין עב
יעבדון אלהי פיה ויקרטן של קרא בן על מא עלמהם חונן והקבל ועד אלהי על יכי
שעיה ביום ההוא יהיה מזבח לי״י בתוך ארץ מצרי ומצבה אצל גבולה לי״י ולאם כלך של
בית מאיין מן שמן ושל תמעתון אן נמיע של קרא בן שלכ תקריב פי בלדת שב בית
ואמלכאלהי ניסך קרבן ושל תיואן שלי ובח תיהיה מקבל לנו כנך אן ונחר והלא שלי
קלבת יצא לא מן צאר מקבל מן קרא בני על עולה על מנת שלא תהיה חי״ב
באחר ובה ולכלך יצא ועל אנה קלבת לא יקריבהא ור שמעון יקול אינה
עולה ולא הנזל עלבא קלושה בוה אל ואשקרט בבית חונן ונאיז לה בעמן
ואכלהא אך ביום פי נירוק אן מעני הלבחת נירוק הכאלב קרבנו תקולפי
אי יצא יצא לאנה כמן קאל כריט עיר על מנת שאלא קרבנו נלא אתחייב בה
באחר וכן פלא יקצל בר לאנאם נפתה ואתקבה כמן חלק לא שרב תולה מא ולכך
הלשמה של נירוק ור שמעון יקול אין זה נייר ויתלבה שהב של כאר וסאיר מא חרם
על שנייר ואין הלבה כר שמעון פי של קולן: נאמר בעולת הבמאה אשה
ריח ניחוח ונאמר בעולת העוף אשה ריח ניחוח וכמנחה אשה ריח ניחוח לה
שיחל מובה ואתל ממעט וכלבל שיכון אלם לעלה לשמים: קאלא אי
זאת בהורה לעולה וכו כל בעושק בתורה כאנו תקריב עולה ומנחה ותשאת ואשם
וקאלו הלמידי חכמים בעוסקין בהלכות עבודה מעלה עלהן הכתוב כאילו נבנה
מיקדש בימיהן ולכך נבנו לאחפאן אן ישתגל באמור שקרבנות של הפקה פיהא
ולא יקולבי אמור ניר מחקאב לבאת של נוס מא יקול כתירין שנאמר: ברוך רחמנא למען

מסכת שחיטת חולין

הכל שוחטין ושחיטתן כשרה
תוך מחרש שוטה וקטן שמא יקלקלו בשחיטתן וכולם שאחטו ואתרים רואים
אותם שוחטים כשרה שחיטת הנכרי נבלה ומטמא במשא השותה בלשה וכן
הפורעת שאחט שחיטתן פשרה משותה בשבת וביום הכפורים אף על פי
שהוא מתחייב בנפשו שחיטתן כשרה: הלכ שלבה צעב תאולבת על תסי
קלמול אל קיבא שכוך כתירה ולכך אן קולה הכל שוחטין יכל על אכאחת שלבה
להכל לבהתלה פנא וקולה אי יצא וכולן שאחטו לים הו ניאשב על חכם שוטה וקטן
אמת לבהתלה פנא וקולה אי יצא וכולן שאחטו לים הו ניאשב על חכם שוטה וקטן

אין זבח לבהמה ואעפ"י אין לבח ל' נפשו ל' עביד נאיס לבהמה אלא כאכלו
עראי כן מבריין כאן מקדש וקדשין לך פ' באלו זבחים פי' קולא שבשחיטת
כשרה בזרים בנשים ובעבדים וקולא השוחט בשבת אלא כאן שונג ולעלך שחיטתן
כשרה וקולא אעפ"ש מתחייב בנפשו קדירה לתלמוד תכלית אעפ"ש מתחייב
בנפשו בשונג שחיטתן כשרה ולעלך קולא ולאו אי אתה יכול שחיטת מזיד
בשבת כשרה אל ולא יציר מחלב שבת ויחרם לבהמה אלא באוכל נמי אסור
ואין לבח באוכל לעלך זביחת הנאוכל הוא שלי יכון חלאש פאעלם אנה מנע יגח
עלך שלבניח יציר מחלב שבת קבל אין ידבח שי מן שלי ושלך שבת ואין שיב
תבין מן גלת פקל עלך מא לבח בעלך שמיתין קבל אין יהיה שלבח יציר מחלב
שבת ויכון גמאמה לשחיטה והו פסול ואעלם אין חטאת שלי שחט בשבת בשוגג
שהי קלנא אין יגוז אכלבא פבי לא תוכל חלבי שי לעלה שי אחד אמא השוחט לחולה
בשבת פגוז שלא אכל מנהני בשבת אמא מן שי שי מטבוך לעלמי יש פי שבת
אלא יגוז לשחיט שלא אכל מנה אלא למוצאי שבת עלי טהו מא תבין פי שבועות
השוחט בחול יד בצור ופקנה שחיטתן כשרה הכל שוחטין ועלם שוחטין
ובכל שוחטין חוץ ממחלוקת יציר ותמורה והשגם והעכורין מפני שהן חובדין
השוחט במחלוקת יציר כדרך הובבה ניתי שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין
אם היתה שגגה הרי זו פסולין: השוחט יכל עלי מן העלי אמא לבהמה
פלא והלל אלא כאן יציר וקנה שהבדין בקרקע אמא תלמדין מן הקרקע
מוכר לבהמה וקולא בכל שחטין ולא ישרש משומד ולא שראיט ותינוק יכון לבתם
נאיז אחחזקת אין לא יכון עובד עבודה זרה לאעלסק אלא משומד לעבודה
זרה משומד לכל התורה כולה ולא באו אין לא יכון מחלל שבת בפרהסיא נאמר
אכל עולות אי יציר מחלל שבת בפרהסיא הרי הוא פלוי לכל הדברים ולא יכון מין
ומינים עד שיכחישם הם זיניוקה שכפ אמא אמונת העולם פי סמון ועלקבם
באלאסה ויקוטן מיט בוים והם של אקוואם שלעלין אטמם שלהם אלהיהם ואטלמג
שלשוחט אנעסהם פיטענוא פי שריעה שלאנביא עליהם של סלאם בהלא וכאן
של אנביא במא לא עלם לנפס נה ויתרכון שלשרא אסתכפאלך והדה של טאיפה כי
טאיפה ישוע הנצרי והואל ואחיהודה ואחשטאול ואחז ואחשטאול אחר ומן גבי מוצאהם שם רע
ירקב ועלם פאן שלכן מן גלה של טאיפה פאן יכי קל לבל מן שהי עה מן שהיע
אחסתכפאלון אין יעמל פי לגה של פעל שבוב והתולע של אקוואם שלעלין גלה לעסהם
לא יגוז אכל לבהמה והכלת קלאת תנו רבנן שחיטתן לעבודה זרה פתן פטל
כותי יין נסך מפני שהן קרבנות פרהסיה וקומעים פרהסיה טבלם בגו ממחזרים ומן שרוב

ראו מ"ש בסוף הפרק

נאמר לכך צפה שחלקה ושחיטה ולכך שנאמר פיהמא ואינה חבי אין
כאן לבחול אם הכהן מלקה ומתו אינו כאוכל מלקה לא יכול לומר הכלם פי ומלקו
שאינו שוה מהעשיר ואינו אומר לך תשובה כלבא פהעלם אינהא מהעשיר
כמו וצך שאכל פי שמלקה ושחיטה אין לא הכהן מלקה אלא בעזרה ולא
הכהן שחיטה אלא בצפון וכלך בני יונב ילמס אין הכהן עזיבה לקולה הגעל
בני יונב אמאי שהקורים פילמס אין הכהן כביכול לקולה הקורים והחלב הבהמה
אבהלי הכהן שריץ אין כאן לך פי נועל שימאס פהי לפ הקלעי חל שכבר חבי הקמי קורים
פלגלך לא הגוף: הכשר בבהמה פסול בעולה והכשר בעולה פסול בבהמה
הכשר בבהמה עם פסול בכליים והכשר בכליים פסול בבהמה הטהור בכלי חרש
טמא בכל הכלים והטהור בכל הכלים טמא בכלי חרש הטהור בכלי ע
טמא בכלי מתכות והטהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ החייב בשקלים
הקרים פטור במתנות והחייב במתנות פטור במקדש: פרה אדומה
לא יכול הכהן שחיטה אלא בשחיטה לקולה הגעל ושחיטה אינהא לפנים ועולה עופות
הכהן של עריפה קאלב וערפו שם אבל בעזרה בחלב ובהמס יפסל בשוגג
לא בבבר שמן קאלב הגעל כל אשר בו מום וכן הלוס יפסל בשוגג לא בשוגג
קאלב הגעל ומבן חמשים שנה ישוב מעבד הגבעה והלה שלשי עה ליסב מן
עולה מצוות הנשהשלבורות כמא יכול לך מן כתאבי פי עלל שמצוה
ואינמא נשם הלא שהכס פי שלוס חין כאן שמשכן ושלקאן אמא פי שילה ובית
העולמים והאבל פנא יפסל לני בשנים ואינמא יפסל בקול פקט אעני אלא
פסל צוהה ולא יפסל בעיב ראסא ושל כהן יפסל במום לא בקול פפי נמיע
שאין מאין אלא יוצ של הגאמה בין שלוס ושהנס והכשר באלו פסול באלו
ומן אצול שלקאה אין כל חרש לא יעלם מן אונאבה מן כאוב שאמ ולו אנשם
בה ונעבו שעדך או ביה אמא יגם פהו לא יעלם מובן פאן חצל שעדך
כי פיה מן אלכפיה יגל יעלם ולו לם יגם פלך שעי שלגם בנימה ומלך
אל ותשלבי הוחה אנשה לקולה הגעל וכל חרש אשר יפו מבם שהוא כולו פהלא
חכם כל חרש פי שטומאה אמא סאיר שאומר פל אמר טהרת בשעבם ולך אנה
אין וקע שעי שלגם פי הומאה ולם יגם בנימה נאסא פהי לא הגעלם לקולה
געלי פי כל חרש שהוא כולו שלאחר ולא הוכו שלאחר ואין אנשמאה שלגם
בהא אלעלם ולו לאלגלבא מן כאוב ושל אשראלה שי שלקל שלי לא פאן פלאלם
משמאין ולו מובן קול שלה וכל כל פלות וסו ושא שלקל אי יגא אין לפי שמלכור

הקיעה אין הבלבה וכל מקום שיש הבלבה אין תקיעה כי אלו יום טוב שחל
להיות ערב שבת תוקעין בו ואין מבדילין לאחר שבת מבדילין ואין תוקעין כי אלו
מבדילין בין קודש לקודש ר' יוסי אומר בין קודש להחמיר לקודש להקל:
גמ' תנו רבנן כל מה שעשו חכמים או על הצד שיעשה ועשו כדי שלא ימנע
ממנה לא טעם נתנו לה ולמה שעשו כדי שלא יהא הדבר קל בעיני מלאכת בקי מלאכת
אין שמאן קל להכלם בקבלן יכיר כל הוא סימא מלמלך את ישראל ומעשר
מעשר שני אין הכל מלקח בכסף מעשר תנן התם ואין המלה וקד הבין לך
כי מועטה ושלך אינו יפסול את המקוה בשלשה לוגין לאנה מים שאובין ממא
הקדש זכרה כי אוכל עליות וכמא קיבלן כי מסכת מקוואות פאלא החוטין צאר
מאכול כפאיר ש מאכולאת וש משרובאת כי שקרי חינל בכסף מעשר ולא
יפסול את המקוה בשלשה לוגין אלא בשנוי מראית כמא יבן כי מועטה וקובלן
הו נדך מועה כסף שלי יפצע מע שקל וחינל יוכל עין שיבדין אל כל שכין
לי מה מח שיטל בשקל וכאנך הלה שאנטאך אביע מן שקלים אנפסבת לפלא
שמעני פש אכין קבל אן יקסמא מאל אבוהמא ושתי כין כי חאל שתי רכה
אן דפאת שקל עגהמא נמיעת קבל מנהמא ולא לממהם קובלן ולממהם
מעשר בהמה פאלא אחקקמות ש מאל צאדוא לקוחות זה מזה שלקח לא
לזה מעשר בהמה כמא יבן כי אכר בכורות והם חייבין בקובלן אל לא שיהא
ביניהם וקל הקלם שרח הלה ש הלבה כי אול שקלים וקד בינא מראית אין ש אנסי
הלקחי קטנה ש אין הביאה שבי שערות ובשרט אין הבין בת שלשים שנה
ויום אחד פאלא הביאה שבי שערות מע הזה שם התחלת שערה מלה סלקה
אשהקך ובעך לך בערה ור מאיר יקול אין הבא על הקטנה לא יהא קנס ועוד
לא קנס ש קנס נאמר על הנערה ו ש חכמים יקולון אחד קטנה ואחד נערה יש להן
קנס ו ש כל מעשיהן אן קטנה יש לה מכר ונערה אין לה מכר ולא יקדר אביה את
בי עבדה פקולה אלא כל מקום שיש מכר אין קנס וכן הוא מדתיבי מאיר ומינה בעל
על מא בינא כי המלה כתובות וקד תמעך מנו מראית אן קטנה ש בעלה הבא
ממאנה עד שתביא שבי שערות ואין לא התחתון ש מראה עד שתביא שבי שערות
פקד בתן ש עונאל בין ש פשלין וקד הבין כי אכר קוכה אן כל יום נמינה כאנת
יבדבן כי ש מקדש שנש קד יעוד להבדיל בין קודש לחול ונש יפעל בלא שלה
שאתל אל לא וה שלך והבלבה על הכוס לא קנס מיום טוב שהבא אל לם נברך מן קודש
לחול והלבן שאמר אן שקיעתי תנבית על הכול ש קודש ו ש הבלבה תנבית על הכול
קודש ואין הלבה כל יום:

פרק שני

השוחט אחד בעוף ושנים בבהמה שחיטתן כשרה ורובו שנאחז כמוהן ר' יהודה
אומר עד שישחוט את הווריל"ן חצי אחד בעוף ואחד וחצי בבהמה שחיטתו
פסולה רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה שחיטתו כשרה: קובע השוחט שלי
יכול אין לך ראי יותר מבעל פה לומר קובע אחד בעוף אין בבהמה ת"ל אין יכול
דבר שאינו מימין כבהמה ואין מן העוף הווריל"ן והושט והאחת עיקרין שאחרים
ממהלכין בו עוף עוף ובהמה בהמה וחיה רוב אחד בעוף ורוב שנים
בבהמה ועוד אני קל וחומר קבע לך רובו שנאחז כמוהן מה בהמה שאוכל בו
שחיטת חולין וקובע לה לתמורין בו שחיטת קדשים ואין בלבה כך יהודה: השוחט
שני ראשים כאחד שחיטתו כשרה שנים אוחזים בסכין ושוחטין ואחד
למעלן ואחד למטן שחיטתן כשרה הניח את הראשונה בבית אחת פסולה היה
שותה והניח את הראשונה בבית אחת אם יש בסכין מלא צואר כשר היה שותה
והניח שני ראשים כאחת אם יש בסכין מלא צואר אחד כשר במה דברים
אמורים בזמן שהוליך ולא הביא או הביא ולא הוליך אבל אם הוליך והביא
אפילו כל שהוא ואפילו באוזמיל כשר: אחד למעלן ואחד למטן אין יכול
הלא יאמר טרף לסכין ולא אכר יאמר שטרף לאכר וקובע מלא צואר קודם
מלא צואר חוץ לצואר ומהו מלא יולך ויביא אלא דבר כמין יקטע לו קנה
של כיסר פתדה מי שלקה ותתפוגג דמיה: נפלה הסכין ושחטה אף על פי
ששחטה כדרכה פסולה שנ' וזבחת ואכלת מה שאתה זובח אתה אוכל נפלה
הסכין והביאה נפלו כלים והביאן השחיז את הסכין ועלה ובא אחרון ושחט
אם שהה כדי שחיטה אחרת פסולה ר' שמעון אומר אם שהה כדי בקור:
הלכה הי צפה שייה שמקלקל לכרכא השחיז את הסכין ועלה שרחה
מר בסכין עוף עוף לדבח ואחרתא קבע אקנקנא לדבח וכדי שחיטה
אחרת הוי כדי שיניח הבהמה וירבד דבה וישתוט-ולו כאן שניח עוף קטן
כדי שחיטה בבהמה ואפילו לעוף וקובע כדי בקור קטנות כדי בקור טבח
תכף יעני קודם שיפגע לדבח ועוף הלא אמרנו שקודם שנאוס אותו ואין
הלבה כר' שמעון: שחט את הושט ופסק את הגרגרת שחט את הגרגרת
ופסק את הושט או ששחט את אחד מהן והמתין לה עד שמתה או ששחטה
את הסכין בחוך השני ופסקן ר' יהושע אומר נבלה ר' עקיבא אומר טרפה
לכל אמר ר' יהושע לא שנו אלא שנתפללה משחיטתה נבלה וכל ששחיטתם
כדאוי וכדי אחר בין שם לה להפסל טרפה והולכה לו ר' עקיבא: הלכה ומה שנתפללה
צפה שהלכה שהיתה התקלס לכרכא והי אין יכול סכין מכלי עוף דבח בשר

השוחט לגבי שחיטתו כשרה ר' לשעזר פוסל אמר ר' לשעזר

אפילו שחטה שיאכל נכרי מחצר כבד שלה פסולה שמתשבת נכרי לעבודה
זרה אמר ר' יומי קל וחומר הדברים מה אם במקום שהמתשבה פוסלת במוקדשין
אין הכל הולך אלא אחר העובד מקום שאין המחשבה פוסלת בחולין לא כל
הכל הולך אלא אחר השוחט: ר' שמעון בן לקיש בעי מפני מה מפרישין מקדשים
ואין מרימין חוץ מפני ור' יומי מלהבה כמה נתקו ל' מעות אין מקדישין עבודה
הן שלי יפה ולהבה כך יומי: השוחט לשם הרים לשם גבעות לשם ימים
לשם נהרות לשם מדברות שחיטתו פסולה שנים אוחזין בסכין ושוחטין אחד
לשם אחד מכל אחד ואחד לשם דבר אחר שחיטתו פסולה: קולת שחיטתו
פסולה כל אין לך דביח מועיל בהנאה ולית אלא אברים לאכילה שנאמר
או לנהרי וירהמא אמאי מקרי ליה לדבח נרוחאניה או לבוכב יעפ אין לך
גבל מן קממקבה או לשון של אמור של עולות שקרי קוראתיה בשעמהם נאכלה
מי הלה של נואתרי ומוקרבת פיהא לך של אתמר שקי יזעמון אצחאב שטאמס
פלך לדביח מקרובת עבודה זרה והו זבחי מתים ואמור בהנאה קאטות מי
של נאמול מעוברין על הלה של הלבה ורמינהי בשוחט לשם הרים לשם גבעות
לשם ימים לשם נהרות לשם מדברות לשם חמה ולבנה כוכבים ומזלות לא
מי כאן בשר הגדול לשם שלשול קטן הני אלו זבחי מתים וופקוא בין שקנן
התם אמר הא לאמר לבתי להרי ושרח בתי של סוגר שוק והכלת קא טעא
מי שרח בא בל אוקא בתי לבתי יעני סאגר של בית ואקבאלה ומן הלת של
מעני העורבים לגל שלחן יעני אנהם יקרבון לבואכב סאגלתם כי הנאגל לפם
סואלה פקל באן נאת קנאתי: אין שוחטין לא לגוך ימים ולא לגוך נהרות
ולא לגוך השלשם אבל שוחט הוא לגוך העומד שלמים ומספינה על גבי כנים
אין שוחטין בגומה אבל עושה אדם גומה לגוך ביתו בשביל שיכנס בל
לגוכה ובשוק לא יהא עושה כן שלא יחקוק אחר הטינוף: שלי זוגב אין לא ירבח
פי שמיאב לא יכן אנה עאבר אסטקם שמא ואנה קרב הלת לגקוה של פלגיש
של מדברה שאסטקם שמא עלי חסב יעפ שקאנגאין והו קולגם לאמרי לשרא ליסא
קא שחיט לא כאן בחולין מא יקרבון לגלך של נאמראתי באעיאנהא ואנמא יקבון
לגקוי של עגיל של מדברה לגלך של נאמר בזעמהם ושלך אלבגינא לשדא לימא יעני
מא בקלם פי של לבנה של קבל הוא והלת שלי אנגינא של לבח פי של מיאה שאנגמש
פי מושש צגיר או פי אגיא בשרט אין יכון מא עאכרא או מטן שלי לא תגעסם
פיה של צור לגא יקאל לגלך של צורה עבד אעני לגקוה של מדברה לגצור
עלי מא יקול באעי של תגויה אין מגעני של מאלה נר מגעני של צורה: השוחט

פרק שלישי

משנה

שנטל מנה ונתן לתקב ט גרמית חוזר לא יבקי מנה אחד אחד מן מנה לינאר
להב אחת מן בקי מנה נטל לינאר ולם יצא לתקב פה פבי כשרה וכלך אחד
הגדל ואחד אכתר לסימטן ולם לגך הו לעקור וכלך אלא נעקרה אחד
מעקרה אעב מן תשוב פקארה מן פקאר שטהר פבי טרפה וכלך אלא הרי
נאמנה שראם ועל יכן תקב מפאך ובשרט מן יהרינך אכתרא וכלך
בשר החופה את רוב הכרס אלא אחשך כמא ביש וניר לגך אי יצא מן שטרפה
שהי הבין פימא בשר מהגל שמקטועה של רגלן וש מסטכת וניהמא מפאת
עדדות שלא לאכל הגחה קולבה זה הכלב ומין הלבה כר שמשון והלבה
קולה: אלו כשרות בבהמה נקובת הגרגרת או שנפלקת עד כמה הגחסרי
רבן שמשון בן גמליאל אומר עד כאיסר האטלקי נפחתה הגולגלת ולא ניקב
קרום שלמוח ניקב הלב ולא לבית תלגו נשברה השדרה ולא נפסק בחוט שבו
שלה הכבד ושהיו ממנה כל שהוא הממם ובית הכוסות שניקבו זו לתוך
זו נטל מטחול ניטל הכלות שנטלו התחתון ניטלה הראש שלה וחרובקה
בילי שמעון כשרה הגבלה רי מאיר מכשיר וחכמין פוסלין: אלא אנתקבה
שגרמת אתקאב נאפרה לבן לם יצא מן גרמהא שיא כמן יתקב בארבה פגל
פהלך של אתקאב כלהא תגגרת אין פאן פי תגמועאן רוב הגרגרת טרפה ואין כאן
פי פלך של אתקאב תסכון או אלא נקב מנהית שראיך מגטאוב פאן כאן יגמוע
גרמי מא נקב מן גרמהא יהך מכאיסל טרפה ואין כאן כאיסר מדומעים אותך
פהי כשרה ואין אנשקק עלי שולהא ולם ינקב מן גרמהא שי ולם יבקי אלא משרה
למא עלה ומשכון למטה כשרה ואפבם עב קול ומשהון למטה אני אריל בה אין יכן
לגך זאיד עלי שגן מן של גרמת שלי חכמה חכם של ריב כמא יקלם וקולה נפחתה
הגלגלת אין תשוך לא אין יגגר נדך וקל דכרנה מראתך אין מקלאר של איסר ואין ארבעה
חבאת שעיר ונשוב עלי נפחה וזנה ושלה מלוי וקולב פי של נבל נשבויר מחקה
יזך קלגא כם מקלאר מא יבקי מנהא ואין יבקי וחינד הבין כשרה וקולה ניטל הכ
הכלוב אין בעשם מרה ואחלה וכלך אלא לם יגוב ניר כלה ואחלה או וגב פלה
כל אתך פבי כשרה ואין ונשה הלגך שואחלה או כל ואחלה אין של אתבטין ענירה נבא
לון חבה של פגל פי של נפש וש מאמע אולין חבה של ענב פי של בחל פבי טרפה ואם
לם יגוב ראסא לבאתך חנאל אמת יגבך של כלה פלא יסאל ענה ואין וגב פתך
קיח פבי חראש ואין וגב פיבא מא צאפי טיב שכאיחה פבי תנאל והאוף בי שרחם
והרובקה בילי שמעון של ענה אין אמר טביעי מגבל אין יגרי ברוך או יגמוע רעך
או יצבהאן מרץ יוב לבא של ט ענתך יגבך ריגבא פבי כשרה אמת אין פושטן

כל תינוק מפקרים ופי לאכל ש"ק נבלה נשיא יקשר פי שוק טהור ולא יקשר
פי שוק טמא ולא יתקשט ש"י אין הקטטה הלה כלבית אלא ולא יאחל מעקת אלית
ולך פי טיר מנהול פהו שוק טהור ובשרט אין לא יטן לורם ואוסל לאן כל לורם
ואן כל חכאם ק"ציה נשיה וקולך שעיר בדבי צמוק צחיח ומעמאה אן שוק טמא
אלית וקף על חבל או ק"ציב ריקיק יעמל בארץ אטפחרה עלי לולך ש ק"ציב
מן נהה ובאעלית מן נהה חבלי יכון ש"ק"ציב קחת אצאבעה כמן ימסך שיית
ביניא ונקל יגם אלית עדפנא אן הלה ש בהימה מוקדם באכי לה בש עלמוא מבן
שלבן לכרכית ש כהאב אן נערך הלה הי חיה ויחל אכל שחמהא ויגם הגשיב
למהא או הי בהמה ויחרם שחמהא ולא יגם הגשיב למהא ש אשיית שבי יפעל
בכית בין ש תיה וש בהמה הי מיא אנא ואצעבה אן בין יכדב מן כאם לולך ש תיון
קדון גם יקדר עמן ש קדון קדון אכרי כש איב פהי חייב בנשי שך ולא קהבאב
מיע הדה עלמוה אכרי ואן גם יקדר מנהא שי פהנטר שי ש קדון ש מנבעקה
מן ש כאם פמן כאנב שבה מן אכר גמס בסיט לה אדקטאע מחכם ש אטראף
אעני אן בכין זואיאת קאימה ופבלה טחו פבל ש זואר גם עונה בעד ש פבל
ש. אן אנתי ולא אימר עיא מן ש אנתי פהי חיה כשעלה ונחוקה לאן קדון שבל
מעונה ולא פבל פיהא וקדון ש מאש מעונה מפבלה לבן פבלהא כמן פבל
נשם מלול גם פיבא תחליל חאזיב פאפבם בלא: ובחביס כשעוש לן אדטע
רגלים וארבע כנפים וקרסולין וכנפין חופות את גויבול יומי אומר ושמו חגב
ובלגים כשעוש לן כנפיר וקשקשתלי יהוה אומר ש"י קשקשים וכנפיר אחל
אלא הן הקשקשין תקבועין בו והכנפלין שהוא פרח בבין: קולב חופות את
גויבו אן הכין שבעלהא התחתי מעגים לוך נמאה וטולהא ינטי מעגים טוך
נמאה לאחרט אן יכון אמאה חגב כמא לכך ר' יומי אמא אן ובלגל פיה בלגל ש עלמוה
ולא יכון אמאה חגב או ש אמם שלי הכמי בה לולך שלגה שלגוע שלי נסמיה נדין
חגב פלא יחל אכלה ובלגבה כי יומי ואין: פי קולב שט קשקשין ואעלם אנה
אן כאן לולך שלגוע גלוב לה ש קשקשים לבנהא לא הכין פיה אלא באעל אן יכבר
אן הקשקש מנה עגר צלגה וכרוגה מן שמא ובלגל כבר פאן לולך ש נוע חלאל ולא
פי לולך שוקב שלי לא קשקשים לה: פרק רביעי
בהמה שהיא מקשה שלו והוציא תעובר אחת ו
ובחזירה מוכך הוציא את ראשון אף על פי שהחזירן הרי זה כלול חובין באחד
במעיה מוכך באכילה מן התחול ומן הכלבות אסור באכילה זה הכלל לכל
שהוא נופה אסור ולבר שאינו נופה מותר: קולב מוכך יוליד בה לולך לעובר

ruler 0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 mm

אלא לבחוב תמה ואסרו מן הטהרה פיון מוקף באכילה ולכך שעשו שלי כהן
קבלה לבד לא יחל אכילה ולא רבעו עונה ל בהמה לקולא הואיל ובשר בשלה
טרפה יריידה אין בשר שיצא חוץ לאחיו שלי הוי תקל שלא הרי קות
טרפה וקד ביטלך פי זבחים ומאי אן ט טרפה כיון שטרפה שוב אין לה בתר
אלא כשר כיון שיצא מאחיזתו שוב אין לו בתר ולא רבעו לאחיזתו פלכך יחרם
לכך שעשו ולא רבה ולפרק בן אין רל לכך שעשו וחינל לבחוב ל בהמה אין
אלם ירדה בל זבחים ל בהמה ולכך שעשו באיזו מהחת אנה אין רל לכך
שעשו קבלה לבד קטע לכך שעשו שלי כהן פקט ויוכל בקיה ל עובר ואין
לם ירדה ולבחוב ל בהמה פיקטע שעשו ל כאיב ולא יחל אכילה ויחרם מלאכה
ל קטע איצא שלי הו באיזו לגבוה פס יקטע אין פוקה קלבל מחמת פי לאכל
ל בעל וירמי והלאה הו מעשה קולבה לא שברכה אלא למקום חתך וקולבה כלי זה
פלעל יריד בה אנה אין ולא חי פי בוע ל אם בעל דבחהה לא יחל אכילה שלי אין יבטח
ולא קול שתיטה אחמו מטהרתו וקולבה חובך אין העובר באיסור מותר באכילה
יריד בה לכך שאי שלי קטע מנה יחל אכילה ולא קול פיה אבר אין בחי ובשוט
אין יבקי לאכל ל נפש חבי בלדבה ל בהמה: מבכרת שביא מקשה לכך
מתוך אבר אבר ומשלך לבלבוש יצא רובו הרי זה יקבר ונטהרה מן הבכור:
חכם בכור שמתו אין יקבר ולא יגוז אין יטעם לבלאכב אל ואסן קדוש ומיבן
לכך פי מסבת בטורות ולכך אין קטע אבר אבר ומעשה שי אין אלבמעט רובו
לא יגוז לה אין ואכיל אוהו לבלבוש בל ילבשה אי יצא ולכך קאל תובך אבר
אבר ומשלך ושרח מקשה הטלך ומתוא ל טלך קוש לי שעובדה נשוב
אוכאעה: טהמה שמת עוברה בתוך מעיה והושיט הרועה אצבעו ונגע
בו בין בבהמה טמאה ובין בבהמה טהורה טהור ר יוסי בנלש אומר טמאה
טמאה ובטהורה טהור וכן האשה שמת ולבה בתוך מעיה והושיטה החיה
אחר ילדה ונגעה בו בתיבה טמאה טומאת שבעה ובאשה טהורה עד שי יצא
הולד: קאנאת אם הועלה לו אמו להיותו באכילה לא הועיל לו שהרי מידי
נבלה ואן כאן היא קיאם לא יצא נר פ בהמה טהורה פקט שלא תהיה
עוברה בשחיטה פאנא פעלנא נקמה טמאה מבהמה טהורה בטריקה ל הקל
והו קולבאבי אמאלקיה בה אשה הי לבם לאכל ולא שלקל מן הבהמה או בהמה טמאה
אשר היא לבם לאכלה או בהמה טהורה ולו יומי יתעלם מיא קאלה מן קול אלאלה
או בנבלת בהמה טמאה לאנה באנאעא מן נבלת בהמה מי כאנת טמאה
או טהורה פי קטמת טומאת נבלה ואנאא אכאל בקולה נבלת בהמה טמאה

פרק חמישי

אותן ואת בניו נותנת לו ואומרת לו לקוחה היא לי ואני מגאלתה ויכתוב לה
כל מה שנתן לה ואם היה בעל חוב מרובה ואין לו אלא שדה אחת ואין
נפרעין אלא מן הקרקע ואין לו לא בית ולא עבדים ולא מטלטלין כיצד
השותה אותן ואת בניו נותנת לו באיזה ואחוזה לאיזה
שדה שנתן לה בתנאי כתובתה ומוקדשין לבדק הבית

ובעקב כלך קיתל שורוישה אותך ואתך בנך ואת עבדך אין אותו ואת בנו אלא לבד בהמת
שכשרין בו יום ואחד אין של אביר הוא שלי. למדנו מלקוק דבין הוא אין קולא בו בלידה
של מקדישין לבדק חולין וקדשים יכול בה אין יכול אחד של לבדק חולין ושל אכר קדשים
וקולא בפנים ובחוץ יכול בה אין ובח אתה מוצא לאכל של עזרה ושל אכר בארבע
של עזרה ואחד של קדשים ושל קדשי אכר בו קולא בו נמצא הלה של לבדק מקדש לבדק
קולא קדשים וחולין בחוץ יכול בה אין אתה מוצא קדשים ובו שלי לבד אשמ בחוץ
ושל אכר של חולין בעזרה והכלל פחמים פיבא לבדק ועשלם אינה לא יסתופ גמולה
של אקדרא מאכל של חאלקה בו בלילה של מסאלה ואנמא לאכר כון אותו ואת בנו מקדשין
ומושב של לבד מלקלע אין יכול מכלל מן ומושב לבדק מאנ מקדשין אעני אמנא
בפנים או בחוץ ובקי מן של אקדרא מאכל הלה חולין וקדשים בחוץ ובפנים וחולין
וקדשים בפנים ובחוץ וקדשים וחולין בחוץ ובפנים וקדשים וחולין בפנים ובחוץ
ושל חכם בו גמיעבא יכון לך בזכרך לארבעה אצל אחד הא אין אותו ואת
בנו אלא לבד אחלקמא ובקי של אכר ובאן לבך של באקי קדשים כאלה מחוסר
זמן ולא יחל לבחה של יג לבך של נהאר ומן בעלי ובחה לזמנ מלקות משום אותן
ואת בנו פרט לבחה בפנים או בחוץ לאחת לא ולמה נראת עלי לבחה בחוץ לפנים
אינו ראוי לקריב בפנים כמא בינא בו של פרק של אביר הן זבחים ושלי אונב אין שמסן
מלקות אחד משום אותן ואת בנו ושם למה שבי מלקות לבונה לבד מחוסר זמן
בפנים אעני אנך קל הקריב מחוסר זמן לאן בקריב מחוסר זמן לא ילמס פיה
מלקות לקולא בעלי ומיום השמיני ואלאחר יכיבה הא קולם זמן לא יכיבה ושל אשל
עבדא לאן הבא מכלל עשה עשה כמא בינא בו אול מכוכב ואן קולבם הנה למחוסר
זמן שבכתוב נתן לשאה. ושל אשל של בגדי אין הן לבד קדשים בחוץ למה של כתב
ובשרם אין יכול לקריב בפנים כמא בקדם בו אכר זבחים של אשל של בגדי אין הן
דבר חולין בפנים לא יתל אקלאה לאן חולים שנשחטו בעזרה אסורים בהנאה
כמא בינא בו בגדי קדשים לבדם לא למה מלקות ושל אשל של ראובע אין בלמחוייב כרת
יכרב מלקות על מא בינא בו אונב מספק מכוכב פאלא תשלב בלה של אדבעה אעני
של בלה של פרשאב בלבא של בגד לכר פיהא חכם של לביתין ושל לאבתין וכלך יכון
לך כון של חכם בו של פרשאב של בגד אסקופינא הן של בקדים פיבאי השוחט ומשא
טרפה והשוחט לעבודה זרה והשוחט פרה חטאת ושור בנסקל ועגלה ערופה
בלאאיר מחייב ר שמעון פוטר השוחט ובקבלה בילו והטחר ובמעקר פטור
משום אותן ואת בנו: לא יכלמך ר שמעון בו הן קבח פרה אלומה או עגלה
ערופה אנה חייב משום אותן ואת בנו אלו ובחמא לאן לים בקולאה אין הלה ערה

גדולה וגדלה של עגלה הנערף בגזירה לא יוכל פרה שלמה וכלה קטנה פרה חטוגה
ועגלה ערופה אינה משנה אמת שור הנסקל פטור יכתוב ר' שמעון ויקול אלי
ונעמר לינן למקילה לא בקדמי שחיטתן שחיטה וקולה בשותט לעבודה זרה ליה
ריד פה אלית לבח של אוכל לעבודה זרה של הגאל לעסקה אינה חייב משום אוכלת
בנו אלי בלית כין גדלת ואמאת כלאמה פי מן שחט הראשון לאכילה והשני לעבודה
זרה אינה חייב עלי בשני משום אוכלו ואת בנו וגדלת לא ישחט אלית בהדו בן
משום אוכלו ואת בנו ולא בהדו בן משום עבודה זרה לאינה אין בהדו בן משום עבודה
זרה קם ליה בדרבא מיניה עלי מאי בינו פי הגאלך כהדו בן ואמאת מעקר פטור של
כאלעג ענין אינה יכלע של מימין ולא יזבח המאת פהלית כמין יקבלנה בל כנוך אין
בסוך של ענוך ומתי מאת אנכלעג אחל של מימין קבל של לבח פהו נבלה סוי פי שעוך
חו של בהמה וגדלת הו של עקוד של מלכוך פי כמם פמאלאך של לבח ולא כלעג אומאך
יכון ממאת יכ של כאם אעני אין הנסקלת מן שחטה שהי נבלה שהשחל שחט מימין
ואין בלבה כי שמעין: שעם שלקחו פרה ובנה אי זה שלקח ראשון ישחוט ויאשון
נאם קלם השני זכה השוחט פרה ושני בעה פופל שמונים שחט שני בעה ואחר
כך שחטה פופל את הארבעים שחט ואת בקרה ואת בת בקרה פופל שמונים שחטה
ואת בת בקרה ואחר כך שחט את בקרה פופל את הארבעים פומכום אומר
משופל מאיר פופל שמונים: אין הלבה כמאכום באחד עשר פרקים בשה
המוכר בהמה לחבירו צריך להודיעו אמה מכרתי לשחוט בקרה מכרתי לשחוט
ואלא בין ערב יום טוב באחרון שלאב וערב יום טוב בראשון שלפסח ועבד בעסה
ועבד ויאש בשנה וכהברי לי יום קבלני את ערב יום בכפורים בעלב אמר יהודה
אומר: בזמן שאין בית המקדש קיים אבל אם יש בית המקדש אינו צריך להודיעו מולה ר' יהודה
אומר את בא לחתן ואת בבית הלבה שמות צריך להודיעו שהדבר יודע שנשים
שוחטין ביום אחד: עגלה ערופה בין את מעשה שאם נתן שגלין פי הלב של איתם
אלא לדבהוא לכך שנאמר ומעון ריח אין בבין לה פשחה פי שנאמר לאנה קל
שגריה לדבהה מן בל שנאמר פלא יחרוש בעגלה אחת אין ניתק קל אלחתי והן
שגרי מן אכר שנאמר פלא אקני אנה אנמא ידבהה של אין ולכך אלחתי שנאמר
של אין וקל עלאלך אין ל יהודה מבין לבאם של חכמים ולאמה יהיה: באחד עשר פרקים
אלו משחיטין את הטבח על גרמו שחשבו שור שוה אלף לירי ואין לו לוקח אלא
לירי כופין אותו לשחוט לפי כך אם מבקשת לוקח אבל בשאר כל ימות השנה
אינו כן לפי כך אם מבקשת למוכר: עגלה הלית של חכם עלי מן אלך ולכך אנה
אלית לפי לבנשאר בהמן שלחם וקבשה אנה פובלה של קיצאב אין ידבח פלך של בבהמה

עגלה ערופה בין את מעשה שאם נתן שגלין פי הלב של איתם

ולפני המשכיר לתת כשיעור לו ולא יקדר שיקנה בזה יקנה בזה ראוי
ואינו יכול מי שפרע את יצחק לך קנין עד שתמשוך הנשיר כאיש הקדש פי קדושין
נאמן אצל שחכם דבר תורה משתקנונה ושחכמים כמו שלנו רבבות משיכה
קונה כגי שלא יאמר לו נשירט חטיך בעלמא כאן בישראל מן מיעיאה ובגוי
וכארבעה טרקים הלוקח תעמיל לבריכם עלין תורה: יום אחד באמור באוכלו
ואתקבנו ביום הולך אחר בעלמא זו דרש שמעון בן זומא נאמר בעשה בראשית כל
יום אחד ונאמר באוכלו ואתקבנו יום אחד מה יום אחד באמור בעשה בראשית
היום הולך אחר בעלמא אף יום אחד באמור באוכלו ואתקבנו היום הולך אחר בעלמא:

הלוקח בין ומתא יבני אין הקונה אנא לא נראעי פי אוכלו ואתקבנו ניר
לאם פקח קאנא אוכלו ואתקבנו מי שבנו כרוך אחריו יצא זכר שאין בנו
כרוך אחריו ולא ישם אישא הלא שחכם ניר פי הלה שהלקח אנואשע פקח תעט
לבקר ולא נשם שמיעי: פרק שנעי ובחוצה לארץ בפני הבית
כפני הבית נוהג בארץ
ושלא בפני הבית בחוץ לארץ במוקף שאין טובל כתיב ובשוק במזומן ובשאינו
מזומן ונוהג בכלי מפני שהוא מפקר ואין שוחטין אוכלו ביום טוב ואם שחטו אין מ
מכשירין את למו: לא פרק בין קנעי מזבח או קלעי בריכת בין קנעי אחד
ודבר אחד לא ישמה כמוי וקל קלעי אין כוי בריכה בפני עצמן הוא לא מכרי שנ
בו חכמים אם מין חיב הוא אם מין בבהמה ואין בני למו פי יום טוב יכין בה אחה חיה
ויובל שחמם ולבלך לא יבלי חכמים למוצאי יום טוב: השוחט ומוצא טרפה ובשוחט
לעבודה זרה השוחט חוטן בפנים וקלשים בתוך תיב ושוף בנפקלין ר מאיר מחייב
וחכמים פוטרין השוחט ונתגלגה בילו והנוחר ומעקר פטור מלבסוף ר מאיר
יקונן שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה ולחכמים יקוטן לא שמה שחיטה ותנא
כחכמים: חרש שוטה וקטן ששחטו ואחרים רואים אותם חייבין לבסוף בין לר
עצמן פטורין מלבסוף וכן לשנין אוכלו ואתקבנו ששחטו ואחרים רואין אוכלו אפור
לשחוט אחריהם בין לבין עצמן ר מאיר מתיר לשחוט אחריהם וחכמים אוסרין
ומודים שאם שחט שחיטתו כאחרונה: קונה פטורין מלבסוף הו אינו
מלבב ר מאיר אומר לחכמים יקוטן ינוח בעלמא לא שנו אלא שחיב שלי לבחוה
וכלך אין שוחטין אחריהם אין בקלעו בזבח אחד אוכלו ואתקבנו נאן זבחם
מפני קל וחומר הו ובחו בזבח פסול בעלמא ואמור לשחוט אחריהם
בבהמה וקל וחומר הו נבלה ולא יעמוד בנין ואוסר לשחוט אחריהם מאי בקלם
בלבונה של אכלות לחכמים בשלמים לר מאיר בשחטם עשבינן לבין

עמוד ב' שנה ס' אלא שמשנה שנה ס' אלא שמשנה

עצמן נבוה לפי דבר בין לקולא בין לחומרא פלוגתן יקול אין מכפין אחרי
ושוחטין אחרים לקולא והלכה כר מאיר: השוחט מאה חייה במקום אחד כפוי
אחד לבולן מאה עופות במקום אחד כפוי אחד לבולן חיה ועוף במקום אחד כפוי
אחד לבולם ר יהודה אומר שחט חיה כפה ואחר כך ישחוט את בעוף שחט ולא
כפה וראהו אחר חייב לבסותו כפהו ונתגלה פטור מלבסות כפהו הרוח חייב
לבסות: ל"ל מוסיף אתה לא יברך ניר נרבה אחוז עני לם ל חיב ל בהמה
וקולה כפהו ברוח חייב לבסות יריד הה אלא אנכשך בעוף לפי לפך לפא ניא
מגלל כפהו ונתגלה שלי הו פטור מלבסות זמא אין מגביה ל ריח ובקי מגביר
פטור מלבסות ואין הלכה כר יהודה: לם שנתערב במים אפי שו מראה לם
חייב לבסות נתערב ביין רואין אותו כאלו הוא מים נתערב בלם בהמה ובלם
חיה רואין אותו כאלו הוא מים ר יהודה אומר אין לם מבטל לם: קולה ובלם
חיה יריד בלפך ענלי לם חיב טמאה לאן אין כאובל טהורה פל לפיע ימאה ל
גבוטים ומעט קולר יהודה אין לם מבטל לם אינה לו כאן מגבלת לם לפך ל עוף
וין חבה ואסבלט מעה ארטאמן לם ל בהמה לא בטיל לם בעוף אלא יבוי ל
לפיע וקל הקלם ל קנל פי הטמן זבחים אינה והלכה כר יהודה: לם הנבלים
שעל הפכין חייב לבסות זמ ר יהודה אמרי בזמן שאין שם לם אלא הוא אבל אם
יש שם לם שלא הוא פטור מלבסות: קל עלמא אין ר יהודה מבין לבשלש אמרי
והלכה כוותו: במה מכפין ובמה אין מכפין מכפין בזבל לק ובחולין ובפיל
ובחרסית והלכה ובמנופה שכתשה אבל אין מכפין לא בזבל נם ולא בחול נם
ולא בלבנה ולא במנופה שלא כתשה ולא יכפה עליו אלא הכלי כלי אמר רבן שמעון
בן גמליאל לפי שהוא מוכל צמחים מכפין בו ובפי שאינו מוכל צמחים אין מ
מכפין בו: לא יעמוד עליך קול רבן שמעון בן גמליאל פי הלכה ל אלא שלי אעמי בן
ל עיר ול נבוה ופחאק ל חנאדה ול טוב לא יגבה פיה נבאה לאן מעני פלאמר
ובזה אין לשי שלי כאן פי אולגבה מוכל צמחים מכפין בו ועל אנה הגיר אפמה
נחתב צמאה לכלבה וקד בונה לך אן ל אכל עשבא אין לשלין מן בכלות אלא הגי
אין נשארה ל עוד ל שרקיק ולכלך לקאק ל כבאן יגו ל הגביה פיה ואין לם הכן
מוכל צמחים קט ואעלם אן כלאם מחבה ל שריעה עפר יגי בה פלפך יגי
ל הגביה פיה אי שי הרוך ולא ל לחנס אלא ומפי ל כבאב האכל פרכה
אלומה עפר קאל מעפר שהפה בחט אלא ובלך כראלה לליהב כאיה מן מאיר
ל מעאתין ל מפבוכה להלכה עפרות זבאב ואעלם אן ל מעאתין לגיר מפבוכה כמטל

עוד ל שרקיק

פעמים יכול שלא יבוא לידי טומאה לעולם בריאה שלא נתאוה ושלא ברא ולא ברכנו אין מתאוין
מאיר שמא בוכחה לנו יכול שלא יבוא לידי טומאה ניר שלקב והרי כאן אחור מעלה מנהגו אין
לה להלוות פי שאין ומנהגו לא הלוו שאין אשתרה לה אלא מוגרד שלא

פרק שביעי

על הנשה נוהג בחרש ובחוצה לארץ בנבלות
הבית ושלא בפני הבית בחולין ובמוקדשין נוהג בבהמה ובחיה בירך עשמין ובירך
שלא שחיטתן כשרה ואינו נוהג בעוף מפני שאין לו כף ונוהג בשלו ר' יהודה אומר אינו
נוהג בשלו וחלבו מותר ואין הטבחים נאמנין עליו השוב רבי ר' מאיר וחכמים
אומרין נאמנין עליו ועל בהמתו: קולה במוקדשין ואפילו בעולה שכן חרוק בא מבית
על גבי המזבח יכרנה וירחיב עליו שלי הגבי פי ומט שמזבח וכן שלי
תפסי הקטרת וקולה מפני שאין לו כף יריד מה תן לו כף ירך לומה לשתלם שקוק
עליו ואלא אתפוק אין יוצא עוף אמת נוצ או שכיך תן נוצ תת יכון כף ירכו עליו
יכון על הנשה שלו אמור וקולה וחלבו מותר יריד נה חלב הגיד אעפי שמטמא
שלו והלא שלאתם הודברי הכל לכן קאמרת ישרש קלוסים נתנו בו אמור תעשי
פמנוסף שלו על ושלא הו שלו שלי יוצ פי שלוף קבל כמאכלה ואין לבדה פי
מאיר נשא כר יהודה: שולח אלם לנכרי יריך שניל הנשה בתוכה מפני שמקו ומן נכר
הנוטל על תשלה צריך שיטול את כולן ר' יהודה אומר כל שיקיים בו מצוות
נטילה: הלא אחמא לפני הגיד שירך לנוי בפני ישרש ולא נכשי איתך יא כר
מן הגדר שירך הלא שישרש שלי נקרא בפני ויקראני עלי על ניל הנשה ואכלה נמן
שירך כשהלבא ומקומו נכר ויערפה שישרש וחל עלמלא על ניל הנשה אפילו
כהנשה לנין לא אית חרם אכלה חרם שאכלה כה עלי אית כיצד פי פיצה יקיימין ומן
הלבה כר יהודה: האוכל מעל הנשה כזית פוסל את הארבעים אכלו ואין בו כזית
חייב אכל חצי כזית וחצי כזית פוסל שמעון ר' יהודה אומר אינו פוסל אלא אחד
מהאחים: אין אמור מן הקורבה אלא עשה בכל בגבי ובחיבה וכל שאמור
מלרבות פמן אכל כזית מן שלי עשה בכל קרקה מלאורי קרא ומן אכל כזית מצער
שלי עשה בכל מנה קרקה מלרבות ומן הלבה כר יהודה: ירך שנקבשלה ניל
הנשה אם יש בו בנותן טעם פגי זן אסורה כיצד משערין אותה נכשר בלבד:
קולה נכשר בלבד יריד נה מן יעשי פיה מן טעם עיא יקבין פי תאמר שלוק
כמה יבין לנותן מאן שלבה מטבך שלתם ענד מא יטעמה ויפוק בינה ובין שמטבך
לן לתם לאן שלתם ואקר פי טעם שלבה מא לא ואקר פי שלנר מן שלנבאה: על הנשה
שנתבשל אף הגידים בזמן שהוא מכירו בנותן טעם ואם אינו מכירו כולו אסורין

כי פרשת וישלח יעקב
ויותר עליו לבד
יאכלו בני ישראל את גיד
הנשה

פרק שמיני

ושלש עשרה מצוות נאמרו למשה בסיני וזה לשונה מנין למצוות שלא
נצטוו ישראל אחרים ועקב אבינו בלא קבלו ממשה רבינו אלא בני קולפס שמואל
ואחרון בלבד ואין לך בהן אלא שכר בלבד ואם עשאן אינו עושה אלא
מתוך שהוא מכיר בנותן טעם ואם אינו מכיר כולם אפורות והרוטב בנותן טעם:
אעפ"כ אין ס"ת עכשיו אין בגילים בנותן טעם ולא טבכת גמלה גילים
מע"ס קדר ס' יפיר מן שלתם לא יחרם כלך שלתם לבן שמנוביב שלו החרם בנותן
טעם אין טבכת מע עיר מינה אעפ"מע עיר כשר אמת אלא טבך שלתם מע
שמנוית בין הנשה פיקל באחד משעים וכלך ס חכם פי שמנוית נעבה ולב
טמא אין ס שחס באינה לכל באחד משעים לאן ס אצל מין נאינו באחד משעים
ואיאינו מינו בנותן טעם ואין לפ יכן עשאה בו טעם כלך שלי פירוש לי אחד
משעים וקל בינה הלית ס אצל באחסן כלסם פי אכר עבולה זרם פאנטרם קנלך
וקל בא לך אין קולה פיאת הקלס ירך שנתבשל בה בין הנשה אנגלת המבחן בנותן
טעם מדפוע ואנגלא אנמת המבחן בשחל משעים בשמנוית בין וכלך ירך
ארנאה ובין הנשה בבוכה קולף ואוכל עד שמבוע בין ואעפ אין כלמת נקדיר
כשעים בי במאה ומאתים כמת הבין פי ערלה ונתלה בקלה שנו ס חכמה
אנמת נמעלכלך אלת לפ יכן שלי ס חכמה אם המבחן שלי אין כמת אין מלכל חבינה
בין חתיכות ובין בין בגילים ונחוה הכל אסור חבר יזלכלך שלי ס חכמה ורוטב
חסם עתם לכמבחן וכל מת יוב בה שלטעתם ואעפ אנת עבר מת נקדר בשעים
נקדר כלמת פי לקדר אין שלתם וס כיבר שלו מרק וס אכמבחן פאחסם בלא לאימה:
111 נוהג בטבורם ואינו נוהג בשמאה ר יבולה אומר אף בשמאה אחר יבולה
והלא עלבבו יעקב שחבר בין הנשה ועד:) בהמה טמאה יוצרת לפם אמנו אין
מפיט נחבר אלא שבהם במקומו: עין מלבב ר יבולה אין אכל כיוצ מנד
הנשה שלבהמה טמאה ילמה שיש מלקות משום בהמה טמאה ומשום בין הנשה
ואין הלבב ר יבולה ואומר בתלך אין בלת שלאכל שבזר שלמנדב פי בלב ר
משה ובן קולה מפיט נחבר ולכלך אנה יעבו אין האעלם אין כלמת נעבב או נעמת
שיום אנמת נפעל כלך מן בשריע שלב עלי ילי משה לא לאן אלבב אמר בלכלך
מאביא ברקלמוב מלכל כלך אנת לא נאכל אבר מן בתי לפם לאן אלבב חרם עלי נר
אבר מן חתי בל לאן משה חרם עלינת אבר מן בתי נמת שריע פיטם אין יבול אבר
מן חתי חרחם וכלך לפם נבבן לבון אבדרם כבן נחבר ואבדרם בלאן אלבב
שרעת עלי ילי משה לנבבן נמת אבדרם אבדרם עלינת שחבר וכלך בל בחבר
לא נבבת פיה בחרים יעקב אבינו בלא בשריע משה רבינו אלא בני קולפס שמואל
ושלש עשרה מצוות נאמרו למשה בסיני וזה לשונה מנין למצוות שלא

כלי בשר אסור לבשל בתוך מבשר לבנים וחלבים ואסור לאכלן עם הבישה
על השלחן חוץ מלבנים וחלבים הגזור מן הבשר מותר בבשר לבנים וחלבים בעוד
עולה עם הבישה על השלחן ואינו נאכל כדברי בית שמאי בית הלל אומרי' כל
עולה עם הבישה אמר ר' יוסי זו מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל ונתני זה שלחן
אמרו בשלחן שהוא אוכל עשו אבל בשלחן שבעוד קודר עשו אף התבשיל נוקה
וה בצד זה ואינו חושש: זד בינת פי נדליס פי מוא שנאן ש אנצל ש מעוב
עליה בגדריס הלך אחר לשון בני אלם אמא פי זמאן הלזין שמשנה פכאן ש
עמלך מן הגזור מן הבשר אסור ולו בבשר לבנים ואם יתלבה בר בשר חלבים
וקולה בעוד מותר בבשר לבנים בשרט מן קבון קף תאלב הגלב אנה לם יתלעב
על לחוס דוי ש ארבעו יקל קבון לך מלעאלב כגירה פי מאבע עדרים פי גלת
שמעב ור' יוסי לים הו מכאלף עלי הנא קמא ואנמא אנאל ש מולף לי עלמנף
מן מא תקלם מן אלחלאף בית שמאי ובית הלל דברי ר' יוסי והלבה כבית הלל
ועלה שלך מפני הרוב עלבה: צורך אלם בשר ובנה במטפחת אחת ובלבד
שלא יהו נוגעים זה בזה הרי שמעון בן נתנאל אומר אף שני אפפניים אוכלין על
שלחן אחד זה בשר וזה גבנה ואינן חושדין: ואם נגעו צריכין הדחה וקולין לי
שמעון בן נתנאל אנמא הו פי אלזיאף לא ימיז בעלפם בעלץ פלים לגמרי ש אלעאל
בעלפם עלי בעלץ מן חיב ימל אחלפם ילה לי מא יאכל לאחבה והלבה כהלן שמעון
בן נתנאל: טפת חלב שנתנה על חביבה אם יש בה בנותן טעם באופה חביבה
נועל אותה בקדרה אם יש בה בנותן טעם באותה בקדרה אסורה הפחל קורעו
ומוציא את חלבו לא קרעו אינו עובר עשו הלב קורעו ומוציא את חלבו לא קרעו
אינו עובר עשו המעלה את העוף ואת הנבלה על השלחן אינו עובר בעא בעשה:
בחל הו ש זרע ואח כאמה כמא מלי מא אלף מלי שקף שבו ועוב וחלבה פי
ש מחי ט פנוז טבכה לבתלבה עם הבשר ואן לם יפעלף לך פנוז ש ויב אי יאכל
לבתלבה מאן הגעלי ובבכה מן שק וחלה פהו איצא תנאל והו קולה לא קרעו
אינו עובר עשו וקאלוא אינו עובר עשו ומובר פאן טבכה לון שק מע לחם אלב
פיקדר בשאיס קאלוא בחל בשאיס ובחלמן המנין ובחל עשאו אמור ומעלם
מן בשר בחלב מין בשאינו מינו פלבלך תקדה בנותן טעם ואן לם יבל בו או אמלחו
אנאר שטעם מבחל טחל עם הבשר פקדרה בשאיס עלי ש אנדול שלבי בינא פי אלב
עבולה זהב וקולה פי שחלב לא קרעו אינו עובר עשו אלא לפאדן פיה כזית לם יחל
אכלה חלבי ישתן ויכרב מא פיה מן שלם וקולה אינו עובר בלא בעשה ירוד בשר

בשר

ואחלבאם יש בה בנותן טעם באותה שהיא עושה את
הבשר בשר ואחלב חלב ואחלב שנתנו בה בנותן טעם
באותה שהיא עושה את הבשר בשר ואחלב חלב
שיש באותה חביבה בשר ואחלב

בהמה טהורה וחלב בהמה טהורה אסור לבשל ואסור בהנייה משר בבהמה טהורה
וחלב בבהמה טמאה הן בשר בהמה טמאה וחלב בבהמה טהורה מותר לבשל
ומותר בהנייה ר' עקיבה אומר חיה ועוף אינן מן התורה שכן לא נתבשל גדי בחלב
אמו לא נתבשל גדי בחלב אמו שלשה פעמים פרט לחיה ולעוף ולבהמה טמאה ר'
ישמעאל אומר נאמר לא תאכלו כל נבלה ונאמר לא תבשל גדי בחלב אמו אי
שהוא אסור משום נבלה אסור לבשל בחלב עוף שהוא אסור משום נבלה אינו דין
שיהא אסור לבשל בחלב הרי הוא אומר בחלב אמו יצא העוף שאין לו חלב אם:
ר' עקיבה אומר אף חיה ועוף אסורין לאכלן בחלב מדרבנן ומותר לבשלן אלא
שם יחרם שנאמר בשור בהמה טהורה בחלב בהמה טהורה ור' ישמעאל
אומר אף חיה אסור לבשלו בחלב מן התורה כמה יבין מן הבהמה ושור עוף
מותר בחלב ואי מדרבנן לאו לא יהי נבלה שנאמר והלבה כר' עקיבה: קיבה
הנכרי ושל נבלה הרי זו אסורה המעמיד בעורה שלקיבה אם יש בו בנותן טעם
הרי זו אסורה כשרה שיצא מן הטרפה קיבתה אסורה וטרפה שיצא מן
הכשרה קיבתה מותרת מכאן שהוא כנוס במעיה: קיבה שנתחב וקרש
בינה פי פצוע עבולה זרב אין קטורע שלבה פי שנתחה אינה מפגל שחפגמה
ושל כשרה ויגוז אין יעקב שלבן לבתולה בת קיבה נכרי וקיבת נבלה אנרי
מקיבה בעמאת ואעפ שאה לא יגוז לבתולה אין יעקב שלבן בעור קיבת
שחוטה תאן הגדי ויעקדה יאכלון בנותן טעם מפגל כל בשר בחלב ואין בו נתן
גוי בקלחה בשמים עליו אין מקלסים ועם נקול בנוא בכל מלך אחר בשמואל אל
מעמיד נתנה לתוך עינה מאה בשר שחוטה ושל תרומה אינה חלה אין אלא שנתנעט
פחט אמאי לבן יעקב בשר קיבת נבלה פאזלך שלבן חרחם ואם עכבא טיה טעם
אל שלי שמעמיד חרחם עינה וכל מלך אחר במעמיד והלה הי עלב לחרים
נבלת הגוים עלי אין בינא הגאר: חומר בחלב ובלם מבחלב שהחלב
מועלין בו ותייבין עליו משום פגול ונותר וטמא מה שאין בין בלם חומר בלם
שבלם נוהג בבהמה וחיה ובאשת בין טמאים ובין טהורים והחלב אינו נוהג
אלא בבהמה טהורה בלבד: כל חלב לויי קאמרת נימות אמורי קרשים למעלה
מעגב אין מן התפארת בשוה פרוסה מעל כמה יכין פי מעילה וכלך מדא יצאר
לך שאם נותר חייבין עליו משום נותר ואין אכלה אלא כדי כל טמא חייב עליו
משום טמא שאכל את הקודש וכלך אלא עקבות בזנב כמה בבין פי פאה זבחים
פרק אכלו שחמה חייב אחת בם שקשים פחלל עיה ואין נתקנו בם עלבאין שכר
קיא לוה לבהמה טהורה ולא למעילה ולא יתכן אין יכיר לם שקשים פגול לאוה נאכל

מהיר ואין לו מי יהירנו עליו מיא הבין פי ראובן זבחים ובא אישא פי שלם מי עוט
אחר והו קולה ואין עקבין לבם ובא מישוט בשאלה והו קולה כי הלם הוא יעוב
אנה יבקי עלי חאלה לא יגזיל פיה תרמאין אכר קאלוא חל נמעוטי ממעלה
וחל למעוטי המטומאה וחל למעוטי מנוקבי פקד באין אין מן אכלים קטנים
עלי אי חאלה כאן לא ילזמה אבלא כרת אחר יזיל עלי כרת עלים פאערף
הלא:

פרק תשיעי

העור והרוטב והקופה והאלב והעצמות והגידים
והקרנים ובטלפיים מצטרפין לטמא טומאת אכלין אבל לא טומאת נבלות
כיצד בו במשוט בהמה טמאה לגברי והי מפרכסת מטמאה טומאת אכלים
אבל לא טומאת נבלות עד שתמות או עד שיכין אבן ראשה ליבה לטמא טומאת
אכלים מאה שרבה לא טמא טומאת נבלות ר יהודה אומר האלב במכונס אם
יש כזית במקום אחד חייבין עליו: קד הקדים לנא מ שרח פי נמאלב זבחים
אן רוטב שמריק וקופה שאנבל ואלב נקל שלחם שבי נבדי פי שלב עלב
סלב שבהי אלה ואן גילים אמס ואקע עלי שעורק שאנוארב וגיר שאנוארב ועלי
שרבאטאת אם אנשיה שלאוכאר שאנצאב וביצה כמאך אין קולה קרינס
ושלפים יריד בה שמואצע שרטבה מנוגא שבי אלא קטעתין שמי נשנאלם
אין מוצע שקטע וכלך הנא בהלא שאדט באנוה ומעי מצטרפין אנבא הנעלק
נאנבלא שי בעין ואלא פאן מן נאלבהלא או מן שלחם ומנתן כבי זבח ויכון טמא
מאנה ינגס גידה לאנא יד כרעין מנאקה אין אכלין טמאין לא הנגס גידה מן
אכלין אנא אין כאנה שלה שאכלין שמואין שבי הנגס גידה כבי זבח ומנבין אעלי
לה פי מוצעה פי חנה מסכה טהרות וקולה אבל לא טומאת נבלות לאן כיף
מן נבלה כוא עלמה יטמא בטמא ובטמא פאן כאן שלה שביזית מן אחלי הלה
שאשיא או כאן אקל מכזית מן נבלה ואחלי הלה משלמו לביזית פהו לא ינגס פאן
הנגס לנבלה וקולי יהודה במכונס יריד בה אם כנסו ואין הלכה כר יהודה ומנמא
לם צארת הלה לא הנגס משום נבלה והנגס משום טומאת אכלין פיתוחאב פי שלה
ש אלאיל כיצרת ומאטראה ומחאתה מפרקת פי מלי טהרות לבין אחמיע שאעלי
שאכבי שלי בן קטב הלה שאתכאם קאלפי טומאת נבלה הנוגע בנבלה ונין
מפרא בנבלה לא באצאמות לא בגידים לא בקרנים ולא בטלפים חבי ינגס בזאת
לטמאה וקאלפי טומאת אכלים מכל האוכל אשר יאכל כל מיא יעלה למאכל כמיא
יכין פי מוצעה ואשתראטה באן יכון שלאיבה ישמש ואן יזבה לנבדי ואן הכין /
בבהמה טמאה לאן באוגמאע הלה שרוט לקרא הנטמא טומאת אכלין דון מאשנה

ומסכת עשה ומכה ידיו ולכלא ימלך עד עולמים מן יריד לכלא מן שלג זקק
לעקל פיה שמא פקאל אן הדא חבור חלו לא יבקי פי שלג ש׳ מן שלחס ואן כאן קד
פרק שלג מן שלחס: עור שער הצואר ר׳ יוחנן בן נורי אומר אינו חבור וחכמים
אומרין חבור על שיפשיט את כולו עור שיש עליו כזית בשר הנוגע בציב ביוצא
ממנו ובשערת שבגדו טמא הית עליו כשר חכמי זיקים מטמאין במגע אבל לא
במשא דברי ר׳ ישמעאל ר׳ עקיבה אומר לא במגע ולא במשא ומודה ר׳ עקיבה בשער
חכמי זיקים שהן בחוכין בקיסם והקיטן שהוא טמא מפני מה ר׳ עקיבה מטהר
בשער מפני שהשער מבטל: ציב כיס רקיק נשלג מן שלג מאמא יי שלג ש
שלחס ושערת שבגדו שערה פי טהר שלג מקאבלה שלחס וקיסם עול רקיק
שבה מגע ושרת פחובין מהקובה יעני אנהא תקבל בשלג ש עול ש רקיק ואלג
טהור והלבה כר׳ עקיבה וחכמים: קולת המת וקולת המוקדשין הנוגע בהן
בין נקובין ובין סתומין טמא קולת הנבלה וקולת השרץ הנוגע בהן סתומין טהור
נקבן כל שהן מטמאין במגע ומטין את במשא כל טומ הנוגע והנושא את שבא
לשלש מגע פא לשלש משא לא בא לשלש מגע לא בא לשלש משא: קולת הא כל
~~נאמאת ומא לם יאמאת אלבלה וקולת פי קולת כאמת אנהא תנגס במגע~~
~~ואלשלש כאמלה פי מגע יבין פי משא אלשלש~~ וקולת מוקדשין יכיל בה נותר מן המוקדשין
שלי הן מטמא כמת סתום ובקולת ומטין את במשא ראשו על קולת נבלה אחמא ש
שרץ פלא שומאתן משא פיה כמת יבין פי אהל כלים: ביצת השרץ המרוקמת
והורה אם נקבה כל שהוא טמאה שרץ שחציו בשר וחציו אלמה הנוגע
בבשר טמא ובאלמה שבור ר׳ עקיבה אומר הנוגע באלמה שכנגד הבשר
טמא: מוגע מרוקמת אין יכול להבחין שכל ש חיוה ואעתאה פי לאכל ש
כיצה אשר עש בסל רקמלכי בהחת אר והכון ש גרל כאתה מן ש גראב חלב
יוב בעתה לתס ובאתה טין ואו יגחיך בומלגה פהו כבר אגדיל ש שהרב ונאת
אחתי כורה שלבין קאלתלן אנהם ראוא טלב ואן נזל חיוה הכלא שמר מלבא
לא יעלה לה האוכל כוגב: האבר והבשר המדולדלין בהמה מטמאין שומאת
אכלין במקומן וצרי׳ כן בשר נשחטה הבהמה הוכשרו בזמיל לדברי ר׳ מאיר ור׳
שמעון אומר לא הוכשרו מיתה הבהמה הכשר צריך הכשר האבר מטמא משום
אבר מן החי ואינו מטמא משום אבר מן הנבלה דברי ר׳ מאיר ור׳ שמעון מטהרין:
מדולדלין מעלקת לש קבן מן שלחמה ובשרט אן קבן פי תין לא קלחס
ולא קנבר בוב וקל דברנא מרחק אן שלחלן לא קתנקה אלא בגר הכשר וקד
הקדם פי ש פרק ש האט מן הדה שמכלא אן אלא שחטב הבהמה ויצא מומה

שיפשיט את העור ואינו יכול לעשות כן אם לא

פרק שנים עשר

אחד השותט לבתן ולעבדי פטור מן התנות והמשתבע עמהם צריך שיריעם

אם אמר חוץ מן התנות פטור מן התנות אמר לו מכור לי בני מעיה שלברה

ובין בה תנות נותנן לבתן ואינו מעבד לו מן הדמים לקחן המנו במשקלנות

לבתן ומעבד לו מן הדמים: הלוה ל גבור הו בכור שהנעל של כהן מן ל בבוך

לבתן כמה גבין פי מקומה בלוה ל מלוה בו מום ~~שהשה~~ ובגעה מן ישם

שלי נא ינשם הלוה ל גבור מתנות ראשת הפ אכלתנו ענר ישם מעברה פחטת

פמוא לכר וקולב פטור מן המתנות ירול בה ל טבח לאן ל אחל ענרנת הגין עם

הטבח וכן ל מטלוב בל מתנות ולא פאן ל טבח כהן הפתברב מנה ובלטע לבנה

וקולב צריך שירעם מן ירעם חצהבה ונעיבה ויתרך ל מתנות פי חיזקם ואין

אשפרט פי אצל ל שרכה אובא נא שרכה לב מעגם פי ל מתנות בלבו באקיה

פי חיזקם פלא יחבאב ירעם נעיבה: ב שנתניר והיבה נו פרה שחטת עד

שלא נתניר פטור ומשנתניר חייב אם מפק פטור שהמוציא מחבירו עליו הראיה

ואי זה הוא זרוע מן מפרק שלארכובה עד כף שלל והוא שלנחיר וכנגדו ברגל

שוק לי יכולה אומר שוק מפרק שלארכובה עד קובך שלבהמה גי זה הוא בלהי

מפרק שלבתי ועד קצה שלברגל: זרוע טיל ל ימני וקל בזן לב מן חלרכא

ומן הבני לארכובה פי מא מקדם אן מפטלן יאכל ל כהן ל ואחל ל משתור

עור ל שאם בל סרע ובן טלי יבוא מעשרום פי בהמה דקה ול מפטל טלי

פוקה ובן טלי יפמי ענר ל גבור ל לראש ויבוא מע ל בתם ואעלם אן ל בתן מע

ל שמ לתיים ינחסב והומן גמלב מתנות כהונה ונן ל בלאוד אמ ניה לבא לשמעה

זפי לי מתנות לבני נא למיכל לישראל בתרומת ואעלם אן בלה ל מתנות בי מעהא

ל כהן אן יהבהא למן יא ומן ל שיבא לו לאה לאה בקדושה פיהא וכי בלפע לבונה

תיצא והבעל אוכל בשבי ל אשתן אלא כאוב כהונה ולא ינם לי לפע ל מתנות

ומן הגעי ל לאבח ולם ילפע מתנות כהונה לא יחרם אכל שלחם לבן ינמה שמו

נן ל שלאוד ולא יחלין השבחי מנה ל מתנות לבא יעמן עלי ל שבל פמן הגעי מן

געי ואשתראתה לא יחרם עלה אכלהא לא ל אצל ענרנת מתנות פהונה נשלב

ולם שלבהן אן יטב גר ל לאבח לא שלי אכל והלוא עבי למענע ל חכם ממן יפב

ספכרן שמן אמא מרא ל מתנות בתעיתנקא מע ל מחקיק יוחנא בזל לא אכל

ולא לאבחת לך לבפחלב ומא יב אן בעלמה קולשם מתנות כהונה אין נאכלת

אלא שלי ואין נאכלת אלא בחרל למשחה בהן נדיך שהאלבן אוכלין וקאלא ובן

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

ט חופות ולבנות מכרי לו טחופות אבל לא לבנות זכרים אבל נקבות זה
נותן לעצמו וזה נותן לעצמו: אלא אנקבב נפטר מראשית הגז ולא יב ון
אין יפעל לך בשדך וטחופות אסס ואקע עלי גר שאביך מוי כאן אחמר או
אסור או גירתמא ולא שך אין לזמה ראשית הגז אלא כאן לטה שטביש אחמר
או אסור או גירתמא מן שאלמן לקולא ג זאנך כיף מא פאנך ואנה לאעניב מן
קולא זכרים אבל לא נקבות בשר הקדושה שאבל אקל לא אסס ראשית הגז גר
ני שאמתך וכרך לא יקבש שתחור עלי לך ותאוכל הלת עגלי הבכרת פאן אלת
בעל מנת שזכרים ון שנקבות או שקבות לון שזכרים פאשה לאטחסב
אחלהמא שיול עז שאכר בלשלי יחבל עגלה שעשי שלי יולמה ראשית הגז
יפלי ראשית הגז ואעלם אן מן אזאכל טך נעאבה לון ג שלמה ראשית ה
הגז ונך קולהם אעני שחכמים השוטף את רחשו חייב ור יומי יכאלף עליה
ובלגבת כחכמים:

פרק שנים עשר

ואחדה נאזין בפני
שלוח הקן נוהג בחר ן
הבית ושלא בפני הבית בחולין אבל לא במוקדשין חומר בבכורי הלס משלוח הק ן
שכמוי הלס נוהג בחייה ובשוק במקומן ובשאינו מזומן ושלוח הקן אינו נוהג אלא
כעוף ואינו נוהג אלא בשאינו מזומן ואי זה הוא שאינו מזומן כגון אוזין וערנבין
שקנו בפרלס קנו בתוך הבית וכן יונס רוגלות פטור משלוח: יאפן הלא
במוקדשין על מא אדכר ולכן יכון הקדיש עוף בבית ופו ש מלבא קך
טאר וכבש עז מלבא ופאן ימי זה קדש וגדה רובץ על הבנים פשמא אן יבא קב
עלי שבב שאינו נוהג במוקדשין הלא הו שפרץ שלי אפרץ שמעול והו שלי יכון
ולא יכון בזה בחסב שאעלל עלי עגלת אי אלס מקדיש לבני שאינו בשוקו מצמך
שי מא קבלן פי הלא שפרק ורוגלות מנוהבת שי הורולום שמלך אנה אקבל
שתאלס פי שליאכ: עוף טמא פטור משלוח עוף טמא רובץ על ביצי עוף
טהור וטהור רובץ על ביצי עוף טמא פטור משלוח קונית זכר י שעיר מאיב
וחכמין פוטרין: קאל אלבא כי יקרן צפור וצפור יקע על עוף טהור כאנה
נקולה בל צפור טהורה וקונית אסס שחוב והלא שנוע יתלן מנה שלכור כמא
יתלן שאמתך ולבנך אפקבלוה פי לכך שתוב כאנה אלת וב יתלן אמא שלכר
מן מאיב שאנא פאומאנא אנה פטור ובלגבת כחכמים: ויקע מעמנעקב בזמן
שכנסית טנעות בקן חייב לשלח אין כנסית נשוקב בקן פטור משלוח אין שם אפר
מפרוח אחד או ביצה אחת חייב לשלח שנ ין קן מבלי מקומם בין שם אפרוחין
מפרחין או ביצים תוזרוק פטור משלוח שנ ואמס רובצת על האפרוחים או על

מסכת בכורות

הלקח עבד חמורו שנולדו והמוכר לו
את עובר על שאינו רשאי והמשתתף עמו והמקבל ממנו והנותן לו בקבלה
פטור מן הבכורה שנ׳ בישראל אבל לא באחרים הבכרים והלוים פטורין מקל
וחומר אם פטרו את שלישראל במדבר לין הוא שיפטרו את עצמן:

שלקוחה ופטר חמור תפדה בש וקתני פשר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה
וקתני לאברן ואב בכור בבהמה הטמאה תפדה ישיב לי פטר חמור אל עם
פי בהמת טמאה חכם שבכורה עיר פי שחמר ומקבל ממנו הוי אין הכהן שחמר
לבעלי ניאכלנה אתה ישראל ניעלבנה ושקבל בבית וכל מיא מגלב יכון בוממא ונוגע
בו בקבלה עכם גוי ואפמעה אין לא פרוך בין שראב שבכור שלי יבנים אוכו מקומע
או ביעה של בכור מן גוי שלי יפקיע קדושה ממנו אין קונסין אותו ופטור מן פאנב
אצל של לואב לה ושבת פי שרכה שגוי פטור מן הבכורה ואל של שרכה אין יכון
לגוי פי של בכור או פי אמה ולו גם משאר שיה מקבל ילה או רובע ובשרו אין יציל
של חיוון בעלמו אין לו מטע עלך של עצמו וחינל יכון לה גיב שופטות ויפטר מן הבכורה

ווי

הבכים מה אפרותין בע קיימה אף הבכים בע קיימה יצאו מוזרות מר
הבכים צריכין למתן אף האפרותים צריכין למתן יצאו מפרתין שלחה וחזרה
שלחה וחזרה אפילו ארבעה וחמשה פעמים חייב לשלח שנ׳ שלח תשלח
אמר הריני נוטל את בהמי ומשלח את הבכים חייב לשלח שנ׳ שלח תשלח את
האם ואת הבכים תקח לך שלח את הבכים והחזירן לקן ואחר כך חזרה באם
עליהן פטור משלח: שלח מצרר ושמצרר יקע עגל של קלטלט כגירי
פלילך לאם מן אגלש מצרר אן יטלקהא ען אלך מרה והלה של הלבה כלבא בינה:
הנוטל את על הבכים ר׳ יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכמים אומרי
משלח ואינו לוקה זה הכלל כל מצוה בלא תעשה שיש בה קנס עשרת אין חייבין
עליה: הלה מצות תעשה שנתקן לעשות קל בינא פי אלג מכות אנה מגי
מא לם יקיים מצות עשה שבה חיעל לוקה אמת אלא קיימה אינו לוקה
לאן הלבה כרבנן לבן מן חכלל של אם וקך אנהקהא שלי לא ימכנהא שטיען
ואן אטלקת פי צרב מכת מרדות מדרבנן ובעל לגך יגרכהא עשרה חגי הכבר
שאנחה ויטלקהא ניהבת עשה שבה כמא לכרנא: לא יטול אלם אם על
הבכים אפילו שהלה נבן את המצורע ומה אם מצוה קלקל שביא בגיפי
אמרה תורה למען ייטב לך ואריכת ימים קל וחומר על מצוות בחמורות
שבתורה: הלא של בלאם כלה בין לא יחלאב שרח: בריך רחמנא למיישן:

וקולה אם פטרן את שלו שרש במדבר יריד בולה כון שלנים פטרן בכורי שרש
במדבר מן הבכורה כמו גבין פ שש קל אתם הגים הא כל נגור קאנוא א
הפקיעה קדושתן שנגנים את קדושתן שנשרש במדבר דין הוא שהפקיעה את
שלעצמן פלמא יש בגלית שקולין מבכור אדם ואת יגאמב
פליקה נפטרין אינה מפטר חמור לקולה אך פלה הם אתם בבור באדם ואגבכ
הבהמה הטמאה קמלכ פל שישנו בבכור אדם ישנו בבכור בהמה טמאה ופל שאינו
בבכור אדם אינו בבכור בהמה טמאה אמא בכור בהמה טהורה פלנים שלנים
פיה מא ילנם ישכם פאחפט בלא: פרש שילנה כמין חמור וחמור שילנה כמין סום
פטור מן הבכורה שנ ופטר חמור ופטר חמור שט פעמים עד שיהא בילוד חמור
והנולד חמור ומה בין באכולה בהמה טהורה שילנה כמין בהמה טמאה חוהר
באכולה וטמאה שילנה כמין בהמה טהורה אפור באכולה שהיוצא מן הטמא
טמא והיוצא מן הטהור טהור לב טמא שבשר לב טהור מותר באכולה וזב טהור
שבשר לב טמא אפור באכולה לפי שאינו גלוון: בין ש פרה ול חמור אכלשון
פליה אעפ אנשקאק ש אטנאק ול קיון פלבלך פטור מן הבכורה אמא חמור
שילנה כמין סום אלל ושלנעון מבקארבה נלא חכי אן שנסב יקום מן שכטין מן
באלין שלנעון פבאן יקום בם באב לבלך אנה חייב בבכורה פלמעלעת אנה
פטור נע לכר איצא הלא ש פשב ש אכיר פקט לקלעא חמור שילנה כמין סום
הן שלי הו פטור לאנהא ולית מן שאן בו חלושה אמא אלא ילנה פרה כמין חמור
אלל ופיה קלושה אעני פי נוע ש חמאר לאנה יקרט בפטר רחם פאעלמע אנה
לא יקרט עד שבלב התמור כמין חמור וקולה ומה בין באכולה מעשה כחפב הקדיב
ש אלם הכלא ובין חכם ש נוע אלא אנבל פלאך נועה פי ש שבל פקאב בהמה
טהורה וכו וקולה שהיוצא מן הטמא וכו יריד בה ש אלבאן מיצאך שי ש אנשאל
עלי מא לכר ול ביך איצא אלא נבן ש אנסאן כאנה פאנה תנשל בשרט אן יתלב
ואיצל ישרב אמא רציעה מן ש הגלי בעל ש טאהם פלבלך חנאם עלי מא הבינם
נאלך כתובות: חמורן שנא בכרה וילנה שט זכרים נותן טלנ לבן זכר
ונקבה מפריש טלנ אחל לעצמו שהן חמוריו שנא בכרן וילנו שט זכרים נותן
שט טלאים לבהן זכר ונקבה או שט זכרים ונקבה נותן טלנ אחל לבהן ש
נקבות וזכר או שט זכרים ושני נקבות אין כאן לבהן כלום: קולה מפריש
טלנ אחל לעצמו יריד בה אין הלא ש זכר שלי הו שך הלי הו שלי הקלם פי אין
ש נאלה ויחגאב אן יפדיה נשה או הגאכר ואת ילמה שי ישמה אן יפדיה נשה
ויאכלה הו נפסה פלך ש שה וקל קאנוא מעבדין וכון לעצמו הוא נאלה ש

ואתעלם אתה שמור ואתעלם ב

אינה חולין לגדר

לא ינזוז לשרש ידע פטר חמור לבהן אלא אין יפדיה לכהן במיתה ואין הלכה
כר' שמעון: המפריש פדיון פטר חמור ומת ר' שמעון אומר תיבב באחריותן
מחמת מעשים שבהן וחכמים אומרים אינן חייבים באחריותן כפדיון מעשר שני העיל
ר' יהושע ובן בתירא עלפדיון פטר חמור שמת שאינן כאן לבהן כלום מת פטר חמור
ר' שמעון אומר יקבר ומותר בהנאה שלטלה וחכמים אומרים אינו נקבר
להקבר ומטלטל לבהן: חייב באחריותו הוא אין יכול חייב בקדושת טלטול של כהן
ואלא מאחת שטלטל קבל עליו של כהן פנים טובה אחר לבהן עלי מלקב ר'
שמעון מאחת יקיש בכור חמור לבכור אדם כמה נאמר שנים ופטר חמור קדם שנה וכן
וכל בכור בניך בכלל ופרט חכמים יקנסו את פרט הקל את בכור בהמה ואת בכור בהמה
הטמאה קדם לפדיה הקשתין ולא נתבר אחר והוא שעלות שחיתב והלכה כחכמים
פ' שלישי: לא רצה לפדותו עורפו בקופים מאחורין וקוברו מצות פדייה
קודמת למצות עריפה שאם לא תפדה וערפתו מצות יעילה קודמת למצות
פדייה שאם אשר לא יעלה והפדית מצות יבוש קודמת למצות חלבה בראשונה
שהיו מכבוש לשם מצות ועשיו שאין מכבוש לשם מצות אמרו מצות חלבה
קודמת למצות יבוש מצות נאולה באילון הוא קולס לפי אדם שאם לא יפדה ונמכר
בערכך: קופים של פאם שלי יפדה בה שקי צמבון שלתם וקולה קוברו לעמק
אנה אפור בהשה בעל של עריפה והלא של פעל מאכול מן שורק אחה לא יגוז ובכור
ולא כנקב אלא ירב ריק בהמה מן בהמה של קפת ופלאמה בנאה פ' שלישי לא יבוש
על מלהב מן יקול אין של יבמה לא יחל בוגה מן יקיל של יבם בנכסחת בני שם
מצות אמת אין אכנהא שם מתון או שם נואי פבאה פנג בערות ובלא בר טוי
לאן מנר מקט ענתא חרמין של ערוה בבון אכיב מאתלון ולא פהי חלאב ולא קיל
בר של מצות פיכון של חכם עלי מלא שראי מן מצות יבוש קולמת למצות חלבה
פ' בלאמון וכן בלבב:

פרק שני

111

הלוקח עובר פרתו שלנכרי, ובמוכר לו אף על פי שאינו
רשאי והמשתתף לו והמקבל ממנו והנותן לו בקבלת פטור מן הבכורה שנ
בשורך אבקנה באחריות הבהמה והלגים חייבין לא נפטרו מבכור בהמת טהורה
לא נפטרו אלא מפדיון הבן ומפטר חמור: הלוה להלבה כלבא בוה מן שאמר
שלי הקלס שרחבא פ' של פרק שאול ואין פאן של כהן הו שלי יאמר של בכור לבנך
לעמה אין יקריבה ויאכלה בקדשה עלי שרוטה של מהקלס ביאתא פ' כאמת זבחים
ושלי אונב אין יקלס של הפקה פ' פטר חמור הקל פטר בהמת טהורה לאן של כלאם פטר
קונל פקדמה וחנא שלי נרץ של מפכתא של אוכל לעמלה: כל הקדשים שקדם

מום קבוע להקדש ונפלו חייבין בבכורה ובמתנות ויוצאין לחולין להגיז ולהעבד
ולגלן וחלבן מותר לאחר פדיון והשוחטן בתוך פטור (אינן עושין תמורה ואם
מתו יפלו חוץ מן הבכור ומן המעשר: מום קבוע כאנקטיא עצו ואבעבועות
ומום עובר כל חזאז ושבור ושכוע וכל כסר שלי ימכן אנבארה וסגבן
שמומין להאי פי הלה שמסבתא וקולה לאחר פדיון אמאן לבני פדיון פרי
אפורין בגזה ועבודה וולדן וחלבן אפור ולגלן שלי ולגן קבל פדיה יפה
ויצא לחולין והשוחטן בתוך פטור ולו קולס שיפלו מאן אינן ראויין לבוא בפנים
כמאן דבין פי אכר זבחים וכלגן קולה (אינן עושין תמורה ולו קולס שיפלו לאן
קדושתן אנמאת תי קדושת דמים לא קדושת הגוף מן אגב שמום שמתקדש לגבי
להקדש פעיבתא לא יצלח לבני המזבח לבן גמעתא שגבי בת גמים ויקריב
מן אגב הלא אם מתו יפלו באגב שמום לאחת קדושת דמים שבאת קדושת בדק
הבית אמאת קדשי מזבח שגבי מאוכל לעלה לקרבן בעל שהקדש אם מתו יקברו
כמאן דמיבין וקולה חוץ מן הבכור ומן המעשר לאן הלדין (אין קלס מום קבוע להקדש
ויכון לגלן בא יולד שבכור ומום פאן קדושת חלה עליה (אין יוצאין לחולין
להגיז ולהעבד: בשקדם הקדש אתמומין אומום עובר להקדש (ואחר
מיכאן ולגלן בהן מום קבוע ונפלו פטורין מן הבכורה ומן המתנות (אינן יוצאין
לחולין להגיז ולהעבד וולדן וחלבן אפור לאחר פדיון והשחטן בתוך פטור (עושין
תמורה ואם מתו יקברו: קאלפי פסול המוקדשין וכי יבא בו מום וכן בשעיר
נאכל הט וכו יחלל כזבחי וכאיל חוה צבי (איל פטורין מן הבכורה ומן המתנות
אף פסולי המוקדשין פטורין מן הבכורה ומן המתנות וכגלן פסולי המוקדשין מעשה
קדשי מזבח אפורין בגזה ועבודה ולו לאחר פדיון (אנמא יחלל שאסתפאת בהן
בעל שלבח וקולה וולדן אפור בשרט מן המעבר קבל שפדיה ואגלה בעל שפדיה
אמאת אם נתעברה אחר פדיון הולד חולין והשחטן בתוך פטור ולו לבני פדיון
לאן אינן ראויין לבוא בפנים וקולה ועושין תמורה ולו לאחר שיפלו ואגלן שתמורה
לא תקרב (אנמאת חמאה מן המות אעני אנה תגרך לון אכל חגי בהמות מגלן ש
חטאות שימותן כמאן דבין אמאת תמורה שקולס פדיון פבי תקרב מפלבאת כמאת
כהן פי מסכת תמורה: המקבל צאן ברזל מן הגוי ולדות פטורין ולגי ולדות חייבין
העמידו ולדות תחת אמותיהן ולגי ולדות פטורין ולגי ולדות חייבין רבן שמעון
בן גמליאל אומר אפילו עד עשרה דורות פטורין שאחריותן עליהן: קל עלמך
מן מעט צאן ברזל אלבאהא אעני מן לא יכון עלי שגי כמאת (אנמא לא רבה
והו יטלב ראם מאתה נאמל לא ינקץ אבדאת והלא נאיז מעשגי כמאת הבין פי מסכת

פאלא טלבת שלני ולא יצ ענרה מאלת פהו יאכל ל בהמה שלי זפעלה מן נחלה
מאלה אל כאן אצלבא לה נעזרת יל בני באמצא וכל יל בני באמצא פטור מן הבכ
הבכורה פלגלך אולאד הלה ל בהמת שלי לבני פיהא הצעלך פטורין מן הבכורה
ור שמעון יקול אנה הצעלך עלי ש אנשאל ואנשאל ש אנשאל לאן אחריתהן עליהא נשל
כל מא ינכב מנהא ואין בלבה כרב שמעון בן גמליא: רחלן שילדה כמין עז ועז
שילדה כמין רחל פטור מן הבכורה ואם יש בו מקצת מימין חייב: ועלי אין כל ואחד
מן האלין שנעון חייב נבכורה לבן אלא ולד נוע שבה נוע אכר פטור לקולה אך
בכור שור על שיבא הוא שור ובכורו שור ומקצת מימין בעזך שעכל חבי יסבין
לכם ל נאטי אנה מן ל נוע ל פלאני: רחלן שלא בכרה וילדה שני זכרים ונקבה
שני כאשיהם כאחבלי יומי תבעלה אומר שניהם לבבן שני הזכרים לי ותכמים
אומרים אי אפשר אלא אחד מן ואחד לבבן ר טרפון אומר כבן בורר לו אחריה
ר עקיבה אומר משמעין ביניהן והשני ירעה על שיסתאב וחייב במתנות ר
ר עקיבה אומר משמעין ביניהן והשני ירעה על שיסתאב וחייב במתנות ר
יומי פוטר מת אחד מהן ר טרפון אומר יתלקו ר עקיבה אומר המוציא מחברו
עלי הראיה זכר ונקבה אין כאן לבבן כלום: אי אפשר יולדן אנה לא יהי
אין הכרע שני ראשים כאחת בל ואחד יקלס ולקולי עקיבה משמעין ביניהן
נם הן מן מעני ל קלקלי ויכון מתכול מן שומה ושמיני ואטאת הן מן שמן אעני
מן מעני ל שמן ודמה לך אנה יאכל ל כהן ל בעל ואכל ל שיכאני ל שמיני פלא
ביעמא ער ל גדלה אן ישנם יאכל ל אגנול לאן המוציא מחבירו עלי הראיה והן
קולהם כבן כוטל כאשו ואת משמעין ביניהן הנן מאי משמעין ביניהן שמעין ביניהן
ביניהן ונלקם ל פאני מתנות מאה נשאר אם בכור הוא כולו לבבן ואם אינו בכור
במתנות לבבן ור יומי יקול מנר נסתאב כאנה ועל יד כהן ונתן אותן לשנם שלי
לא בלע מה מתנות כמת הקלס פי עאשר תנטן והלבה כר עקיבה פי ל כ:
שתי רחלן שלא בכרו וילדו שני זכרים שניהם לבבן זכר ונקבה הזכר לבבן
שני זכרים ונקבה אחד לו ואחד לבבן ר טרפון אומר כהן בורר לו אחריהם
ר עקיבה אומר משמעין ביניהן והשני ירעה על שיסתאב וחייב במתנות ר
יומי פוטר מת אחד מהן ר טרפון אומר יתלקו ר עקיבה אומר המוציא מחברו
עלי הראיה שהן נקבות וזכר אין שני זכרים ושתי נקבות אין כאן לבבן כלום:
ל כלאם פי הדה מקבל ל כלאם פי שלי קבלהא ומעלהם מן מנר בל שהן נקבות
נקול כל ואחדה ילדה נקבה נסחלה ולגלך אין לבבן כלום ונלבה כר עקיבה:
אחת בכרה ואחת שלא בכרה וילדו שני זכרים אחד לו ואחד לבבן ר טרפון אומר
כהן בורר לו אחריהם ר עקיבה אומר משמעין ביניהן והשני ירעה על שיסתאב

ורבי [illegible] במתניתא' יום פטור שהיה ר' יוסי אומר לא שחלפו ביה כדי

פטור מן המתנות ר' מאיר מחייב אף אחד מהן ר' טרפון אומר יחלוקו

עקיבא אומר המוציא מחברו עליו הראיה זכר ונקבה אין כאן לבבן כלום

אמתניתא דקתני ר' עקיבא ור' טרפון פי' שהלבה שאוכל והיה שהוא

מרחל אחת אומרת פי' להלבה שבאנה שהיו אפרים שמולידין להלבה אשכאין

מן שהיו רחלות כאן יקום בה כאן מן שאכל ולא אכבר הן שלי ולא ותלה ויאכלה

שכן ולא יפלוג ר' עקיבא פי' לעולם פאעלמא אמה ולא פי הלדא אינא יקולבמוניה

מחבירו עליו הראיה ולפם לבבן אלא אישעפהא הוא אמתניתא שהלבה שהולדו

שהיו אפרים אחת נקבה ואחת שלו נקבה כאן יקום בה באת מן שלי לא

נקבה הוי שהיו ולדות שהיו שניר שהמל לאן כלוך הן שמעלוס ואן פי הלדא לא יפלוג

ר' טרפון פאעלמונא אן ולא פי הלדא יקולו טרפון כאן בורד לנו אחת ביפה וקולה

ר' מאיר מחייב יהיו בה מן ולא ר' מאיר צאיבה מא ילפם שמתניתא לפתח בבור

על הלה שהיה אמא פתח מעשר פטור מן המתניתא ואחילנו ר' מאיר ו

הלבה וקד קקלם אן הלבה כי עקיבא פי שנאיע יוצא לופן ובנא אחרין

ר' טרפון אומר יהיו על שיתחאבו ויאכלו במומן לבעלים ר' עקיבא אומר שהן

אינן בבור הראשון מפני שאינו פטור רחם והשני משום שקלמו אחרי

יוצא לופן הן אין ישוק כאן צריך שנאין מוכח ויפלוג אי לא

בא מוחה אלא שהלבה והאלה ואשרפה על שהולדה הלבה כדי עקיבא

פרק שלישי

הלוקח בהמה מן הגוי ואין ילוע אם נכרה אם

לא נכרה ר' ישמעאל אומר עז בת שנתה ושתי לבבן מיכאן ואילך פתח רחל

בת שבעים ושתי לבבן מיכאן ואילך פתח פרה וחמור בני שנה ושתי לבבן מיכאן

ואילך פתח אמר לו ר' עקיבא אתה בוער בלבל הבהמה נתנו רשות בידיך

אלא אמרו פימן בוער בבהמה דקה טינוף ובנמה שלה ובאשה שפתר ושלה

זה הכלל כל שילוע שבכרה אין כאן לבבן כלום וכל שלא בכרה הרי זה לבבן

ואם פתח יאכל במומו לבעלים ר' ישמעאל בן יעקב אומר בהמה נמה שמעברה

תדיר כלם הרי זו נקבה ונטורה מן הכבולה טינוף מורגה ושקצי בה

הוא אין בפיקט שיהי יקול רעאה שבהאים אין בלדת תמל כאן לנבה פתל ואן לם יכן

פיה שכל ראסה וקאלת אין טנוף פחוב משלשים יום והלדת שלשי בפיקט ואנא

שטנוף צדיך להיאוהו לנועך חכם ותיגל מבטר מן הכבורה ויפלוג מן פשל

הוא שעשה ולא עשה לאחר מיתה ויכוון את נפשו לחזור מהטעות ויעשה כן
שנה והוא שלי יקטמי שפתי ושרת שפעה חדרת לם ומאת קטעה לם והלה
שקטעה לא קנים בונה מן שונה לאחרא עמקת עיא ואמא הקטן נעלם אנהא
נתברך מן הכבודה והלבה כר שיעזר בן יעקב זכר עקיבה: רבן שמעון
בן גמליאל אומר הלוקח בהמה מעיקה מן הגוי אינו חושש שמא בנה שלאחריה
היה נכנס לתוך עדרו וילדה את המכורת מעיקות ואת שאינן מכורות אינו
חושש שמא בנה שלזו בא לו אצלזו או שמא בנה שלזו בא לו אצלזו: שקולין
אונס אחר אלו ושוגג אחת מרובה פיחמל עליהן מן הבהמה הוא הלא שלי גר שם
ושלי גדל עגלה אינו בבור ולקטן שגנבו אונס אלא לכל לקטין שלא נעשו וכאן בזה
מכורות ושאינן מכורות וזכר שמכורות נקבות ושאינן מכורות
מעיקות זכרים אינו חושש אינך שאמר בה עכשו כאן עגל שלזה ושלזה לם
שקטין הן שלזה ושלזה זכרים בין חמל שאמר עגל אחד ולדה והלבה כרבן שמעון
בן גמליאל: ר יוסי בן משולם אומר השוחט את הבכור עושה מקום בקופיס
מיכאן ומיכאן ופולש את השער ובולבל שלא יזיזנו ממקומו וכן הפולש את השער
לראות מקום כמוס: קיטל אלבה לא תגוז בבור צאנך ופולש לאו היינו גוזז ולא
יגוז נקבה בכל אנץ בול וקולה הוא בקפיס תקלירה לקוסים וכלא בין שלמעד
וקולה וכן הפולש ולו לבהמה יגוז לא אין יפלוש לגרעות המוס לבן יגיכר
מיקטל בה טוף כמאת לכר וכלא פי יום טוב פי מאיר שלבאיח נתיז ונץ שלמעד
כנגדו ביום טוב מוכר לאחת עיקי דבר מגדלנו כאחרי יל אעבר אין שם מן שאן שלי
טוף אין יזאל הכלא אמא שטיר שלי מן שאנה אין יגקר כמא קיטלא נעך היו
אורחית פלא יגוז נקר עקיפי שלעיד עגל מא ידבח ואת לכרה בלא ואן כאן
שם הלא גדי שמכבדא אלא לבון אכבר שלשם יגוזנו עליה ובלבה כלי יוסי
בן משולם: שער בבור בעלמוס שנשר והניחו בחלון ואחר כך שחטו עקבה
בן מהבלגם מגיד וחכמים אוסרין דברי ר יהודה אמ ר יוסי לא בזה הגיד עקבה
אלא בשער בבור בעלמוס שנשר והניחו בחלון ואחר כך מת בזה עקבה
בן מהבלגם מגיד וחכמים אוסרין הרמר המלוכלך בבבור אחר שבוש נראה
עמהן מן הגוזז מוכר ואת שאינו נראה מן הבבית אסור: אין לוקחין
מא אצלך ולך אין שלך חרס ג צאן שבבור ולא אם יוכלו מנקה שלא ולא
מיבא כמא מיבן אין כאן קמים קרב ואין כאן בעלמוס יאלבהמתו לקול אלבה שהא
בשנה פאלא נפל בן מוס תרס שאין מקריבין בזה לא יפדה ולא
ידמה פאלא לבה תלבה שאמקריבא בם צאן שלי יכון עלבה אמא שלי מקט

מנה והו חיקבל שלבן פקאלבר יבוזה אן עקביה מהיר אוכן בעד דבחה ול
חכמים יבקונה עלי חרמאן ולא בעד שלבח פאנה אסור בהנאה ולי יומי יקול
ולא ש חכמים יחלפון פאסתבעאבה בעד שלבח לאנה מא חכם אלא בזרה שמא
ישחטה אוכן והוקל לדבחה ולא יזבחה ואנמא אכתלפוא אלא מאכין חכם שלך
שען שלי סקט מנה והו חי בעד שמות חכמי אוסרין בזרה שמא ישחטה אוכן מש
לי סתנפע בכל מא יסקט מנה בעד מוכה ועקביה מהיר וקטוע שלבבה אין ש
אכתלפוא לאחר שתיטת אמא לאחר מיתה אפילו עקביה אוסר וקולה אסר
שהוא נראה עם הנזה מוכה ידיל בה בעד שלבח ושאינו נראה עם הנזה פנוע
שרי וחכמה אין יכון אסור בהנאה ולא בעד שלבח עלי מלבב שחכמים קאלוא
היכי דאמי שאינו נראה עמו כל שאינקרו בפוך כלפי ראשו והלבה כחכמי:

פרק רביעי

עד כמה ישרש חייבין שטפל בבהמה לקרי
שמע"ם יום וכנסה חמשים יום ר' יומי אומר בזקה ששה חדשים אמר לו כה
בהוך זמן זה תנהו ש הרי זה לא יהנו לו ואם היה בעלמום ואמר לו הן ש שאלנו
מוכר וכשעת המקדש אם היה חמים ואמר לו הן ש שאקריבנו מוכר הבכר
מאכל שנה בשנה בין חמים בין בעלמום שנ' לפני ... שבוך תאכלנו שנה בשנה:

לוקין שלשתפות בה וישתעבוד בקרבנה ולכך אין מוכיע מתנות כהונה
לא יניז אין קרבן לבעלים אלא עד שהיה שלשים יום שקרב מן אלבה כמא
קרבן שלשת גדלים שעשאת וקד שרחנא קולה תעלי למשחה בהם לשונה
פלכך לא יפעל בה שיוכ פיה שוב ולא כלבה אלא אמורא מפרוה שמון פאן
אריאל שהן לוכלם כלך שקיל לים הל עלי שנאם לפעל שמתנות לא יסמע מנה
ונז שבריקאבהים וכלוים העשוים המסיעים בהוך הרעים ובבית הגרנות
ובבית המטבחיים אין נותנין להם הרומה ומעשרות בשכר ואם עשו כן חלל
ועלהם בכתוב אומ שחקם בריתי הלוי אמר ר' יוסי בראוכה פלבלאל שאבל אם אמרו לו
כהן בהוך זמן זה תנהו ש הרי זה לא יתנו לו אלא אין טלבה מנה והו בעלמום
[illegible]
לא את והקרב [illegible] פלהוך שהבא בעלמום שמתנות לבהן ולא כהן שלא יעשה לא
בלא תעשה ושאמרה שלשים יום בזקה וחמשים בנסה קולה תשתכך ומעך
לא בחרי וכעלה כן תעשה לשורך לצאנך ונז שקרה פי בכור תלם מבן חומש
ותעלה בקדלם וקל שלמות אין נפסלין עד שיעלו על חלל חב
ואקל מא יכון בין חב וחב חמשים יום מן פסח לעצרת פעלה לשלמי נזקה

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

שלשים יום ובנסה חמשים ולי יום יקוץ לקה טפולה מרובה מפני שעתיד יקוץ
פלגלך יחפאב יט עמהא חכי הקוי אחמאנא עלי שלטתין ואין הלבה כי יום ואלא
נולד לן מום בתוך שנתו רשאי לקיימו פל שנים עשר חודש לאחר שנתו אינו רשאי
לקימו אלא עד שלשים יום: קולה לאחר שנתו לא ימכן לנלך עלי שאבאחה אלא
בזמן שיתין ביה בממדק קיים שלי תכם אלבכור אן יבקי חתי יאכל במומו לבעלים:
בשוחט את הבכור ומראה את מומו ר יהודה מתיר ר מאיר אומר הוא הדין
ושוחט שלא על פי מומחה אסור: שלא מנמעין אן אלא זבח במום שנתן
בעין אינה נא יערץ עלי שמומחה בעל שלבח לאן פלגלך שמומין פלהביר בשוחט
ואנמא אחפלנא מהמא פי מומין שבתוך אעין פי בקיה שמל שגי נא פלגביר ר
יהודה יקול אלו ולא פלגביר יגטרהא שמומחה בעל שלבח ור מאיר יקול נזקין
מומין שבשאר בטן אבל מומין שבעין והלבה כר מאיר ואעלם אן מעני
מומחה מוזפי אעין אן יכון פלגלך קד אמתחן ואעלם אן מעני מומחה ביה
בגיר נפסה פאן כאן שלי אעלם אה ואמתחנה ביה לין פהו יקסמי מומחה ביה
לין ואן כאן שהר עלמה עלי נמהור שנאם לון אן יזכיה ביה לין פהו יקסמי
מומחה לרבים ונפס בבן ביתדין קד זכוה יגוז לה אן יגיר בכורות בלחוץ
יאכל לה ביהלין בגלך ויקולון נה אן יגיר בכורות בעומן בביאן וקד ביע פי
חול מעהדין אן נה יקסמי ביה לין באטנאק אנלך ממוך פארץ ישרש סוי כאן
ממוך מפי סמוך או באנמאעב בני ארץ ישרש עלי בקלימה ראש ישיבה נאן בני
ארץ ישנש הם שלשין יקסמוא קהל ואנלבה ממאבס כל בקבל ולא פאנות עשרה
נפרי ולא יגבה נאן מואבס פי חוצה לארץ פאיז ביע פי בוריות ולא יפוד ושות
ריש נא ג פי הכך בבורות כאצה נא נחגאב פי גלך רשות ישיבת ארץ ישרש
כאיז גבין פי שפוד פאלא מיז ממשלת חומחה פי הכך בכור אן נאיב מומו
פאעלם אן שק בה מומחה שנשנשות ביהלין לראיב בכור: מי שאין לו
מומחה ורצה את הבכור ונשחט על פי הרי זה יקבר וישלם מביתו לין את הלין
זכה את החייב וחייב את הזכאי שמא את הטהור טבר את הטמא מה שעשו
עשוי וישלם מביתו ואם בית חומחה ביהלין פטור מלשלם מעשה בפרת שנטל
האוס שלה והאכילה ר טרפון לבבים ובא מעשה לפני תכמים והתירון אמרו
הזולרום הרופא אין פרה וחזירה ויצאין מאלבם נעריה עד שיחזקבין את האוס
שלה באבנ שלא בגל אמר ר טרפון הלבה לה חמורך טרפון אמ לו ר עקיבה
מלשלם: אולמא אבין אן שלא ישבון מפני בי אחד שיאין אמא פי

ירושלמי מסכת בכורים פרק ראשון הלכה ב עד הלכה ג עד הלכה ד עד הלכה ה עד הלכה ו עד הלכה ז עד הלכה ח עד הלכה ט עד הלכה י עד הלכה יא עד הלכה יב עד הלכה יג עד הלכה יד עד הלכה טו עד הלכה טז עד הלכה יז עד הלכה יח עד הלכה יט עד הלכה כ עד הלכה כא עד הלכה כב עד הלכה כג עד הלכה כד עד הלכה כה עד הלכה כו עד הלכה כז עד הלכה כח עד הלכה כט עד הלכה ל עד הלכה לא עד הלכה לב עד הלכה לג עד הלכה לד עד הלכה לה עד הלכה לו עד הלכה לז עד הלכה לח עד הלכה לט עד הלכה מ עד הלכה מא עד הלכה מב עד הלכה מג עד הלכה מד עד הלכה מה עד הלכה מו עד הלכה מז עד הלכה מח עד הלכה מט עד הלכה נ עד הלכה נא עד הלכה נב עד הלכה נג עד הלכה נד עד הלכה נה עד הלכה נו עד הלכה נז עד הלכה נח עד הלכה נט עד הלכה ס עד הלכה סא עד הלכה סב עד הלכה סג עד הלכה סד עד הלכה סה עד הלכה סו עד הלכה סז עד הלכה סח עד הלכה סט עד הלכה ע עד הלכה עא עד הלכה עב עד הלכה עג עד הלכה עד עד הלכה עה עד הלכה עו עד הלכה עז עד הלכה עח עד הלכה עט עד הלכה פ עד הלכה פא עד הלכה פב עד הלכה פג עד הלכה פד עד הלכה פה עד הלכה פו עד הלכה פז עד הלכה פח עד הלכה פט עד הלכה צ עד הלכה צא עד הלכה צב עד הלכה צג עד הלכה צד עד הלכה צה עד הלכה צו עד הלכה צז עד הלכה צח עד הלכה צט עד הלכה ק עד הלכה קא עד הלכה קב עד הלכה קג עד הלכה קד עד הלכה קה עד הלכה קו עד הלכה קז עד הלכה קח עד הלכה קט עד הלכה קי עד הלכה קיא עד הלכה קיב עד הלכה קיג עד הלכה קיד עד הלכה קטו עד הלכה קטז עד הלכה קיז עד הלכה קיח עד הלכה קיט עד הלכה קכ עד הלכה קכא עד הלכה קכב עד הלכה קכג עד הלכה קכד עד הלכה קכה עד הלכה קכו עד הלכה קכז עד הלכה קכח עד הלכה קכט עד הלכה קל עד הלכה קלא עד הלכה קלב עד הלכה קלג עד הלכה קלד עד הלכה קלה עד הלכה קלו עד הלכה קלז עד הלכה קלח עד הלכה קלט עד הלכה קמ עד הלכה קמא עד הלכה קמב עד הלכה קמג עד הלכה קמד עד הלכה קמה עד הלכה קמו עד הלכה קמז עד הלכה קמח עד הלכה קמט עד הלכה קנ עד הלכה קנא עד הלכה קנב עד הלכה קנג עד הלכה קנד עד הלכה קנה עד הלכה קנו עד הלכה קנז עד הלכה קנח עד הלכה קנט עד הלכה קס עד הלכה קסא עד הלכה קסב עד הלכה קסג עד הלכה קסד עד הלכה קסה עד הלכה קסו עד הלכה קסז עד הלכה קסח עד הלכה קסט עד הלכה קע עד הלכה קעא עד הלכה קעב עד הלכה קעג עד הלכה קעד עד הלכה קעה עד הלכה קעו עד הלכה קעז עד הלכה קעח עד הלכה קעט עד הלכה קפ עד הלכה קפא עד הלכה קפב עד הלכה קפג עד הלכה קפד עד הלכה קפה עד הלכה קפו עד הלכה קפז עד הלכה קפח עד הלכה קפט עד הלכה קצ עד הלכה קצא עד הלכה קצב עד הלכה קצג עד הלכה קצד עד הלכה קצה עד הלכה קצו עד הלכה קצז עד הלכה קצח עד הלכה קצ

שמנקול של מנציץ וכלך אין נפלי לכך שנשך או לא יכון עלמה והלא יקחנו בה
טעה בדבר משנה ולא קחנו אין נעלם פי אמר קיחתם וכלך בא יכון שאמר מאכין
אנה כמה קיאל נבן יכון שעמל עלי כלאחה והלא קפמי טעה בשקול בסעה והלו
כאן קבל הלוין שבעלמול אמאת פי זמאננת הלא פקלמא ומכון לכך אל הלא שלי יפלי
בשי אין ונל פי מא הלין פי שלמוד כלאחה פיה טועה בדבר משנה ואין לם יובר
כלאחה וכאן קיאחה סיה פאיב בחקב של קיאחקב של שרעית ואין כאן יקונה כאין
מא אחקבי בה פנים יקדר אין יקבלת עליה של נעל אל קיאחה מאכון ושל אעבל שעניה
אין כל טועה בדבר משנה חוזר הלין ולא יעמה נרם ראחמא כאן שמחקבי מן כאן
ולו לם יכון פי לכך של שי של אנבאחי מקבל פלפי לי טרפון פי כולב שפרה אנהא
טרפה והאכולה בפקואחה לבעבים פהו פטור מלשלם לאחה טעה בדבר משנה
אל לם יכן יעלם אין הלה לסבב מן נאלה שטרפות אעני שבי יקטע מן הריאם
שלה שיית ולו לם יכן מומחה והוקולקם חלא ועול קאמ לה חזית לטעה בדבר
משנה יקב ועול אינמי בשקול הלעה טעית מומחה לביתלין אחה ואעלם אין
אלא כאן של מחקבי נאלטא בשקול הטעה ולא נשא ונתן ביד ולא פחזקלך של שי
תבי לא יכון רועה פלא יעמה נרם כל חוזר הלין פאין נשא ונתן ביד או אחקבי
פי שי אין יקבלך והלא מקבל אין נעלם שיית או יחרמה ומקבלי לכך ויכפר צאחב ש
ואל מאנה פבי לכך יקע שהקמים בין של חכמים אין כאן של חאכם מומחה ונעל
רשות ולו לם ירצי בה של כיצמין או לם שמקבלי באכביאריה או כאן
מומחק ואינן נועל רשות לבן ריצית בה של כיצוס או של מקבלי פלא יעמה
נרם בל נקול מה שנשתה עשוי אין כאן פחזק שלי אין יחזור הלין פימא יכון רועה
פאין כאן מומחה ואינו נועל רשות ולא ריצית בה של כיצמין או נר מומחה לב
ריצית בה של כיצמין כאן קיאלנא לבדון לן לין בורית לבנה נעל עלמא חשבריעת
פהחלין של חאכמין בימא שלבין נקול פיבמא מה שנשתה עשוי ושלם מביכו יעמא
שאינו מומחה ולם יד ריצית בה של כיצוס פהו אנם ולם פית כלאחה בל לינו אי ש
לין כאסא ותכמה פי של שי שלי שמא ונתן ביד חכם של אנם דפי קבלתך שלי ובאי ימא
בעיר חק ריצית הו אנם וינרם שכל ולם יבך פי שקבלתם אנא שאינו מומחה
ונעל רשות פהלא נאונה לבי בה אל לא יכן ביבלין רשות עיר מומחה פאין פעל
פלך עיל מפיל כאחמא בל לכך של ביבלין אחקם נועל אשרית ומקים מצבב בישם
כמא הבין פי נאר פהדרין קובקי עלינא אין אבין מן הו שלי יכן רשות ונמן נבש
אין יכן רשות פפילה לכך פאיקול אין שלי יכן רשות הן ראש בעל של מיקל
פי בבל נלם אין שרשות אין יכון עאלמא וראש ישיבה שמקלם פי אכך ישלם ואין

שרוטה אין יכול מבחוץ כי עלה שריעה בית חבי עד יוכל אותי מנה בונה כי ארץ
ישראל וקרקעה קדושה מאין כאן בזמן שחאכם נקיט רשות שיבת ארץ ישראל
מבלעך שמות התורה כי ארץ ישראל ולא הפירה בחוצה לארץ אין כאן
נקיט רשות אשה בעלת עלי הפירה כי כל מוצאי ארץ ישראל וכי חוצה לארץ
לאין חכם ראשו בעלת עלי נמיע ישראל בחכם שמטמין שקאמרי שנאמר וכלה
ממאכל אלמנה שבט קאמרא לא יפור שבט מיהודה אלא ראשי בעלות שבטים
אלא ישראל בשבט יעני בשקהלי ושבטי אלא לאו ראשי עלמה בי
נשבה וקרקעה בחוצה לארץ אבל מוצאי מקום אחת ישיבת ארץ ישראל כי עלמיה
לקולא ומחוקק מבין רגליו אחת שבין שלי ימחוקק כפי ולדבה אחת מן בעזאל
או מן ארץ ישראל והו שלי פירה שרשותה שבין מן הגמילי חכמים שורת
שמשהור בשלין כאחת יבין מן נמר הוריות פאין כאן משארך כי נמעבה שמחוור
ובה קולה כי מפכתא מן שמסכתות ומפי אחת שמאמרה מן קלף שמפכתא
נחוב עלבא שמאחב פגלא יצלח אין יקלס בעירו ויולן לה בלעך פחפי אחת
אולן לה כאן נוטל רשות ואין כאן פאיך כי שעלם מן חיבת נאוב שמאחב מפי אחת
מיל כי נמיע שמחוור פהו יצלח ניקלס ראשו ישיבה ומעני ראשו ישיבה אין עמיד
ישיבה חיבת אחת מלניחכם וילדים ויפני פאין כאן שלי נתן לו רשות פאין יתן כאן
שיבה הו ראשו נעלם פהו יפני ויעלם כי נמיע של ארץ ואין כאן שלי נתן לו רשות
שיבה בית לין של ארץ ישראל כיפני ויעלם כי כל מוצאי מן ארץ ישראל ויהין
לין קלסוף ולא בחוצה שארץ נאחת בינה כי אנשי סנהדרין ונשי שחחור אי זקנים
בגמיל תכמים שמשותלם אומרי דבר הלבה ואומר לאחי הלבה לאחיניב אי נאפשבה
באחרים אי בכוונה תלאחולא בריש מציבתא ואיתך אין יכלתך כי נמיע בלה שמעאני
שלי זמנהבת כאחי הלא הלה שאחמיאת שמשבורה כי שאמס ושל עריאת שלין
ימנין אקואמס בראש ישיבה ואכרון אב בית לין ופרקון בין ראש ישיבת ובין
ראש ישיבה שנעלה נעמס ויכתבון לאקואמס לא יבצרוכם בראש ישיבה או בשאה
מן שאחמיא לאן הלה אשיא כי פטומי שמא בעזמא ופרי מוני שאלקאב שנעלה
וקל ראיתי כי ארץ ישראל אקואמא יפסחוא חברים ופי מוא שיצא אכרי מן יפחמי
נראש ישיבה ואפשט בר בי רב לחל יומא לעבה ונתן לא נפלגא כי שאחמיא בל
כי שמעאני וקל בינך לך אין שמקלס בש מעני הו שלי ימבחן כפי ולפני לה רשות
עלי קלל מערפבה נאחבא שלי ארץ שבלעה קולה בריז יקבר וישלם מביז
לאה בר מומחה והלא שלי אם הפקאה קל ריני בפקולה ושלשי שלי אפני כי ה
קל פאה ושל מבין כית של רבע פחנמא מן ישראל כאחא אשלעא נעבפס קאלעא משלם

רביע לקיה ומחצה לנסה ובעלמא לעולם פי לעך למא אפסד עליה פי שלקה
קדרא ירקרק ירוס רבע מא יסוי ולמא אפסד עליה פי שנסה קדרא כגריא
ירוס נצלמא יסוי ולם נשמה אן ירוס קדר מא אפסד עלי נהה ש תקנה ר"ג
לא ירבון שנסם בהמה לקה בארץ ישרש לאן לעך מכרוב נאע עלמא אן אכל
שנצב פנסף פי לחום בלא אפסד בלחה תקלקל עלי בעלה בהמה לבוה
תקבל בהמה בארץ ישרש: התם לשכרו להיות רואה בכורות אין שוחטין
עליו אלא אם כן היה מומחה כחכמים להיות בקי בטרפות
ורבאה אסרוק בבהמה לקה ושתה בנסה בין בעלמו בין בעל מום: רקבות
לה לאכל שאורה פי הלמים ובעל מום כולא יקלס ויקלא אן בלא ש בכורה
הלמים הן ואנמא קאל אן בלא מום מן אגל ש אורה שלי יאכל וכלך אינצא לש
ילן לה פי אכל שאורה עד מרה ואחלה עלי בלא ש שכיך לנא יקאל אינצא אן
בלא מום ואנמא קאל פיה אנה הלמים לנקי עגלה חבי יחלב פיה עיב אכר וילפע
לא עליה אורה נאעה פלעך לא יאכל אורה נאעה עליה נאסא ואן בלא ש להנה
יבין לך אן כון ש לבאחין יקבלון באורה מעלמה אן כאן ש לביה טבור ואן כאן טיפן
פלא יאכל אורה מכלוג [illegible] לא יקרבה יפעל כחכמה אלא מן לא עלם לה
ואנמא מוגב ש שרע אן יקבל לון אורה או יאכל ש אורה עלי כלמא יקבל כאן
נקלה או טרפה או כשר חבי לא יבוא לאי חשל כמא רגב ש חכמים פי ש בכורו:
הנוט ל שכרו לדון לינו בטלם להעיד עדותן בטלה להיות בקלקל מימיו מי מערה
ואקרו אכר מקלה אם היה כהן מטמא הו מתרומתן מאכילו ומשקה הן ומכו ואם
היה זקן מרכיבו על החמור ונוקן לן שכרו כפועל: מי מערה לא יגוז מנה
ש קדוש אלא מן מים חיים פקאל אן לעך ש מא כאנה מי מערה ולעך ש אכר כאנה
אכר מקלה אעני רמאל ש פרק לא רמאל ש פרק ומעני ש קדוש רמי רמאל
ש פרה פי ש מא והלמי הן שלי לא יגוז אן יפעל באורה ואן פעל נפסל ולה גוז
אן ינסה עליה מן מי חטאת ואלא אכל שליין ש אורה מן ש כיסמין נמי לא משקה
ואכל קדר מא יעטלוה מן שלה בלא זיאלה ויכון לעך ש אכר בין מקלה אן יכון
מאשעיל יכלס פי נעלה נהארה בלרקמין פלה פעטל מעהם רבע ש נבאר

או יהב או ולש לה

אין אחד מהם נאמן להעיד שזו תרומה שזו מעשר מן הכרי וקולא כמעשר שני
קאמרינן כמעשר בטל שלאחותה מעכבת ואינן חבין הלא של קול ומעשה אינו מצוי אלא
ממעשר פיה אקאולי ניר מקטרה בל נא הועד ברין אצלנו ולכך אין קרי יכון אמסן
מקבלי פי דנאמעבה מאחר פיבא ירל פי נהארה ש מקדאר ש נקיר פלגלך
לא נקול ידפעלה קדר מא עטל בלא ש שכין בל נעטר ש נאמעה עלי ש אכלה
ונקול כם עמי ירד ש אנפאן פי הלה ש נאמעה פי ש יום ש ואחל ובלא הן מעט
ש נקליר באחותה מעכב אמא תקליר בטל שלאחותה מעכבה פירוש פיה
ש יי העב ש נאמעה וראחתהא ולכך אין מן ש נאמיע מא הי שקיבה בלא כשהל ש
חליל וחפר ש מעאלן פאלא כיר ש אנפאן בין אן יעמל הלא שבל ש שקי אן יסקיין
נהארה כלה פי פסל ש עטלה ואן לא לה קדר יסיר עלי ש שקא ויצא לה ש קדר ש
מעלם אמא ש נאמיע ש מהלה שזו פאעלה ש עטאל כזירפי יקטל ויאכל ש
אחרה ונחוה פלים יכון בין ש עטאל ון מקאולה לבא בן כהיר פאן יצא ל
לחלאל מלבא לוגלין פי שהאר ולכזירפי דהמין וכאן הלא שחלף תלאל
ועטלה עין שבלה נהאר פי פהאנה ואחכאמה פיפעלה נצף לרבם לאנה מש
כונה עטל אפלירח מן שקא עלים ואן כאן כזירפי פהו יפעלה לרבם ונצף מקאל
לאנה עטלה מא ש יכן עליה פיה נלבה פחפרם הלא ש מעני אנה עליה ושחיח:

התשוב על הבבורות אין לוקחין ממנו בשר צבאים ולא שרוך שאינן עבודין
ר׳ שמעון אומר לוקחין ממנו שרוך שנקבה ואין לוקחין ממנו צמר מלובן
ואומרי אבל לוקחין ממנו טווי ואריג: בשר צבאים ישבה לחם ש עגל ושלי
אבאח אכל ש נעזל ש מלבונה לאנה יכאן אן ילבב עור הבכור מבהמים לאנה
יקנל שמעין ב רבנן ומפתלי ש ועור נקבה יקונן ש תכמים קל יקטע מקו
זכרונו ויקונל נמי נקבה הו ואכלה ש נזל וקטעה וקונה מלובן וצמר קלוק פי
ש מלאול מלובן מצואתי יעני מנפולמן מרקבה וש אחרי ש אוכל ניר מנפולבמא
ונים יריל באריג קוב מנפול לאנה אבאח שרי ש נזל מונה כיף יקבלה פי ש נפיב
ואנמא יריל באריג נמי מולק שבה ש אריג אעני ש נבול ש מעמולב מן ש צמרון
מלובה כך ש יעזר: התשוב על המשביעית אין לוקחין ממנו פשתן אפילו מרוק
אבל לוקחין ממנו טווי ובגדים: יריב נבגדים הוא כאן בגדים מקבל ש שיארב
ש מיקבה מן ש כתען נפסה לא מן בשה לא ה אחת אבאת שרי ש מנפול מעאבין
ש עי ש מעמולמן שמל: התשוב לבייות מוכר תרומה לשם חולין אין לוקחין ממנו
אפילו מים ומלח לרבי ר׳ יהודה ר׳ שמעון אומר כל מי שיש בו זיקת תרומה ומעשרות
אין לוקחין ממנו: זיקה עלקה וקל שרשאה פי יבמות ור׳ יהודה אומרא קאל הלא

פרק חמישי

מעכרין בחטים ושחטין בחטים ושקלין בלישכה חוץ מן הכבוד ומן המעשר שהניחן בשעת פסולן המוקדשין הניחן להקדש ושוקלין מנה כנגד מנה בספרי: חטים שמפדה שומעה שמקדיש בביעה שלהם מאלו אבחנם בשעת פסולן המוקדשין כי שמפדה כלאים שלחנן יחד כי אמרינן עבד מאי קשבריה מן שהקדיש פלגא שדי שלי יזיד כי אמרינן נפיש בהקדש אל תמונתא קושט אמאי שבור שלי יאכל כמומונאי דבין פלגא יבאי ביר כי שביק לה כי שקיל ושוקלין מנה כנגד מנה מפדם בפדם מפלגן מן יקרא מונה מפדה אום בעה פיגעל מפדם כי הלה שכנה ומפדם כי הלה שכנה והלה נתיז כי שבור כאיבה אמאי מעשר פלגא לאחה יכיר שהה ביע כאיבה כאיבה הלה שלה שמפדם בהלה שמפדם ואחה קל עלמפדאן לא יכיר ביע שמעשר ואפדאן ולא נעלבו מוס ונשחט בחומו לא בחטים ולא בביח לקון אחלה פיה לא יצאל ולא יקל פיה לא הפדה כמא קאלה שבור ובן מפרא בבבור נאמי לא יפדה מעכר הוא ומעשר הוא אומר לא יצאל אינו נמכר לא חי ולא שחוט לא הפיס ולא

עני נהה שנירה והלבה כיר שמעון: התשוד על בשביעית אינו תשוד על המעשרות התשוד על המעשרות אינו תשוד על השביעית התשוד על זה ועל זה תשוד על הטבלות ויש שהוא תשוד על הטבלות ואינו תשוד לא על זה ולא על זה זה הכלל התשוד על דבר לא לנו ולא מעידו: אמור שביעית נאורים ואסור מעשרות לאוריתא ופי כל אחד חומרא לשבת פי שאכר לאן מעשרות טעונין הבאת מקום אחר מעשר שני שלי פיה שלאנש מא לם פי נל שביעית ושביעית אין להם פדיון מא לם פי שמעשר וקל בביעה הלה שאינש פי מוא צעבה פלגלך מן שאב בבאה פי אחדהמא לא ילם בבאה פי שאכר אמא מן הו תשוד על באלין שלאן במא נאורים פהו איצא תשוד על הטבלות וקל יכון תשוד על הטבלות שלה פי מלרבן מבל טומאה אוכלין וטומאה ילים ונחותה פנא ילם אן יבקם על פירות שביעית ומעשרות שלה פי מן הגזלה לאן מן נשאל במיל לרבן לא נחמלעלה שנשאל במיל לאורים אמא אלא נשאל עלט ומאה לאורים פהו איצא תשוד על שביעית ומעשרות והלה שמעני קאלה ויש שבוא תשוד על הטבלות ולם יקל בחשוד על הטבלות וקולה זה הכלל מעולה מא לכרת לך אן שמבקם על אמר מא בין מלכין בין מלאורים פהו מבקם על מא הו מבלה פי שחרמאן אולוה לא על מא הו אשד חרמאן מנה ולא מן נהה מן שבאלה כמא כין פי שמעשר ושביעית

בעל מום וקל הקלם שרת לך פי אולי מסכת מעשר שני: בית שמאי אומרין
את יאכל ישראל עם הכהן על הכבוד ובית הלל מתירין אפילו גוי בכור שאכלו
לם אפילו הוא מבני בניו תלמיד דברי ר יהודה וחכמים אומרין אין
ובלבד שלא יעשה בו מום ואם עשה בו מום הרי זה לא יאכל עשו ר שמעון אומר
יקרב אלא עולם שהוא עשה בו מום: בית שמאי יקרבו אין ולן בכור בעל מום
לא יוכל אלא מחבורות הכהנים מן הלב שנאמר שלי את תאכל ובשרם יהיה לך כחזה
התנופה וכשוק הימין מתנות בקונה לא יאכלה אלא כהן ובית הלל יקרבו
הלא אמרו את כל המיום תקח אמרו בעל מום בכלל אין יכול שלא
ולא נאמר כאן קרבנו קרבנו כן בעל מום כאן ומקל שלמות מוקדש ר שמעון
אומר דבר שאין מתכוון מותר ובינו מנאמר אין בלבה מתכוון אלא יש בה משום
קולא אתה שהוא עשה בו מום אתה נבעל שמום עגל שפצאל יקרוב לא
מודה ר שמעון באפסיק רישיה ולא ימות וקל שרחוץ הלא ובישול מיחזי ואמרי
גלגלין אכלה אפסיק הוא אין ר יהודה יקולנו יפצל ראפסא איכא יחלק מום
ואין כאן לא יקצל לך דבר שאין מתכוון אמור וחכמים יקולנו אתה יפצל בשוט
אין יעלם אין הלא שפצאל לא יחלה מום בוהק ור שמעון יקול יפצל מן גר
מיאשתך הוא יתוך מן בעל שפצאל פתן חלה עיב מן לך שפצאל פתא נבישו
אתה לבני מאין מתכוון ולא ימס שמום עין שפצל בשרורה חבי שבבה באפסין
רישיה ולא ימות ור שמעון יקול אי אתה יצחט עלי שמום שחולה מן לך שפצל
אין חלה והלבה כר שמעון פי אתה ישחט עלון אי אתה: העורם אוזן הבכור הרי
זה לא ישחט עולמיה לברי ר שיעזר וחכמין אומרין כשיולד בן מום אחד ישחט עלו
מעשה בזקן שרחצים יחין ושערו מלובלב ראהין קופלוד אחד ואמר מה טיבן
שלזה אמרו לן בכור הוא ואינו נשחט אלא אם כן היה בו מום נטל פנינו וצרם אזנו
אזנו ובא מעשה לפני חכמים והכירו ראה שהכירו הלך וצרם פשוט בכורות אחרים:
ואמרו פעם אחת היו הינוקות משחקין בשלה וקשרו זנבות טלאים זה לזה
ונפסקו זנבו של אחד מהן והרי הוא בכור ובא מעשה לפני חכמים והכירו ראין
שהכירו הבו וקשרו מזנב בכורות אחרים ואמרו זה הפעם כל שכן לגעיל
אסור ושלא לגעבו מותר: צרם הקב וקופלוד גוי מקלם מן מקלמי שמעון
וקל שרחוץ פי נשיס מה טיבו מן סבבה נק צמה ואפס שפסב עגלם טיב
ופנינן שלי הקב כה שאכלה ואפועה קיבה שגוי וקיבה חטט
שפס לן מנהוא גויעת ישח שמעון שהא לו אפועה קיבה שגוי וחלה לקנות
הלא נכונה לא יעזוב פעל הלא מרפה בשיב אמא שקנן איך יפצל ולא יבוז

ל יום אומר אפלו יש שם עשרים ושלשה לא ישחט אלא על פי מומחה: גמ׳ היכן מצינו
קרן לכהן חשוב אין עוקר חוש בלי קצרה שבבור כי יתלש אכלה וביעה מפלת ל
חולין אמנא אין יאכל קדשים בתוך פנים כו מהכא פלגך פלגא אלא קשיא אין אפשר
אין הלכה מוש ישחט עשו הבכור בפני מצדיק וכלבך יצדק אי יצדק אלא קשיא בכור זה
עקר לי שרי במומו נאמנא מילתא דעבידא לאתויי לאחוי קל יפאת שלי ופעה לה
ל לפעה במוש או לון מוש ערב ש כהן חלפ שלי לא יצדק עליה אלא
בעל מום קבלם ואעפ אין על מכו עך כשר לעדות בכור וכלבך אשה בשה
אין הלכה ש מוש אמאמי חלפ וש יפעל בלי קצר ואעפ אין ש כהנים אינה יכרעו
מעשר בהמה ושלי חוב אין יכן ש כל נאמנין על מומי מעשר אנהא עם הקצל
על שבעים נאנה לו שה לנשל נמנה לאפ עיב ותינל פאן יעשרבא ויכל
ש מעשר לו עיב עם קאל אין הלה ש עיוב ש מעלמא שפי לא שך פיבא אינה
עיוב פ יוקן עלבא שנשה הדיוטות וישחט על פיהם הלה אינה עם יכן פי בלבך
ש מדינה מומחה אחת אין כאן גם מומחה לא ישחט אלא על פיו וכלבך הטרפ
עדים לא יפיר שאלה הדיוטות אלא במקום שאין בית דין ולי יומי יקול ולו כאלין
סנהדרין תצול ולא יכון פי ש מדינה מומחה למומי בהמה לא ישחט על פיהם חבי
יחצר מומחה ואין בלבה כל יומי: השוחט את הבכור ומכרו ונולע וכו׳ שלא
הראהו מה שאכלו אכלו ויחזיר להם את הדמים ומי ששה אכלו יקבר ויחזיר להם
את הדמים וכן השוחט את הטרפה ונולעה ואי טרפה מי שאכלו אכלו ויחזיר להם
את הדמים ומי ששה אכלו יחזירו לו את בשרו והוא יחזיר להם את הדמים מברוהו
לנויים או הטילו לכלבים שלמו לו דמי טרפה: תניא קולא שלמו לו דמי טרפה
אין יחאסבות בדמי טרפה ויקצונא מן שגגה שלי לפעולא לה וירד להם ש בקיבה:

פרק שלישי

על אלו מומין שוחטין את הבכור נפגמה אזנו מן
הסחוס אבילא מן בשר נפלקה את על פי ש שה חפירה נקבה מלא פרשה או
שיבשה או יון היא יבשה כל שהוא נקב ואינה מוציאה טפה לפי יום בן שמונה אומר
יבשה שהיא נפרכת: נפגמה נקצת יעני אינה מקטע מנהא אין נפם ש נשרוך
לא מן ש טרף ש מוקאני שלי הו שבה נגל ומחום אפם ש נשרוך אלא פרשה קדר
חבה ש כרפנה ולא פאן ש מקבב מפרטיל או על אי שכל פאן אלא תולק מינה פרשלא
פהו מוש נפרכת אין תנפרך בן ש אצבע ומקבבת ואין הלמה כל יומי: ליום
שלשים שנשלים שנתו היה בעינו לוקח או הבעל תשון נחש עיב אי זה הוא
הבעל נכן הפומן בפירה ונכנס בשחור ונכנס בלבן אינו מוש ש אין מומין בלבן

ויום ט"ו בו יום שמחה לה' ויום ט"ז בו יום שמחה לה'

ויום י"ז בו יום שמחה לה' ויום י"ח בו יום שמחה לה'

ויום י"ט בו יום שמחה לה' ויום כ' בו יום שמחה לה'

ויום כ"א בו יום שמחה לה' ויום כ"ב בו יום שמחה לה'

ויום כ"ג בו יום שמחה לה' ויום כ"ד בו יום שמחה לה'

ויום כ"ה בו יום שמחה לה' ויום כ"ו בו יום שמחה לה'

ויום כ"ז בו יום שמחה לה' ויום כ"ח בו יום שמחה לה'

ויום כ"ט בו יום שמחה לה' ויום ל' בו יום שמחה לה'

ויום א' בו יום שמחה לה' ויום ב' בו יום שמחה לה'

ויום ג' בו יום שמחה לה' ויום ד' בו יום שמחה לה'

ויום ה' בו יום שמחה לה' ויום ו' בו יום שמחה לה'

ויום ז' בו יום שמחה לה' ויום ח' בו יום שמחה לה'

ויום ט' בו יום שמחה לה' ויום י' בו יום שמחה לה'

ויום י"א בו יום שמחה לה' ויום י"ב בו יום שמחה לה'

ויום י"ג בו יום שמחה לה' ויום י"ד בו יום שמחה לה'

ויום ט"ו בו יום שמחה לה' ויום ט"ז בו יום שמחה לה'

ויום י"ז בו יום שמחה לה' ויום י"ח בו יום שמחה לה'

ויום י"ט בו יום שמחה לה' ויום כ' בו יום שמחה לה'

ויום כ"א בו יום שמחה לה' ויום כ"ב בו יום שמחה לה'

ויום כ"ג בו יום שמחה לה' ויום כ"ד בו יום שמחה לה'

ויום כ"ה בו יום שמחה לה' ויום כ"ו בו יום שמחה לה'

ויום כ"ז בו יום שמחה לה' ויום כ"ח בו יום שמחה לה'

ויום כ"ט בו יום שמחה לה' ויום ל' בו יום שמחה לה'

ויום א' בו יום שמחה לה' ויום ב' בו יום שמחה לה'

ויום ג' בו יום שמחה לה' ויום ד' בו יום שמחה לה'

ויום ה' בו יום שמחה לה' ויום ו' בו יום שמחה לה'

ויום ז' בו יום שמחה לה' ויום ח' בו יום שמחה לה'

ויום ט' בו יום שמחה לה' ויום י' בו יום שמחה לה'

ויום י"א בו יום שמחה לה' ויום י"ב בו יום שמחה לה'

ויום י"ג בו יום שמחה לה' ויום י"ד בו יום שמחה לה'

ואין הלבה כר׳ חנינה בן אנטיגנס׃ נפנש הזוכן והעריה שלקבה במוקל שין
נפנמה הזוב מן פעמים זבלמא מן הפריק או שביב ראש הזוב מפסל עשרה
או שיש בשר בין חולה לחולה מנא אמבעי׃ זוכן הו שלאך שלי יקעלך מן
לכור ש בהאים שלי׃ נקשר ש אחט לב מנה ואלא אנקט על ש כים מן אשלשה
אינו מוס ואלא נפנש הגיל עצמו אינו מוס לאנה גר באדץ ט ש בהאים כמא
אשלשה פלגך לא ירשע קן צאנה ועריה אלה ש אנקי ש נאקי חולבא על
סטח ש נמס אלא נפנש וקולה במוקשין אל ש בכור לא יכון אלא לכר ואנמא
פאידה מערפה שמוס שלי׃ כקדץ בש אנקי לשאר קטעים מפסל עשה אי
יכון טרף ש לנב שאר טרפין ופי כל ואחד מנהמא עשים או קבון ש כרי
מקבא ערה כמא לכר׃ אין לן בידים אין לן אלא בידה אחת׃ ישמעאל
אומר אם יש לן שני כיסין יש לן שתי בידים אין לן אלא כים אחד אין לן אלא בידה
אחת׃ עקיבה אומר מושיבו על חורגוז וממערך אם יש שם בידה פורה
לצאת מעשה שמיערך ולא יצאת ושחט ונמצאת לבוקה בשנים ותביר
ר עקיבה ואסר׃ יוחנן בן נורי׃ פקדיר הלכ ש משנה הבלא אין לן בידים
בשני כיסין אלא שתי בידים בכים אחד או שש כיסים ובידה אחת פדו בעל
מוס וחורגוז ש עצערן והו אכר פקאר ש טבר ופם מן יקרא עפוזו ופם מן
יקרי אפווז ונאב הלאת ש מעשה לישמאך אנה מקי מא מער ולא יצאת ועלי
אנת עדהא לאכל ש נמס פדו בעל מוס ויתלאכלה וכן פלבה׃ בעל חמש רעש
או שאין לן אלא עשר או שרצין קלטוף כשלחמור ובשחול ובכבול אי זה פוא
שחול שמטה ירבו וכפול כל שאחת מיריבין גבוהה׃ הלכ ש זאירי
או ש נאקצה שלי׃ קאל אנה מוס ויאכל עלי אלא כאנה ש זיאלה ש נקצאן מן
נהה ש מקדם אמא אן כאן לה רגל אחלה או קלה ארגל פדו טרפה אי
וכפול משקק מן כמנם קאלוא כפול שרגא אחת בתור הכמל וקולה בקלטוף
ירוד בה אזורית עלי אכל ט טלע ש חמאר ולא פאנה סדוקה׃ שבב עצם
ידו ושפה רגל אף על פי שאינו נכר מומין אלו אנה אילה בידה והוון
תכמים ועוד שלשה הוסיף אמרו לו לא שמענו אלא שלשה עינו עוכה
כשלמדים פי דומה שלשה זיל ושטל רוב המלבר שלשונו ביולין שלאחריהם
אמרו הרי אלו מומין׃ אעלם שאינו נכר ידיל בלגך אינו נכר אלא וקן
שלא אלת אמאי אמרו מקי מאנם יטהר ולא עוד שמעי אינו מוס והלבה כבית
ין שלאחריהם׃ משנה שלשה התחתון עודף על העליון ושאל רבן שמעון
בן נמליאל לחכמים ואמרו הרי זה מוס אוזן הגדי שהיקה כטלה אמרו חכמים בזמן

פרק שבועות

שהוא עצמו אחד אינו מוסף ר' חנניה בן אנטיגנס אומר זוהי הכלל שבידינו
ושאין לה שלש חלוקות הרי זה מוסף: מענין עצמו הוא נפסל ואחד ונרפס ואחד
כיצד אכל נפסל בין קדושה בין קדושה וכעצמו השלמים לשלמי קדושה ושאין לה שלש
חלוקות ראוהו על ע"ז אכל כאחת שלמי חולין אחת מוספי וכי דברי הכל והלכה כר'
חנניה בן אנטיגנס: ר' חנניה בן אנטיגנס אומר את שיבולת בעינו שנפסל
עצמו ידו ועצמו רגלו או שנפסל עצמו שבתוכו עינו אחת גדולה ואחת קטנה
אין זו אחת גדולה ואחת קטנה כמראית אבל זו במלה ל' יהודה אומר אחת
מבינין גדולה משלים בחברתה ולא הודו לו חכמים: יבולת באמצע ומכין
מאי כאן באמצע ולא פי בראך ע"ע ויכון פיה שער הרי זה מוס לדברי הכל וענך
ע' חכמים אפילו אוזנו אחת כפול כשרה ומקטן כאחת עינו אחת גדולה כשלמים
ולא באחת קטנה כשלאחר חינך יכון מוס והלכה כחכמים פקט: ענך
הענך שאינה מצוה לעריקוב אמרו חכמים כל מרבית עלים כן כל זמן שהן
מגלילין הן נמלחות בתי זה עריקוב אמרו ר' חנניה בן אנטיגנס אומר בעריקוב
שבאמצע הירך על אחת מומין שוחטין את הבכור ועל אחת המוקדשים נפדין עליו:
הכריעה על אחת מומין שוחטין את הבכור ועל אחת קדשי קדשים אוכל ע' פרק
על אחת מומין לפחות מעשרה ע' מומין שאמה שהוסיפו וקולן ע' חכמים כל מרבית
עליהם כן ראית ואינו מוס לאוכלה הטולע פומא בעד: ואלו שאין שוחטין עליהן
לא במקדש ולא במדינה חדור והמים שאינן קבועין וחצין הפסמיות שנפחתו
ושנטמאו ועל ערב ועל יבולת ועל חזיזית וזקן וחולה ומזוקפים ולא במדינה
כן עברה או שהמית את האדם וטומטום ואנדרוגינוס לא במקדש ולא במדינה
ר' ישמעאל אומר אין מוס עד מזה וחכמים אומרין אינו בבור אחד נגיח ונעבד:
אין שוחטין במקדש מן סוף שיית מן הגלה לאחוז מקך ונתן לא נקרב אחד מן
כולן עד שיהיה ע' כאחד ולא אינה יודע עליהן במדינה לאחוז לשם מומין קבועין
וקולה בעל ערב יריד בת ע' ערב שרטב אמרו ע' יאבדם פרו מוס ועוד ע' ערב ע' יאבדם
יקול שלבם ע' הגדה אין ערב ויבולת ע' באחד ובשרט אין יכון פיהא עצמו ואין לפ
יכון פיהא עצמו פרי הממי לגדולן וקולן ע' חכמים אינו בבור עין ע' אנדרוגינוס
אמת עומטוס לדברי הכל הן קלוש מספיק אוכל נמומו בעלמו אין ממוקד
מחבירו עלה הראיה ולא יקדר ע' כהן יפגרנה מיד בעלמו ולא יכפר ד' [illegible]
[illegible] עלים בני מיהה הם ומזוקפים מונחים ע' מיחה ואין הנבה פי ישמעאל

לדעת הרמב"ם אין שוחטין על אחת מומין שוחטין את הבכור ועל אחת קדשי קדשים נפדין עליו

שש מקט ומ בקיב חמש חמש איט מום עובר ר יקולה ובושי אסור ובחר אחמר
עלו של בהמה פחות מום עובר ל חכמים ולו כאן אי אתה מ אחד מ ארבעה אלפים
כאצבע ואחלה וקאל אינה ולו פחות ששה ושש בידין ושש ושש פרשנו לעיל לפי שאלת מש
הגעור של אבראם אי אתה שן ושערה קלוטות עד הסרק המלחמת חכמי הגיור שאצטיין
ומקום שבה פחות מום עובר ל חכמים ולו כאן אי אתה מוצא בכל מקום שהבהמה
אלא מרוח אשך ומראיו תשוכין ידיל בה ל אסור ואין לפי ידין שלוש שאומרי
המקיש בקרסלו ובאיכבותיו ובעל פיקין והעקל כל שהוא
מקיל פרסותיו ואין אוכבותיו נשקות זו לזו פיקה יוצאה מעקל עקבו יוצא
לחוליין פרסתו רחבה כשלשה אצבעותיו מוכבות זו על גבי זו או קלוטות על
הסרק כשר למטה מן הסרק וחתכה כשר תיגה בה יתרת וחתכה אם יש בה עשרים
פסול ואם לאו כאר יתיר בילין וברטנו שש ושש עשרים וארבע יהוה מכשיר
וחכמים פוסלין השוה בשוה ילין ר פוסל וחכמים מכשירין הכושי והאיחר והלבן
והכיפח אחנגם וכחרש והשוטה והשכור ובעל נגעים טהורין פסולין באלם וכשרין
בבהמה ובן שמעון בן נחניה אומר שוטה בבהמה אינה מן המובחר ר עזי
אומר אף בעל המלקות פסולין באלם וכשרין בבהמה: המקיש בקרסלו מן הגיד
כעובאה אחהמת פי אכרי עזר של משי והו שזנב ומלך אלא זנב ברגבקרי
ובעל פיקין הו מן הכבד כמגבת מן אחלי רגשה נחתה כארבה עלי גר של מעקוד
ועקל של יכון פי מן צבגי מאקיב הקנים וחלה כמו לכר אנה יכנ רגל לרגל ועל
הקנים וכבה שרכבה פיקה יוצאה מנוקל מן יהו מן אבהאם שיד או שרגליים מן
הגעור של אבראם אי אתה שן ושערה קלוטות עד הסרק מלחמת חכמי הגיור שאצטיין
כאצבע ואחלה וקאל אינה ולו פחות ששה ושש בידין ושש ושש פרשנו לעיל לפי שאלת מש
עלו של בהמה פחות מום עובר ל חכמים ולו כאן אי אתה מ ארבעה אלפים
כאצבע ואחלה וקאל אינה ולו פחות ששה ושש בידין ושש ושש פרשנו לעיל לפי שאלת מש
הגעור של אבראם אי אתה שן ושערה קלוטות עד הסרק מלחמת חכמי הגיור שאצטיין
כאצבע ואחלה וקאל אינה ולו פחות ששה ושש בידין ושש ושש פרשנו לעיל לפי שאלת מש

פרק שמיני

אם כן בשעה ראשון אם בן שבעה לאחרין בכור לבהן ואינו בכור לנחלה ואיזה
הוא בכור לנחלה ולבהן המפלת שפיר תלת מיס תלת לס תלת בעניס המפלת
למיקנס וחבריס שקיעס ורמעיס המפלת יום ארבעים הבא אחריה בכור
לנחלה ולבהן: בכור נחלה הוא תולד ולד לשאומאן מן יבוקה ולא יבאט ולא
אמב קבלה או שור לקול אלמה ראשיתונו ובכור כבהן הוא תולד שור ל
מיאקה ולא יבאט כאן לחביה ולא קבלה או שי לקול שלמה פטר רחס ולס פלאמה
פי הלה ל ארבעה אקסאס ל לאזמה עין האלין ל אעלין פי מן לם יקדלמה שי
בונה אנה בכור לאן לגר אמר בין ואנמא כלאמה פי מן יחסב בכור ועלי אנה
קד למקה ולאלה אל לים לגר ל מקדלס מעקדא בה יקול שיצא ואשו רחי
יריד בגלגר אנה לם יקס כרוה אנא ואו מיקולו לם יכן לה קמאה אשקר מנל
צורה מנקל מן לחס וקולה הבא אחריהן יעני אחר שיצא ראשוני ואחר ב
משעה ואחר שקיב בו צורת תאלס ומאיל ל משעלוין קס אעלמוא אן אולת ולת
ל מיראה קבל לכולל קס ולדת פי ישסס פאן לולי לקאט לא יקמי פטר
רחס אנא עשי ל יומי למעלה ל קי לכר וקולה פאט לגר נקדירה מעוברת נשקחת
מעוברת קחדירה או שנקדירה מעוברת נילדה או שנשקחרת מעוברת ונלדה
או אשה שנא ילדה שילדה בית וכהנת או בית ולוית או בית ואשה שכבר
ילדה וקולה הנא כהנת ולוית ליעלמך אן כוהנת ולוית ולכאנת מעוברת בית
מישכס פלאן בנה פטור מחמת מעיס וקולה פעלי פטר רחס בי ישראל בפטר
רחס הלא ראיתמנא ומאי יב אן העלמה אן לוית המעוברת מני בנה פטור מחמת
מעיס לאנהא בקדנשקה שומלת ונק ל בריתא לוית שנשבית או שנבעלה בעינ
יונה נוקנין לה מן המעשר ואוכלת אמא כוה נק המעוברת מני בנה חייב לאנהא
עלחולה טאא בנה פי מוא שיב מן סלר עיס וקולה פי ל ולד שלי לא המלינה אמן
ש שה חטאים אחת אינו בכור לנחלה נעס ולא ורקולה נמוה לא נא נעס לה
א ב חקיקי עלמא קל שיחנא פי חאלי עשל יבוות ואנמא ק צל בנא הבא אחרין
אנה אעני הבא אחרין אינו בכור לנחלה לאן קד ביאא לגר ל משכוך בן באחרון
בוא? יוצא דופן והבא אחרין שנתם אינן בכור לא לנחלה ולא לבהן ר שמעון
אומר הבראשון לנחלה והשני לחמש משעים: אמא אמכאן הלא עלי אנא פקו
אין הקבן ל מראה קד חמלת בולדין ושק עלי נעבהא ופרב אחלתמא ופשב לגר
כרב ל אכר עלי בני ל עיתה ומחלת בעל כרוב ל קאנ אמא אמא יחלקני ל אנבר
אין ל מראה קד הנשוא בעל שין נעבהא ופחבב ופגר פלא אעלם לה פאנון ורבו

אמר ריב נבא ואין הלבת כי שמעון: מי שלא נברה אשתו וילדה שני זכרים

ואין הלבה כך יומי
אמר ריב נבא ואין הלבת כי שמעון: מי שלא נברה אשתו וילדה שני זכרים

ג וזה חמש סלעים לבהן מת אחד מהן בתוך שלשים יום האב פטור מת
הבן והבנים קיימין ר מאיר אומר אם נתנו על שלא חלקן נתנו ואם לאו פטורים ר יהודה אומר
נותנין להם כנכסים זכר ונקבה אין כאן לבהן כלום: אחסט באלין ל אעבדן פאן
עלהאת אנבורת נמיע ל פרעאת ל הי האלא פי הלא ל מעעש אתרבמאת אן בכור
אלם נאת הלזוגה פריה אלא כאר פלאבהן ומלא לקול שלה ופדיו מבן חומש תפדה
ואדא מאת מאכר שמולד לון ל סלאבהן יומא לא יכמה פריה ולא אעבל שלא יאכלו אן מכרי
מא וקע ל שך הל הלא בכור או לא לא יכמה עלי לגך ל משכוך חמש סלעים
לאעבל שלי ענדנא המוציא מחברו עליו הראיה וקולה מת באב אחר שלשים יום
והלא אמר בין ועלה אבהלאך ר מאיר ור יהודה אזר מאיר יעקד האחין שתקן
לקוחות הן יעני אקסם כמו משלי יין למאנש שאב והדה ל חמש סלעים שבהלא
שבה מלוה עלפה ומלוה עלפה אינו גובה מן הלקוחות ור יהודה יעקד האחים
שחלקן יורשים הם ומלוה עלפה גובה מן היורשים והלכה כר יהודה: שרי
נשיו שלא בברו ולדו שני זכרים נותן עשר סלעים לבהן מת אחד מהן בתוך שלשים
יום אם לבהן אחד נתן יחזיר לו חמש סלעים ואם לשני כהנים נתן אינו יכול להוציא
מידן זכר ונקבה או שני זכרים ונקבה נותן חמש סלעים לבהן שהי נקבות וזכר
או שני זכרים ושתי נקבות אין כאן לבהן כלום: אחת בכירה ואחת שלא בכירה ולדו
שני זכרים נותן חמש סלעים לבהן מת אחד מהן בתוך שלשים יום האב פטור מת
האב וגבעים קיימין ר מאיר אומר אם נתנו על שלא חלקן נתנו ואם לאו פטורין
ר יהודה אומר נותחיב הנכסים זכר ונקבה אין כאן לבהן כלום: נמיע הלא שלך
קול בין על אשלם סלגין קדמנא ועלה אבהלאך ר יהודה ור מאיר הלל דכרנאת
והלכה כר יהודה: שתי נשים שלשתן אשים שלא בברו וילדו שני זכרים זה נותן
חמש סלעים לבהן וזה נותן חמש סלעים לבהן מת אחד מהן בתוך שלשים יום אם
לבהן אחד נתנו יחזיר לה חמש סלעים ואם לשני כהנים נתנו אינן יכולין להוציא מידם
זכר ונקבה האבות פטורין והבן חייב לגדות את עצמו שהי נקבות וזכר או שני
זכרים ושתי נקבות אין כאן לבהן כלום: קולה אם לבהן אתה נתנו יחזיר להן חמש
סלעים בשרט אן יכתב אחדהמא לאלכר הרשאת אמא אן לא יפעלנלך פלה אן
יקול לבד ואחד מנהמא עלי שאנתי אל לאחבך יגוז אן נלזמך שלי חמש סלעים
לא לך תגבהבה אן אבנך הו שלי מאתי: אחת בכירה ואחת שלא בכירה שלשתן
אשים וילדו שני זכרים זה שלא בכירה אשתו נותן חמש סלעים לבהן זכר ונקבה
אין כאן לבהן כלום מת בתוך שלשים יום אף על פי שלא נתן יכול לבהן יחזיר לו חמש
סלעים לאחר שלשים יום אף על פי שלא נתן יכול מת בתוך שלשים יום שלא נתנו

עד כבה אומר אם נתן לו יטול ואם לא נתן לא יטול ׃ המוכרים עם עדותם שיש
יום שלשים מכל יום קבורה ועדיין לאחרים התלמוד לומר מן שנת ערבים שלא
בחסר שנת עשרים מכל שנת כאשר עשרה ושנת שבעים מכל שנת השעה וחמשים
לקולב מכן שנים שנה ומעלה ור עקיבה עדבה יום התלמוד שך פלגלך עד חכמה
כמוא קרי והלבה כחכמים ׃ מת באב בתוך שלשים יום בחזקת שלא נפדה עד
שיבוא ראיה שנפדה לאחר שלשים יום בחזקת שנפדה עד שיאמרו לו שלא נפדה הוא
לפרוס וכן לפדות הוא קולם את בנו ר יהודה אומר בנו קולמו שמצוה על אחיו
ומצוה בנו עליו ׃ אמר לו יכן עגלה ערופה חמש פעמים דברי הכל הוא קולם ואנשי
אלה לאחרים מי שלי עגלה חמש פעמים בני חורין וחמש משן עבדין ר יהודה יחול
מלוה הכתובה בתורה בכתובה כשטר הוא ולא נתן לו שיוך ממשעבדי ויפטר הן
גלה לו חמש ל חאחרה עין בנו ולא חכמים יקום אינה מלוה בשטר ולא יקדר שלא נתן
לו שיוך עגלה ערופה יפטר בלה שלא חאחרה עין נפתה והלבה כחכמים ׃ חמש פעמים
שבין במוה זורי שלשים שלעבד וחמשים שלאונס ושל מפתה ומאה שלגנב
שם רע וכולם בשקל הקודש במוה זורי כולם נפדים בכסף ובשוה כסף רוצה משקלם ׃
זה כינוי מראית עין שלעג ל משאר לשון של תורה שלו יפדה אלא שקל
ויפדה אינו כסף כאלא קאל חמשים כסף ומאה כסף וקאל שלשים שקל כסף
פחות מ וזה חרבעה ועשרון דרמאי וכי וזן שלקבים פלג עשרה חבה והלה נתן
תלמוד לא שך פיהא ול רואים שלפי בזלי עין אבא מארי זעלל עין אביה עין גדה שכיון
עין שכיף זלל אין בלה שלפי יתן בבא של וזן חבה שאיר ולא אעלם לבעל א
כיכון וזן של מעשר שלפי חבה וחרבע וקמאתן חבה וקל ובלה וזן של דרקם
מזרי מן חבוב שעשיר אחלי ופלגן חבה פיכון וזן שמעשר מן דראקם מזרי
פלגה דרקם ורבע וכרובה בקריב ואכברני אבא מארי זעלל אחה וקל עני בעזונה
לאחון מן ראשי יש יבות בבל והו יקול פיבא אין חמש מעשים שלבן בי בלבה ולמאתן
דרקמא ונצף דרקם בלא כאן בר ש מעזובה ול יבין כאי לראקם ולא כם זקנה שעשם
ואת שך אחה חבלש עני זוה דרקם בבראל אמא מקדיר חמש פעמים שלבן מן דרקם
מזרי עני מאקדמעת בני ואחד ולמאתן דרקמא ונצף דרקם ושלשים שלעבד בלה
מן בלה שראקם מאחים ובמאה ובמאתן דרקמא עיר בלמן דרקם בקריב ובלה חמשים
שלמפתה בלה מאחים דרקם וחמשה עשר דרקם עיר רבע דרקם בקריב ובלה ש
חוזאן מלבא מן פשבה כאלא לא ישובה שי פעשם לבל וקולה וכולם נפדים חדרוב
וכל הנפדים נפדים בכסף או בשוה כסף עיר מחצית בשקל פחות יכן פדיה
כאלא מזרובה פלה נמא בלבן פ שקלם ומעלם אין קולה בשקל מקודש

כה אין יכול וזן בלה ל אעל אד בשקל בקושט עלי תא ביש וקושה ובאוה צוי יריל
בלגך אין יכול ל שי ל מוזון מן עיאר פלה צור ואין לא משלם כון באוב פנה צור
פי גלגך ל תאריך פלגך עקול אנהא לבא אעני בלה ל מקאדר מן אטיב מא יטן
מן ל פנה: אין פולים לא בעבדים ולא בשטרות ולא בחקק עות ולא בהקדישות
כתב לבה שהוא חייב לו חמש מלעים חייב ליתן לו וכנו אינו פלוני לבי כך אם ירצה
הבה ליבן ל מקבל ישאי המפרש פרין בנו ואבר חייב באחריותו ל שי יהיה לך אך
פלה בפלה: גם יריל בקושה בקדשות אין בכור אנס לא יפדה בקדשות לאן
לגך כן ואנמא יריל בה אין הלוה ל חבם איינא בהקדשות אנהא לא בעבדים לא בעבדים
ולא בשטרות ולא בקדקעות אלא בשוה כמו אין מטלטלין נר ל עבדים וקל לכרעיין
איעל לגך מלאת ום הבכור חצוה: הבכור נוטל פי שנים בנכסי האב ואינו נוטל
פי שנים בנכסי האם ואינו נוטל פי שנים משבח ולא בראוי כבמוחזק ולא האשה בסלוקם
ולא הבנות במזונותיהן ולא היבם וחלוצה אינן נוטלין בשבח ולא בראוי כבמוחזק:
קל ביאה פי כאוב אין הפסי בכור ועין ל יבם קאלוהי הבכור אשר הלך ובינא
פי הפסד בהרא אין בבכור אינו נוטל בראוי אלא פי שני ל חאציר יום ל מוכר לקוחה
בפל אשר ימצא לו בגלגך לא יאכל ליבם שבח שהשביחו נכסים אחר מיתת אבין
אלא יטן חכמוהא חכם ל ראוי שלי הו בין נמלא ל אכול וכלגך ל אשה לא תגבה
פקובלה אין שבח שהשביחו נכסים אחר מיתת אביהן והוה אין נמלא קול כתובת
אביהן משבח שהשביחו נכסים אחר מיתת אביהן והוה אין נמלא קול כתובת
ובכי ירה אין נוטלין בשבח ולא אין שבח לאחי מאיי מוכל אין גבון פאכהה פנה
פלגלג ובשיב ואחוזלך ולכי ירה ולא בראוי כבמוחזק מוכל אין ימוכ ל אב יום יאות
ל גל בעקב חוכה פי אולאך ירלין אביבם ולהם פבאן יקום בם בתל אין ל בכור
יאכל איינא פי שנים פי מאל גלה לאנה חל אסבחקם ואלה ואין נהה ואלה ירש
והלא ל מאל בלה האינרין פאסמעונא לאנה לא יאכל פי שנים נר פי מאל אבוה
פקט אל נם יאכל בלה אלא בעד מוב אבה ובלגך יבם ואשה ובנות ולים האל עלי לפקה
ל אול מעני אין כתובת אשה ומזון הבנות לא יכון נר אין ל קרקע וקל נוטל פי כתובת
אין ל עאכל עשרה לים עלי אין גלגך יבי שכתובה ויעבך עלי ל גאתך מן ל מטלטל פאלך בעד הלא בלגך אי
נוטלת אין השבח ואין בראוי: אנו שמעון חוזרין בוובל הכפורה אחיורש את אשה
והמיבם את אשת אחין והמתנה רבי יהודה אומרין המתנה כאלו ל עזרה
אומר כולם חוזרין ביובלות ויחזר בן ברוקה אומר אף היורש את אשתו יחזיר לבעל
משפחה ויבה לגם אין הלמים: ל חכמים יקוטן אין תלך בכורה יוסה הוא לאוה
אפקח נפשות ויבם בכור קניה תמנא וורל ל אנסאן לאוקאת לאוריבא הוא פלגלך

ממעשר בהמה: אעפ"ם אין הלכה כאחד מהדורות הנ"ל פ' ממעשר אפשר

ש' נתנין נאמ"פ שבכור וקאמנת אם אינו עכו"ם לבכור תנהו ענין למעשר וכי פליגא
על פתן קלך אין ש"מ משגרשתך נפסקה לא יכול מנהג מעשר וכלך
אלא אשתרך ש"ר כין פי בפאים מקבל אין יכול ענך הוא עשרה טלאים וענך
הוא עשרה וישתרכא נמיעא עלי אין יעלפאתא וישתבאו ברעיתך וש"פ נתקם
בש"ס פוכה פאן כאלה ש"עשרין ראשון נפסקה לא ישמכא מעשר לבנתא אלא ונלך
עמדבאת נאן כאן ש"אומאל משתרכה בינתאת איצא פאן כלך ש"אומאל יכול מעלך
ש"מעשר וכלך לן אכרא ש"ר כין מן מאת ש"שרכה ואשתרי יא בה בהמה פאן ש
שו שלי כלך ש"בהמה חייב במעשר והו מענ קולב קנו מקפסתך גביה
חייבין יכיל בלך חייבין במעשר בהמה ונקוסתך גביה יכמי ש"מאל ש"משתרך
בין ש"אכולקבל אין יקמאת ורש"א אביבמא וקולה ואם נאו פטורין יענ אלא בש
תחלת הלה ש"בפאים בער ש"שרכה בל"א משתרכא בש"ס כמא קנע או ורש"א
אין אביבם טלאים וכי משתרכה בינתם פטולין ופי ש"קולבון עכם הלה ש"קיניה
ולכך אין ש"מאל שלי אשתרכא בב ש"ר כין עד מא אכרב אלא נאלי ונלך
לנאלי ואכלטאבת אלא לפעוא תיטל מנהא חצי שקל עין כל ואחד ש"מבהמא ש
קולבון אל ונין ש"מאל באקיב פאלא בנרסות פיהא ובאעוא ואשגרות ונאר ש
מאל שלי באילים כאנה שי תאלת בער ש"שרכה ולפעוא מנה חצי השקל תינך
יכונא פטורין מן הקולבון ואעלם ש"מאל ש"מורות בעינה לבון כל ואחד לם יגלנן
בב מהמה פהם פיב פטורין מן הקולבון [redacted] ואנל הלה
ש"אצנל קאל תלקו וחזרו ושתקפו חייבין בקולבון ופטורין ממעשר בהמה
מענ הלא ש"קול אין ש"אכות אן ש"אשריאך שלי קלנע פיהם חייבין במעשר
בב מהמה פימא ונל עשהם ופטורין מן הקולבון פי ש"מאל שלי הגברת עינה בין אלים
אלא קמאות ש"מאל טלאים ורעוא ואשתרכוא בהא נשלי כאנא פאנה
חינך עד רועהם קבל הגבר ש"מאל חייבין בקולבון ופטורין פי הלך ש"טלאים
ממעשר בהמת חלי הגב פי ש"רכתלי פאנהם יכרון מן ש"מוכל עשהם הלית
הו הקפיד הלה ש"בלבב עלי ש"פחדי ואסגיפת ש"מעני וקל שרחנהת פי אנל
שקלים ואנל קולן פאסב אלא יחקאב ש"יה פי הלך ש"מוסב והנה אסתנו פינא מיאנא
בחסב הלא ש"מוסב אי יצא: הכל נכנס עליו להפעשר חוץ מן הכלאים והקוסם
ויועצלופ ומחוסר קמץ ויפוס אי זהו הוא יקום כל שמקבל אותו מן שחוטה ר' יהושע
אומר אפלו שחוטה אמו והשלח קיים אין זהו יקום: קולב הכלוב רובע ורבע

ומוקצה ושבר ונחיר ואקנן וטומטום ואנדרוגינוס מן הלה כלהא נמ' הלה אלא פ'

עכם אין נאם פ' ממעשר בהמה

שי לא יפלח פרה בשלחופ ומעשר בהמה חל לא נראעי פרה לעיב לקולה פעל פרה
לא יבקר בין טוב לרע מבפלך לא נראעי פיב הלה כלהה ואנוחת אחסקפני פנת בפלאים
ומחופר זמן ופן לאחת הקיעלפי ספרת והן קולפים עוד אז פשב פרט לפאיס חז עין
פרט לגדמה ועט אין קלב מא יעבה נוע אחכר פי יולב פרט לנועת דופן וביב שפל
ימיס פרט למחופר זמן בחת אמופרט ליתפס והוא שפסון לת פי שקפעיס ובפעמע
מנה מעשר בהמה בזמה שזה לאנה קיעלב הנא הקיעלב פי שמעשר בחרב
תשבט וקלנא תיעלא אין טריפה אין נכנס לגיר להמעשר לקול אלעלב פי שמעשר
כל אשר יעבור פרט לטרפה שאינה עוברת לאנהא מעקרה ואין בלבה כי יפשא:

שש נרנות למעשר בהמה בפרם בפסח בעצרת ובפרם בחג ובפרי
ר עקיבה בן עזאי אומר בעשריס ובשעה באור ובאחד בתשרי ובעשרין ובשעה באב
ר עזריה ור שמעון אומרין באחד בעים ובאחד בתשרי ובעשריס ובשעה בחנוכה ואמרה
אמרון בעשריס ובשעה בחנוכה ולא אמרון באחד בתשרי מפני שהות יום טוב ואי אפשר
לעשר ביום טוב לפי כך הקדימו והן בעשריס ובשעה בחנוכה ר מאיר אומר באחד
בחנוכה ראש השנה למעשר בהמה בן עזאי אומר האחנשין מבעשרין בחדש עצמן:

הפמיקה להלה לפצנוב נרנות עלי נהה שקבעית לאן שבהמה שמולדה
פי גלות שעמס שלי הי שבה שלי שלי נכנס פי גלות שעמס אלא ושלב הלות שפלי
שארית שקבוחה שהניעה לנרן שלי נשבלה למעשר ולא יוכל מנהת חכי הקרב
שמעשרות כלך אלא נת הלות שפצל לא יתל אחכ שבהמה ולא בניעת חכי
הקרב שעשר וקרם הן שנאצל ומולדה כומסב עשר ומאקבל פצלאן שלב פצל
ואנוחת אלכנצב הלה שאלאמאן במעשר בהמה כלי שהבא בהמת מצויה לעולם
רבנים לאן לא יפה הל עלי שעמס שניעקבל אפרא שמעשר ועל אין לנך נאיז ואנוחת
יחרם עוד חעל שפצל פמא קלנא ומלדבם איעא ולמא ממעכן עשאי כעמס שהנאי
ואפקלאמסם פי שהר אעל הלהו מן אחר שנרן שלי נתחני כמא ירוי ר מאיר קאל והא
שמעון אומן אעל שנתקל כמא ירוי ר מאיר קאל והא שנבלע אין כרב שמעשר מקבל
מא יולב פי אעל עלי חלתה ונלבה כי עקיבה: כל הנולדין מאחד בתשרי עד
עשריס ושעה באעל הרי אלו מעשרין חמשה לפני ראש השנה וחמשה
לאחר ראש השנה אינן מעשרין חמשה לפני הנרן וחמשה לאחר הנרן הרי
אלו מעשרין אם כן למה אמרו שש נרנות למעשר בהמה שעד שש הניעהנרן
חוזר למכוי ושחוט הניע הנרן לא ישחוט ואם שחט פטור: הזאב נוגח בין וקוצץ
ואם שחט פטור לאן שנבלע אין קד תעלבה קדושה ואנה לא ינוז לבחת ואין ובחת מנבלה
שחיטתו פסולה פעלב הלפי פי שלבה ולם שנבלע פי שלבה הן אמר בין אנה פטור:

ועני אין בעולב פי שאי
בשעה שנדם לעדם

כיצד מעשרין פונס לגיר ועושה לתן פתח קטן כדי שלא יהו שנים יכולין לצאת
כאחת ומוכן בשבט אחד שנים עשר אבנים חתוכה ששה שבעה שמונה כשיעור
עשרה היוצא עשירי מוקדש בקדושת ואומר הרי זה מעשר לא תקדין בקדושת ולא
מניין בשבט אושחניין וכושיין אין עומדין הרי אלו מעוברין היה לו מאה ונטל עשרה
עשרה ונטל אחד אין זה מעשר ר' יוסי בר' יהודה אומר הרי זה מעשר קבין מן המנויין
לתוכן פטורין מן המעשרין לתוכן כולן ידעו על מי שהעבו ויאכלו במומן
בשעה: גיר הוא שמושא מחאט בה שלו ידלבוב שנים ולא בקר עד שמעשר
זך יכול מן בנא אומן קנב ואחוא וקדקב אמם שמניה הם קטנים אלא קבין
מן המנויין וכי שהי עזה וקבי כרונא מן הגיר לתוך הטעמים שבגיר שהי הם
הגעל שלא שאתא פטורין אעפי אינה נתן ילמס כלומר שבגיר מעשר לתוכו
ויהא מוכא אשר הלבו שמנוי שלו וקובב מן במעשרין יגיל בה מן הטעמים
שהם מעשר אלא קפן מוכא ולא ואחל לתוך הגיר הם כל יגעו חבי יחדו מיבא
עב ויאכלו במומן בשעה והו קובבם פי אצלאח קובב מעשרין מאי מעשרין
עשיריים ואין הלכה כר' יוסי בר' יהודה: יצאו שנים מאחת אומן שנים
שנים מעתן אחד אחד הבשיעי והעשירי מקולקלין יצאו הבשיעי והעשירי כאחד
הבשיעי והעשירי מקולקלין קרא לבשיעי עשירי ולעשירי בשיעי ואחד עשר
עשירי ששתן מקודשין בבשיעי מכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר קרב
עשירי ושעשה התורה דברי ר' מאיר אמ' ר' יהודה וכי יש התורה עושה המורה
אמרו משום ר' מאיר אלו היה התורה לא היה קרוב קרוי לבשיעי עשירי ולעשירי
ואחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש זה הכלל כל שלא נעקר שם עשירי ממנו
אין אחד עשר מקודש: קטלין כאן אומרים כרגים שלו יגיל שנים פעמים כלהם
שנים שנים ויהן ל זוג שעשר מעשר וכלך לא עדיא תלבה תלבה או חיבאה אחוק
לבא אל שלבה שעשרה מעשר פאן לם יעדיא אחדין אחדין בל עשר שלא שקטלין
כרגא אומן בואחל בם כרג שלבה נקטל עשה בגיי נאה פי שלוה שלבאי
והמאלי פי שעדד כלך פיבן בשיעי ועשירי פי עדלה מקולקלין לאן שלי קטל עשה
בשיעי הו עשר עני שתקיקה לאן אחדין כרגא פי שאוב שלי קטל עשה עשר
הו חאלי עשר וקד בין אנה אלא קטלין שחאלי עשר עשר אנב בחלת פי
קלושה וכלך אלא כרג בשיעי עשירי כאחת וק אל עשמא עשירי פתמא וקין
מקולקלין ומעני מקולקלין אנהא לא תקריב ולא תוכל בל בקבלי חבי יחדו פיהן
מום ויאכלו במומן בשעה ואעלם אין אלא כרג שלבאסא שעשר עשה וקטל
עשמא בשיעי אוקטל עשמא עשירי או אלא כרג שעשר ושחאלי עשר

0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

וקאמר הכא מאן דאמר עשירי או קאמר עובדא אחר עשרי כאן פי הלה ד' פרצאה
כלבא ש"ש מקודשים ויאכל במעמן לבעלים לאן קולא פי הלה ד' בלבה ומעשרי
ואחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש אמנם לגלך בזה אחד זה לאחה ומעש
סמי ד' עשירי עלי ד' תקיקה עשירי עלי אסבראלה הם כרב שאחלי עשר ום מאכ
עשירי פאנה לא יתקדש אחד עשר אלא לא נעקר שם עשירי ממנו אמא אלא כרבנן
בבבא אחב ש"ש מקודשין וקולה זה בכלל כל שלא נעקר שם עשירי ממנו לאיתוי
יצא עשירי ולא דבר לאנה מנד כרבוחה ועלי אנה לא יסמיה עשירי ורעב ופסי
שאחלי עשר עשירי לא נתקדש ד' אחלי עשר לאן עשירי מאתנו נתקדש ועלי אנה
לא יסמה ואין נין ד' משנה יבין לך אין לא יתקדש בטעות פי ד' מעשר ביר לי. ש
ד' עשר קבלה ובשלה צמא מפסל לאן בלגך אמא אן ממי ד' האמן ואת
קבלה אן ד' האמן עשר ומא בעדה קודש אינו קדוש ור' יהודה. עתקל אן טעות
מעשרי חכמהא וחכם ד' גמורה ואחד ומן אגל ד' גמורה יתקדש ולגלך אנבר
וקאל וכי יש גמורה עושה גמורה לאן ד' כל מנמעין אנה אין גמורה עושה גמורה
כמא יבין פי תמורה ור' מאיר. עתקל אן גמורה מעשר מהה ולגלך קאל עלי
חסב דאיה אנו היה גמורה לא היה קריב ובלא פלה אלא פאן גלא ד' באנט כמן
ריב ד' מאכל חמאר אן נעלם ד' אנסם אן שנה לפניו ד' מעשר בהמה ועשה פי שיתן בלוה ד'
עשית פלא יתקדש ד' מעשה פיה לאנה יקנה לשלוחו לא איבאי לך למיטעי: ובלבה
כר' יהודה פי קולה אינו עושה גמורה: בריך רחמנא דמיי עבדין:

מסכת ערבים

הכל מערבין וערבין נודרין ונדרין כנגד
ולוים וישראל נשים ועבדים וטומטוס ואנדרוגינוס נודרין ונדרין ומערבין אבל לא
נערבין שאינו שערב תלוי וכר ודאי ונקבה ודאי חרש שוטה וקטן נדרין ונערבין
אבל לא נודרין ולא מערבין מפני שאין בהן דעת פחות מבן חודש נדר אבל לא
נערב: ד' עיר הן אין יקול ערבי עלי או ערב פלוני עלי אלא כאן לגלך שפלוני
לה ערב וקל עלמא אין ד' ערבים מקטועה פי ד' תורה מבן חודש על בן תמש שנים
ערך בזכר חמשה סלעים וערך בנקבה ששה סלעים ומן חמש ד' עשרים שנה
ערך בזכר עשרים שקלים וערך בנקבה עשרה ומן עשרים שנה ד' שמים ערך
בזכר חמשים סלעים וערך נקבה שלשים סלעים ומא זאד עלי מפנן שי מא אמכן
ד' עמר ערך בזכר חמשה עשר סלעים וערך בנקבה עשרה פהלה מקאדר לא
ישאל עלינא ולא עשר חלאלה ד' ערך בן מלה פקט ום נדר הן אין יקול ממי עלי
או ממי פלוני עלי פאנה יתן מא שפי לגלך ד' נדר פאנה עבד נמכר בשוק וקולה

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

פרקשני

רבי וחכמים אומרים אין דברים אמורים אלא בערי הגויים אבל בערי מקלט שלה מנדש ולא מנדש עיר ולא עיר מנדש אלא כמה דברים אמורים בערי הגויים אבל בערי ישראל עושין שלה מנדש ולא מנדש עיר ולא עיר מנדש כדי שלא יחריבו את ערי ישראל כגויים ולגויים מוכרין לעולם ואומרים לעולם שם גאולת עולם תהיה לגויים: אינו גואל כמולך הזה כלום לה התקדיר והקדירה אינו גואל כגאולת הגויים ואמרת יגאל כמולך הזה יעני כלומר הקלם שלי כגלך יגאל וחכמים יקולון ערי הגויים פקט נרעי לא אין יכול לבי בעגלתם אין ישראל שוין אבי אמו לו גואל גלגים קט בין גאולת הגויים כיצד פקח את מוכרין לעולם ולא ממון גובה ולא מגאל שנה הקבועות מכבר ישראל וכגלך יגאל ולא בעל שביע בשהרי את לא יקדיר ישראל בעבד עבד את הקלם וקול שקדר עבד טריק שמגאל וכגלך יגאל מן הקדש ולא בעל שביע ולא בעל הגאל ולא בעל הגאל חומה גואל ולא בעל הגאל שנה ומנדש ואי שעומדת שקריבה מן שנלך ואי שגי בערך עגלת בשתאג

שהתפיו וצבור אין עושין תמורה פמאת לפ׳ מאן לאו שבה לעשות שבה לפ׳ יכן
חכמה חכם לאו שנתן בעשה לאן כלאן ומיר יצרף מנחות נדים כלאן ומיר יעשה
תמורה וקד בינא פי אנל מכות קולבם כל לאו שיתין בו מעשה אין נקין עליו חוץ
מנשבע ומחר ומקלל את חברו בשם וקאלו ר עקיבה כמאת אין שקלושה נא בחול
אלא על שי הו בביתו כלך ל תמורת תתקדש אין תכון בביתו ובכור אינו
בביתו מעיקרא ואמאת הו בביתו שרש והלבה כר עקיבה: ממירין אין הפקר
על הצאן ואין הצאן על הבקר אין הכבשים על העזים ואין העזים על הכבשים
אין הזכרים על הנקבות ואין הנקבות על הזכרים אין התמימים על בעלי מומין
ואין בעלי מומין על התמימים שנ לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או זה
הוא טוב ברע בעלי מומין שקדם הקדשן את מומן ממירין אחד בשנים ושנים
באחד אחד במאה ומאה באחד ר שמעון אומר אין ממירין אלא אחד באחד
שנ והיה הוא והמורתו יהיה קודש מה הוא מיוחד אף תמורתו מיוחדת
דלכל לגלך כלה מן קולה בהמה בהמה וחמס בהמה ואקע על אנושע בהמה
לכורתה ואנאקבא ולגלה על בעלי מומין מן קולה טוב ברע הקלימה
טוב ברע ירד בה אנה כאן טוב פי שאול ונעשה רע את עני חלקת שעיב
ולגלך יעשה תמורת אמת נ תקדם ל מוס להקדישו למת חנה עליה קדושה
לחיז יעשה תמורת פמת הבין פי תאני בכורות והלבה כחכמים: אין ממירין
איברים בעוברים ולא עוברין באיברין ולא עוברין ואיברים בעלמים ולא שלמים
כהן ר יוסי אומר ממירין איברים בשלמים ושלמים בהן אמ ר יוסי והלא כתוב
במוקדשין הוא אומר רעה שלו עולה פולה עולה אף כש׳אמר רעה שלו תמות
יו תהא פולה תמורת תחתיה: אעלם אין מן הקדים עובר פאנה יתקדש וכן
קדשי מזבח ואין הלבה כר יוסי פי אמר ל תמורה: אין המדומע מדמע
אלא נתי חשבון ואין המחומץ מחמיץ אלא נתי חשבון אין המים משאובין פוסלין
את המקוה אלא נתי חשבון: קד בינא הלה להלבה על אדק נשר יכון פי פמת
הרומות וכן ל תלמוד הנא פיהא כלאם בפיט והו הלא אין אלא נפל שאור שלחוש
שלתרומה לכוך העיסה ולתמרת מנחה נמיעת פלא תדיר הלך ל עגה מדומע
על מא תאצב פי הנא ערלה חבי יכון פי שאור שלתרומה ותלתפי לחמי
וכלך שנשתלטון מים שאובין אלא נפל למקוה שלי פוסלין חוקה לאמא לכרנא
מראה אלא נפל מאראבאה תמשה כלם אין פוסלין חבי הכונבלה מעשה כלים
אין אקל והלא מלהב יוסי בן חנון והו נר ראיה והו קולבם נתי חשבון כלים ויוסי
בן חנון היא ונם פי הלא שקול מא יפסל שיא תמא דכרנאה פי כאמת הרומות:

אין מי חטאת נעשין מי חטאת אלא עם מתן אפר אין בית הפרס עושה בית
הפרס ולא הרומה אחר הרומה ולא תמורה עושה תמורה ולא הולד עושה
תמורה ר' יהודה אומר הולד עושה תמורה אמרו לו הקדוש עושה תמורה ולא
הולד ולא התמורה עושין תמורה: יקול אן מי חטאת לא הכון מי חטאת ולא
אחכאם מי חטאת פי ש טומאה ש טהרה אלא ענד רמי אפר הפרה עני ש מא
שן קולה כעני ונחן עלינו מים אנמא נת לגלנט ש עפר פש מא ובקרא ק אלינא
לערבן הוא לאנהא אמא ש חכם אן יכון ש מא בכב ורמי עלה ש רמאל והו קלנא
מה אדינו בכל מקום מכשיר למעלן אן כאן מפשיר למעלן ובית הפרס הו ש
מוסע שלי פיה טומאת מת לבעלא לא יחקק מוסעבא ש מאן פיטן לגלך שמוסע
כלה משכוך ומגבין אחכאמה עלי ש כמאל פי ש פרקין ש אכירה מן אהל טהר והעלך
יכין אן אלא אכתלפו עפר בית הפרס פי אנדך אכרי פלים הרוב לגלך ש אר
ש באשה בית הפרס וקולה ולא הרומה אחר הרומה הו מלהבמן ירי אן פי גמיע
אלאלה שוקפין שהרמו זה אחר זה אין הרומה שהרם הרומה וקד בינא פי באלך
הרומות אנה כאנם מזפוע ו חכמים ם הלגלן מן קולה והיה הוא והתמורה יהיה
קדש הוא ולא ולד והתמורה תמורתו ור' יהודה יקול יהיה לרבוך אב
קולה ו חכמים יקולון יהיה לעשות שובך פאזיד והלבה חכמים ואעלם אן קשטוע
שלגבה מאירין וחוזרין ומאירין פי גלך ש בבהמה ש אנם נעניה פאנה לא באיר
נה אלאך ואחד בעד ואחד או נבהמ אחת הכל התמורה: העובות והמנחות
אין עושין תמורה שלא נתמרו אלא בבהמה הנעבור ובשותפין אינן עושין תמורה
עם ולמאיר אומרים גיתיל עושה תמורה לא הנעבור ולא השותפין עושין תמורה
קרבנות בדק הבית אין עושין תמורה אמ' ר' שמעון והלא המעשר נפלו בית
ונאמה יצא להקיש אלו מה מעשר קרבן יחיד יצאו קרבנות צבור מה מעשר
קרבן מיזבח יצאו קרבנות בדק הבית: קאל אלבה פי ש תמורה ואם בהמה
אשר יקרב מנו קרב לי... פל תשרי יכון מאכל... יהיה קולה לא יחלף ולא ימיר
אותה הם יהיה באלגלך ואקבלה ש מעשר אעני מעשר בהמה וקאל לא יבקר בין
טוב לרע ולא ימירנו וכן וקולה מעשר קדשים חיל נאמה אינו בא נעלר או נלבה פי נידבה
עלי מא בינאה הנאך:

פרק שני

שאין בקרבנות הנצבור

יש בקרבנות היחיד מה שאין בקרבנות היחיד שקרבנות היחיד עושין תמורה
וקרבנות הנצבור אינן עושין תמורה קרבנות היחיד נוהגים בזכרים ובנקבות
וקרבנות הנצבור אינן נוהגין אלא בזכרים קרבנות היחיד חייב באחריותן ואחר

ובאחריות נפסיהן קרבנות העבור אינן חייבין לא באחריות ולא בתוספת
נפסיהן אבל חייבין באחריות נפסיהן משקרב מזבח ואילך בקרבנות העבור מדת
אחין בקרבנות היחיד שקרבנות העבור לותין את השבת ואת הטומאה וקרבנות
היחיד אינן לותין לא את השבת ולא את הטומאה אמר ר' מאיר והלא חביבי כת
גדול ופר יום הכפורים קרבן יחיד ולותין את השבת ואת הטומאה אלא שיחמו
קבוע: אלא בענין לא תמצא לומר מה קרבן עדת בלא שלח שדחה פיבור
לך הלא לבעלים כלה וקרבן עצמו שלא שהחזיר עבד זמנו בטל קרבנו בטל
לא יעלם שלא עבור אחריות הקרבנות אעפי שלמוספין ושלך כל מה
קבוע לו זמן לא יעלם פיבה אחריות ותן לוחה את השבת ואת הטומאה אבל אין
יכין רוב פה ניס טמאים פעמים יקרבן שקראבין בטומאה עלי מה בינתה פי פאבא
פסחים ושל עצה שבי אחרי ר' מאיר עצה שחיתה מטרידה ולא מכיתה פי לך:
חטאות היחיד שכפרו בבעלים מיקרבות שלא בעבור אינן מיתות בי בולכ
אומר יחותן אמ' שמעון מה מצינו בולד חטאת ובתמורת חטאת ובחטאת
שמתו בעלה ביחיד דברים אמורים אבל לא בעבור אלו שכפרו בבעלים
ושעברה עונה ביחיד דברים אמורים אבל לא בעבור: שכפרו בבעלים
גו אין יכין בפרים חטאתו ואבלה והפרים אחרת ופקדיבה ובעל לך ועזה לאחוז
ומאה הקדש פי הדלת שמפלגא בין לך אין חטאת עבור לא יכין להא ולא לאן נמיע
קרבנות בעבור זכרים ולא שחטאות עלי מא לבעלה פי אחלבלא שלא ולא יאכל
אלא אין יוצא לחטאת בעבור תמורת לאן אין בעבור שעשין תמורת כמא הקדש ולא
יאכל אלא לאן יקראל פי חטאת עבור שמתו בעלה שן לא יאכל מות בעבור אלא כמי
שאינו עומד שבטל: אמא שכפרו בעלים ושעברה עונה פני הלאכ בעבור לא
יסמוך בניהן בל הלאם פי חטאות עבור אולא בעלוב בי ביחיד ורוחיה עלי
שמיע עם משה אין חמש חטאות מיקרבות ר' שמעון יאכל מהם מאפרש כמא אין
לך אנושא שלגלה לא תעלוב בעבור כלך האלאן שלא אבלנאן ור' יהודה לא יאכל
כל יקול מא יאכל מן פאסת אנושא בעבור יאכל ומא לא יאכל לא יאכל והעבת
בי שמעון: תומר בקדשים מבתמורת ובתמורת תנקדשים שהקדשים עושין
תמורה ואין תמורה עושה תמורה בעבור ותשובתן מקדישין אבל לא מאירין
מקדישין את ברין ועברין אבל לא מאירין חומר בתמורה שהקדשה חלה על
בעלת מום קבוע ומיום ויאמה לחולין לתניא ר' יוסי בי יהודה חומר עשה
שוב כאיזל בתמורה ולא עשה שוב כאיזל במוקדשין ר' שמעון אומר הבלאים ובטרפה
ויוצא לחולין לא קדשים ולא מקדישים: קד בינו קולמס יפיב זקוא לעשות שוב

במזיד ולים כלפי מי חין ל הקדש כמאן דאמר הכין ס"ל דמעלה תרומות המכבדין לומר
תרומה ואמר מעשר מעשר ואמר תרומה עולה ואמר שלמים שלמים ואמר עולה ומ
לא אמר כלום עד ש"ת פי ובו טוין. ומענין קונה ל שעיר לא קדשין אין מן המיר
נאחל. הלה לם הקדש לגלך ל תמורה וכלך אלא כאנה ל בהמה ל איצטיב אחלי
הלה לם המיר בה בבמה תמימה לא נהקדשה התמורה אינה אין לים פי ל
בהמה ל איצטיב קדושת חבי הקדש התמורה ולא הו מעני קונה ולא מקדש
ויאכן טן ל בהמה ל איצטיב עלי הלה ל צמב נאן יקדש בהמה גם בעל לגלך נהקה
אן יקדש ולא ויצא לרך דופן או יכן ולא קדשים פיאכן פי אין יכן כלאים וטומטום
ואנדרגינס ויכן קונה ולא מקדשין ולא עלי מדהב ל הלה לאלי יקונה לעשה תמורה
אלא כאן הלא ל שלא כלאים או טומטום או אנדרגינס אינו עשה תמורה לאן הלה ל
תמימה עלי ל שעיר לי במנלה בהמה טמאה שלא לא יצלח נועבא לקרבן ולגלך
אין קדושה חלה עליהן ולא גשבה בעלה מום לאן בעלי מומין מנהגא מא כאן ראוי לקרב
ויש באילו קרבן ובלבה כל יומי ולא לשעיר ולא עלי המא מלכלגלי פי הלה ל קו:

פרק שלישי

אלו קדשין שוחטין בכל מקום ופמורין בעזרה בפני
ולא שלמים ותמורתן ובכור ולא ולא על פוך העולם הרי אלו כשלמים שעו
ממיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ל שעיר אומר ולא שלמים לא יקרב שלמי
תודה ואילי נזיר יקרב אמ ל שמעון לא נחלקו עלגלך ולא שלמים ועלגלך ולא תמורה
ותכמין אומרי יקרב אמ ל שמעון לא נחלקו עלגלך ולא שלמים ועלגלך ולא תמורה
שלא יקרבו ועלמה נחלקו עלגלך ש ל שעיר אומר לא יקרב וחכמין אומרי
יקרב תעיל ל יהושע ופרים עלגלך שלמים ש יקרב שלמים אמר פרים
מעיל ש ביהבה לנו פרה יפה שלמים ואכלנו בפסח ואכלנו ולה שלמים טח:
קונה ולא לא שלמים ולא תמורת שלמים ועלה אסתלאק ל שעיר וחכמי
אין ל שעיר יקונה אין אחנאת אין יקרב ולא שלמים פהו יקרב בהמה שלמים אינא פוה
עולה ולא ידבראנא כי גלב ויכתר לה ש שלמים ויפעלי עלי קונ אלגה לא פאחד
שלמו ורבנן לא יקונה בהלה ל שנדה וקאל ל שמעון אין חכמים מודים שלא יקרב
ולא ולא לאלה לא אסתנית אנה יעשה מהם עלה לים ופי שלגלך עשאנו ה
ל אכתלפוא ושלאלה ל פרים מנאק לגלך ל שעיר וקונה בחב יהיל בה חב השבועה
לא נאנאסא מן נמיע ל חכמים אנה לא יעבד אין יכר ש קדשים ש לי עולה ל אחר
הרגל נאנה יפעלי עלי עשה ותוקונה ואסתי שחה ופבאקי שחה וכו עני עשי מעיך
לחב לא פל מא עלגלך פאן וכר פעלי עלי עשה אחת עלי לא תעשה פלא שחה
לגלך אלא בעל שעשה רגלים וחינל יפעלי עלי לא תאחר לשלמיו כמא בינא פי אול אמ

השוה ׀׀ והלכה כר׳ שמעון וכתלמיד ש׳ ושהאלה ל פתים ש׳ית מעמוש מן
ונן מפני רק קפשיך אנו התמורות אשר יהיו לך אנו הוצרות ונדליך זה נזר בשיל
ובאת שומע אני יכנסם לביבית בחירות ויתנע תאנם מים ומזון בשבל שיתנו לך לומ
ועשית עולתך בשר ודם כדרך שאתה נוהג בעולה אתה נוהג בתמורתה וכדרך
שאתה נוהג בשלמים כך אתה נוהג בעולה ובתמורת שלמים יכול אף על פי
הקשרים כן תלמוד לומר כדרך ואין לי אלא שלמים שבקהל יחיד ודיבור
למי עוטין נתנו ׀׀ על הודה והתמורתה ועל ועל פון העולם הלי אלין
כתולה ובלבד שתהיה שעורה לחם הקמורת עולה וועל התמורתה וועל ועל ועל עד
פון העולם הלי אלן בעולה שעורה הפשט וניתוח ובלול לשלמים ׀׀ וחלב אשלמה
לחם התודה הזה עצמה שעורה לחם ועל והתמורתה אינן שעורין לחם שקולה
ההודה בשערים וקד הקדם קולבם כדרך שאתה נוהג בעולה כך אתה נוהג
בתמורתה ׀׀ המפרש נקבה לעולה ועלה זכר ירעה על שיסקאב וימכר ויביא
בדמיו עולה ר שיעזר אומר הוא עצמו יקרב עולה המכרש נקבה לשם הרעה
על שיסקאב והמכר ויביא בדמיה אשם נאם קרב אשמן יפדו למיה לנקבה ר
שמעון אומר הכתוב שנתן באשם שיהו בעלין ושכפרו בעלין ירעה על שיסקאב
וימכר ויפדו למיו לנקבה ר שיעזר אומר יכול ר שיעזר אומר יביא בדמיו עולה ׀׀
קל בינה פי צדר הלית שמדר אין לעולה ול אשם לא יכונין אתה מן שלכור
כאתה וקד הבין פי אול הלה שמסכבא אין שנכבוב ובשני תומין מהקיטלין בעמוה
ולא מחקאב אין אבין אן מעני נסקאב אין יחלל פיה מום ור שמעון יקול הלמיו יקול
תאזלה קדבה נאנתר אינו קדוש קדושת הגוף אלא קדושת דמים פקט ובלך יקול
המכר שלא במום אף אסמעתא אין ר שיעזר יקול יכול ונו פי הכתוב אשם שיהי
פי פי שקדושה זון שאשם ואין שחכמים יקולון לא יכול יפדו למיו לנקבה ונו פי
שאשם נפסל לאין אצל מנקול באילים שלא שבחט אחת מהבה באשם ירעה עד שיסקאב
וקד הקדם אין חטאת שכפרו בעלים ושמהן בעולה תמות פלבלך אשם שמהן בעלין
שכפרו בעלין ירעה על שיסקאב וימכר ויפדו למיו לנקבה ותיה מאי יקול יפדו למיו
לנקבה יכיל נה אין ירמיזלך שהכתוב פי אחד ל סגה ׀׀ ויקול ר שיעזר יביא בדמיו עולה
מעשאה אין שהי בלבך שהכתוב הזה נפסה עולה ׀׀ ואין לנקבה כר שמעון לא כר שיעזר ולא
כר שיעזר ׀׀ ונלא אין הנקבה עולה היא מהבין דברי ר שיעזר לדברי חכמים אלא
בזמן שהיא באה חובה הוין מומר עשה ומביא עולה נפסים ונפסית משלו ואם
היה כהן עבודתה ועודה שלו ובזמן שהיא באה נקבה אינו מומר עולה ואינו מביא
עולה נפסים שהיא באה חובה הוין מומר עשה ומביא עולה נפסים ונפסית משלו ואם
היה כהן עבודתה ועודה שלו ובזמן שהיא באה נקבה אינו מומר עולה ואינו מביא

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

לא בן לא יחזיר שרת את התמורה אלמא הקדש: תמור הבכור
והמעשר ובן ובת עד סוף העולם הרי אלו בבכור ובמעשר ויאכלו במומין לבד
בעלים אבל בין הבכור והמעשר לבן של הקדשים שכל הקדשים שחטין בצפון ושל
בעלים אינן נאכלין אלא בירושלים ושקלים בלשכה חוץ מן הבכור ומן המעשר. שלבן פדיון ומעורין
פדיון חוץ מן הבכור ומן המעשר ובמים מחוסרי כפרה חוץ מן הבכור ומן
המעשר ואם באו תמימים יקריבו ואם בעלי מומין יאכלו במומין בשלים אמר ר' שמעון
אינה טענה שהבכור והמעשר שלבן פרוצה במקומן ושאר כל הקדשים אין עליהם טענה
לבן מוסיף הרי אלו בקדושתן: קד ביום פי הגאולים בכורות ומעשר בהמה עלה אם תתפדינה
של בכור ושל מעשר בהמה של אחמשה וקחל העלי ואכלת לפניו יי' שם תאכלנו לבעל
הירו ויצא ובכור בקרך ומקום שאתה מעלה מעשר לבן אתה מעלה בכור
ממקום שאין אתה מעלה מעשר לבן אין אתה מעלה בכור וקל וחומר מעשר
בהמה איבקש למעשר דגן שלא יעלה לך אין מעשר ובכור בחוץ לארץ פחין נאכלין
מחוסרי כפרה לארץ אין כאוכלי תמימים בקרב ואין כאוכלי בעלי מומין בהר הקדש
כאוכלי מחוץ לארץ. שכשם אלו ואלו בהגלה והלא הבכור ומעשר שלך לא יקבל
בכור מחוסרי כפרה לארץ כאשר לבין הוא אומר בלחמה הי קרבנה מה בין בכור ומעשר לבן
כל הקדשים ירידו בה מה בין בכור ומעשר שנפסלו מום לבן כל פסולין המוקדשין
הם אלו של שמעון יבין אין עליה אלא נפלו מום בבכור ובמעשר אין להן פדיון ושאר
כל הקדשים יפלו וקחל אין עליה לך אין בכור ומעשר שנפסלו יאכלו שאם תגידנה בהן
על מה פי עליה להלן נאכל במומין בבעלים אעני בבכור לבן ובמעשר נישרם פלגך
לא תחגוד אין הקדשים אלו הם הקדשי קדשים עולה לא תי' הכתוב
להקריבו ולא יחל אכלהו לאין לא יכול קודש לון פדיון ובעלי שמעון פי לך טוהו:

פרק רביעי

ולך חטאת והמורת חטאת (חטאת שמתו בעליה יתעבו
ושעברה עליה ושחבוק ושמיצאת בעליה מום אם משכפרו בעליה תמות ויהיה
עושה תמורה ולא נאכלין ולא מועלין אם עד שלא כפרו הבעלים תרעה עד שתפגם
ותמכר ויביא בדמיה אחרת ועושה תמורת ומועלין בה: קולה עד שתפגם
ראשו עד שעברה עליה ושחבוה וקולה ושאבדה משתרך וקדמה של תמורה
בכלל שעברה עליה ואבדה. ושאבדה ונמצאת בעליה מום וקל בינו מרחק
מועל לא נאכלין ולא מועלין לא יכול שאם תפגם כלך לשני ואין אתה פודה בעלים ושמרי
קרב מעילה ומותר יוב אין בעלמא אין הלכה של יקוטן שחטאים מיתת
תמורת מן שרוטה אין תפגל בשעת הפרשה לא בשעת הפרשה ואין תפגל בשעת

פרק חמישי

0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

כל האסורין לגבי המזבח אוסרין בכל שהן הרובע והנרבע והמוכס עבד והעבד
ובא הגר והמחיר והכלאים והטריפה ויוצא דופן אי זהו הוא המוכס עבד המוכס עבדה
זרה הוא אסור ומה שעשו מותר אי זהו הוא העבד כל שעובדין אותו הוא ומה
שעשו אסור וזה וזה מותרין בראיה: מענין אוסרין בכל שהן תנא אכזבלם
ואחד מן הלוג ומן פי אלעאר מן לקטשים הפסל כלאים לגבי המזבח ולא יקריב מנחת
ולא ואחד וכן הדבש של תמרים פסולין לגבי המזבח מנחת בנין לוי ומנחת נקי מפקדל
של נקי אמאת אהבון ואחיר פנין של בורית ומקל פי לקטשים איצת שור או כשב או עז פרט
לכלאים כאנה יקול מן יכון כלשעטנז הלה נייר מפקדלט בשעטנז שאכר כי יולד פרט שיצא
יוסף ומקל פי של מעשר מעני מעשר בהמה ובו קולט כמא קבין כל אשר יעבור תחת
השבט פרט לטריפה שאינה עוברת על גבי הקלם באנה פי בכורות ומקל איצת פי
שלג לא תקריב לגבי המזבח כי משחתם בהם מום בהם ואת שנקל לתקום שנאמר
השחתה אינו אלא לבר ערוה ועבודה זרה דבר ערוה לפיכך בשחיטת כלשהו ובא
זרה לכך פי בשחיטתן ושחיטתם וכן וקד תבין מי באלב עבודה זרה מן שאינו שמעבודה
זרה לכך פי בשחיטתן ושחיטתם וכן וקד תבין מי באלב עבודה זרה מן שאינו שמעבודה
לא תחרם כהנאה אתנן אלא מן מיבא תפסל ילאלם פלגלך מן עבד נבלה או בחר
או תיומן לא יחרם לגלך שנבלות של חיומן בהנאה פלגלך קלנא זה וזה מותרין
באכילה יעני של חומר עבד ושל עבד אמת שאני שלו יכון עלי שנעבד מתלת חט של לחם
של פלגה פהו אסור בהנאה לבון גלך של שיקל עבד וישבו תפסל יל אלם נאת קבין מי
באלב עבודה זרה אמת של חומר עבד נאת קלם לכרה ואת שעשו
חומר בהנאה לאנה לם יעבד ולם בקולה הלא לעבודה זרה יתרם לאן של אחל עלינא
אתנן הקדש לעבודה זרה וחד של חומר עבד מא דכרוה והו קולנא אין חומר אסור אלא
על שיעשו בו מעשה עד שיגזזו בו ויעבדו בו פאלא אסהבלמוה של כומרין אין נותנין
שור או בהמה אין כאן כאן חינל יפסל לגבי המזבח משום חומר עבד: אי זהו הוא
אתנן תאומר לנה גת לך זה בשכריך אתפלו הן מאה כולם אסורין וכן תאמר
לה כרון הא לך שלך זה ואלן שפחתך אחל עבדי ר' יוסי מתיר אינו אתנן וחכמים אומרין
אתנן: לא פריק בין הלה שזנה שפחה או גויה או ישראלית בן הכהן ובשרת אין הכהן ואחיבי
אתנן אן ערוה אמת פנוית פקד בינא מראת אנהא נבעלה לא תחרם עלי שבהן
מאנין או ערוה אמת פנוית פקד בינא מראת אנהא נבעלה לא תחרם עלי שבהן
משום זונה לאן אינה בעילת זנות פלגלך אתנה מותר ואעלם אן אתנן זכור אסור
אינא לגבי המזבח ואן כאנת של מכאתב הי שלו זעלית של אתנן לגבי פלא יחרם
לגלך של אתנן וקולה אפיבן הן מיתה מעאתה אנה אלא אתנן יעהה פי אנהא
בבבא ואחד מקבלת וקפיל לגא מתי פאן של חכאם משום אתנן ולא נקול אן הלה של
זיאדה שלו זאדהא לי פי אתנן ואנמא פי מתנה אל וקל בעלה לא נפסדא באקל

אלא נדבה בהמה ואי חולין ובעי לאכולי ליה ואי חולין אין מוקדשין
לגבוה׃ אלא נדבה בהמה ואי חולין ובעי לאכולי ליה ואי חולין אין מוקדשין
לגבוה׃

בעל אין טבילה ועלה מוכר לבני המזבח אמת אלא טבילה ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ והיא מעוברת ועלה אסור לבני המזבח
ועל אנקא חנוך והן קולטים ולא טבילת אסור היא ועלה טבילה וכלך אלא עמה
שבהמה או עזלה לעבודה זרה ובי חמול ועלה אסור והלא הוא מעון קולטים
ולך מוך צה ועבד אסור מאי טעמא דניתא ליה בניפחיה יעני כבר נפרא ועלה
ועלה אסקה לאפקה פי ולא טרפה מא אמנך לך ולך אין הלה שבהמה אין כאינה טרפה
ובעל אין טרפה נעעברה ר' לישר יקול סבב סן הלא ולא שאם שבא היא טרפה
ש אב שלי הן כשר לבני המזבח וזה וזה גורס אסור עולה וש חכמים יקולן זה וזה
גורס מוכר ואין כאינה הלה שבהמה טרפה נהי מעוברת ר' לישעזר יקול עובר יק
אמן הוא וש חכמים לא יקולן כלך עוה בעל כרוכה ואנפאלה מעוה ולכלך
עולה מוכר לבני המזבח והלא שלי יחרם ר' חנינה בן אנטיגנם כשרה שיקב מן
הטרפה הו פי לכך ש יום פקט שלי יעקה לאוהיא יכולה לעמוד עלין מאות לעבד
והוסי חאל שהניר ושי שאין לם יכמל הניירה אמת אלא הניר וסאן ולו עלפהיא והלא
בכרש עבודת זרה חגר מעות נאיב שמען שנבא מוכרת לבני המזבח לחבי בכר
ואין הלבה כר' שיעזר ולא כר חנינה בן אנטיגנם ונץ ספרי ביחבח ולא ביזה ואכלבי
ולא לבלבך בשר ולא חלב מיכאן שאין פולין את הקדשים להאכילם לבלבים ומעלם
אין שהרפה לא נעלה עור לבלבים: **פרק שבי עני** ג
ביק הביית ש בקדשי
ש בקדשי המזבח מה שאין בקדשי המזבח עושין תמורה וחייבין עליהן משום
ביק הביית מה שאין בקדשי המזבח שקדשי המזבח עושין בחוץ חייב ואין נוהנין מהן
פגול ונותר וטמא ונבלן וחלבן אסור לאחר פדיון והשוחטן בחוץ חייב ואין נוהנין מהן
לאומנין בשכרן: קולה קדשי מזבח יריד בה קדשי בהמה כאינה לאן קל עלמהן
עופות ומנחות אין בהן תמורה שמא חכם ש פגול ושנותר ש טמא פקל בינאה פי
מוא שאין מסכת זבחים ובמאכלה פי ראבע זבחים הגולה וכלך בינאה פי אחר הלך
שמסכת חכם שוחט בחוץ ובינא חכם ולא קדשי מזבח וחלבן פי הגאש בכורות
ולא אחקאנ שלי שלגיוא בקרבין ש נשחט וקולה ואין נוהנין מהן לאומנין בשכרן יעני
ש נאמר שלין בנין פי ש מקדש אנהם נוהנין שכרן מקדשי ביק הביית לא מקדשי מזבח
קחל הגולה ועשו מקדש ולא שנקל ועשו לי משלם יעני קדשי ביק הביית:
ביק הביית שמקדש הקשות לביק הביית הקדש ביק הביית חל על הכל ומועלין בגדול שבהן
ואין בביק הניית לבהנים: קולה חל על הכל נאמה חל עלי בעלי מומין ובהמה טמאה
מא נם פי קדשי המזבח ומועלין בעולבן לאן מן הקדיש בהמה לביק הביית מועלין
בה לבה ואין מקדיש הדיוט מועלין בבזמנה ונם כלך קדשי מזבח לאן חלב מוקדשין

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 0 mm

חרקרא תחרך ומא כאן מנהא מעזקין שהי לא יאכל חרקרא הקברו ולמא לכר הרומה
שמאה פי נמלה מא יחרק והלכה שהי לכר אפורין בהשאה אעני תמך וערלה וכלאי
הכרם כמא בינא פי מאט קדושין כאנך שא יקולם פי הרומה טמאה אנהא אמור רב
כהנאה פרגא ובין אן ינוז ש אמהקפאע נבתא לבהנים ולא יחרם עיר אכלהא פקט כמא
בינא מראהב פקאל ומלשקין בפרו בשמן שלהרומה יעני אלא אנלנם שזיתי פאנהם
יקלה שכהן וכלך אלא אנלנם ש נבז פאנה יחרקה ליחמי בה שהי קנור מנלנם או
יטבך בה שטעאם לבן פי לילך שרט אן שכבז יחהאב אן יחמיה בין בעדנים ולא יזיב
יעלה פי אניה קדירה חהי לא יוכל פיהא יכון פיה מפסול לאן יאכלה והו לא יעלם
יקל הבין אן הלאת שמעני טרף פי אכר הרומות: כל הקדשים שנשחטו חו
לזמנם וחוץ למקומן הרי אלו ישרפו אשם תלוי ישרף ר יהודה אומר יקבר חטאת
העוף הבאה על הספק השרף ר יהודה אומר יט[לנה] לאמה כל השרפין
יקברו וכל הנקברים לא ישרפו ר יהודה אומר אם רצה להחמיר על עצמו ושרוף
את הנקברים רשאי אמרו לו אינו כשאי לשנות: קל בינא פי הוריות אן כל שחייבין
על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת קבועה חייבין עלמא הולע עלי אשם תלוי ומעבדנע
ספק אלו לא יחקק הל תעלה לך שהי אולם יפעלה לא יחל אכל לחמה לבהנים אלא
עוד עלי ושלא חטאת בעל לבחל אשם בחיי בין פי אכר כרהגורן ואת שלנע פי אשם
תלוי אשם הוא אשם אשם שי ונע ספרא אשם יכול לבהנים הלא שי יעני אן שם
לבהנים טוב אכל ומה הו שמנהי שפאנו מן שמזבח לנחל קדרון ר יהודה יקול
מעלחה אבר אבר וזורקה לחמה ומתעלבה והולבה לנחל קדרון ויהא חטאת
העוף הבאה על ספק מפלט אן נבין ספק זבה על מא בינא פי הנזיר ערכים פי
קולהם כל העבות הטועות מביאות קרבן ואינו נאכל לאן לא ינוז אכל חטאת
אלא בעל התחיק לומהנאעני לזום לגלך שקרבן ולי אוגב אן יקולנא ש
חכמים אינו רשאי לשנות לאן שאל ענדנא כל הנקברין אפרן אמור ושרפי
להקדש אפרן מותר עיר הרומת הלשכה פקט ובו שמאל שלי יזאלמן שמזבח
פאנה אמור נעש ולא יבוז הגבולה קאלנא ושמו בתוכה ושמו כולו ושמו שלא יקטר
יעני אנה לא יעלה פי מהב שריח אומני שמיולנחוהמת כל יצאן פי מוקטרת
שמעד לה ואין הלבה כי יהודה פי שמניע: בריך רחמנא לפייע נכרן:

מסכת נדרים

כתורה הבא על האם
ועל אשת האב ועל הכלה הבא על הזכור ועל הבהמה והאשה המביאה את
הבהמה והבא על אשה ובתה ועל אשת איש הבא על אחותו ועל אחות אבין

ועל אחות אמו ועל אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו ועל העשה וכמ
והמגרש והעובד עבודה זרה והנותן מזרעו למולך וכעל אוב והמתעלם את השבת
וטמא שאכל את הקודש והבא על המקדש טמא והאוכל חלב ולם ונותר ופגול
תשוחט ומעלה בחוץ האוכל חמץ בפסח האוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים
כמפטם את הסמן והמפטם את הקטורת והפרך בשמן המשחה הפסח והמילה
במצותו עשה: מעלים אנחנו אמתת יעד פי הלה על הגבה נאם שמעאט ויקרב
אל תקטיל ולכך קולה קבת על אשה וכלה ירוד בה שומע כן על אבוה ואבוה ויכול
בחת לכך אשה ובתבנה אשה ובת בתה ואמה ואם אמה ואם אביה ובתו ובת בנו
ובת בנו וכלכך בעובד עבודה זרה בתי והה כאן כן על עבדאלאה ירוד לכך
מנסך ומקטר ומשתחוה ומזבח וכתיר ניר בלה על מא ביעת פי מאבא סנהדרין וכלכך
קולה ממחלל את השבת ירוד לכך בסעו ותשחתון כרת נאן על כל אב ילם
כרת ומן על הנשרוף מא ירוד עליך חערה על מא ביעת פי מאבא שבת ולדות על פי
אילא אפתני בקולה בעל אוב עין לכר על ידעוני והו מעט קולבם הואיל ומעטי
בעלי אחל נאמרו על בעלו שבאוב על ידעונים וראשיה דקדא נקט יעני שאוב
על מלכות פי אוב על פסוק והו ילם על מא בעלה וקד תבין חכם שוחט ומעלה בחוץ
וחכם טמא שאכל את הקודש פי האוכל אשר בתוכו וכלכך תבין חכם אוכל
על פגול פי בעין זמנים וחכם הבא על המקדש טמא פי בעין שבועות פאלבעל
כל ואחד מן הלה פי מוצאה בעל כיף ילם הלה על כרת פי לכך על פעל וכיף נת
לם ופאידה קולה שלשים ושנו ואן כאן עדדהא בין לעלמא אחד אלא עמל מן
הלה על עבדוק עבדוק גרבה בעלם אחל חייב על כל אחד ואחד חטאת על כל
שגגה כמא ביעת פי קולה פי אבוה מלאכות ארבעים חסר אחד אנה אם עשאן
כולן בהעלם אחד חייב חטאה על כל אחד ואחד והמפטם את השמן הזאן יעני
שמן המשחה מכל על עמל לי עמלה משה וביט במדבר וכלכך על אוזאן בעינהא
לקולה בעלי כמוהו ואן עמלה לי העלם עמלה או טרפאה לעירה לא ילמה כרת חכם
כון קצדה פי עמלה לגראהן בה וכלכך המפטם את הקטורת לא ילמה כרת
אלא אן קצדי בעמלהא אן יגבר בהא לא לגרעלם צנאעתהא והו קולה בעלי לפריט
בה ואעלם אנה אנמא עמל קטורת על נסבה כלכך על אוזאן שלשי לא בהא על קל
פאנה חייב כרת סני עמל מבלא מקלאבא כביר אן מקלאבא יסיר לא נחתאג
אן נכון כלכך על אוזאן בעינהא מכל שמן המשחה כל מנה יעמל על נסבתהא לבלית
בה ילמה כרת לקולה בעלי בחלתכונה לא תעשו יעני על נסבה אוזאנהא וקולה
הפך בשמן המשחה יריד בה מן יגלאהן בשמן המשחה שעשה משה פיט והו קולה

כי לך ולא לאחרים ועליה אין אומרים שיהיו קדושים וקדשי קדשים
כמו הם קדשים עליהם נאמר ושחט אותו בקי שיהיו וחלבה וקדשי קדשים
שאלו והלחם כי שארית שהיו שתי הלחם ואמרת שארית שקטורת
פרט אכלתיה מנחת כי שלש ארבעה מביניה שאמרו נפי נסך ושחוטה וחלבה
ואבוהה וש בקיה מנקובה וכי לאכלה בחצר קדשים קלים עשוי וקדשי
קדשים ואבוהה זכה ונא שנקל אחד עשר שמע שאמרו שתים עשרה פמיני יעני אין
קדש שאחד עשר עקרי שהרי נאמרו בפיני וכלך יוצא שי הלה שי
אחד עשר עקרי שמוזכרה מלח סלומיה ובחצר הירדן ומעלה עשן מן כל ואחד
שי מן בר מראשה שון וקבלת כאשה כאשה ושחוטה וחלבה ואבוהה
מן כל ואחד ושן שבעים מנין וקד כינה מראשה מן שמנין מאיה ויניר ושן שרקם
סם עשרה חבה שעיר ומור וקציעה ושבולת נרד וכרכום מן כל ואחד שתי
עשר מנא קושט שתים עשר מנא קנמון תשע מאיה קלפה שש מאיה קנמון
נאלה שון קלפה מאיה ומאתנה ומסטין מנין והלת שקדר פמן יעמל מנהא כלעמי
קאלת שש מאות וששים וחמשה כנגד ימות בתמה ושלשה שמכין שקטורת כמנין
מלא חפניו ביום בכפורים עלי מא בבין כי כפורים ואחרי וז היא שאנינו מוכר
הקטורת ניהה היו עשין בה וכו יעני שלי יפשלמין שעשה מאיה פעמי אחד מלא
חפניו יפעמי בהא מא ביניה כי ראבע שקלפה והגומא גלה נבלא בש מחק ויראה
אלבית איצא כפתה הירדן ומלח סלומיה ומעלה עשן מן כל ואחד בי מן ניר
החריר כי שון ואחת שרח הלה שתמת פאחדה מא הו משהור ומשהא מא אכלתך
פיה וקד בין שלמוד מן הלא שנאמר שלי יערך מעלה עשן מא כאן יעלמה
ניר ביה חבט נם פקט ונטף הו עור שבאמן הסחי כלך לבן שלקן יפשח מעה
ושחלב אצחרי שבכור וחלבנה קילפה שמחלב וקילפה שלמלן והו בחוט וקילפה
שמיעה והו אחכן למן שלמוד קל בין חלבנה ריחה רע יעני אנהא כריחה
שראיחה ומור שמסק וקציעה מוגהוב ושבולת נרד שנבל שתרלין וכרכום
שיעפרן וקושט שקסט וקנמון שעוד וקלפה קשר שמניכה וכפת הירדן שעני
פגדת מא תרדנת אתנאה: ועלחם חייבין עלי זרון כרת ועל שנתן חטאת ועל
שת הוקע שלבן אשם תלוי חוץ מן המטמא מקדש וקדשיו שהוא באזהרה ויורד לפי
שמיר וחכמים אומרים מן המנחה שכן תורה אחת יהיה לכם לעשות בשגגה
יצא מנחת שתי: בו מעשה: שעשה הו מן יחקק אנה פעלך שפעל
לבנה פעלה בפתן ושא הוקע הו מן ישך הל פעל או שם יפעל אכלה התחק אנה שתם שלש
מן יכון אכל שתם כלי והו יטנה שתם קפעל אכלה התחק אנה שתם שלש

אכל פחות מכזית חטאת על הלב לשנה ולי כשבה או שעירה על מאת בין לשון
שרחשאה פי׳ כלי הלת לשלר פאן כאשר בין יליף קטעקין שחס אחלבמא שחס
חלאל ול אכר תראס ואכל אחלבמא ווקע לב לשך בלל לחראס בו שלי אכלאן
לל חלאל פחלית לגאמת ישמס בלני והו אילל מן הפאן וקד בינאפי פאמר הור׳ ית
מן פסח ומילה לא ילמס על שנגו חטאת ואן כאנע בפרית לבורמא מצוה עשה
ואלנה יקולפי לשגגת שלי ילמס פיהא חטאת ועשה אחלב מכלל מצו׳ ... אשר
לא העשיה פבי׳ אנה לא ילמס הלית שלקרבן אלא פי מצות לא פעשה וכלך
מנרך לא ילמס פי שגגו חטאת לקולה לעשה בשגגה כמא לכר וקד בינא העך
איצא אן לא ילמס אשס אלני אלא פי לנב חייבין על זלונו כרת ועל שגגתו חטאת
קבועה אעני בחטאת קבועה אנהא לא תקניר בקניר חאלאת לשכון אלא
כשבה או שעירה יקרב מני כאן עני או עשיר והדה לי שלי הקדמי חטאת
קבועה אמא מטמא מקדש וקדשין יעני שלי יכול לשקדש טמא ועלי אנה
בכרת וחייב על שגגתו חטאת לבועה אלא חטאת קבועה אלא בין פיה שלן
ואס לל הוא וכו כלכך אין חייבין עלאלא הוכע שנו אשס תלני וקד בינא פיה
לכך פי פאמר הוריות פקד קבין לך אן כל שחייבין על זלונו כרת ועל שגגתו חטאת
קבועה חייבין עלאלא הוכע שנו אשס תלני וכלך קבין לך מן מא תקלס אן כל שחייבין
על זלונו כרת חייבין על שגגתו חטאת ניד הדה לשלש כרתות פקט אעני פסח
ומילה ומנרך מן עלה שלי זכרנא ובין הו אן מעני קולה פסח יריל בה אן לא
יקרב קרבן פסח במועדו נמח נפ שלן כקרבן ... לא תקן במו ואין בלבה כי
מאיר: יש מביאות קרבן ואכל מביאות ואינו נאכל ויש שאינן מביאות אלא
מביאות קרבן ונאכל המפלת כאין בהמת חיה ועוף זכרי׳ כי מאיר וחכמין אומרין
על שיהא בו מדורת האלס המפלת סנדל או שליה ושפיר מרוקם והיוצא מחובך
וכן שפחב שהפולה מביאה קרבן ונאכל: מעלמנא אן קרבן יולב לחום לעביד
אי׳צא וקד שרחנא פי בכורות אן שליה שמשיחב ושפיר קטעה לחס פאן הבין פיהא
לבטיחו שאין נפאדך מנא יחבן אדראכה השמוש שפיר מרוקם ומנדל קטעה לחס עשיאכל
לפאן שלו הוריות הלל מעי נפשין שאנ נהוקד הבוהי נפסחת שלנין הקפד יצורתה ויגדע שמא
ואין הבהמה כי מאיר: אלא מביאות ואינו נאכל המפלת ואין יולעמה הפיגל וה
שבי נעיש שהפולו אחב ממין פטור ואחב ממין חובה אמ׳ר יוסי אמתי בזמן
שהלבו או למזרח וזו למערב אבל אם היו שניהם עומדות כאחת מביאות קרבן
ונאכל: קד עלמת אן קרבן יולב עולה ואחטאת ואן חטאת יולב אבדא כי
חטאת בעוף בהמה בין פי יכר הנוכה אן חטאת

[illegible] ומעט מין פטור ומין חובב
[illegible] מת חייבין עליו קרבן לידה ושאכלו מת [illegible] עליו
קרבן לידה מפני שפיר מלא מים ונהוה ור יומי יקוב יביאו חטאת אחת וישלשלו
אם אינו ניאח החייבת קרוי עליו ואם אבד ניאח החייבת הוא שלך ונאכל שלך שחטוה
ובלא עזרה נשים כי מחופרי כפרה כאשה אעפי אין כהן שיכפין יביאו חט אחת
אחת ואינה הלכה: ואלו שאינן מביאות המפלת שפיר מלא מים מלא
לם מלא וטיט המפלת כאין זנים וחגבים שקצים ורמשים המפלת יום
ארבעים ויודעת לומן ר שמעון מחייב ביולדת לומן:

[illegible] מראה כי טיט ארבעים יומאתמן יום נראתה אחד ולא לאחר ימים ולא לפחות ז' ורק בראש
וכי המפלת שהקלוה המפלת יום ארבעים אינה חוששת לו לד ועלי הלית שאכל קאכל
המפלת יום ארבעים אנהא פטורה ואין כאן הזו אכר יום מן ארבעים בחכמיק
חכם מיא קבלה ושתכמים יקולן ילדה עד שלא ממקום בוער ור שמעון ספקו
מן קולה ואם נקבה הלא קאלו אם לרבות לידה אחרת ומאי ניח יצאת לומן והלא
כחכמים ונינהו תי שעלך עד לוד ונחזרת: המפלת אור שמונים ואחד ניח
שמאי פוטרין מן הקרבן וניח הלל מחייבין אמרו ניח הלל לניח שמאי אלה שנים
אור שמונים ואחד מיום שמונים ואחד אם שוה לו לשומאה לא ישוה לו לקרבן
אמרו להם ניח שמאי לא אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד שבן יצאת לשעה
שהיא ראויה להביא בה קרבן נאמר במפלת אור שמונים ואחד שלא יצאת
לשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן אמרו להן ניח הלל ומי במפלת יום שמונים
ואחד שחל להיות בשבת הקיש שלא יצאת לשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן
וחייבת בקרבן אמרו להן ניח שמאי לא אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד
שחל להיות בשבת שאין עליה ראוי לקרבן יחיד ראוי לקרבן צבור נאמר
במפלת אור שמונים ואחד שאין הלילה ראוי לא לקרבן יחיד ולא לקרבן צבור נאמין
אין מוכיחין שהמפלת בתוך מלאת זמניה טמאין ופטורה מן הקרבן:
מעשה שנולדו אלו המפלת ביום שמונים פטורה מן הקרבן עד בלא לו נפל לאחר
ינעד מיד לו שאל לבונה בתוך ימי מלאת ימי מלאת ואלו המפלת יום ואחד
והמאחין מן השלה שקבלה פני חייבת קרבן עד בלא לו נפל לאחרי הכל לאחרי

זבה נדה אונה טהרי הביא קרבן זיבות ואינו נאכל וחייב אחר אין מביאה
שלמי נשרף פי עת נדתה מגיד הוא בקיהת בעל אנקטאע שלם שבעת ימים טאהרה
טהרי חלאל נבעלהא ולבגדרף פי שלמי הגדומה לאנהא ולו כאנת זבה פקד בקיה שבעת
ימי נקיים ופתח הקדמי שמביאה בעל אנקטאע שלם וחינל
הקיהא ומקי שנית אעני זמן נדה שמעלים פקאלין שמביאה שעלטה יעי
שלמי ולטהר פי עת נדתה ולא תעלם אי זמאן הו וראתה לם ובי לא תעלם כל תלת שוקק
שלמי ראתה פיה שלם עת נדתה הו פיבין לנך לם נדה או בלא עת נדתה ראתה בלם פבין
לם זיבות פהדה תכתלף להא מלה שפתח בחסב אכתלאף עשר שיל שיאם שלמי
ראתה טהרא שלם ובלת תפצילה לנך עלי מא פצלנה שביהא אלא קאלת יום אחד
ואיבי לם פתח פלנא אן נקול נעלה אול יום מן נדה ובקי עליהא מן שלור שלי
בין שלשה ושלשה יום מפרת איאם בקיה שלשה ואחד עשר יום שבין נדה עד
כמאל בינא פהדה שמביאה פתחה שבעה עשר יום פאן ראתה לם בעל שבעת
עשר יום פהו יכון לם נדה לאנה בעד נדתה פאן קאלת שני ימים ראיבי פתחה אי צת
שבעה עשר לאנא נקול לעל הייה שני ימים מנהא יום קבל עת נדתה ויום מן אבתדי
עת נדתה ובקי מן שלור שי שלשה ימים ואיבי נקול
נעל יומין מנהא קבל עת נדה ויום מן אבתדי שבעת ימי נדה ובקי מן שלור שי פתחה
ואי לא פערף בהא עת נדה ויכון מן הדה שעשה ימים בלא עת נדתה פאן קאלת
ארבעת ימים ראיבי נקול פיבא אי צת אנהא מפקן זבה וחרבנה אינו טאהר פאן קאל
הכון הדה שארבעה שיאם אחדהן קבל עת נדה ואחדהן מן ימי נדה פלא יכון זבה ואת
קדרנא הלא שלשה יכון פתחה שבעה עשר לאן אלא נעלמת יומין מן הדה שארבעה מן
אול עת נדתה יבקי מן שמאנית עשר יום שלי תלת נמיע שלור שי יום פאן קאלת חמשה
ימים ראיבי עלי בלא שקיאם בעינה נקול בלבה איאם מן הדה שבמצה מן אחד
עת נדה ובקי מן שלור נמצה עשר ומאת ובלא נדתה שבר יבא תמשה ימים ראיבי
פתחה תמשה עשר ובי אי צת מפקן זבה ולא יזאל שאמר הנדא כיף מאת יזאל זמאן כויה
שלם יומא נקדן זמאן שמפקן זבה ובי פי לנך כלה מפקן וכה חכמי אלת קאלת אחד
עשר יום טהרא ראיבי פתחה בשעה ובי אי צת מפקן זבה לאן נקול יומין מן הדה
תחת עשר יומא קבל עת נדה ושבעה שלמה ויומין בקיה שאחד עשרי יומא שלי תכת
פיהא שלם בעל זמאן נדה פיבקי מן שלור תסעה איאם ובלך קאלנא פתחה בשעה
פאן קאלת יב יום ראיבי פתחה שמונה ובי זבה בפחקיק לאנר מן קלת מן יומין
מן זמאן רויה שלם קבל עת נדה ושבעה שלמה ושלשה בעל זמאן שנדה פהי זבה

נדה

ואחת קל ראת שלשת ימים ריצופין בעד זמאן של גלות ואין קלקלין הלה של שנים עשר
יום שלי ראת פיה כלאת של לם שנל מן שלקבאת שלשת ימים קבלעת נלה ושבעת
שלגלה ושנים אחר הנלה פה׳ תי׳ת זבח לאן קל תקדמת של זיבות לנדות וכלך
אלת ראת של לם ב׳ יום פתחה שבעה על המשך קיאם באינה כאן נשעל מן שלקבאת
עשר יומאת יומין קבלעת נלה ול אחד עשרה שבאקיה מן שלמה שלור פיבקי מן של
לור שבעה והלה אי׳ת זבה בקתחיק כמאת בינת פי שלי קבלעת ונלות שמעש
נת נץ של בר׳ית על מת אצלח שמאול כלהזבות התועות מביאות קרבן ואי׳ נ
מכל חוץ מפתחה שבעה ומפתחה שמונה שמביאות קרבן ומכל שהמאת זבות
בקתחיק על מת שרחנת פשלך המכל חטאתן וגלות שלי קלנת פתחה שבעה
עשר ומת לון לך של שבעה נם של ך נב אן גבנקי הלה שמלה חיאם על בעלי
כל מעשאה מת לכרע אן בעל שלך של מלה שקבעלה וסת עלקה והו אקל מת ומכן
כמת בינת והו קולטם פי שמאול שמה לי כול היי תמת שבעה ושתברי ואין שלנאב
לבעלה ולשהרות לאקיא אתרינן כיקיא אתרין לתקוע נלה ופתחה ענין לי חצי
לבא זמאן של גלות וגלח שלבעת של לור שלי בין גלות וגלות ולא פרק בין שלגי לי
לם ב׳ יום ובי נאשה כמת קלנת אן לא ראתה שלם מת ראתה של זמאן לא אקל מן
פתח שבעה לאחת זבה ואי׳ת כמת בינת והי קפתחה בעד שבעת ימי עקי׳ם
פאקל מת ומכלאת אן קבעלי זמאן של גלות כמו שבעת ימי מפרה ואין נץ
של תורה יבין לך אן נשני תלם אקל מת פיבא הסבי שבעת ימים ומכבר מת יבין
של הקבר פי נשני בגים שלשת של בעה כמת יבין פי נאלב נשנים: אין פתחין מאר
מארבעה חכמים המשבירין לשון ולא נבואה יתר על שמונה שבי הלכם מאכלות
אין פחות משלשה ולא יתר על שלשה לכם הפנים מכל אין פחות מפשעה ולא
יתר על אחד עשר קטן נמול אין פחות משמונה ולא יתר על שנים עשר:
אין של מעלים אן שהורגא קמריב ואין של מעלים אן של מנה לקמריב הלבת מאיה ואחת
וכמאין יומא וקבעת מאלאה גיר לכם מאעה בקריב פאלא נעלנת שבור מנקיה
שהר אן קלאחין והו יקמי מעופי שלמי אי׳ת מלא נשהרי הפעה ועשרין והו
לי יקמי חמר חבי גבון של מנה מקבה אשהר חמרים ומקבה מעוברים יבון עדר
אימם לך של מנה קלבת מאתיה וארבעה וכמאין ויבקי עלינא אן של מנה של קמריב מקר
של מלאכת ואן אוקמאעת הלה לכפלה לכם אן יזאד בי בעלך של פטין יום או יומין חבי
הבין בי לך של מנה קלאלה אשהר מעוברים יקל קבון של פלאכת של אוקמאעת מעוב
אקל מן של אימם של מנה קלאלה אשהר מעוברים יקל קבון של פלאכת של אוקמאעת מעוב

שאול פי כן שחמרים ושלמים וכל כמדרון ונפ' ברצנא הנא שפאס עלי נמלה שלך
שמקבאב ולא והי חפאבהיא לאן הוא אמר לעלה יחבאב הלאנין עלי חלקה וקד ולקי
בירנא פי שאנלם פי לגך שי נרך ובירה מן הלזא שנוע הלאנפא מפחמן נזא לים
ביגה ובין שהואלך שלי ולפלי פי אמר שמשרך פי אמר שעבור נפבה בוה וקל כין פיה
מן אואלנט הלך שהואלך מא פיה שכתיב ואנמא לכרנא הנא מן לגך טרפא ימיין
בחסב נרך שהאלך וקולה ולא נרצה בינוח פי שפלמול אן מענאה לם יטהר
לנפס בחסב שאנל שלי בא לילים אנה יגבר אן יכין פיבא מעברים אכלי
מן הלמאניה אשהלי ושלי בלחם ולחם הפנים קל בינא לגך פיהא פי חאלי עשר
מנחות וקטן נמול גבין אי יצא פי תחסיע עשר שבתי אין סחיתין מעשרים
ואחת תקי עה בחקלד ולא מופיסין על אדבעים ושמונה אין פיחתין משש נפנים
ולא מופיסין על שהה ואין פוחתין משש חלנים ולא מופיסין על שנים עשר ושש
עשר יום בשנה החלל מכה לפני המזבח בשחיטת פסח ראשון ושחיטת
פסח שני ביום טוב הראשון שלפסח וביום טוב הראשון שלעצרת ושמונת ימי
החג ולא היה מכה באחוב שלנחושת אלא באחוב שלקנה מפני שקונע ערב
ולא היה מחתך אלא באחוב יחידי מפני שבות מחלק יפה: בבל אלה עלי
שלא שזק שלי ואי נאלה אוהאחר יוקע פיהא ואחלל בי שאלה שמשורה עלי שאמר
אעני שמזמאר ואבוב שמזמאר אעני שנעבה שקקה שלי אי יקע
ואבוב שלקנה הי שקעבה שצירה שבי פי נאם שמזמאר ואבוב יחידי יהיה
בא לא הקבה ואחקה ומחלק הו שומר שלי יזמרה שאמר פי שמזמאר
טריקה שלי שמקולקבאן יבא שמנני בשנני שלי יכין באיזאה פי איקאא
שעול שגושיה הכלה פסרי עלינא ואימא לבן שלי יצא מן שפלמול אן תנל
ואבוב שיא ואחרא והלזא שחנל שמלכוך הנא הו חנל שלקרבן שלי יהיה שבת
אחא חנל שלבית השחובת אינו לוחה לא שבת ולא יום טוב כמא בינא פי אכר
פרק מן מוכה? ועבדי הכהנים היו לנו ר' מאיר ר' יוסי אומר משפחת בית
הפגרים ובית צפריה ואסמוס היו ומשיתין לבהונה ר' חנניה בן אחינו אומר עיים
היו: ר' מאיר יגיד אן יכונוא עבדים לאחה יקולאן מעלים מן הלזין לא יוחמין
ולא למעשרות ור' יוסי יקול לא יכונוא עבדים לאן מעלים מן הזוכן לוחמין ולא חנשה
יקול מעלים הזוכן למעשרות פלגלך לא יכונוא אנא לגיים ולא פל מנמעין אן שיר
לא יקולה אנה לגיים ואנמא אכתגאפקה פי שלגין יזמרון עלי שלי לאן עיקר
שירה בבה וקאל אללה פי שלגי ושרת בשם ... שהיו אי זה בנא שיכול שבוא בשם
... הני אומר זו שירת ותלבה כר' יוסי: אין סחיבין משישה שלשים בתשרין

שורת שם משנה שביעית לגיבי תרומות

בלשכת הטלאים כדי לשבת ושני ימים טובים שלראש השנה וחופיהן עד לעולם
אין פוחתין משבת חצוצרות וחופיהן עד לעולם משבעה כנגדן וחופיהן עד
לעולם והשלישי לבד: הלה למשנה לבן בנבג ובו יעקב אין לו במיד יחבאו
אין יכין מעל קבלבחה באורצאה איזהם העלם לך אין פסח מצריים שלי כאנק
משיכתן מבעשור ושחיטתן באורצאה עשר לאן נא תי פסח במועדו ונאתי ש
תמיד בשמרו לבקר לי במועדו ושרת מבוקרין מפתקלה יעני אנהא אפתקדת
ופכשה אין לו עיוב ואעלה לעתה וקולה כדי לשבת ולימים טובים נם יהיד בה
אין עשה שלאים בחבאב לשבת ושני ימים טובים לאן אפתר אין לך יחבאו
להדה של קלבה איזהם ואנמא יהיד בה אין ששה שלאים הבין מעלה קבלש חאנה
שיהת באיזהם של נמעה אלא אפקט מנה שבת ושני ימים טובים שהי ה' קלבה איזהם
פיכון של באקי אין איזהם של נמעה אחבאה איזהם וכו מעני קולבם סיחנא באנמא
נקט: אין לוחבין משנים עשר לניס שוחלין על הדוכן ומוסיפין עד לעולם אין
קטן נכנס לעזרה לעבודה אלא בשעה שהלויס אומרין בשיר ולא היו אומרין
נעבט ובכנור אלא בשה כדי ליתן הקבל בנעימה ר' שיעזר בן יעקב אומר אין שלש
אין הכהנים ולשיעומדין על הדוכן אלא באיזה היו עומדין ואשזיהן כבין רגלי הלויס
ושוערי בלויס היו עקרין: ראולת של שנים עשר לניס כנגד בשאה כנוחות
ושני נבלים ועלהם של שני לא יכון אקל מהא ואעלה אין של חצוצרות לחם אין יו
יוידוע כי על להא שי מאיה ועשרין עם אכפרי ועיר של חצוצרות ממא קאלין
שה עד לעולם נם לא חל ובעל וכנור אין אלאה של אוקמר ובכלל באכפלאת של
אוקאר כי של כהנה על קלבה וקל בינא אין עיקר שיר בשה ובעל בשעמה יעני
שה בחפין של שוה ומלה נם קאלל שי שיר בן יעקב אין שלאין יקולין של שיר עד
שלאה ולא יקולין בשה אינן עולין מאתן שנים עשר לניס ואין עומדין עם בלויס על
דוכן אלא באיזה היו עומדין וראשיהם כבין רגלי בלויס וצועני בלויס היו נקראין
אלאכול אין שער יעני אנהם שלניס ויקלקולהם לאן נפי אלאלבה
יכפי מחאסן נפי שלניס שלאין יקולין של שיר בשה וקולה אין קטן יהיד בה חול מא
ידכל לעבודה לא יבהלי אלא וקף כון שלנם יקולין של שיר

פרק שלישי

ג

בשלה אחוזה לקלל ולהחמיר ש בארכין לקלל ולהחמיר
ואור במועד שהחמיר אחת לעבד לקלל ולהחמיר באונם ובמלבה ובמוציא שם
רע לקלל ולהחמיר ש בארכין לקלל ולהחמיר כי עד אחד שהעריך את הנער
שבימים ואת הכערי שבישרים נותן חמשים סלע אם אמר הבי למיו עין נותן

אחת שווין: תענ' להקל ולהחמיר הטח אין קדשי אין לך שפוכין אכזר תמיא יגזמך
או אקל מנה לו נשר קימה שלי שלי אחר עלי נפשה או קימה שפעל שלי פעל
לבנתה אמור מקטועה פי תורה לא ירעע פיבא שי תמין וכעור שמג שזורה
שקניח ונאוה שנאול שזורה וקצר שי אכבר עיך ונלך קאל חמשים פעל
וכשדה אחוזה להקל ולהחמיר כיצד אחד במקדיש בחלקה במחוץ ואחד
המקדיש בפרזות פבפעה נתן ביה זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף ד
ובשדה מקנה נותן את שווין ר' שמעון אומר אחת שדה אחוזה ואחת שדה מקנה
מה בין שדה אחוזה לשדה מקנה אלא שבשדה אחוזה הוא נותן חומש ובשדה
מקנה אינו נותן חומש: קאל אלבה פי שדה אחוזה ופי שי ארץ שי מוחזקת
עגלה ואם משדה אחוזתו יקדיש לי' והי ערכ לפי זרע זרע חומר שערים
בחמשים שקל כסף פוי פאנה הלה שי ארץ אחסן ארץ פי ארץ ישרש או אלאמא
ואמא יב אן תענאה אן מן הקדיש שדה מלאה אינבות משדה אחוזה פאן הרסב
שאשנאר באלמאנבא והמסח שי ארץ והחסב זרע חומר בחמשים שקל כסף ופי
שדה מקנה קאל ואם אחז שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו יקדיש לי' ותשל
לו הבקן אחז מכס תעלכ ומכסת הו שי קמין והו קולנא אין מכסת אלא לחמים ופי
הוא אומר והרמוגם מכס ור שעור יקול אלו ונאז פי שדה אחוזה ותשב ופי שדה
מקנה ותשב פאחכמהמא בשדה שוב שדה מקנה כשדה אחוזה נר פי זיאדה
שי כמף אן אפדי לנחסב אלו ובין שנץ זיאדה שי כמף פי שדה אחוזה ותלבן ולם
ילזמה פי שדה מקנה וקד עלמת אן תומר הן שי כור וש כור שמשים פאר
וקד בינא מקאר שי פאחז פי מטחות ונרפת פקולנא זרע חומר שערים ירידבה
מבדר קלאבן פאחז מן שעיר והו אכבר בכתיר מן מזרע שמשים פאחז חטים
ואין קלבה כל שעיר: ובשור המועד שהמית את העבד להקל ולהחמיר כיצד
אחד שהמית את הנאחז שבעבדים ואת הכנעני שבעבדים נותן שמשים פעב
המיקבן תורין נותן את שווין חבב בזה וזה משלם נזק שלם: קל קבן פי קמין
אן מועד שברב את קדאם משלם את הכופר ואנה משלם נזק שלם לבונה מועד:
ובאונס ובמפקח להקל ולהחמיר כיצד אחד שאנס ופתה את קנדולה
שבבונה ואת הקטנה שבישראל נותן חמשים פעב ובפשוטו ובפני הבל לפי
המביש ותמוקביש: הלא פעב בין וקד קדם פי קולנא כתובת
ובאוזיא שם רע להקל ולהחמיר כיצד אחד שהוציא שם רע על הבתולה שב
שבכתובה ועל הקטנה שבישראל נותן מאה פעב נאקצא קאומר במו חמור
אן תעשה מעשה כיוצאנו שלא נתקם נאר לין על אבותינו במדבר אלא

עלמין תרע"ב וינחו אותו זה עשר פעמים: ישיר לי אין שלי יעלתה עיר בעוון
בפעלה תעני אונס ומפקה נוכן חמשים כסף ולי יקוק עיר בעולה
נוכן מאה ויריב ואם הלמלה בקול שלה וינחו אותו וכן לי שלמך אנסה כאנשי
לפס דנוב מהקומה קבל קשה שמרתים ולכן לי יעבה עלבם עיר לין באן יחוחו
פי שמדבר אנא בשם עשן תרע"ב והו קולב ויו"ד רבת האריך אשר הר או וכו:

פרק רביעי

קשב יד בנוד — והשנים בעיר וערכים בעירך

והערך כזמן הערך השב יד בנוד כיצד עני שהעריך את בעשיר נותן
ערך עני ועשיר שהעריך את בעני נותן ערך עשיר: השב יד בנודה כהן
קולב בעני כאשר תשיג יד בנודר וקולב כיצד הו הקבין שפעל אונו ופמי הנת
שמעריך נודר כשלי פעל שפאחב נתנה נודר עני שחקיקה והו יבין שהלבה
כלבא פעל פעל פימא בגד: אבל סקריבנות אינוכן כלי שאמר קרבנו של
מצורע זה עני אם היה מצורע עני מביא קרבן עני עשיר מביא קרבן עשיר
ר' חנמר חומר אני אין בערכים כן וכי מפני מה עני שהעריך את העשיר
נותן ערך עני שאין בעשיר מיב כלום אבל עשיר שאמר ערכי עלי ושמע
העני ואמר מה שאמר זה עלי נותן ערך עשיר עני ובעשיר חו עשיר והעני
נותן ערך עשיר ר' יהודה חומר אפילו עני שבישראל וחזל ובעני נותן ערך עשיר:

גם בזה חכמים אפילמלן וחנמיך בין לנא כוך יכין שלערך איצא מפני
שקרבן עני מאקאל ולי יהודה שלי יקוב אין מן העריך ובאן עני אם בעשיר
אם העני אנה יגיס ערך עשיר אל קל נתחייב בערך וקת מא וכאן פי שלך
שקת עשיר יפלגל מן קולב ואם מך הוא מעלך עני שיבת מך מתחלתו ועד
סופו שחכמים יקולן אל ובאן עני בשעת הערך ופי וקת וזמן שלערך פהו יכין
ערך עני והלבה כחכמים: אבל בקלבנות אינוכן אפילו אביונו מת והשת
ריבוא ופפיטתו בים ובאה טו ברבואות אין להקדש בהן כלום: קולב אפילו
אביונו מת יריד בת ולא באן אביונו עני שמוקולים פי שאמרו אין ישיש ואם פירות
מנה מאלת לבנה עני פי שלך שחתל שלי לשוק פחנה שקרבן פאנה יביא קתן
עני וכדאך אין ורת ספינה והי ופאמת פי שפינה לים כו באן יכין לה פינא מאתר
לאנה עשיר יגמי ואנשת הי פינה מכריה בריבואות עני שחסבה שי אין בשל
שפינה לאן שבירות אינן משפלשת אלא בפוך ולא שחסבה איצא עשיר מקבל
כונה מאלך פינה חל לים עלך מעשה נר מן כראשה ובלב שמשנה נר שעיר
שלי יקוב לא שכל פי שלערכין שחשאר שלי: לפי שנאמר בבריאתה לא נקטעה

בוגד

נתיבה

מעשי שהרי כאן יבין מן ההבדה בין פחות לשאינו בבבה: השש
בנדר כיצד יכול שהעריך את הזקן נותן ערך זקן וזקן שהעריך את בי
נותן ערך יבר וערכים בנערך כיצד איש שהעריך את האשה נותן ערך אשה
ואשה שהעריכה את האיש נותנת ערך איש והערך כזמן הערך כיצד בעריכו
פחות מבן חמש ושנה יהר עד בן חמש פחות מבן עשרים ועשה יהר עד בן
עשרים נותן כזמן הערך: הזלת כאן בין את יתקאב שרית: יום שעשים
כלמטה הימנו שנת חמש ושנת עשרים כלמטה הימנה שנ ואם מבן שעים שנה
ומעלה הרי הנו למילים כולם משנת עשים ומה שנת שעים כלמטה הימנה אין
שנת חמש ושנת עשרים כלמטה הימנה בין אם עשה שנת שעים כלמטה בימנה
להחמיר נעשה שנת חמש ושנת עשרים כלמטה הימנה להקל כל למא שנה
שנה לנזרה שוה מה שנה האמורה משנת שעים כלמטה הימנה אף שנה באמא
האמורה בשנת חמש ושנת עשרים כלמטה הימנה בין להקל בין להחמיר ר שמר
אומר עד שיהו יתרות על השנים חודש ויום אחד: מן נתורת יבין לך יקל
וכרנא לך מי שולה שמם כתאן ערך בן חמש להקל ערך בן עשרים וערך
בן עשרים להקל ערך בן שעים וערך שלי ואל עלי שעים להקל ערך שלי
קולין שעים פלגלך אלא נעלנת שנת שעים כלמטה ומטה כאן לגלך יאלה
פי שערך שנה יכול חמשים שקלים והלא אמר יבין אלא בתמטה מה להלן פי
אומר שנה שעים שקלים ומעלה ונאמר בפרין בבור
מבן חודש ומעלה כמה אין העזך חודש ויום אחד לאן פי יום ואחד ומלמדנו בהמה
שפדיה בעלה שך לגבי הכל כמה בבין פי בעלה בבורות בגלך מעלה שלקול פי
שנת שעים חבי יכיל עד שסבון חודש ויום אחד ויבעלם שנת חמש ושנת עשרים
ין שנת שעים בבורה שוה שלי פעל העזקאת ואין הלבה כר שמר

פרק חמישי

משקלן אם כסף כסף ואם
האומר משקלי עלי נותן
זהב זהב מעשה בחמה שלמדמטיה שאמרה משקל בתי עלי ועלבה ניוש
ושקלוה ונתנה משקלה זהב משקל יי עלי ר יהודה אומר ממנין חביב מים ומכניסן
עד מרפקן ושוקל בשר חמור וגילים ועצמות ונותן לתוכה עד שתתמלא אמר ר
יוסי וכי מה חשבר לכון בשר כנגד בשר ועצמות כנגד עצמות אלא שאין את
היל כמה היא רואיה לשקול: נאמר פי הזלת שלמדם שהקדה פי מן קאל משקלי עלי
ובין מן אי נוע ובי מן קאל משקלי עלי סתם ולם יבין משקלו מן אי פי קאל מן שלי

על סנס פנטר שי חאלה לגך שגיך אן כאן לא מאל כבור משבור פלס יק עד
אלא לגמן עטים פוכך מנה וזנה מן אגל שמעתך ואלפעבא אעני שלגב ונחב
על לגך לגל מן תימה שלגמטיא ואן לם יכן משבור באמל יעני משקל
אן כמא שאן אהל לגך שמוטעאן יזנוה ולא מן פאכלה שגי שאן אהב
לגך שבלך שלי נגד פיה אן יקבאיעוקא בשון אלא כאנך יכיבה לאנה אלה
ולא יעלם לה חאל יזן ארכיך שמוזונאך קעיך ומרפקן הו שמרפק ואן כאן ש
יד על שחקיקה אנמא חלהא מפעל שרסל בין שאל מא לכרגלך פי עריס
והו קולבס בנדריס גלך אחר לשון בני אלס וכאנוא יממון שיל לש לראש יד
ולגלך מכנים ילו על מרפקן במיס פינתרק שמא בלא שך לאנה יכרב מנה קדר
מוטעל ש יד וש לראש נפס יכרב ילה מן שאבית פלגבלי נאקצה פיאכל שלחם
ושעטם כמא לכר ולא יאכל ילמי פי שאבית חבי יטל שמא וקמלק שאנה
כמא כאנה קבל אן ילכל ילה פי שמא נפס יזן לגך שלחם וש עטם שלי פי שאבת
והו משקל ילו והלא צחיח לש כאן שלחם מבל שלחם פי שנוע וש מן לאר וכלך
ש עטם וקלבה כי יוסי וממא ינבי אן בעלמה קולבס כאומר קומבי על נוקן
שרביט שאינו נכפף מלא קומבי על נוקן שרביט הנכפף ויכון
הלא ש שרביט מן שנוע שלי בין ואן קאל סנס נקדר חאלה על מא קבלן פי ילה
שלגבה: לעמי ילי על שמין אוכן כמא הוא שוה בול וכמא הוא שוה בלא יד
זה חומר בנדריס מבערכים ובערכים מבנדריס כיצד האומר ערבי על ומר
יקנו הגורשים לעמי על ואם לא יקנו בגורשים שאין למוס למקנים ערך ילי וערך הש
על לא אמר כלום ערך ראשי וערך כבלי על נוקן עריך כשלן זה בכלל יפר שבמשק
הלוים בו נוקן ערך כולן: הלא שבקדיר הו אן יקאל כם יסוי הלא על מא כאן
עלה וכם יסוי על אן הכון ילה הלא לאוקאה שלי יבעה ויבקי לה פיה הלא שלן
ויל כם בין שלקמטן ויזן אמא מן קאל ערך ילי על פלאי לעמי ש אן לם יגעל
אלה ערך לאעלא בל לעמלה ש שכך שתי והלא הו שהקדיק שלי פי שנדריס
יאיל על שערכים וקולה יקנו הגורשים ערכו בשדה אן יכון קל עומד בדין לאן שלא
ערך אלא בעני ש וקוף בין ילי שכבן קאל אלה ובעמילן לבני הכהן אמא בנדריס
פלי עומד בדין ומאלקבל אן יחד מאה שמנה לא יקנו הגורשים לאן שערך לעמי
קשבין והעדר אין לעמי קשבין וקולה זה הכלל לשמל כל עניני לא בקא נלא
פוואלה אלא קאל ערכו על נוקן ערך כולן: חצי ערכי על נוקן חצי ערכו
ערך חצי על נוקן ערך כולן חצי לעמי על נוקן חצי לעמי חצי על נוקן
לעמי כולן זה הכלל דבר שהשמה תלויה בו נוקן לעמי כולן: מעלים אין לא נקא שלא

לא תשתין בזוגל נסכה פלגך מלא קלא ערך חצי או למיי חצי נוקן ערך כוס ודמי
כוס וקולה זה הפלג לא עלו לא ימכן ל תשתין שבקן בזוגל בעזבה מלא חצי
ין פלגך שעלו ערך חצי או למיי חצי עלו נמכר ל כי מפלג מן קלא ערך חצי
בי עלי או ערך חצי כיבי עלי כאה יין ערך כוס: האומר ערכו שלשתן שלי
מה הנודר והנדר יתנו הי ורעים דמיו שלשתן עלי מה הנודר יתנו הי ורעים מה
הנידר לא יתנו הי ורעים שאין למים למים: הלא כלה בעל ל העמלה מן
וקבל מן יקטע המן הנידר מאה עלי מאה שקלים ביאתה: שור זה עולה וביה זה
חרב מה השור ונפלה בית אינו חייב לשלם דמי שור זה עלי עולה ודמי הבית הזה
עלי חרבן מה השור ונפלה בית חייב לשלם: הלא ל כלאים בין בנעמה ואשא
קאלה לא תבין אין אלא מאה שעור לא יכמה שי לא אין למים למים פשעלמך
אנה יקדיר כי יפוי והו מיה לאשא לא נקול אין למים למים ניר פי נוע ל אחנסתן
חייבי ערכין ממשכנין אוקן חייב חטאות ואשמות אין ממשכנין אוקן חייב
עולה ושלמים ממשכנין אוקן את עלפי שאין מתכפר לו עד שיתרצה שלו ניצוצו
כופין אוקן על שיאמר רוצה אני וכן אתה אומר בניטי נשים כופין אוקן עד
שיאמר רוצה אני: שלי אוכב אן לא נרצה חייבי חטאת ואשם לאן כפי אנפסקם
בהמון בחוצבקה אן לא נרצה נפש כפרה חלבי ידרבו נבא אמת ל עולת ושלמים
שלמים אל ושם פיבא כפרה פקד יפרטון פיבא פלגך ממשכנין אוקן ושם הלא
על ל עמוס לבבה פי ל אכפר לאן נפש חטאת ישם ל יקבר עליבא והי חטאת
נזיר לאחלת לא בערב אותו משתות יין ומשטאת למתים עלי מא באן פיפאדם
נזיר ות ושא עלה איצא זיב מגל אוכל חלב ושחוה פיקלק לבפרה פלאלת ל
ק בב ממשכנין אוקן עלה ונפש עולה איצא אין ממשכנין עליבא ובי עולת מצורע
לאה לא הכמל לה שהרה חבי יקרם נמיע קרבאנה פהו יחט נפסה פי בנאתה:

פרק שנעשר

נון ווו

שוס היתומים שלשים ופס ושוס בקלש שמים יום
ומכרין בבקר ובערב המקדיש נכסיו וביקה עלו כפוכת אשה ר ל יעזר
אומר כשירצה יזיר הניזיר ר יהושע אומר אינו צריך כיוצא בו אמ ר בן
שמעון בן נחמני העיב נאשה בבקרבקה והיה בערב מרשה יזיר הניזיר שמא
יעשון קנוקא על נכסיו שלזה ויחזיר את אשתו: קל עלמה אן שוס שקלין
פקאלו לא כאנה אריץ עלי ל יתומים ולם ביקלין ביעהא עלי מא בין ח ל
הקדש אחד שדה מקדש ושדה חבי בקמונתא שלי הקדש כאה קדש לא יקדש
הדה ל אראצי חבי יאלי עלבא ל עלה ל מלכרה מן ל איאם בבוקר ובערב

שלין הוא וקבי אנקמתא אבל ל צנאע פי ש מוחקק וקלה ש אי אפס הבין מהקטנה
יום באב יום ואלא גולי עלי נכסי יקומים שנים יום שני וחמישי כגלך תמן והן ל
אולי פיהת והן קולטם אינב דכי תשיב לומי להכריזה לא התאוו אנשי העיר פרי ומעי
בין למשכה מילתא טובא שמעי אינשי ויחקחבון בין פי ל נקק ש מוטעב בחלוקה
וכפ סלי ומן אוכל אי מי יבחא אעני אנה יקולולי שתריה יעולמן ידעי הקטנה פי
לין פלאן או פי כתובת פלונה לא מן אוכל לגלך בקטע אחלוף ש אי הקפס ואעלב
מן ש אצל ש מעמול עליה אין טקקין לנכסי יקומין ועלי אנקס קל קאנא יקומי
דאפלי לנא לילהן ניזלו בתר שבקיהו בן קטוע ש הלבה אין טקקין לנכסי יקומים
ולא הקבאע בונה אנא לחד הלוקה אשיא לא בר אמא פי כתובת אשה לאן לפס
פי לגלך נמע נבור לאולא טאל מא לא הקאכל ש מקובת יש לנא מזונות מנכסי
יקומים כמא הבין פי חאלי עשר כתובתך או לין גוי יכון עליהס ברבית והבין
יביע אוכלה בנכסיהס פביע אר ללס והקולית לגלך שלין שלאחא בלס או אלא
הקחקקנא מן לין הדת ש טאלב באקיא עלי אביהס אמא באקראר אביהס עלי
מותה מן למאן עלי או בכון ביתלין קל שמקוה שי מן ילמע ליה ומת בנלון
או אלא כאן שלין מאקל ולס יחל אוכל לאן ש אצל עלינא חזקה לא עביל אנש
זפרע בו זמנה נאלא אראל ביתלין מן יביעא פי אחל הלה שלקס אשיא
יעמידו לנס אפטרופוס ולא בד ויכרין כמא לכרנא והקבקוק ובין הו אלפי הלת
ש פצל ש הקאלה שלי נבחקק פיה מן שלין באקיא באחלי שלקבה אונה שלי זכנה
יפרע בתלחוב שנא באבועה ומלי מא קאל ש מת מנה או לאלנו או שלה או לפטנו
מאן ביתלין ימכון לגלך לין מן יעמידו אפטרופוס ובלגלך אלא קאמת בינה עלי
אמלגלך יקומים אנלא נכל פי יל אביהס פיפעל פי לגלך בחסב שהאלה ש שהוד
ויחקאבון מן יקימוא לנס אפטרופוס יחב עלנס ולא בד פי כביע מן הכריזה וקד הבין
פי נכתובת ביתלין שמכרו שלא בהכריזה נעשו כמי שטעו בדבר משנה. וחוזרין ולא
מא נת פי ש משנה מן קולטם הבא לבר ע מנכסי יקומים וכו ואין נפרעין מנכסי יקומים
אלא מן הזיבורית כן שלי. ילגלך אן הקק לי שלין מן מאל ש אי קאס אלכתובת פי
ש הלאוד בכתובת אשה או בבאל חוב בני שקבל עלינו לגוז בדיני ישכם ויכון לה לכיה
כמא קלנא ונשחייב מולה ושלי יקוי עלי ויכון לי מן נפס ש נאר בל אקול אנה שלחיה
מן הלת ש נלס כלה עלי אלא טן נעל חוב לא יבל אלא מן הקרקע וקרקע יקומים
לי שלי אין טקקין לה רא סא אנא עלי ש ונה שלי בינה אמא ש מטלטלין אן פאן קרקע שרט
אנא נלה מטלטלין בחוב פהו יחלף ויכלי לי מן המטלטלין ולא יחבאב

ולא באנא נרשה שלי בינה
ויכון לי בחוב שלי בינה
ויכון לי בחוב שלי בינה

לא יאמרו חוץ שמעון לו חמורו: עלה לך קול אלמה ואם מר הוא מערכך
קדרה בכלא ואם מר הוא ונם ענדה סוי ש עיך שלי אנדר עלי נפשה בן
לו מערכך ומעדך ש מישאר ומנירה ש מישאר ואין הלבה כך ש עזר לאן גלה
נכסים לא כנס אעני ש בקר שחמר: היה לו מין אחד מרובה ומין אחד
ממועט אין אומרין למכור את המרובה ולקח לו מן הממועט אלא נותנין לו שני מינין
מן המרובה וכל שיש לו מן הממועט החקדיש את נכסיו מעלין לו את הפחות:
לא אקנוק אמה יסתעיר אין ניזה ש מאשון פלגר עגרה אין הלא אנגיע כל
מועטים אלמן אחד ושבר עשרה מאי יעירה אחד שיש פיבת עמן ש כנס ש מרובים
וכמה לה קדר מאי יתקאב ש יה מן הלאת שנעד מן ש אלאק שלי נים עגרה מנה מאי
יכפה פת עלמוא אין לא יפעל כלך: אחד המקדיש נכסיו ואחד מעריך לעשרו
אין לו לא בכסות אשתו ולא בכסות בניו ולא בצבע שצבעו לשמן ולא בכלי
חקשים שקחן לשמן את ענפי שאמרין עבדים נמכרים בכספן לשבח שאם
תקחת לו כסות בשלשים לירד משבית הוא במנה וכן פרה אם מאתים אוקה
לאחלב משבחת בי יה וכן מרגלית אם מעלין אוקה לכרך משבחת בי יה אין לו
להקדיש את מקומו שעתו: קנה אלמה ונתן את העפר בינם הבלוא לא יקנה
פי ה האכיר וקנה קושט ש יי ירידה וכלך כל שלי הן קושט ש יי יעני שהם
בקשות ש מי לי לברק בביה הלאת תכמהת אין לא יתעטר בהא זמאן ולא יגיעל
למכאן לאן הלבה ש אדבאח ש מטמוע בהא נים בי מישמוע לבלאת מטנוה
וקל רבמאת נרוס פיהא ש זיתלה בפעלנא פיכון לכלך סבב לעק צאן קמנה את:
ומן אוכל הלאת צאר ש אכל עגרה אין משתברין משהקדיש אין לא בשעני:

פרק שביעי

היובל פחות משתי שנים אין מקדישין לפני
ולא נותנין לאחר היובל פחות משנה אין מחשבין תגשים להקדש אבל הקדש
מחשב תגשים המקדיש את שדהו בשעת היובל נותן ביד גזבר חומר שעורים
בחמשים שקל כסף היו שם עקים עמוקים עשרה טפחים או פעמים גבוהים
עשרה טפחים אין נמדדין עמה פחות מיכאן נמדדין עמה הקדישה שנים או שלש
שנים לפני היובל נותן פלגע ופדיון לשנה אם אחר גדיני נותן דבר שנה כשנה אין
שומעין לו אלא נותן כנס כאחד: ונה ש תסאב ול אתאל שלי יתבן בה נמיע מאתם
הלאת ש פרק אלא ואתצפה ולכלך אין מן הקדיש שדה אחוזה קל בין אלמה אין במנהת
זרע חומר שעורים פאמשים שקל כסף למדה בסאה וארבעין עמאת שהי בי שני
היובל לאן שנה יובל אינה אין במנין פרשל אין שלי יבל לזרע חומר שעורים

לא יאמרו חוץ שמעון לו חמורו

0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

ני כל מנה מנע ופונדיון נתקריב לאחת קדבינת מדאתן לפונדיון נוז מן המאתנה
ואדבעתן הן למעלה פאלת הקדיש למאנפאן מיית מן שדה אחוזתו יובני מן המחסה
ויעלם כם זרע חומר שעורים פיהיה בשדה מן הכהן למ זראעה בלית כסיד וכהן
מיציא זראעה מעבדלה לא יכון למ חב מפרק כסדר ולא מתקראב כסדר ויקטע נפ
חומר מנע ופונדיון למנה פאלת אדאר אחד יפלי בית מן יד למ בקטע יעטל כם
מנה בקי לעובל מן לך למ שלי יריל יפליה פיב פאן בקי לעובל עשרפעין
מאלת יומע עשרה מעיס ועשרה פנדיון לנפ חומר ואן בקי לעובל עשרין מנה
ומעשרים מעיס ועשרים פנדיון לנפ חומר והלית הומעיס קולה בעיני עלפי
השנים הנוהדות והלך מן הקדיש פחות משבי שנים לפני היובל לא בתמכנה
למ פליה הכלית לאחה מבנית מן הקדישה ובקי לעובל מנה לא ימכן אן יומע מנע
ופונדיון לפני זרע חומר ויפליכא לקול אחלב השנים הנוהדות תבי בקי שנים
מן וקלת למ פליה ולא אקלמן שביס והלית הו בדעה פי קולה אן מקדישין לפני
היובל ועני לא יובני לאחנפאן אן יפעל לך לאחה לא בתמכנה למ פליה עלפי השנים
והלה עדה טובה לאחה מן הקדיש מקומעת בלית שך ולא יום אחד לפני היובל
למ שנה [illegible] לבחה מן אכאחד פלי בהכאיומעיס מנע לפ זרע חומר
אל ובקי לעובל אקלמן מנכין פאחה לא יחאסבה עלי מא בקי ועלה קולה ולא
נאכין לאחר היובל קד בינהא לפי שיכין מחשבים חמשים לקדש לאן שנים קאל אלה
לפני היובל הקודש מתשב חמשים בינוא לך בהלית שלך מכן שאם רצה הקדש לעשות
חמשים שנה עשה וכיפי לאחרי כהן דאקדשה נפלאת ואחרבעין והמאחה הל לנוח ותשב
לו בעתן מכל מקום והאחיל הלית למאם ומעשאת מן אלת הקדיש שדהו פי בעדך מנה
המאתנה וארבעין פיכון לבקי לעובל שנה ותעשים בלא שך פנים יקדר למקדש
מן יקולה תאסבה עלי מא יב לבדל שנה וכסר וכל פליהית כמא בינך לאן מן
מחשבין חמשים לקדש נכן מן אכאחד שלא יחסב למנה וכסר בחכמין ויאסב
מן שלי יריל יפליכא שני מעיס ושני פנדיון פי כל זרע חומר פלך נאיז לה
לאחה יחאסבה עלי פנדיון ועלי אחה אקלמן מנכין וקולה פי למקעיס וכי
למ חומעת למנה בשדה מן נמלין עומה בשדה מן הכהן מנאיס מיס לאחה לא בתלא
לבאי אחת אלת כאחת אדיך מנבפיה לון מא פבי הקדק לא בחב עדעאה ומן לבאי
הומעת למנה למ אדיך פבי הכהן לעלי חלקהת ויקטע לחה הכהן כמה יפליה ולי חוב
מן יכן חסאב כל בשנים פאחד קולה פשלה ותשב לא יבקי הכסף שיבית כולו כאחב
אחד הפעלים ואחד כל האלם מה בין הבאלים לנפ אלם אלת שהבאלים נותנין חומש
וכל אלם אין נותנין חומש: נין למ קורה ואם נאכל יצאל אחת השלישית כמה עלי עלי

ואן בקי בינה וביז לעובל
מנה פאחד דונתא פלה יאכין
עלייהלה באבר שין כסף וכל
קולה ולא נואלין לאחד לשבעובל
פחובחשבה יעני בבר שין
כסף אחאד אין אקלמן בקי פלי
כאחאם שקל לנפ חומר
ביבלי ולן בקוס אחד אחתר
ביובל ואעלם מן שיהו
שהקדיש שיהו בשנתו ובל
עלייהלה אינה מקומעת
וקולה הנא בשעה בהוחב
ויריד בה בשעה שהיובל
נוהב

ואם בקי בינה וביז לעובל מנה פאחד דונתא פלה יאכין עלייהלה באבר שין כסף וכל קולה ולא נואלין לאחד לשבעובל פחובחשבה יעני בבר שין כסף אחאד אין אקלמן בקי פלי כאחאם שקל לנפ חומר ביבלי ולן בקוס אחד אחתר ביובל ואעלם מן שיהו שהקדיש שיהו בשנתו ובל עלייהלה אינה מקומעת וקולה הנא בשעה בהוחב ויריד בה בשעה שהיובל נוהב

וקס לו מאן כאן בתי לעובל מהלת תמיין סנין ואחראל פליגבא לעבסת פהו יזן עשרה
סטעים ועשרה מולעין לבל זרע חומר נעלי הלת פקס: הקדישה ונאלה איזה יוצאה
מידו ביובל נאלה בנו יוצאה לא בנו ביובל נאלה אחר או אחד מכל הקרובים ונאלה
מידן איזה יוצאה מידו ביובל נאלה אחד מן הכהנים והרי הית תחתידו לא יאמר
הואיל והרי היא יוצאה לכהנים ביובל הרי היא תחתידי והרי היא שלא תאלה יוצאה
לבל אתיו הכהנים: הלביך הלא ל חכם אחקשלי יקדישנו שדה אחוזה אם נאחר
אותה הוא או בנו אין נאלת אחת אחר אחוזה שאחר קרובים מיד הקדש וחזר הוא ונאחל
אותה אין יד לאך ל קריב או ל אחנבי פהבהת לה אחרת פי הדה ל תאלאת ל אחבע
פאן לם יפדנא לא הו נאת אבנה לבנאת בקיבת דין פדית חבי נת ל יובל או אפלאחה
אחנבי או שאחר קרובים ולם יפדהת הו אין איזיכם בל בקיבת יד ל אחנבי או ל קריב
חבי נת ל יובל פאחנאת לת הגדע לבעלה ולת הקבבת פי יד לאך ל אחנבי או שאך
קריב בל הגדע לאקדש ונך ל פדיה ואם לת יגאל אחד בשדה ואם מכר את השדה
לאיש אחר לא יגאל עוד והיה השדה בצאתו ביובל קודש ליי כשדה החרם לכהן תהיה
אחוזתו ונך פדרת ואם לא יגאל את השדה בעלין ואם מכר את השדה לאיש
אחר אחר לא יגאל בן והדה הו אשל כלאת הקדש לדרך: תניע יובל ואת
נגאלה הכהנים נכנסים להוכה ונותנין את לחיה זכריי יהודה ר שמעון אומר
נכנסים אבל לא נותנין ר ל עזר אומר לא נכנסין ולא נותנין אלא נקראת שדה תושים
עד היובל כיצד הניע היובל השני ולא נאלה נקראת תרטושי רטושים עד היובל
השלשי נעלם אין הכהנים נכנסים להוכה עד שיגאלה אחרי: ל מאם הנת
פי מן הקדיש שדה אחוזה ולא נאלה לא בוא ולא אחר אלא בקיבת פי ל הקדש
חבי נא ל יובל קאלבי יהודה יהיע ל כהנים התעתא להקדש וחינך הגרש אחוזת
לכהנים יהעלם לאך בגזרה שוה ממקדיש ביתו מלי יקדר כם יפוי פאן לפע בעמים
ויי אלהי ל כמם להקדש רשא לה בובה ואן לם יפע להקדש לוים פיבבת
ל בית להקדש פיקול נאמר בשדה אחוזת קדש ונאמר במקדיש ביתו קדש מה
להלן בדמים אף כאן בדמים לאן לא הגדיל הדה מן יד ל הקדש לון מניין כאפת ור שמ
שמעון יהעלם מכבשי עצרת שלפי בי מן מהגנוב כהונה כמה אין שדה אחוזת מן מהגנוב
כהונה ולא פי כבשי עצרת קדש יהיו ליי לבהן מה להלן בחיים אף כאן בחיים יעי
אין לא יהיע כהנים להקדש פאן ור ל שלר יקול בצאתו ביובל קדש ליי אינו קדוש
עד שיצא מיד אחר אעני אחוזה יפגיה אחר מיד הקדש ויצא מיד האחר ביובל
כמה הקדש ביאתה וחינך יצא להבהנים אחוזה והלבה כר יהודה: הלוקח
שדה מאביו ואת אביו ואחר כך הקדישה הרי היא כשדה אחוזת הקדישה ואחר

כך מה אנו רבי היא כשדה מקנה דברי ר' מאיר ר' יהודה ור' שמעון אומרין כשדה

אחוזה שלו ואם אמר שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות

שדה אחוזה יצאתה זו שהיא ראויה להיות שדה אחוזה שדה מקנה אינה יוצאה

בהנים ביובל שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו כהנים ולוים מקדישין בעולם

ונותנין בעולם בין לפני היובל בין לאחר היובל: קל בינה פי תאנת בלה ש מסכנת

ש פרק בין חכם שדה אחוזה ושדה מקנה וקונה לפי שאין אדם מקדיש דבר שאינו

שלו לפיכך שדה מקנה שם לה פיאה נר ש פירות ובשנת היובל הגרעון בשאינה

שלו כמה בין ש לנך ולמה אין הבין אין ישרש לה יפתי נר לי ש יובל אמא אין נאין

עליהם ש יובל עלי אות תקלס שרתה לה תנאל עול קדל כהנים ולוים נותנין בעולם

בין לפני היובל בין לאחר היובל [redacted]

פי אונל ש פרקין הלהכי מאיר: **פרק עשירי** שאינה יובל אומרין לן

המקדישים את שדהו בשעת

פתח את ראשון שהכהנים נותנין חומש וכל אדם אינו נותן חומש מעשה באחד

שהקדישים את שדהו מפני רעתה אמרו לו פתח את ראשון תמר הרי היא שלו באיפר

קוף ר' יוסי לא אמר יהא אלא בבית סאה שהקדיש נפדה בכסף וכשוה כסף תמרו

לו השדה שאינה מפקיד אין פדין ושדהו לבנו: פי בארך ש נסך המקדישים את

שדהו בשעה שאין היובל נוהג ושמעון ואחד בן ש קוסה ש מתחתה מת נתבע

אחד ונתן ספרא וקראתם לדור בארך לב יוסי שיו עול לא בי שלא מקבלין

מעורבבים שבט יהודה בבגימין ושבט בנימין ביהודה יכול יהא יובל נוהג הלל לומ

ושביה לכל ושביה נמצאת אומר כיון שבא שבט ראובן וגד וחצי שבט מנשה בטלן

יובלות פני ש זמאן שלי לא יובל פיה מאלל בלה ש ארץ אין הבדלי לאן שם תקע

יובל הנא בו לכהנים פלגלך נגבי דאחבתא ונפלתה אין יקבע פיהא בימן

ואין יכול הוא ש פותח ראשון לעולה חונך את נותן חומש ש הראש אין מצות

ואין יכול ש פותח ראשון לעולה חונך את נותן חומש ש הראש אין מצות

נאולה באלון ולא תאלון אנה אחב פיהא ואבל בהא מן ניהה וקל בינת מראה אין

ש חומש הוא רבוע אות הקוי וכלך כל חומש מלכור פי ש קורה ש גרך בה שיהא

קוה וחומשו חמשה ואיפר פיה שמנה פרוטות ואבתלתן ר' יוסי וחכמים אין ש

חכמים יקולון לא תפני הדא דאת אמר מן אות יכול ויאדה כמאה פרוטה פלא יפתח בה

חכמים עונ ש חכמים לנלך באקל מן אורבע פרוטות ור' יוסי יקול לא ירא עי ה

הוא ש מעון ולנלך יפתח עולה ולו בבית ועל אותה לא תפני אורבע פרוטות

ואין הלבה כר' יוסי: תמר אחד הרי היא שני בעשר מלעיס ואחד אומר

בעשרים ואחר אומר בשלשים ואחר אומר בארבעים ואחר חומר בחמשים חזר
בו שלא חמשים ממשכין מנכסיו עשר חזר בו שלארבעים ממשכין מנכסיו עשר
חזר בו שלשלשים ממשכין מנכסיו עשר חזר בו שלעשרים וממשכין מנכסיו עשר
חזר בו שלעשר מוכרין אותה בשוה ונותנין משלעשר את המוכר: הילת אלא
רבע פי עטרה ואחד באיר אמת אין לפעמ אחת של אולא ארבעה ולפעמ שתים
כמסה וארבעה ולפעמ של שלשה מסה וכמה הם חזר בו העני והעשיר כאחת
אעני פי לפעה ואחרה פי וכלל מן של אולא ארבעה שלי לפעמ ויוכל מן של שלשה
שחזר ומן של שלשה שמחזרת ועל כלל הם ולילת הו מעני קונסם לא משנו אלא
שבן ארבעים עומד במקומו אבל אין בן ארבעים עומד במקומו משלשין ביניהן
ונך של בריקה חזרו כולם בבת אחת משלשין ביניהן: הבעלים אומרים בעשרים
וכל אלם אומרין בעשרים הבעלים קודמין מפני שהן מוסיפין חומש אמר אחד
הרי היא שלי בעשרים ואחת הבעלים נותנין עשרים ושש בעשרים ושתים הבעלים
נותנין עשרים ושבע בעשרים ושלש הבעלים נותנין עשרים שמונה בעשרים
וארבע הבעלים נותנין עשרים ותשע בעשרים וחמש הבעלים נותנין שלשים שאין
מוסיפין חומש על עליון שאלו אמר אחד הרי היא שלי בעשרים ושש אם רצו
הבעלים להתנות שלשים ואחת ולילר הבעלים קודמין ואם לאו אומרין לו הטענך:
כל מת שהלך של תמן יזיל של בעלים עשה כמסה של בי כמם של עשרין של בי
לפעות אולא על מת שלמת על שיבא הוא וחומשו חומשה ולם ילך אין בעלים ויולה
של כמם שלו מת לפעמ ברהם ומת לפעמ ברהם והלית אלא לם יקדרא בלבה עשרה
וקלמת אנה בלמת אחת אלית קלמת של עשרין אחת בלבה ועשרון שלי הו
אחר מום כל מוא בין אחרין ובלמת בין ונתך ורוצה ולם יעני של תנת בלכר
שחרוצות שלי יולך של בעלים אין לפעות בלבה ומת בלי כמת לקלם ונלך לילר
נותנין שלי על על בלמת לנך אחת מת על שלה אחרות בשלשה אין בלבד
אחת שתרצו ולולה אם רצו הבעלים ויקח בינה של תלמוד ולקדרא הבלת אם רצו
הבעלים מעיקרא לבה תשבון המנע לשלשים ואחת ולילר הבעלים קודמין ואם
לאו אומרין לו תטענך ותפסיד לנך אין שלי יוצא על הלה של בלבה ועשרין בלבה
של בי אחר מום חבי הכון ואחד ותלמת בין ולילר הו חמשה בלעים ולילר ולעלל
שלי ילפעמ של בעלים פלמת בלבה יוצאה חמשה בלעים ולילר הו ואחד עשרין בלבה
בלבר יקולה אין אלית לפעות עשרים בלבה מת בלבה יקלם בלבה ולעבר של יוצאה
חבי אחר מום של אחר בלבה ועשרין אם רצו הם מעיקרא ולפעות ואחד ועשרין

ruler

הם קומאין לגבי דפעד פלגה ועשרין לא נתנהם למא דפעדת ואחד ועשרין ואחד
על דפעדת לזמנהם וזן פלגה ועשרין ודינר לאן סלע ארבעה דינרין ומן
אגל הלא שלשה דינר ז'אזיל קדמו לנובן שש עשרין ומנו יזילוה סלעא ולא דפעדת
ואחד ועשרין כנבקאות על דפעדהם שאזל ובו עשרים לזמנהם אן דפעדת ואחד
ולא תנין מן אגל הלא שלשה לדפעד פלגה ועשרין על מא בקלם פבאנה יקול תנה
שאכלין מן ארבעה וזנוה פלגה ועשרין ורבע ולא תכון זיאדתהם על סום
הלא שלשה דינר רבע ולך כאן יזילוה על בקאן סלע כמא בינא ומן ארבעה
וזנוה ואחד ולא תאכל מן יזילון עשרים שיא על מא בקלם בינה
וקד כאן הלא שלשה דינר אנא בינא וקולה חומרין לו הנעתך ירד בה אן לם יקבל
שבעה שלשה עלי פלגה ועשרין שלי קד אסתחק הא הלא בהאי
מחרים אלם מצאנו ומבקרו ומעבדין ומשפחתנו הכנעניים ומשדה
אחוזתנו ואלם החרים אחד כלשי מיניהם מוחרמין דברי ר' שמעון אומ' ר' שמעון בן עזריה
ואלה אם לבעה שאין אלם רשאי להחרים אלא כל נכסיו על אחת כמה וכמה שיכול
אלם חייב להיות חתום על נכסיו: קאל אלגה מכל אשר לו מאלם ובהמה
ומשדה אחוזתו וגעני שלא יכנס אין יחרים אלא שבאנץ פאן גערי
והחרים בכל תכל מוחרם כהקדש: המחרים בנו ובתו ועבדו ושפחתו
העברים ושדה אחוזתו אינן מוחרמין שאין אלם מחרים דבר שאינו שלו נמנם
ואלים אין מחרימין דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר כהנים אינן מחרימין שהחרמין
שלהם ואינם מחרימין שאין חרמין שלהן ר' אומר נראין דברי ר' יהודה כקרקע שיש
כי אחוזת עולם הוא להם ודברי ר' שמעון במטלטלין שאין בהחרמין שלהם: ר'
יהודה יקיש מטלטלין לקרקע שדה אחוזה לקרקע מכל אשר לו תשדה אחוזתו
עלגך יקולאן מחרימין ואפיל מטלטלין ור' שמעון לא יקיש כל יקול מחרימין מטלטלין
מטלטלין וקל בין שמעון לר' יהודה אן ר' שמעון לא יאכלנו פי קרקע שלו ואן תקדיר פאלם
ר' גמליאל נראין דברי ר' יהודה לי שמעון בקרקע עולם ואין ר' לא יבין עין מלגבב פיגוע
שקול ולגלך גלבה כי יהודה: חרמי הכהנים אין להם פליון אלא נתנין לבהנים
כתרומה ר' יהודה בן בתירא אומר כל חרמים שבעולם לבדק הבית שלא כל חרם יקדש
קדשים הוא לי' וחכמים אומרין כל חרמים שבהנים שלא כשדה תחרם לבדק
הבית אחוזתו אם בן למה נאמר כל חרם קדש קדשים הוא לי' שהוא חל על קדשי
קדשים ועל קדשים קלים: ר' יהודה בן בתירא פשרי פי קולה לא יפדה אחוזתו
אלא לעולמים אי אתה למד שלי קדם פי קרקע שלי קבל בלגה ומן קדשה לא יאמר קונם
ופיה יושבת לבהנים גרי בית גחתי וכן קולה קדושה אחוזתו עני אנהא מקדש

מכרה לו בפני ראש השנה והיא מלאת פרוע הרי זה חוכל מחמה שלש העבוחות
לשתי שנים: חכם מוכר שדה אחוזה עד מת הבן מן שלש עד מת אצל לך ולבך
אינה אחזקתו של אבינו משדה אחוזתו בכמון מת יקמס לבך שבמון עד עדר שמנין
שלו נתן לבוכל ועשם מת יבב בשם פעם עדר מת הבכי פי יד של משכר
פקט לה מן אצל של מתל מלתל לבך אזבת עשמעון בראובן אחר שמאיה לינאר
וכאן בקי לבוכל מן יום שביע עשר סעון פשכנהא ראובן ואשתלהא אחרבעה
אעואם הם אחראל שמעון פרה אחרה פרד בראובן שהן לינאר ובלת הן בשעון
כסף ועבד בלת פקם ויחאסבה עבד מת יריד פרה אחרה בנמי עמא אשתבל מן
שבור שם אינם עבד מת יעטיב של חאסב וקובה בשעת היובל יוחד בה בשעת שבובל
שהבל אחמא פי סנה של יובל בשחבת בלא ינון של ביע ואן אבאת סנו ביע פחסק
וירעע של בעון בשחבה ואן אבאת סנה קבל של יובל פאן של משכרי יסשכרהא של
סנה שלו בחשבת לבובל וסנה שאנית בעל של יובל אל בל בד מן שני הבואנו בסאן
עבד שלו בחשבת לבובל וסנה שאנית בעל של יובל אל בל בד מן שני הבואנו בסאן
עבד שלו וקובה אינו מותר לישעבוא מן פי לבך אסור ולא ריבי של משכרי בלבך לבך
יסמע מנה לקובה בעלי במספר שנים אחר היובל בקנה בחל לבך של משכרי שנים
כמא בלבך של ביע וקובה עובה מן יסאיר שלבקח ור שעזר לם הן מכאלבך עלי אחד
בל יעלבך אינה לא יסמה אעני שלבקח אן יהרכבא לבני בעלה מלאה פי יורכ
בעלי משכרהא בלי בחבל בלבך שאבת פי שלבקח ולא מכאלבך פי לבך:
מכרה לראשון בשנה ומכרה הראשון לשני במאתים אינו מחשב אלא עם הראשון
שלו לאיש אשר מכר לו מכרה לראשון במאתים ומכרה הראשון לשני בשנה אי לו
מחשב אלא עם מאתים שלו לאיש אשר בתוכה לא יסכור כראוי ויאבל בקיוב
ביע ויאבל בית ולא יבלה ויאבל ולא יאבל חשבים ובחקלט מותר בכולם זה חומר
בחליוט מבחקלט: אכל לבבאיע בשחט של אופר לבוה שעוף הם יאבל אן של
נאיע אן אחראל אן יביע אחרה בעיזק שן של מליה לאחכר לבך של בעון ויבלי בית
הלק של קריבה מן של מליה או יביע של אתון לבכנך הלא של אנוך אלא יסמע מנה
לקובה בעלי ובשיה ידו ומשא פרט למצוי ולבוה וקובה כבי נאוכבו ולשל עלי אנה
לא יקדר יפך בעלבה אלא אן ריבי של משכרי אלא אלא ואעלם אן אלא השביחה
ורשעה הסני אחכלך חומת אנבאעלה בה או בקבימה ועך ג בעלבה בשנה או
מכר לבמשכרי כל אחם והבאיע בשחט של אופר חוקל מא בקלם פי מכרה
ראשון לשני: המוכר בית בבני עיר חומה הרי זה נאבל מיד ואבל בל שנים
עשר חודש הרי זו כאן ויבית ואינה רבית מת המוכר יאבול בנו מת הלוקח יאבל
מיד בנו ואינו מונה שלא אלא משעה שמכר לו שנ על תאחוקת לו שנה הקרובה מלחא

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 0 m.m 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250

אומר תמימות לה בית חודש העיבור ר' אומר לעולם לא שנה בעיבורה: נכי יקולה
אין קולה העלם שנה תמימה כי סנה שמסיה ולעלר קלה תמיה וכמעסה ומבנין ואחת
עיבור בה מאחת כי גזלה של אחכמים סאן כאחת שנה מעוברת נותנין לו חודש העיבור
ועלי אין אומר שנה מעוברת הלבה מאחד ואחתר של אחכמים יקולין אין קולה
בעלי שנה כי שנים עשר חודש אומר שנה תמימה לה בית חודש העיבור
והלבה כאחכמים: הבישנים שנים עשר חודש ולא נאמלה היתה חלוטה לו אחת
הלוקח ואחד שנקן לו במתנה שלא לשמיבוב כראשונה בית נוטמן יום שנים עשר
חודש שהרי חלוטה לו בקדין הלב הקדין שיהיה חודש אחרמעות: בשכבה וירית
שלי אבי ונבנם אמתי שיר צה הלן יבוא וישאל את משתנו: ברנוש
לשמיבות לחלוטין והו מוצאים לשעברים לחנלה לנה עברא ניסא וחלא
תמנו מעונה אם הפתות של קולמנה ושלמה קול קטע ובלאקה וחודש אחד משנה
יכול אין יכול מקומעי ויחלש יהושע ויכן שרחה אין יערץ מאלה שלשה וימי
אולה לנה כי זמע של מאל נאצה: כל שחוא למנים מן בחומה הרי הוא כבתי
חומה חוץ מן השדות ר' מאיר אומר אף השדות בית הבנוי בחומה לי יהודה חומה
אינו כבתי ערי חומה ר' שמעון אומר כולל החיצון היא חומתן: ר' שמעון פולל
מן קולה כי ביתה בקיר החומה ור' יהודה פולל מן קולה ובחומה בית יושבת בחומה
ולא בעלי חומה ובלבה כי יגולה ואין הלבה פי מאיר: עיר שנגוזיב חומה
ושאינה מוקפת חומה מימות יהושע בן נון אינה כבתי ערי חומה ואלו הן בתי ערי
חומה שלש עשרה שנים שהיו מוקפות חומה מימות יהושע בן נון כגון
קדרה ישנה שלא תדרין ותקרא שלגוש תלב ויודפת היושנה ונאלה וחלילו ועזר
ואונו וירושלים ובל כוצא בהן: ומאת יב אין בעלאה אין מאת כאן מוקף חומה ענר
וכולל יהושע ולא ש יכן שאין מוקף חומה פחמאה תכם של מוקף ושלי לי יכן מוקף ביהושע
יהושע ואין כאן של יום מוקף עלשלה התרץ יחשב: נתי תחצרים נותנין לבתי כרם
כפי שבבתי ערי חומה וכפי שבשדות נאמלין מיל ונאמלים פלשים עשר חודש
בבתים ויתנין ביובל וצריעין כפי כשדות ואלו הן בתי החצרים שהי חצרות ששני
שני בתים את עלמת שמוקפות חומה מימות יהושע בן נון הרי הן כבתי החצרים:
עריעין כפי קל בינאה פי אולם של פרק והלא של חכם פי בתי החצרים פלשים מן קולה
נאולה הרחה לו ובובל יצא יעד אנה יצא מיל ואלש יאמל יצא ביובל ומנב יצא
ביובל סאן אינה יצא בעריעין כפי ולכך אמר בין ערוי עלי מא הקלם מן של אחכמים
שרש שיוצא אבל אמו אבי אינו נאמל כמלך הזה ובלבי שילש אבל אמו
שרש אינו נאמל כמלך הזה של פי בתי ערי חומה עד שיהיו בהם עשרה בתים לפחות

והלא כלה בתי ערי חומה שנים עשר בית בלוגה ואשלה
חומה שנים עשר בית בלוגה ואשלה

קל בינה מראה אין מחוסר כפורים אסור לטבל בקדשים קאמינא בערב שמש
אוכל בהרומה הבית כפרתו אוכל בקדשים ומי שפרק שלי בעל הלת יבין אין זבה
ויולדת נמנה מחוסרי כפורים שנאמר מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים
יעני אין יתכן להביא אוכל בקדשים מבלי הביא קרבן אחד ומין נז שפורה יבין לך אין קרבן
הזבה אומרת הן שבי הרים או שני בני יונה וכלך לא יולדת לא הקרבן חטאתה אלמא עולת
וקינן אמסי שני תורים ובני יונה וקל בינה מי עשר כתובות אין לזיר שלא זהב
ממה ועשרין ותרי כתיבי אחרינא רובע זיר שלא נטמא שלי בן
סרה דרכיהם וחבלה כמין בינה מראה פרט לשני תורים או שני בני יונה בדקתם
זעירא שלי יכי שטיר אותה בשלמה אלבאשה לכתם וקל עלמא אין שלרבים סב
עשרה חבה שעיר נעד כוזה בממה ועשרין ואין בלבה כרבן שמעון בן
נמלי ו
פרק שני
ווו
חרבעה מחוסרי כפורה וחרבעה מביאין עלהזולן
משנה אלו הן מחוסרי כפורים הזב והזבה והמצורע ר שיעזר בן יעקב
אומר עד מחוסר כפורים עד שיזרק עליו הדם ונזיר ניגע בהעלחתן ונטומאתן
על זב וזבה אחתן ושם יעד מצורע ומצורעת ועלה לנו אין עיקר טומאת
זב נגר טומאת זבה שאין זבה לא בבין חייבת קרבן עד שתראה לה שלשה ימים
זה אחר זה ולא ראתה בי יום ואחד אלא ראתה מבעוד אינה חייבת קרבן ולא זב
יהחייב בקרבן מנד ירי שלא ראיות ולא ראתה בי מאות ואחלה והו קולטי הלה
הכתוב את הזב בראיות ואת הזבה בימים וקל לכרעא גלה שמאמש בי אול מעלה
ובאחן פסחים ומיחב ביאתה אינה בי מועאתה בי ומסכתי בים אחת מאחרת
ומצורעת עיקר טומאתן אוה לאן נאמר תורעת בהמא נאיע כרים ולא נקוב
הלת שלאן אין שרעת יגע בי לגאל לא בי שנאמר או בלעבת אלא גרי נא
שהורה פאן אחלה פשל שלאמס בי לזב ולזבה ולא יפעל כולך בי שרעת
ולא בגן ר שיעזר בן יעקב וחכמים אוכלאת בי שמאמא עור בי שלך פאן הנא
קמא יקול חנר אלא ובכל יתלה אוכל שלקדשים ושקרבן מיזה בעלמא ורשני
יקול אוה אסור לטבל בקדשים עד שיזרק עליו הדם או עד שיביא קרבן לעלמא
קל בינה בי עדר הלת שאמר אין קרבן קבר שלבי הורים או שני בני יונה ושניהם
עולה פראנה יקול עד שיהמצא לאן והנא קמא יפמי מחוסר כפורים שאין קרבנות
קרבנותיו מעכבתו מלאכל בקדשים ושלך לא יעל שניר שלי הבאת קרבן
מעכבתו מלאכל בקדשים ושלך לא יעל שניר שלי הבאת קרבן

ואין כאן אלא כפי ערך שיעורין. עקב שלי יקול עד ואתפר כטריס:

ואלו מביאין על הזדון כשנה הבא על בהמתה ונזיר שתי שבועת העדות
ושבועת הפקדון: הלכה כלהלן נקל ולא הקשינן לעיל מן שתי פעמים קאמר
פי שנזיר פלוני זה שונג פתאום זה מזיד יקול כתיב פעמים עברו ונעשו שני
מן פתאום בפי קצר ונאכת שפחה חרופה קיל פיה ופלח לא קאמר נעשות שוגג
כמזיד. יעני אנה יבער נה נהלת קרבן עלי אי ונה כאן ושבועת בעדות לפי יקל כמזיד
פיהא ונעלם קאמר בכולן נאמר ונעלם ואין לאמר ונעלם לחייב על המזיד שוגג
ובעלמא שבועת הפקדון משבועת העדות בגזרה שוה לאין לפי הלה הקטן ופי
הלך קטן ואעלם ר' שמעון לא יקשינן שבועת הפקדון משבועת העדות כל
יקול בזיד בשבועת הפקדון איט חייב קרבן ולכך קאמר הטא וארבעה מביאין
על הזדון כשנה לאפוקי מדר שמעון: חמשה מביאין קרבן אחד על עבירות
הרבה וחמשה מביאין קרבן עולה ויורד אחד מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה
הבא על השפחה ביאות הרבה ונזיר שנטמא טמאות הרבה והמקנח לשתי על
אנשים הרבה ואזורע שנתגע נגעים הרבה הבית צרעין
ונתגע לא על לט עד שיביא את חטאתו ר' יהודה אומר עד שיביא את אשמו
קאמר פי נאכח שפחה וכפר עליו הכהן באשם קאמר אין מעונשת אין פל לנקב
עליה אין נאכח הלה איל אשם שבגבורה והלא אטמא הן אלא כא ביאות הרבה על
שפחה אחת אמאי מהני נכח שפחות הרבה ולא אין בה עלם אחד חייב קרבן על
כל אחת ואחת קאמר והיא שפחה לחייב על כל שפחה ושפחה וקולה בנזיר
שנטמא טמאות הרבה נם יביל בה אין. טמא טמאות הרבה פי יומא ואחלא מגבשת
אלא הלא אמר בן ונם פי מגבל לא יקשינן טמאות הרבה ואטמא מעונשה מא אקול לך
ולכך אין שנזיר אלא נטמא באהל בלי שבועת יומים נחלם כל טמא מת ופי שלים
פאבע יחלק ראשפה ופי שלים שבאמן יביא קרבנותיו ונפקעו לה שאינם שאנל ופי
בעדל אינם שנזירות נמא ביטא פי פאלם נזירות והלא מאלה כלאך פיב וקאל פאלי
וקדש את ראשו ביום הקדש ופי הלא וקע שאכפלאך ר' יקול הו שלים שבאמן ואין הלא
שלים קחול עשו נזירות שפרק ולי יומי בי יהודה יקול הן שלים שפאבע שלי בן יומי
הקטלתן ושל שהלכה קחול עלו נזירות טהרה ולי יומי הן שלי יקול אין שנזיר
הלא נטמא באביעי וחזר ונטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי ועל אין אחל הלה עשו
נזירות טהרה טומאות אחת תעשר וקרבן אחד ישמא את לא יצא מטומאת ושבועה
שעה שהיא ראויה לקרבנו ולכך קאמר חמשה מביאין קרבן אחד על עבירות
הרבה לנדל שנזיר ועל הלכב לפי אמאי על מלקב ר' פי שהיא ארבעה לאוין

כי קאמר יהודה ולא עוד כמאן דלא אית ליה לעניין קרבן אבל ימי טומאה אית ליה
ואין הלכה כר' יהודה: ואלו מביאין קרבן עולה ויורד על שמיעת הקול ועל כמה
שפגיס ועל טומאת מקדש וקדשיו והיולדת והמצורע ואהרן שפתה בכל העריות
שלא שוות להן לא בעושר ולא בקרבן שכל העריות בחטאת והשפחה באשם וכל
העריות אחר האיש ואחר האשה שוין בזכור וכקרבן שפתה לא השוה האיש
לאשה בזכור ולא את האשה לאיש בקרבן שכל העריות עשה בהן את המערה
כגומר וחייב עליהן ביאה וביאה החמיר בשפחה שעשה בה את המזיל כשונה:
עולה ויורד מענתה עולה עם העליון ויורד עם הענש תנה אין כאן עשיר
ביאת בהמה ואין כאן עני ביאת שוק והולד כלבוא נעוץ הרית וקל לכרת אבא פי עזר
בזית של סדר וקולה חמשה מביאין קרבן עולה ויורד ואין כאן אחד בעבודה נאמרי
אדר ליעזר שלי נבין מדהבה פי אחר של פרק שבאלו אין מוריבן אין שלשי מענתה
אלא שנב בטומאת מקדש וקדשיו ביאת שוגג לא קרבן שטומאת מקדש של מעלות
וקל ביאת בעלה אין איזה כלבוא ונאמר של עקב אין שפחה חרופה הלכך בי מלחמת
ולא יקרב הן לקולה בעלי בקורת בהיות היא במלחמות והוא בקרבן ואחרן של קרב
בלבבו בקורת לאן לא יקרב אחד אלא בשר אין יפלקי בשמה ושאקהה וירי כי יהיה
כמאן ביאת פי אחר מכות ומעברה אילאב ראם של אתנך ובומר אחרמאם של פעל
וקל ביאת לילך פי פאלם יבמות והשתר בבין אין כל העריות לא חלק בהן ביאה
כדרכה לבד ביאה שלא כדרכה ופי שפחה חרופה הן פטור על ביאה שלא כדרכה
לקולה פיבא שכבת זרע פאעלם לילך: תני זו היא שפחה כל שחציה שפחה
וחציה בת חורין של והפדה לא נפדתה כדברי ר עקיבה ר ישמעאל אומר זו היא שפחה
ולאייב ר לעזר בן עזריה אומר כל העריות ומפורשות ושיור אין לבן אלא שחציה
שפחה וחציה בת חורין כל העריות אחד גדול ואחד קטן הקטן פטור אחד ער ואחד
שוין הישן פטור אחד שוגג ואחד מזיד השוגג בחטאת והמזיד בגכרת: יקול בין
כי שפחה של מלכורב פי של תורה של תחזקמך אחכאמהא פקאלם אן נפקהת כלא
ולילך אין קולה והפדת לא נפדתה מענתה לם גמאל פר' להא וקולה נחרפת נאי
לילך אין פיהא צד קדושין והלא לא ימכן אלא אן הבין מקוששת לעבד עברי שלי וש
של קדושין ובי לו מוקדשת כמאי זכרנא פי פאלם המורה פלבלך דאמת לא פיבא מעבה
של לילך על כוונא מקוששת אחד אחרת פיבא של קדושין בעוד אחרת קולה בעלי לא
ומתן כי לא חפשה היא חופשה ימותו ולא יפח אין יקאלם אין נבח שפחה משחרדת
יקבל לאנקפניות כמאיר שנמא אלא לבוגא מקוששת ופיהעבד עבדות של פעלב
חרי בהא לבאנת אשת איש וקבלת נמיעת והכלת קאנות פדויה ואינה פדויה חציה

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 0 mm

כונה אסור בהנאה כל יכון מותר בהנאה ואן אכלה ערב משום נבלה ופקח אסורי
בשר בחלב גמלה נאמה לא חל ואנחנא כאן יכון ס"ק דאיכא לאיזם ויכון שבה שתם
ס"ק דקשיש פרי לן קלנא אנה אסור בהנאה כמות נקוב פ"ט ס"ק דקשיש ואן אכלה אינו
חייב משום בשר בחלב חיבר כאן ישם ס"ק דאיכא ולשם שאמר בלבך לא נקוב
אן הלכת ס"ק בשר בחלב לא נאמר בהנאה אלא הכי משנה קל נהית אן בשר בחלב
שמאה מותר לבשל ומותר בהנאה וקל בבין לבך פ"ט מותר בלבד ס"ק משני
אנה מנעני ונקים עליה כל מאת שחבבה: ש"ב בא ביאב אחת ואיש עליב שמו
חטאות אבא על בתו חייב עליה משום בתו ואחותו ואשת אחין ואשת אחי אבין
ואשת איש ונדה וכן הבא על בת בתו חייב עליב משום בת בתו ובתו ואחות אשתו
ואשת אחין ואשת אחי אבין ואשת איש ונדה כי יומי אומר אם עבר בזקן ונשאר
חייב עליה משום אשת אב וכן הבא על בת אשתו ועל בת בת אשתו: שפטה
לאוכל נאריב על איזהו מן לבך ס"ק דאיכא ואיזהו אסור בת אחת ואסור
מופיק ולבך אן ענד מא נבח ראובן אמה על נבה ס"ק דלמי מהל ס"ק דלאוד
כי הלה ס"ק דבה וולדה לה בנה פאחרה הלה ס"ק בנה בתו ואחותו וכן שני אסורין
הבאין כאחת והלה ס"ק בנה יכון זוג נהא לנאיע אכלה ראובן לאנהא ואן כאנה
תאחרת פקד עלאת אן קלנאי קומתין בחייב לאחין וקל יכון איזהו אכלה ראובן
תאחרת פקד עלאת אן קלנאי קומתין בחייב לאחין וקל יכון איזהו אכלה ראובן
חרמה על פאיב לאכלה שהי כאנה תנאל לנפס ומנו לאהנוסף בה אסורה לנבי
אחי שמעון אהנוסף לראובן פאלת מאת עניה שמעון או טלקה בחייב תנאל לנאיע
אעמאס ראובן אביהא פענל מא קיולהא אחד ס"ק אעמאס מנו לאהנוסף בה אסורה לנבי
לנבי אחין אעני בחייב ס"ק אעמאס תנהא כאחד לנפס אשת את אהנוסף אסורה לנבי
ראובן ונאר חייב עליה איזהו משום אשת אחי אבין פאנה מאת עניה בחייב
חנאל לפאיד ס"ק פאנה קיולהא ונאר אשת איש ואהנוסף בה אסורה לנבי לנאיע
אהנוסף בה לראובן ונאר חייב עליה איזהו משום אשת איש והי בעל הלה חנאל
אהנוסף בה לראובן ונאר חייב עליה איזהו משום אשת איש והי בעל הלה חנאל
אבעלה וחנאס לפאיד ס"ק פאנה קיולהא ונאר נדה ואהנוסף בה אסורה לבעלה אהנוסף
בה אסור לנבי ראובן פאלת נכ ראובן נטה הלה ובית אשת איש ונדה בעל מן
בה אסור לנבי ראובן פאלת נכ ראובן נטה הלה ובית אשת איש ונדה בעל מן
הקלס לבאי מן זואב עאמה ונעס אביהא יכון חייב עליב שם חטאות ומהאר
ס"ק דבאה לנבי ראובן פאלת נכ ראובן נטה הלה ובית אשת איש ונדה בעל מן
לבינה ובי לה חנאל ואולדת לינה בנה ונשמיהא סרח טלב ס"ק דאיכא פגדה סרח
לי בת בת יעקב ואחות תשתו מאביב ותנאח שני אסורין בבעלין כאחד ואלה סרח
יחל לנאיע אולאל יעקב זואנת בי בנה אכלתה הזונה ראובן חרמה על בחייב

אשתו כאחת בינת הוא שני אמוריו הבאין כאחד פלוגתא אין ובתו ראובן ואל אתי לך אמור
פלוגתו והו לאמור ל' כאחת פלוגתא אין ובתו בעל לך אך יעקב מאחיו זאל ל' לך
אמור אשת אח והו ל' אמור ל' ראובן פלוגתא אין ובתו בעל לך שמעון זאל ל' לך
אמור אשת אחי אבין והו ל' אמור ל' לאמת פלוגתא מאחי שמעון ובני אותה ישחק
ואל פיהא אמור אשת אב ואמור אשת איש והו שני אמוריו הבאין כאחד [illegible]
[illegible] פלוגתא ישחק ובתו יעקב ואשתו ייאות חייב עליה שמונה חטאות פקל בין בי בלהה
ל' הלשה הלוק בי נאמה שש חטאות ושבע ושמונה בי ביאה אחת הם קאל ובן הבא על
בת אשתו ועל בת בת אשתו ולך אין ל' פרשה ל' פרשנת ט' נתנו ה' בעינהא הבין
בי בת אשתו ושל' פרשנת בי נתנו ה' בעינהא הפרין בי בת בת אשתו ולא יתכן
על נאת מן במאס ל' שרש נין נבין כיך יתכן אין הבן בת אשתו אחותו חל' הבן פרשנת
ופרשה בתו ואחלה וכיך יתכן אין הבן בת אשתו אחות אשתו חל' הבן אי נת
פרשה ופרשה בת בתו ואחלה ולך בין על מת אי אתך אות כאן אבות הל זנא
כאחת ושלשה חנה בנה הם הלוק ל' זאת ובי לה חשת על מת אבן בי
מאה עשר יבחות פאן הלך ל' בנה ה' אחותו מאבו ובי בת אשתו ובלך אלת זנת
אב זוקנה מת בנתהא פאן הלך ל' מוליד ל' בת בת אשתו ואחות אשתו
ולך מת אי נאלה? הבא על חמותו חייב עליה משום חמותו ופלוני
ואחות אשתו ואשת אתיו ואשת אחי אבו ואשת איש ונלה וכן הבא על אם חמותו
ועל אם חמין ר' יוחנן בן נורי אומר הבא על חמותו חייב עליה משום חמותו ואם
חמותו ואם חמין אמרו לו שלשתן עם אחד הן: פרשה ל' אלף מן בלה ל' אהבא
פרשה ל' אלף בורה בי בלה ל' בלבה תמן בין יכון שמעון אלה זנת מת אלה
בשמת פולי לה מנהא יהודית פלוגתא ראובן יהודית כאחת בשמת חרא
עליה משום חמותו ומשום אחות אשתו לאחת שני אמוריו הבאין כאחת ויבוז לחנוך
אין יזוב בשמת פתחרס בשמת אי זת על ראובן משום כאחת לאחת אמור מוסיף עלי
מת בינת בי ל' בלבה ל' מתקלמה ובלך משום אשת אחיו ואשת אחי אבו ואשת איש
ונלה נל לך אמור מוסיף על מת פקלס בי אהבה ול' פרשה ל' פאשה קולה וכן הבא
על אם חמותו מפאלה אין יכון שמעון זאת יהודית ל' בת בתו פולי
לה מנהא האחת פלי יוב האחת פתחרס עליה בשמת משום אם חמותו אל
יהודית הי חמותו ומשום אחות אשתו לאחת ופאחת שבי אחיות מאב אחד
והלה אי זת שני אמוריו הבאין כאחד ולא יפלוגתא אי זת בשמת הלה אין הבין

ראובן ושמעון בני יעקב ואשתו ייאות חייב עליה שמונה חטאות פקל בין בי בלהה

אחד הלל לומר ערות אחותו נגה לחייב על אחותו שהיא אחות אביו שביא אחות אמו
ואנשים אם הגדלו עלי הלא לחכם מן קולה ערות אחותו לומר קל קאמר אחי אמי מורת
ערות אחותך וכו' הם כדר' פי קדושים תהיו וקאמר תיש אשר יקח את אחותו וכו':
ז אמר ר' עקיבה אבר המדולדל בבהמה מה הוא אומרים לא שמענו אבל שמענו
באבר המדולדל באדם שהוא טהור שכך היו מוכי שחין שבירושלם עושין הולכין
ערב פסחים אצל הרופא ואומרים לו שהוא מניח כו כשערה ותחבו בפיהבוא
ועשך הימנו והלה עושה פסחו והרופא עושה פסחו והואיל אנו שהדברים קל
וחומר: פרה שוכה ויחגאנ מן ינפלה בשלה קונים חגי יטיר ענת
בקרעה ולא יכון שבת שנעבו בשערת פרישה וקל בינה מיאחב ומיבון פחש
אגלנה מן אבר מן החי מטמא במגע ובמשא ובאהל ושריקה ל קל וחומר בגלת
ומה אלם שטמאת מתיים אלת טמן זב או מזרע אבר המדולדל בו טבול
בהמה שאינן מטמאה מתיים אבר הדולדל בהמה אינו לין שיהא טהור והלת שחיט
אינה לא ינגף טומאת אבר מן החי חגי יכון מן ל בגדים וקל בינו פי הפסע חוש
ל פרק בן אבר מן החי ואבר מן הנבלה לענין טומאת נבלה: ושוד שאל ר'
עקיבה השוחט חמשה זבחים בחוץ בעלם אחד מה הוא חייב אחת על כולם או אחת
על כל אחד ואחד אמרו לו לא שמענו אמר ר' יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד
בחמשה הראשונים בעלם אחד שהוא חייב על כל אחד ואחד משום מעילה ורואה
אני שהדברים קל וחומר אמר ר' שמעון לא כך שאל ר' עקיבה אנא באוכלנו
מחמשה זבחים בעלם אחד מה הוא חייב באחד על כולם או אחד על כל אחד
ואחד אמרו לו לא שמענו אמר ר' יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה הראשונים
בעלם אחד שהוא חייב על כל אחד ואחד משום מעילה ורואה אני שהדברים
קל וחומר אמר ר' עקיבה אם הלבה נקבב ואם נלין ישתשובה אמרו לו בשם
אמר לו לא אם אמרת במעילה שעשה אותה במאכל באוכל ואתה תאמר בנבלה
פרוך את המעילה לאחר המרובה תאמר בנותר שאין בו אחת מכל אלו: שאב
על ר' שמעון מן יאמלה עין זובח ויפלגלה באוכל והלא נבלה ואינו נבלה אלא
יצא ל אם פלגלנו מן אחלהמת על ל אכר ואנשא פאלבס עין אוכל פאם תלגלה
באוכל וטריק קל וחומר הנלת ומה אוכל מיוצא אחד שאין בופין מוחלקין חייב על
כל אחד ואחד משום להקחיין מחלקין חמשה זבחים דבופין מוחלקין לא כשאין פקאל
ר' עקיבה אנה לא יצא לעולם לחוש שמא אוכל מן ל מעילה לאן פי ל מעילה חומרת
פי חשיח ומעשי ערך את המעילה לאחר מרובה לאנה אין אם לפעמים יום באין מן
שוה פרוטה שלי לא יכחה פיה מעילה ואם לפעמים בעי לאך ולו באיאם בתאם

פרק כירה

משנה כירה שהיתה יוצאה מבין שני כתלים ונתן עליה כלי חרס
בשבת אם יש בה כדי לחמם את היד אסורין ואם לאו מותרין
בית שמאי אומרים כדי שיכוה ממנה ובית הלל אומרים כדי
שיתן ממנה בשבת והזיד נותנה מבעוד יום אין יכול ליתן
עליה חרס בשבת ואם נתן אפילו בשעת הדחק אסור
ועל גבי כירה שהסיקה מבעוד יום אפילו בשבת הדחק מותר
אחד כירה ואחד שונה בשבת ויכול מבעוד יום ואם נתן
לא יתן עליה כלי חרס עד שיתן ואם נתן אפילו בשעת
הדחק אסור ועל גבי נסר שעל גבי כירה אפילו בשבת
הדחק אסור ועל הדגבה שלפניה ושלאחוריה אפילו אחד
אחד ואחד אחד ואחד אחד ואחד אחד ואחד אחד וא

בא זו מהם שנב וקל בונא מרחקת מחשבת אפרה תורה ומהי מת נקבון
לקט תאנים ולקט ענבים פטור בן ר׳ יהושע בן ר׳ לעזר וקול ר׳ יהודה אומרת
פי לכך מכבדתן הוענ מת אתך ולכך אין ר׳ יהודה יקול אנה אלת נקבון לקטון
תאנים ובעל לכך ענבים ואשעבם לא לכך ולקט ענבים פי אלא ובעל לכך תאנים
ר׳ ט׳ יעזר מתייב חטאת הואיל ולקט פי שחשב עליו לקט ור׳ יהושע פוטר הואיל
ולא לקט כמו שחשב ומכרה פי לכך ר׳ שמעון וקאלה תמיה אני אם יפטור בזה
ר׳ יהושע ואנכר ר׳ יהודה הענבה מן לכך וקאל לא שי׳ יעזב מן כן ר׳ יהושע פוטר
ואלנה יקול אשר חטא בה אם כן למה נאמר אשר חטא בה פאחזה ר׳ שמעון אן
אשר חטא בה אנמא נת פרט למבעסק מגבל אין לא יהכון לקט אילא פי שעסק
אן נקבון לקט תאנים לקט ולקט ענבים והבה כי יושע עלי מא בינה ר׳ יהודה
וכלך לקטוע פי הבה אין אלא שנב בשה שין נלוה לכי לכך משם אחד חייב

חטאת לצרי הפל

פרק חמישי

לם שחיטת בהמה ובחיה ובשפוכת בין שמאם
בין טהורים לם טהירה לם עקור לם הקיז שהנפש יוצאה בו חייבין עליו לם קטן
לם הגב לם בינים לם לבנים לם חגבים לם הגמזית אין חייבין עליו ר׳ יהודה מחייב
בלם הגמזית: מעני קולה חייבין עליו ואין חייבין עליו אלם פי מן אכל מנה
בזית כרית או לא אלם וקאלה פי מפרש כל לם לא תאכלו שומע אני לם מבלבי
שהים לם בינים לם לבנים הפל נבלת הכל לומר לשון נבלה מה שון
ובהמה מיוחלים שיש בהן טומאה קלה וטומאה חמורה ויש בהן אסור והבר ובן ׳ מין
בשר את שאינו בהן טומאה קלה וטומאה חמורה ויש בהן אסור והבר ובן מין בשר
אוכלין לם מבלבי שהים שאין בהן טומאה קלה אוכלין לם שרצים שאין בהן טומאה חמורה
אוכלין לם בינים שאין מין בשר לם לבן וחגבין שכולן הגרומעני קולה עון ש אחשבן
ובן מבלבי שהים שאין בהן טומאה קלה נאמר אלה מאת פלאת ינוף מנה טומאה
חמורה ינוף אעני אנה יטמא אלם במשא ובמשא אחת בהמת ושון פחד הנוף טומאה
חמורה והי טומאת נבלה שהי נטמא במשא ובמשא וכלך נבלת העוף הטהור נטמא
בגדים בגבית הבלעה עלי מא נבין פי אול מסכת טהרות ונוף אינה טומאה קלה והי
טומאת אכלין שהי זכרנאהא מרתין ומבינהא אינה פי מסכת טהרות וקולה פי שרצים
שאין בהן טומאה חמורה לאן ש שרץ לא יטמא במשא כמא סנבין פי אול מסכת טהרות
וקולה שכולן הבר לאנהא לא תקהקב דמי אשני ש ממר לא בלאל פאל קל שי אן לם
שאמאן אין חייבין עליו ברת פקולה פי הלה ש משנה לם הקיז יריד בה פצאר

חכמים: האשה שהביאה חטאת העוף ספק אם עד שלא נתעברה נודע לה
שילדה ולאי העשירה ולאי שמואל שהיא מביאה עולת העוף מביאה עולה הודעי:
הלכה בין לאחרא מן הקורים או משבש היונה הביאו פרידה אחת לשם אחת כאן
עולה ספק לידה או ספק זיבה או כאחת ילדה ולאיך: חתיכה שלחולין וחתיכה
שלקודש אכל אחת מהן ואין ידוע אי זו מהן אכל פטור ור' עקיבה מחייב
באשם תלוי אכל אחת מהן מביא אשם ולאי אכל אחד אחת הראשונה ובא אחר
ואכל אחת בשניה זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי דברי ר' עקיבה ר' שמעון
אומר שניהם מביאין אשם אחד ר' יוסי אומר אין שנים מביאין אשם אחד:
חלב עלמא אין ר' עקיבה לשם בי ספק מעילות אשם תלוי והלא כלי אכל חתיכה
שלקודש חלב מעלה לחולה והנה מן הקודש בשוגג ונתכוון לשם לו ואחד מהאחת אשם
תלוי ור' יוסי הו הנא קמיה בעיה והם הו מכתלא עליה אנא יעקב אין לא
לשם עלי ספק מעילות אשם תלוי וכן בלבה: חתיכה שלחולין וחתיכה שלחלב
אכל אחת מהן ואין ידוע אי זו מהן אכל מביא אשם תלוי אכל את השניה מביא
חטאת אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה זה מביא אשם תלוי
וזה מביא אשם תלוי ר' שמעון אומר שניהם מביאין חטאת ר' יוסי אומר אין
שנים מביאין חטאת אחת: ר' יוסי הו בעיה הנא קמיה ובלבה נמוהו ולא כלום
כלב בין לא יחגאב שרח: חתיכה שלחלב וחתיכה שלקודש אכל את אחת מהן ואין
ידוע אי זו מהן אכל מביא אשם תלוי אכל את השניה מביא חטאת ואשם ולאי אכל
אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם
תלוי ר' שמעון אומר שניהם מביאין חטאת ואשם ר' יוסי אומר אין שנים מביאין
חטאת ואשם: לם יהבלם ר' עקיבה הנא לאן הלא לא חכם אסתניי כיה מלבבה
ומלבב לא חכמים ולילך אין לא חכמים לא מוות אשם תלוי מן אוב לא חלב וחלה והו
לשם לילך מן אוב לא חלב ומן אוב לא קודש לאן אשם תלוי אחד יחגאב לא לא
נמיעת וקתלי ר' יוסי לאי הו הנא קמיה אין לא יוב אתניין חטאת בשתפות ואשם
בשותפות וכן בלבה: חתיכה שלחלב וחתיכה שלחלב קודש אכל את אחת מהן
ואין ידוע אי זו מהן אכל מביא חטאת ר' עקיבה אומר אף אשם תלוי אכל את
השניה מביא שתי חטאות ואשם ולאי אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את
השניה זה מביא חטאת וזה מביא חטאת ר' עקיבה אומר זה אשם תלוי וזה אשם תלוי ר'
שמעון אומר זה חטאת וזה חטאת ושניהם מביאין אשם אחד ר' יוסי אומר אין שנים
מביאין אשם אחד: בין הו אין קולה שהי חטאות בשרט אין יחל לשבי חתכות בשתי

של מסכתא וקונטרס עקיבה זה אשם תלוי וזבח אשם תלוי ירידה מזבח של חטאת
של יבמות משום אוכל חלב יבמות אשם תלוי עלי ספק מעילה לאחר ספק קושט אכל
ספק נותר וקל בינא אין כאשם ר' עקיבה מדפתגי: חגיגה של חלב וחגיגה שלחב
נותר אכל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל מביאה חטאת ואשם תלוי אכל
את השניה מביאה שתי חטאות אכל חתך את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה
זה מביא חטאת ואשם תלוי וזה מביא חטאת ואשם תלוי ר' שמעון אומר זה
חטאת וזה חטאת ושניהם מביאין חטאת אחת ר' יוסי אומר כל חטאת שהיא באה
על חטאת אין שנים מביאין אותה: הלכה של אשם תלוי מן אוכל נאמר הולץ שלנותר נאמר
נותר בכרת כמה הבין מרובה ומעלה מן אסור נותר תאיל על אסור חלב נאמר
אסור מופלג כמה בינה פי בתלמוד הלה של מסכתא ובלות שלי קאמל אידית חייב שתי
חטאות בשרט מן הבין ילידה בתלתי חמרא מן אכלה חמרא ומיערא באחד חייב שתי
חטאות ושלי אוכל מן לא יקול מיע של שתי חטאות ואשם ולאי מן נהלה של מעילה נאמר
נהנה מן הקושט נאמן של נותר פי של אכלתי לא תפסי מנה חגיגה שחה פרוטה נאמר
יפסל ולא הלאם של מעילה אלא לאמן נהנה בשוה פרוטה ומלת אותבלה של פלאול לגא
איקבית שוה פרוטה וקולל ר' יוסי כל חטאת שהיא בחה על חטאת אין שנים מביאין
אותה ילא אמנה אלא לא באה על חטאת מקבל חטאת ועולת שנים מביאין אותה
וקל בינא פי אולהלה של מסכתא אמנה כלאם מלפטיר ואפילו במחומרי כמרוב אין
שנים מביאין חטאת באותה: פרק שלשי
המביא אשם תלוי ועולת לא שלא חטאת אשם על שלא
נשחט יצא ויראה בעדר דברי ר' מאיר וחכמים אומרים יראה על שימצאנו ויאכל
ויפלו דמיו עדבה ר' שמעון אומר יקרב שאם אינו בא על חטאת זה הרי הוא בא על
חטאת אחר אם משנשחט נולעלו הלם ישלך והבשר יצא לבית השריפה נזרק הלם
הבשר יאכלו יוסי אומר אפילו הלם בכוס יזרק והבשר יאכל: ר' מאיר יקוד
כיון שלא צריך לשם שלא מקדיש שם ומת הקדיש אלא על שך פלמת עלים אורה בעדת
של קדושה ושל חכמים יקוברו קבר של אנשים מדיין מן שלנוב ועלי אמה שך פי הלילא
של נוב מנד הקדיש חלבה קדושת עלים לאמה נאמר בעבו להקדישו ולבלך יראו חכמי
יחלוק פיה עיב ויבא עדמי: תמורת פי שוה נדבה והנבה כחכמים ואין הנבה פרה
שיעור ולא פרי יוסי לאן ר' יוסי יקול כלי שרת מקדשין את הפסול לקרב ולא העומד לשרוק
כחרוק לאמי והלא כלה מלפוע: אשם ולאי אינו כן אם על שלא נשחט יצא ויראה
בעדר אם משנשחט הרי זה יקבר נזרק הלם הבשר יצא לבית השריפה שור בנסקל
אינו כן אם על שלא נסקל יצא ויראה בעדר אם משנסקל מותר בהנייה עבדי

ערופה אינה כן אם עד שלא נערפה עגלה והרועה בעדר אם משנערפה עגלה
במקומה שעל סמך באותה שעה כפרה סמיכה והלכה לה: קאל אין חכם אשם
ואני אלא גוזע שלא חטאת עם כן מקבל חכם אשם הלוי וכיון שלאחר בינהמת הוי קאל
אין חכם שור הנסקל אי יצא אלא עליו אתה לא ישמעה קבל עם הן מקבל חכם אשם
ואני אלא עליו אתה לא ידבר וכיון שלאחר בינהמת הוי קאל אין חכם עגלה ערופה
אלא גוזע הקורבן עם הן מקבל חכם שור הנסקל אלא גוזע אתה פטור וכיון שלא
לאחר בינהמת ולא לאחם כלה כיון לא יתקבל שרח: ר שמעון אומר מתגרב אתם
אשם תלוי בכל יום ובכל שעה שירצה והוא היה קרא אשם חמידים אמרו עליו על
בבא בן בוטא שהיה מתגרב אשם תלוי בכל יום חוץ מאחר יום הכפורים יום אחד
אמר במעון הזה אלו היו מניחין לו היה מביא אלא אומרין לו המתן עד שהכנים
לספק וחכמים אומרים אין מביאין אשם תלוי אלא על דבר שזלזלו כרת ושגגתו חטאת:
ר שמעון יקול אלינאי הלא כלי יביא אשם תלוי אלא תיקק אתה פעל יביא חטאת
פלוך יקטל אין הלא ס אשם לם יצדר קרב פתה אלא נדבה פלוך לאחפאן אין יתנדב
אשם תלוי ול חכמים יקולון אנא אמינא כלפה ש כקדש אין יביא אשם תלוי לבדר
שלנב שלי שך פתה ועשתקה פיסן הלא לה חולה הפסח בפסח בה ולא יבא תלוי הקל
וגל לא אתה שבה והלכה פחכמים: חייבי חטאות ואשמות ודיגין שעבר עליהם
יום הכפורים חייבין להביא לאחר יום הכפורים וחייבי אשמות תלויים פטורים מי
שבא על בדון פסק עברה ביום הכפורים אחילו עם תשבה פטור שכלבים מכפרי:
קאל ש כקדש מכל חטאתם לפני יי תטהרו קאלנא חטאת שאין מביאין אותה
מקום יום הכפורים מכפר אבל אמורת ליזעביה אין יום הכפורים מכפר וקאלנא אלא
בי ש כתוב תייבי מלקיות שעבר עליהן יום הכפורים חייבין והלא כבר נאמר לעיל
מקדם: האשה שיש עליה חטאת העוף בספק ועבר עליה יום הכפורים חייבת להביא
לאחר יום הכפורים מפני שהיא מכשרתה לאכל בזבחים חטאת העוף הבאה על
הספק אבל מעשה שהיא נוגע לה הרי זו תקבר: קל עלמא אין יולדת מן הספק
מחוסרי כפורים והוא מענין קולה מכשירתה לאכל בזבחים כמו בחולי בלה ש
מסכנא ומבני מא נוגע לה שאר ש מלקות אותה יולדת ואני פוקם הטעין לעיל
ובני אינה אמורה באכילה נזירה שמא יאמרו חטאת העוף הבאה על ספק יולדות
ומבני מא נוגע לה שאר יולדת פני אמורה בהנאה ועוף לעיל קאל תקבר ובני חולבים
פיהא ש על סמך באותה כפרה סמיכה והלכה לה: המפרישי שרי
מלעיים לאשם ולקח בהן שני אילים לאשם אם היה אחד מהן יפה שהי מלעיים יקרב
לאשמו ובשם ירעה על שיתקאב נימכר ויפלו דמיו לנדבת לקח בהן שני אילים

כפשוטו להקדש ויביא מעה וחומשה ויריד בקולה חומשה דחומש שלמאים למעה ולקי
דיירי עלי מא בינה לר מדאקב אין קולה תעלי וחמשי שיבין שיהא הזן וחומשו חמש
ושלי נעלה פי שריעה כאחון אין לא ידכר שי אמאס שלי מן אולה הדריש שהי מעיים
בל קאלו אין שני אינש יכלי אחזהמא פי מעילתי וחומשה ול קאלו אמש מעילה
נאמו מעלי בולה שלמים לאן בשבב מעני אשתבי שני אינש לחולין וכלת
שלחוד פי לגך פלה פאפבמה: המפריש חטאתו ומת לא יביאה בני אחריו ולא
יביאה מחטת עלחטת אפילו על חלב שאכל אחמש לא יביאה על חלב שאכל היום
שב קרבנו על חטאתו שיביא קרבנו שמא חטאתו: קולה לא חטאה בנו אחרין
שם יריד בה אנה לא יקרבהא אן אחביה לאן לגך בין לאן חטאת שאתו בעלה תמות
וקד בינא לגך ואחמא אראד בה לא יקרבהא בנו על חטאת עצמו: מביאין
מקדש כשבה שעירה ומהקדש שעירה כשבה ומהקדש כשבה ושעירה הרי
ובני יונה ומהקדש הרי ובני יונה עשיריה באיפה כיעך הדריש לכשבה או לשעירה
העני יביא שלך העני יביא עשיריה האיפה הפריש לעשיריה באיפה העשיר
יביא עלך העשיר יביא כשבה או שעירה הפריש כשבה את שעירה ונפתאבדה
אם רצה יביא בדמיה עלך בפריש עלך ונפתאבד לא יביא בדמיו עשיריה
האיפה שאין לשלך פרון: קד תבין פי פאהי הדה ל מפכרה אין מן אולה שלחין
יביאו קרבן עולה ויורד מטמא מקדש ושונג בשבועת בטוי ושלי יחנק שבועת העדות
ובו שלי יכני עגה בשמיעת הקול לקול שלך ושמעה קול אלה והוא עד או ובאולת
שלגלה יביאו קרבנם בלל לגות אעני אנה ישמה אין כאן עשיר כשבה או שעירה
פאן לם יקדר פיביא שתי תורים או שני בני יונה פאן לם יקדר יביא עשיריה האיפה
פקד יצארת קראבין האלה כשבת או שעירה או שלך או סולת פאנה מא הפריש
מעות לשרי אחד מדג שארבעה קראבין והעני פלה אין יביא מן לגך שלמאן
קרבן דונת מן הלה שארבעה וישתרע בה בקיה וכלגך אלא בפריש מעות
קרבן ענו ובעשיר יזיל עלבאי וקד נאב שלאלאה ושלגלך כלה קול אלעלה
מחטאתו על חטאתו לעלמנא אנה יביא מן בעלך שלי בפריש לחטאתו מת יקלבו
נה חטאתו וקאל תעלי ואם כל בהמה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לי וקאל לא
אינו מדבר אלא בפסולי המוקדשין שיפדו והלא בין מן לשלך לאן נהמה טמאה
קד בינא וקאל ואם בבהמה הטמאה ופלה בערכך בני קאל פי פדיון פסולי המוקדשין
ובעלמיד אלת הבהמה לבני הכהן ולם יקל והעמיד אוקה פלגלך נעלוא פי פסולי
וקאלוא הבהמה נפדית אין תשופות והעדיפ והלקוח וכל שרית נפדין
שמעון אומר כבשים קולמין לשעיר בבל מקום יכול מפני שהן מובחרין מן

וזה ל שמעון אין זה לגלך ל מעשה
אז ל מעשה כך ל בני יהויב, יוסף ל שמעון

מסכת מעילה

נזדמן מועלין בהן שחלין
בדרום וקבל דמן בצפון בצפון וקבל דמן בדרום שחטן כיוס וזרק בשעה כשרה
וזרק ביום או ששחטן חוץ לזמנן וחוץ למקומן מועלין בהן כלומר אע"י שהוא כל
שהיה לה שעה היתר בהנים אין מועלין בה וכשנאבד פיגול היה לה שעה היתר בהנים
מועלין בה מי יודע היאך היה לה שעה היתר בהנים שנה ושנתמאם ושיצתה
ושיצתה היאך היה לה שעה היתר בהנים ששחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה
ושקבלו פסולין וזרקו אתר למטה קל תבין פי כמה זבחים הן קדשי קדשים
שחישבן בצפון וקבלן בכל שהוא בצפון ותניא תבין ת"ל חטאת תבין ת"ל אשם
קדשי קדשים ויאכלו הכהנים שכהנים ומן אי אתה מוצא אי אתה מוצא
לי מעילה דבר תורה פרט יקום בשאינו אוהב אל ובור מן איסור שבתורה וקדש
פרט לפחות מבשר כל מיקרי ולא לחם פיגול מועלה תאמר בעלמא אינה לחם פיגול
מועלה דבר תורה ועל הן חלות לבונה שפרשה ולא אחת מהן אבין
לך הן שמהן הפסיע מועלין ת"ר בה הן מן הנה הן מן לך שמי לחמה קרבן מעילה
וכלמה יקום פיה הן מועלין ר"ש אומר מן הנה ממנו ולו בתכלה מן שוב תרוסק
לחם לחמה קרבן מעילה וכלמה יקום פיה לחם הנתן ולחם תועלין מעילה אינה לחם יתר
שאת נפשך בלבך שמי לבזיון ומן אפילו נפשך לחמה קרבן מעילה הא ר'
יהושע בהדא שכנגד ומנחל מפולה פיה שחטאת והוא כלחם שיחיה וקובלה שקבלו
פסולין וזרקו אתר למטה יכיל בתרא אחד אשם ואין מתקבל קובלה ששחטה חוץ

פרק שני

בב משבוקלשה נאלקה הוכשרה

חטאתהשתק מועלין

להפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובטומאה הוזה לאחה חייבין עליה משום פגול ונותר וטמא ואין בה מעילה: קד בינא אן מעט מן בכשר מן אסגעאל פקולה הנא תוכשרה מעטאה אנהא צארת מסגעדה מביאה להפסל בטבול יום לאן לחם מן קדשים אלא לבי בהא טבול יום והו מלי טבל ולא בעריב שמשו אן מחוסר כפורים וקד בינא פי פאנו כרבות מחוסרי כפורים פחעהא תפסל ולא יגוז אכלהא ומיבין מן פסול מן טמא פי מוצעה מן מסכך טהרות [illegible]

יגוזה למעילה אמא פי אמורי קדשים קלים מודה לי שקיבה שזריקה מועלת בהן ליזבח מן חיבי יגוזה מעילה ולו אממעטה אכלהאבמא פי אמורי קדשים קלים לקלעה הנא יקול לי שקיבה זריקה מועלת ליזבח למא פי לכך מן מן תומרא אמא פי בשר קדשי קדשים מלי אלת קלעה פיהא זריקה מועלת ליזבח כאן פי לכך קולה למה יפטור אוכלן מן המעילה מודה לי ליעזר שאינה מועלת פמעלמנא מן לגה עקיבה יקול מועלת אבדא בין להקל בין להחמיר ור' ליעזר יקול אינה מועלת ליזבח בין להקל בין להחמיר והלכה כר' עקיבה: מעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר ובקדשים קלים כולו להחמיר כיצד קדשי קדשים קלים כולו להחמיר כיצד קדשי קדשים לפני זריקת דמים מועלין באמוריהן ואין מועלין בבשר לאחר זריקת דמים מועלין באמוריהן ואין מועלין בבשר על זה ועל זה חייבין משום פגול ונותר וטמא ובקדשים קלים כולו להחמיר כיצד קדשים קלים לפני זריקת דמים אין מועלין לא באמורין ולא בבשר לאחר זריקת דמים מועלין באמורין ואין מועלין בבשר על זה ועל זה חייבין משום פגול ונותר וטמא ומעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר ובקדשים קלים כולו להחמיר:

לקולא אנה יפטור הבשר מן המעילה מן בעד לזריקה ולא חומרא אנה יבקי לי אמורין למעילה עלי מא כאנת עליה ולי אוגב אן יפטר הבשר מן המעילה לאנה הוכר להנים ולא ילזם מעילה פי שי יגוז אכלה לאן קדשי קדשים לי מלכות הנא אנמא בי שחטאת ואשם שלהן יאכלו ובמא לי להנים אמא לי עולה מועלין בבשרה ולו אחר זריקה כמא יבין פי לי פרק שלי בעל הלא וקולה עלזה ועל זה יריד בה בין לפני זריקה בין לאחר זריקה חייבין עלהן משום פגול אם נתפגלו בשחיטה ומא בעלהא עלי מא תבין פי תמני זבחים ופלגר משום נותר אן כאנת נותר או תלא אכלמנהא שמא ואלת פהמא מא קד בינה פי תמני זבחים עלמא אן לא ימכן אן יכון שלי לואחד באנה פגול ונותר ואנמא יכון אתלגמא לאן לי נותר אנמא הו בשר זבח כשר אלת לי לאחר זמן אכילתהן שמא בינא הנאך פחפהם לגר שמלא:

אנהא אלא בעה אחר שנזרחה נפלה וקולה הוקה דמיה חייבין עליה משום פגול עם
מעשה אין יכול אין תקיר פגול בעד שהזיה אז לגלך לא יכון אלא פתוחר מעשה
שפגול כמות בינתה פי בהמי זבחים ומנחות יקול אנה לא יכון אין יפעל פיהא חכם
שפגול ויכון האוכל חמנה חייב משום פגול אלא בעד הזיה הדם לאן מן שרוב
שפגול שיקרב המתיר כמצוהו עלי מזבח הבזין פי פאדם זבחים וכלך בעד שלא
הזיה יכול אין בעיר נותר אין כאן הי חטאת כשרה ואחרה לאכילה ופקיה לאחר"
זמנה פהי בעיר נותר אמת קבל שהזיה פתעיר פחולה בלינה פקט לא נותר וכלך
בעד שהזיה הן שלי אלא אכל מנהיא טמא חייב כרת אמת קבל שהזיה פלא קדם
קאכל ואין בה מעילה לאן הם פי חטאת העוף אמורין ואנשת הי פלגא לכהנים במעלך
בשר חטאת שלי קל הקדם אין אחר זריקה אין מועלין בו פחבל הלא שלי קלגא השע
ואפהמה פי נמיע הלא שפרק ולא נחקרב נעיד הלא שרח פי פלבלבה והלגרה
וכלך פאפהם אין נמיע קולה פי הלא שפרק הכשר שנרק בה שאפשעליה
לאחזית שלי ילמי לא מעני בכשר טומאה שמלכור פי שמוציב פאעלם כלך
ולא יגלטך אשלגיאך שמעני: עולת העוף מועלין בה משהוקדשה נמלקה
הוכשרה להפשל בשבלים ובמחוסר כפורים ובלינה מיצה למה חייבין עליה
משום פגול ונותר וטמא ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן: עולת העוף אין
בה לבעלים לא בי כולה כליל לאשים פלגלך מועלין בה וקרי עלמזבח אעפא צריכה
מצוי לקול אעלה ומצא למה: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מועלין
בהן משהוקדשו נשחטו תוכשרו להפשל בשבלים ובמחוסר כפורים ובלינה בזמן
שהן חייבין עליהן משום פגול ונותר וטמא ומועלין בהן בבית הדשן עד שיוציא
הבשרו: הוציא מקצתן מן הכלי יעני חלקי יגבוך והו אין הכלבל שנאר אעפא חלקי
יבקי שנה אם פעבה והוה שאעלה הוחלת להפשל בשבל אין יעלבי פי שחרק:
העולה מועלין בה משהוקדשה נשחטה תוכשרה להפשל בשבלים ובמחוסר
כפורים ובלינה נזרק למה חייבין עליה משום פגול ונותר וטמא ואין מועלין בעורות
אבל מועלין בבשר עד שיצא לבית הדשן: אונת העלם בן שגרת פי עור העולה
שהן פלגלך אין מועלין בעורות שם קאכל אן מועלין בבשרה שאכלו מאתו יחלקין
על בי המזבח פאמת שם פי נחלה שנאמר מעל בי המזבח ואמי פי בית הדשן
אין מועלין בו לאנה קד עשה מצוהו כאמת יבין: חטאת ואשם וזבחי שלמי צבור
מועלין בהן משהוקדשו נשחטו תוכשרו להפשל בשבלים ובמחוסר כפורים
ובלינה נזרק למשו פגול ונותר וטמא ואין מועלין בבשר אבל מועלין
באמורין עד שיצאו לבית הדשן: הלה שלי לכר הנמי הי קמשי קמשים נמא בינמ

פי סומס זבחים וקד הקדש פי שפרק שלי קבלה אין קדשי קדשים אחר זריקת הדם
למים מועלין באמורין ואין מועלין בשאר ובנאכל הבין אינו אלא אין זבחי שלמי צבור
ואת כבשי העצרת שהגיש ובלבד אין מועלין בשאר מפני שהן חטאת הבא אשם:
מועלין בהן משהוקדשו קדמו בהקטר הדשרו להפסל בטבול יום ובמחוסר
כפורים ונשחט עליהן את הזבח נזרק דמם שנפסלים חייבין עליהן משום
פגול ונותר וטמא ואין בהן מעילה: קד בינא פי מנחות אין שתי הלחם יאכלשו
שהגיש ובלבד אין בהן מעילה וקד הבין בגמ מנחות כיון דהפסל שפי הלחם
ולחם הפנים וקבין פי שחאלי עשר מנהת אין שפי הלחם ולחם הפנים יבקי איפס
וחיניל יוכל פלגלך לם ילכר הנא לענה: לחם הפנים מועלין בו משהוקדש
קרם בהקטר הדשר להפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ולהם תלר עלגבי
השלחן קרבו הטכים חייבין עליו משום פגול ונותר וטמא ואין בו מעילה:
הלא כלב בין אלא פהמה מא בינא וכלב לאברא למא הקדש פי מנחו:
המנחות מועלין בהן משהוקדשו קדשו בכלי הוכשרו להפסל בטבול
יום ובמחוסר כפורים ובלינה קרב הקומץ חייבין עליהן משום פגול ונותר
וטמא ואין מועלין בשיריים אבל מועלין בקומץ על שיצא לביה בלשון:
קד בינא פי מנחות והו אמר טאהר אן קומץ במנחת מפני אמורי הקדשים
ושיירי מנחת הנאכלת מפני בשר קדשי קדשים והי נבהנים ובלבד אין מועלין
בה: הקומץ והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת
נסכים מועלין בהן משהוקדשו קדשו בכלי הוכשרו להפסל בטבול יום
ובמחוסר כפורים ובלינה וחייבין עליהן משום נותר וטמא אין בהן משום
הכלב פלשיש לם מתירין אין חייבין עליו משום פגול ונותר וטמא על שיקריבו
מהיריו ובל שאין לם מתירין כיון שקדש בכלי חייבין עליו משום נותר ומשום
טמא ופגול אין בו: הדה סלי עדל כלהא כלב לאשיס והי בנפסלא הי שמתירין
לגיהא ומנהא מא לים לה מהיר פלגלך מועלין בהן משקדשו בכלי שרת
על ס יצאו לביה הקדש כלי בין פי שקומץ ומא יש פיהא חכם ס פגול למאכל
שלי בינא ושרחנא פי ראבא זבחים פאלנקמסה מן בשר ומחת חכם טמא ונותר
פלאזם פיהא לקולה הנעלם כלאחיא אשר יקריב מכל זרעכם ס בקדשים אשר
יקדישו בני ישכם לי... וטומאתו עליו ונכרתו וקחלתו בכל בקדשים הכתוב מדבר
וקד הבין פי אילמה אשר שנחים אן לא ילם כרת אלא לטמא שאכל את הקדש פקולה
הנפש אשר תגיע בכל חינל יקריב וקד הבין פי אכר חבינה אן מחוסר כפורים יביא
והו משיקדש בכלי חינל יקריב וקד הבין פי אכר חבינה אן מחוסר כפורים יביא

פרק שלישי

ולא חטאת והתורה חטאתם וחטאתם בעשיה

יתרון ושעיבדה שנה ושאבדה ונמצאת בסלע תמוה אם משכחרו הבעלים תמות ואינה עשה התורה ולא נהנין ולא מועלין אם עד שלא כפרו הבעלים בעינה עד שתסתאב ותמכר ויביא בדמיה אחרת ועשה התורה ומועלין בה: קד תקדם

נר בדה שהבאה פי ראובן התורה ושרחנאהה בשחר: המפרישים מעות לנזיר וכן

לא נהנין ולא מועלין מפני שהן ראויין לבוא כולם שלמים מתו והיו לו מעות הותרו

יפלו לנדבה היו מפורשין דמי חטאתי לבו שמתו ולא נהנין ולא מועלין ודמי עולה

יבואו עולה ומועלין בהן דמי שלמים יבואו שלמים ומחלקין עוף אחד ותינוק שנולד

לתם: קולה מפני שהן ראויין להביא בבוקר שלמים בו עולה קולה לא מועלין לא

שלמים קדשים קלים הן וכל הבשר מהן נאכל מעלה אלא לאחר

זריקת דמים וכל הקדש לך מראתך וכך קרבנות טיר מא ה: ושניא את מאמרא:

ל שמעון אומר הלם קל בהתלתן וחמור בפופו פנסכים חמור בהתלתן וקל בפופו

הלם בהתלה אין מועלין בו: עד שיחלקו מועלין בו הנסכים בהתלה מועלין בהן

ירדו לשיתין אין מועלין בהן: קד תקדם פי תאמן חוטן אן הלם אין מועלין בו קאל

העלה ואם נתלכו עבה על המזבח לבסר ואת שנקל לבסרתה ואת למעלה וקאלת

כי הלם הוא הנאמר כפרה כלאחר כפרה מה לאחר כפרה אין בו מעילה לאחר

לי הקדש אין דבר שנעשית מצותו אין בו מעילה אף לבני כפרה אין בו מעילה פאולא

הקדש לך אין כאלאם ד שמעון לי קאלה ואת קולה שאיחא לא בלאחך מיה וקד בינא פי

מוכת אין שיבין הקדש פי למזבח הפסיל פיבא כאור שנסכים: לשון המזבח

הפנימי והמנורה לא נהנין ולא מועלין המקדיש לישון נהנית מועלין בו בניו שכלו

הבנים זמנין ובני יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין ר שמעון אומר בניו שלא הביא

זמנן מועלין בהן ובני יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין: קד עלמות אין לדשן

תו למאכל ולישון המנורה אם כאן למפתיל ול תפתיל לי אחקדיק מנהא וקאל

ר שמעון אין תורים שלא הביא זמנן אל ובן כאנין לקרב לאחר זמנן מועלין בהן ול

חכמים יקוטן אל ולא בעלת מום לאן להקריב לא מועלין ולא נהנין ואין הלכה כר שמעון:

חלב מוקדשין ובניו תורין לא נהנין ולא מועלין במה הדברים אמורים בקדשי המזבח

אבל בקדשי בדק הבית הקדש הרי הן כחולין מועלין בה ובני עזרה חמור מועלין בה ואסלו

הלם אלא הקדש הלא שעוך או הלם ל בהמה למזבח קדוש שתי פעמים

אין קדוש עולת העוף או בהמה שלמים אחד אלא הקדש למזבח קדוש שתי פעמים

שמקדש אין יכול הלא הלם ל שעוך או גדלה ל בהמה הקדש נקרב מעל קרבן כלא פאנה

יצא. ואחרון

פרק רביעי

שלמאי והחלה והבכורים מעשרין זה עם זה לא סמוך ולחייב עליהן את הבהמה:

זד בהמה אוכל תחלות אין עולה ומעלין שעורין בפחים ואין מעלין בפחים ג' יין
ושמן ושמן מן ואין שלחי הולה טעונין לחם וזד בבין פי בחוץ הלה ל מפסקת אין
בשר העולה ואוכלין בו פחות מכזית אשה פרושה מן תמורע הלה ל כמפסק
תשיח מקריבין עולה ליחידה ואכלך אלא אכל מן תמורעבא כזית ואכלך
פגול או נותר אין כאן טמא חייב ואכלך שאכלה מעשרין למעני לפטור
ל נותרי ואל טמא לא למעני ל למעני לפטור ל קודש קדשים קלים כאן בבין פי
כאחם זבחים וזד קדשים פי אוכל הלה ל מפסקת אין קדשים קלים אין מועלין
בבשר ואכלך לחם תולה אי אינו אין מועלין בן שהה ל בשר ויו ל
מקבה עלי אז בבין מראה פי ובאים ומחוסר ופי אוכלים פרק ל בא מן מפסקת
עולה כי בא אין הלה ל אשה פי עדל בעה עלין בחל ומחה ואין וקעקע פי
אקל נעלבה שלא מלומע ובו מעני קובה לחמור ובעלך בינא אין ל בבורים בתמורת
תרומה ועלה יקול העני והתומת ידיך ונך ל קודה פי ל תבה קאל חלק בליחן
תרומה ואמא בסמוך כלהא תרומה חייבין עלי ל מלומע מעלא חומש מקבל ל
תרומה עלי אז בבין פי מאלם תרומות ופי בחט בבורים: כל הפטור מעשרין
זה עם זה וכל הטעונין מעשרין זה עם זה כל הבכורות מעשרות זו עם זו פ
השה שם מעשרין זה עם זה לם בשרן ושערו מעשרין בבעשה: אלא מה
שיעור כזית מפטלין הרבה חעני מעשה ומחטאת ואשם ומשחר קדשים קלים יעשיר
ל שמיע וחייבין עלי כרת ואכלך ל נותר ואכלך אלא כמה כזית בשר נבלה ולומן אנומע
בכזית מהו יטמא טומאת נבלה אמא לעניין אכילה נבלה פחות הנשחט נבלה בבהמה
טהורה לעבלה בבהמה טמאה. חבי יאכל מן אחלהמא כזית ותיעל יקלב משום נבלה
ואכלך שמונה שרצים אלא אבהמא מן נמיעבא כעבשה מטמא טומאת שרצין ל
אשל עלעה לם בשרן בשרו וקל לכרעה לנך מראה אם נלוא לנך בי פטרא לקולה
העני וזה נעם בטמא בשר בשרן ומו קאמא לרבות לם השרץ שיהא מטמא בשרו
ואמא נב מן העלמה אין לחוש ל שרצים מן אכל מעהן כעל מוכהא כעבשה עקב
ומו קולבם מה טומאה בבעבשה אף אכילה בבעבשה אמא מן יקטע מן שרץ תי
ואכל ולו קטע אחר שם ואכלה אינו לקה עד שיהא בו כזית ואכלך אלא אכל מן
שרץ בשר מובה אחר שם פחות מבעבשה אינו לקה ועלי אחה מטמא נמא
יבין פי אול אהלות לאן ל אשל עלעה איבין אין לאן שעור לאן לטומאה עד שאכל:
כלל אמ' ר' יהושע כל שטומאתו ושעורו שוין מעשרין זה עם זה טומאתו ולא
שעורו שעורו ולא טומאתו לא טומאתו ולא שעורו אינן מעשרין זה עם זה:

הלא ל כלל שחיט וטומאתו ואת שעורו מקבל בשר בחזקת ורקב שלו בחזקת שחוט
מעכשיו מטמא במשא ובאהל לבן שעור בשרו בכזית ושעור רקב של
מלוא חפנו כאיזו שיבחר לו כדתנן בפרק שני ושעורו של טומאתו מקבל בשר נבלה ושל
בחזקת כלום ואחד מעכשיו שעורו בכזית לבן נבלה מטמא במשא ובמשא וטומאת
ערב ובשר בחזקת מטמא במשא ובמשא וטומאת שבעה לא טומאתו ולא
שעורו מקבל בשר נבלה דבשר שרוץ לאו שעור נבלה בכזית ושעור שרוץ כב
כעדשה ואינו מטמא במשא וקל הקלים לחכמים ל אשכחת מיתה ומקבלין
עליו ל כאיסו ול כחמרו כי מוקמינן מן שמרות ויכון דמיתיב קלטי יקושטא בכלא
אנא אלא אכלל חכם ל טומאתה ומק לאחרים אינן מיקטרפין וכלל לן אקפקת
כי ל חכם וחכמתא כי ל מקלאה וכלל לן אקפקת כי ל מקלאה דאקפקת כי
ל חכם: הלכך והנוגע אינן מצטרפין זה עם זה למפרע שהן שש שמוקף בשרץ
והנבלה וכן הנבלה ובשר בחזקת מיטהרין זה עם זה לטמא אלא בקל שבהן
שבשניהם: קל הבין כי אכר פסחים אין בנות מטמאות בילוש בחזקה
אמקדנין כי ל כלל ל מוקלס וקתני אין ל בנות ול נוקבי ועוד אין טומאתן שוה
אין כל אחד מהחמת מטמא את בילוש ושער שוה אעפ כביצה לבהמת אינן
מיטהרין ועלה קאי לכך לבון טומאת ילוש לרבנן ומעלות פיבת קושט ול כלל ל מוקלס
אמאי הו פטומאת לאוריתא אמאי למעוטי ל אכל פחות מכזית מטמא ונוקבי
מיטהרין ותייב כרת וקולה מקל שבשניהם בין לאן כחצי זית בשר נבלה וכחצי
זית בשר חזיר לא ינוס מועטת ואפילו טומאת נבלה וכלל פחות מכזית
אין בשר חזיר לא ינוס לומיע משום שרץ וכלל מחות
מכזית בשר נבלה אלא בשלמו לכזית פחות מכשעורה אין בשרץ לא ינוס לטמא
ואו במשא: האוכל שעורה באב הטומאה ושנתה בולד הטומאה מיטהר פ
זה עם זה לשמא כקל שבשניהם: קל בינה מרואה אי אכלן טמאין לא תנוס
ערוה חבי רבן בב זה ופי אול פסחים בינה אין אוכל שנטמא באב הטומאה כו
יתמי כאשון ושנטמא בולד הטומאה יתמי שש והעיר בינה אין ל שש אלא לעת
מאוכל ינוסה יתמי ששי וכלל ל כאשון אי אינה לכך ל אוכל ואין כאן ינוסה
שש בין לבן טומאת אוכלין לרבנן כאיר בינה העיר קלטת אין ינוסה ל כאשון ושש
ואלא כאיל מנהמא לטיעא בב זה ולעת נאוכל אחרי מאה ינוסה וישע שש
לטומאה פאפקה לכך: על האכלים מיטהרין לפסול את הנוגה בפחות פרס
וכמזון שתי סעודות לערוב וכביצה לטמא טומאת אכלין לזכרונה להודעות שכבת
וכבוקבת לוס בפחות על המשקין מיטהרין לפסול את הנוגה בריבוע לטמא

פרק חמישי

הנה כאן פרוטה מן הפקדון אף על פי שאין
בו אלא פרוטה אחת ואינו יכול לומר לו
הרי פרוטה שלך בידך ואיני יודע אם שלך
אם שלי שהרי אין כאן ספק אלא ודאי שלו
הוא ואינו יכול לומר לו הרי מנה שלך בידך
ואיני יודע אם שלך אם שלי שהרי ספק הוא
שמא שלו הוא ושמא שלי הוא ואם אבד
אבד לו ואם נגנב נגנב לו ואם הוזלו הוזלו
לו ואם הוקרו הוקרו לו ואם נתייקרו נתייקרו
לו ואם נתייקרו ונתוזלו נתייקרו לו ואם
נתוזלו ונתייקרו נתוזלו לו ואם נתייקרו
ונתוזלו ונתייקרו נתייקרו לו ואם נתוזלו
ונתייקרו נתוזלו לו ואם נתייקרו ונתוזלו
ונתייקרו נתייקרו לו ואם נתוזלו ונתייקרו
נתוזלו לו ואם נתייקרו ונתוזלו ונתייקרו
נתייקרו לו ואם נתוזלו ונתייקרו נתוזלו לו
ואם נתייקרו ונתוזלו ונתייקרו נתייקרו לו
ואם

פנים מועל דברי ר עקיבה וחכמים אומרים כל דבר שיש בו פנים לא מועל עד שיפנוש
וכל שאין בו פנים כיון שנהנה מועל כיצד נתנה קטלה בתוארה שנעקביה שקל
בסום מלחבב כיון שנהנה מועל לפי שחתך כפה כשלית מקע בקרסול לא מועל
על שיפנוש פנים מן החט את כשהית חיה לא מועל עד שיפנוש כשהית מתה כיון
שנהנה מועל: גמרא יתלוך ר עקיבה פי שי מן שאתה מן יעקיב לבסוף אסקנטא
דה מנחמה לא יכון מועלין יעקיב מן יעקיב בסוף הוב מקיל ש
ומטאני פיכון קיל הקמל בה ונהנה בשוה פרוטה ובכונה לבסוף בו שלא ונש
כלחקה מרבה לא מן נחמה ונתמן ש נאמר לא פנים ר עקיבה מתיב אלו ותכלת
קנמל בהלה ש הנאה אמר יפנוש וש חכמים יקנטן אלו ומן שאמן ש נאמר מן תכלת ותגלן
לא מועל עד שיפנוש ומועלים מן שלמד ש כאמרך לעם יעקיב אמה חלל מחסום ולא פי
מיין שפנים פכיון פי ש מדר שיפנוש ושרח קטלה מכעקת והיו עני לבב הלמד
פי כיט וירבט בהלא שעשק ומקי מיין לעם הוב לנחמה או פתחים או פשלש קצלו
כמא לכל לא מועל עד שיפנוש ולא ר עקיבה והלה ש מטאקלי בעלבתמוס שלי
לא תקרב בעינהא בלבי מעילה לבביע עד מא תקלם פיזנה פי תיאורה ולנלך
לא מועל עד שיפנוש אמא אלא באנס קמיאה כיון שנהנה מועל נתנה מחנל שלה
כום שנחבב שלי לא יעקיב מן כמא יעקיב מן ש שלך מא יבעלבא מן שקחן
וכמא באנס קבל פי שאן ולא לו מועל קונבס אי בבהמה הנמיאה היינו כום שעשבי
ואין הלכה כלי עקיבה: הנהנה בכחש פרוטה ופנים בכחש פרוטה או שנהנה
בשוה פרוטה כדבר אחד ופנים בשוה פרוטה כדבר אחר הרי זה לא מועל עד
שיהנה בשוה פרוטה וישנוש בשוה פרוטה בדבר אחד: מתניתין לנלך מן יקטע
זנפה מן הוב הקמל וירכב נלך ש שרק שלי קטע עלי הובה ולבסת והנמל
בב ויכון קל נהנה בשוה פרוטה בזינהה ולם ישנוש פי שטרק שיא לבנה פנים פי
הוב ש הקמל שלי קטעה מנה בשוה פרוטה פהלת נהנה ופנים לבן שלי שלי
פנים לם בלנלך ש פנים בעינה נהנה וזמן נחמאל מן הכון שלבנתה ש פנים בדבר
אחד אלא כאן לנלך דבר שיש בו פנים כמא קלם מקלם מן יאכל שיא מן שקן מע
ויכון פי מא אכל שוה פרוטה מן הלת נהנה ופנים בדבר אחד ומקבל עלי הלת
ש חכם מן קונה הנני פי ש מועל תטאופי אוכל הרומה בשנה מטא קאלא מע
תטא הלאמור בהרומה פונם ונהנה ובמשתנם נהנה אף תטא הלאמור נמועל
פונם ונהנה ובמשתנם נהנה: מן מועל אחר מועל במוקדשין אלא בחמה וכל
שרת כמיזה צל רכב על גבי בהמה ובא חברו ורכב ובא חברו ורכב שלש בכום שעבר
ובא חברו ושלש ובא חברו ושלש מן התשלת ובא חברו ולנש ובא חברו ולנש

מסכת תמיד

שומרים בבית המקדש
כשלשה מקומות בהיכל בית אבטינס ובית הנישקין ובית הניצוץ ועליהן
בבית אבטינס ובבית הנישקין ובבית המוקד בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליהן
והלוים שומרים שם בבית המוקד כיצד ובית גדול היה המוקד וכבלין שלתוכן ומקל
בית אבטינס שנים שם ומפתחות בעזרה בידם ופרטי כתונת אינם בארון ואת
היו שנים בבגדי קודש אוכלים ומשתין ומקטירין ומעתין זוכין תחת ראשיהם ומחצלת
בכותל עזרה אין עיני בתחל מבן יצחק ובוכה כאשכים הגדולים בחלבה
והעירות לוקחות מי פתן ומיבשן שם שהוא מביא בבית כנסת בשבת ומדורת בית הדשן
שם וכיצד כמה של כבול וזה בגוא בבולו מצאו נעוץ יולע עשיש שם אלש פלורין
יולע עשיין שם אלש ירד ושבע עלה ונפלה ונתחמם כנגד המזבח בית וישב
לא אכל את זה הכה נפש עד שהעריב שמש נפלתים יוצא והולך לו: תלת שורות
של מקדש מי מלוג מיבין לך אין קלות של תורם של שירה ושתי שיגדור
ושבעה מן של שירה כנגד כאן ואחד מן קלות של תורם של תמיד של בין
בין רחבתו של נובאות לים הוו מן אגב של כנגד שביעה הגעיטים לבית ואחד
והקבוצי וכנגד כאן יחיד של משכן פי שהדבור אינו שמוש ולי נאבר לה
זקנים בעלי והחונים בפני המשכן קדמה וזה שומרים משמרת במקדש למשמרת בני
ישראל ומן הלות שנים הוו של אשארת לי בון של כהנים יחידי מנחת נסכים פי הלבנה
מוחשבת מן קונה שומרים משמרת למשמרת ושתי רובלים שלאבן לכאן חצוצרות
וקבין פי של תלמוד אין של קובין נקס של מאזנים פמאתים ערוי כתונת וכי פרת
הוו של קבו והוו מן מקנה כאן שבת קט עד אין רפי וקונה אש כפותן בארון לעולמים
אין לא ניגוי של רקאל עלי של אפרה פי בגד של מוחשבת וקונה פי בגד של מוחשבת חוזין התרת
ראשיהם ידיל בה בגד ראשיהם ופנים בין של תלמוד אל לא יקדרון יקפלונה לאין בגדי

כשהוא לפי ענין שאם הקנסא בבא גיר בשעת עבודה ואחר כך נתחייב שעטנז אינו
לאבנט וקושרה אין באנקדי אשי פי שמקבלה והי לטריק אבל בתחלה לא מקדש לעבד
עבד שאינו לו אלא עבדו או קונהו מחילות לא נקדשו ומחלוקת בי לפרקלים שבא
כאונס בתחלה לעזרה וקושרה יוצא והולך לו לבונה טבליום ואין יוצא לה לכולם לעזרה
על שי עריב שמאו שמאל כיון פי אולם פשוט מי שהוא יודע לתרוס את המזבח
משכים ושוכב על שלח ובוחר במשמרה ובתי זה שעת תמידים בית לא כל בעלים
שולקים שהוא בית מקדש שהרי הנבר אין ממוך לו משתחרין ואוכלין התמורה
כא ולפך עשתם ואחר כך אחר לפך מי שט בשבוע ויפים הפשוט זכה מי שזכה
הראוי הלית ל שאם אין לבעלים לפך נרק פי שזאת המאל למזבח יטבל ויכון
מעל חבי יתקאר עין נמשך ל שבעים לפך את הקרומת הגשין פיכרב
מן כרב ויזכה כי יקרב כינא פי בחני יומא כיך באמת קל עתים פי מקדש וקריב
הנבר קיבפי ל תמשך אנה צרוך ל ליך וקיבל אנה נלא רגל בגן יתלי פי ל
מקדש עם טשאם ל בגי אעני קריב מן טנוע ל פנר ונבשם ל פלך בגל עלי
ערב ל מאב בשנך ומן קאת קומאולי לופך פבחשפי וכ : נשל את המאבח
ואת הפשפש ונבגדם מביא במוקד לשריה ונבגדו אחריו ושבי אבוקות של
ביל נחלקו שפי כהות אם בוקעם באכסדרה מדרך המזרח ואת הולכין
באכסדרה דרך המערב היו בולקין והולכין על שהן מגיעין למקום ביה עשי
חבתין הגישו מנחת ואחן אומרין שנעם בפל שנעם העמידו עשי חבתין נעשות בי בין
קדש ביגא מראה אן אכסדרה בי ל ברשנ שלי יכון אמאם ל ביות והו ושאן
מן עול לארבה מן ל תיטאו ויפקך עליבא ואת יגוז אן יפעלך בי למקדש ופו קולפם
מן שאין שאין אכסדרה אנסבשהיה בגוי אנה נעשלך אשהיה כלעזרה פלבך קאנת
בי ל פגמול אן ל אכסדרה ל מלכורה בנה אנמא בו בעאן נאהי מן נפסחיטאן שעשה
יאיר בנוא לבהמת ופו קולבם אכסדרות שלבניאן בין ונפ יכן מקדש מן כשב כאהיר
ל רואן ומרח פשפש באהב צנר בי נפש באהב כביר מכל הלה שלם הקמי כוכה
וקולה אנא הולבין ואנא קולבין יכיל בה שלגין יקבשון חאמל הלה ל מעשרי ושלגין
יקבשון חאמל ל מעשרי ל פאנא ועשי חבתין בם שלגין יעמלון חביתי כהן גדול
ואלת צורנת ל מקדש באהן לך מוסבא לך ל בית אהן כהן מן לעזרה: מי שזפה
לתרוס את המזבח בוא יתרוס את המזבח אומרים לו ניסבר שמא תגע בכלי על
שהקדש יליך ונלך מן הכיור וכלי מחתה נהוגה במוך צוע בין נפש למזבח
במערבו בין אחן אלם נגפם עמו ואנ נר בילו אשא מהלך לאור המערכה
את היורדין אותן ואת שומעין את קולן עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני

למערכה הן כל העצים כשרים חוץ משלשה ומשלשתן אבל באלו רבינו כמורכות
שלהאלה ושל אלמוג ושל עץ שמן: נתירתי עילאן ל חטב ל מפצלה וקד תבין
מי גמא כפורים אין לה בדמין הצפיון ל חטב בלשון ערבי הוא ל חטב קאלב ל חטב
ומי בין הערבים ונץ ספרא ועכו עכים עם באשא אתא על פי שהאש מן בשמים
מצוה להביא מן בהליוט ומלוד מערכה הוא הצפיון ל חטב קאלב ל חטב ועלך
עלה הבא עכים בבוקר בבקלי וכופם לא יקלון עוד ל זיבון ול זרעון משום
שוב אדץ ישכם ואנכי אישא יפיע לבא ל מרמל וקולב אנכם כאנוא יקלון
קאצבאן ל חבין בשרט אין יכון הבן בדי לא יעלה למאכל מן אזל עמאדה ארץ ישכם
איעצא סדר את המערכה גדולה מזרחה וחזיתה מזרחה וראשי הבזיכין
הפשוטין הן נוטין בלפוח ורוח היה בין הבזיכין שהיו מציתין את האש
קד בוטח ש ואבא כפורים אין ל מקרון חן לא בל פי ל מזבח כל יום
מן שהי מערכות שלאש ואחדה והי מערכה גדולה הי ל חבי יחרק עלאא ל מאזיד
ותחתה לוטה והי ל חבי בגסמי מערכה שלקטורת לא מנהא יוכל לעלי פי ל מחתה
לקטורת ל חבי הבכר כליום בבוקר ובין הערבים קאלת על מוקדה על המזבח
מערכת גדולה ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שעה שלקטורת וקד תקדם לך פי זול
בקרא קולהם פי ל מחתה עשה לחזיק ובינא אין מעלתה אין יעמלו פי ליתם ל מחתה
עלאמה הבל למן ל מחתה עד מא תגטר לגך ל עלאמה כלך איצא הנא עלי מא
יקפלון עילאן ל מערכה פי שרק ל מזבח יאמלון פי הצפיון ל חטב עלאמה מן
נאחה ל שרק בגב אין מן נאחה ל שרק בלי הצפיון ל מערכה ואלנאחה ל גמרה
ל חבי תקד בהא מערכה שעה שלקטורת: כדרו תמש עלי תחתה יפש נמר
את המערכה השנה לקטורת מכנר קרן מערבית דרומית משוך מן פקרן
לכנר יצפון אריבע אמות כשומל חמש פאין נחלש ובשבת כשנמר שמונה
פאין נחלש ששה הין נוהגין שני בזיכי לבונה שלנחם הפנים האיברים והפדרים
שלא יתאכלו מבערב מחשבין אותן למערכה הראשונה שהי מערכות באש
ובאו לו לשחרת הנדה עומד ומקטיר בתמין ומניח
לכר מן מערכה שנה כאחד יום ל חבי יכנר נר מן מאיר ל מאיש אכבר בונה
ל חתונה ל חי לגך פתחל מן פי מערכה ל חבי כאן יחרק שני בזיכי לבונה שלנחם
הפנים ל חבי יחרק בכל יום פנגר כמא פקדם ביאן לגך פי חאלי עשר מנחות וקל כני
י ראבא כפורים אין אידרים ופדרים של עלאכלו מבערב יחרק בצלי מערכה
גדולה ואין גבוה כך מאיר שלי יקול באמל מערכה גאלגב ובשלך הבין אין
מל מערכה שלשיתכלים לא יחרק פנגא שי אלא לקיום באש קאנון והאש

על המזבח הקדבו זו מערכה שניה של קיום באש והאש מלכה כ יומם ופ לשמים:

פרק שלישי שני

נזן

אמר להם הממונה בואו והפיסו מי שוחט מי

זורק מי מקטיר את המזבח הפנימי מי מקטיר את המנורה מי מעלה את בריס לבש

הראש והרגל ושתי הידים העוקץ והדופן החזה והגרה ושתי הלחיות והקרביים

והסובלת והחביתים והיין הפיסו זכה מי שזכה: קל הבין פ האש כפרים אין

ארבע פיסות היו במקדש פ אחד מהקדים מי קורס את המזבח בחיטין

והלאה הו פ הש וכהן כהן בלה פ פים הגדולה עשר כהן פ ואחד

בשנה ולך אנפס יקטן קטירה או עבד ואחד חמי יכנסו להם הקריב והקטרן

עד אין יכון פ לי יכרת פ פ קרעה אחת שוחט עד מת לכר הגת ופ שכך פ לי

נלה זורק והו פ כהן פ האש ופ הגדולה יצ כמאל מזבח הפנימי לא פיה הקרב

פ קטורת כל יום ופ ריאבע ימסה פ מרב מן פ מקדה ויכרב פ כמאל פ מחבין

מן פ מפאת הגדל ופ כאחם יפ עבד הראש והרגל לעבד ופ מאלם שתי הידים ופ מאבע

פ עבד העוקץ והרגל ופ האמן יפ עבד חזה וגרה ופ האסנד יפ עבד הדפנות

ופ עשר יפ עבד פ קרבים ופ תאני עשר יפ עבד סובלת שלנפסים פ הקריב מע

כמיד פמת הבין פ אחת מחוסר ופ האש עשר באחיתי כהן גדול ופ הגדלה עשר

יפ עבד יין שלנסך פ לי יעסך מעל תמיד ופיבין פ פ פרק פ לי בעד הלאת פ פיה

שוחט ובינות פ פ אחיריים פ אחיריים עבד עלאחת והעלך פ כפורים חלם זורק עבד

זבחים: אמר להם צאו וראו אם הגיע זמן בשחיטה אם הגיע הזמן אומר

בורקי מתיה בן שמוע אומר האיר פני כל במזרח עד שהוא בחברון והוא אומר

הין: יפ עבד פ לי יכרת פ פ מוצע מלקטיר פאלת ראי נלה פ שרק בראש

פ הין קאב בורקי אי בלי למעלן פ הן וקאל מתיה בן שמוע פ אן פ וקבלו אן יכ

נלה אחת פ שרק פא אן יבלי פ הן פ עקבה מנה פיקולון לה פ הבין פ ארץ פ

עזרה אוכל פ עור פ כאי עיכך פ חברון פיקולון להם עשו ותיעל לכה פ מעל

ועלעת יקולון לה פ חברון הגבוה בלכר חברון מן אחל פ בראש פ מנעלין פיהת

עלי ומלבשם פ מעלה וכלי קאלוא כלי להזכיר זכות שני חברון וקל הקלם בין

הלה פ לבנה פ האלת כפורים והעלך בינת אלה הלבה מתיה בן שמוע

תמר להם צאו והביאו טלה משנת הטלאים ואלי פשכת הטלאים היתה מקשט

צפונית מערבית ואורבע לשכות בין שם אחת לשכת הטלאים ואחת לשכת

החומות ואחת לשכת בית המוקד ואחת לשכה שהיו עושין בה לחם הפנים

קה בקדש לך פ אחר הלה ל מסכתא קונטרס בית המוקד בית גדול היה ופי׳ה
מאגר הלה ל אחרבא לשכות שהיו אחוזות כאן אחר מקדש והי ל׳ שהיו
ממתנת מדורה פי אחר ל מסכתא ואחר לך מה ל בית בומלגה בית המוקד
ועגר בצוירא גמלה ל מקדש יבין לך ושאר הלה שלשכות בין כאן מן ל עזרה
נכנסו לשכת בני׳ם תוציאו משם השערים ושלשת בני כפן וכלי זהב
ופשקו את התמיד בכוס של זהב אחד על ס שבוע מבוקר מבערב מבקרין אחד
לחור בתבוקנס: הלית ל עלל קד הבאת בו קמד את יחבאחון פי גמלה בעזרה
נתת נהם מן ל כנים וכוהם יפקון ל תמיד ל את קבל לכהה לאן לך מאת יפקל
מלבה כאת קבין פי ביצה וכוהם יסקונה בבום שלזהב אשבאת מכנה
ותקלראחר אין עשות במקום עשירות מבקרין יפשש לאת יכן פשמוס:
מי שזכה בתמיד מושכו והולך לבית המטבחיים ומי שזכו באיברים אחרין
ובית המטבחיים היה בצפונו של מזבח ושלשה שמונה עמודים נמצים ורבועים
שלארז על גביהם ואנקטות שלברזל היו קבועין בהן ושלשה סדרים היו בכל
אחד ואחד שבהן פולין ומפשיטין על שלחנות שלשיש שבין העמודים: עמודים
נמצים אעמדה ק צנך ורבועים של ארז קומעד ארז ועט כשב נאפרה
עליה ואנקטות שלברזל מכאטף תלד וקד קבין פי פאדם שקלם אן כאן
פי בית המטבחיים שמונה שלחנות של שיש שעליהם מליטין את הקרבנות ושלין
אובד אן הגמל ובקאם ולם יעמלוהת מן להב אחד ול אשל עגלת פי נמיע אשנה
ל מקדש כמא לכרת לך מראת אשבאתר ל מכנה אין עשות במקום עשירות
לאן שלזהב יפחד שלהם לאה יסלה ו עשר עמנה ול רכאם יבלה ויבאלה
מן ל הגמלין והכבאת קאלגא פי האשלגלך אפש שחר הגיח ומסליח את הקרבן:
מי שזכו בגורל המזבח הפנימי והמנורה היו מקלימין לפניהם ואחרונה
כנים בולם הפשוט והכוז ושני מפתחות הפשוט לעזרה שלזהב מחזיק קבין
והכוז לומה לקיבון שלזהב ושני מפתחות אחד יורד לאמת השתי ואחד
עולה בו כיון: תקליר ל מחם בכגא הפשוט לעזרה ושלזהב היה ומלך
הכוז לומה לקיבון גדול ושלזהב היה ואפס ל אחד שתי וכאן עלת גלת שפת
שלי יכיל מגחה מעלין אחלגמית פי אפפל ל באב נים כאן יגאתי מגחה חגי
ירכי ל אנפאן יהה מן לגך שמושע שלי יקן פית וימל לנאעה שי ל אבט ובו קולה
אחד ורד לאמת השתי ול אכר יפתח בה מן אבל ילה והו ואקף ולת יחגאב ירפע
ידה שי פוק ולת ימלהת שי אמפל ובו מעבר קולה ואחד פופח בו כיון עד מקדאר
הפ אכר אן יכר אי באב הו שלי באן עשה באלאן ל מבקאן פקאל: בית

את הנרות הנח את הפון על מעלה שנה ויצת: קל הבין פי נמר יומא אין
הטבת הנרות והו הגשיך של סרג וקיל מא אנשפ מנהא והבאילו ל מפאתבל
לא יכון לשבעה הנרות פי זמאן ואחד בל ל מהבה אן יטיב חמסה נרות
הפ יעמל שנא אכר ובעד ד לך ירוג ויטיב ל שתי נרות ל באקיה ועלה ד לך
מכהלפת פיהא הפ אן קאל למאת מטיבין וחורין ומטיבין כדי להרניש כל בעירה
יעני לנעמל בהד ל שנא מלה אן ל זמאן חבי יכון להא דיב והפ אן נעמל עלה ד לך
קולה נעמל נפוקר בפוקר בקטיבו את הנרות תעלקהו לשפ בקריס ואנא אצור
לך הנא צפה רהבית ל סבעה סרג כמא כאנת פין כאנת ל זמאן ל שנוב ואכתב
חרפא עלי כל סרא פי יכון משאר ל ית נפהולה עני ל שרח והיה צורת לך
ואפתאס ל סרג כלהא לנהבה ל מאשיאן חל לטהר הנאט עלי
מא כי ל צורה ול סראג ל מכתוב עלי הוד מעריב מלי
ל יטפ מיה אן ל זמאן כמא ל שהר ול לילה ל מקבה ל שאני
קעלי כקולה ל מולפ פנו במנו יעני וכן עני אן נכון אחתאט ל סרג
נלהנה נפ נקהבל קיל ל מאשיעני פחת אנה אלת לכ נעמל את
ל סרג אן ונר ל סראנין ל מכתוב עלהמא נו משקעלין ניהנעמל
ויטיב חמשת הנרות כמא אשלנא פי פנעמל שלי נעמל
וירוג ויטיב ל סראנין לנלין לך אן ונהתמא מנשפין פהו
יעלח ל כמסה סרג ל מכתוב עלהמא אן אכבה ויהך ל אחרין
שנוביין ל מכתוב עלהמא ויהך ל אחרין יעמל שלי יעמל
וירוג לא שנא חהמא והו קולה ואחר כך מצלן אחת בשאר וקל בישא פי נפלב
מעחות אן ירפעלן את נרות שמונה עשר טפת פני הני בעני ל שכין מני מכתוב

פרק רביעי

אלא מעכלין אותן מי שזכו
לא היו כופתין את הטלת
באיברים אוחזין בו וכך היתה עקילתו ראשו לגרוס ופניו למערב שאחר פיה נשתט
עלקרן צפונית מערבית על טבעת שנה ושלבין הערבים פיה נשתט עלקרן צפונית
מזרחית על טבעת שנה שחט השוחט וקבל הממקבל את הדם לקרן מזרחית צפונית
נתן מזרחה צפונה מערבית לרומית נתן מערבה לרומה שירי הדם היה שופך
על יסוד לרומית: אמתנית אומר לא יכתפנה עד יחאכון ל סראנין ל שלין יכתפנה

כולן עומדין כאחד והאיכרים בזין הראשונה בראש בימינו וחומשו
כלפי זקנו וקרנו בין אצבעותיו ובית שחיטתו מאחוריו והפרד נתון על
והרגל שלמעלה משמאלו ובית שערה לתוך השני כשני ידים שלמעלה בימינו ושלשמאל
כשמאלו ופיית שערן לתוך השלשי נעוקץ וברגל תשעקץ בימינו והאחרונה מלובנת
בין אצבעותיו ואצבע הכבד ושני כלות עמו וברגל שלשמאל כשמאלו ובית
שערן לתוך הרביעי בחזה וברגל החזה בימינו והרגל כשמאלו ושלשה בין
אצבעותיו החמישי כשני לבנות שלמעלה בימינו ושלשמאל כשמאלו ובית שערן לתוך
השני בקרבים השלושים כביזה וברעיים על גביהן מלמעלן השביעי כפולבס
השמיני סחבקין התשיעי בני הלבו והעשרים מחט כנגד הלשד כמערבו ומלמעלה
וירדו ובאו להם כשכבת הגזית לקרות את שמע שני בין כך ובין כך פולבס ...
בי נפשי נכנס שלמיד ובית עור ל מוציא שלי תלך עגת ל נגד יכון ממית
לי אשרוך ל אתמול וקרקעם בי בחוץ כסדריס קולה תמיד קרב בהשערה
הרביעי קערה בחזיבת ומעת בזיכים ול ואחל בזיך וברעים קערות בזיכים
ואו
אמר להם המחוקק
פרק חמישי
ברכו ברכה אחת ואין ברכו
וקראו עשרת הדברים שמע והיה אם שמוע ויאמר וברכו את העם שש ברכות
אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים ושבעה מוסיפין ברכה אחת למשומר הוי אומר
קל וחומר בי אמר ברכות אין הלכה ל ברכה שלפני יכתרכון קבל בי אהבת עולם
ובעד לך עשר מת הגשגש לשמע תעני תשכבאר ל אין יבארכון יצר אור לאן מקדש
ברכות אינו מעכב פחות הבין הערב וכוונתם יקרון עשרת הדברים כדיוס לבוקר אבל
ל השריע וחבלאתה וקל קאנוא בעלונם בקשו שמר כן אמת שכבר בשלום מפני הלץ
בר עומת בתיונם ולם יבין בי ל בבל בר עומת בתיונם מאחרי לגן בגין בי אולבדנוב
ירושלמי וקאנוא בלין היה שיהו קורין עשרת הדברות בכל יום ומפני מה אין קורין
אותן מפני טיעת כתיונם שלא יהו אומרין אלו בלבד נתנו לנו משה בסיני וקל אגבהא
גדולת ל קול בי בלבות ל ירושלמי ל אמר נשמעתא לם קאמל תעקם יבארכון ל נאמר
קל וחומר ברכות הבי אמת ויציב ועבודה ושים שלום לאחל תעקם כדבר מעל לשכם ואנל
קאמל עשרת וברכו את העם והלוא כלה יכון וכם בי שכבת הגזית אמת ברכת כהנים
ל מעלומה ובי יברכ ... פסוק יקולבא על מעלות האולם בעד עמוד
הבמיד כמות יבין בי ל פרק שלי כעד הלל וקל בינוא בי אבר קובה אין בי כל יום מבנה
ידכל משמר לעבודה ויברכ משמר שעבר וקל בינוא בי נאמר ברכות נוי הלה
ל ברכה וקאנוא משמר היוצא אומר למשמר הנכנס מי ששכן את שמו בבית הזה

שכן ביניכם אהבה אחוה שלום ורעות: אמר להם חלשים לקטורת בואו והקטי
הפיסו זכה מי שזכה חלשים עם ישנים בואו והפיסו מי מעלה איברים מן הכבש
למזבח ר' לעזר בן יעקב אומר המעלה איברים לבבש הוא מעלה אותן על גבי
המזבח: זך כיצד פ' קחו יומת אין לקטורת מת כאן יקח איש עשרה את כולם
לבין לא יקטירו אותה קבל להן כאן כלמן כאן יקטיר תוקיד פגלח את אחת וקפהל
מעשיה פלגלך יקום חלשים לקטורת ונשחך הבין אין ביום בקטורת בו ביום
שלאחר זה יקום חלשים עם ישנים בואו והפיסו מי מעלה איברים והלית הוא בבין
הרבי עירון ואין הלכה כר' לעזר בן יעקב: מפרום לחזנים היו מפשיטין אותן
את בגדיהם ולא היו מניחין עשרה את מכנסיים בגדי ותשובת היום וכתוב
עליהם תשמיש הכהנים: זך שלחה הלה פלגלך פי נאר כתורים ונשחך הבין
אין שהיום כלהם כאחוא יבשון בגדי קודש ויקטון בשביל הנויה כאחיהם
קטורת לאיירת ושל מחונה שיהי לי שכיח שלי יבלי מנה של עולי כאן יחטא
עמאמת עין ראשה זך ירוחא עשה ואחר עון ויכפר פי שקטרת לעולה
מן כהן ושל בהיה שלבין לא זכו הם שלבין יגדלונהם שמתגדלין פי שמקדש
ולא יבקון עליהם צר שמאנין זך יבשון בגדי חולין שלהם ובעל לך יגדלון
שמאול ויעלון קיאב שהונה כלהם פי טאקאת על מא כינת פי אכר סורה
וקולה וכתוב עליהם תשמיש הכהנים לאן שטאקה שלקי כאן פיהא שמאנאת
מכתוב עליהא מכנסים שלקי כאנת פיהא שעאתים מכתוב עליהא מדנפת
ובלך כתונת ואבנט ומגבעת לבאם שלקיאב אין יבש אולא מכנסים קאלוה
מנין שלא יצא דבר קודש למכנסים פלגלגל ומכנסי בד יבש עליהם ובעל לך
יבש שהונה זך יחגרם באבנט וישל שמדנפת פי ראשה ומתח יכול אין העומד
יבש שהונה זך יחגרם באבנט וישל שמדנפת פי ראשה ומתח יכול אין העומד
אין הרומה בהלה שארבעה כלים הללו כהנים עבודת ואין כאן פי יכול פי שלשה יהי
שני כלים ואין קולה ויבש הכתוב מלמד בל ומכנסי בד ובגדי אתה בגדים לבש את שלקל
ויבש ברבות מדנפת ואבנט להרמה ואחת קולה הענף ופשט את בגד ולבש בגדים
אחרים והקריב את הבשר לפי שלקדש הוא אין הבין בגדי חול שבהם הוא עבודה פי שלבד
והתא נמיעת בגדי קודש זאת אלא מקיש בגדים שפשט לבגדים שלבש מה להלן בגדי
קודש את כאן בגדי קודש אף כאן מה בגדים אחרים פחולין מהן ואין שלקיאב
קודש את כאן בגדי קודש אף כאן מה בגדים אחרים פחולין מהן ואין שלקיאב
שלקי יבשם ואין הרומה הטהורין לן שלקיאב שלקי יבשם ואין שלקיאב פי שלגרף פי שלקריבים
לך מן נהה חוטה שלקיאב ופרוכת לאן זה שעשאהו אין שלאשכח פי שמקדש אין
עשרות במקום עשירות ואשמת עשה לך מא לכבוד ואין קולהם בגדים שבשם
בהן קללה לבנו שיאזר בהן נוח לבנו ואין כרגע עין גרוע שלגבה לבין הוא גרוע

פרק ששי

משנה: מי שיצא בקטורת היה נוטל את הכף והכלי ומכניס לתוך שלו את הכף ואת הכלי מחזיק שלשתן בידו אחת ובזרוע קטורת וכפות בידו ובמין מטוטלת ביד עליונה מלמעלן: גמרא ובזרוע מלמעלן. מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר שמואל דאמר קרא ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח ונתן עליהן קטורת ולקח מלא חפניו קטורת סמים דקה ובא מבית לפנים ונתן על האש אשר לפני ה' ולא יכסה ענן הקטורת את הכפורת אשר על העדות ולא ימות ואמר רב יהודה אמר שמואל מלמד שהיה מקטיר ראשי אברים כל היום ומזה בקרן מזרחית צפונית ומזה בקרן דרומית מערבית ומזה בין הבדים ומזה לפני ולפנים ומזה על גבי המזבח: מי שיצא כמחתה נטל מחתה הכף ועמד בראש המזבח ופנה את הנתחים פלג ובלך וחבה מן המאוכלת הפנימית ומן העיכל לתוך שלו ההיכר מחוה קרב נתחים והיה מכבדן למעלה ושבבים כופין עליהם פסכתר ופסכתר היתה כלי גדול מחזיקת לתך ושתי שרשרות היו בה אחת שהוא מושך בה ויורד ואחת שהוא תוחב בה מלמעלן בשביל שלא תתגלגל ושלשה דברים היקה משמשת כופין תוקה על קרב נתחים ועל השדין נשבת ומוליכין בה את הכלים מעל גבי המזבח: קל קבין פי אכי ערובין מן אי מוקשא שמן שעורה ולבונה שדין שנמצאת במקדש בשבת ופטורין שמואל גרף לקח למוצאי שבת לבן יכב עשה קדר תרנגס סירוגין פסכתר ושאחד פסכתר וקל קבין פי ריחבעם כפורים אין שחתה שלי ירק בקה שאחר כאחד מחמל ארבעה קבין ומחזה שעתה שלי יבל תיבא מחמל ששה קבין ובכל יום תוקה כשאר ארבעה קבין ומעלה עליך שלשה קבין פסיבדל מן שאר כקב נתנם בתוך שך פסי עד שסבת ילפא שאר ואקעם שאדין למוצאי שבוע מן שמזבח שי נטל קדרון ובלך הן כיל יחמל כמה עשרה מאה וקל בינה קדר מאה פי מטוטלת: הניעו בין האולם ומזבח נטל אחד את המנורה וזרקה בין האולם ומזבח מן אדם שומע קול חברו בירושלם מקול המקדש ושלשה דברים היה משמשת בהן שהוא שומע את הקולות יולע שאחיו הכהנים נכנסים לפנות בוקר וכשהוא רץ ובא וכן לני שהוא שומע את הקולות יולע שאחיו הלוים עובדים לשיר בשיר והוא רץ ובא וכשהוא המעמיד היה מעמיד את הטמאים בשערי המזרח: קל קבין פי העניות שמעמיד ומאי קבי וקאמר אין מקדשים לך שמעמיד שלי גובהה לך שמעה עגל מא יסמע עזות שמגדי פב יוקר שמזרעין שלגין חל שפרו מזרעים

לזכור שרה ויחרקפת מבזל יבמט לבכור עלט לאחר בסט״ת מקולה פרשו העם
והקטיר הוא יכול נמיע לכהנים מבין החולה והמזבח עלי מא סיבין פ אולם כלים
ובו קולה וטרשין מבין האולם והמזבח בשעת הקטרה והלית אומא ילמס פי קטורת
שלכלום אומת קטורת שלוס תכפורים חוץ לבכר פי קדש הקדשים פלא ילמס
כרוב למס מבין האולם והמזבח פלמן הכיכל פקט ומא יגב מן בעלמא אן אלי
לכל בלס לחטאת השאלת בפנים לגיש מן למהלת בפנים ולגל בלס פר כהן משיח
ופר בעלם דבר ושעירי עבודה זרה כאנם אי אלת פורשין מס באולם והמזבח
מבל וקל לקטורת הפלמות גלך בלת מן קולת הגלל ולל אלס לא יכול באובל
מועד בבוא לבפר קאלת אלגיא כפ״ב בפרה מלוס בכפורים מי כפרה גבון בקולם
פורשין חיעל מבין האולם והמזבח אלת משאת הקטרת הקטורת בקולם הקלאים
פי צוס כפור פקט אנלס מבין באולם והמזבח לא פגיי לאנה מחזוב
ענקס דאכל קולם הקלאים ולס פי לאמקאן שלכל תעלך חלל נבאוך שלמס אלין
יכל אחד שיקזוק ביטא פי אחר ומאי הקריב הקריב שתמיל כליוס ומא יהכשר
בה וקאלוא אנלאריוניס מחפוטה ומעפולאריוניס אסקלטאת באשיית הגעלך
גלך שהקבה והלית נעלס פי גלך מערכה גדולה קולמת למערכה שנית שלקטורת
ומערכה שנית שלקטורת קולמת לפלור שש גירי עציס ופלוך שש גירי עציס קולס
לעשון במזבח הפנימי ושון המזבח הפנימי קולס להטבת חמש נרות והטבת חמש
נרות קולס לגלס התמיד ופס התמיד קולס להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קולס
לקטורת והקטורת קולמת לאיברים ואיברים למנחה ומנחה לחבתין וחבתין לנסכים
ונסכים למוספין ומוספין לבזיכים ובזיכים לתמיד שלבין בערבים שני והקטיר עליהם
חלבי השלמים עלית השחר כל בקרבנות כולם והלה שהקבה כלאה עלי מלכי אבות
שאול ובו שלי יקול אן בגיש לס שתמיד עלי ובי במזבח יפתיק בין הטבת חמש
נרות והטבת שתי נרות כמא אמת לחכמים פיקולון אן בהקטרת הקטורת
היה מפסיק ואנת כאן ירש לס שתמיד ויטיב חמש נרות ויקטיר קטורת ובעד לגלך
יטיב שתי נרות והלבה כאפמים וזד קבין פי האלבה הלה שמפסקת אן בעד לבר
שתמיד מנשין מזבח הפנימי ומעד דשון מזבח הפנימי מלשון את המנורה ובלגלך
הקבין פי שפרק שראבע אן בעד רש לס שתמיד הפסל אעלאה והוצל לנעבש
וקולה פי הלה שהקבה שמלכותה פי שתמול איברין יריד בה הטלטע שאיברין
תן שבשר למזבח ובין הוא קולה מנחה יריד בה מנחת נסכים ובי שלי ממיכלת
פי הלה שמפסקת קולה ונסכים יריד בה שיין הף ירש פי רהקבה שתמיד הקבה
עבודה שבת פיכר שמוספין ושני בזיכי לבונה שלמנחה הפנים וזד בינאת כאמת

פסחים מן לא יבוז הקריב קרבן בתר תמיד שבין הערבים צר ל פסח שלישית לשון
פיה אתה לא ידבר צר בין הערבים והלה לשון צוררי עדיים שהיו צרין מעל תמיד
זאיל על חטב ל מערכה לקולה בשעת ובער עליה בבקר עצים בבוקר בבוקר
ואקלל ל מתן חקטיר בין תמיד שבין הערבים כאדם הקרבן תלת ל שני צוררי עדיים
ביל שני כתיבי ולא יש לשהיא כאן אחד לקולה בשעת וערכו עדיים על האש ואת ל עקל
מן קולה וערכו מן תמיד שבין הערבים הוו כמאן דל לכתיב בי קטיר יומא זקר קטורת
בי נמר יומא אין מפסיקין לתמיד שבין הערבים אלא כאן שזכתוב ערבית יקטיר
שחרית אלא ל קטורת כאדם פחות מפסיקין לה אשים בין הערבים כמאן קלמר
ואעלם אמה לא כל אדם בין הערבים מן קשן מזבח הפנימי ואשר מנורה כמקדש
מא תקדם בבוקר פקרבן ל ונקבה ל שחיטה ל מהלבזבה מן גלות ל ונתן מבית
על מלהב ל חכמים בכלא ולך מן בתר תרומת הדשן מזבח התיכון והוא מזבח
העולה מפלרין מערכה גדולה ובער לך מערכה שניה ובער לך קטן שני צוררי
עדיים והשאר על מערכה גדולה ובער לך יקדין כאש ל תמיד קטן יפחות שעה
הגדול כמאן דתקדם ובער פתיחה ובער ל תמיד וילכל שני נסכים לבהכל כמאן דתקדם
תחלת המאן מלש מזבח הפנימי ואחלתמא מלש אתקמאורת פי מלא לבח ל תמיד
ואכל למה במזרק ואחיש למה על גבי המזבח חבי יקטיר מן במזבח הפנימי
ותיעל יתש למה ובעד רש למה ישהגל בהטבת חמש גלות מן ישהגל בה ושהגל
ל אברין בהתפצל ל תמיד והגזיל אעשאה לתגבש והמחבתא בשאר כמאן דתקדם
ל כלפי זמאן ואחד קטן יהמעון לשאכת הגזית ויקרון כמאן דתקדם ובער לך יכל
בל קטורת לבהכל ויקטיר ובער לך טיב שכי נרות ל באקים על מאת דתקדם
ובער לך קטן ל אברין לגבי המזבח ובער ל אברין קטן ל מולת ובער ל
ובער לך קטן ל אברין לגבי המזבח ובער ל חבתין ישלש יין לנסך ועד נסור בין יבהלון שלשה
מולת קטן ל חבתין ובער ל חבתין ישלש יין לנסך ועד נסור בין יבהלון שלשה
בל שיר ויזרב בל אלחת ל מלכוכבי עדין והזרב ל בשע הקיעות מפריקה
על פצול ל שיר כמאן יבין שאן ועד כרוב ל מקטיר מן ל ביכל יקף על ירל ל
אולם מע ל כתנים ל אכרין כמאן יבין חבני יהם קטן ל אברין למזבח הם יבאכלן
ל נאם נרכת כתנים כמאן יבין פאחפט הלה ל הקבה פאחנתא ל מהלבזבה מן גולה
מא קיל פי הלא ל פי ל מאזנים ול פלאול: בזמן שכתן גדול עבוד לפנים בחולת
שלשה אוחזין בו אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד באצבע טובות וכין שאוחז
המעונה קול רגלו שלבש גדול שהוא יוצא הנביה ל אחר הפרוכת והשמועה יוצא
ונבעתו אתין הכתנים והשתחוו ויצאו: אחבנים טובות יעמד אחבן באמצע וגלגל ל
מגדל אמאן יבין פי ל ביכל בנאי שך: באו ועמדו עליהם האולם עמדו בירושלים

ערום ואחיהם הכבשים וחמשה פלגים ביום השני ביד אחד והכוז ביד אחד ובמחבת
ביד אחד והבזיך ביד אחד וכך וכסוין ביד אחד וברכו את העם ברכה אחת
אלא שבמדינה אומרין אותה שש ברכות ובמקדש ברכה אחת במקדש אומרין
את השם כמשמעו ובמדינה בכנוי במדינה הכהנים נושאין את ידיהם כנגד
כתפותיהם ובמקדש על גבי ראשיהם חוץ מכהן גדול שאינו נותן את ידיו
למעלה מן הציץ ר' יהודה אומר אף כהן גדול מגביה את ידיו למעלה מן הציץ
שנ' וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם: כאן ועמדו ישיר לי נמצא לכהנים
שלשה קרוא לי לשחיטה בזית ולקבלת דם השני לאשכנזית הדם תחת הזוית
במערבית באולם והמשוש הם לחמשה כהנים שלשה לכה לחמם הגמוא אשכנזית
אולם ועמדו על מערבית האולם קבלמאן יצחק שאר אחיהם לחמשתן בקטנית
אברי תמיד על מת הבין לי שברית לי לכרית וקד הקדש מקדיש לעבד פי
סאבא שוטה ובמר שרחשה שרחת כאולם מת לבמקדש מן הטאר: בזמן שכהן
גדול רוצה להקטיר מיה עולה לבבש והסגן מימינו הגיע למזרחית הכבש את
הסגן בימינו והעלהו והושיט לו הראש והרגל וסמך עליהן וזורקן הושיט
השני לראשון שפי לילים ורגלן לבבן גדול וסמך עליהן וזורקן שמע השני והלך
וכך היו מושיטין לו שאר כל האיברים והוא סומך עליהן וזורקן בזמן שהוא רוצה
סומך ואחרים זורקין בא לו לבקוק את המזבח מתחיל מקרן הדרומית
למזרחית מזרחית צפונית מערבית דרומית ונותן לו היין לנסך והסגן עומד
על הקרן והסודרין בידו ושני כהנים עומדין על שתי החלבים ושני חצוצרות
בידן תקעו והריעו והקהל באו ועמדו אצל הן אחד בימינו ואחד בשמאלו
שחה לנסך הניף הסגן בסודרין והקישן בן אחד בעלמא ודברו הלוים בשיר הניעו
לפרק הקהל והשתחוו העם על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה בשפתים זה הוא
סדר התמיד לעבודת בית אלהינו יהי רצון שיבנה במהרה בימינו: הלכה
ז הקפה ליקה בי מכבשה בכתן גדול בלבמאן יקיף את המזבח בגלגל יקיף על מת
בינת פי כאמם זבחים ויקד הבין פי פאדם שקלים אן בחן פי מערב הכבש שני שמנות
אחד שלכסף נותנין עליו למשרק ואחד שלזהב שנותנין עליו את האיברים ויין
שלחן החלבים שלמלכות העשר ופי כאמם שקלים איזהו קטנה בן ארזה על בעלמאל
ופודרין עלה: השיר שהיו הלוים אומרין בבית המקדש ביום הראשון היו
אומרין לי תארץ ומלואה בשני היו אומרין גדול יי ומהולל מאד בשלשי היו אומרין
אלהים נצב בעדת אל בריבעי היו אומרין אל נקמות יי בחמישי היו אומרין הרנינו
לאלהים עוזנו בששי היו אומרין מלך גאות לבש בשבת היו אומרין מזמור שיר

משנה ב

יום השבת מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליי העולמים:

קדיש עלמא פי נתיר ראש השנה כורעים אכתעזות הלה למזמור יי מלך

תיאם וקאלוא אן פי יום ל אול ליי הארץ ומלואה לגוה אבתדית מעשה בראשית

ופי ל הגאני שלי פיה נתלקו מים וכו' ל ממית ממאן לוה קאלוא גדול יי ומהלל

מאד ופי ל ובמלב שלי פיה טהרת ל ארץ שלי פיהא יהא כסא ל חכם ל חכמים יקולו

שהי נעב באזת ל נביאי שלי פיה כלך ל שמים וקמרו יקולון ל נקמות יי

אנה יגתמס מן ל נאלטין פי עבאלתהא פי ל כאתם שלי פיה טהרת אנואעה

חיזאן ופי לגך מן ל עגאיב מא פיה מן אכתלאף אנואעהא ותרכיבהא מן כלקת

נתמהא ונר לגך מן עגאיב ל חיזאן יקולון הרעינו לאלהי עוזנו לא נרוע לגדת

יסבה ל באדי ויעלם פי ל מאלם שלי פיה כמל מעשה בראשית וכלך ל אנסאן

איצא שלי יפהם עלי מה שלה פלגך יקולון יי מלך גדיך רחמנא דמיי עלמין

מסכת מדות

כשלשה מקומות הכהנים שומרין בבית במקדש

בבית אבטינס ובבית הנישרן ובבית התמוך והלוים בעשרים ואחד מקום חמשה

על חמשה שערי הר הבית ארבעה על ארבע פנותיו מבחוץ כמו חמשה על חמשה

שערי העזרה ארבעה על ארבע פנותיה מבחוץ אחד למזרח בקרבן ואחד לשמאל

הכה וכתי ואחד לאחורי בית הכפרת: תנין עדה ל משמרות ל חמשה ל ראשון

למקדש ואחד עשר ומשמר אחד לכל עקובה מיד בימים למזרח

התלוים ל שלש לצפון ל שלש ארבעה לנגבה ל שלש ואחד פתוח שנים שנים לפרבר

למערב ארבעה למסבה שנים לפרבר פלגה ארבעה ועשרין משמר ואין בית קל

מאתים פי הלא ל מחזק כלהם לוים ומנגני הלוים בהנים כמא הקלם פקל יחוא ל

כהנים לגים פי חואשבלכרת קחל כהנים בנו ישראל ובכלא בין ל מזבח ובלך

שוח לפרבר כמאן לאמן בבני בך יעני אן יכון ל משמר כאלב סור שיזרק כמא

הכין הנא ועלה לגך כמא בינוא אנה לא יגוז שיגלס לאכל ל עזרה כמא לכרבן מיאכל

ולא יאכלהם יקפון טול ל לילה פלגך יכון ל משמר מבחוץ מן חית יאכה ל גלס ויקלע

הנא חמשה שערי בעזרה הו עלי מלהב הנא לאן מן ל קשתיין מן קאלו חמשה

שערים היו לעזרה והו ל מתכלם הנא ומנהם מן קאלו שבעה והו מלהב ל נמלור

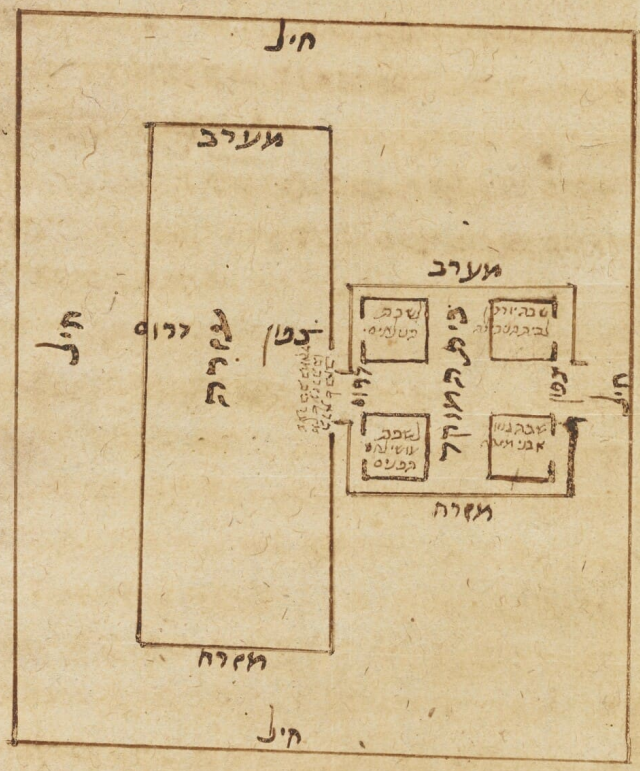
של מסבית פנים מלהב ל חכמים כאן ל משמר עלי כמלה אבואב מן ל קבאר

משיש הר הבית מחזר על כל משמר ומשמר ומבקרות זולתן לפנים מכ

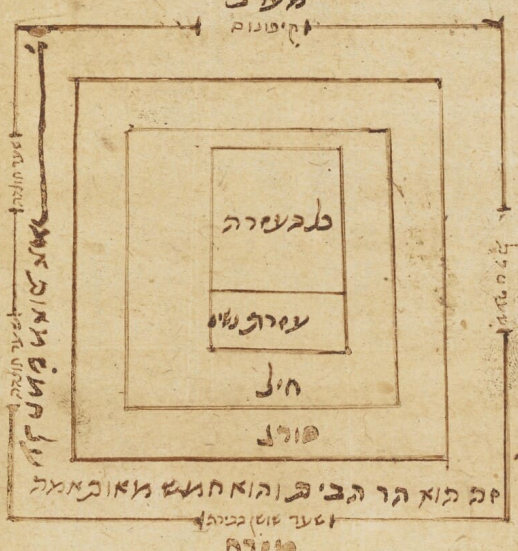
משמר שאינו עומד ואומר לו משיש הר הבית שנים עליך ניכר שהוא שן חובטו ב

ורשות היה לו לשרוף את כסותו והן אומרים אף קול בעזרה קול בן לוי עקה ובנין
עשרים שיעור לו על משמרתו ר' שמעון בן יעקב אומר פעמים אחת מוצאו את ארוני
אימא ישן ושרפו את כסותו: חמשה שערים היו להר הבית שני שערי חולדה
מן הדרום משמשין כניסה ויציאה קיפונוס מן המערב משמש כניסה ואינו
יוצא מן הצפון לא היה משמש כלום שער מזרחי עלו שושן הבירה צורה
שבו כהן גדול שורף את הפרה וכל מסעדיה יוצאין להר המשחה: נמצא
מן טעון את שושן הבירה שבניהן בית התקוש כמה בהן פי עזרא אמרתם שמונה
הן יצורות צורת מלוכה שושן פי שמקוש כי יכון טוש מנך עלתם ויגלפרון
שקמונה בתוא פנא יחלמוון עלם שמעטאן פצורוהא עלם שבאב שריקי מן
אבואב הר הבית והר במשחה פנא כאן פחרק פרה אלומה כמא יבין פי מסכת
פרה וכל מן ישלב בהא נברתם יקיים מן תחתיך באב כאן יכרב אי אתא כלמא
יחקבל אשב פי חרקתא והו קולב וכל מסעדיה: שבעה שערים היו באזרה
שלשה בצפון ושלשה בדרום ואחד במזרח שבדרום שער בלוק השני לשער
הקרבן השלישי לשער הנשים שבמזרח שער שקנור ושתי לשכות היו לו אחת
מימינו ואחת משמאלו אחת לשכת פינחס הממונה ואחת לשכת בית עשיית
חביתין שבצפון שער הניצוץ וכמין אכסדרה היה ועליה בנוי עד בין שתהיו
שומרים מלמעלן ולמטן ומבחוץ היה לו לבלוט השני לו שער הקרבן שלשה
לו בית המוקד: תיבת הוסור לאיר בנמיע ש עזרה מן לאסמור הר הבית כמא
סנעדת פי פרק שלי בעד הנא: ארבע לשכות היו בבית המוקד כך היו נוהגין
בחתונות לשרקין שהנשים בחול ובראש פסיפסין מבדיל בין קודש
לחול ואת בין משמשות מערבית לדרומית היא היתה לשכת בית מטבחי הקלין דרומית
מזרחית היא היתה לשכת עושי לחם הפנים מזרחית צפונית שכל נגזרים תשמישי
את אבני המזבח ששק עוש מלבי יון צפונית מערבית בה יורדין לבית הטבילה:
קול הקרן בן בית המוקד כאן בית עשיים פי מקלארת וכאן פי ארבע זוויות
תלת של אזובניות שכה בית שנוש שלי הקרן פי שקנור שלי בי בית צעיר
פי לאכל בית פבד והו קולב כך היו נוהגין בחתונות לשרקין וקל שרחת מרחב
טרקין לקצר וקישון של מרקלוסת כאת גדת של ארבע לשכות אלקרבן מנפא
האת שלשה מן פנה של עזרה קודש ואלקרבן חול עמלות פי סטחהא מן פוק שבאר
כנגד פסח של שערים שלקודש מן פסח שלשים שלחול ופסיפס הוא חצץ צבעי מקבב

ורשות היה לו לשרוף את כסותו והן אומרים אף קול בעזרה קול בן לוי עקה ובנין
עשרים שיעור לו על משמרתו ר' שמעון בן יעקב אומר פעמים אחת מוצאו את ארוני
אימא ישן ושרפו את כסותו: חמשה שערים היו להר הבית שני שערי חולדה
מן הדרום משמשין כניסה ויציאה קיפונוס מן המערב משמש כניסה ואינו
יוצא מן הצפון לא היה משמש כלום שער מזרחי עלו שושן הבירה צורה
שבו כהן גדול שורף את הפרה וכל מסעדיה יוצאין להר המשחה: נמצא
מן טעון את שושן הבירה שבניהן בית התקוש כמה בהן פי עזרא אמרתם שמונה
הן יצורות צורת מלוכה שושן פי שמקוש כי יכון טוש מנך עלתם ויגלפרון
שקמונה בתוא פנא יחלמוון עלם שמעטאן פצורוהא עלם שבאב שריקי מן
אבואב הר הבית והר במשחה פנא כאן פחרק פרה אלומה כמא יבין פי מסכת
פרה וכל מן ישלב בהא נברתם יקיים מן תחתיך באב כאן יכרב אי אתא כלמא
יחקבל אשב פי חרקתא והו קולב וכל מסעדיה: שבעה שערים היו באזרה
שלשה בצפון ושלשה בדרום ואחד במזרח שבדרום שער בלוק השני לשער
הקרבן השלישי לשער הנשים שבמזרח שער שקנור ושתי לשכות היו לו אחת
מימינו ואחת משמאלו אחת לשכת פינחס הממונה ואחת לשכת בית עשיית
חביתין שבצפון שער הניצוץ וכמין אכסדרה היה ועליה בנוי עד בין שתהיו
שומרים מלמעלן ולמטן ומבחוץ היה לו לבלוט השני לו שער הקרבן שלשה
לו בית המוקד: תיבת הוסור לאיר בנמיע ש עזרה מן לאסמור הר הבית כמא
סנעדת פי פרק שלי בעד הנא: ארבע לשכות היו בבית המוקד כך היו נוהגין
בחתונות לשרקין שהנשים בחול ובראש פסיפסין מבדיל בין קודש
לחול ואת בין משמשות מערבית לדרומית היא היתה לשכת בית מטבחי הקלין דרומית
מזרחית היא היתה לשכת עושי לחם הפנים מזרחית צפונית שכל נגזרים תשמישי
את אבני המזבח ששק עוש מלבי יון צפונית מערבית בה יורדין לבית הטבילה:
קול הקרן בן בית המוקד כאן בית עשיים פי מקלארת וכאן פי ארבע זוויות
תלת של אזובניות שכה בית שנוש שלי הקרן פי שקנור שלי בי בית צעיר
פי לאכל בית פבד והו קולב כך היו נוהגין בחתונות לשרקין וקל שרחת מרחב
טרקין לקצר וקישון של מרקלוסת כאת גדת של ארבע לשכות אלקרבן מנפא
האת שלשה מן פנה של עזרה קודש ואלקרבן חול עמלות פי סטחהא מן פוק שבאר
כנגד פסח של שערים שלקודש מן פסח שלשים שלחול ופסיפס הוא חצץ צבעי מקבב

חיל
מערב
מערב
מזרח
מזרח
חיל
חיל
חיל
בית המוקד

פרק שני

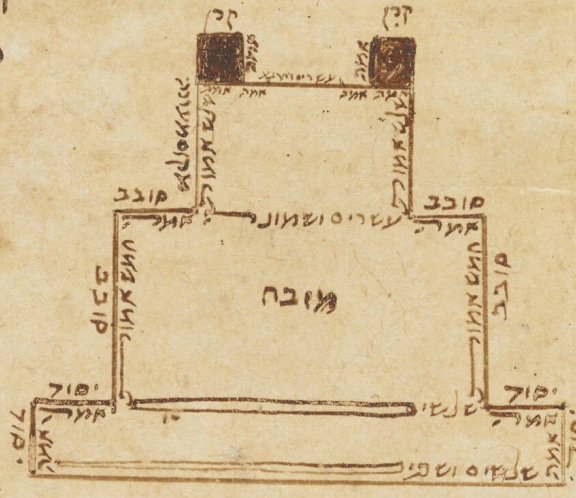

מעולה בשוכן בבית הזה יתן בלבבם ויקרבון דברי ר מאיר אמן סלה יומי עשיתם
כאלה עברו עשו אתבלין אלה בשוכן בבית הזה יתן בלבך ותשמע לרבי
חביריך ויקרבון: מבאלה לך מן ירכלמן שער שושן לא ימשי לבלה שער
חולדה בלבלה שער טדה ועל לך קום לבלמן לכל מן באב מן שאבואב ומעט
כאילו עברו עשו אתבלין אלה בשוכן בבית הזה יתן בלבך ולא יהבם שחכאם בל
יקטע עשב אשה ונע חבי אמבחק ענלבם שלנלי וכלאם ר יומי שתיחי:
נפנים ממנו מורב נבוה עשרה טפחים ששה עשרה פרצות בין בו שפרצות
מלבי יון וחזרו וגרוס וגזרו כנגדן שש עשרה השתחוות לפנים ממנו התחילו בנות
אמות ושתים עשרה מעלות היו שם רום מעלה חצי אמה ושלחה חצי אמה וכל
המעלות שהיו שם רום מעלה חצי אמה ושלחה חצי אמה חוץ משלאוש לפתחים
שהיו שם גבהן עשרים אמה ורוחבן עשר אמות חוץ משלאוש כל הפתחים
שהיו שם היו לתוך לבתות חוץ משלאוש כל השערים שהיו שם היו לפנים שקופות
תוך משערי עזרה שהיו שם שתי אבנים מוטות זו על גבי זו כל השערים שהיו
שם נשתנו לבית שלשה חוץ משערי ניקנור מפני שעשה בהן שש ויש אומרין
מפני שנתשתן מצחיב: כל מה ועל לאנפאן לבר צב מן לגלך שפרצות סגלי
לגלה שאבלא עלי אנקטאא מלבוש יון ברשעה כמה לברנאם שקלים ופאן יטעב
שאנפאן מן ארץ שחיל אתנעשרה לרגל וחיגל ימשי פי ארץ וטיב ול
עשרה נשים וקאל אן כל לרגל כאנת פי מקדש אלרגלאבא לראש ועט פלבית ניקנ
לראש ועטף לרגל הו שלחה והגל צורה לגלך לבין שני שלי ימי שלחה
ופיבן פי שפרץ שלגלך אן מעלות האלש רום מעלה חצי אמה ושלחה
אמה וכלגלך פתחו שלאוש גבוה אחבאעים ורחב עשרים ומעט קולב
שקופות אנהא כאן לבאא משקוף והי שעלבה שלפוקיה מן שלאב ואכבר
הצרוך שלמשנה לגלת שלאמם מן שלכתף ומקראתם פי מסכת אבלגלך אמנם
ימנוע אבלא שקוף שלאמי משקוף שתי אבנים מוטות זו על גבי זו הכלא
וכאן רגלאב שלאב מרכב פי מוצע א וט מוצע ב וקל קבורת פי פאלגלך כתורים
של שם שלי משנה בלגלב: ניקנור ושרח מצחיב אצפר טן שלכבר וקל שיחוא פי
מסרת קולה האלש שער שלהוב וקאלנא בהבשלת גזהב עלי מא בין פי נעלי
כל הכתלים שהיו שם היו גבוהים חוץ מכותל מזרחי שהכבן השורק את
הטרה עומד בתר המשחת ומתבוון ורואה פנימו שלבית בשעת הזייק בלד
הלה שלגבה הפחאב שלי בית כתר משעל באלך מן הצור מא אקולה בעד
מן אקלם אן פרח אלואלב יחגאב אן ירש מן נמהא מקאבל שלבית ולאה לגלב

אמה
אמה
אמה

אחת עשרה וכן עזרת הכהנים היתה אורך מאה ושלשים וחמש על רוחב אחת
עשרה ורבעי פסיפסין מכאיל בין עזרת ישראל לעזרת הנשים ר' לעזר בן יעקב
אומר מעלה היתה גבוהה אמה והלוכן נקבע שש ושש מעלות של חמש
אמות אמה מאצל עזרת הכהנים גבוהה מעזרת ישראל שתי אמות ומחצה כל
העזרה היתה אורך מאה ושמונים ורוחב מאה ושלשים וחמש ושלש
עשרה השתחוויות כנגד שם אבא יוסי בן חנן אומר כנגד ששה עשר שערים
שערים ירושלמיים סמוכין למערב שער הרחמן שער פלך שער הנבורה שער
המים ולמה נקרא שמו שער המים שבו מכנסין עלתית שלמים שנמוך בחו
ר' לעזר בן יעקב אומר בו המים המפכים עליהן לגיות ויוצאין מפתח
הכיור למזרח בפתח שמוכין למערב שער יכניה שער הקרבן שער הנשים שער
תשיר ולמה נקרא שמו שער יכניה שבו יצא יכניה בגלותו שבמזרח שער ניקנור
ושני פשיפסין היו אחד בימינו ואחד בשמאלו ושנים במערב לא היה להם שם
של עזרה באטלאין והי שהי קאמר עניהן השתא כל בעזרת גיתה וכו' מן
אבובלת עזרת ישראל ומלמעלה לי אחלי עשרה לרוחבה כלפי כיצד היו
בי חכרי הלזה שמם כתבא והלזה שמונצא בו שלי חייבין על זלונו כרת ועל שבועת
השוא חייבין שתי חטאות ואין מרלש באטלאין וקל בינא מראה מן הלזה שלפנים יכנס א
שערי העזרה הללזה אשר אמא שחכמים שבעה ושערים שלשה עשרה
השתחוויות כנגד שלש עשרה טרגולי שהיו במורד עלי מא הקלס פי בלזה שלפרק
פרק שלישי
ממזרח היה שלשים
ושבעים על שלשים ושבעים
על אמה וכנס אמה זה היסול נמצא שלשים על שלשים על תמש וכנס אמה
זה הסובב נמצא עשרים ושמונה על עשרים ושמונה מקום הקרנות אמה מזה
ואמה מזה נמצא עשרים ושש על עשרים ושש מקום בילוך רגלי הכהנים אמה
מזה ואמה מזה נמצא עשרים וארבע על עשרים וארבע מקום המערכה
אמה מזה ואמה מזה נמצא מקום אחת עשרה על עשרים ושמונה וכנס ועל
גמה זה נמצא מקום במערכה עשרים על עשרים ופס על פי גבולה
הוסיפו עליו ארבע אמות מן הצפון וארבע אמות מן המערב כמין גמא שלו ומהרי
שבעים עשרה אורך בשבעים עשרה רחב רבוע יפה שאינו אלא שבעים עשרה על
שבעים עשרה בשקועה אומר ל' ארבעת רבעיו מלמד שמן האמצע היה מולך שבעה
אמות אמה לבן ואמה ואחו שלפיקרית חוברן באמצע להבילבין ימים בעשרים
ואמה בתחתונים: ס' ילכי אריפאע שמזה בגמלבה לשפרה פלך לשנה

לא יתנו ולא יזיל ולא ינקו קתנאה מזבח שעשה משה עשרה אמות ושעשה שלמה
עשר אמות ושעשו בבית השני עשרי אמות והסגיב ששה אמות קומתן ומשפה מעשה
ולמעלה פחל הגבון אין ארבעתיה עשר אמות אמת יסוד ואמה סובב ושש אמות
מערכה ואמה קרנות לאן כלקין פי אמה על אמות על חמש אמות ואינא אצורה
ואכתב אכיאנה בל אלדע כמא נצלת הלות שמשה ובעל לכך ארבע ואחת
מקאדיר ואלכרבא כמא באן מן שלעוד פי נמר מנחות לאן שמשאחתה עד
מפאחה שמזבח פי שדיעה עטימה נא ולכך פי מוצעה יקאלט דברי ימים
עגל מא גבצך לחם מוצע שמזבח ויאמר דוד זה הוא בית יי שם וזה מזבח
לעולה לשחט וקאלנא אמר שעיר ראוי מזבח בנוי ומיכאל השר הגדול עומד
ומקריב עלי וקאלנא שעשה נביאים על עמהן מן הגלה אחד שהעיד להן על במזבח
ואחד שהעיד להן על מקום מזבח ואחד שבעיד להן שמקריבין אף על פי שאין בית
ומעין קולהם על במזבח אנה שבד בקחדיר מפאחה כמא מזבח ומאה יהיו
אן הגלגלה אן שמזבח שמבנו נסים לה הגביע מלי עמל משה לבנו בו
בו כלה ומדמת על מא בינות מן צפה בעאנה קאלנא כידל בונו את המזבח
מבנו מלבן שלשים ושכים על שלשים ושתים ולבהו אמה ומבנו חלק מבנים מטלות
גדולות וקטנות ומבנו סיד וחצץ קונטה ומחתה ושופך וזה הוא יסוד ומבנו מלבן
שלשים על שלשים לבהו חמש אמות ומבנו מבנים וכן וזה הוא סובב ומבנו מלבן
עשרים ושמונה על עשרים ושמונה ולבהו שש אמות ומבנו מבנים וכן ומחתה ושופך
וזה הוא מקום המערכה ומבנו מלבן אמה על אמה ולבהו אמה וזה הוא מקום הקרנות
ולן לכלקין וקרן ומע טן גדלת שלש יחדע צורתה פי שנפס חצונה לא יחזקאל מעפה
פי תצוירה בל כטוט לבני אצורה כמא ועלה יי אלה באן זבדה צורה שמזבח
ואלאן ארגע פי תחריר אניאתה קל קלנא
מראה אן נמיע שאמות שמלכרבה פי
שמשה הי אמה בלנות וכי בבשה
טפחים וקל לכלנא פי חאלי עשרי אחות.
אן אמות מזבח בזבב וקרן המזבח
והסובב וביסוד הי באמה בבשה טפחים
וקיה אכיאל שמזבח באמה
בל שמה הכלה שמשלש פי אמה
פי כלך פי יחזקאל פי קרן ושמונה אמות
המזבח באמות אמה אמה

מערב
מזרח

שנים ושתים
שנים אמות

מעברת
מעברת
מעברת
מעברת
מעברת
מעברת
אמה
אמה
אמה
אמה
אמה
אמה
עשרים אמה
שער האולם

ולשונות שלארץ היו קבועין מכבלא שלא היה כל לשון מלאים כדי שלא
יבינו ושיהו שרוב שלשהב היו קבועות בתקרת האולם שהיו כתובים עליהן
ורואין את העטרות שבתלמוד שני והעטרות היו היה נתלים ונסובב ונראין
בין צפרן לצפרן בכל יום ויום שלשהב היה עומדת על פתחו שלכל ומלוב
על גבי כלנסות כדמי שהוא מתנדב עליה או נדרי או אשכול מביא ותולה
בה אמר ר' יעזר בר צדוק מעשה היה ונמנו עליה שלש מאות כהנים לטהרה:

כדי שלא יבעט חתן לא ינפץ וסט שלא לתאיט לבהרה אחרפתעה פשעה את
רעאים מחמלבה מן תאיט שלאולם לתאיט שלכיכל ירקמה כלואחת מהנחאת בשלוה
ועמלוה צורת נפן מן זהב על פתחו שלכיכל גדרך בשלש נמן כנסת שכל שבשבע
בשעתן כמאמרו שלכתוב ובלתמן כאן יקרב לזבח לכיכל אעני ליעקב שלזה
בעינה שלחזיון שלכיכל נמנה כלה מנשי לבב שיעמוד מן שלמקדאר שלי תתנדב
שכל ויקח אותה או עקול ויעלה בעור וקולב שלש מאות כהנים אבנא ואומנת ירד
בלוך אחה כאן יקמע עליהא כמור וקל אחמע שיבא מאת אחקרבנות שלכל יומם:

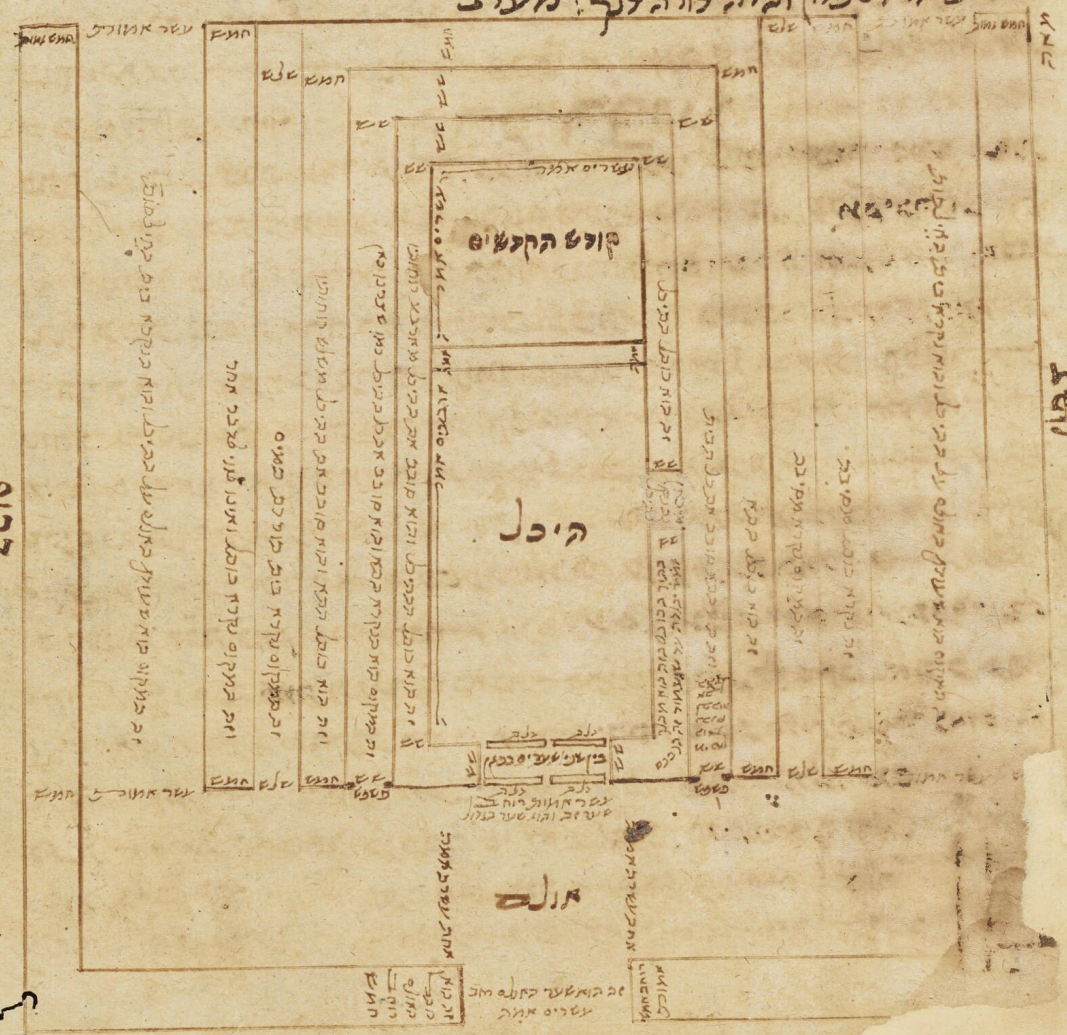
פרק רביעי

ו"ו

שלשה ולוחבו עשר
מתחן שלכיכל גבהו עשרים
אמות ואורבע לגובה היו לו שבעים בפנים ושבעים בחוץ שני ושבעים לגובה נשלש
נקודות היו צונות נפתחות לתוך הפתח לבמות עבדו שלגבוה והתניות ותפתחות
לתוך הבית לבמות אחד הלגבוה שכל בבית טווח בשבע חוץ מאחד לגבוה
ר' יהודה אומר בתוך הפתח היו עומדות וכמין חרטומי טא היו נקבים
לאחורי בין אלם שהיו אמות ומחצה ואלם שהיו אמות ומחצה חצי אמות מזוזה
מיכאן וחצי אמה מזוזה מיכאן שני ושבעים לגבוה לגבוה שבעים מהם בגבוה לגבוה
שבעים לגבוה לחוץ ושבעים לגבוה לחוץ: מידת פי בלגל שלפתח את עובי חאיט

שלכיכל שש אמות וקל ין אלאין מסעה שלפתח עשר אמות פתוח כאן גבי לפנים
יכון פי כלזבה כמה אלרע פאלא אנפגה שלבאבין שלי לאכל שלכי תקרעין
שלחאיט ובקי מנה אמות וכלוך שלבאבין לראכלין לגבוה שלי לאכל שלכי תקרעין
עלי שלחאיט מן לאכל ולפתוח אחורי הלגבוה וקאלי יהודה אין כל פתח ופתח
כאן מפסל ופי יעטו עלי שתים מקבל שלאמר שלפתני ומקבל בשלכל משבול עלאלא

ואמה שלארבעה אבותיה לגפתח שלי לאכל שלפתח הכלל
ואמה שלארבעה אבותיה לגפתח שלי לאכל שלפתח הכלל

היכל
מזרח

ושלשים ושמונה תאים היו שם חמשה עשר בצפון וחמשה עשר בדרום ושמונה
במערב שבצפון ושכדרום חמשה על גבי חמשה וחמשה על גבי׳ שבמערב ששה
על גבי ששה ושנים על גבי׳ ושלשה פתחים היה בכל אחד ואחד אחד לכבוד
מימין ואחד לכבוד משמאל ואחד לכבוד שעל גביו ובקרן מזרחית צפונית היו חמשה
פתחים אחד לכבוד מימין ואחד לכבוד שעל גביו ואחד למסיבה ואחד לפשפש
ואחד לבית הכיסא: קרקעית של תמיד אין בית הפסולי של בעל שלי בין תאיטין
ואלא קאמנקא צורת של היכל שהיו צורות קבוצ׳ פי׳ של צפון כמשה אבנאל
ולי כותל מסיבה ומסיבה וכותל בתא ותא׳ ובותל ההיכל ומהלך
פי׳ של לרום פקאלאן על הלה של כמשה אבנאל כאותן כמשה תאים ועל
של חמשה תאים חמשה תאים קאנים והוקוטא חמשה על גבי חמשה וחמשה

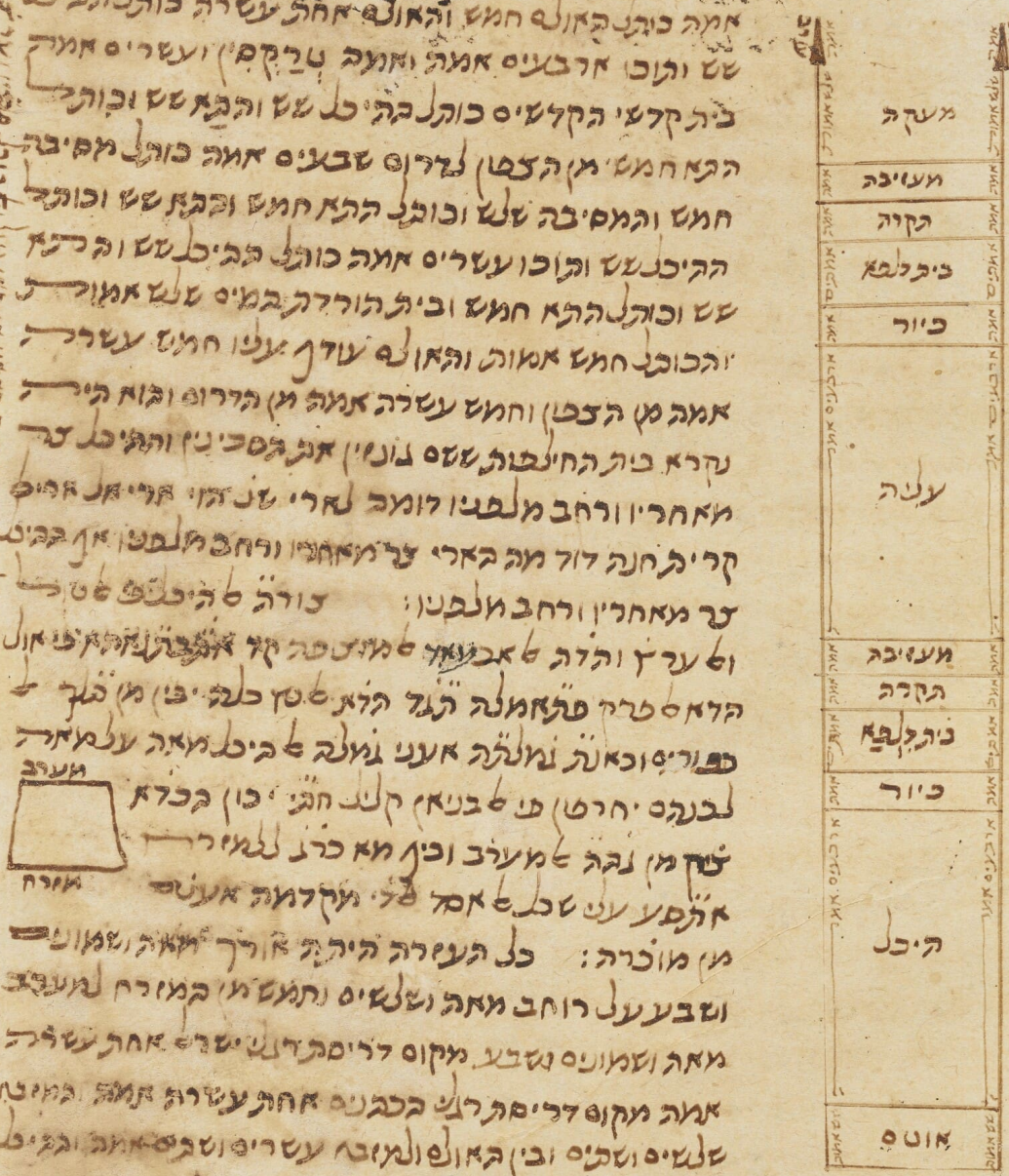
בת	בת	בת	בת	בת
בת	בת	בת	בת	בת
בת	בת	בת	בת	בת

על גביהן חלוי הנה קאלאן טבקאת תאים הכלא
ומהלך לכל אינא כאן פי לרום ולא יגשך כונה מסיבה
כותל מסיבה ומסיבה וכותל בתא וכותל היכל
ורוצ׳ וממאחא כתבת תאים לאן של בעל בין של תאיטין
הן של בת וכתבת תאים לאן כותל המסיבה וכותל הבא
וכותל בהיכל לא יכן תאיט מצומת בל תאיטין ובעל בינהמא כמא צרנא ואמנ
בעזך של תאים לבא אממא נמא מנהא מנהא מנהא של טבקה של מעלה מסיבה ובית
גורלה תאים ובינהמא על מא כתבנא פי של צורת וכמא ילכר פי הלא של פרק ואלא
תאמנקא של צורה אינא הנה פי של מעלה הנקה אבנאל ולי כותל בתא ותא וכותל

בת	בת	
בת	בת	בת
כותל מסיבה	מסיבה	כותל מסיבה

בהיכל וכאנקא עלבא של ששה תאים ושנים על גבי השלשה הכלא
וקולנא ואחד לבשפש ירוד בה לבית שוש בו בפשפש בצפון שבו
נכנסין בהיכל והלא הם של פתח שלי כאן פי שמאל גולא של בית שלי
כאן לבי חמשה פתחים והוא של בית כאן פי של טבקה של עלאנית
מן של בתים והו שלי כאן על גבי מסיבה: התחתונה חמש
ורובל שש האמצעית שש ורובל שבע והעשונה שבע שג בייצע התחתונה
חמש באמה רחבה והקיכונה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה:
גלה של ייצעים הי של נטאקאת של לאירה של היכל מן כאנב כאן של נטאק
של עלאנט אערץ מן של מפתח של פתחי אערץ מן של עלאנט אחדי לא ימכן של במנה
מע של תאיט והו חלוק פי מנ עזרת נקי בית הי והכלא שאלאי באמה
של היכל מן כאנב כותל של מסיבה המאלקה נטאקאת על הלה של צורה:
ומסיבה היכל עלה מקרן מזרחית צפונית נקי צפונית מערבית

היכל
כיור
מעזיבה
תקרה
כיור
מעזיבה
עזרה
כיור
מעזיבה
הקיוה
כיור
מעזיבה
מעקה
אמה

מערב
מזרח

מערב

קודש הקדשים

היכל

מזבח הזהב

אולם

שער האולם

כבש

שער העזרה

עזרת הכהנים

עזרת ישראל

עזרת הנשים

מזרח

חטאת העוף נעשית למעלן ועולת בהמה למטן ואם עשה בזה ובזה פסל: הלת כשרה
בין וקל לחלמה אי עולה פי׳ פסחים ופאדם ופאחמין מן זבחים: מלר קנים כשרה
קול החובה אחד חטאת ואחד עולה בנדרים ובנדבה כולם עולות אי זה הוא נדר
האומר הרי עלי עולה ואי זה הוא נדבה האומר הרי זו עולה מה בין נדרים לנדבות
אלא שהנדרים מביא או נדבה חייב בחדרי וקן ונדבות מביא או נדבה אינו חייב באחריות

הלת לחלמה מאי קלמאה פי׳ הלת מלר לגבר אין כלמין לחמאה פי׳ נוץ שהוא
שבי פוריס או שני בני יונה אחד למאת עולה ואחד למאת חטאת וקל בינם פי׳ מלר
הלת שמלר אין לוקח אחד בנדר ונדבה בר עולה ושלמים ואין שעון שהוא יקרב
שלמים פקל באן אין כלמין יביא קרבן עוף בנדר ונדבה אונא אומא יכון עולה
פקט ופי׳ עוף הלה שמסכנא מרלבן בנר שלי קו יביא פוריס או שני בני
יונה וכלמאמת עולה נמא בינם פי׳ שלר שמלר פקנה וקוע לגבר והלת שלי קנים
החובה אחד עולה ואחד חטאת הו כלאס עלי אשם שלוס או נלא קל יכון קרב באנץ
קרבנה ויכון הלת ששה מאה עוף עשרין עולה ועשר חטאת כלאה חובה
או בשם עכם ובלגר יקול פי הלה שמסכנא מנין חטאות שבחובה ואין עולות שבחובה
ולא יקול חלי החובה מאעלם לגר ולא יבשר קולנא טאן שרחנא עלי הלה שמקבל
חלי החובה פי׳ עלי: חטאת שנתערבה בעולה ועולה בחטאת אפילו אחת
ברבו ימותו כולם חטאת שנתערבה בחובה אין כשר אלא מנין חטאות שבחובה וכן
עולה שנתערבה בחובה אין כשר אלא מנין עולות שבחובה בין שהחובה מרובה
ונדבה מועטת ובין שהנדבה מרובה וחובה מועטת בין שתי בהמות שוות קל לקלס
לגר פי׳ מואשאר מן הלת שמלר אלא חטאת אלא לבלגר מעאמיר שקרבנה פאן
שלי גרך חלי ימות וקל קנאא אן בחובה נדבה חטאת ונדבה עולה ונדבה כלם
עולה פאן אכבלגר חטאת בעוף פי נמלה טיור כלבא חובה שלי נלא לגר נמלה
חטאות ונדבה עולות עלי מא לקלס פאן לגר שמלה אן כאנו מאיה מכבלגר פאן
כמסין מנהא כשרים ובי עלל חטאות שבחובה ואחד וכמסין שבאקיה פסולים נמנה לגר
לגר שיר שלי פו חטאת קל אכבלגר מעשמין עולה ולגר נלא שמכבלגר אכבלגר
מקבל אן לבכבלגר מאיה טיור חטאת שנתערבה מעשרה טיור חובה פאן שכשר מן שמאיה
ועשרה כמסה אטיאר פרט ובי עלל שחטאות שבחובה וש מאיה וכמסה שבאקיה
חטאת שנתערבה עולה שנתערבה בחטאת והלת שקיאם באינה פי עולה חובה אכבלגר
הלת אכבלגר בקלי חובה או אלת אכבלגר בקל נדבה שבי כלבא עולה בחובה
נתערבה מאי קלי חובה שבי נתערבה חטאת ונתערבה עולה כמא בקלס ואן הלת שמלר
חובה שבי נתערבה בחובה יעני קל נדבה שבי פי סלבא עולה ונגלר אטבק עלי

פרק שני

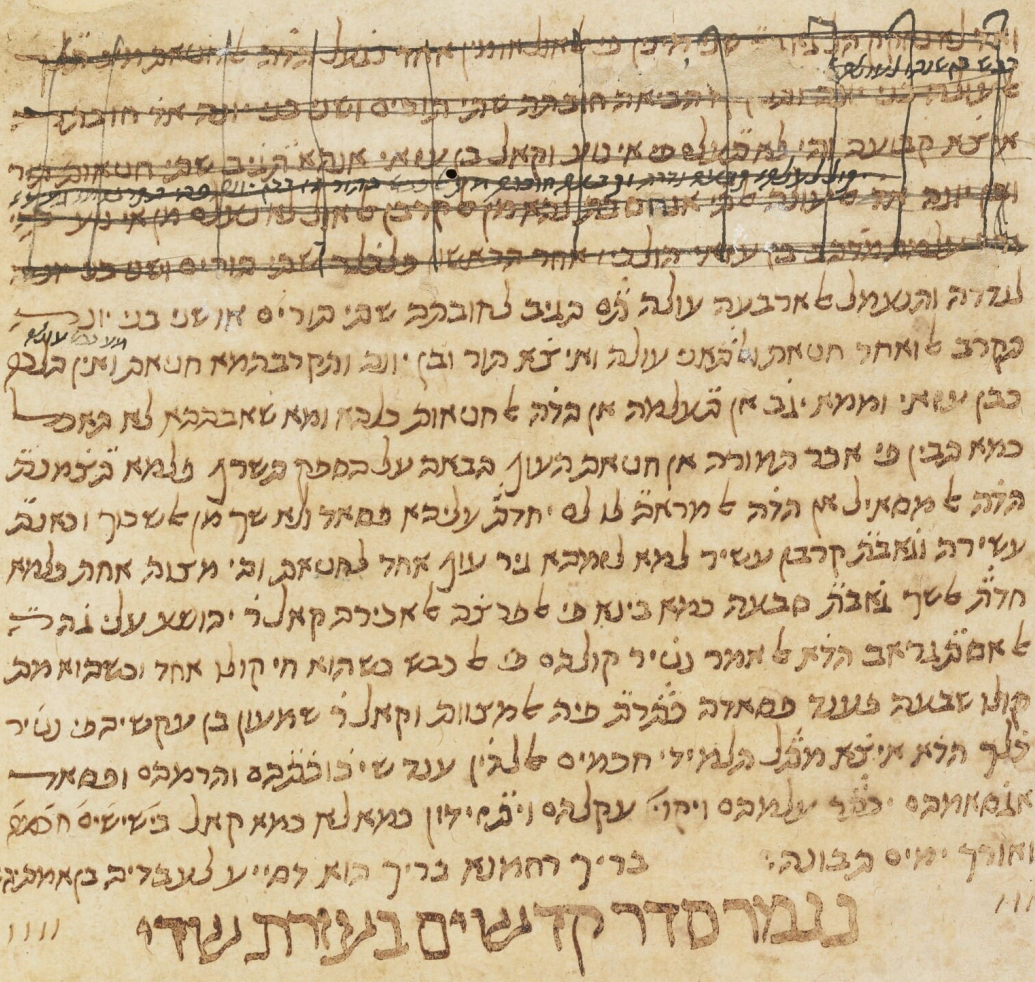
מן שלי בקי כשר בזמנן של עדד של מכתבתו פתן של טירון של רגוע באש שלך לא יזיל
פתיל לתן אעטס מא יכון של פתאר פי של אסתאתו של קאתם מחזקה כשר ומחזקה פתוכל:

לזו אחת ולזו שתים ולזו שלש ולזו ארבע ולזו חמש ולזו שש ולזו שבע פרח
מן הראשונה לשניה לשלישית לרביעית לחמישית לששית לשביעית וחזר פוסל
אחד בה לעכתו ואחד בחזירתו הראשונה והשניה אין להן כלום השלישית יש לה אחד
הרביעית יש לה שנים החמישית יש לה שלש הששית יש לה ארבע והשביעית יש
לה עשר פרח וחזר פוסל אחד בהלוכתו ואחד בחזירתו השלישית והרביעית אין
להן כלום החמישית יש לה אחת והששית יש לה שנים השביעית יש לה חמש
פרח וחזר פוסל אחד בהלוכתו ואחד בחזירתו החמישית והששית אין להן
כלום והשביעית יש לה ארבעה ויש אומרים השביעית לא תפסיד כלום ואם
פרח מיבין המחלוקת לבוש הרי כלום ימותו: מעלתם אין שלי בזל של אוכל טירון
ועגל של תאנה ארבעה אתיאר וענר של ארבעה ארבעה עשר אל אנאא יעלה
שקנים כמא זכרנא פלאא טאר מן עגל לעגל של תאניה והו פסול ופוסל
אחד כמא בינא צאר של באקי לגאוז גוזל אחד ול תאניה שלשה גוזלות עשרים פקט
מן של כאסקה כמא בינא פלאא טאר גוזל מן של תאניה לגאלבה פסל על של תאניה
גוזל ועגל של תאלבה גוזל פבקי לתאניה עשרים אפטן פקט וכסרת של תאלבה גוזל
אחד בחזול גדלת עגלה פלאא טאר מן של תאלבה לתראבעה אפסל עגל של תאלבה גוזל
ועגל של ראבעה גוזל פהכון של תאלבה קל כסרת מן אחדן של ראבעה גוזל פלאא טאר
מן של ראבעה לבאסקה כסרת של ראבעה גוזל גאוז ונקצהא מן אחת ול כאסקה גוזל
ופי טירונה לגאלסקה צאדת של כאסקה איצא בנק צאן מן של מאלסקה עקבה גוזל
פלאא טאר מן של מאלסקה לגאראבעה כסרת של מאלסקה מן איצא ול מאראבעה בחזולה
עגלה גוזל פלאא רגוע מן של מאראבעה לגאלסקה אפסל עגל של מאראבעה גוזל בגאלבה
פיהן קל נקצהא מן אחת ואפסל עגל של מאלסקה גוזל איצא בחזולה עגלה ופי רגוע
של כאסקה יפסל גוזל אכר עגל של מאלסקה וגוזל עגל של כאסקה פהכון של מאלסקה קל
כסרת מן שנה וכלך פי רגוע מן של כאסקה לתראבעה כסר שה מן שנה
ופי רגוע מן של ראבעה לגאלבה כסרת של ראבעה מן שנה ופי רגוע מן של תאלבה
כסרת של כאלבה מן שנה ופי רגוע לגאוז כסרת של כאניה מן שנה ופי שבי כאניה
כסרת לגאלבה מלך יפסל עגל של גוזל שבי לגאז טעלבה מעה פקל בגאלבה
פיה יפסל עגל רגוע ושנה פלאא עגלה וכסרת של מאראבעה מן אחד פקט ושלשה
מן של מאראבעה של תאניה כפרין שנה קנים שנ קנים ולגך ארבעה גוזלת לגן כלאא
ה פלשיר פי גוזלה אפסל גוזל מן של גוזלה ולא כרג אפסל גוזל אכר פהו אבלא יפסל

פרק עשירי

מחצה כשר ומחצה פסול חצין למעלן וחצין למטן המרובה כשר זה הכלל כל מקום
שאמרה תורה יכול לחלוק את הקנים ואת יהו מעלאשה אחת בין למעלן בין למטן מתקן
כשר ומחצה פסול ובכל מקום שאין אתה יכול לחלוק אתה הקנים על שיבוא ושלש
אשה אחת בין למעלן בין למטן המרובה כשר: מלת של אמרתני ראובן עם שלבנה
של רחבעה מן של פרק של אוכל עלי קובה המועט כשר פקאל אין לך נאיב מאת הו בשבין
נמלך אלא עשה חצין למעלה וחצין למטן אמאת מבן שאינו נמלך בל פעל באכביאתה
למעלן ולמטן המרובה כשר והו יכבר בעלה לך פקאלו אין אלא אמכן אין בקנים של
גמלה של מכבלטה הא יכון מן טיור של מרתבה של ואחלה פי שנצבין נמיעת פחוב אלת
עמל חצין למעלן וחצין למטן מחצה כשר ומחצה פסול שנעת נקול לעלי טיור של ואחלק
כלהא חצלה למעלן או למטן של נצהלא פקט כשר ולא יכון מלכי כאן לשעב תעשה
של עלל פאן של גמלה יכון אין בקנים בשבין ויקרב שנצב למעלה של נצב למטה
ולא תכון קנוץ של טיור של קרבת למעלה ובעץ של קרבת למטן משאשה אחת
בל יכון אין בכון שאשה אחת כלהא הו שנצב של עמל פי אחד שלבנין ומכי אלת
של יכון אין בקנים של גמלה של מכבלטה ויעמל נצהבא פוק ונצהבא אספל אשה בין בקנים
טיור של ואחלה קל עמל מנהא פוק ואספל פאן של אכבר כשר לאן צאחבה של אכבר
הי של חצלי מן טיור הא פוק ואספל צרורה והלא לא יכון כלך אלת באלי בין עלי
אכלך מן עלל וביאן לך אין יכון לרתל טירין ולאה ארבעה ואכבלטה של נמיע
וקרב מנה בלגה למעלן ולמטן פבס צלורה אין לאה צאחבה של ארבעה
קל חצלי מן טיור הא פוק ואם פל פלאת שארבע פי שלבנין קנוץ אין נמיע טיורה
כשרים ואין של חצלי אשמעל מנהא פוק בו של עשה ולי אנעמל אספל בו של חטאת אלי
ולא לכן לם יאכל ראיבא כמא אחבהנא של כלאם סלב בכהן שאינו נמלך אנא יפעל
חטאת אלת שלא נעשה מא שאי: חטאת אלשו ועשה לאן עשה סלם למעלה מחצה כשר
ומחצה פסול כולם למטן מחצה כשר ומחצה פסול חצין למעלן וחצין למטן שאם
שהקריב פסולה שאמר חטאת קריבה למעלן ועשה למטן: לם הנא אכפשה
ראסלא לאן לו כאן לם אכלאטן לבאן של חטאם כמא מוצל כמא בקדם אולם של מכבלטה ואנמא
וקרבה של אך אינה של עשה למעלה ואיהיא עשה למטן פאכפהם לך: חטאת
ועולה תבומה ומטרשה עשה כולן למעלן מחצה כשר ומחצה פסולבולם למטן מחצה
כשר ומחצה פסול חצין למעלן וחצין למטן אין כשר אלא סבומה והיא מהתלקת בשטה:
של תקדי בניא קן מטרשת חטאת ועולה וקן סבומה והלה של סבומה בי אי לא
חטאת ועולה לבנא סבומה ולם ושלש ויקול או עולה וקן חטאת בלם וחקה של אך ולם
לם אי עולה בי סבומה ולא אי עולה בי של מטרשת הנם הנא אכלאטן אייא סבומה

למעלן כמו פרשה וגבי שבי הורים או שני בני יונה לחובתה יעשו אחד למטן
ואחד למעלן מן בבלית של שוק עלמא יצאת לא ידי נדרה ולא ידי חובתה כמו
כונס לפי קיבעה נדרה ומעני קבעה אנחה עיבית של נוע של לפי הביא ממנו
נדרה ומחובתה לבתן שם חובתה ועשה שבי לפי למטה ושבי למעלן ולפ יעלם הלא שמר
נעשה למעלן או למטן וכי איצא שכל אי סנועין הו של לפי קבעה בו נדרה הלא הו הורים
או בני יונה והלא הוא פרק בין קבעה ופרשה אין פרשה הו אין ויקולעך הבאת עיבית
וחובתה אלא לנדרי ואלו לחובתי וקבעה נדרה הו אין בקול וקבל של מר הרי עלי קן
מן של נוע של פלאט והו יקבעם העלם של קבעה נדרה ולחובתה לפ שהלכתי אי נוע
קבעה אחוקן לבעלת התקין אנך קבוע פחכם הזה מן הגביב כמסה אט יאר ולנך אנא
נקול על מא הקלם של נדר נעשה למטן והחובה למעלן פלאי יכון מן של ארבעה כשר נדר
עולה שבחובה על מא בינא ~~[illegible]~~ ובקי עלבא מן ת
חובתה חטאת ובקי עליהא של נדר בומלבה וכי לא בשנים פי אי סנועין קבעה נדרה
פלגיב שבי הורים ושני בני יונה ובקרבתא של ארבעה למעלן ותצא ידי נדרה לפ הגיב
אמא הור או בן יונה ויעשה חטאת ואנא אחוקן הור או בן יונה למא
לא נעלם אי סנועין מאנך של ארבעה סבי וקעפיבא של אשכיתל הלהורים או בני יונה
הלאי למאנך של ארבעה ממין אחד ובחקקה מן נוע ואחד יפעלת לחובתה ולא בשנים אי
נוע הו אמא מן עלמאך אי נועין יפעלת לפ שבי הורים ושני בני יונה ומן נדרה קבוע
באן פי אחדהמא ולא בשנים פי אי נוע ועשה שבי למעלן השבים למטן כמא אנצל של פרשה
פאן הדא חכמהא מן הגביב שש פרילין אובעה מנהא שבי הורים ושני בני יונה יעשו
למעלן ותצא ידי נדרה ול אחדין אמא שבי הורים או שני בני יונה והמא חובתה אחד
עולה ואחד חטאת ולא נקדר נקול הנא מן יחסב לנא עולה שבחובה ויבקי עלבא מן
חובתה חטאת פקט הגביבהא מן אי נוע שאת למא נחקק מן נועין כמאנך של ארבעה אחיר
אנך נעלם עולה שבחובה מן אי נוע אנעמלה פלגיב חטאת כעזת מן לנך של נוע לפ
קאנך נתבעם לבבן ואין ידוע אנהא נדרה יעני אנהא נדרה נדר קבוע ולפעה לה קן
של נדר וקן של חובה והבן איצא קל קבעה תובתה לפ שבעם אי נוע קבעה בו
חובתה ולא אי נוע קבעה בו נדרה נלא הלא לפעלת לבבן שט מיטן אומן אחד ולא עלם
של נקן מעלך בלא עשה הבלא למעלן או בלא למטן או מחסב ומחסבה פיחסם בלה מן הגביב
ארבעה אחיאר לנדרה שבי הורים שני בני יונה ויעשו למעלן והגביב איצא שבי לחובתה
אחד עולה ואחד חטאת מן אי סנועין שאת לפ הגביב חטאת מן הורים או מבני יונה
מעבבש בן שקבה לעולה של נדר קבון יולד עשידה אד חובתה אי איצא קבועה אי לא לעלה
מה קבעה נקאבן עמאי אנהא הגביב שבי חטאת הור ובן יונה אד נקול לעלבא קבעה אי איצא
חובתה מעבבש בן או בן יונה פה הקרבהמא נמיצא פלנך הביא שבי הורים ושני בני יו

נגמר סדר קדשים בעזרת שדי

301
(illegible)

ועשה מלאכתו ביום ששי כי לא יקדש שבת ויום טוב
ויום שבת יקדש לה׳